

ರಾಜಾಂಗಡಿ

மஹாகவி காவிதாசரின்

ர கு வ ம் ச ம்

(1 முதல் 6 சருக்கங்கள்)

தமிழ்த் தெளிவுரை

மூலிதயானந்தா

டாக்டர் C. R. ஆசாரியர்

முதற் பதிப்பு : 1991.

© பதிப்புரிமை ஆசிரியருடையது.

**ஸ்ரீவித்யானந்தா,
டாக்டர் C. R. ஆசார்யா
நெ. 3, தேரு நகர்,
திருத்தணி - 631209.
செங்கை அண்ணா மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு**

**ஆச்சிட்டோர் : ஸ்ரீ கிருஷ்ணசித்ரா பிரிண்டர்ஸ்,
நெ. 4, நாகேஸ்வரன் கோடு.
தி நகர் சென்னை - 600 017.
போன் : 441286**

முக்வுரை

உலகறிந்த மாபெரும் கவிஞர்களுள் ஒருவர் காளிதாசர். இவரது வரலாற்றைப் பற்பலவாகப் பேசுவருகின்றனர். தன்வந்தரி ஷுபணகர், அமரசிம்மர், சங்கர், வேதாளபட்டு, கடகற்பரர், காளி தாசர், வராகமிகிரர், வரூசி ஆக ஒன்பதுபேர்களும் விக்ரமார்க்க மன்னரின் அவையை அலங்கரித்து இருந்தனர் என்பர், இவர்களே 'நவரத்தினங்கள்' என வழங்கி வந்தனர்.

இவர்களுள் 'தன்வந்தரி' என்பவர் ஆயுருவேத மருத்துவ நூலை இயற்றியவர். ஷுபணகர் எத்தநூலை இயற்றினதும் தெரியவில்லை. 'அமரம்' என்னும் பெயரால் நாடெங்கும் புகழ் வாய்ந்த வடமொழி நிகண்டு 'நாமவிங்காநுசாஸணம்' எனப்படும். நூலை இயற்றியவரே அமரசிம்மர். சங்கரைப் பற்றி வரலாற்றெதிரிய வில்லை. வேதாளபட்டரின் நூல்களும் காணமுடியவில்லை. கடகற்பரர் பிராக்குத மொழியில் சில நூல்களை இயற்றியுள்ளார் என்று கூறுகின்றனர். காளிதாசர் ரகுவம்சம், குமாரசம்பவம், மேக சந்தேசம் என்னும் மாபெரும் காப்பியங்களையும், அபிஜ்ஞான சாகுந்தலம், விக்ரமோர்வசீயம், மாளவிகாக்னிமித்ரம் என்னும் மூன்று நாடகங்களையும் வடமொழியில் இயற்றினார். வராகமிகிரர் சோதிட வல்லுநராய்த் திகழ்ந்தார். 'ப்ரிஹத்ஸம்ஹிதை', 'ப்ரிஹஜ் ஜாதகம்' என்னும் இரு சோதிட நூல்களை இயற்றியுள்ளார். வரூசி என்பவர் இலக்கண நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவ்வொன்பது பேர்களையும் உண்மையில் 'நவரத்தினங்கள்' என்றே சொல்ல வேண்டும். இவர்களுள் காளிதாசர் தலைசிறந்தவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இவர் விக்ரமார்க்கமாமன்னன் அவையில் இருந்தார் என்று சொல்லப்பட்ட போதிலும், 'தாரா' என்னும் நகரத்தை ஆண்டுவந்த 'போஜமன்னனுக்கும் இவருக்கும் மிகவும் தொடர்பு உண்டு. இதற்குப் பற்பல சான்றுகள் உள்ளன. 'உஷமை காளி தாசருக்கே உரியது' என்று கூறுவர். 'கவிதூல குருஹ் காளிதாஸோ விலாஸஹ'—என்று ஜெயதேவ மகாகவி கூறியுள்ளார்.

மகாகவிகளை எண்ணும்போது இவர் சுண்டுவிரல்மீது நிற்பார். இவரைப் போன்ற கவிசுவரர் இவருக்கு முன்பு இருந்தது இல்லை; பின்பும் பிறந்ததாயில்லை. இவ்வளவு புகழ்வாய்ந்த ஒரு மாபெரும் கவிஞரின் வாழ்க்கை வரலாறு நமக்குக் கிடைக்காதது மிக மிக

வருந்தத் தக்கது. இவரைப் பற்றி கூறிக் கொள்ளும் கதைகள் வெறுங் கூற்பனைகளாகவே இருக்கலாம். எனினும் அவை சுவை மிக்கவை. ஆனதால், மக்களிடையே வழங்கப்பெற்று வருகின்றனர். அவை சுவையாக உள்ள போதிலும், அவருடைய வாலைப் பருவம் பற்றிய கூற்றுக்கள் நம்பத் தக்கவையாக தோன்றுவதில்லை. எவை எப்படி இருந்த போதிலும், நமக்குத் தேவையை மட்டும் தற்போது கவனிப்போம்.

கால நிச்சயம்: -

காளிதாசர் விக்ரமார்க்கரின் காலத்தவராயின் அவர் கி.மு. 60ஆம் ஆண்டிலிருந்ததால், 2,000 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டவராக இருந்திருக்க வேண்டும், சில அறிஞர்கள் இவர் குப்த வம்சத்தரசரான சந்திரகுப்த விக்ரமாதித்திய மன்னன் காலத்திலிருந்தவரென்றும் கூறுவர். அவ்வாறாயின் கி.பி. 350 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் வாழ்ந்தவராயிருக்க வேண்டுமென்பது—அதாவது 1600 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். உலக வழக்கில் உள்ள படி காளிதாசர் போஜமன்னரின் அவையில் இருந்திருந்தால், அவர் கி.பி. 1000 முதல் 1050 வரை 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்து வந்தவர் எனக் கூறுதல் வேண்டும்.

காளிதாசர் பெயரில் இருவர் வாழ்ந்து வந்ததாக சில அறிஞர்கள் கூறுவர். அவ்வாறாயின் விக்ரமார்க்க மன்னரின் காலத்தில் ஒருவரும், போஜமன்னர் அவையில் மற்றொரு காளிதாசரும் இருந்தாரோ; தெரிய முடியவில்லை. இவர் கௌடநாட்டவர் என்றும், கௌண்டிய கோத்திரத்தவர் என்றும் கூறுவர். இக்கூற்றுக்கட்கு தக்கச் சான்றுகள் கிடையா. இதற்கு காரணம் இவர் பிற கவிகள் தங்கள் கவிதையில் தங்களைப் பற்றிக் கூறிக் கொண்டதுபோல், தன்னைப் பற்றிய விளக்கம் யாதொன்றும் எந்த காப்பியத்திலும் கூறிக் கொள்ளாததே ஆகும்.

காளிதாசரைப் பற்றி சில இழிவான கதைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவர் சிறுவயதில் ஆடுகளை மேய்த்து வந்தாரென்று ஒரு கதை யிலும், இன்னும் இழிவாக, கழுதையை மேய்த்து வந்தார் என மற்றுமோர் கதையிலும் கூறியதையும் காணலாம். திருமணம் ஆன பின்பு காளிகாம்பாள் அருள் பெற்று சிறந்த கவியானாரென்று கதைகளின் கூற்று. கதைகள் எவ்வாறிருப்பினும், அவர் மேற்கூறிய நீசமான தொழில்கள் செய்திருந்து வந்தால் விரைவில் பேரறிஞராவதற்கு முடிந்திருக்காது. ஒருவேளை கல்லாதவராய் திரிந்து கொண்டிருந்திருக்கலாம்; பிறகு திருந்தி காளி பகதனாய் காளிதாசராக மாறி

இருக்கலாமென்பது ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க கருத்தாகும். இளமையில் இவ்வாறு கல்லாது திரிந்த பிறகு பெரிய புலவராக மாறிய தெலுங்கு புலவர்-‘சின்னய சூரி’ என்பவரும் ஒருவராகும். அதுபோல் இவரும் மாறி இருக்கலாமன்றோ!

இவர் ஹர்ஷசுரித்திர மியற்றிய பாணர் வாழ்ந்த காலத்தில்- அதாவது கி.பி. 634ல் இருந்ததாக அண்மையில் கண்ட சில தகவல்கள் கூறுகின்றன. பாரவி போன்ற புகழ்மிக்க கவிஞராகவும் அவருக்குச் சம காலத்தவரென்றும், 7-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பாதியில் இருந்தவரென்றும் தெரியவருகிறது.

ரகுவம்ச காப்பியத்தையொட்டி அவர் கி.பி. 6-ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்தாரெனக் கீழ்க்கண்ட சான்றுகளையொட்டி கூறலாகும். (1) ரகுவம்சத்தில் 4 மற்றும் 6-ம் சருக்கங்களில் கூறப்பட்ட அரசியல் நிலைமைகள் 6-ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த நிலைகளைக் குறிக்கின்றன. (2) மேகசுந்தேச மென்னும் நூலில் 6-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திந்நாகர் என்னும் பௌத்த தார்க்கிகரைப்பற்றி கூறப் படுவதால் அந்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராக அறியலாம். (3) 6-ஆம் நூற்றாண்டின் கடைசியில் வாழ்ந்து, வடமொழியில் கிரேக்கரின் வான சாத்திரத்தை எழுதிய ஆர்யபட்டரின் நூலிலிருந்து சிற்சில விஷயங்களை எடுத்துக் கூறுவதாலும் இவர் 6-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரென்றும் கூறுவர். ஆனால் எந்த கூற்றும் தகுந்த, ஆதாரங்களைக் கொண்டு நிச்சயமாக கூற முடிவதில்லை.

6 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்தவரென்பதற்குச் சிற்சில சான்றுகள், (1) இவர் தம் நூலில் குப்த மன்னர்கள் காலத்தில் செய்துவந்த காரியங்களையும், அக்காலத்தில் நாடு இருந்த மேன்மை நிலையைக் குறித்தும், இந்துமதத்தின் உச்ச நிலையையும் குறிப்பிடுவதாலும். (2) தமது மாளவிகாக்கி மித்ரமெனும் நூலில் அசுவமேத யாகத்தைப்பற்றியும், ரகுமன்னனால் திக்விஜயம் செய்ததைப்பற்றி ரகுவம்சத்தில் கூறுவதாலும், மற்றும் விக்ரமோர்வசீயத்தில் குப்த மன்னர் காலத்து சம்பவங்களைப் போன்றவற்றைக் குறிப்பிட்டிருப்பதாலும், (3) வத்சப்பட்டி என்பவரின் கி.பி. 74 கல்வெட்டுகளில் சிலவரிகள் காளிதாசரின் கவிதைகளைப் போல் உள்ளதாலும் 6-ம் நூற்றாண்டில் இருந்துவந்திருக்கலாமென கூறுவர். கீழ்த்திசைப் புலவர்கள் பெரும்பாலும் மேற்படி 8-ஆம் கூற்றே உண்மையான தென ஒப்புக்கொள்கின்றனர்.

இவர் அசுவகோஷரை அனுசரித்து வந்தார் என்பதற்குத் தக்க சான்றுகள் உண்டு. அசுவகோஷர் தமக்கு முன்பு இருந்த சம்ஸ்கிருத கவிஞர்களை ஒட்டி புத்த சரிதத்தை சம்ஸ்கிருதத்தில் எழுதினார். காளிதாசர் இராமாயணத்தை எழுதியதில் பல விடங்களில் அசுவகோஷரை தழுவியுள்ளார். அசுவகோஷர் கி.பி. 1-வது நூற்றாண்டில், விக்ரமசகம் ஆரம்பத்தில் இருந்தவரென்பார்கள். காளிதாசர் தமது மாளவிகாக்னிமித்திரத்தில் அக்கினி மித்திரனைப் பற்றிக் கூறியுள்ளதாலும், அக்கினிமித்திரர் கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்ததாலும், இவர் 2-ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பிருந்தவராக கூறுவதற்கில்லை.

இவர் மாளவ மன்னனாகிய போஜனுடைய அவையில் இருந்து வந்ததாக நம்பவேண்டியுள்ளது. இவரைப் பற்றிய நாடகங்களும் ‘போஜ - காளிதாசன்’ என்ற பெயரில் நடிப்பதைக் காண்கின்றோமேயன்றி, ‘விக்ரமார்க்கன் - காளிதாசன்’ என்ற பெயரில் நடிப்பதை நாம்காண்கிலம். ஆகையால், காளிதாசர் போஜராசனின் காலத்தவரே என்று துணிந்து கூறிவிடலாம்.

ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் ‘தெனாலி’யில் பிறந்து விகடகவியாக விளங்கியவரும் ஆந்திர போஜன் என்ற புகழ்ப் பெற்று, கவியும் மன்னவனுமாய் விளங்கிய விஜய நகரத்தாசன், கிருஷ்ணதேவ ராயரின் அவையில் கவிவாணராகத் திகழ்ந்து வந்த, தெனாலி ராமகிருஷ்ண கவிராயரைப் பற்றிய நகைச்சுவை பூட்டும் கதைகள் மக்களிடையே பரவி வந்திருப்பதுபோல், காளிதாசரைப் பற்றிய கதைகளும் பல உள்ளன. இதை விளக்கி, திரு. சிலகமர்த்தி. லக்ஷ்மீ நரசிம்மம் என்னும் புலவர் தெலுங்கில் ஓர் நூலை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

இவர் அம்பாள் வரம்பெற்று, அவர்மீது சுலோகங்களும், தண்டகங்களும் பாடியுள்ள போதிலும், தாமியற்றிய நூல்களுக்காதியில் சிவனைப் பற்றிய துதிப்பாடல்களே உள்ளன,

‘வாகர்த்தாவிவ - பார்வதீ பரமேஸ்வரென’ - என்று சிவனைக் குறித்த துதிப்பாடல் ரகுவம்ச காப்பியத்தில் இயற்றினார். நாடகங்களுட் சிறந்ததும், பலரால் போற்றப்பட்டு நடத்துவருவதுமான ‘அபிஜ்ஞான சாகுந்தலமென்னும் நாடகத்திலும், முதற் பாடலில், ‘யாஸ்ரிஷ்டி - ரஷ்டாபிரீஸ்வா:’ என்று ஈசுவரனையே துதி செய்துள்ளார். ‘விக்ர மோர்வசீய’ மென்னும் நாடகத்தின் முதற் பாடலிலும் ‘வேதாந்தேஷு - யஸ்மினீஸ்வர - யாஸ்துவா’ என்று

சிவத்துதியே செய்துள்ளார். மேலும், 'மாளவி காக்கினியித்ர' மெனும் நாடகத்தின் முதலிலும், 'ஏகைக் கர்வாயே-விரித்தி மீஸா' என்று சிவத்துதி செய்து நூல் துவங்கியுள்ளார்.

மேலும் இவர் சைவத்தைத் தழுவி 'குமார சம்பவம்' என்னும் முருகக் கடவுளின் பிறப்புப் பற்றிய நூல் ஒன்றையும் இயற்றியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இதில் அம்மையப்பன், அம்மையார் கட்டு முருகன் பிறத்தல், அவனால் செய்யப்பட்ட குரசங்காரம் ஆகிய வனையையும் அடங்கியுள்ளன.

இப்படி அம்பாளிடம் வரம்பெற்று எல்லா நூல்களின் முதன் முதலில் சிவனைப் பற்றியே பாடியுள்ளமைக்கு, இவருடைய அபேத தரிசனம் (அதாவது சிவனுக்கும் சக்திக்கும் வேறுபாடின்றி) என்பது மிகவும் பொருந்தும். இதையே மறைநூல்களும் 'அபேத தர்சனம் ஜ்ஞானம்' என்று ஞானத்தைப் பறைசாட்டிக் கூறுகின்றன போலும்! ஆதலால், இவர் பற்பல விஷய சுகங்களில் ஈடுபட்டிருந்த போதிலும் ஒரு ஞானியாகவே திகழ்ந்து வந்தார் என்பதில் யாதொரு ஐயப்பாரும் தேவையில்லை.

இவர் காப்பியமியற்றுவதில் சமத்தகாரம் : =

இவர் தம் மனைவியுடன் படுக்கையறையிலிருந்தபோது அவன் கேட்ட 'அஸ்தி கர்சித் வாக்விசேஷி' (அதாவது 'தங்கள் வாக்கு விசேடம் ஏதேனும் உண்டா?') என்று கேட்ட கேள்விக்கு இவருடைய கல்லாமைபால், அப்போது, பதில் கூறமுடியாமல் திகைத்தாராம். பிறகு அவனை விட்டுச் சென்று, அம்பிகை வரம்பெற்று, மறுபடியும் திரும்பிவந்தபிவர், மேற்கூறிய கேள்விக்குப் பதிலாக—'அஸ்தி, கர்சித், வாக், விசேஷி' என்ற நான்கு சொற்களில் ஒவ்வொன்றை, ஒவ்வொரு காப்பியத்தின் முதலில் பயன்படுத்தி அக்காப்பியங்களை இயற்றினாரென்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர், 'அஸ்தி' என்ற சொல்லை குமாரசம்பவத்திலும், 'கர்சித்' என்ற சொல்லை மேகலந்தேரத்திலும், 'வாக்' என்பதை ரகுவம்சத்திலும் பயன்படுத்தி, சிவத்துதி பாடியுள்ளார். 'விசேஷி' என்னும் சொல்லை எக்காப்பித்தில் பயன்படுத்தினாரென்பது தெரியவில்லை.

காளிதாசரின் பிற நூல்கள் : —

இதுவரை கூறிவந்த மூன்று காவியங்கள், மூன்று நாடகங்கள் அன்றி, இவர் 'ருதுசம்ஹாரம்' என்னும் காவியத்தையும் இயற்றியுள்ளார். ஒருவருடத்தில் திகழும் ஆறு ருதுக்க (காலங்க)ளைப்

பற்றி இதில நன்கு வர்ணித்திருக்கிறார். அவருடைய கற்பனைகள் பூராவும் இதில் கண்டு மகிழலாம். இதுவுமன்றி 'ரோலம்ப ராஜ்யம்' என்னும் மருத்துவ நூலையும், 'சந்த்ராலோக'மெனும் இலக்கண நூலையும், 'தாராவளி', 'காலாம்ரிதம்' என்னும் இரண்டு சோதிட நூல்களையும், 'பிரபாகர'மெனும் இலக்கண நூற்பகுதியையும் தன் பெயரால் இயற்றியுள்ளார் என்பது தெரியவருகிறது. ருதுஸம் ஹாரத்தை இவர் இயற்றியதே என்று அறிஞர்கள் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். ஆனால் 'ரோலம்ப ராஜ்யம்' போன்ற பிறநூல்களை இத்த காளிதாசர் இயற்றியவன்று, அவற்றை மற்ஹொரு காளிதாசர் இயற்றியிருக்க வேண்டுமென்று சில ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். 'நலோதய'மென்னும் நூலும் இக்காளிதாசருடையதே என்று கூறுவாறுமுள். ஆனால், அதில் தோன்றும் சமத்காரங்களின் போக்கால் இதனை இவர் இயற்றியது அன்று என மற்றும் ஈலர் கூறுவர்.

மேற்படி நூல்களில் எது முன், எது பின் பியற்றியவை என்று வரிசைப்படுத்திக் கூறுவதற்குச் சாத்தியமாயில்லை. ஆனால் கவிதைகளுக்கு முன்பே நாடகங்கள் இயற்றப்பட்டனவெனலாம். அவற்றில் ருது சம்ஹாரம் முதலில் இயற்றப்பட்டதாயிருக்கவேண்டும். நாடகங்களில் மாளவி காக்கிமித்ர மென்பது முதலில் இயற்றப்பட்ட தென்று துணிந்து கூறிவிடலாம்- அபிஜ்மான சாகுந்தல மென்பது கடைசியாக இயற்றிய நாடகமாகவே இருக்கவேண்டும். கவிதை களில் மேக சந்தேகம் முதலில் இயற்றப்பட்டதாகவும், குமார சம்பவம் கடைசியில் இயற்றியதாகவும் இருக்கின்றன.

ரகு வம்சத்தைப்பற்றி :

அவருடைய கவிதைகள் நயமிக்கவை, எளிமையும், திராட்சைப் பாசு போன்று இருக்கும். இவர் கவிதைகளில் யமகம் சிலேடை முதலியன இல்லை என்று சிலர் இவரைக் கேலி செய்தனர். அதனால், இவர் அப்படிப்பட்ட இலக்கியங்களடங்கிய சித்திரக் கவிதை யடங்கிய சிலேடை நூலை இயற்றும் சாமர்த்தியம் தனக் குள்ளதென்று எடுத்துக் காட்டுவதற்கு முன்பே, ஒரு வேசியின் சூழ்ச்சியில் சிக்கி துர்மரணமடைந்தார்.

ரகுவம்சமென்பது 19 சருக்கங்களடங்கிய ஒரு இதிகாசகாப்பியம் இதில் ரகு என்பவரைத் தொடர்ந்து குரிய வம்சத்து அரசர்களின் சரிதத்தைக் குறிக்கும் காப்பியமாகும். ஒரு மகா காப்பியம் என்பது பண்டைய இதிகாசம் அல்லது புராணங்களை ஆதாரமாகக்

கொண்டதாக இருத்தல் வேண்டும். இது சில அநிதாரங்களாகவோ பகுதிகளாகவோ பிரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதில் அரசரை அல்லது வீரரைப்பற்றிய பிறப்பு, வீரம், உன்னத குணங்கள் முதலியன அடங்கி இருத்தல் அவசியம். கூடுமானவரை கீழ்க்கண்ட குறிப்புகள் அடங்கியும் இருக்க வேண்டும்; அதாவது:—(1) ஒரு பட்டணம் அல்லது நகரத்தைப் பற்றிய விளக்கம் (சருக்கம் 16) கடலைப்பற்றி (சருக்கம் 13) மலை, காலங்கள் பற்றி (சருக்கம் 4 மற்றும் 16) தோட்டம் அல்லது நீரில் விளையாடல் (சருக்கம் 8 மற்றும் 18), பாணமருந்தல், காதல், விழாக்கள்; பிரிதல், இணைதல் காதலர் திருமணம் (சருக்கம் 8, 12 மற்றும் 7) மகவு பிறத்தல் (சருக்கம் 3) அவை விளக்கம்: சருக்கம் 8 மற்றும் 15) தூது (சருக்கம் 5) அரசன் (சருக்கம் 16, 12 மற்றும் 4) மேலும் போர்ச் செயலும் வெற்றியும் (சருக்கம் 2, 7 மற்றும் 12) குறிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

ரகுவம்ச காப்பியத்தில் புராணங்களிலிருந்து சூரிய மற்றும் சந்திர வம்சத்து அரசர்களைப் பற்றிய கதைகள் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டுள்ளன. ஆனால் இராம சரிதம் 10 முதல் 15 சருக்கங்களில் உள்ளவை ராஜ்யணத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டவை.

காளிதாசர் இயற்றிய இந்த ரகுவம்சம் 19 சருக்கங்களோடு நிறுத்தப்பட்டதா அல்லது மேலும் தொடர்ந்து இயற்றப்பட்டதா? என்பது சந்தேகத்திற்கு இடமளிப்பதாகவே உள்ளது. ரகவுடன் துவங்கி 28 வீரர்களை மட்டும் குறிப்பதாக இருக்கிறது. இதில் சிங்காரம், வீரம், கருணை முதலிய குணங்களைத் தகுந்த இடங்களில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலின் சுருக்கம் கீழ்க்கண்டவாறு :—

1ம் சருக்கம்: திலீபமன்னன் வசிட்டரிடம் சென்று தனக்கு மகவில்லாமைக்கு காரணம் அறிதல்.

2ம் சருக்கம்: திலீபமன்னன் நந்தினி என்னும் பசவுக்குக் கோசேவை செய்து மகவு உண்டாக வரம் பெறுதல்.

3ம் சருக்கம்: ரகுவின் பிறப்பும் அவர்தம் குழந்தைப்பருவமும் வலைப் பருவமும்.

4ம் சருக்கம்: ரகுவின் பட்டாபிஷேகம், மற்றும் திக்விஜயம்.

5ம் சருக்கம்: ரகுவின் மகன் அஜனின் பிறப்பு, விதர்ப்பநாட்டு இளவரசி இந்துமதி சுயம்வரத்திற்கு போதல்.

6ம் சருக்கம்: இளவரசி இந்துமதி அஜனை மணத்தல்.

7ம் சருக்கம்: அஜனுடைய திருமணம்; அவனை எதிர்த்த அரசர்களைக் வெல்லுதல்.

8ம் சருக்கம்: தசரதன் பிறப்பு, மற்றும் இந்துமதி மரணம்.

9ம் சருக்கம்: தசரதர் வேட்டைக்குப் போய் ரிஷிசாபம் பெறுதல்.

10ம் சருக்கம்: மஹாவிஷ்ணு தசரதருக்கு மகன்களாய் பிறத்தல்.

11ம் சருக்கம்: இராமர் சிவன்வில்லை ஒடித்து சீதையை மணத்தல், மற்றும் பரசுராமனை கருவபங்கம் செய்தல்.

12ம் சருக்கம்: இராமரின் வனவாசம், சீதையை இராவணன் எடுத்துப் போதல், இராவண வதம்.

13ம் சருக்கம்: இராமர் புஷ்பக விமானத்தில் இலங்கையை விட்டு அயோத்தி அடைதல்.

14ம் சருக்கம் சீதையை காட்டில் விட்டுவிடுகிறான் இலக்குவன். வான்மீகி முனிவர் ஆச்சிரமத்தில் சீதை அடைக்கலம்.

15ம் சருக்கம்: குசலவர்களின் பிறப்பு அவர்கள் இராமருடன் கலத்தல், சீதை பூமியில் மறைதல்.

16ம் சருக்கம்: குசன் அயோத்தி அடைதல். அவன் குமுத்வதியை மணத்தல்.

17ம் சருக்கம்: குசனின் மகன் அதிதிக்குப் பட்டமளித்தல், அதிதி அயோத்தியை ஆளுதல்.

18ம் சருக்கம்: அதிதியின் மகன் நிஷதன் முதலாக இருபத்தோரு அரசர்களைப் பற்றி சருக்கமான விளக்கம்.

19ம் சருக்கம் : அக்னி வர்ணனுடைய சிற்றின்ப வாழ்க்கை விளக்கம். அக்னிவர்ணன் நோய்வாய்ப்படுதல், அவனுடைய ராணி அரசை ஏற்றல்.

இந்த நூலில் பல பொருள்கள் (Subject matters) காணலாகும் எடுத்துக்காட்டாக அரசாட்சி, துறவு; அரசன், துறவு மகுடாபி ஷேகம், தவம்; படையெடுப்பு, நாடு கடத்தல்; வேட்டையும் விளையாட்டும்; திருமணமும், அந்தி சடங்கு; தீரம், சிற்றின்பம், இபற்கையானதும் அதீதமானதுமான செய்கைகள்; மற்றும் அவரது கூரிய வருணனைகள் அதாவது அரண்மனைக்கோ அல்லது காட்டிற்கோ சம்மந்தமானவை; நல்லார் அல்லது தீயார் நட்பு பற்றியோ; சண்டை அல்லது சமாதானம் ஆகிய அனைத்தைப் பற்றியும் இதில் காணாதது ஒன்றுமிராது. இவற்றையெல்லாம் கவனிக்கும்போது அவருடைய சீரிய அறிவுத் திறனும் பற்றந்த மனப்பான்மையையும் நமக்குத் தெளிவாகாமல் போகாது. இவையாவும் அவரை சிறந்த வராக உயர்த்தி விட்டது என்பதில் ஐயமில்லை.

அவருடைய நீண்ட வருணனைகள் மற்றும் சருங்கக் கூறுதல்; (உதாரணமாக சருக்கம் 12-இல் இராமாயணத்தின் 5 காண்டங்களை சருக்கமாகக் கூறியது) போன்றவற்றைக் கவனிக்கும்போது இவருடைய மேதை எவ்வளவு பெரியதன்பது தெள்ளத் தெளிவு.

காளிதாஸர் உவமைகளை அளிப்பதில் வல்லவர், ஒவ்வொரு சுலோகமும் உவமையுடன் உள்ளதென்பதை நாம் காணலாம், ஒவ்வொரு உவமையும் சுயமானவை. அவருக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர் எவராலும் கூறப்படாதவைகளே ஆகும்.

(குமார சம்பவத்தில் ஒரு வீரனைமட்டும் கூறினார். ஆனால் ரகுவம்சத்தில் சூரியகுல வீர மறபையே கூறினார். சிலவிடங்களில் நீண்ட வருணனைகளை செய்து இராமர் கதைக்கு வந்தபோது எவ்வளவு குறுகக் கூறலாமோ அவ்வளவும் குறுக்கினார். இவ்வாறு செய்ததில் ரகுவம்சத்தார் அனைவர்களைப்பற்றியும் கூறி முடித்தல் வேண்டுமென்ற அவா கொண்டு அவ்வாறு செய்து முடித்ததாகவும் கருதலாம். இவர் வான்மீகியைப் போல் விரிவாகக் கூற விரும்பவில்லையெனினும் அவர் பயன்படுத்திய சொற்கள் பலவிடங்களில் பயன்படுத்தியதும் காணலாகும்.

இப்படிப்பட்ட மாபெரும் காப்பியமானது தேவ நாகரிவிடில் உள்ளதால் தமிழ் அன்பர்கள் வாசிக்க முடியாமலும், மொழியினை வைக்க உதவாமலும் இருப்பதை ஊகித்த நான் இதனை, தமிழ்

எழுத்துக்களையே சில மாற்றம் செய்வித்து ஸம்ஸ்கிருதத்தை வாசிக்க இயலும் அளவுக்கு transliteration செய்ய முயன்றேன்; முடிக்கவும் செய்தேன்.

என் முயற்சிக்கு ஊன்று கோலாக அச்ச வேலையை ஏற்று தம்மிடமில்லாத டைப்புக்களைப் புதுசாய் வார்படம் செய்வித்து, கால தாமதத்தையும் பொருட்படுத்தாது சிரமத்தைப் பொருமையுடன் ஏற்று இந்நூலை சிறந்த முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த ஸ்ரீகிருஷ்ண சித்ரா பிரிண்டர்ஸ் அவர்களுக்கும், உற்சாகத்துடன் இவ்வேலையை முடிக்க துரிதமாக பாடுபட்ட அச்சகத்து பணியாளர்களுக்கும் நான் மிகவும் நன்றி செலுத்தக் கடமைபட்டுள்ளேன். முகப்பு படம் போட்டு தந்த ஓவியருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றி.

வாசகர்கள் கவனத்திற்கு ஒரு குறிப்பு

நண்பர்கள் இம்மகா காப்பியத்தில் உள்ள வடமொழி சுலோகங்களை உள்ளவை உள்ளபடியே உச்சரிப்பில் பிழையின்றி எளிதில் வாசிக்க உதவக் கூடிய சிலகுறிப்புகள் இங்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. கிரந்த எழுத்துக்கள், தேவநாகரி எழுத்துக்கள் எதுவும் கற்காமலேயே, தமிழ் எழுத்துக்களைக் கொண்டே உச்சாரணையில் பிழையின்றி இந்நூலை வாசிக்கும் எளிய முறை ஒன்று transliteration கையாண்டு இந்நூலை அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதிலுள்ள குறிப்புகளை நன்கு மனதில் பதிய வைத்துக்கொண்டு வாசித்தால், நன்றாய் பொருள் விளக்கும்,

தமிழில் அழுத்தி ஒலிக்கும் எழுத்துக்கள் இல்லை. இடத்தைப் பொருத்து 'க'வை 'க' Ka வாகவும், Ga வாகவும் உச்சரிக்க வேண்டும். ஆனால் 'க' என்னும் தமிழ் எழுத்துக்கு மேல் ஒரு '1' நெடுங்கோடு (stoke) பயன்படுத்தி 'க' Kha ஆக இந்நூலில் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் 'க'வுக்கும் 'க¹'வுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் இதனால் விளங்கும். இதுபோல் Ga என்னும்போது 'க'வுக்குமேல் ஒரு '2' இரண்டுபோல் குறியிட்டு 'Ga' வாகவும், '3' என்ற குறியிட்டு Ghah வாகவும் உச்சரிக்க வழி செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனால் க, க¹, க², க³ (Ka Kha Ga Ghah) என்ற நான்கு எழுத்துக்களின் வித்தியாசம் நன்கு அறிவிக்கப்பட்டது. இதுபோன்று ச, ச¹வும் (Cha Chcha) அறியப்பட வேண்டும். ஏற்கனவே, தமிழில் கிரந்த எழுத்து ஆகிய 'ஜ' வுள்ளதால் 'ஜ' வை அவ்வாறே உச்சரித்த இதில் அழுத்தி உச்சரிக்குற Jhah வை மட்டும் 'ஜ¹' என்று 'ஜ'வுக்கு

மேல் ஒரு சிறு கோடு (stroke) இட்டு, 'ஜ்' (Jhah) வாக்ஷப்பட்டுள்ளதை அறியவேண்டும். ஆகையால், 'ச ச' ஜ, ஜ (Cha, ChCha, Ja JhJha) என்ற ஒலிகள் உண்டாக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழில் உள்ள 'ட' கரத்துக்கு முன் 'ட' கரமெய்வரும்போது 'ட்ட' (tta) என்று ஒலிக்கிறோம். எடுத்துக்காட்டாக, பட்டம், மட்டம் முதலியன. இதில் அவ்வாறின்றி 'ட்' (ttah) என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. da என்பதற்கு 'ட்' என்று குறியிட்டும், இதை அழுத்தி ஒலிக்கும் போது அதாவது ddah 'ட்' என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக இவற்றுள் (ட, ட், ட், ட் ta, ttah, da, dhah) என நான்குவகை ஒலிகளும் விளங்கும். இதுபோன்று த, த், த், த் tha, ttah, dha, dhah) என்னும் நான்கு ஒலிகளின் வித்தியாசங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இதுபோலவே ப, ப், ப், ப், (pa, ppah, ba, bbah), என்னும் ஒலிகளின் வித்தியாசங்களும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. தமிழில் உள்ள 'டண்ணகரம்' அவ்வாறே ஒலிக்கும். வட மொழியில் தந்நகரம், றன்னகரம் வெவ்வேறாக கிடையாது. ஆகையால், ஒரு தந்நகரமே எல்லாவிடத்திலும் பயன்படுத்தப்பட்டது. மற்ற எழுத்துக்களெல்லாம் தமிழ் எழுத்துக்களாகவே உள்ளவை உள்ளபடியே பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன. வட மொழியில் 'ழ' வும் 'ற' வும் இல்லை. 'ஸ, ஷ, ஹ, ஷ' க்கள் ஏற்கனவே உண்டு இவையாவும் சேர்ந்து அதாவது-உயிரெழுத்துக்கள், உயிர் மெய் பெழுத்துக்கள் யாவும் சேர்ந்து வட மொழியில் ஃ, எழுத்துக்கள் உள். வட மொழியில் எ, ஒ' என்னும் குறில்கள் இல்லை. 'ஏ, ஒ' என்னும் நெடில்கள் மட்டும் உண்டு. அவையாவும் கீழ்க்கண்டவாறு; - 'அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ரி, ரீ, லு, லூ, ஏ, ஜ, ஒ, ஓ, அம், அஃ' என்பன உயிரெழுத்துக்கள். 'அஃ' என்பதை 'அஹ' என்று உச்சரிக்க வேண்டும்.

உயிர் மெய்பெழுத்துக்கள்:- க, க், க், க், ங, ச, ச், ஜ, ஜ், ஞ, ட, ட், ட், ட், ண, த, த், த், த், ந, ப, ப், ப், ப், ம, ய, ர, ல, வ, ஸ, ஷ, ஸ, ஹ, ள, ஷ - என்பன. சில சமயங்களில் 'ல' வுக்குப் பதில் 'ள' வும் வரலாம்; தவறில்லை. இவற்றுள் 'ஸ' என்பதே புதிதாகத் தோன்றும். ஆனால், இதுவும் புதிதன்று. கிரந்த எழுத்தே ஆகும். இது 'ஸ' வுக்கும் 'ஷ' வுக்கும் இடைப்பட்ட ஒலியைக் குறிக்கும். உதாரணம் 'ஸாந்தி' முதலியன.

'ஃ' இந்த இரு சுழிகட்கு 'விஸ்க்' என்று பெயர். இது பொதுவாக, ஒரு சொல்லின் கடைசியிலேயே வரும். சிற்சில சொற்களுக்கு இடையிலும் வருவதுண்டு. எடுத்துக்காட்டாக- 'துஃகம்' - கிதை அக்கம் என்றுரைக்காமல் 'துஹ்' என்று ஒலிக்க வேண்டும்

இது ('i') எந்த உயிர்மெய் பெழுத்தைத் தொடர்ந்து வருமோ அவ்வுயிர் மெய்பெழுத்தில் கலந்துள்ள உயிரெழுத்துடன் சேர்த்து 'ஹ'கரமாக உச்சரிக்க வேண்டும். அதாவது 'கi' என்பதனை 'கஹ' என்னும், 'பூi' என்பதை 'பூஹு' என்றும், 'தைi' என்பதை 'தைஹி' என்றும் - ஹ, ஹி, ஹு, ஹெ, ஹ், என்றும் அத்தந்த எழுத்துக்களில் உள்ள உயிரெழுத்தைப் பொருத்து உச்சரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். ஒலிகளைப் பற்றிய ஐயம் இனி இராதென்றே நினைக்கிறேன்.

இதற்காக கிரந்த எழுத்துக்களையோ, அல்லது தேவநாகரி எழுத்துக்களையோ நண்பர்கள் கற்கவேண்டிய அவசியமில்லை. இனி எம்ஸ்கிரிதம் நன்கு வாசிக்கலாம்.

THIS BOOK IS PUBLISHED UNDER THE KIND
FINANCIAL AID OF TIRUMALA TIRUPATI
DEVASTHANAMS OF TIRUPATI, UNDER THEIR
SCHEME OF 'FINANCIAL AID TO AUJHORS'
AS PER THE R. O. C. NO EDIT. S.I/58/89 DATED
14-11-90 AND I AM THANKFUL TO THEM FOR
HAVING SANCTIONED THE SAME.

AUTHOR

ஓம் ஐம் தம்:

ரகுவம்ச மகா காவியம்

முதலாம் சுருக்கம்

சுலோகம் : வாகீர்த்¹விவ ஸம்ப்ரிக்தௌ வாகீர்த்¹ப்ரதி பத்தயே ।

ஜகீத : பிதரௌவந்தே² பார்வதீ பரமேஸ்வரௌ ॥ 1

பதவுரை : வாக் அர்தா¹விவ = சொல்லின் பொருளைப் போல்; ஸம்ப்ரிக்தௌ = ஒன்றோடொன்று இழைந்திருப்பது போன்று; (அதாவது வீழ்ச்சியிலாத் தொடர்புள்ள), ஜகீத : = உலகிற்கு; பிதரௌ = தாயுந் தந்தையுமாகிய; பார்வதீ பரமேஸ்வரௌ = பார்வதி அம்மையையும், பரமசிவனாரையும்; வாகீர்த்¹ ப்ரதிபத் தயே = வாக்கில் வெளிப்படும் பொருள்களின் அறிவுக்காக; வந்தே² = தொழுகிறேன்.

(கருத்துரை) : உலகத்திற்குத் தாய்த் தந்தையர்களாய், எழுத்துக்களடங்கிய சொற்களும், அவற்றின் பொருளும் எவ்வாறு ஒன்றுடன் மற்றொன்று வேறுபடாமல் உள்ளனவோ அதுபோன்று பாதிமடவரல் உருகொண்டு, ஒருவரையொருவர் பிரியாதிருக்கும், பார்வதி பரமசிவனார்களை, சொல், சொல்லின் பொருள்களின் ஞானம் பெறும் பொருட்டு வணங்குகிறேன். (ஒன்றற் கொன்று தவியணி)

சு॥ க்வ ஸூர்ய ப்ரபுவோ வம்ஸ : க்வசால்ப விஷயாமதி : ।

திதீர்ஷுர் து²ஸ்தரம்மோஹா து²டு²பே நாஸ்யி ஸாகீரம் 2

(ப-ரை) : ஸூர்யப்ரபுவ : = சூரியனைக் காரணமாகக் கொண்ட; வம்ஸ : = குலம் (மறபு); க்வ = எங்கே; அல்பவிஷயா = சொற்பமாயறியத்தக்க பொருளையுடைய; மதிர்ஸ = அறிவு; க்வ = எங்கே; (ததீரபி = ஆயினும்); து²ஸ்தரம் = கடக்க முடியாத; ஸாகீரம் = கடலை; மோஹாத் = அஞ்ஞானத்தால்; உடு²பேந = தெப்பத்தால்; திதீர்ஷு = தாண்ட எண்ணியவன்; அஸ்யி = ஆகின்றேன்.

(க-ரை) உலகத்தைக் காக்கும் பரிதியே கூடஸ்தனாகக் கொண்ட இந்த ரகுவம்சம் எங்கே? பொருளறியா என் புத்தி எங்கே? அற்புத்தியுடைய நான் ரகுவம்சத்தைப் பற்றி விளக்குவதற்கு முயலுதல் என்பது: மடமையால், தாண்ட முடியாத மாக்கடலை தெப்பத்தின் வாயிலாக கட்டக் முயற்சித்தல் போன்று உளது. அஃதெவ்வாறு முடியாதோ அவ்வாறே இதுவும் முடியாததாகும். (உவமை மற்றும் காரணவணி)

சு.ய மந்த²: கவியஸ: ப்ரார்தீ¹ க²மிஷ்யாம் யபஹாஸ்யதாம் ।

ப்ராமஹிஸப்¹யே ப¹லேலோப¹ா து²த²பாஹுரிவ வாமா: ॥ 3 ॥

(ப-ரை) மந்த²: = மூடனே ஆயினும்; கவியஸ: ப்ரார்தீ¹ = கவிஞர்களின்; காப்பியம் பாடுதலால் உண்டாகும் புகழை அடையத்தக்க; ப¹லே = பலனைக் கருதி; லோப¹ாத் = வெஃகுதலால்; உத²பாஹு: = மேலே தூக்கிய கைகளுடைய; வாமாத்¹இவ = குள்ளனைப்போல்; அபஹாஸ்யதாம் = ஏளனத்துக்கு ஆளாவதை; க²மிஷ்யாமி = அடைவேன்.

(க-ரை) உயரமானவர்களால் அடையத்தக்க ஒரு மரத்திலிருக்கும் பழங்களை எட்டிப் பிடிக்கத்தன் கைகளை உயர்த்தியுள்ள குள்ளனைக் கண்டு எவ்வாறு மக்கள் கேவியாக சிரிப்பார்களோ, அவ்வாறு மூடனாகிய நான் மகாகவிகள் காப்பியங்களை இயற்றுவதால் அடையும் புகழைப் பெற விழையும் என்னைக் கண்டு “இம்மூடனாவது இக்காப்பியத்தை இயற்றுவதாவது விந்தையாக இருக்கிறதே” என என்னைக் கண்டு ஏளனஞ் செய்வார்கள். (முழுதுவமையணி)

சு. அத்¹வா க்ரிதவாக்²த²வாரே வம்ஸோஸ்மிந் பூர்வஸூரிபி³: ।

மனௌ வஜ்ர ஸமுத்கீர்ணே ஸூத்ரஸ்யே வாஸ்திமே க²தி: ॥ 4

(ப-ரை) அத்¹வா = அவ்வாறாயினும்; பூர்வஸூரிபி³: = முன்பு இருந்த வான்மீகி முதலிய வித்வான்களால்; க்ரித = செய்யப்பட்ட; வாக் = ராமாயணாதி பிரபந்த உருவில் உள்ள இலக்கியமே; ²தவாரே = அறிமுகத்துக்கு. உபாயமாக உள்ள; அஸ்மிந் = இந்த; வம்ஸே = பரிதியின் மறபில்; வஜ்ரஸமுத்கீர்ணே = வஜ்ரஹிமென்னும் மணிக்குத் துளைப்போடும் ஒருவித ஊசியால் குத்தப்பட்ட; மனௌ = ரத்தினத்தில்; ஸூத்ரஸ்யேவ = நூலைப்போன்று; மே = எனக்கு; க²தி: = வழி; அஸ்தி = ஆகின் (இருக்கின்)றது.

(க-ரை) நான் ஏளனத்துக்குரியவனாகயிருக்கலாம். எவ்வாறெனில் வஜ்ஜிரத்தால் துளை செய்யப்பட்ட ரத்தினங்களில் நூல் அல்லது மெல்லிய கம்பி நுழைவதுபோல், வான்மீகி முதலிய மாபெருங் கவிஞர்களால் காட்டப்பட்ட வழியில் நான் செல்கின்றேன். அதாவது அவர்கள் சென்ற வழியையொட்டி நான் செல்கின்றேன் (விரியுவமையணி)

கஃ ஸோஹமாஜம் ஸூத்²நாமம் அப¹லோத²ய கர்மணாம் ।

ஆஸமுத்²ர க்ஷிதீஸாநாம் ஆநாக ரத¹வர்த்மநாம் ॥ 5

(ப-ரை) ஸோஹம்=அப்படிப்பட்ட நான்; ஆஜம்ஸூத்²நாமம்=பிறந்தது முதல் தூய்மையானவர்களும்; அப¹லோத²ய கர்மணாம்=பிரயோஜனம் உண்டாகும் வரையில் தொழில்களைக் கொண்டவர்களும்; ஆஸமுத்²ர க்ஷிதீஸாநாம்=கடல்கள்வரை பரவியுள்ள நிலங்களுக்கு அரசர்களாயினாரும்; ஆநாக=புத்தேனாலகு வரை; ரத¹வர்த்மநாம்=தேர் செல்லும் பாதை உடையவர்களும்; (ஆசிய) ரக்ஷ²ணாம்=ரகுவம்சத்தில் பிறந்த அரசர்களின்; அந்வயம்=வமிசத்தைக் குறித்து; வக்ஷயே=சொல்லப்போகிறேனென்று (ஆறாம் சுலோகத்துடன் தொடரும்.)

(க-ரை) மேலே குறிப்பிட்டபடி உள்ளநான், பிறந்தது முதல் தூய்மையாய் உள்ளவர்களும், தொடுத்த தொழிலை கடைசி வரை செய்து முடிப்போரும். கடல் சூழ்ந்த நிலத்துக்கு அதிபர்களும் தேவலோகம் வரை தேர்மீது செல்லக் கூடியவர்களும்; (பலபடப்புனைவணி)

கஃ யத¹ரவிதி² ஹுத¹ரக்²நாமம் யத¹ர காமாரசி தார்தி¹ நாம்

யத¹ரபராத² த²ண்ட²நாமம் யத¹ர கால ப்ரபே²ரதி² நாம்॥ 6

(ப-ரை) யத¹ரவிதி²=சாத்திரங்களின் கூற்றுக்குட்பட்டு; ஹுத¹ர அ²கநீநாம்=வேட்கப்பட்ட க²ரஹபத்யம், ஆஹவநீயம், த²க்ஷிணம் என்னும் வன்னிகளை உடையவர்களும்; யத¹ரகாம=விழைவை மிஞ்சாதபடி; அர்சித அர்தி¹நாம்=தொழும்பிச்சைக் காரர்களை உடையவர்களும்; யத¹ரபராத²=தண்டணையைத் தாண்டாதபடி; த²ண்ட²நாமம்=தண்டணையை உடையவர்களும்; யத¹ரகால=நேரத்தைக் கடக்காமல்; ப்ரபே²ரதி²நாம்=விழித்துக் கொள்பவர்களும்.

(க-ரை) மறைகளில் உள்ளபடி வேள்விகளைச் செய்வோரும்; அண்டினோர்கட்கு வேண்டிய மட்டும் உதவுவோரும், தப்புகளுக்குத் தக்கவாறு தண்டனை அளிப்போரும், குறித்தக் காலத்தில் குறிப்பிட்ட தொழில்களைச் செய்து முடிப்போரும், காலங்கடத்தாமல் விழித்தெழுவோர்களும்; (பலபடைப்புனைவணி)

க|| த்யாக²ாய ஸம்ப்¹ரி தார்த¹ா நாம் ஸத்யாய மிதப¹ாஷிணாம் ।
யஸஸே விஜிகீ²ஷிணாம் ப்ரஜாயை க்²ரிஹமேதி¹ நாம் ॥ 7

(ப-ரை) த்யாக²ாய = உரியவர்கட்குக் கொடுப்பதற்காக; ஸம்ப்¹ரித அர்த¹ாநாம் = தேடப்பட்ட பொருள் கொண்டுள்ளவர்களும்; ஸத்யாய = வாய்மைக்காக; மிதப¹ாஷிணாம் = சொற்பமாய்ப் பேசும் சுபாவம் 'உள்ளவர்களும் யஸஸே = புகழ்ப்பெற்றற்கு; விஜிகீ²ஷிணாம் = பிறரை வெல்ல விழைவோரும் ப்ரஜாயை = மக்க (பிள்ளைக)ளைப் பெற க்²ரிஹமேதி¹ நாம்; = இல்லறம் பூண்டவர்களும்,

(க-ரை) உரியவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டி பொருள் சம்பாதிப்போரும்; அதிகம் பேசினால் என்ன கேடுவருமோவென அஞ்சிமிதமாய் பேசுவோரும்; புகழ்ப் பெறவேண்டி பிற மன்னர்களை வெல்ல நினைப்போரும்; தென்புலத்தாரின் விடுதலைக்காக மக்களைப் பெற திருமணஞ் செய்துக் கொள்வோரும்; (பலபடைப்புனைவணி)

க|| ஸஸஸவேப்¹யஸ்த வித்²யாநாம் யௌவநே விஷயைஷிணாம் ।
வார்த¹கே முநிவ்ரித்தீநாம் யோகே² நாந்தே தநுத்யஜாம் ॥ 8

(ப-ரை) ஸஸஸவே = வாலைப் பருவத்தில்; அப்¹யஸ்த வித்²யாநாம் = கற்கப்பட்ட கல்வி கேள்விகள் உடையவர்களும்; யௌவநே = இளமையில்; விஷய ஏஷிணாம் = புணர்ச்சியை விரும்புவோரும்; வார்த¹கே = முதுமையில் முநிவ்ரித்தீநாம் = தவசித் தொழில் மேற்கொள்வோரும்; அந்தே = கடைசியில்; தநுத்யஜாம் = உடலை விடுவோரும்;

(க-ரை) வாலைப் பருவத்தில் கல்வி கேள்விகள் உடையவர்களும், இளமையில் இல்லறம் கொள்வோரும்; முதுமையில் வாநப்-ரஸ்தம் என்னும் தவவேடம் ஏற்போரும் அந்திய காலத்தில் யோகத்தால் உயிர் விடுவோரும்; (பலபடைப்புனைவணி)

க. ரக்ஷா மர்வயம் வக்ஷே தநுவாக் விபவேரபி ஸத் :

தத்²குணை: கர்ணமாக² த்ய சாபலாய ப்ரசோதி²தம் || 9

(ப-ரை) ஸோஹம். அப்படிப்பட்ட நான்; தநு=சொற்பமாய்; வாக் = வார்த்தைகளின்; விப²வேரபி = ஆக்க முடையவனானி னும்; தத்²கு²ணை: = அந்த ரகுவம்ஸத்தரசர்களின் பிறவி முதற் கொண்ட தூய குணங்களை; கர்ணம் = எனது செவிகள்; ஆக்² த்ய = பெற்று; சாபலாய = சிந்தனையற்ற தொழில்களைச் செய்யும் சபலமான புத்தியால்; ப்ரசோதி²தஸ்ஸந் = தூண்டம் பட்டவனாய்; ரக்ஷா²ணாம் = ரகுவம்சத் தரசர்களின்; அந்வயம் = மறைபச் சார்ந்த பிரபந்தத்தை; வக்ஷே = மொழிகிறேன்.

(க-ரை) சொற்றிறன் அதிகமில்லாதவனாயினும் அந்த ரகுவம்சத் தரசர்களின் குணம் போன்று, என்னை ஊக்குவிப்பதால், வாலைய சபலத்தால் ரகுவம்சம் என்னும் இப்பெருங் காப்பியத்தை இயற்ற நான் முயற்சித்தேன். (பிரிதாராய்ச்சியணி)

க. தம் ஸந்த² ரோது மர்ஹந்தி ஸத்²ஸத்² வ்யக்தி ஹேதவ: :

ஹேம்நஸ் ஸம்லக்ஷயதே ஹயக்²நௌ விஸுத்²தி²ம்²யாமி -

காபிவா || 10

(ப-ரை) தம் = அந்த ரகுவம்சம் என்னும் பிரபந்தத்தை; ஸத்²ஸத்² வ்யக்தி ஹேதவ: = குற்றங் குறைகள் ஆராய்வதில் தேர்ந்தவர்களாகிய; ஸந்த: = அறிஞர்கள்; ரோது²ம் = கேட்பதற்கு; அர்ஹந்தி = தகுந்தவர்களாக உள்ளனர்; (தத்²ஹி = அது பொருந்தும்); ஹேம்ந: = பொன்னானது; விஸுத்²தி²: = குற்ற மற்றதாயினும்; யாமி²காபிவா = பிற உலோகங்களின் கலப்பால் குற்றமுற்றிருப்பினும்; அக்²நௌ = வன்னியிடம்; ஸம்லக்ஷயதே = காணப்படுகிறது.

(க-ரை) தங்கத்தின் தூய்மையும், அத்துடன் பிற உலோகங்களின் கலப்பினால் உண்டாய் குற்றங்களும் அக்கினியால் அறியப்படுவது போல், குற்றங்குறைகள் கண்டறிபக் கூடிய அதிகார முடைய அறிஞர்கள் குற்றங்களை விமரிசனம் செய்து, நூற்ப பிரபந்தத்திலுள்ள குற்றங்களைக் குறித்து மகிழ்வதையும்படி விழைகிறேன். (தொடர் முழுதுவகையணி)

அவதாரிகை: வம்சவிளக்கம் தொடங்குகிறது.

சு|| வைவஸ்வதோ மநூர்நாம மாநநீயோ மநீஷிணாம் |

ஆஸீந் மஹீக்ஷிதா மாத்²ய: ப்ரணவ ஸ் ச¹ந்²ஸாயிவ || 11

(ப-ரை) மநீஷிணாம் = அறிஞர்களுக்கு; மாநநீய: = தொழப் படுவோனும்; ச¹ந்²தஸாம் = வேதங்களுக்கு; ப்ரணவ: இவ = ஓம் என்னும் எழுத்தைப் போன்று; மஹீக்ஷிதாம் = அரசர்களுக்கு; ஆத்²ய: = முதன்மையானவ னாகிய; வைவஸ்வதோ நாம = வைவஸ்வதன் என்னும் புகழ்வாய்ந்த; மநு: = மனுஷகாராஜன்; ஆஸீத் = இருந்தான்.

(ச-ரை) அறிஞர்களுள் மேன்மை பொருந்தியவனாய்; வேதங்களுக்கு ஓங்காரம் போன்று அரசர்களுக்கு முதன்மையானவனாய்; வைவஸ்வதன் என்னும் பேரரசன் இருந்தான், (உவமையணி) (விவஸ்வன் = சூரியன்; வைவஸ்வதன் = சூரியனின் மகன்)

சு|| தத்²ந்வயே ஸுத்²தி²மதி ப்ரஸூத ஸுத்²தி²மத் தர: |

தி²லீப இதி ராஜேந்²து ரிந்²து க்ஷீரநித²ா நிவ || 12

ப-ரை) ஸுத்²தி²மதி = குற்றமற்ற: தத் அந்வயே = அந்த மனுவென்னும் பேரரசனுடையமறபில்; ஸுத்²தி²மத்தர: = மிகுந்த தூய்மையானவனாகிய; திலீப இதி = திலீபன் என்னும் புகழ்வாய்ந்த; ராஜேந்²து = அரசர்களுள் ஒளிமிக்கவன்; க்ஷீரநித²ா = பாற்கடலில்; இந்²து: இவ = சந்திரனைப் போன்று; ப்ரஸூத: = பிறந்தான்.

(ச-ரை) பாற்கடலில் மதிஉதயம் போன்று அத்தூய மறபில் மிகுந்த பரிசுத்தமான திலீபன் என்னும் அரசரேறு பிறந்தான். (விநியுமையணி)

கீழ்க் கண்ட மூன்று சுலோகங்களால் அவரைப் பற்றி விளக்கப்படுகின்றது.

சு|| வ்யூடே²ா ரஸ்கோ வ்ரிஷஸ்கந்த²: ஸாலப்ராம்ஸார்

மஹாபு²ஜ: | ஆத்மகர்ம க்ஷமம் தே²ஹம்க்ஷாத்ரோ தர்ம இவா²ரித: || 13

(ப-ரை) வ்யூட்²உரஸ்க: = அகன்ற மார்புடையவன்; வ்ரிஷ = எருதின்; ஸ்கந்த²: = முதுகு போன்ற முதுகை உடையவன்;

ஸாலப்ராய்ஸ் = சாலம் (Sal tree) என்னும் மரம் போன்று உயரமானவனும்; மஹாபுஜ் = நீண்ட தோள்கள் உடையவனும்; ஆத்ம = தன்னுடைய; கம் = தொழிலுக்கு, ஸுமம் = ஏற்ற; தே²ஹம் = உடலை; ஆ²ரித: = அடைந்த; ஸுாத்ர: = ஸுத்திரியர் (அரசர்) கட்டுகந்த; தீர்ம இவஸ்தி¹த: = வலிமை உடையவனாக தோன்றி;

(க-ரை) அகன்ற மார்பும் எருது போன்ற முதுகும் சால் மரம் போன்று உயரமும், முழங்கால்களைத் தொடும் நீண்ட புயங்கள் பெற்றவனாய், அரசர்களின் வீரே ஆண் மகனாய் பிறந்தானோவென பிரமை உண்டாக்கும் உடலுடையவனாக இருந்தான். (தொகையுமையணி)

சு|| ஸர்வாதிரித்த ஸாரேண ஸர்வ தேஜோ பி³ ப³ாவிரா |

ஸ்தி¹தஸ் ஸர்வோந்நதே நோர்வீம் க்ராத்வா

மேருரிவாத்மநா || 14

(ப-ரை) ஸர்வ அதிரித்த ஸாரேண = எல்லா பூதங்களை விட அதிக வலிவுடையதும்; ஸர்வதேஜ: = எல்லா ஒளிகளையும் அபி³ப³ாவிரா = இகழக் கூடியதும்; ஸர்வ உந்நதேந = எல்லா வற்றைவிட மேன்மையான; ஆத்மநா = உடலுடன்; மேரு: இவ = மேருவெனும் மலையைப்போல்; உர்வீம் = பூமியை; க்ராத்வா = வளைத்துக் கொண்டவனாய்; ஸ்தி¹த: = இருக்கின்றவனும்;

(க-ரை) எல்லாம் பூதங்களைவிட வலிவும் ஒளியும் பொருந்தியவனாய், மாந்தர் அனைவர்களைவிட உயரமான உருவாய், மேருபருவதம் பூமி அனைத்தையும் ஆக்கிரமித்து நிற்பது போன்றவனும் (தொடர் முழுதுமையணி)

சு|| ஆகார ஸத்²ரிஸப் ப்ரஜ்ஞயா ஸத்²ரிஸாக²ம: |

ஆக²மைஸ் ஸத்²ரிஸாரம்ப³: ப்ராரம்ப³ஸ் ஸத்²ரிஸோத²ய: || 15

(ப-ரை) ஆகார: = உடலுக்கு; ஸத்²ரிஸ: = சமமாய்; ப்ரஜ்ஞ: = அறிவாற்றலுடையவனும்; ப்ரஜ்ஞயா = அறிவுக்கு; ஸத்²ரிஸ ஆக²ம: = நிகரான நூலாராய்ச்சியுடையவனும்; ஆக²மை: = சாத்திரங்களோடு; ஸத்²ரிஸ ஆரம்ப³: = சமமாகவுள்ள தொழில்கள் உடையவனும்; ப்ராரம்ப³: = தொழில்களோடு; ஸத்²ரிஸ: உத²ய: = நிகராய் பலனையும் அடைந்தவனாய்.

(க-ரை) உருவத்திற்குத் தகுந்த அறிவு, அறிவுக்கேற்ற நூலா ராய்ச்சியும், நூலாராய்ச்சிக்கு நிகரான தொழில்களும், தொழில் களுக்குச் சமமான பலன்களுடையவனும் (அரதன மாலை யணி)

சு. பீ^ம காந்தைர் ந்ரிபகு²ணைஸ் ஸப²பூ³வோப ஜீனி நாம் :

அத்²ரிஷ்யம் சாயி²க²ம்யம்ச யாதோ ரத்நை ரிவார்ணவ: || 16

(ப-ரை) ஸ: = மேலே கூறிய குணநலங்களை உடைய அந்த திலீப மகாராஜன்; பீ^ம காந்தை: = அச்சங் கொடுக்கக் கூடியதும், மனதுக்கு உகந்ததுமான; ந்ரிபகு²ணை: = அரசர்களின் ஒளி ஆற்றல் முதலியவற்றால்; (குடி, சீலம். கண்ணோட்டம் முதலியவற்றால்); உபஜீவ நாம் - அண்டி வருவோருக்கு; யாதோ² ரத்நை: = நீர்வாழ்ப் பிராணிகளாலும், மணிகளாலும்; அர்ணவ இவ = கடலோன் போன்று; அத்²ரிஷ்யம்ச = அலட்சியப்படுத்தப் படாதவனும்; அயி²க²ம்யம்ச = அண்டக் கூடியவனும்; ப²பூ³வ = ஆனான்

(க-ரை) கடலோன் தன்னையண்டி வருவோருக்கு, திமிங்கலம் முதலிய கொடிய பிராணிகளால் அச்சமுட்டுபவனும், முத்து, பவழம் முதலியவற்றால் எவ்வாறு ஆசிரயிக்கக் கூடிய வனாகி இருக்கின்றானோ, அது போல் திலீபமகாராசனும் தன்னை யண்டினோருக்கு ஒளி ஆற்றல் முதலியவற்றால் அச்சம் தர வல்லவனாகவும்; தயவு: கண்ணோட்டம் முதலியவற்றால் இன்றியமையாது அண்டக் கூடியவனாகவும் ஆனான் (முறையிற் படர்ச்சியணி)

சு. ரேக¹ா மாத்ரமபி க்ஷுண்ணா த்²ாமநோர் வர்த்மந: பரம் :

ஸ வ்யதீய: ப்ரஜாஸ் தஸ்ய நியந்தூர் நேமிவ்ரித்தய: ||

17

(ப-ரை) நியந்து: = பயிற்சியாளனும். சாரதியுமாகிய; தஸ்ய = அந்த திலீப ராசனுடைய; நேமி = சக்கரங்களின் அச்சகளைப் போன்று; வ்ரித்தய: தொழில்கள் உடையவனும்; ப்ரஜா: = குடிகள்; ஆமநோ: = மனுவரசனைத் தொடங்கி; க்ஷுண்ணாத் = கற்கப்பட்ட; வர்த்மந: = ஒழுக்கமுறையைவிட; பரம் = அதிகமாக; ரேக¹ா மாத்ரமபி = ஒரு கோட்டளவு; நவ்யதீய: = தாண்டினா ரல்லர்;

(க-ரை) கைதேர்ந்த ஓட்டுநர், தேரின் சக்கரங்கள் நடந்து தேயந்த வழியினின்று சற்றேனும் விலகிப் போகாமல் எவ்வாறு தேரை நடத்திச் செல்வானோ, அவ்வாறே நான்கு பயின்ற திலீப மகாராசன் தன் குடிகளை மனுமுதற்கொண்டு ஏற்பட்ட ஒழுக்கங்களினின்று இம்மியளவும் வழுவாது காத்து வந்தான். (விரிவுமையணி)

சு || ப்ரஜாநாமேவ பூ³த்யர்த¹ம் ஸ தாப்³யோ ப²லிமக்²ரஹீத் ।

ஸாஹஸ்ரகு²ண முத்ஸ்ரஷ்டு மாத³த்தேஹி ரஸம்ரவி: || 18

(ப-ரை) ஸ: = அந்த திலீப மகாராசன்; ப்ரஜாநாம் = குடிகளுடைய; பூ³த்யர்த¹மேவ = அபிவிருத்திக்கே; தாப்³ய: = அக் குடிகளால்; ப²லிம் = ஆறில் ஒரு பங்கான வரியை; ஆக்²ரஹீத் = பெற்று வந்தான் (ததாஹி = அதாவது) ரவி: = சூரியன்; ஸாஹஸ்ர கு²ணம் யத¹ா தத¹ா = பற்பல குணங்கள் பெறுவது போன்று; உத்ஸ்ரஷ்டும் = விடுவிக்கும் பொருட்டு; ரஸம் = தண்ணீரை; ஆத்³தே = பெற்றுக்கொள்கிறான்.

(க-ரை) அந்த திலீபவரசன் குடிகளிடமிருந்து ஆறில் ஒரு பங்கு வரியை (காணிக்கையை)ப் பெற்றுக் கொண்டு வந்தான். ஆதவன் ஆயிரம் மடங்குகள் விடுவதற்கன்றோ தண்ணீரைப் பெறுகிறான். (புகழ்பொருளுவமையணி)

அவ || அவருடைய புத்திசூர்மை முதலியவை விளக்கப் படுகிறது.

சு || ஸேநா பரிச்ச¹த²ஸ்தஸ்ய ²த்வயமேவார்த¹ ஸாத³ நம் ।

ஸாஸ்த்ரே ஷ்வவ்யாஹதா பு²த்²தி³ர் மொளர்வீ த³நுஷிசாததா || 19

(ப-ரை) தஸ்ய = அந்த திலீப மன்னனுக்கு; ஸேநா = படைகள் நான்கு பரிச்ச¹த²: = உபகரணங்கள்; பஸ்³வ = ஆயின; அர்த¹ஸாத³நம் = பிரயோஜனத்தின்சாதனையோ; ஸாஸ்த்ரேஷு = நூல்களில்; ஷ்வயாஹதா = தடையற்ற; புத்²தி³: = புத்தியும், த³நுஷி = வில்லேந்துவதில்; ஆததா = தொடுக்கப்பட்ட; மொளர்வீ = காணும்; த்²வயமேவ = இரண்டே.

(க-ரை) அந்த திலீப மன்னனுக்குப் படைகள் ஐனைப் பொருட்களாகத் திகழ்ந்தனவே யன்றி பிரயோசனங்களை நிறை

வேற்றிக் கொள்வதற் கன்று. அவ்வாறாயின் பிரயோசனங்களை எவ்வாறு சாதித்துக் கொண்டான் எனின், சாத்திரங்களில் நிகரில்லா புத்திகூர்மையும் வில்லில் நாணேற்றுதல் என்னும் இவ்விரண்டு சாதனங்களால் (கருத்துடையடையணி)

அ || ஆனால் எங்ஙனம் ஆண்டு வந்தான் என்பது கூறப் படுகிறது.

சு || தஸ்ய ஸம்வரித மந்த்ரஸ்ய கூ²ட¹ாகாரேங்கி²தஸ்யச :

ப¹லாநுமேயா : ப்ராரம்ப¹ா : ஸம்ஸ்கார : ப்ராக்தநா இவ || 20

(ப-ரை) ஸம்வரித=மறைக்கப்பட்ட; மந்த்ரஸ்ய=மந்திரங்களை உடையதும்; கூ²ட¹ாகார=உள்ளடங்கிய; ஆகார=மகிழ்வு முதலியன அறிவிக்கும் கண்புருவம் முகபாவனை முதலியவைக் கொண்ட உருவமும்; இங்கி²தஸ்ய=மனத்துளடங்கிய; ப்ராரம்ப¹ா=சாமம் முதலிய உபாயங்களை ஆளுதல்; ப்ராக்தநா=முன் பிறவியில் பிறந்த ஸம்ஸ்கார இவ=குணங்கள் போன்று ப¹லாநுமேயா=தொழில்கள் நடத்துவதில் பயன்படுத்தப்படக் கூடியவைகளாய் ; ஆஸந்=ஆயின.

(சு-ரை) அத்திலீபவரசன் தான் செய்யுந் தொழில்களை மகிழ்வு முதலியவற்றை அறிவிக்கும் செய்கைகளால் பிறர் அறியாவண்ணம் செய்து வந்தான். பிறர் அறிந்துக் கொள்வது எங்ஙனமெனிலோ நிகழும் பிறப்பில் நுகர்ந்து வரும் நன்மை தீமைகள் பொறுந்த முற்பிறவியில் இவ்வாறு நடந்திருக்குமென ஊகித்து அறிவது போன்றே=“இதற்கு இவ்வாறு செய்திருக்கலா” மென்று ஊகித்துத் தெளிதல், வாயிலாகவே, என அறிய வேண்டியதாயிற்று (சொற்பொருட் பின்வருவிளக்கணி)

அ || அவனது குணங்கள் விளக்கப்படுகின்றன.

சு || ஜுகே²பாபாத்மாந மத்ரஸ்தோ பே²ஜே²ர்ம மநாதூர : ।

அக²ரித்²நு ராத²தே² ஸோர்த்¹ மஸக்தஸ ஸுக¹மங்ஙவ்யுத் || 21

(ப. ரை) ஸஃ=அந்த திலீபமன்னன்; அத்ரஸ்தஸஸந்=அச்சமில்லாதவனாகவே; ஆத்மாநம்=உடலை; ஜுகே²பாப=காத்து வந்தான்; அநாதூர=நோய்வாய்ப்படாமலேயே; த்²ர்மம்=புண்ணியத்தை; பே²ஜே = சம்பாதித்தான்; அக²ரித்²நு =

விழைத வில்லாமலேயே; அர்த¹ம் = பொருளை (பணம்); ஆத²தே³ = பெற்று வந்தான்; அஸக்த: = பற்றற்றவனாகவே; ஸு⁴க்¹ம் = சுகங்களை; அந்வ⁵த் = அனுபவித்து வந்தான்.

(க-ரை) அந்த திலீபமன்னன் தன்னுடலைப் பேணிவந்தது அறம்பொருளின்பங்களை நிறைவேற்றவேயன்றி உடல் வீழு மென்றஞ்சியன்று; அவன் நோயற்றவனாக இருந்து புண்ணியம் செய்து வந்தான்; போர் முனையில் பொருள் சம்பாதித்தாலும் பொருளீட்டும் பற்றுக் கொண்டன்று. அவன் சுகபோகங்கள் அடைந்திருப்பினும் அவற்றின் மீதுள்ள பற்றாலன்று, (அதாவது அவனுக்குப் பயம், நோய்களின்றி, பொருள்மீது பற்றின்மை; சுக போகங்களிலும் பற்றுவைக்காமலிருந்தான் (அரதனமாலையணி)

அ || ஒவ்வொரு குணத்திற்கும் எவ்வாறு இயங்கி வந்தான் என்பது,

சு || ஜ்ஞானே மௌனம் ஷமாஸக்தௌ த்யாகே² ஸ்லாக³ா
விபர்யய: | கு¹ணா கு²ணாநு ப²ந்தி³த்வாத் தஸ்ய ஸப்ரஸவா
இவ || : 2

(ப-ரை) ஜ்ஞானே = பிறர் குணங்கள் அறிந்திருந்தும்; மௌனம் = கட்டுப்பாடுடைய பேச்சும்; ஸக்தௌ = பதிலுக்குத் தீங்குசெய்யும் ஆற்றலிருந்தபோதிலும்; ஷமா: பொருமையும்; த்யாக² = சுதல் உள்ளபோதிலும், ஸ்லாக³ா விபர்யய: = போற்றப் படுதலைக் காண்பது அரிது; தஸ்ய = அப்பேரரசனுடைய; கு¹ண: = ஞானம் முதலிய குணங்கள்; குண அனுப²ந்தி³த்வாத் = எதிர்மறான மௌனம் முதலிய குணங்களோடு சேர்ந்துள்ளமையால்; ஸப்ரஸவா இவ = உடன் பிறந்தவை போன்றே; அபு⁴வத் = ஆயின.

(க-ரை) உலகத்தாருடைய குணங்களை அறியுத்தன்மை யிருந்தும், பிறரின் கெட்டகுணங்களை விளம்பரப்படுத்தாமலும்; தீங்கு அல்லது உதவிக்குமாறு செய்யும் திறனிருந்த போதிலும், பிறருடைய கெடுதிகளைப் பொறுத்தருளுதல்; ஈயுங்குணமிருப்பினும், பிறரால் போற்றப்படுதலை எதிர்பாராதும்; தியாகம் இருந்தும், ஆகுலமில்லாமலிருப்பது ஒரு மணிதனுக்கு அரிது. ஒருவனிடம் காண முடியாத இவ்விருட்டைக் குணங்கள் இந்த திலீபமன்னனிடம் காணப்பட்டன. (ஒற்றைமணிமாலையணி)

அ|| திலீபனுக்கு எது முதுமை என்பது பற்றி விளக்கப்படுகிறது.

க || அநாக்ரிஷ்டவ்ய விஷயை வித்²யாநாம் பாரத்²ரிஸ்வந: ||
தஸ்ய த்ரீம ரதே ராஸித் வ்ரித்²த்வம் ஜரஸா விநா || 23

(ப-ரை) விஷயை = கேள்வி முதலியவற்றால்; அநாக்ரிஷ்டஸ்ய = தன்வயப்படுத்திக் கொள்ளாதும்; வித்²யாநாம் = மறைகள் அவற்றின் அங்கங்கள் ஆகியவற்றின் கல்விகளின்; பாரத்²ரிஸ்வந: = முடிவு காணும்படியான; த்ரீமரதே = அறத்தில ஊக்கமுண்டாகிய; தஸ்ய = அந்த திலீப மன்னனுக்கு; ஜரஸபவிநா = முதுமை தவிர்த்து; வ்ரித்²த்வம் = மூப்பு; ஆஸித் = ஆயிற்று.

(க-ரை) புலன்களை வென்றவனும், எல்லாக் கல்விகளிலும் கரை கண்டவனும், அறநெறியாளனும் ஆகிய திலீப மன்னனுக்கு மூப்பைத் தவிர மற்ற எல்லாவகையானவற்றிலும் மூப்பு அதாவது மேன்மை உண்டாகி இருக்கிறது. (பெருமையணி)

க || ப்ரஜாநாம் விநயாத்²நாத்²ரக்ஷணாத்² ப்ரணாத்²பி ||
நபிதா பிதரஸ் தாநாம் கேவலம் ஜன்மஹேதவ: || 24

(ப-ரை) ப்ரஜாநாம் = மக்களுடைய; விநய = கற்பித்தலின்; ஆத்²நாத் = செய்தலாலும்; ரக்ஷணாத் = ஆபத்துக்களை தடுப்பதாலும்; ப்ரணாத்²பி = உண்டி முதலியன அளித்து காப்பாற்றுவதாலும்; ஸ: = அந்த திலீப மன்னன்; பிதா = தகப்பன்; அபூ²த் = ஆனான்; தாஸாம் = அந்த குடிமக்களின்; பிதரஸ்து = தகப்பன் மார்களை; கேவலம் = மிகுந்த; ஜன்மஹேதவ: = பிறப்பிப்பதற்கு மட்டுமே கர்த்தாக்கள்; அபூ²வத் = ஆயினர்.

(க-ரை) அந்த திலீப மன்னன் குடிகளை நன்னெறியில் நடத்திச் செல்வதாலும், அச்சம் நீக்கிக் காத்தலாலும், உண்ண உணவு முதலியனவளித்துக் காப்பாற்றுவதால் அவர்களுக்குத் தந்தையானான்; அவர்களின் தந்தைமார்கள் அவர்களுக்குப் பிறவி தரக்கூடிய கர்த்தாக்கள் மட்டுமே ஆயினர். (விறுகோணி)

க || ஸ்தி²த்யை த்ண்டயதோ த்ண்ட்யாந் பட்டினேது ப்ரஸூதயே
அபூ²யர்த்² காமா தஸ்யாஸ்தம் த்ரீமாயைவ மஹிண: || 25

(ப-ரை) த்ண்டயாதேந = தண்டனைக்குத் தகுந்தவர் களாகியவர்களே; ஸ்தி²த்யை = உலகு நிலை பெறுவதற்கு

தீண்டயத: = தண்டனையளித்துவரும்; ப்ரஸாதயே = மக்களைப் பெறுவதற்கு; பரிணேது = மனைவியை ஏற்கும்படியான; மநீஷிண: = அறிஞனான; தஸ்ய = அந்த திலீபவரசனுக்கு; அர்த¹காமாபி = பொருளும் காமங்களுக்கும்; தீர்மாயை அறத்துக்கே; ஆஸ்தாம் = ஆயின.

(க-ரை) அறிவுமிகுந்த திலீபராஜன் தண்டிக்கக்கூடியவர்களை தண்டித்தும், மக்களைப் பெற்றெடுக்க மனைவியை மணந்தும் வந்தான். அதனால், அவன் செய்த துட்டர்களை அடக்குதல், நல்லவர்களைக் காத்தல் முதலியவற்றால் அவனுக்கு கிடைத்து வந்த செல்வமும் மனைவியை மணத்தலும் அறஞ் செய்து முடிக்கவே ஆயின; அதாவது; அவனின் பொருளிட்டல் நியாயத்துடன் கூடியாவாயிற்று. அதாவது அவன் உரியகாலத்தில் தனது இல்லாளை அடைந்ததும் அறம்பொருட்டே ஆயிற்று. (தன்மை நவீற்சியணி)

சு || து²தே²ஹக²ாம் ஸயஜ்ஞாய ஸஸ்யாய மக²வாதி²வம் |

ஸம்பத்² விநிமயே நோபெ²ள த²த²துர் பு²வநத்²வயம் || 23

(ப-ரை) ஸ: = அந்த திலீபன்; யஜ்ஞாய = வேள்வி செய்தல் பொருட்டு; க²ாம் = நிலத்தை; து²தே²ஹ = கறந்தான்; மக²வா = தேவேந்திரன்; ஸஸ்யாய = பயிர்களைப் பெருக்கும் பொருட்டு; தி²வம் = சுவர்கலோகத்தை; து²தே²ஹ = கறந்தான்; உபெ²ள = திலீபனும் தேவர்கோனும்; ஸம்பத் = ஆக்கங்களின்; விநிமயேந பகுத்துக் கொடுப்பதாலும்; பு²வநத்²வயம் = விண்மண்ணுலகங்களின்; த்²வயம் = இரண்டினையும் = த²த²து: = காப்பாற்றினார்கள்.

(க-ரை) திலீபகன்னன் சிற்றரசர்களிடம் கப்பமெனப்படும், நிலத்தனிலுள்ள பொருள்களை ஏராளமாகப் பெற்றுக்கொண்டு, வேள்விகள் நடத்திவைத்தல் வாயிலாக உம்பர்களை மகிழ்வித்து மனநிறைவு உண்டாக்கி தேவருலகையும்; உம்பர்கோன் தேவலோகத் திலிருந்து நிலஉலகுக்கு மழைபெய்வித்து பயிர்விளைச்சல் பெறுகச் செய்து பூமியையும், இவ்வாறு ஒருவர் உலகந்தை மற்றவராக இருவுலகங்களையும் காப்பாற்றி வந்தனர். (உயத்துணர்வணி)

க. || நகி¹லாநு யுயஸ் தஸ்ய ராஜாநோ ரக்ஷிதூர் டஸ் : ।

வ்யாவ்ரித்தா யத் பரஸ் வேப்¹ய: ஸ்ரிதௌதஸ்கரதா

ஸ்தி¹தா || 27

(ப-ரை) ராஜாநா = மற்றுமுள்ள அரசர்கள்; ரக்ஷிதூ: = அச்சத் தால் ஆண்டு வந்ததால்; தஸ்ய = அந்த திலீபமன்னன் போன்று; டஸ்: = புகழை; நாநுயயு: = தொடர்ந்து பெற்றாராயின ரல்லர்; யத் = எக்காரணத்தால் தஸ்கரதா = களவு; பரஸ்வேப்¹ய: = பிறர் பொருள்களாலும்; வ்யாவ்ரித்தா ஸதி = புறக்கணிக்கப் பட்டவை யாயின்; ஸ்ரிதௌ = சொல்லளவில்; ஸ்தி¹தா = இருந்து வந்தது.

(க-ரை) குடிகளைக் காப்பதில் பிறவரசர்கள் திலீப பேரரசனுக்கு நிகரானவனென்ற நற்புகழைப் பெற்றன ரல்லர். ஏனென்றால், திலீபனுடைய அரசில் கள்ளத்தனம் என்பது சொல்லளவில் அறியப்பட வேண்டி இருந்ததேயன்றி செயலளவில் காணப்பட முடிந்ததில்லைஅதாவது: திருடு அறவே இல்லை யென்பதாம். (கருத்துடையடைகொளியணி)

க. || த²வேஷ்யோபி ஸம்மத ஸ்ரிஷ்டஸ் தஸ்யார்தஸ்ய யதெ¹ள-

ஷத¹ம் ।

த்யாஜ்யோ து¹ஷ்ட: ப்ரியோஸ்யாஸி த²ங்கு²ளீவோரக²

ஷதா || 28

(ப-ரை) ஸ்ரிஷ்ட: = தகுதியுள்ள பெரியார்கள்; த²வேஷ்யோபி = பகைவராயினும்; ஆர்தஸ்ய = நோயாளிக்கு; ஓளஷத¹ம் யத¹ா = மருந்து எவ்வாறோ அவ்வாறே; தஸ்ய = அந்த திலீப மன்னனுக்கு; ஸம்மத: = உடன்பாடு; ஆஸீத் = ஆயிற்று; து¹ஷ்ட: = குற்றஞ்செய்வோர்கள்; ப்ரியோபி = அன்பு கொள்ள வேண்டியவர்களே ஆயினும்; உரக²ஷதா = அரவத்தால் கடியுண்ட; அங்கு²ளீஇவ = விரல் போன்று; த்யாஜ்ய = விடத்தக்கது; ஆஸீத் = ஆயிற்று;

(க-ரை) அந்த திலீப சக்கரவர்த்திக்கு நல்லார்கள் தம் பகைவரே ஆயினும், நோயாளிக்கு மருந்து வெறுப்பதே ஆயினும் எவ்வாறு விரும்புவானோ அவ்வாறாயினர். துட்டர்கள் தமக்கு அன்பர்களே ஆயினும் பாம்பால் கடியுண்டவிரல் எவ்வாறு வெட்டி பெடுக்கப்பட்டு விடுமோ அதுபோல் விடத்தக்கவர்கள் ஆயினர். (வினை முதல் விளக்கணி)

அவ || அவனுடைய பரோபகாரம் விளக்கப்படுகிறது.

சு || தம்வேதா விதீதே நூநம் மஹாபூத ஸமாதீநா |

ததீாஹி ஸர்வே தஸ்யாஸந் பராந்தை¹க ப¹லாகு²ணா: || 29

(ப-ரை) வேதா: = பிரமன்; தம் = அந்த திலீப மன்னனை; மஹாபூத: = நிலம் முதலிய பெரும் பூதங்களின்; ஸமாதீநா = காரணக் கூறுகளால்; விதீதே = உண்டாக்கினான்; நூநம் = உண்மை; ததீாஹி = அதுசரிகயே; தஸ்ய = அந்த திலீப மன்னன்; ஸர்வே = எல்லா; கு²ணா: = குணங்கள்; பர = பிறர் களுடைய; அர்த¹ = நன்மையையே = ஏகப¹லா = இன்றி யமையாத பலன்களாக ஆஸீத் = ஆயின.

(க-ரை) பிரம்மா அந்த திலீப மன்னனை மேன்மையான நிலம் முதலிய ஐம்பெரும் பூதங்களின் காரணக் கூறுகளைக் கொண்டு உண்டாக்கினான். எவ்வாறெனின். அவனின் குணங்கள்; அனைத்தும் பிறர் சுகத்திற்கே நிலையாய் வைத்தான் (அவையிலொற்றுமையுருவகவணி)

சு || ஸவேலா வப்ரவலயாம் பரிதீ¹க்ரித ஸாக்²ராம் |

அநந்ய ஸாஸநா முர்வீம் ஸாஸஸக புரீமிவ || 30 ||

(ப-ரை) ஸ: = அந்த திலீப மஹாராஜா; வேலா = கடற்கரையை; வப்ரவலயாம் = அண்டையாய் சுற்றும் பெற்ற; பரிதீ¹க்ரித = அகழிகளாகச் செய்த; ஸாக்²ராம் = கடல்கள் உடையதும்; அநந்யஸாஸநாம் = பிறவரசர் ஆணையின்றி உள்ள; உர்வீம் = பூமியை; ஏகபுரீமிவ = ஒரே நகரம் போன்று; ஸாஸஸ = கற்பித்தான் (ஆண்டான்)

(க-ரை) அந்த திலீப மஹாராஜா நிலம் அனைத்தும் ஓர் குடையின்கீழ் ஒரே நகரம் போன்று ஆண்டு வந்தான்.

(தற்குறிப்பணி)

சு || தஸ்ய தா²ஷிண்ய ரூடே¹ந நாம்நா மக²த¹ வம்ஸஜா |

பதீ¹ ஸுத²ஷிணே த்யாஸீ த²த்¹வரஸ்யேவ த²ஷிணா || 31

(ப-ரை) தஸ்ய = அந்த திலீப மன்னனுக்கு; மக²த¹ = மகத நாட்டுமன்னனுடைய; வம்ஸ = குலத்தில்; ஜா = பிறந்த; தா²ஷிண்ய

ருடே¹ந = பிறர்க்குக் கண்ணோடுவதில் புகழ் வாய்ந்த; நாம்நா = பெயரால்; ஸுத²க்ஷி²தேனதி = சுதக்ஷிணை என்கின்ற; பத்நீ = மனைவி அத்¹வரஸ்ய = வேள்விக்கு; தக்ஷிணா இவ = தக்ஷிணா என்னும் மனைவி போன்று; ஆஸீத் = ஆனாள்.

(க-ரை) திலீப மன்னனுக்கு உயர்ந்த மகதவம்சத்தில் பிறந்தவளும், தாக்ஷிண்யம் என்னும் குணத்தால் நற்புகழ்வாய்ந்தவளும், தக்ஷிணை என்னும் பெயருள்ள மனைவி தன் பெயருக் கேற்றவாறு, வேள்விக்கு தக்ஷிணாக்னி என்பது துணையாவது போல் அஃனுக்கு மிகநேசமுள்ள மனைவியானாள். (பெருமை மற்றும் எவிரியுபமையணி)

சு || களத்ரவந்த மாத்மாநம் அவரோதே¹ மஹத்யபி ।

தயா மேநே மநஸ்விந்யா லக்ஷ்ம்யாச வஸுத¹ாதி¹ப: || 32

(ப-ரை) | வஸுத¹ாதி¹ப: = அரசனாகிய திலீபன்; அவரோதே¹ அந்தப்புரப் பெண்கள்; மஹத்யபி = அதிகமாயிருந்த போதிலும், மநஸ்விந்யா = திடமான மனதுடைய தயா = அந்த சுதக்ஷிணாதேவியாலும்; லக்ஷ்ம்யாச = நிலமெனும் திருமகளாலும்; ஆத்மாநம் தன்னை; களத்ரவந்தம் = மனைவியுடையவனாகவும்; மேநே = எண்ணினான்.

(க-ரை) அந்த திலீபமன்னன் பல அந்தப்புரத்து மகளிர் இருந்தும், பேரழகியும் மனோகரியுமான, சுதக்ஷிணாதேவியாலும் நாடென்னும் திருமகளாலும், தன்னையோர் நல்லில்லாளனாக எண்ணினான் (தன்குணமிகையணி)

சு || தஸ்யா மாத்மாநுரூபாயா மாத்மஜந்ம ஸமுத்ஸுக: ।

விலம்பி²த ப¹லை: காலம் ஸ விநாய மநோரதை¹: || 33

(ப-ரை) ஸ: = அந்த திலீப மன்னன்; ஆத்மாநு ரூபாயாம் = தனக்கு நிகரானவளும்; தஸ்யாம் = அந்த சுதக்ஷிணாதேவியிடம்; ஆத்மஜந்ம = மகனிடம்; ஸமுத்ஸுகஸ்ஸந் = பற்றுடையவனாய்; விலம்பி²த = தாமதமான; ப¹லை: = பலனுண்டாய்; மநோரதை¹: = ஆசைகளால்; காலம் = காலத்தை; நிநாய = கடத்தினான்.

(க-ரை) திலீப மன்னன் தனக்கு நிகராய் சுதக்ஷிணாதேவிக்கு மகன் பிறக்க வேண்டுமென்ற எண்ணங் கொண்டவனானான். அவ்வாறு சிறிது காலம் கடந்தது. (நிகழ்வினவிற்சியணி)

சு॥ ஸந்தா நார்தாய வித்யே ஸ்வபுஜா த்வதாரிதா ।

தேநதூர் ஜகதோ குர்வீ ஸசிவேஷு நிசிஷிபே ॥ 34

(ப-ரை) தேந = அந்த திலீப மன்னவனால்; ஸந்தாந = மகப்பேறே; அர்தாய = பிரயோசனமாகக் கொண்ட; வித்யே ஒழுக்கமுறையாக; ஸ்வ = தனது; புஜாத் = தோள்களிலிருந்து அவதாரிதா = இறக்கப்பட்ட; ஜகத: = உலகத்தின்; குர்வீ = அதிகமான; தூ: = பஞுவை; ஸசிவேஷு = அமைச்சர்களிடம்; நிசிஷிபே = வைக்கப்பட்டது.

(க-ரை) திலீப மன்னன் தனக்கு மகப்பேறு உண்டாகும் பொருட்டு, அதற்காற்ற வேண்டிய நியமங்களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியிருந்தமையால், தானேற்றுவந்த அரசாண்மையென்னும் பஞுவை அமைச்சர்களுக்கு ஒப்படைத்தான் (உருவகவணி)

சு॥ அதிா ப்யர்ச்ய விதாதாரம் ப்ரயதௌ புத்ரகாம்யயா ।

தௌ தம்பதீ வஸிஷ்டஸ்ய குரோர் ஜகமது ராஹ்ரமம் ॥ 35

(ப-ரை) அதி = அவ்வாறு தன் அரச பாரத்தை ஒப்படைத்த பிறகு; புத்ரகாம்யயா = மகப்பேற்றை விழைந்தவனாய்; தௌ = அந்த; தம்பதீ = சுதக்ஷணா திலீபர்கள்; ப்ரயதௌ ஸந்தௌ = பரிசுத்தமானவர்களாய்; விதாதாரம் = பிரம்மதேவனை; அப்யர்ச்ய = தொழுது; குரோ: = தமது குலகுருவாய்; வஸிஷ்டஸ்ய = வசிட்டருடைய; ஆஹ்ரமம் ஆச்சிரமத்தை நோக்கி; ஜகமது = புறப்பட்டுச் சென்றனர்.

(க-ரை) அதன் பிறகு திலீப மன்னனும் சுதக்ஷணாதேவியும் மகப்பேறு பெறும் பொருட்டு அதற்குண்டான நியமங்களைக் கடைப் பிடித்தவர்களாய், அபனைத் தொழுது, தமது குல குருவாகிய வசிட்டமா முனிவருடைய ஆச்சிரமத்தை நாடிச் சென்றனர், (எளிதின் முடிபணி)

சு॥ ஸ்நிக்தீ கம்பீர நிக்ஷோஷ மேக்ஸ்யந்தீ மாரிதௌ ।

ப்ராவ்ரிஷேண்யம் பயோவாஹம் வித்யுதராவதாவிவ ॥ 36

(ப-ரை) ஸ்நிக்தீ = இனிமையானதும்; கம்பீர = பெரும்; நிக்ஷோஷம் = ஓசையுள்ள; ஏகஸ்யந்தீநம் = ஒரேதேரை; ப்ராவ்ரிஷேண்யம் = மாரிக்காலத்தில் பிறந்த; பயோவாஹம் = முகிலும்; வித்யுத் ஐராவதா இவ = மின்னலும் வெள்ளையானை.

கள் போன்று; ஆஸ்தி¹தெள ஸந்தெள = ஏறியவர்களாய், ஜக்²மது: = சென்றனர்,

(க-ரை) அந்த திலீபரும் சுதக்ஷிணா தேவியும் பேரொலி செய்யும் ஓர் தேரையேறிக் கொண்டவர்களாய் சென்றனர். அவர்களில் வெண்ணிறமான திலீபனும், பசுமையான சுதக்ஷிணா தேவியும் கறுநிறமுள்ள அத்தேரில் போவது எவ்வாறுளதெனில், கார்மேகத்தின் மீது ஐராவதமெனும் வெள்ளையானையும் மின்னலும் ஒன்று கூடி செல்வது போன்று இருந்தது (தொகையுவமையணி)

சு|| மாபூ¹த²ஸ்ரம பீடே³தி பரிமேய புரஸ்ஸரௌ |

அநுப⁴ாவ விஸேஷாத்து ஸேநா பரிவ்ரிதா விவ ||

37

(ப-ரை) ஆஸ்ரம = ஆச்சிரமத்திற்கு; பீட²ா = துன்பம்; மாபூ¹த் = நிகழவேண்டியதில்லை; இதி = இது காரணத்தால்; பரிமேய=சொற்பமான; புரஸ்ஸரௌ = ஏவலாட்கள் உடையவர்களாயிருப்பினும்; அநுப⁴ாவ = ஒளியின்; விஸேஷாத்து = பெருக்கால் ஸேந = படைகளால்; பரிவ்ரிதா விவஸ்தி¹தெள = சூழப்பட்டவர்களாவென; ஜக்²மது: = திரண்டு சென்றனர்.

(க-ரை) வசிட்டாச்சிரமத்துக்கு தொல்லையின்றிருக்க வேண்டுமென்று எண்ணியவர்களாய், மிதமான பரிவாரங்களுடன் சென்றனர். எனினும் அந்த திலீப மன்னனுடைய ஒளியால் படையுடன் செல்வது போன்று இருந்தது (தற்குறிப்பணி)

சு|| ஸேவ்யமானௌ ஸுக¹ஸ்பர்ஸை: ஸால நிர்யாஸ க²ந்தி³பி: |

புஷ்பரேணுக்கரைர் வாதைராதா⁴த வநராஜிபி: ||

38

(ப-ரை) ஸுக¹: = சுகமான; ஸ்பர்ஸை: = தொடுதல் கொண்டும்; ஸால = சால்மரத்தின்; நிர்யாஸ = ரசத்தின்; க²ந்தி³பி: = வாசனை உடையதும்; புஷ்ப = பூக்களின்; ரேணு = மகரந்தப் பொடிகளை உக்கரை: = தெளித்துக் கொண்டுள்ளதும்; ஆதா⁴த = சற்று நடுக்கமுற்ற; வந = காடுகளின்; ராஜிபி: = வரிசைகள் உடைய; வாதை: = காற்றால்; ஸேவ்யமானௌ = வீசப்பட்டவர்களாய்; ஜக்²மது: = திரண்டு சென்றனர்.

(க-ரை) குருமையானதும் சால்மரத்தின் ரசத்தின் நாற்றமுடையதும், பூக்களின் மகரந்தப் பொடியைத் தூவி வருவதும்,

காட்டுப் பகுதியை அசையச் செய்வதும் சுமமான பரிசும் தருவதும் ஆகிய தென்றவினால், சேவிக்கப்படுகின்றவர்களாய் திரண்டு சென்றனர். (திருவினவர்ச்சியணி)

கஃ மனோபி¹ராமா ஸ்ரீன்வந்தெள ரத¹நேமிஸ்வனோம்முறை¹ :

ஷட்²ஜஸம்வாதி²நீ: கேகாத்²வித²ா பி²நா ஸ்ரிக¹ண்டிபி: || 39

(ப-ரை) ரத¹நேமி = தேர்ச்சக்கரங்களின் விளிம்புகளுடைய ஸ்வந = ஒசையால்; உத் = எடுக்கப்பட்ட; முறை¹ = முகங்களுடைய ஸ்ரிக¹ண்டி²பி: = மயில்களாலும்; த்²வித²ா = இருவிதங்களாக; பி²நா: = பிரிக்கப்படவை ஆதலால்; ஷட்²ஜ = சட்ஜமம் என்னும் ஒலியாலும் ஸம்வாதி²நீ: = நிகரான; ம²நாபி¹ராமா = மனத்துக்குகந்த; கேகா: = மயில்களின் குரல்களை; ஸ்ரீன்வந்தெள; கேட்பவர்களாய்; ஜக்²மது: திரண்டு சென்றனர்.

(க-ரை) அந்த திலீப மன்னனின் தேரின் சக்கரங்களினால் உண்டான ஒலியைக்கேட்டு மயில்கள் முகில் சத்தமென்று நினைத்து தம் முகங்களை மேநோக்கி இருவகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன வாகையால், சட்ஜ ஸ்வரத்திற்கு நிகரானதும் மனதுக்குகந்தது மான மயில்களின் வாக்குகளைக் கேட்டுக் கொண்டே சென்றனர். (திருவினவர்ச்சி மற்றும் மயக்கவணி)

கஃ பரஸ்பராஹி ஸாத்²ரி ஸ்ய மதூ²ரோஜ்ஜி¹த வர்த்மஸு :

ம்ரிக²த்²வந்த்²வேஷு ப்ரயந்தெள ஸ்யந்த்²நா ப்²த்²தத்²ரிஷ்-

டிஸு || 40

(ப-ரை) அதூ²ர = அருகில்; உஜ்ஜி¹த = விடுவிக்கப்பட்ட; வர்த்மஸு = வழிகொண்டதாயதும்; ஸ்யந்த்²ந = தேரில்; ஆப²த்²த² = கட்டப்பட்ட; த்²ரிஷ்டிஸு = பார்வைகள் கொண்ட; ம்ரிக² = மான்களின்; த்²வந்த்²வேஷு = ஆண் பெண் இரட்டையர்களில்; அந் யோந்ய = ஒன்றுக்கொன்று; அஹி = கண்களில், ஸாத்²ரி ஸ்யம் = ஒற்றுமையை; ப்ரயந்தோ = பார்பவர்களாய்; ஜக்²மது: = சென்றனர்.

(க-ரை) வழிக்கு அருகில் நின்று தமது தேரைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பெண் மான்களின் கண்களும், தங்களது கண்களும் ஒத்திருக்கும் விசேடத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே சென்றனர் (புகழ் பொருளுவமையணி)

கஃ ஸ்ரேணீ ப²ந்த²ாத² விதந்வத²பி² ரஸ்தம்ப²ாம் தோரணஸ்ரஜம் ।
ஸாரணை: கலவிர்ஹ்ராத²: க்வசிதுந் நமிதாநநௌ ॥ 4

(ப-ரை) ஸ்ரேணீ = வரிசைகளில்; ப²ந்த²ாத² = கட்டப்பட்டதால்; ஆஸ்தம்ப²ாம் = ஆதாரமான தூணற்ற; தோரண = வெளிவாசலில் உள்ள; ஸ்ரஜம் = மாலையை; விதந்வத²பி² = செய்துக்கொண்டிருள்ள; கல = விளங்காத இனிமையான; நிர்ஹ்ராத²: = ஒலிகள் கொண்ட; ஸாரணை: = ஸாரஸமென்னும் பறவைகளால்; க்வசித் = ஓரிடத்தில்; உந்நிமித = மேலுக்கு எடுத்துக் கொண்ட; ஆநநௌ = மூவர்கள் உடையவர்களாய்; ஜக²மது: = சென்றுக் கொண்டிருந்தனர்.

(க-ரை) ஓரிடத்தில் கம்பங்களின்றியே வெளிவாசலில் உள்ள தோரணங்களில் கட்டப்பட்டவை போன்று வரிசையாக வரிந்து ஒலித்துக் கொண்டே பறக்கும் சாரசப் பறவைகளை தலை நிமிர்ந்துப் பார்த்துக் கொண்டே சென்றனர்.
(நிகர் தொடர் முழுதுவமையணி)

கஃ பவநஸ்யாநுகூலத்வாத் ப்ரார்த்த¹நா ஸித்²தி² ஸம்ஸந: ।
ரஜோபி²ஸ் துரகே²ாத² கீர்ணை: அஸ்ப்ரிஷ்டாலக வேஷ்டாநௌ ॥ 44

(ப-ரை) ப்ரார்த்த¹நா = விருப்பத்தின்; ஸித்²தி² = நிறைவேற்றுவதை; ஸம்ஸந: = நனிலும்; பவநஸ்ய = காற்றின்; அநுகூலத்வாத் = அநுகூலத்தால்; துரக²: = புரவிகளால்; உத்கீர்ணை: = சிதறடிக்கப்பட்ட; ரஜோபி²: = தூசியால்; அஸ்ப்ரிஷ்ட = தொடப்படாத; அலக = முன்னுச்சி மயிரும்; வேஷ்டநௌ = குடுமிகளும் உள்ளவர்களாய்; ஜக²மது: = சென்றனர்.

(க-ரை) அவர்கள் எண்ணம் நிறைவேற்றுவது போன்று, திரயாணத்திற்கு அநுகூலமாக பின்புறத்திலிருந்து காற்று வீசுவதால், குதிரையின் வேகத்தால் உண்டாய தூசி சுதஷ்டிணாதேவியின் முன்னுச்சி மயிர்களுக்கும் திலீபனுடைய குடுமிக்கும் படாமலிருக்க: (நிகழ்வினவர்த்தியணி)

கஃ ஸரஸிஷ்வரவிந்த²நாநாம் வீசிவிஷ்ணோப² ஸீதலம்
ஆமோத² முபஜிக²ரந்தௌ ஸ்வவிஸ்வாஸாநுகாரிணம் ॥ 43

(ப-ரை) ஸரஸ்ரீஷு : பொய்கைகளுள்; வீசி = அலைகளின்; விசேஷாப : = அசைவுகளால்; ஸுதலம் = குளிர்ந்த; ஸ்வ : தன்னுடைய; நிஸ்வாஸ = மூச்சுவிடும் காற்றை; அநுகாரிணம் = ஒத்துள்ள; அரவிந்த²நாமம் = தாமரை மலர்களின்; உபஜித்²ரந்தெள = முகர்ந்தவர்களாய்; ஜக்²மது = சென்றனர்.

(க-ரை) வழிக்கிடையே தாமரைக் குளங்களில் உள்ள அலைகளைப் போன்று குளிர்ச்சியாய், தங்களது பெருமூச்சுகளுக்கு ஒத்தலைப் போன்றுள்ள உயர்ந்த தாமரை மலர்களின் பரிமளம் வீசிக் கொண்டிருக்கையில் முகர்ந்துக்கொண்டே சென்றனர். (நிகழ்வினவிர்ச்சியணி)

க. க்²ராமேஷ்வாத்ம விஸ்ரிஷ்டேஷு யூபசிஹ்நேஷு யஜ்வநாம் ।

அமோக²ா: ப்ரதி²கிரிண்ஹந்தாவர்க்²யாநு பத²மஸிஷு: ॥ 44

(ப-ரை) ஆத்ம = தன்னால்; விஸ்ரிஷ்டேஷு = விடப்பட்ட; யூபசிஹ்நேஷு = யூபத்தம்பங்களை அடையாளங்களாக உள்ள; க்²ராமேஷு = ஊர்களில்; அமோக²ா: = நிறைவேற்றப்பட்ட; யஜ்வநாம் = யாகம் செய்விப்போர்களின்; ஆஸிஷு: = வாழ்த்துக்களை; அர்க்²ய = யூசைப் பொருள்களைப் பெறுவதைவிட; அநுபத²ம் = பிறகும்; ப்ரதி²கிரிண்ஹந்தெள = பெற்றுகொண்டவர்களாய்; ஜக்²மது = சென்றனர்.

(க-ரை) முன்பு தம்மால் செய்து நிறைவேற்றப்பட்ட வேள்வி கட்டாக நடப்பட்ட யூபத்தம்பங்களை அடையாளங்களாய் கொண்டுள்ள ஊர்களில் அந்தணர்களால் உபசாரங்கள், வாழ்த்துக்கள் பெற்றுகொண்டவர்களாகவும்; (நிகழ்வினவரங்கியணி)

(யூபத்தம்பம் = வேள்வியில் வதை செய்யப்போகும் பசுவைக் கட்டி வைக்கும் கம்பம்)

உபசாரம் = கை, கால் கழுவிக்கொள்ள தண்ணீரளித்தல்

க. ஹய்யங்க்²வீந மாத்²ய கே²ரஷ்வரித்²த²ந் உபஸ்தி¹தாந் ।

நாமதே²யாநி ப்ரிச்²ந்தெள வந்யாநாம் மாக்²ஸாகி¹நாம் ॥ 45

(ப-ரை) ஹய்யங்க்²வீநம் = அப்போதே கடைந்தெடுக்கப் பட்ட வெண்ணெய்; ஆத்²ய = பெற்றுகொண்டு; உபஸ்தி¹தாந் = வந்த; கே²ரஷ்வரித்²த²ந் = ஆயர்கள்வாழ் ஊர்களில் உள்ள முதி

யோர்களை; வறியநாம் = காட்டிற்றிறந்த; மாக்¹ஸாகி²நாம் = வழி
நெடுகிலும் உள்ள மரங்களின்; நாமதே³யாதி = பெயர்களை;
ப்ரிச்ச¹ந்தெள = கேட்பவர்களாய்; ஜக்²மது = சென்றனர்.

(க-ரை) அப்போதே கடைந்து எடுத்த வெண்ணெயிலிருந்து
காய்ச்சி எடுத்த நெய்யை எடுத்துக்கொண்டு வந்த ஆயர்பாடி-
களில்வாழ் முதியோர்களை, காட்டின் வழியே உள்ள மரங்களின்
பெயர்களை கேட்டறிந்தவர்களாய் (நிகழ்வினவிர்ச்சியணி)

க|| காப்பயி¹க்¹யாதயோ ராஸீ² வ்ரஜதோ³ஸுத்²த²வேஷயோ³ :
ஹிமநிர்முக்தயோர்யோக² சித்ரா சந்த்²ரமஸோரிவ || 46

(ப-ரை) வ்ரஜதோ³ = சென்றுகொண்டுள்ள; ஸுத்²த² = தூய்
மையான; வேஷயோ³ = சிங்காரமுள்ள; தயோ³ = அந்த சுதஷிணா
திலீபமன்னர்களுக்கு; ஹிம = பனியால்; நிர்முக்தயோ = விடுக்கப்
பட்ட; சித்ராசந்த்²ர மஸோரிவ = சித்திரை நட்சத்திரமும் சந்திர
னும் போல்; யோகே²ஸதி = தொடர்புண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கவே;
கா பி = இன்னதெனக் கூறமுடியாது; அபி¹க்¹யா = ஓருவிதமான
ஒளி; ஆஸீ² = ஆயிற்று.

(க-ரை) தூய்மையான ஆடையலங்காரங்களுடன் செல்லும்
அவ்வரச தம்பதிகளிடையே பனிம்காலம் தாண்டிய பிறகு சித்திரை
விண்மீன் சந்திரன்களைப் போன்று சொல்லொணா ஒளி தோன்றி
யது. (புதப்பொருள்காட்சியணி)

க|| தத்தத்²பூ¹மிபதி¹ பத்நயை த்²ஸயந் ப்ரிய த்²ஸந¹ :
அபிலங்கி¹த மத்¹வாநம் பு²புதே²ந பு²தே²பாம¹ || 47

(ப-ரை) ப்ரிய = விருப்பமான; த்²ஸந¹ = பார்வையுடைய;
பு²தே²பாம¹ = புதனையொத்த; பூ¹மிபதி¹ = திலீபமன்னன்;
பத்நயை = மனைவியான சுதஷிணாதேவிக்காக; தத்தத் = அவ்
வந்தப் பொருட்களை; த்²ஸயந் = காண்பித்தவனாய்; லங்கி¹தமபி =
தாண்டப்பட்டவை ஆயினும்; அத்¹வாநம் = வழியை; நபு²பு²தே² =
அறியமாட்டாது போயிற்று.

(க-ரை) அன்புள்ளவனாய், பொருட்களையறிவதில்
புதனுக்கு நிகரான திலீபமன்னன், தன் மனைவிக்கு, அவ்வந்த
பொருட்களைக் காண்பித்துக் கொண்டே சென்றமையால், அவர்
கட்டு வழிநடந்தது போல் தோன்றவில்லை. (விரிவுவமை மற்றும்
மிருதியுணர்ச்சியணி)

க. ஸ து¹ஷ்ப்ரப யஸா: ப்ரப த¹ா¹ரமம் ஸ்ரந்த வஹு: ।

ஸாயம் ஸம்யமிநஸ் தஸ்ய மஹர்ஷே: மஹிஷீஸக¹: ॥ 48

(ப-ரை) து¹ஷ்ப்ரப = பிறர்க்குக் கிடைக்கக் கூடாத; யஸா: = புகழுடையவனும்; ஸ்ரந்த = துவண்டுபோன; வஹிந: = புரவிகளை உடையவனும்; மஹிஷீஸக¹: = மனைவியோடு கூடியவனுமாகிய; ஸ: = அந்த திலீபமன்னன்; ஸாயம் = அந்திப்பொழுதில்; ஸம்யமிந: = நியமம் உள்ளவனான; தஸ்ய = அந்த; மஹர்ஷே: = வசிஷ்டனுடைய; ஆ¹ரமம் = குடிலை; ப்ரபத் = அடைந்தான்.

(க-ரை) பிறர்க்கு அரிதாய புகழ்வாய்ந்த திலீபமன்னவன் பத்தினி சமேதனாய், தொய்ந்துபோன புரவிகளுடன் அந்தி நேரத்தில் வசித்த மகரிஷியின் குடிலை அடைந்தான் (நிகழ்வினவிர்ச்சியணி)

அவா॥ ஆச்சிரமத்தின் விளக்கம்.

க. வநாந்தரா து¹பாவ்ரித்தை: ஸமித்ருஸ ப்¹லாஹுரை: ।

பூர்யமாண மத்²ரி¹யாக்¹நி ப்ரத்யுத்²யாதை: தபஸ்விபி¹: ॥ 49

(ப-ரை) வநாந்தரா = வேறு காடுகளிலிருந்து; உபாவ்ரிதை: = திரும்பிவந்த; ஸமித் = வேள்விக்காய விறகுகள்; ருஸ = தருப்பை; ப்¹ல = பழங்களையும்; ஆஹுரை: = கொண்டுவரும் கூபாவ முடையவர்களாய்; அத்²ரி¹ய = பார்க்க முடியாத; அக்¹நி = கார்ஹ பத்யம், ஆஹவநீயம், தக்ஷிணாக்நிகளால்; ப்ரத்யுத்²யாதை = வரவேற்கப்பட்ட; தபஸ்விபி¹: = தவசிகளால்; பூர்யமாணம் = நிறப்ப்பட்ட; ஆ¹ரமம் = குடிலை; ப்ரபத் = அடைந்தனர்.

(க-ரை) பிற காடுகளிலிருந்து சமித்து, தருப்பை பழங்களையும் கொண்டுவருவோரும், காண்கூடாத திரேதாக்கிகளினால் வரவேற்கப்பட்ட முனிவர்களால் நிறம்பி இருப்பதும் (உயர்வினவிர்ச்சியணி)

க. ஆகீர்ணம் ரிஷிபத்நீநாம் உடஜத்²வார ரோத்²பி¹: ।

அபத்யைரிவ நீவார ப்¹ாக்²தே²யோசிதைர் ம்ரிகை²: ॥ 50

(ப-ரை) நீவார = தாமாகவே நீர்நிலைகளில் முளைக்கும் நெல்வின்; ப்¹ாக்²தே²ய = பங்கைப் பெற; உசிதை: = தகுதியுள்ளவை ஆதலால்; உடஜ் = குடில்களின்; த்²வார: = வாயில்களை;

ரோதி²பி³ = தடுக்கும்; ம்ரிகை² = மான்களால்; ரிஷிபத்நீநாம் = முனிவர்களுடைய மனைவிமார்களின்; அபத்யைரிவ = குழந்தைகளைப்போல பேணப்பட்டுவரும்; ஆகீர்ணம் = பரந்துள்ள ஆர்ரம் = குடிலை; (ப்ராபத் = அடைந்தனர்)

(க-ரை) காட்டு நெல்லில் ஒருபகுதியை தின்றுகொண்டே, முனிவர்களின் குழந்தைகளைப் போல் பாதுகாக்கப்பட்டு, குடில்களின் வாயில்களைத் தடுக்கும் மான்களால் குழப்பப்பட்டதுமான, (நிகழ்வினவிர்ச்சியணி)

சு॥ ஸேகாந்தே முநிகந்யாபி¹ஸ் தத்ஷுணோஜ்ஜி¹த வ்ரிஷுக்ம் ।

விஸ்ரம்ப²ாய விஹங்க²ாநா மாலவாலாம்பு² பாவிராம் ॥ 51

(ப-ரை) ஸேக = மரங்களின் அடிகளை நனைக்கத் தண்ணீர் இறைப்பதின்; அந்தே = கடையிலே; முநிகந்யாபி¹ = முனிகன்னியர்களால்; ஆலவால = பாத்திகளில்; அம்பு = தண்ணீரை; பாயிராம் = பருகுகின்ற; விஹங்க²ாநாம் = பறவைகளின்; விஸ்ரம்ப²ாய = நம்பிக்கைக்காக; தத்ஷுணா = அவ்வாறு பருகும்போதே; உஜ்ஜி¹த = விடப்பட்ட; வ்ரிஷுக்ம் = இளம் மரங்களை உடைய; ஆர்ரம் = குடிலை; ப்ராபத் = அடைந்தனர்.

(சு-ரை) முனிகன்னியர்களால் ஊற்றப்பட்டு, பறவைகள் அந்தப் பாத்திகளிலுள்ள தண்ணீர் அருந்த வேண்டுமென்ற நம்பிக்கையுடன் விடுக்கப்பட்ட சிறுமரங்களுடையதுமான (நிகழ்வினவிர்ச்சியணி)

ஈ॥ ஆதபத்யய ஸம்ஷிப்த நீவாராஸு நிஷாதி²பி³ ।

ம்ரிகை²ர் வர்த்தித ரோமந்த முடாஜாங்க²ண பூ²மிஷு ॥ 52

(ப-ரை) ஆதப = வெய்யிலில்; அத்யய = போனதால்; ஸம்ஷிப்த = குவியலாக செய்யப்பட்ட; நீவாராஸு = காட்டு நெல் உடைய; உடஜ = குடிவின்; அங்க²ணபூ²மி³ = முற்றங்களில்; நிஷாதி²பி³ = உட்கார்ந்துள்ள; ம்ரிகை² = மான்களால்; வர்த்தித = செய்யப்பட்ட; ரோமந்தம் = அசைபோடுதல் உள்ள; ஆர்ரம் = குடிலை; ப்ராபத் = அடைந்தனர்

(க-ரை) விரியல் தாழ்ந்தவுடன் குவியல்களாக தள்ளப்பட்ட; காட்டு நெல்லுள்ள வாசல்களில் அசைபோட்டுக் கொண்டுள்ள கன்களை உடைய குடில்களில் (நிகழ்வினவிர்ச்சியணி)

சு॥ அப்யுத்தி¹தாக்²நி பிஸு³ணை அதி⁴தீ¹ந் ஸா⁵ர்மோந்⁶முக¹ந் ।

புநாநம் பவநோத்⁷தூ⁸தைத் தூ⁹மைராஹு¹⁰தி க¹¹த்தி¹²பி¹³ஃ ॥ 53

(ப-ரை) அப்யுத்தி¹த=மூடப்பட்டு கொழுந்து விட்டெரியும்; அக்²நி=காற்றபத்யம், ஆஹவநீயம், தக்ஷிணாக்³னிகளுக்கு; பிஸு⁴ணை=அறிகுறிகளாய்; பவந்=காற்றினால்; உத்⁵தூ⁶தை=சிதறடிக்கப்பட்டதும்; ஆஹு⁷தி=வேள்வியிலிடும் பலிகளின்; க⁸த்தி⁹பி¹⁰ஃ=வாசனையுடைய; தூ¹¹மை=புகைகளால்; ஆ¹²ர்ம=குடிலுக்கு; உந்முக¹³ந்=எதிர்படும்; அதி¹⁴தீ¹⁵ந்=விரும்பினார்; புநாநம்=புனிதராக செய்கின்ற; ஆ¹⁶ர்மம்=ஆச்சிரமத்தை; (ப்ராபத்=அடைந்தனர்)

(க-ரை) மூண்டு, கொழுந்துவிட்டெரியும் திரேதாக்கினிகளுக்கு அறிகுறிகளாகவும், காற்றினால் மேலே கிளப்பப்பட்ட ஆகுதிகளின் நறுமணமுள்ள புகைச்சல்களால் ஆச்சிரமத்திற்குப் போவோர்களை புனிதப்படுத்துவதும், (நிகழ்வினவிற்கியணி மற்றும் சொற்பொருட்பின்வருவிளக்கணி)

சு॥ அத¹யந்தார மாதி²ர்ய து³ர்யாந் வி⁴ர்ராமயேதி ஸ⁵ஃ ।

தாமவாரோபயத் பத்மீரத⁶த⁷ த⁸வததாரச ॥ 54

(ப-ரை) அத¹=ஆச்சிரமத்தை அடைந்தபிறகு; ஸ²=அந்த தீப மன்னன்; யந்தாரம்=சாரதி (ஓட்டுந்நரை); து³ர்யாந்=புரவிகளை; வி⁴ர்ராமய=“ஓய்வுபெறச் செய்யும்”; இதி=என்று; ஆதி⁵ர்ய=உத்தரவிட்டு; தாம்ப்⁶தீம்=அம்மனைவியை; ரத⁷த⁸=தேரிலிருந்து. அவரோபயத்=இறக்குவித்தான்; அவததாரச=தானும் இறங்கினான்.

(க-ரை) தீபமன்னன் வசிட்டரின் குடிலை அடைந்ததும், தம்மனைவியாகிய சுதக்ஷிணாதேவியை தேர்விட்டிருந்த, தானும் இறங்கி, “குதிரைகளுக்கு ஓய்வுகொடு” மென்று தேரோட்டிக்கு ஆணையிட்டான் (வேண்டலணி)

சு॥ தஸ்மை ஸம்¹யாஸ் ஸப²ர்யாய கே³ப்த்ரே கு⁴ப்ததமேந்த⁵நியா⁶ஃ ।

அர்ஹணா மர்ஹதே சக்ரு⁷ முநயோ நயசக்ஷு⁸ஷே ॥ 55

(ப-ரை) ஸப்¹யாஃ=அவையில் உள்ளோர்களும்; கு²ப்ததம=அடங்கிய; இந்த³நியாஃ=புலன்களையுடைய; முநயாஃ=முனிவர்கள்; ஸப⁴ர்யாய=மனைவிமாருடன் கூடியவர்களும்; கே⁵ப்த்ரே=

காப்பவனும்; நயசக்ஷுஷே=நூல்களையே தத்துவ விளக்கத் திற்காதாரமாகக் கொண்டவனாதலின்; அர்ஹதே=போற்றத்தக்க; தஸ்மை=அந்த திலீபமகாராசனுக்காக; அர்ஹணாம்=பூசையை; சக்ரு=செய்தார்கள்.

(க-ரை) புலனடக்கமுள்ள அவையோர்களாய் முனிவர்கள், நான்முறைப்படி ஆள்வதால் போற்றப்படத்தக்கவனும் மனைவியுடன் கூடினானுமாகிய திலீபமன்னனுக்கு வரவேற்பளித்து கௌரவித்தனர். (நிகழ்வினவிற்சியணி.)

சு॥ விதே¹ஸ் ஸாயந்தநஸ்யாந்தே ஸத²த³ர்ஸ தபோநிதி⁴ம் ।

அந்வாஸித மருந்த⁵த்யா ஸ்வாஹா ஏவ ஹவிர்⁶பு⁷ஜம் ॥ 56

(ப-ரை) ஸ=அந்த திலீப மன்னன்; ஸாயந்தநஸ்ய=மாலை வேளையிற் பிறந்த; விதே¹=ஜபம் ஹோமம் முதலிய அனுஷ்டானங்களின்; அந்த¹தே=முடிவில்; அருந்த்யா=அருந்ததிதேவியால்; அந்வாஸிதம்=உபாசனை செய்யப்பட்ட; தபோநிதி⁴=வசிட்டரை ஸ்வாஹா = ஸ்வாஹாதேவியால்; ஹவிர்⁶பு⁷ஜம்=வேள்விக்கு முதல்வனான அக்னியைப் போன்று; த²த³ர்ஸ=நோக்கினான்.

(க-ரை) மாலைப் பொழுது ஜபம் ஓமம் முதலிய அனுட்டானங்களை முடித்துக் கொண்டுள்ளவரும், ஸ்வாஹாதேவி அக்கினியைப் பூசிப்பது போன்று; அருந்ததி தேவியால் பூசிக்கப்பட்டவரும், தவ முனிவர்களுள் முதன்மையானவரும் ஆகிய வசிட்டரை திலீப மன்னன் கண்டான். (விரியுவமை மற்றும் நிகழ்வினவிற்சியணி)

சு॥ தயோர் ஜக்²ரிஹது³ பாதெ²ள ராஜா ராஜ்⁴ச மாக²தீ¹ ।

தௌகு²ரு³ர் கு²ருபத்நீச ப்ரீத்யா ப்ரதிந நந்த²து ॥ 57

(ப-ரை) மாக²தீ¹=மகத நாட்டரசு புதல்வியான; ராஜ்⁴=சுதக்ஷிணா தேவி; ராஜச=திலீப மன்னனை; தயோ=அந்த அருந்ததி வசிட்டர்களின்; பாதௌ=அடிகள்; ஜக்²ரிஹது³=பற்றினார்கள்; கு²ருபத்நீ=அருந்ததி தேவியாரும் கு²ருபச=ஆசானாகிய வசிட்டரும்; தௌ=அந்த சுதக்ஷிணா திலீபர்களை; ப்ரீத்யா=அன்போடு; ப்ரதிந நந்த²து=ஆசிகளுடன் மகிழ்வித்தனர்.

(க-ரை) மகதநாட்டரசு புதல்வியாகிய சுதக்ஷிணா தேவியும், திலீப மன்னனும், குருவான வசிட்டருக்கும் குருபத்தினியாகிய அருந்ததியின் அடிகளுக்கு வணங்கினார்கள். அவர்கள் மகிழ்ந்த

வர்களாய் சுத²ஷிணா திலீபர்களுக்கு ஆசி கூறினார்கள் (நிகழ் வினவிற்கியணி)

கஃ தமாதி²த்ய க்ரியாஸாந்த ரத¹ஷோப² பரிஃரமம் :

பப்ரச்ச¹ குஸலம் ராஜ்யே ராஜ்யா ஃரம முநிம்முநி: ||

58

(ப-ரை) முநி: = வசிட்ட முனிவர்; அதி¹த்யக்ரியா = விருந்துப சாரஞ்செய்தல்; ஸாந்த = பேர்க்கப்பட்ட; ரத¹ = தேரின்; ஷோப² = அசைவினாலுண்டாகிய; பரிஃரமம் = சோர்வுற்ற; ராஜ்ய = நாடு என்னும்; ஆஃரமம் = ஆச்சிரமத்தில்; முநிம் = முனிவரான; தம் = அத்திலீப மன்னனை; ராஜ்யே = நாட்டில்; குஸலம் = நலன்களை; பப்ரச்ச¹ = கேட்டார்.

(க-ரை) வசிட்டரால் செய்யப்பட்ட உபசாரங்களால் தேரில் வந்த சோர்வு நீங்கியவனும், தனது நாடென்னும் ஆச்சிரமத்தில் முனிவரைப் போன்றவனும் ஆகிய திலீப மன்னனை, அவர் தம் அமைச்சு நட்பு அரசு முதலியவர்களின் நலனைப் பற்றி விசாரித்தார். (நிகழ்வினவிற்கியணி)

கஃ அத¹ாத¹ர்வநிதே²ஸ் தஸ்ய விஜிதாரிபுர: புர: :

அர்த்¹யா மர்த¹பதிர் வாசமாத²தே² வத²தாம் வர: ||

59

(ப-ரை) அத¹ = பிறகு; விஜிதா = வெல்லப்பட்ட; அரிபுர: = எதிரிகளின் பட்டணங்களை உடையதும்; வத²தாம்வர: = பேச்சுத் திறம் படைத்தவர்களில் முதல்வனும்; அர்த¹பதி: = பொருள்களுக் கெல்லாம் அதிபதியாகிய திலீபமன்னன்; அத¹ர்வநிதே² = அதர் வண வேதத்திற்கு முதல்வராகிய; தஸ்ய = அந்த வசிட்டரின்; புர: = எதிரில்; அர்த்¹யாம் = பொருளடங்கிய; வாசம் வாக்குகளை; ஆத²தே² = பெற்றான்.

(க-ரை) பகைவர் நாடுகளை வென்று, பெரும்பொருளான னாகியவனும், பேச்சில் திறம் மிக்கவனும், ஆகிய திலீப மன்னன், வீரப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்யும் அதர்வண வேதத்தில் நிபுணராகிய வசிட்ட மாமுனிவருக்கெதிரில் பிரயோஜனமுள்ள செய்தியைச் செப்பத் தொடங்கினான். (முறையிற்படர்ச்சியணி)

கஃ உபபந்நம் நநுஸிவம் ஸப்தஸ்யங்கேஷு-யஸ்யமே :

ஸத²வீநாம் மாநுஷிணாஞ் சப்ரதிகர்தா த்வமாபத²ாம் ||

60

(ப-ரை) (ஹேகு²ரோ! = ஆசிரியரான வசித்த முனிவரே!); சப்தம் = ஏழாகிய; அங்கே²ஷு = என்னுடைய அமைச்ச முதலானோர்களுடையதும்; குஸலம் = ஆகிய நலன்களும்; உபபந்தம் நறு = தகுதியாகவே உள்ளன; யஸ்யமே = எந்த என்னுடைய; தை²வீநாம் = தேவர்களிடமிருந்தும்; மானுஷீணாம் = மனிதர்களிடமிருந்தும்; ஆபத²ாம் = வருந்துன்பங்களை; (அதாவது = கருப்பு, திருடு முதலிய அச்சங்கள்); த்வம் = நீங்கள்; ப்ரதிகர்தா = போக்கவல்லீர்கள்.

(க-ரை) குருநாதரே! எனது அரசின் ஏழு அங்கங்களும் நன்கு உள்ளன. நானும் நலமாகவே உள்ளேன். ஆக எல்லாரும் நலமே. ஒருவேளை தெய்வீகமாய் நடக்கும் அக்னிபயம், நீர், காற்று, நோய் கருப்பு முதலிய ஐவகையினுள் ஏதேனும்; மானிடர் சார்பான ஆயுதம் திருடர், பகைவர், பேரரசர்கள், அரசின் பகைவர்கள் ஆகிய ஐந்தில் ஏதேனும் சரி ஏற்படுமாயில் அதனை நீக்க வல்லவராகிய தாங்கள் இருக்கவே இருக்கிறீர்கள். (இன்மை விநிச்சயணி மற்றும், பெருமையணி)

சு|| தவமந்த்ர க்ரிதோ மத் த்ரைர்தூ²ராத் ப்ரஸமிதா²பி²ஃ |

ப்ரத்யாதி²ஸ்யந்த இவமே த்ரிஷ்டலக்ஷயி²த²ஸுர²ஃ || 61

(ப-ரை) தூராத் = அப்புறமிருந்தே; ப்ரஸமித = அடக்கப் பட்ட; அரிபி²ஃ = பகைவர்கள் உள்ள; மந்த்ரக்ரித = மந்திரத்தாலாய்; தவ = உம்முடைய; மந்த்ரை = மந்திரங்களால்; த்²ரிஷ்ட = காணப்படும்; லக்ஷய = குறிக்கோள்களை; பி²த² = பிளக்கவல்ல; மே = என்னுடைய; ஸுர²ஃ = அம்புகள்; ப்ரத்யாதி²ஸ்யந்த இவ = மறுக்கப்படுவன போன்றுள்ளன.

(க-ரை) மந்திரங்களில் வல்லவராகிய தங்கள் மந்திரங்களோ பகைவர்களை அப்புறமிருந்தபடியே கண்ணுக்குக் காணாமலேயே விலக்குகின்றன. எனது அம்புகள் என்றாலோ கண்ணுக்குத் தெரியும்படியாக மட்டுமே குறியிடுபடுவனவாயுள்ளன. (ஏதுவணி)

சு|| தெய்வீகமாய் வரும் துன்பத் துடைக்கும் வழிகள் பற்றி கூறப் படுகிறது.

சு|| ஹவிராவர்ஜிதம் ஹோதஸ் த்வயா விதி²வ த்²க்²விஷு |

வ்ரிஷ்யர் ப²வதிஸஸ்யாநாம் அ²வக்²ஹ விஸோஷிணாம் || 62

(ப-ரை) ஹே, ஹோதா! = வேட்கும் திறனுள்ள ஐயனே! த்வயா = உம்மால்; விதி¹வத் = முறைப்படி; அக்னிஷு = வன்னிகளில்; ஆவா²ஜிதம் = வைக்கப்பட்ட; ஹவி³ = நெய் முதலிய அவிகள்; அவக்ரஹ = மழையின்மையால்; விஸோஷிணாம் = வாடுகின்ற; ஸஸ்யாநாம் = பயிர்கட்கு; வ்ரிஷ்டி = மழைஉருவமாய்; ப⁴வதி =

(க-ரை) வேள்விகட்குத் தலைவராகிய தங்களால் முறைப்படி வன்னிகளில் வைக்கப்படும் அவிகளாவன மழையின்றி வாடும் பயிர்களுக்கு மழையை பொழியச் செய்கின்றன. (பெருமையணி)

க॥ புருஷாயுஷ ஜீவிந்யோ நிராதங்கா நிரீதய: ।

யந்மதீயா: ப்ரஜாஸ் தஸ்ய ஹேதுஸ்த்வத் ப்ரஹ்மவர்சஸம் ॥ 63

(ப-ரை) மதீய¹ா: = என்னைச் சார்ந்தவர்களாய்; ப்ரஜா: = மக்கள்; புருஷாயுஷ = நூறாண்டுகள்; ஜீவிந்ய = வாழ்கின்றவர்கள்; நிராதங்கா: = நீங்கிய அச்சமுடையவர்; நிரீதய: = நீக்கப்பட்ட துன்பமுடையவர்கள்; இத்யயத் = இவ்வாறெனும் எது உடையதோ; தஸ்ய = அந்த எல்லாவற்றுக்கும்; த்வத் = உமது; ப்ரஹ்மவர்சஸ: = பிரம்ம தேஜஸ் என்பதே; ஹேது: = காரணம்.

(க-ரை) மக்கள் நூறாண்டுகள் வாழ்வேசர் காரியினும் அவர்கள் தங்களுடைய நல்வினைகளாகிய ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல் போன்றவற்றால் நோயற்றவர்களாகவும். பெருமழை, மழையின்மை, வெட்டுக்களிகளால் உண்டாகும் உபராதைகள் போன்றவையும் இல்லாதவர்களாக உள்ளனர். (பெருமையணி)

க॥ த்வஸைவம் சிந்த்யமானஸ்ய கு²ருணா ப்ரஹ்மயோநிநா ।

ஸாநுபந்தீ: கத¹ம்நஸ்யு: ஸம்பதே²ாமே நிராபதீ: ॥ 64

(ப-ரை) ப்ரஹ்மயோநிந = பிரம்ம தேவனே காரணமாக உள்ள; கு²ருணா = ஆசானாகிய; த்வயா = உம்மால்; ஏவம் = இவ்விதமாய்; சிந்த்யமானஸ்ய = எண்ணப்படுகின்றவன் ஆதலால்; நிராபதீ: = விபத்துகளற்ற; மே = எனது; ஸம்பதீ: = செல்வங்கள்; ஸாநுபந்தீ: = இணைபிரியாமல் உள்ளவனாக; கத¹ம் = ஏன்; நஸ்யு: = இருக்கமாட்டா?

(க-ரை) இப்படிப்பட்ட தன்மைகளடங்கிய பிரம்மவம்சத்தில் பிறந்த தாங்கள் இருக்கும்போது; என்னுடைய செல்வங்கள் விபத்துகளுக்கு உள்ளாகமலும், சிதறாமலும் ஏன் இருக்க முடியாது? (புனைவுளிவினாவணி)

அவ|| தான் வந்த வேலையைப் பற்றி கூறுகிறான்.

சு|| கிந்துவத்¹வாம் ததைதஸ்யா மத்²ரிஷ்ட ஸத்ரிஸ ப்ரஜம் |

நாமாவதி ஸத்²வீபா ரத்நஸூ ரபி மேதி²நீ ||

65

(ப-ரை) கிந்து=மேலும் என்னவெனில்; தவ=உமக்கு; வத்¹வாம்=மருமகளாகிய; ஏதஸ்யாம்=இந்த சுதக்ஷிணையில்; அத்²ரிஷ்ட=காணப்படாத; ஸத்ரிஸம்=அனுகூலமான; ப்ரஜம்=மக்களுடைய; மாம்=என்னை; ஸத்²வீபா=தீவுகளுடன் கூடிய; ரத்ந=மணிகளை; ஸூரபி=பிறக்கச் செய்யவல்லதாயிருந்தும்; மேதி²நீ=நிலம்; நாவதி=மகிழ்வுராகு.

(க-ரை) எனினும் தீவுகளுடன் கூடிய இந்நிலம் ரத்தினங்களை கொடுக்கவல்லதாயினும், தங்களின் மருமகளாகிய இந்த சுதக்ஷிணாதேவி வயிற்றில் எனக்கு நிகரான மகனென்னும் சிறந்த ரத்தினம் பிறவாமலிருப்பதால் என்னை மகிழ்விப்பதில்லை. (பிரிதின் குணம் பெறாமையணி மற்றும் புகழ்பொருளுவமையணி)

அவ|| இதுவும் மதுபற்றியே கூறுவதாம்.

சு|| நூநம் மத்த:பரம்வம் ஸ்யா பிண்ட²விச்சே¹த² த்²ரிஸிந: |

நப்ரகாம பு¹ஜ ஸ்ராத்²தே¹ஸ்வதா¹ ஸங்க்²ரஹதத்பரா: ||

66

(ப-ரை) மத்த:என்னைவிட; பரம்=பின்னால்; பிண்டா=பிண்டதானத்தின்; விச்சே¹த=சிறைவு; த்²ரிஸிந: =ஊகிக்கும்; வம் ஸ்யா=குடியிற் பிறந்திதன்புலத்தார்; ஸ்வதா¹=அவர்களின் உண்ணுதலின்; ஸங்க்²ரஹ=சேமிப்பதில்; தத்பராஸ் ஸந்த: =ஆசைக் கொண்டவர்களாய்; ஸ்ராத்²தே¹=திவசங்களில்; ப்ரகாம=நிறையும்படி; பு¹ஜ=சாப்பிடுகிறவர்கள்; நப்¹வந்தி=ஆகமாட்டார்கள்; நூநம்=இது உண்மை.

(க-ரை) என்னையடுத்து, பிண்டமளிப்பதின் நாசத்தை எண்ணும் பிதருக்கள், தமது உண்டினை சேமிப்பதில் விருப்பமுள்ள

வர்களாய் திவசகாலங்களில் திருப்தியாக உண்ணக்கூடியவர்கள் ஆகமாட்டார்கள். (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு|| மத்பரம் து²ல்ப²ம் மத்வா நூக மாவர்ஜிதம் ம²||

பய: பூர்வைஸ் ஸநி²வாஸை: க²வோஷ்ண முபு²ஜ்யதே || 67

(ப-ரை) மத் = எனக்கு; அநந்தரம் = பிறகு; து²ல்ப²ம் = அடையவரிதாயதாக; மத்வா = எண்ணி; மயா = என்னால்; ஆவர்ஜிதம் = கொடுக்கப்பட்ட; பய: = தண்ணீர்; பூர்வை: = முன்பிருந்த பிதர்தேவதைகளால்; ஸ்வநி²வாஸை: = தங்களின் விடும் மூச்சு (காற்று)களால்; க²வோஷ்ணம் = சற்று வெப்பமுள்ளது போன்று; உப²புஜ்யதே = புசித்தல் செய்யப்படும்; நூதம் = (இது) உண்மை.

(க-ரை) என்னுடைய பிதர்தேவதைகள் எனக்குப் பின் என்றும் தண்ணீரும் விடுவோர்கள் இல்லையென்று வருத்தப்படுவார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு நான் விடும் (திவசத்து) தண்ணீர் சற்று வெப்பமாகும். அந்த தண்ணீரை அவர்கள் பெறுவார்களா? (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு|| ஸோஹமிஜ்யா விஸு²த் த²ாத்மா ப்ரஜாலோப நிமீலித: |

ப்ரகாஸ²ஸாப்ரகாஸ²ஸ² லோகா லோக இவாசல: || 68

(ப-ரை) இஜ்யா = வேள்வியால்; விஸு²த் த² = தூய்மையான; ஆத்மா = ஞானமுள்ளவனும்; ப்ரஜா = மக்களின்; லோப = இல்லாஸமயாலும்; நிமீலித: = ஏற்பட்ட துன்பத்தினாலுண்டான; ஸோஹம் = அந்த நாள்; லோகா லோக அசலம் = லோகாலோகமென்னும் மலைப் போல்; ப்ரகாஸ²ஸாப்ரகாஸ² = பிரகாசிப்பவனாகவும்; அப்ரகாஸ²ஸாப்ரகாஸ² = பிரகாசிப்பவனாக இல்லாதவனும்; அஸ்மி = ஆகின்றேன்.

(க-ரை) நான் வேட்டல் முதலான தொழில்களால் தேவர்களின் கடன் தீர்ப்பவனாய் இது விஷயத்தில் பரிசுத்தனாக, பிரகாசமுள்ளவனாயிருப்பினும் மக்கட்பேறின்மையால், பிதருக்களின் கடன் தீர்க்க மாட்டாதவனாக, அந்த விஷயத்தில் ஒளியற்றவனாக இருந்து லோகாலோகமென்னும் மலைபோல் இருந்து வருகிறேன். (விசியுவமை மற்றும் நிகழ்வினவிற்கியணி)

அவ || தவம், தானம் முதலிய செல்வங்கள் இருந்தும் மக்கட்பேறின்மைக்கு மூலம் என்னவென்று வினவுகிறான்.

௧॥ லோகாந்தர ஸுக¹ம் புண்யம் தபோதாந ஸமுத்²ப¹வம் ।

ஸந்ததி ஸ்முத்²த¹ வம் ஸ்யாது பரத்ரேஹச ஸ்ம்மணே ॥ 69

(ப-ரை) தபோதாந=தவமும், ஈகையும், ஸமுத்²ப¹வம்=காரணங்களாகவுள்ள, புண்யம்=நல்வினையானது, லோகாந்தர=பிற உலகில், ஸுக¹ம்=சுகத்தை தரவல்லது, ஸ்முத்²த¹வம் ஸ்யா=தூய்மையான வம்சத்தில் பிறந்த, ஸந்ததிஸ்து=மக்களாயின், பரத்ர=பரலோகத்திலும், இஹச=இவ்வுலகிலும், ஸ்ம்மணே=சுதந்திரத்திற்கே ஆம்.

(க-ரை) தவம், ஈதல் போன்ற புண்ணிய காரியங்கள் பரலோக சுகங்கள் மட்டும் தரவல்லவையாக உள்ளன. உயர்குடியில் பிறந்த மக்களோ இகபர சுகங்களைத் தர வல்லவர்களாக உள்ளனர். (மறைப்பிறையணி)

௧॥ தயாஹீநம் வித¹ாதர் மாம் கத¹ம் ப்ஸ்யந் நதூ²யஸே ।

ஸிக்தம் ஸ்வய மிவஸ்நேஹாத்²வந்த்¹ய மா ஸ்ரமவ்ரிஷக்ம் ॥ 70

(ப-ரை) ஹேவிதா¹த¹=ஆக்கல் வல்ல ஓ வசிட்ட முனிவரே! தயா=அந்த மக்கள். ஹீநம்=இல்லாதவனாகிய, மாம்=என்னை, ஸ்நேஹாத்=அன்பினால், ஸ்வயம்=தனக்குத்தானே, ஸிக்தம்=நனைந்த, வந்த்¹யம்=பலன்ற, ஆ ஸ்ரம=ஆச்சிரமத்திலிருக்கும், வ்ரிஷமிவ=சிறுமரம் போன்று, ப்ஸ்யந்=பார்த்துக் கொண்டுள்ள வராய்; கத¹ம்=எவ்வாறு, நதூ²யஸே=வருந்தாமல் இருக்கிறீர்கள்.

(க-ரை) தாங்கள் ஆக்கவல்லதோர் ஆக்கம் பெற்றிருந்தும், என்னிடம் மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்தும், தங்கள் ஆச்சிரமத்தில் தாங்கள் நீருற்றி வளர்த்துவரும் செடிகளில் ஏதேனும் மலடாயுள்ள சிறுசெடி போன்று, மக்கட்பேற்ற ஏன்னைக் கண்டு ஏன் வருத்தப்பட மாட்டீர்கள்? (எடுத்துக்காட்டுவமையணி]

௧॥ அஸஹ்ய பீட²ம் ப¹க²வந் ரிணமந்த்ய மவோஹிமே ।

அருந்துத² மிவாலாந மநிர்வாணஸ்யு²த²ந்திநஃ ॥ 71

(ப-ரை) ஹேப¹க²வந்=ஓ பகவானே! மே=எனது, அந்த்யம்=கடைசியில் பிறந்த, ரிணம்=பிதருக்கள் கடனை, அநிர்வாணஸ்ய=சூனியலற்ற, த²ந்திநஃ=யானைப் போன்று, அருந்துத²ம்=மருமத்தை உடைக்கக் கூடிய, அலோநமிவ=யானையைக்

கட்டும் கம்பம் போன்று, அஸுஹ்ய=பொருக்கமாட்டாத, பீட^{ம்}=
வருத்தமுற்றதாக, அவேஹி = அறிவீராக,

(க-ர) ஓ வசிட்டமாமுனிவரே! எனது தென்புலத்தாரின்
கடன்களை குளியலற்ற யானையின் மருமத்தை உடைக்கும் கம்பம்
போன்று என்று அறிவீராக (புகழ்பொருளுவமையணி)

க || தஸ்மாந் முச்யே யத¹ா தாத ஸம்வித¹ாதும் த்வமஹ்னி |

இஷ்வாகூணாம்து² ராபே³ர்தே³ த்வத³தீ³நாஹிஸித்³த³யம் || 72

(ப-ரை) ஹேதாத=தந்தையே! தஸ்மாந்=அந்த பிதருக்களின்
கடனால்; யதா¹=எவ்விதம்; முச்யே=விடுபடுவேனோ; தத¹ா=அது
போன்று; ஸம்வித¹ாதும்=செய்வதற்கு; த்வம்=நீவிர்; அஹ்னி=
தகுதியுள்ளவர்; ஹி=எக்காரணத்தால்; இஷ்வாகூணாம்=
இஷ்வாகு நாட்டரசர்களின்; து²ராயே=அடைய முடியாத;
அர்தே³=விருப்பத்தில், ஸித்³த³யம்=வெற்றி கண்ட, த்வத்=
உமக்கு, அதீ³நா=அடங்கியவை.

(க-ரை) தந்தையே! இஷ்வாகு வம்சத்தினரின் அடைய
முடியாத காரியங்களை அடையச் செய்யத் தாங்கள் தகுதியுள்ள
வர்கள். ஆதலால், எனக்கு, பிதருக்களின் கடன்தீர ஏதேனும்
நல்லதோர் உபாயத்தை செய்யுமாறு வேண்டுகிறேன்.
(வேண்டலணி)

க || இதி விஜ்ஞாபிதோ ராஜ்ஞா த்²யாநஸ்தி¹மித லோசன ||

ஷுணமாத்ர ரிஷிஸ் தஸ்தென ஸுப்தமீந இவஹ்ரத² ||

73

(ப-ரை) இதி=இவ்விதமாக, ராஜா=தலைப மன்னனால்,
விஜ்ஞாபித=விண்ணப்பிக்கப் பட்ட. ரிஷி=வசிட்டர், த்²யாந=
தியானத்தால், ஸ்தி¹மித=அசைவற்ற, லோசநஸ்த=கண்
ளுடையவராய், ஷுணமாத்ரம்=நொடி நேரத்தில், ஸுப்த=
படுத்துள்ள, மீந=மீன்களையுடைய, ஹ்ரத²=இவ = மடுவைப்
போன்று, தஸ்தன=இருந்தது.

(க-ரை) வசிட்டர் மனதை ஒருங்கு படுத்தி, தமது ஞானத்
தால், தலைபனுக்கு மக்கட்பேறில்லாமெக்குக் காரணம் அறிந்த
வராய், பிறகு தலைப் மன்னனை நோக்கி இவ்வாறு கூறினார் (புகழ்
பொருளுவமையணி)

சு || புரா ஸக்ரமுமஸ்தீய தவோர்வீம் ப்ரத்யா ஸ்வது ||

ஆஸீத் கல்பதருச்சீயா மாஸ்ரிதா ஸுரடி: பதி: ||

74

(ப-ரை) புரா=முன்பொருபோது, ஸக்ரம் = இந்திரனை, உபாஸ்தீய=சேவித்து, உர்வீம்=பூமிக்கு, யாஸ்யத: = திரும்பிவரும் போது, தவ=உன்னுடைய, பதி=வழியில், ஸுரடி: =காமதேனு என்னும் தேவப்பசு, கல்பதரு=கல்பக விருட்சத்தின், சீயாத்= நிழலில், ஆஸ்ரிதாம்=அடைந்ததாய் ஆஸீத்=இருந்தது.

(க-ரை) முன்பு நீ தேவேந்திரனைத் தெரிசித்து திரும்பவும் பூமிக்கு வரும்போது உன்னுடைய வழியில் காமதேனுவானது கற்பக விருட்சத்தின் நிழலில் இருந்தது. (நிகழ்வினவிறிசியனி)

அ || அங்கே என்ன நடந்தது என்பதைச் சொல்கிறார்.

சு || தீர்மலோப பீயாத் ராஜ்ஞீ ம்ருது ஸ்நாதா மநுஸ்மரந் |

ப்ரதக்ஷிண க்ரியா ஹாயாம் தஸ்யாம் த்வம் ஸாது: நசர ||

75

(ப-ரை) குதுஸ்நாதம்=மாதவிலக்கால் மூழ்கிய, ராஜ்ஞீம்= சுதக்ஷிணா தேவியை, தீர்ம=ருது காலத்தால் ஏற்பட்ட தருமத்தின், லோப=நசித்த, பீயாத்=அந்த அச்சத்தால், அநுஸ்

மரஸ்ஸந் = தியானம் செய்பவனாய், ப்ரதக்ஷிண=வலம்வரும், க்ரியா=செய்கைக்கு, அஹாயாம்=தகுதியுடைய, தஸ்யாம்=அந்த காமதேனுவிடம், த்வம்=நீ, ஸாது: =வலம் வருதல் போன்ற நற்செய்கை; ந ஆசர=செய்யாமற் போய்விட்டாய்.

(க-ரை) அப்போது நீ பூப்படைந்து தூய்மையடைந்த உனது மனைவியைச் சேராவிடில் சிசுவைக் கொன்ற பாவம் நேரிடும் என்று நினைத்துக்கொண்டு, [வலம்வந்து வணங்கத்தக்க அந்த காம தேனுவுக்கு நீ அவ்வாறு செய்யத் தவறிவிட்டாய் (நிகழ் வினவிறிசியனி)

சு || அவஜாநாஸி மாம் யஸ்மாத் ததஸ்தே ந ப்விஷ்யதி |

மத்ப்ரஸூதி மநாராதீய ப்ரஜேதித்வாம் ஸஸாபஸா ||

76

(ப-ரை) யஸ்மாத் = எக்காரணத்தால்; மாம் = என்னை; அவஜாநாஸி=மதிக்கவில்லையோ; தத: = அக்காரணத்தால்; மத்ப்ர ஸூதிம்=எனது வம்சத்தை (கன்றையும்); அநாராதீய=சேவிக்க

காமலேயே; தே = உனக்கு; ப்ரஜா = சந்ததி; நப¹விஷயதி = உண்டாகப் போவதில்லை; இதி = இவ்வாறு (என்று); ஸா = அந்த (காமதேனு); த்வாம் = உன்னை; ஸாப = சபித்துவிட்டது.

(க-ரை) என்னை நீ மதியாததால் என்னுடைய வம்சத்தை நீ தொழுதேற்றாமல் உனக்கு மகப்பேறு உண்டாகாது என்று அக்காமதேனு உன்னை சபித்துவிட்டது. (வஞ்சக ஒழிப்பணி)

க || ஸ ஸாபோ நத்வயா ராஜந்ஸஸாரதி¹ நா¹ருத: ||

நத²த்யாகாஸ க²ங்க²ாயாஸ் ஸ்ரோதஸ் யுத²த²ாம தி²க்²ஜே ||

77

(ப-ரை) உத²த²ாம = மதங்கொண்ட; தி²க்²ஜே = திசை வேழம்; ஆகாஸக²ங்க²ாயாஸ் = தெய்வ கெங்கையின்; ஸ்ரோதஸ் = வெள்ளத்தில்; நத²திஸதி = அரவம் செய்துகொண்டிருக்கையில்; ஹேராஜன் = ஓ திலீப மன்னா! ஸா = அந்த; ஸாப = சாபமானது; த்வயா = உன்னால்; ந¹ருத: = கேட்கப்படவில்லை; ஸாரதி¹நாச = ஒட்டுநராலும்; ந¹ருத: = கேட்கப்படவில்லை.

(க-ரை) மதயானை ஆகாச கெங்கையில் பிளிறிக்கொண்டிருந்ததால், அப்போது நீயும், உனது ஒட்டுநரும், அவ்வோசையில் அதன் சாபம் கேட்கவில்லை. (ஒன்றற்கொன்றுதவிப்பணி)

அவ || அஃதவ்வாறாக விருக்க, தற்போது அதன் விளைவு என்னவென்று நவில்கிறார்.

க || ஈப்ஸிதம் தத²வஜ்ஞாநாத் வித்²தி²ஸார்க²ள மாத்மந: ||

பிரதிப²த்²நாதி ஹி²ரேய: பூஜ்ய பூஜாவ்யதி க்ரம: ||

78

(ப-ரை) தத் = அக்காமதேனுவின்; அவஜ்ஞாநாத் = அவமானத்தால்; ஆத்மந: = உனது; ஈப்ஸிதம் = விருப்பம்; ஸார்க²ளம் = தடையுடன் கூடியதாக; வித்²தி² = அறிவாயாக; தத¹ாஹி = அப்படியே; பூஜ்ய = தொழத் தக்கவர்களின்; பூஜா = பூசையின்; வ்யதி²க்ரம: = மீறுதல்; ஹி²ரேய: = மேன்மையை; பிரதிப²த்²நாதி = தடைசெய்கிறது.

(க-ரை) அத்தெய்வப்புகளின் சாபத்தால் உனது விருப்பத்திற்குத் தடை உண்டாயிற்று என அறிவாயாக. தொழத்தக்கவர்களைத் தொழாதிருப்பது மேன்மை பெறத் தடையாகுமன்றோ? (நிகழ்வினவிற்பி மற்றும் இன்மைநவிற்பியணி)

அவ || ஆதலால் அங்கு சென்று அதை தொழுது அதன் கண்ணோட்டம் பெறுதலே வழியாகுமென்று செய்யத்தக்கதை நவில்கிறார்.

க || ஹவிஷே தீர்க்க¹ ஸத்ரஸ்யஸா சேத²ா நீம்ப்ரசேதஸை ||

பு³ஜங்க² பிஹித த்⁴வாரம் பாதாள மதி⁵திஷ்ட¹தி ||

79

(ப-ரை) ஸாச=அந்த தெய்வப்பசு; இத²ாநீம்=இப்போது; தீர்க்க¹=நெடுநாட்கள் செய்துவரும்; ஸத்ரஸ்ய=வேள்வியுடைய; ப்ரசேதஸை=வருணனால்; ஹவிஸே=செய்யும் அவிகளுக்காக; பு³ஜங்க²=பாம்புகளால்; பிஹித=மறைக்கப்பட்ட; த்⁴வாரம்=வாயி லுள்ளபாதாளம்=பாதாள உலகை; அதி⁵திஷ்ட¹தி=கவர்ந்துள்ளது.

(க-ரை) அந்த காமதேனுவானது தற்போது பல பாம்புகளால் குழப்பட்ட வாயிலையுடைய பாதாள உலகத்தில் வருணன் செய் வேள்விக்கு வேண்டிய தெய் முதனிய அவிகளைத் தந்துக்கொண்டு இருக்கிறது. (நிகழ்வினவிற்கியணி)

அவ || இப்போது என் செய்ய வேண்டுமெனக் கூறுகிறார்

க || ஸுதாம் ததீ²யாம் ஸுரபே³: க்ரித்வா ப்ரதிநிதி⁴ம் ஸு⁵சி: ||

ஆராத⁶யஸ் ஸபத்நிக: ப்ரீதா காமதுகா² ஹிஸா ||

80

(ப-ரை) ததீ²யாம் = அந்தக் காமதேனுவைச் சார்ந்த; ஸுதாம்=மகவை; ஸுரபே³=காமதேனுவுக்கு; ப்ரதி நிதி⁴ம்=பதிலாக; க்ரித்வா=செய்துக்கொண்டு; ஸு⁵சிஸ்ஸை=தூய்மையான மனங்கெண்டவனாய்; ஸபத்நிக: =மனைவியுடன் கூடி; ஆராத⁶ய=சேவிப்பாயாக; ஹி=எக்காரணத்தால்; ஸா=அந்த மகள், (கன்றுக்குட்டி) ப்ரீதாஸதி=மகிழ்ச்சி கொண்ட தாய்; காம=நினைத்தவற்றை; து²க²=கொடுக்கவல்லது.

அவி=வேட்கும்போது அக்னியில் சொரியும் தெய், சோறு போன்ற பொருட்கள்.

(க-ரை) நீ தூய்மையான மனமுடையவனாய், உனது மனைவியுடன் கூடி அக்காமதேனுவின் கன்றாகிய கிடாரியை அதற்குப் பிரதிநிதியாக ஏற்றுக்கொண்டு, பூசித்து வருவாயாக. அதனால், மகிழும் தேனுவானது உனது விருப்பங்களை நிறைவேற்றும். (நிகழ்வினவிற்கியணி)

க || இதி வாதி²ந ஏவாஸ்ய ஹோது ராஷிதி ஸாத²நம் ।

அவிந்த²யா நந்தி²நி நாம தே²நு ராவவ்ரிதே வநாத² ||

81

(ப-ரை) இதி=இவ்வாறு; வாதி²ந ஏவ=சொல்லிக்கொண்டிருந்த; ஹோது=வேள்வியில் வல்லவரான; அஸ்ய²=இந்த வாசிட்டருடைய; ஆஹு²தி=அவிக்கு; ராத²நம்=கருவியாகிய; நந்தி²நீநாம=நந்தினி என்னும் சிறப்புப்பெயருடைய; அநிந்த²யா=மேன்மையற்ற; தே²நு=பசு; வநாத²=காட்டிலிருந்து; ஆவவ்ரிதே=வந்தது.

(க-ரை) இவ்வாறு வசிட்டர் விளக்கிக்கொண்டிருக்கையில், அவர் வேள்விக்கு உதவிவந்த காமதேனுவின் கன்றாகிய நந்தினி என்னும் காராம்பசு ரத்தினவனத்திலிருந்து திரும்பிவந்து சேர்ந்தது. (நிகழ்வினவிற்கியணி)

அவ || காராம்பசுவின் புகழுரை

க || லலாடோத²ய மபு²க்²நம் பல்லவஸ்மி²க்த² பாடலா ।

பிப்²ரதீ ஸ்வேதே ரோமாமங்கம் ஸந்த²யேவ ஸ்ரிநம் நவம் ||

82

(ப-ரை) பல்லவ=தளிக்களைப்போன்று; நெற்றியில்; லலாட=உதயம் தோன்றியுள்ள; அபு²க்²நம்=சற்றுவளைந்துள்ள; ஸ்வேத வெண்மையான; ரோம=உரோமமெனும்; அங்கம்=மச்சத்தை; பிப்²ரதீ=பெற்றுள்ளது ஆதலால்; நவம்=புதிதான; ஸ்ரிநம்=மதியைப் போல்; பிப்²ரதீ=தாங்கும்; ஸந்த²யேவ ஸ்²திதா=சாயங்கால வேளையோ என்பது போன்றுள்ள; தே²நு=நந்தினி காராம்பசு; ஆவிவ்ரிதே=வந்தது.

(க-ரை) செந்நிறமான நந்தினி காராம்பசுவின் நெற்றியில் வெண்மையான உரோமங்கள் உள்ளன. அதனால், அது காண்பதற்கு இளமதியைத் தாங்கிய மாலப் பொழுதோவென தோன்றியது. (தற்குறிப்பணி)

க || பு²வம் கோஷ்ணே நகுண்டோ²த²நி மேத²யே நாவ ப்²ரிதா²த²பி ।

ப்ரஸ்வே ணாபி²வ்ஷந்தி வத்ஸலோ²ப்ரவ்²திநா

83

(ப-ரை) கோஷ்ணே=சற்று வெப்பமுடையதும்; அவப்²ரிதா²பி=அவப்ரிதமெனும் குளிப்பாட்டைவிட; மேத²யேந=பரிசுத்தமானதும்; வத்ஸ=கன்றினை; ஆலோக=பார்ப்பதனால்;

ப்ரவர்திநா = நடந்துவரும்; ப்ரஸ்ரவேண = பால் பொழிதலால்; பு¹வநம் = பூமியை; அபி¹வர்ஷந்தி = நனைத்துவரும்; குண்ட² உத்¹நீ = பாணைப்போன்ற மடியை உடையதுமான; தே¹நு = நந்தினி என்னும் காராம்பசு; ஆவவ்ரிதே = வந்தது.

(க-ரை) பாணையைப் போன்ற மடியை உடைய அந்த நந்தினி எனும் காராம்பசு தன் கன்றைக் கண்டதும் சற்று வெப்ப முடையதும், மிக்க சுத்தமானதுமான பாலினால் பூமியை நனைத்துக் கொண்டே நடந்து வந்தது, (உவமை மற்றும் நிகழ்வினவற்சியணி)

சு|| ரஜ: கணை: கு¹ரோத்²தூ¹தை: ஸ்ப்ரிஸத்²பிர்¹க²ாத்ரமந்திகாத் |
தீர்த¹ாபி¹ஷேகஜாம் ஸுத்²தி¹ மாத²த¹ாநாம¹ஹிஷித: || 84

(ப-ரை) கு¹ர = குளம்புகளால்; உத்²தூ¹தை = சிதறடிக்கப் பட்ட; அந்திகாத் = சமீபத்தில்; க²ாத்ரம் = உடலை; ஸ்ப்ரிஸத்²பி¹ = தொட்டுக்கொண்டிருக்கும்; ரஜ: = தூசுகளின்; கணை: = நுண்மையால்; மஹி¹ஷித: = திலீப மன்னனுக்கு; தீர்த்தாபி¹ஷேக ஜாம் = தீர்த்தங்களில் நீராடுவதால் ஏற்படக்கூடிய; ஸுத்²தி¹ம் = புனிதத்தை; அவத¹ாநா = செய்கின்ற; தே¹நு = பசுவானது; ஆவவ்ரிதே = வந்தது.

(க-ரை) அந்த நந்தினி பசுவின் குளம்புகளிலிருந்து சிதறடிக்கப் பட்டு எழும்பிய தூசுகள் அருகிலிருந்த திலீப மன்னனுக்கு தீர்த்தத் தில் நீராடுவதால் உண்டாகும் புனிதத் தன்மையை உண்டாக்கியது (அறநூல்களில் குளியலைப் பற்றி: — விபூதி (புனிதநீறு) குளித்தலை ஆக்ஷேபக் குளியல் என்றும், நீரில் குளித்தலை வருணஸ்நானம் என்றும், கோரஜ (பசுவின் குளம்பு தூசுகள் படுதல்) ஸ்நானத்தை வாயுஸ்நானம் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளன) (உயர்வுனவற்சியணி)

சு|| தாம்புண்ய த்²ரிஷ்ட்வா நிமித்தஞ்ஞஸ்தபோசிதி: |
யாஜ்ஞ மாஸம்ஸிதா வந்த்²ய ப்ரார்த்²நம் புநரப்²ரவீத் || 85

(ப-ரை) நிமித்தஞ்ஞ: = சகுணங்களை அறிந்த; தபோசிதி: = வசிட்டர்; புண்ய = மேன்மை தரவல்ல; த்²ரிஷ்ட்வாம் = பார்வையுள்ள; தாம் = அந்த நந்தினி பசுவை; த்²ரிஷ்ட்வா = கண்டு; ஆஸம்ஸித = விரும்பியவை; அவந்த்²ய = நிறைவேற்றும்; பார்தி¹வம் = திலீப மன்னனை நோக்கி; புந: = மறுபடியும்; அப்ரவீத் = சொன்னார்.

(க-ரை) சகுணங்களை அறிந்த வசித்த மாமுனிவர் மனதில் எண்ணியவை நிறைவேறும் அறிகுறியாக அந்த நந்தினி பசுவின் வரவைக் கண்டவராய் திலீப மன்னனை நோக்கி மேலும் கூறலானார். (பிரிதின்குணம்பெறலணி)

சு || அதுர வர்திரீம் ஸித்²தி¹ம் ராஜந் விக²ணயாத்ம நஃ ||

உபஸ்தி¹தேயம் கல்யாணீநாம்நி கீர்த்தித ஏவயத் ||

86

(ப-ரை) ஹேராஜந் = ஓ அரசே! ஆத்மநஃ = உனது; ஸித்²தி¹ம் = காரியம் நிறைவேற; அதுர = அருகில்; வர்திரீம் = உளதாக; விக²ணய = அறிவாய்; யத் = எதனால்; கல்யாணீ = சுபங்களை தரவல்ல; இயம் = இந்த நந்தினி பசுவின்; நாம்நி = பெயரை; கீர்த்தித ஏவ = சொல்லிக்கொண்டிருக்கையிலேயே; உபஸ்தி¹தா = வந்தது.

(க-ரை) அரசே! சுபங்களைத் தரவல்ல நந்தினி தேனு வானது, அதனைப்பற்றி அளவளாவிக் கொண்டிருக்கும்போதே வந்துவிட்டதால், உனது எண்ணம் மிகவும் சீக்கிரத்தில் நிறைவேறி விடும் என்பது அறியப்படுகிறது. (நிகழ்வினவீற்சி மற்றும் கரவு வெளிப்படுப்பணி)

சு || வந்யவ்ரித்திரிமாம் ஸர்வ தா²த்மாநு க²மநேந கா²ம் ||

வித்²யா மப்²யஸநேநேவ ப்ரஸாத²யிது மர்ஹஸி ||

87

(ப-ரை) வந்ய = காட்டிற் பிறந்த (கிழங்கு, வேர், பழம், இலை முதலியவற்றையே); வ்ரித்தி = உணவாகக் கொண்டவனாய்; இமாம் = இந்த; கா²ம் = நந்தினி பசுவை; ஸர்வத் = இடைவிடாது; ஆத்ம = தன்னுடைய; அநுக²ம நேந = பின்பற்றுதலாலும்; அப்²யஸ நேந = பயிற்சியாலும்; வித்²யாமிவ = கல்வியைப்போல்; ப்ரஸாத² யிதும் = வயப்படுத்திக் கொள்வதற்கு; மர்ஹஸி = நீ தகுதியுடையவனாகின்றாய்.

(க-ரை) நீர் காட்டிற் கிடைக்கும் கனிவேர் கிழங்கு முதலியவற்றையே உணவாகக் கொண்டு பழக்கத்தால் கல்வியை வயப்படுத்திக் கொள்வதுபோல், நீ இந்த நந்தினி பசுவை இடைவிடாது பின் தொடர்ந்து, அதனை வயப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் (விரியுபமையணி)

அவ || பசுவைப் பின்பொடர்ந்ததைப் பற்றிய விளக்கம்.

க. வது¹ர் ப¹க்திமதீசை நா மர்சிதா மாதபோ வநாத் :

ப்ரயதா ப்ராத ர்வேது ஸாயம் ப்ரத்யுத்² வ்ரஜேத்²பி ||

88

(ப-ரை) வது¹ = உனது மனைவி; ப¹க்திமதீஸதி = பக்தி யுள்ளவளாய்; ப்ரயதாசஸதி = கட்டுப்படுத்திய மனங்கொண்டு; அர்சிதாம் = பூசை செய்யப்பட்ட; ஏநாம் = இந்த நந்தினீ தேனுவை; ப்ராத = வைகரையில்; ஆதபோவநாத் = தபோவனம் வரையில்; அந்வேது = தொடர்வாளாக; ஸாயம்பி = அந்திவேளையிலும். ப்ரத்யுத்² வ்ரஜேத் = எதிர்நோக்கிச் செல்லவேண்டும்.

(க-ரை) உனது மனைவியும் அதனிடம் பக்தி செலுத்து பவளாய் இந்த நந்தினீ தேனுவைத் தொடர்ந்து காலையில் தபோ வனம் வரை செல்லவேண்டும். மாலை வேளையிலும் அது வரும் போது எதிர்நோக்கிச் சென்று அழைத்து வரவேண்டும். (வேண்டலணி)

க. இத்யா ப்ரஸாத²ா த²ஸ்யா ஸ்த்வம் பரிசர்யாபரோ ப¹வ :

அவிக்க¹ந மஸ்துதே ஸ்தே¹யா: பிதேவ து¹ரிபுத்ரிணாம் ||

89

(ப-ரை) இதி = இவ்வாறு; த்வம் = நீ; ஆப்ரஸாத²ாத் = அருள் சுரக்கும்வரை; அஸ்ய = இந்த நந்தினீ தேனுவினுடைய; பரிசர்யா = தொண்டு செய்துவருவதில்; பர: = விருப்பமுடையவனாக; ப¹வ = ஆவாய்; தே = உனக்கு; அவிக்க¹நம் = இடையூறின்றி; அஸ்தி = இருக்கக் கடவது; பிதேவ = நீ தந்தையர் போன்று; புத்ரிணாம் = நல்ல புதல்வர்களுடையவர்களின்; து¹ரி = முன்பு; ஸ்தே¹யா: = இருப்பாயாக.

(க-ரை) நீ இப்போது சொன்னபடி நந்தினீ தேனுவின் அருள் பெறும் வரை அவளின் பணிவிடையில் ஈடுபாடு கொண்டிருப்பாயாக. உனக்கு எவ்விடையூறும் இல்லாதிருக்கட்டும்; உன் தந்தையர் பொன்று உனக்கும் நன்மக்கட் பேறுண்டாகட்டும். (சுருங்கச் சொல்லணி)

க. ததே¹தி ப்ரதி ஜக்²ராஹி ப்ரீதிமாந் ஸபரிக்²ரஹ: :

ஆதே²ஸம் தே²ஸகாலஜ்ஞம் ஸிஷ்யம் ஸாஸிதராத: ||

90

(ப-ரை) தே²ஸ: = அக்கினி வெளிப்படுமிடமும், கால = அக்கினியின் அந்தி நேரமும்; ஜ்ஞ: = தெரிந்தவனாதலால்; ப்ரீதி

மாந்=மகிழ்வித்தவில் மேம்பட்ட; ஸிஷ்ய=சீடனான; (திலீப மன்னன்); ஸபரிக்²ரஹ=மனைவியுடன் கூடியவனாய்; ஆநத= கீழ்ப்படிந்தவனாய்; ஸாஸித=ஆணையிடும்; கு²ரே=ஆசா னாகிய வசிட்டருடைய; ஆதே²ஸம்=கட்டளையை; ததே¹தி= அவ்வாறே ஆகட்டுமென்று, ப்ரதிஜக்²ரஹ=ஏற்றுக்கொண்டான்-

(க-ரை) இடம், காலம், அறிந்த நற்சீடனாகிய திலீப மாவரசன் மனைவியோடு, மகிழ்ச்சி கொண்டவனாய், அவ்வாறே ஆகுகவென்று கூறி, ஆசானின் கட்டளைப்படி நடந்துக் கொள்வ தாக (வசிட்டரிடம்) கூறினான். (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு || அத¹ப்ரதே²ாஷே தே²ாஷஜ்ஞஸ் ஸம்வேஸாய விஸாம்பதிம் ।

ஸுநுஸ் ஸுந்ரிதவாக் ஸ்ரிஷ்டுர் விஸஸர்ஜோர்ஜித் ஸ்ரியம் || 93

(ப-ரை) அத¹=பிறகு, ப்ரதே²ாஷே = சாயங்காலங்களில், தே²ாஷஜ்ஞஸ் = வித்துவானும், ஸுந்ரிதவாக்=வாய்மையில் பிரியங் கொண்டவனும், ஸ்ரஷ்டு=பிரம்மாவுக்கு, ஸுநு=மகனுமான, (வசிட்டர்), ஊர்ஜித=நிச்சயிக்கப்பட்ட, ஸ்ரியம்=சம்பத்துக் கருடைய, விஸாம்பதிம்=அரசனாகிய திலீப மகாராஜாவை, ஸம் வேஸ்ய=உரங்கும் பொருட்டு, விஸஸர்ஜு=ஆணையிட்டார்.

(க-ரை) பிறகு மாலையேளையில் அறிஞனும் வாய்மைப் பிரியனும் பிரமனின் மகனும் ஆன வசிட்டர், அனுக்கிரகம் பெற்ற திலீப் மாமன்னனை, தூங்கும்படி ஆணையிட்டார். (வேண்டலணி)

சு || ஸத்யாமபி தபஸ்ஸித்²தெ²ள நியமாபேஷ்யா முநிஃ ।

கல்பவித் கல்பயாமாஸ வந்யாமே வாஸ்ய ஸம்வித²ாம் || 94

(ப-ரை) கல்பவித் வேதாங்க சாத்திரங்கள் ஆறில் ஒன்றாகிய 'கல்ப'மென்னும் சாத்திரங் கற்று அதன்படி விரதங்களை நடத்தி வைப்பவராய்; முநிஃ=வசிட்டமுனி; தபஸ்ஸித்²தெ²ள =தவத்தின் முழுப்பலன்; ஸத்யாமபி=அடைந்திருந்தும்; நியம=கோசேவா விரதத்தின் செயல் முறைகளின்; அபேஷ்யா=விழைந்ததால்; அஸ்ய=இந்த திலீப் மன்னனுக்கு; வந்யாமேவ=காட்டிலேயே; பிறத்த; ஸம்வித²ாம்=தருப்பை என்னும் நாணற்புல் முதலிய படுக்கைக் குரிய பொருட்களை; கல்பயாமாஸ=சம்பாதித்தான்.

(க-ரை) விரதங்கள் நடத்திவைக்கும் விதிமுறைகள் அறிந்த வகிட்டர் அரசனுக்குகந்த உணவை சம்பாதிக்கும் திறனிருந்தும் காட்டிலேயே பிறந்த நாணல்புல் முதலிய பொருட்களை திலீப

மகாராஜனுக்குப் படுக்கையாகச் செய்து உதவினார். (நிகழ்வினவிற்கு
சியணி)

சு || நிர்²தி²ஷ்டாம் குலபதீநா ஸ பர்ணஸாலாம்

அத்²யாஸ்ய ப்ரயத பரிக்²ரஹ த்விதீயா:

தச்சி¹ஷ்யா த்²யயந நிவேதி²தாவஸாநாம்

ஸம்விஷ்ட: குஸஸயநே நிஸாம் நியாய ||

95

இதி காளிதா²ஸ்க்ரிதௌ ரகுவம்ஸ மஹாகாவ்யே ப்ரத¹
மஸ்ஸர்²க²:

(ப-ரை) ஸ: அந்த திலீபமாமன்னன்; குலபதிநா=முனிவர்
மறபின் சிரேட்டரான வசிட்டரால்; நிர்²தி²ஷ்டாம்=காண்பிக்கப்
பட்ட; பர்ணஸாலாம்=குடிலில்; அத்²யஸ்ய=இருந்து; ப்ரயத=
தூய்மையானவனாய்; குஸஸயநே = தருப்பை படுக்கையில்;
ஸம்விஷ்டஸ்ஸந்=உரங்கியவனாய்; தத்=அந்த வசிட்டருடைய;
ஸிஷ்ய=சீடர்கள்; அத்²யயந=பின்னிரவு வேத பாடங்களை
ஓதினதால்; நிவேதி²த=அறிவிக்கப்பட்ட; அவஸாநாம்=முடிவுற்ற
தாலாய்; நிஸாம்=இரவை; நியாய=போக்கினான்.

(க-ரை) திலீப மன்னவன் தன் குலகுருவாய் வசிட்டரால்
காண்பிக்கப்பட்ட குடிலில் இருந்து நியமத்துடன் மனைவியுடன்
அவ்விரவு தருப்பை சயனத்தில் படுத்திருந்து வைகரையில் வசித்
டரின் சீடர்கள் வேதபாடங்கள் ஓதும் நாதங்களைக்கேட்டு
விழித்துக்கொண்டான். (நிகழ்வினவிற்குசியணி)

இது மாககவி காளிதாசனா வியற்றப்பட்ட ரகுவம்சத்தில் முதல்
சருக்கத்திற்குத் திருத்தணிவாழ் ஸ்ரீவித்யானந்தா எனும்
செ. ராமலிங்காசாரியரால் இயற்றப்பட்ட தெளிவுரை.

ரகுவம்ச மகா காவியம்

இரண்டாம் சுருக்கம்

சு || அத¹ ப்ரஜாநா மதி¹ப் ப்ரபா¹தே

ஜாயா ப்ரதி²க்²ராஹித க²ந்த² மால்யாம்

வநாய பீத ப்ரதிப²த்²த² வத்ஸாம்

யஸோத²நோ தே²நு ம்ரிஷே² முமோச² ||

1

(ப-ரை) அத¹=பாதி இரவுக்குப் பிறகு; யஸோத²நா=புகழையே பொருளாகக் கொண்ட; ப்ரஜாநாம் = குடிகட்கு; அதி¹பா=பிரபுவான திலீபன்; ப்ரபா¹தே=வைகரையில்; ஜாயாப்ரதி²க்²ராஹித=மனைவியாகிய சுதக்ஷிணா தேவியால் ஏற்றுக்கொண்ட; க²ந்த²=சந்தனம்; மால்யம்=பூமாலையும் உடைய; பீத=குடிக்கப் பட்டு; ப்ரதிப²த்²த²=கட்டப்பட்டுள்ள; வத்ஸாம்; கன்றைவுடைய; ரிஷே²=வசிட்டருடைய; 'தே²னும்=நந்தினி தேனுவை; வநாய=காட்டிற்குச் சென்று வருவதற்காக; முமோச=அவிழ்த்துவிட்டான்.

(க-ரை) பொழுது விடிந்ததும் திலீபமன்னன் நந்தினி தேனுவை, தன் மனைவியால் சந்தனம் பூசவைத்து, பூமாலையுடன் அலங்கரித்து, கன்றைப் பால் குடிக்கவைத்து; பிறகு கட்டிவைத்து; அப்பசுவை காட்டிற்குப் போகவிட்டான். (நிகழ்வினவிற சியணி)

சு || தஸ்யா கு¹ரந்யாஸ பவித்ர பாம்ஸு

மபாம்ஸு லாநாம் து¹ரிகீர்தநீயா

மார்க²ம் மநுஷ்யே²ஸ்வர த²ம் பத்நீ

ஸ்மிதே ரிவார்த¹ம் ஸ்மிதி ரந்வ க²ச்ச¹ன் ||

2

(ப-ரை) அபாம் ஸுலாநாம்; பதிவிரதைகளுடைய; து¹ரி=கடைசியில்; கீர்தநீயா=புகழத்தக்க; மநுஷ்யே²ஸ்வர=திலீபமன்னனுக்கு; தர்மபத்நீ=தரும பத்தினியாகிய சுதக்ஷிணாதேவி; கு¹ர=குளம்புகளுக்கு; ந்யாஸ=இடுவதால்; பவித்ர=தூய; பாம்ஸும்=தூசியையுடைய; தஸ்யா=அந்த நந்தினி தேனுவின்; மார்க²ம்=வழியை; ஸ்மிதி¹=மனு முதலியவர்களின் வாக்குகள்; ஸ்ருதே²=வேதவாக்கின்; அர்த¹யிவ=செல்வம் போன்றே; அந்வக²ச்ச¹த்=தொடர்ந்து செல்வதுபோன்று இருந்தது.

(க-ரை) பதிவிரதாமணியும் திலீப மன்னனின் மனைவியுமான சுதக்ஷிணாதேவி நந்தினி பசுவின் குளம்புகளால் சிதறடிக்கப்பட்ட தூசுகளுடன் கூடிய வழியைத் தொடர்ந்து சென்றாள். அவள் சென்றது எவ்விதமிருந்ததெனில் வேதத்தின் பொருள்களைத் தொடர்ந்து மனுவாதி ஸ்மிருதிகள் செல்வது போன்று இருந்தது. (நிகழ்வினவிற்கி மற்றும் புகழ்பொருளுவமையணி)

க॥ நிவர்த்ய ராஜா த்²யிதாம் த்²யாளு

ஸ்தாம் ஸௌரபே²யிம் ஸுரபி²ர்யஸோபி² ॥

பயோ த்²ரீபூ²த சதுஸ் ஸமுத்²ராம்

ஜுகே²ப கோருப த்²ராமி வோர்வீம் ॥

3

(ப-ரை) த்²யாளு=தயவுள்ளவனும்; யஸோபி²=புகழாரங்களால்; ஸுரபி²=அழகியவனும் ஆகிய; ராஜா=திலீப மன்னவன்; த்²யிதாம்=மனைவியாகிய சுதக்ஷிணையை; நிவர்தய=தடுத்து; ஸௌரபே²யிம்=காமதேனுவின் மகளாகிய; தாம்=அந்த நந்தினி பசுவை; பயோத்²ரீபூ²த=முலைகளான; சது=நான்காகிய; ஸமுத்²ராம்=கடல் உடையதாய்; கே²ருப=பசு உருவை; த்²ராம்=பூண்டிருக்கும்; உர்வீம்இவ=பூமியைப் போன்று; ஜுகே²ப=காத்தான்.

(க-ரை) தயாளுவாகிய திலீப மன்னன் தன் மனைவியைத் தடுத்து, கடல் நான்கும் சூழ்ந்த நிலப்பரப்பைக் காப்பதுபோல், கடல்களுக்கு இணையாகிய நான்கு முலைகளுடைய நந்தினிதேனுவை காப்பாற்றினான். (புகழ்பொருளுவமையணி)

க॥ வ்ரதாய தேநாநுசரேண தே²நோ:

ந்யஷேதி² ஸேஷோ²ப்யநு²பாபி வர்த: ॥

நசாந்யதஸ் தஸ்ய ஸரீர ரக்ஷா

ஸ்வவீர்ய கு²ப்தா ஹிமநோ: ப்ரஸுதி: ॥

4

(ப-ரை) வ்ரதாய=பசுவை சேவிக்கும் விரதத்திற்காக; தே²நோ:=நந்தினி என்னும் பசுவிற்கு; அநுசரணே=ஊழியனாகிய; தேந=அந்த திலீப மன்னனால்; ஸேஷோபி²=மீதியாயினும்; அநுபாபி=ஊழியர்களுடைய; வர்க்²=சூட்டம்; ந்யஷேதி²=நிறுத்தப் பட்டது; தஸ்ய=அந்த திலீப மன்னனுடைய; ஸரீர=உடலின்; ரக்ஷாச=பேணுவது; அந்யத:=மற்றொரு மனிதனால்; ந=இல்லை; ஹி=எக்காரணத்தால்; மநோ:=மனுவென்னும் மன்ன

னுடைய; ப்ரஸுத=மக்கள்; ஸ்வ=தம்முடைய; வீர்ய=வன்மை
யால்; குப்தா=காக்கப்பட்டதோ.

(க-ரை) மனு வம்சத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தங்கள் சுய பலத்
தால் தங்களைத் தாங்களே காத்துக்கொண்டனர், அதனால்
பசுவை சேவித்துவந்த திலீப மாமன்னன் பிறர் உதவி தேவை
யின்மையால், ஏவலாட்களைத் திரும்பிச் செல்லும்படி அனுப்பி
விட்டான். (விறுகோளணி)

சு || ஆஸ்வாத்²வத்²பி¹: கப²ணை ஸ்த்ரிணா நாம்

கண்டு²யநைந் த²ம்ஸ நிவாரணை²ஸ்ச

அவ்யாஹதை: ஸ்வைர க²தைஸ்ச தஸ்யா

ஸ்ஸம்ராட் ஸமாஸாத²ந தத்பரோ²பூத்||

5

(ப-ரை) ஸம்ராட்=பூமண்டலாதிபதியாகிய திலீபமன்னன்;
ஆஸ்வாத்²வத்²பி¹: =சுவைக்கத் தக்கவையாகிய; த்ரிணாநாம்=
புற்களின்; கப²ணை=தீவனங்களாலும்; கண்டு²யநை=பறண்டு
தலால்; த²ம்ஸ = காட்டு ஈக்களின் (உபத்திரவத்தை)
நிவாரணை²ஸ்ச=ஓட்டி விடுவதாலும்; அவ்யாஹதை:=தடுக்கக்
கூடாத; ஸ்வைர க²தை²ஸ்ச=சுயமான போக்கினாலும்; தஸ்யா:=
அந்த பசுவின்; சாஸமாஸாத²ந=பணிபுரிவதில்; தத்பர: =விரும்பி
யவன்; அபூ²த்=ஆனான்.

(க-ரை) மண்டலாதிபனான திலீபமன்னன் செழிப்பான நல்ல
புல்லைத் தந்தும், அதனைப் பறண்டிக் கொடுத்து காடடிக்களை
ஓட்டியும், தடையின்றி சுயேச்சையாகத் திரியும்படி செய்தும்,
நந்தினீ தேனுவுக்குப் பணி செய்ததில் மிக நாட்டமுடையவனாக
இருந்தான் (நிகழ்வினவிர்சியணி)

சு || ஸ்தி¹தஸ் ஸ்தி¹தா முச்சலித: ப்ரயாதாம்

நிஷேதுஷ் மாஸந ப²ந்த²தீ²ர:|

ஜலாபி¹லாஷ் ஜலமாத² த²நாம்

சா¹யேவதாம் பூ²பதி ர்வக²ச்ச¹த்||

6

(ப-ரை) பூபத: =திலீபமன்னன்; ஸ்தி¹தாம் = அது நின்றுள்ள
போது; ஸ்திதஸ்ஸந் = நின்றவனாயும்; ப்ரயாதாம் = போகும்போது;
உச்ச¹லிதஸ்ஸந் = போவானாகி; நிஷேதுஷ் = உட்காரும்போது;
ஆஸந = பசுமாசனம்; ப²ந்த²: = போட்டு; தீ²ரஸ்ஸந் = திறம்பட

உட்கார்ந்தவனாயும்; ஜலம்=தண்ணீர்; ஆத²தா¹நாம்=உட்கொள்ளும்போது; அ¹லாஷி ஸந்=விரும்பியவனாயும்; தாம்=அந்த நந்தினியை; சா¹யேவ=நிழல்போன்று அநவக²ச்ச¹த்=தொடர்ந்து சென்றான்,

(க-ரை) மேலும், அந்த திலீப மன்னன் நந்தினீதேனு நிற்கும் போது தானும் நின்று, அது போகும்போது தானும் சென்று, உட்காரும்போது உட்கார்ந்தும், தண்ணீர் குடிக்கும்போது; தண்ணீர் பருகியும், இவ்வாறு அதனை நிழல்போன்று தொடர்ந்தான் (நிகழ்வினவற்சி மற்றும் உவமையணி)

சு || ஸந்யஸ்த சிஹ்நமபி ராஜ்யலக்ஷமீம்

தேஜோ விஸேஷாநுமிதாம் த²தா²நஃ

ஆஸீத² நாவிஷ்க்ரித த²நாநாஜி:

அந்தர் மத²ாவஸ்த¹ இவ த்²விபேந்த்²ர: ||

7

(ப-ரை) ஸந்யஸ்த=களையப்பட்ட; சிஹ்நமபி = குடை சாமரம் முதலிய அரசு நுழிப்புகள் உண்டாகியும்; தேஜோவிஸேஷ: = ஒளியின் மிகுதியால், அநுமிதாம் = எண்ணத்தக்க, ராஜ்யலக்ஷமீம் = அரசு என்னும் இலக்குமியை, த்²தா²நஃ = தொடுத்துள்ள திலீப மன்னன், அநாவிஷ்க்ரித = புறத்தோற்றம் அளிக்காதான், த²நாந = மதஜலத்தின்; ராஜி: = கோடுகள் உள்ளதும், அந்த: = உள்ளடங்கிய, மத² = திமிரின், அவஸ்த¹ = நிலைமை உடைய, த்²விபேந்த்²ர இவ = யானைத் தலைவன் போல், ஆஸீத் = ஆனான்.

(க-ரை) நீக்கப்பட்ட குடை, சாமரம் போன்ற அரசுக்குறிகள் உடைய திலீப மன்னன், மதஜலம் வெளியே தோன்றாது உள்ளடங்கிய நிலைமையுடைய யானைத் தலைவனைப் போன்று, அதிசயமான ஒளியினால் அரசரேறு என்னுள் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தலானான். (வீறுகோளணி)

சு || லதா ப்ரதா நாத்²க்²ரதி¹தை: ஸகோஸை:

அதி¹ஜ்ய த்¹ந்வா விசார த²ாவம் |

ரக்ஷாப தே²ஸாந் முநிஹோம தே¹நோ:

வந்யாந் விநேஷ்யந்நிவ து²ஷ்ட ஸத்வாத் ||

8

(ப-ரை) லதா = கொடிகளின், ப்ரதாந = வளைந்த நுண்ணிய கொடிகளில், உத்²க்²திதை¹ = எடுத்துக்கூடப்பட்ட, கேஸை: =

தலைமயிருடையவனாய், உபலக்ஷிதஃ = தோன்றும், ஸஃ = அந்த திலீப மன்னன், அதி²ஜ்ய = தொடுக்கப்பட்ட நாணையுடைய, த²ந்வாஸந் = வில்லுடையவனாய், முநி = வசிட்ட முனிவருடைய ஹோமதே²நோஃ = வேள்விப் பசுவின், ரக்ஷ = காப்பாற்றும், அப தே²ஸாத் = போலிக் காரணத்தகல், வந்யாந் = காட்டில் பிறந்த, து²ஷ்டஸதத்வாந் = கெட்டவிலங்குகளை, விநேஷ்யந்நிவ = தண்டிப்பவன் போல், த²ாவம் = காட்டில், விசசார = திரிந்து வந்தான்.

(க-ரை) திலீப மன்னன் வளைந்த நுண்ணிய கொடிகளால் தலைமயிர்களை எடுத்துக் கட்டிக்கொண்டு, வில்லேந்தியவனாய் ஓமத்திற்குதவும் நந்தினி தேனுவைக் காப்பாற்றும் பொய்க்காரணத் தால் காட்டிலுள்ள கொடிய விலங்குகளை தண்டிப்பவன் போல் காட்டில் திரிந்து வந்தான் (கருத்துடையடைகொளியணி)

கஃ விஸ்ரிஷ்ட பார்வாநுசரஸ்ய தஸ்ய

பார்வ த²ருமாஃ பாஸப்²ரிதா ஸமஸ்ய ।

உதீரயாமாஸு ரிவோந் மத²ாநாம்

ஆலோக ஸப்²த²ம் வயஸாம் விராவைஃ

9

(ப-ரை) விஸ்ரிஷ்ட = விடப்பட்ட; பார்வ = பக்கங்களில் உள்ள; அநுசரஸ்ய = ஏவலாட்களை உடைய; பாஸப்²ரிதா = வருணனுக்கு; ஸமஸ்ய = நிகரான; தஸ்ய = அந்த திலீப ராஜன்; பார்வ = பக்கங்களில் உள்ள; த²ருமாஃ = மரங்கள்; உந்மதா²நாம் = மிகுந்த மதம்பிடித்த; வயஸாம் = பறவைகளின்; விராவை = ஓசையால்; ஆலோக ஸப்²த²ம் = பார்த்து செய்யும் ஒளிகளும்; உதீரயாமாஸுரிவ = சொல்லினவோ என்பது போன்று இருந்தன.

(க-ரை) திலீபமன்னன் தன்னிருபுறங்களில் வரும் ஏவலாட்களை விட்டவனாயும், வழியில் இருபுறங்களில் உள்ள மரங்கள், அவற்றின் மீதுள்ள பறவைகளின் ஒளிகளால், வழியில் ஆங்காங்குள்ள சிறப்புகளைப் பாருங்கள் என பக்கத்தில் தொடர்ந்து வருவோர் கூறுவது போன்று இருந்தது. (தொகையுமையணி)

கஃ மருத் ப்ரயுக்தாஸ மருத்ஸகா¹ப¹ம்

தமர்ச்ய மாரா த²பீவர்த மாநம் ।

அவாகிரத் பா²ஸதைஃ ப்ரஸலிகை

ஆசாரணாஜை ரிவ பெளர கர்யாஃ ॥

16

(ப-ரை) மருத் = காற்றால்; பாயுத்தா = ஏவப்பட்ட, பா¹லலதா = இளங்கொடிகள்; ஆராத் = சமீபத்தில்; அபி¹வர்தமாநம் = எதிரில் வரும்; மருத்ஸக¹ = அக்கினியைப்போல்; ஆப¹ம் = ஒளிவீசும், அர்ச்சயம் = தொழத்தக்க, தம் = அந்த திலீபனை, ப்ரஸூனை = பூக்களால், பெளரகந்யா = பட்டணத்து கன்னியர்கள், ஆசார = மறபையொட்டி, லாஜை = இவ = பொரிகளைச் சொரிவது போல். அவாகிரந் = உதிர்த்தன.

(க-ரை) காற்றால் அலையும் இளங் கொடிகளிலிருந்து வாயுவின் நண்பனான அக்கினியைப் போல் பிரகாசத்துடன் அருகில் வந்துக் கொண்டிருக்கும் திலீபமாமன்னன் மீது உதிர்ந்துவரும் பூக்கள், பட்டணத்துள்ள கன்னிப்பொண்கள் மரியாதைக்காக அருகில் வரும் அரசன்மீது சொரியும் பொரிகளைப்போன்று, அக்கொடிகள்; அக்கினி நண்பனான வாயுவால் தூண்டப்பட்டவைகளாய், பூக்களைத் தெளிப்பது போன்று இருந்தது. (தொகையுமையணி)

சு || த¹நுர்ப்¹ரி தோ²ப்யஸ்ய த²யார்த்²ர பா¹வம்

ஆக்¹யாத மந்தை கரணை விஸங்கை:

விலோகயந்த்யோ வபுராபு ரக்ஷணாம்

ப்ரகாம விஸ்தார ப¹லம் ஹரிண்ய: ||

11

(ப-ரை) த¹நு = வில்லை, ப்¹ரித: அபி = ஏந்தியவனாக இருந்து, அஸ்ய = இந்த திலீப மன்னனுடைய, விஸங்கை = அச்சமற்ற, அந்தை காரணை = மனத்தாலும், த²யா = தயவால், ஆர்த்²ர = நன்னந்த, பா²வம் = எண்ணம் உடைத்தாய், ஆக்¹யாதம் = கூறப்பட்ட, வபு: = உடலை, விலோகயந்த்யை = பார்த்துக்கொண்டுள்ள, ஹரிண்யை = பெண்மான்கள், அக்ஷணாம் = கண்களின், ப்ரகாம = மிகுந்த, விஸ்தார = விரிவான, ப¹லம் = பயன்களை, ஆபு: = அடைந்தன.

(க-ரை) திலீப மன்னன் வில்லைந்தியுள்ளதால், அச்சமுட்டுவதாக இருந்த போதிலும் அச்சத்தை நீக்கும் தயவுடன் கூடிய எண்ணத்தைக் குறிக்கும் அவனுடைய சுந்தரவதனங்கண்ட பெண்மான்கள் தம் அகன்ற கண்களால் பார்ப்பதால் அவற்றின் விரிவை பவிக்கச் செய்தன. அதாவது தமது அகன்ற கண்களால் அச்சமின்றியே நோக்கினவென்பனவாம் (அகமலர்ச்சியணி)

சு|| ஸ கீசகைர் மாருதபூர்ண ரந்தீரை:

கூஜத்²யி² ராபாதி²த வம்ஸ கரித்யம்:

ஸு²ராவ குஞ்ஜோஷுயஸஸ் ஸ்வமுச்சை:

உத்²கீ²யமாநம் வநதே²வதாபி² ||

12

(ப-ரை) ஸ=அந்த திலீப மன்னன்; மாருத=காற்றால்; பூர்ண=நிரப்பப்பட்ட; ரந்தீரை=துவாரங்கள் உள்ளவை ஆன தால்; கூஜத்²யி²=தொனிக்கும்; கீசகை=மூங்கில்களால்; உச்சை=உரத்த; ஆபாதி²த=ஈட்டப்பட்ட; வம்ஸ=துளைகள் உள்ள வாத்தியத்தின்; கரித்யம் யத¹ாதத¹=செய்கை போன்று உண்டாகும் படி; குஞ்ஜோஷு=புதர்களில்; வநதே²வதாபி²=வனதெய்வங்களால்; உத்²கீ²யமாநம்=உரத்த கானம் செய்யப்படும்; ஸ்வம்=தனது; யஸ=புகழ் குறித்து; ஸு²ராவ=கேட்டான்.

(க-ரை) அந்த திலீப மன்னன் மூங்கில்களில் காற்று சேர்வதால் உண்டான இனிய புல்லாங்குழல் ஒலியைக் கேட்டான். அவ்வேணு நாதமானது வனதேவதைகள் தன் புகழைப் புகழ்ந்துப் பாடியது போலிருந்தது. (பெருமையணி)

சு|| ப்ரித்தஸ் துஷாரை: கி²ரி நிர்ஜ¹ ர¹ாணம்

அநோக ஹாகம்பித புஷ்பக²ந்தி² ||

த மாதபக்லாந்த மநாத பத்ரம்

ஆசாரபூதம் பவநஸ் ஸிஷேவே ||

13

(ப-ரை) நிர்ஜராணாம் = மலையருவி வெள்ளத்தின்; துஷாரை=திவலைகளால்; ப்ரித்த=நனைக்கப்பட்டதும்; அநோகஹ=மரங்களின்; ஆகம்பித=அசைந்த; புஷ்ப=பூக்களின்; க²ந்தீ²=நறுமணமுடைய; பவந=காற்று; அநாதபத்ரம்=குடைய யற்றுள்ளவனாதலால்; ஆதப=வெய்யிலால்; க்வாந்தம்=சோர்வுற்றுள்ளவனும்; ஆசார=நல்லொழுக்கத்தால்; பூதம்=புதிதமானவனும்; தம்=(ஆகிய) அந்த திலீப மன்னனை; நிஷேவே=சேவித்தன.

(க-ரை) அந்த திலீபமன்னவன் விரதம் பூண்டதால் குடைப் பிடித்துக்கொள்ளாமல், வெய்யிலில் சோர்வுற்றிருந்தமையின், வாயுவானது ஆசாரசீலனான அவன்மீது மலையருவிகளின் நீரினால் தெரித்த திவலைகளைத் தெளித்து, மரங்களை அசையச்செய்து, அவற்றின் பூவிலெழும் நறுமணங்களை விசிக்கொண்டே அவனை

சேவித்துக் கொண்டிருந்தது. அதாவது, குடைப்பிடிக்காது சென்ற தால் சோர்வுற்ற திலீபன்மீது குளிர்ந்த நறுமணங் கூடிய தென்றல் வீசியது என்பதாம் (பெருமையணி)

சு || ஸஸாம வ்ரிஷ்ட்யாபி விநா த²வாக்²நிஃ

ஆஸித்² விஸோஷா ப¹ஸபுஷ்ப வ்ரித்²தி¹ஃ

ஊநம் நஸத்வே ஷ்வதி¹கோ ப²பா²தே¹

தஸ்மிந் வநம் கோ²ப்தரி கா²ஹமாநே

14

(ப-ரை) கோ²ப்தரி = காவலனான; தஸ்மிந் = அந்த திலீப மன்னன்; வநம் = காட்டை; கா²ஹமாநே அபி = நுழைந்தபோது; வ்ரிஷ்ட்யா விநாபி = மழையைத் தவிர்த்து; த²வாக்²நிஃ = காட்டுத்தீ ஸஸாம = அடங்கிவிட்டது; ப¹ஸ = பழங்கள்; புஷ்ப = பூக்கள்; வ்ரித்²தி¹ஃ = பெருக்கு; விஸோஷா = அதிகரித்தல்; ஆஸீத் = ஆயிற்று; ஸத்வேஷு = விலங்குகளில்; அதி¹கஃ = பிரபலமான புவி முதலியன நப²பா²தே¹ = துன்புறுத்தவில்லை:

(க-ரை) அந்த திலீபமன்னன் காவலனானதால், வனத்தில் நுழைந்ததும் மழைப் பொழியாமலேயே காட்டுத்தீ அடங்கி விட்டது; பழங்கள், பூக்கள் விருத்தி அடைந்தன; புவிமுதலிய கொடூரமான விலங்குகள் மான்கள் போன்ற சாதுவான விலங்கு கட்டுத் தீங்கு செய்யவில்லை. (சுருங்கச்சொல்லை)

சு || ஸஞ்சார பூதாநி தி²க²ந்தாணி

க்ரித்வா தி²நாந்தே நிலயாய க¹ந்தும்।

ப்ரசக்ரமே பல்லவராக² தாம்ரா

ப்ரபா¹ பதங்க²ஸ்ய முநே¹ச தே¹நுஃ

15

(ப-ரை) பல்லவ = துளிகளின்; ராக² = நிறம்போன்று; தாம்ரா = சிவந்த; பதங்க²ஸ்ய = குரியனின்; ப்ரபா¹ = ஒளியும்; முநே¹ = முனிவருடைய; தே¹நுஃ = நந்தினிப்பசுவும்; தி²க் அந்த ராணி = திக்குகளனைத்திலும்; ஸஞ்சார = திரிவதால்; பூதாநி = தூய்மையுள்ளவைகளாக; க்ரித்வா = செய்து; தி²நாந்தே = மாலையில்; நிலயாய = மறைதலுக்காக; (வீட்டிற்கு) க²ந்தும் = போவதற்கு ப்ரசக்ரமே = தொடங்கியது.

(க-ரை) தளிகள் போன்ற சிவந்த குரிய ஒளி உலகெங்கும் பரவி தூய்மையாக்கி, மறைவதுபோல், வசிட்டரின் செந்திறப்

பசுவான அந்த நந்தினீ தேனுவானது அக்காட்டில் சஞ்சாரம் செய்து, தூய்மையாக்கி, மாலைவேளையில் வீடுதிரும்புவதற்காகப் புறப்பட்டது. (எடுத்துக்காட்டுவமையணி)

சு॥ தாம் தே²வதா பித்ரதி¹தி¹ க்ரியார்த¹ாம்

அந்வக்²யயௌ மத்²யம லோகபாலஃ ।

ப²பெ²ளச ஸா தேந ஸதாம் மதேந

ஸ்ரத்²தே²வ ஸாஹா த்²விதி² நோபபந்நா ॥

16

(ப-ரை) மத்²யமலோக = பூவுலகை; பாலஃ = பரிபாலனஞ் செய்து வந்த திலீப மன்னன்; தே²வதா = தேவர்களுடைய; பித்ரி = பிதூர்தேவதைகளின்; அதி¹தி² = சுற்றங்களுடைய; க்ரியா = யாகம், சிராத்தம். தானங்களே; அர்த¹ாம் = பிரயோசனமாகக் கொண்ட; தே²நும் = நந்தினீதேனுவை; அந்வக் = தொடர்ந்து யயௌ = சென்றான்; ஸதாம் = சத்புருஷர்களுக்கு; மதேந = விருப்பமான; தேந = அந்த திலீப மன்னனோடு; உபபந்நா = கூடிய; ஸாச = அந்த நந்தினீ பசுவும்; ஸதாம் = சத்புருடர்கட்கு; மதேந = சம்மதமான; விதி²நா = அனுட்டானத்துடன்; உபபந்நா = கூடியுள்ள; ஸாஷாத் = காணக்கூடிய; ஸ்ரத்²தே²ந = ஆத்தீச புத்தியைப் போல்; ப²பெ²ள = மிளிர்ந்தது.

(சு-ரை) பூமியானுத் திலீப மன்னன் தேவர்கட்கும் பிரியமான வேள்விகளுக்கும், தென்புலத்தார்க்கு நிறைவளிக்கும் திவசங்கட்கும், விருந்துக்குகந்த தானங்களுக்கும் நெய் முதலியவற்றைக் கொடுப்பதால் ஆதாரமாய் நிற்கும் நந்தினியை தொடர்ந்து சென்றான். சத்புருடர்களால் சேன்க்கப்படும் திலீப மன்னனுடன் போகும் அந்த நந்தினி பசு நற்காரியங்கள் செய்யும் கண்கண்ட ஊக்கம் புலப்படுவது போன்று பிரகாசித்தது. (உவமையணி)

சு॥ ஸபல்வ லோத்தீர்ண வராஹ பூத¹ா

ந்யாவாஸ வ்ரிஷோந்முக¹ ப²ஹ்விணாமி ।

யயௌ ம்ரிசு²ாத்²யாஸித ஸாத்வலாமி

ஸ்யாமாயமா நாமி வநாமி பஸ்யம் ॥

17

(ப-ரை) ஸஃ = அந்த திலீப ராஜா, பல்வல = சிறுகுளங்களிலிருந்து, உத்தீர்ண = வெளிப்பட்ட, வராஹ பன்றிகளின், பூத¹ாமி = கூட்டங்களுடையதும், ஆவாஸ = வசிக்கத்தக்க, வ்ரிஷு = மரங்

கஞ்சுக்கு, உந்முக்¹=எதிரான, அத்யாஸந்=ஏறிய, ஸாத்வலாநி²=
பசும்புற்றறைகள் உடையதும், ஸ்யாமாயமநாநி³=கருமையான;
வநாநி⁴=காடுகளை; பஸ்யந்ஸந்⁵=பார்த்துக் கொண்டே, யாயெள⁶=
பயணமானான்.

(க-ரை) அந்த திலீப மன்னன் அற்பக் குளங்களிலிருந்து
புறப்பட்டு வந்த பன்றிகளின் கூட்டங்கள் உடையதும், வசிக்கத்
தக்க மரங்களை விட்டு எதிர்நோக்கிவரும் மயில்களை உடையதும்,
கருநிறமானதுமாகிய காடுகளைப் பார்த்துக்கொண்டே பயண
மானான். (விரிவுவமையணி)

சு || ஆபீந பா¹ரோத்²வஹந ப்ரயத்நாத்

க்³ரீஷ்டிர் கு⁴ருத்வாத் வபுஷோ நரேந்த்⁵ர :

உபா⁶வலஞ்சக்ரதுரஞ்சிதாப்⁷யாம்

தபோவநா வ்ரித்தி பத⁸ம் க⁹தாப்¹⁰யாம் ||

18

(ப-ரை) க்³ரீஷ்டி=அப்போது குலாகி இருந்து ஈன்றுவந்த
நந்தினீ தேனுவும்; நரேந் த்⁵ரஸ்ச=திலீபமன்னனும்; உபௌ⁶=
இவ்விருவரும்; ஆபீந=மடியின்; பா¹ர=பளுவால்; உத்²வஹந்=
தாங்குவதில்; ப்ரயத்நாத்=முயற்சியால்; வபுஷை=உடலின்; கு⁴ருத்
வாச்ச=பாரத்தால்; அஞ்சிதாப்⁷யாம்=நேர்த்தியான; க⁹தாப்¹⁰யாம்
=பயணத்தால்; தபோவந=தபோவனத்திலிருந்து; ஆவ்ரித்தி
பத⁸ம்=வரும் வழியை; அலஞ்சக்ரது=அலங்கரித்தனர்

(க-ரை) ஒரு கன்றையின்ற நந்தினீ பாரத்துடன் கூடிய
மடியுடையதாயும்; திலீபவரசன் பருத்த உடலுடனும் வந்துக்கொண்
டிருக்கையில் பார்க்க மிக அழகாக யிருந்தனர். (தொடர்புயர்வு
நவீற்சியணி)

சு || வஸிஷ்டதே¹நோ ரநுயாயிநம் தம்

ஆவர்தமாநம் வநிதா வநாந்தராத் ।

ப²பௌ நிமேஷாலஸ பக்ஷம் பங்தி:

உபோஷிதாப்³யா மிவலோச நாப்⁴யாம் ||

19

(ப-ரை) வஸிஷ்டதே¹நோ=வசித்தரின் பசுவாகிய நந்தினீ
தேனுவுக்கு; அநுயாயினம்=பின்பற்றுவவனும்; வந அந்தராத்=
காட்டுப் பிரதேசத்திலிருந்து; ஆவதமானம்=வந்துக்கொண்
டிருக்கும்; தம்=அந்த திலீபமன்னனை; வநிதா=மிகுந்த அன்பு

கொண்ட சுதக்ஷிணா தேவி; நிமேஷ = கண்ணிமைத்தலால்; அவஸ = மெதுவான; பக்ஷம் = இமைகளின்; பங்க்திஸ்ஸதி = வரிசை உடையவனும்; லோசநாப்யாம் = கண்களால்; உபோஷிதாப்யாம் இவ = உபவாசம் செய்தவனுடைய செய்கையைப் போன்று; ப²பௌ² = பருகினாள்.

(க-ரை) நந்தினி தேனுவின் பின்னால் காட்டிலிருந்து வரும் திலீபமன்னனை மிகுந்த அன்போடு கூடிய சுதக்ஷிணா தேவி, உபவாசஞ் செய்தவர்கள் அதிக தாகத்துடன் தண்ணீர் பருகுவது போல், கண்கொட்டாமல் தன் கண்பார்வையால் அருந்தினாள். அதாவது தன் கணவனை இமைக் கொட்டாது பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். (பதப்பொருட் காட்சியணி)

க || புரஸ்க்ரிதா வர்த்மநி பார்தி¹வேந

ப்ரத்யுத்²கதா பார்தி¹வ த³ர்மபத்ந்யா

தத²ந்தரே ஸா விரராஜ தே³நு:

தி²நக்ஷபா மத்³யக²தேவஸந்த³யா ||

20

(ப-ரை) வர்த்மநி = வழியில், பார்தி¹வேந = திலீபமகாராஜனுக்கு, புரஸ்க்ரிதா = முன்னால் வருவதும்; பார்தி¹வ த³ர்மபத்ந்யா = மன்னனுடைய தருமபத்தினியாகிய சுதக்ஷிணா தேவியால், ப்ரத்யுத்²கதா = எதிர்கொண்டதுமாகிய, ஸா = அந்த, தே³நு: = நந்தினிபக, தத் = அந்த சுதக்ஷிணை திலீபர்களுக்கு, அந்தரே = நடுவில், தி²நக்ஷபா = பகல் இரவுகளின், மத்³ய = இடைக்காலத்தை; க²தா = அடைந்த, ஸந்த³யே = சந்திக்காலத்தைப்போல், விரராஜ = ஒளித்தது.

(க-ரை) திலீப மன்னனுக்கும், எதிர்க்கொண்டழைத்துவரும் சுதக்ஷிணா தேவிக்கும் இடையில் வழி நடந்துவரும், நந்தினி தேனுவானது, பகல் வண்ணம்போன்ற வெண்ணிற ஆடையணிந்த அரசனுக்கும் இரவு வண்ணத்துக்குச் சமமான கறுப்பு (அல்லது நீல) உடையணிந்த அரசிக்கும் இடையில் சென்றிற நந்தினி தேனு சந்திவேளையின் வண்ணம் போன்று தோன்றுவதாயிற்று. (தொகையுவமையணி)

க || ப்ரத²க்ஷிணி க்ரித்ய பயஸ்விநீம் தாம்

ஸுதக்ஷிணா ஸாக்ஷத பாத்ர ஹஸ்தா:

ப்ரணமய சாநர்ச விஸால மஸ்யா:

ஸ்மிங்காந்தரம் த்²வாரயிவர்த¹ ஸித்²தே: ||

21

(ப-ரை) ஸ அக்ஷத பாத்ரஹஸ்தா = அட்சதைகள் உள்ள பாத்திரம் ஏந்திய கைகளை உடைய; ஸுதக்ஷிணா = சுதக்ஷிணா தேவி. பயஸ்விநீ = மிகவும் பால் உள்ள, தாம் = அந்த நந்தினீ பசுவை, ப்ரதக்ஷிணீ க்ரித்ய = வலம் வந்து, ப்ரணம்ய = வணங்கி, அஸ்யாஃ = இந்த நந்தினியின், விஸாலம் = நீண்ட, ஸ்ரிங்க² = கொம்புகளின், அந்தரம் = நடுவே, அர்த¹ஸ்த²தே³ = எண்ணம் ஈடேறும் பொருட்டு, த²வாரம் இவ = வாயில் போன்று, அநர்ச = பூசை செய்தாள்.

(க-ரை) அக்ஷதைகளிருந்த பாத்திரத்தை கையிலேந்திய சுதக்ஷிணா தேவி பால் மிகுந்த நந்தினீ தேனுவுக்கு வலம்வந்து வணங்கி, அதனுடைய விரிந்து நீண்ட கொம்புகளுக்கிடையில். தன் எண்ணம் ஈடேறும் பொருட்டுப் பூசை செய்தாள். (சிறப்பு நிலையணி)

க || வத்ஸோத்ஸுகாபி ஸ்தி¹மிதா ஸபர்யாம்

ப்ரத்யக்²ர ஹித் ஸேதி நந்த²துஸ்தௌ ।

ப¹க்த்யோப பந்நேஷு ஹிதத்²விதா³நாம்

ப்ரஸாத² சிஹ்நாநி புரஃ ப¹லாநி ॥

22

(ப ரை) ஸா = அந்த நந்தினீ தேனு, வத்ஸ = கன்றின் மீது, உத்ஸுகா அபி = அலைந்த போதிலும், ஸ்தி¹மிதாஸதி = அசையாது, ஸபர்யாம் = பூசையை, ப்ரத்யக்²ரஹித் = ஏற்றுக்கொண்டது, இதி = என்பதால், தௌ = அந்த, சுதக்ஷிணா திலீபர்கள், நந்த²துஃ = மகிழ்ந்தனர், ப¹க்த்யா = பக்தியுடன், உபபந்நேஷு = கூடியுள்ள வர்கள் விஷபமாய், தத்²விதா³நாம் = அந்த நந்தினியைப்போன்று பெருமையுள்ள, ப்ரஸாத சிஹ்நாநி = அருளின் அறிகுறிகள், புரஃ ப¹லாநிஹி = முன்னோடியான பலன்களை உடையன அல்லவா!

(க-ரை) நந்தினி தேனு தன் கன்றை நோக்கிச் சென்று பால் கொடுக்க எண்ணியிருந்த போதிலும், அசையாது அவர்கள் செய்த பூசையை ஏற்றுக் கொண்டது. இதனால் சுதக்ஷிணையும் திலீபனும் மகிழ்வடைந்தனர். பக்தர்கள் சார்பில் நந்தினி தேனுவைப் போன்ற பெருமையுடைய கருணாமூர்த்திகளின் செய்கைகள் முன்னோடியான பலன்களைக் கொடுக்கவல்லவை அன்றோ! (கருத்துடையணி மற்றும் கருத்துடையடைகொளியணி)

கஃ கு²ரோ ஸ்ஸ த²ரஸ்ய நிபீட்²ய பாதென

ஸமாப்ய ஸாந்த்²யஞ்ச விதி²ம் திலீப: ।

தோஷாவஸானே புநரேவ தே²ாக்²த்²ரீம்

பே²ஜே பு²ஜோச்சி²ந்நரிபுர் நிஷண்ணாம் ॥

23

(ப-ரை) பு²ஜ = ஓயாத தோள்வனியால், உச்சி²ந்நரிபு = மிகுதியின்றி வெட்டப்பட்ட பகைவர்களுடைய, திலீப: = திலீப மன்னன், ஸ்த²ரஸ்ய = பத்தினியோடு கூடிய, கு²ரோ: = ஆசானின், பாதெ²ன = அடிகளுக்கு, நிபீட்²ய = தொழுது, ஸாந்த்²யம் = அந்திப் பொழுதில் செய்யத்தக்க, விதி²ம்ச = அநுட்டானங்களை, ஸமாப்ய = முடித்துக்கொண்டு, தே²ாஹ அவஸானே = (பால்) கறந்த பின்பு, நிஷண்ணாம் = உட்கார்ந்து அமர்ந்த, தே²ாக்²த்²ரீம் ஏவ = கறவ ளுற்ற நந்தினி தேனுவை, பே²ஜே = சேவித்தனர்.

(க-ரை) பிறர் உதவியின்றி பகைவர்களை வென்றதால் அச்சமற்ற திலீப மன்னன், பத்தினியுடன் கூடிய வசிட்டரை அடிகள் தொட்டு வணங்கி, மாலை வேளை சந்தியா வந்தனாதிகளை நிறைவேற்றிவிட்டு, பால் கறந்த பிறகும் அந்த நந்தினி பசுவையே சேவித்தனர் (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சிஃ தா மந்திக ந்ய ஸ்த ப²லிப்ரதீ²பாம்

அந்வாஸ்ய கே²ாப்தா க்²ரிஹினீ ஸஹாய: ।

க்ரமேண ஸுப்தா மநுஸம் விவேஸ

ஸுப்தோத்தி²தாம் ப்ராத ரநாத² திஷ்ட²த் ॥

24

(ப-ரை) கே²ாப்தா = பசுவைக் காப்பவனாகிய திலீப மன்னன்; க்²ரிஹினீ ஸஹாயஸ்ஸந் = மனைவி துணையாய் வர; அந்திகந்யஸ்த = அருகில் வைக்கப்பட்ட; ப²லி = உணவுகளை; ப்ரதீபாம் = விளக்குகளும் உள்ள; த்²ாம் = அவ்வாறு உட்கார்ந்திருக்கும் நந்தினி பசுவை; அந்வாஸ்ய = தழுவியபடி உட்கார்ந்துகொண்டவனாய்; க்ரமேண = முறையே; ஸுப்தாம் = தூங்கிய நந்தினியை; அநுஸம் விவேஸ = பின்பற்றி தூங்கிவிட்டனர்; ப்ராத: = காலையில்; ஸுப்த = தூங்கி; உத்தி²தாம் = எழுந்த நந்தினி பசுவை; அநாத² திஷ்ட²த் = பின்தொடர்ந்து எழுந்தனர்.

(க-ரை) பசுவைக் காப்பதில் முனைந்த திலீப மன்னன் பத்தினி உதவியால் அந்த நந்தினி பசுவின் அருகில் இருந்து அதன் உணவுகளை விளக்கு வைத்துக் கொண்டு, அதன் செய்கைகளை

தழுவலானான். அதாவது அந்தப் பசு படுக்கும்போது படுத்தும், உறங்கும்போது உறங்கியும், அது துயிலெழும்போது நானும் எழுந்தும் இவ்விதம்—அதனைப் பின்பற்றி வந்தனர். (நிகழ்வின விற்கியணி)

க|| இத்த¹ம் வ்ரதம் த¹ராயத: ப்ரஜார்த¹ம்

ஸமம் மஹிஷ்யா மஹநீய கீர்தே: |

ஸப்த வ்யதீயு ஸ்த்ரிகுணாகி தஸ்ய

தி²நாநி தீ²நோத்²த¹ரணோகி தஸ்ய ||

25

(ப-ரை) இத்த¹ம் = இவ்விதமாய்; ப்ரஜார்த¹ம் = மகப்பேறுக் காக; மஹிஷ்யா ஸமம் = தரும் பத்தினி சுதக்ஷிணா தேவியுடன் கூடி; வ்ரதம் = பசுவை சேவிக்கும் விரதத்தை; த¹ராயத: = ஏற்றுள்ள; மஹநீய = தொழத்தக்க; கீர்தே = புகழ்வாய்ந்த; தீ²ந = எளியோர்களின்; உத்¹த¹ரண = எளிமை போக்குவதில்; உசி தஸ்ய = அறிந்தவனாகிய; தஸ்ய = அந்த திலீப மன்னன்; த்ரிகுணா நி = மும்மடங்குகளாகிய; ஸப்த = ஏழாகிய; தி²நாநி = நாட்கள்; வ்ய தீய: = கடந்தன.

(க-ரை) இவ்விதமாய் மிக்க புகழ் வாய்ந்தவனாய் எளியோரின் எளிமையைப் போக்கவல்லவனாய், திலீப மன்னன், பட்டத்து ராணியுடன் இருபத்தோர் நாட்கள் பசுசேவையைச் செய்தான். (நிகழ்வின விற்கியணி)

க|| அந்யேத்²யு ராத்மாநுசரஸ்ய ப¹ாவம்

ஜிஜ்ஞாஸமாநா முநிஹோம தே¹நு: |

க²ங்க²ா ப்ரபாதாந்த நிருட¹ க¹ாஸம்

கெ²ளரீ கு²ரோ ர்க¹ஹ்வர மானிவேஸ ||

26

(ப-ரை) அந்யேத்²யு = மறுநாள்; முநிஹோமதே¹நு: = வசிட்ட முனிவருடைய வேள்விப் பசு; ஆத்ம அநுசரஸ்ய = தனக்கு சேவை செய்துவரும் திலீப ராஜனின்; ப¹ாவம் = எண்ணத்தை; ஜிஜ்ஞாஸமாநா = அறியும் எண்ணங் கொண்டதாய்; க²ங்க²ா = கங்கையாற்றின்; ப்ரபாத = பாயுமிடத்து; அந்த = அருகில்; நிருட¹ = முளைத்த; க¹ாஸம் = இளம் புல்லுடைய; கெளரீ = பார்வதிக்கு; கு²ரோ = தந்தையாகிய இமயமலையின்; க²ஹ்வரம் = குகைக்குள்; ஆவிவேஸ = பிரவேசித்தது.

(க-ரை) மறுநாள் அதாவது இருபத்து இரண்டாம் நாள் நந்தீபசு தன்னை பின்பற்றிய திலீபனுடைய பக்தி எவ்வளவு திடமானது என்று அறிய எண்ணியதாய், அவனை சோதிக்கவே, கங்கையாறு பாயும் இடத்திற்கு அருகில் புற்றஹரகன் உள்ள இமய மலையின் ஒரு குகைக்குள் நுழைந்தது. (பிரிதாராய்ச்சியணி)

க || ஸா து²ஷ்ப்ரத²ர்ஷா மநஸாபி ஹிம்ஸ்த்ரை

ரித்யத்²ரி ஸோபா² ப்ரஹிதேஷுணேந;

அலக்ஷிதாப்யுத்பதநோ ந்ரிபேண

ப்ரஸஹ்ய எம்ஹை கிலதாம் சகர்ஷ||

27

(ப-ரை) ஸா = அந்த நந்தினிபசு; ஹிம்ஸ்த்ரை = புவிமுதலிய கொடிய மிருகங்களால்; மநஸாபி = மனதாலும்; து²ஷ்ப்ரத²ர்ஷா = தூக்கத்தாலும் அசட்டைசெய்துவிட முடியாதது; இதி = இதனால்; அத்¹ரி = இமயத்தின்; ஸோபா² = ஒளியில்; ப்ரஹித = வைக்கப்பட்ட; ஈக்ஷுணேந = பார்வைகள் உடைய; ந்ரிபேண = திலீப மன்னனால்; அலக்ஷித = பாராமரிருக்கும்; அப்யுத்பதந = எதிரில் குதித் தெழுந்த; எம்ஹை = சிங்கம்; தாம் = அந்த நந்தினி தேனுவை; ப்ரஸஹ்ய = நிர்பந்தமாக; சகர்ஷ கில = இழுத்தது அன்றோ!

(க-ரை) அந்தப்பசு புவிமுதலிய கொடிய மிருகங்களால் வெல்லக் கூடாதது என்று எண்ணி, இமயத்தின் ஒளியைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்த திலீபமன்னனால் அறியப் படாமல் ஒரு சிங்கம் அந்தப் பசுவின்மீது விழுந்து அதை கட்டாயமாக இழுத்தது. (மேன்மேலுயற்சியணி)

க || ததீ²ய மாக்ரந்தி²த மாந்தஸாதோ²:

குஹா நிப²த்²த² ப்ரதி ஸப்²த² தீ²ர்க²ம்|

ரஸ்மி ஷ்விவாத²ய நகே²ந்த்²ர ஸக்தாம்

நிவர்தயாமாஸ ந்ரிபஸ்ய த்²ரிஷ்டம் ||

28

(ப-ரை) கு²ஹாநிப²த்²த² = குகைகளில் கட்டப்பட்ட; ப்ரதிஸப்²த² = மாற்றொலியால்; தீ²ர்க² = நீண்ட; ததீ²யம் = அந்த நந்தினி தேனுவின்; ஆக்ரந்தி²தம் = கத்துதல்; ஆந்த = ஆபத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டவர்கட்கு; ஸாதோ² = இதமானதைச் செய்யும் ந்ரிபஸ்ய = திலீபமன்னனுடைய; நகே²ந்த்²ரஸக்தாம் = இமயத்தைச் சார்ந்த; த்²ரிஷ்டம் = பார்வையை; ரஸ்மிஷு = வளிக்கயிற்றால்;

ஆத²ாயேவ = பெற்றுக்கொண்டதோ வென்பதுபோல்; நிவர்தயா
மாஸ = திருப்பியது.

(க-ரை) குகையில் எழுந்த எதிரொலியால், கொடுமை செய்யப்
படும் அந்த பசுவின் கத்தலானது, ஆபத்தில் அகப்பட்டவர்கட்கு
உதவும் திலீபமன்னனுடைய, மலைமீது பட்டிருந்த பார்வையானது
வலிக்கயிற்றை இழுத்ததுபோன்று பின்னுக்கு இழுத்தது. அதாவது
அந்த பசுவின் பரிதாபமான ஓசை கேட்டவுடன் அவ்வரசன்
திரும்பிப்பார்த்தான். (முறையிலுயர்வு நவீற்சியணி)

க || ஸ பாடலாயாம் க²வி தஸ்தி¹வாம்ஸம்

த²நுர்த²ாய கேஸரிணம் த²த²ர²ஸ ||

அதி²த்ய காயாமிவ த²ாது மய்யாம்

லோத்²ர த்²ருமம் ஸாநுமத: ப்ரபு¹ல்லம் ||

29

(ப-ரை) த²நுர்த²ாய = வில்லேந்திய; ஸ = அந்த திலீப
மன்னன்; பாடலாயாம் = செந்நிறமுள்ள; க²வி = பசுவின்மீது;
தஸ்தி¹வாம்ஸம் = இருக்கும்; கேஸரிணம் = சிங்கத்தை; ஸாநுமத: =
மலையின்; த²ாதுமய்யம் = தாதுக்களின் வேறுபாடுகள்; அதி²த்ய
காயாமிவ = நிலத்தின் மேல் உள்ள; ப்ர¹புல்ல = மலர்ந்த;
லோத்²ர த்²ருமமிவ = லோத்திரமென்னும் மரத்தைப்போன்று;
த²த²ர²ஸ = பார்த்தான்.

(க-ரை) வில்லாளனாகிய திலீபமன்னன் மலைக் குகைக்குள்
சிவந்த நந்தினியின்மீது தோன்றும் வெண்மையான சிங்கத்தைக்
கண்டான். அது காவிபெனும் தாதுப்பொருள்கள் அடங்கிய
மலைமீது விரிக்கப்பட்ட, லோத்திர மரம் போன்று இருந்தது.
(உவமையணி)

க || ததோ ம்ரிகே²ந்த்²ரஸ்ய ம்ரிகே²ந்த்²ரக²ாய்

வத²ாய வத்²யஸ்ய ஸரம் ஸரண்ய: ||

ஜாதாயி²ஷங்கே²ா ந்ரிபதிர் நிஷங்க²ாத்

உத்²த²ர்து மைச்ச¹த் ப்ரஸபே²ாத் த்²ரிதாரிவ ||

30

(ப-ரை) தத: = சிங்கத்தைக் கண்ட பின்பு; ம்ரிகே²ந்த்²ரக²ாய்
= சிங்கம் போன்று நடக்கும்; ஸரண்ய = காப்பதில் பழகிய; ப்ரஸப: =
கட்டாயமாக; உத்²த²ரித = கொல்லப்பட்ட; அரி: = பகைவருள்ள;
த்ரிபதி: = திலீபமன்னன்; ஜாத = பிறந்த; அபி²ஷங்க²ஸஸந் =

அவமானமுடையவனும்; வத்யஸ்ய=கொல்லத்தக்க; ம்ரிகே³த்த³
ரஸ்ய=சிங்கத்தை; வத்யாய=கொல்வதற்கு; நிஷங்க³ாத்=அம்புராப்
பொதியிலிருந்து; ஸாரம்=பாணங்களை; உத்³தீர்தும்=எடுக்க;
ஐச்ச³த்=விரும்பினான்.

(க-ரை) அரசன் தன்னை மதியாமல் பசுவின்மீது விழுந்த
சிங்கத்தைக் கொல்ல அம்பை எடுக்க முயன்றான். (குணத்தால்
குணமுண்டாகா விகழ்சியணி)

சு || வாமேதரஸ் தஸ்ய கர: ப்ரஹர்து:

நக¹ ப்ரயா ரூஷித கங்க பத்ரே ।

ஸக்தாங்கு²ளிஸ் ஸாயக புங்க¹ ஏவ

சித்ரார்பிதாஃமப³ இவாவதஸ்தே¹ ||

31

(ப-ரை) ப்ரஹர்து: =தாக்குவதில் கைதேர்ந்த; தஸ்ய=அந்த
திலீபனுடைய; வாமேதா: = வலதுகை; நக¹=நகங்களின்;
ப்ரப³=ஒளியால்; ரூஷித=அடர்ந்த; கங்க=ஒருவிதப் பறவையின்;
பத்ரே=சிறகுகள் உடைய; ஸாயக=பாணத்தின்; புங்க¹ஏவ=மூலப்
பிரதேசத்திலிருந்து; ஸக்தாங்கு²ளிஸ்ஸந்=தொடப்பட்ட விரல்கள்
உடையதாய்; சித்ர=ஒவியத்தில்; அர்பித=எழுத்தப்பட்ட; ஆரம்ப³
இவ=அம்புகளை எடுப்பதுபோன்று; அவதஸ்தே¹=இருந்தது.

(க-ரை) திலீப மன்னனுடைய கை அம்புராப் பொதியிலிருந்து
வரும் அம்புகளை எடுக்க முயன்றது ஒவியத்தில் எழுதப்பட்ட
சித்திரம்போல் நகரமுடியாமல் இருந்துவிட்டது. (விரியுவமையணி)

சு || ப³ாஹுப்ரதிஷ்டம்ப³ விவ்ரித்²த³ மந்யு:

அப்யர்ண மாக²ஸ் க்ரித மஸ்ப்ரிஸத்²பி³: ।

ராஜா ஸ்வதேஜோபி³ ராத²ஹ்ய தாந்த:

பே³ாகீ²வ மந்த்ரௌஷத்³ ருத்²த³ வீர்ய: ||

32

(க-ரை) ப³ாஹு=தோள்களின்; ப்ரதிஷ்டம்ப³=அசை
வின்மையால்; விவ்ரித்²த³=மிகுதியான; மந்யு=கோபமுண்டாய;
ராஜா=திலீப மன்னன்; மந்த்ரௌஷத்³ருத்²த³ வீர்ய: =மந்திரத்
தாலும், மருந்தாலும் தடுக்கப்பட்ட வலிமையுடைய; பே³ாகீ²வ=
நாகம் போன்று; அப்யர்ணம்=அருகில் உள்ள; ஆக²ஸ்க்ரிதம்=
குற்றமுள்ள; அஸ்ப்ரிஸத்²பி³: =தொடாமலுள்ள; ஸ்வதேஜோபி³: =
தனது ஒளியால்; அந்த: =தனக்குள்ளே; ஆத்²ஹ்யத=எரிக்கப்
பட்டான்.

(க-ரை) திலீப மன்னன் அருகில் உள்ள அபகாரியாகிய சிங்கத்தின்மீது தன் வலிமையை பயன்படுத்த முடியாமல், மந்திரத் தாலும், மருந்தாலும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு செயலிழந்து கடத்துக்குள் அடக்கப்பட்ட நாகம் எவ்வாறு கோபத்தால் தனக்குள்ளேயே எரிந்து நிற்குமோ, அதுபோன்று மிகுந்த கோபம் உடையவ னானான். (உவமையணி)

சு || தமரர்ய க்²ரிஹ்யம் நிக்²ரிஹீத தே³நு:

மநுஷ்யவாசா மனுவம்ஸ கேதும் ।

விஸ்மாயயந் விஸ்மித மாத்மவ்ரித்தௌ

ஸிம்ஹாரு ஸத்வம் நிஜக²ாத³ ஸிம்ஹ: ||

33

(ப-ரை) நிக்²ரிஹீததே³நு: = வருத்தப்பட்ட நந்தினிதேனுவை உடைய; ஸிம்ஹ: = சிங்கம்; ஆர்யக்²ரிஹ்யம் = நல்லார்களின் ஒரு தலையாய; மனுவம்ஸஸேதும் = மனுவின் மரபிற்கு சின்னமாகிய, ஸிம்ஹ உருஸ்த்வம் = சிங்கம் போன்று மிக்க வலிமையுடைய ஆத்ம வ்ரித்தௌ = தன் தோள் வலி செயலற்றமைக்கு; விஸ்மிதம் = வியந்தவனாகிய; தம் = அந்த திலீப மன்னனிடம்; மநுஷ்ய வாசாம் = மானிட வாக்குகளால்; விஸ்மாய யந்ஸந் = வியப்படையு மாறு நிஜக²ாத³ = கூறியது.

(க-ரை) நல்லார்க் கொருதலையாய் நிற்பவனும், மனுவம்சத் தின் கொடிமரம் போன்றுள்ளவனும், சிங்கம் போன்ற தன் தோள் வலி செய்கையற்றமைக்கு வியந்தவனும் ஆகிய அந்த திலீப மன் னனைக் கண்டு, நந்தினியைப் பிடித்துள்ள சிங்கமானது அவன் வியக்கும்படியாக மனித வாக்குகளால் கூறத் தொடங்கியது. (உவ மையணி)

சு || அலம் மஹிபால தவ ஸ்ரமேண

ப்ரயுக்த மப்யஸ்த்ரமிதே வ்ரித¹ா ஸ்யாத் ।

ந பாத²போர்மூல நஸக்திரம்ஹந்

ஸிலோச்சயே மூர்சதி மாருதஸ்ய ||

34

(ப-ரை) ஹேமஹிபால = ஓ அரசே! தவ = உன்னுடைய; ஸ்ரமேண = சிரமம்; அலம் = போதும்; இத: = என்னிடம்; ப்ரயுக்தம் அபி = விடப்பட்ட; அஸ்த்ர = அம்பானது; வ்ரித¹ா = வீணானது; ஸ்யாத் = ஆகும்; தத¹ாஹி = அதுசரி; பாத²ப உந்மூலந் = மரங்களை நாசப்படுத்துவதில்; ஸக்தி = திறமை வாய்ந்த; மாருதஸ்ய = வாயு

வின்; ரம்ஹு=வேதமானது; ஸி3 லாச்ச3ப=மலையினிடம்; நமர்
ச1தி=பாயாது.

(க-ரை) ஓ, திரீப மன்னா! நீ சிரமங்கொள்ளத் தேவை
யில்லை; தற்போது என்மீது அம்பு பாய்ச்சினாலும் வீணே ஆகும்.
மரங்களைப் பெயர்த்து நாசப்படுத்தக் கூடிய காற்றின் வேகமானது
மலையினிடம் பயன்படுத்த முடியாதன்றோ? (இகழ்வின்வீற்சி
யணி)

கஃ கைலாஸ கெ2ளரம் வ்ரிஷ மாருருகேஷ:

பாத2ர்ப் பணாநுக்2ரஹ பூதப்ரிஷ்ட1ம்:

அவேஹிமாம் கிங்கர மஷ்டமூர்தே:

கும்பே2ாத2ரம் நாம நிகும்ப2 துல்யம் ||

35

(ப-ரை) கைலாஸ கெ2ளரம்=கயிலைப் போன்ற தூய்மையான
வ்ரிஷப2ம்=எருதை; ஆருருகேஷ: = ஏறநினைத்த; அஷ்டமூர்தே: =
பரமசிவனுடைய; பாத2 அர்பண = அடிகளை வைத்தலென்னும்
கருணையால்; பூதப்ரிஷ்ட1ம் = புனிதத் தன்மையடைந்த முது
குடைய; நிகும்ப2துல்யம் = நிகும்பன் என்பவனுக்கு நிகரான;
கும்பே2ாதரம்நாம = கும்போதரன் என்னும் பெயருடைய; மா2 =
என்னை; கிங்கரம் = பரமசிவனுடைய சேவகன் என்பதை;
அவேஹி = அறிவாயாக.

(க-ரை) வெள்ளிமலைப் போன்ற தூய்மையான வெண்ணிற
நந்தி மீது ஏற விரும்பும் சிவனுடைய பாதங்கள் அவருடைய அனுக்
கிரகத்தால் வைக்கப்பட்டுத் தூய்மையான முதுகுடைய என்னை
ஈசனுடைய சேவகனென்றும் நிகும்பன் என்பவனுக்கு நிகரான கும்
போதரன் என்பவன் என்று தெரிந்துகொள். (விரிவுவமையணி)

கஃ அமும் புர: ப2யஸி தே2வத2ாரும்

புத்ரீக்ரிதோ2 ஸௌ வ்ரிஷப2 த்2வஜேந :

யோ ஹேம கும்ப2 ஸ்தந நிஸ் ஸ்ரிதாநாம்

ஸ்கந்த2ஸ்ய மாதூ: பயஸாம் ரஸஜ்ஞ: ||

36

(ப-ரை) புர: = முன்னாலிருக்கும்; அமும் = இந்த; தே2வத2ா
ரும் = தேவதாரமென்னும் மரத்தை; ப2யஸி = காண்கின்றாயல்லவா;
அஸௌ = இந்த மரமானது; வ்ரிஷப2த்2வஜேந = பரமசிவனால்;
புத்ரீக்ரித: = மகனைப் போல் சுவிகாரம் செய்யப்பட்டது; ய: = எந்த

(தேவதாரு) மரமானது; ஸ்கந்த¹ஸ்ய = குமாரஸ்வாமிக்கு; மாது: = தாயாகிய பார்வதி தேவியின்; ஹேமகும்ப² தந = பொற்குடங்கள் போன்ற கொங்கைகளிலிருந்து; நிஸ்ஸரிதாநாம் = ஒழுகிய; பயஸாம் = பாலின், (தண்ணீரின்); ரஸஜ்ஞ = சுவையை அறிந்துள்ளது (தேவ)

(க-ரை) அரசே! இதோ எதிரில் உள்ள தேவதாரு மரத்தைக் காண்கின்றாயல்லவா? இது பரமசிவனால் மகன் போன்று வளர்க்கப் பட்டது. குமாரசுவாமியின் தாயாகிய பார்வதி அம்மையின் முலையிலிருந்து சுரந்த பாலின் சுவை அறிந்ததாகும் (தொடர்புயர்வு நவீற்சியணி)

சு || கண்டு²யமானே கடம் கத¹சித்

வந்யத்²விபே நோந் மதி¹தா த்வக்²ஸ்ய;

அதை¹வ மத்ரே ஸ்தநயா ஸுஸோச

ஸேநாந்ய மாலீட்² மி வாஸு ராஸ்த்ரை: ||

37

(ப-ரை) கத¹சித் = முன்பு ஒருபோது; கடம் = கன்னத்தை கண்டு²யமான = சொறிந்துகொண்டிருந்த; வந்யத்²விபேந = காட்டு யானையால்; அஸ்ய = இந்த தேவதாரு மரத்தின்; த்வக்² = பட்டை; உந்மதி¹ = காயப்படுத்தப்பட்டது (தேய்க்கப்பட்டது); அத¹ = பிறகு; அத்²ரே தநயா = இமவான் மகளாகிய பார்வதி; அஸுர அஸ்த்ரை: = அரக்கர்களின் அம்புகளால்; ஆலீட்²ம் = தாக்கப்பட்ட; ஸேநாந்யம் இவ = குமாரஸ்வாமியைப் போன்று; ஏநம் = இம்மரத்திற்காக; ஸுஸோச = வருந்தினாள்.

(க-ரை) முன்பு ஒருபோது காட்டு யானை ஒன்று இந்த மரத்தின் மீது தன் கன்னத்தைத் தேய்த்துக் கொண்டதால் அதன் பட்டை பழுதாயிற்று; அதை கண்ணுற்ற பார்வதி தேவி முருகன் அரக்கர்களின் அம்புகளால் அடியுண்டபோது அடைந்த துயரம் போன்று துயருற்றாள். (உருவகவுயர்வு நவீற்சியணி)

சு || தத²ா ப்ரப்¹ரித்யேவ வந த்விபாநாம்

த்ராஸார்த¹ மஸ்யிந்நஹ மத்²ரிகுக்ஷை |

வ்யாபாரித² ஸுஸைப்¹ருதா வித²ாய

ஸிம்ஹத்வ மங்காக²த ஸத்வ வ்ரித்தி: ||

38

(ப-ரை) தத³ா ப்ரப்³ரித்யேவ=அது முதற்கொண்டு; வநத்³ விபாநாம்=காட்டு யானைகளின்; த்ராஸார்த்¹ம்=பயத்திற்காக; ஸிலப்³ரிதா=பரமசிவனால்; அங்க ஆக²த=அருகில்வந்த; ஸத்வ=பிராணிகளையே; வ்ரித்தி=உணவாகக் கொண்டுவாழ; சிம் ஹத்வம்=சிங்க வடிவுடன்; வித²ாய=இருக்கச் செய்து; அஸ்மித்=இந்த; அத்³ரி குஷைள=மலைக்குகையில்; அஹம்=நான்; வ்யாபாரித;=நியமிக்கப்படுள்ளேன்.

(க-ரை) அது முதற்கொண்டு ஈசனார் காட்டுயானைகளின் பயத்திற்காக, எனக்கிந்த சிங்க உரு கொடுத்து, இம்மரத்தையண்டிவரும் விலங்குகளையே உணவாகக் கொண்டு, என்னை இம்மலைக் குகைக்குள் இருந்துவர நியமித்தார். (நிகழ்வினவின் சியணி)

சு || தஸ்யாலமேஷா ஷு³தி³தஸ்யத்ரிப்த்யை
ப்ரதி²ஷ்டகாலா பரமேஸ்வரேண |
உபஸ்தி¹தா ஸோணித பாரணாமே
ஸுரத்²விஷ ஸ்சாந்த்²ரமஸீ ஸுதே³வ ||

39

(ப-ரை) பரமேஸ்வரேண=பரமசிவனால்; ப்ரதி²ஷ்டகாலா=நிச்சயிக்கப்பட்ட உணவு வேளையில்; உபஸ்தி¹தா=கிடைத்த; ஏஷா=இந்தப் பசுவின்; ஸோணித=ரத்தத்தின்; பாரணா=பாரணையானது; ஸுரத்²விஷ=ராகுவின்; த்ரிப்த்யை=மன நிறைவுக்காக; சாந்த்²ரமஸீ=சந்திரனின்; ஸுதே³வ=அமுது போன்று; ஷு³தி³தஸ்ய=பசியுண்ட; தஸ்யமே=எனது; த்ரிப்த்யை=மன நிறைவுக்காக; அலம்=போதுமானது.

(க-ரை) பரமசிவனால் நிச்சயிக்கப்பட்ட உணவுவேளையில் அகப்பட்ட இப்பசுவின் ரத்தங் குடித்துப் பசினீங்குதலானது ராகுவிற்கு சந்திரனுடைய அமுது கிடைப்பதால் உண்டான மன நிறைவு போன்று, பசியுற்றிருக்கும் எனக்கு மன நிறை வளிக்கிறது. (விரியுவமையணி)

சு || ஸத்வம் நிவாதஸ்வ விஹாய லஜ்ஜாம்
கு²ரோர் ப²வான் த்²ர்ஸித ஸிஷ்ய ப³க்தி:
ஸஸ்த்ரேண டக்ஷயம்ய த்²ஸக்ய டக்ஷம்
நத த்²யஸஸ் ஸஸ்த்ர ப்³ரிதாம் ஷிணோதி ||

40

(ப-ரை) ஸஃ = அப்படிப்பட்ட; த்வம் = நீ; லஜ்ஜாம் விஹாய = வெட்கம்விட்டு; நிவர்தஸ்வ = திரும்பிவிட்டு; ப¹வாந் = நீ; கு²ரோஃ = குருவுக்கு; த²ர்ஹித = காண்டிக்கும்; ஸிஷ்ய = சீடனுடைய; ப¹க்திஃ = அன்புகொண்டுள்ளவன்; ரக்ஷ்யம் = காக்கத்தக்க; யத் = எந்தப் பொருளானது; ஸஸ்த்ரேண = படையால்; அஸக்ய ரக்ஷம் = காப்பாற்ற முடியாமற் போயிற்றோ; தத் = அந்தப் பொருள்; ஸஸ்த்ரப்¹ரிதாம் = வில்லாளர்களின்; யஸஃ = புகழை நஷ்டிணோதி = போக்தாது.

(க-ரை) அரசே! உபாய மறியா நீ வெட்கம் விட்டுத் திரும்பிப் போவாயாக. நீ ஆசானிடம் அன்பு கொண்டவனே. காக்கக்கூடிய பொருளானது படைவலிமையால், காக்கக் கூடாது போகக்கூடிய தடை உண்டாகி, இயலாது போகும்போது, படையேந்தியவர்களுக்குப் புகழைத் தாழ்த்தாது. (எதிர்மறையணி)

க || இதி ப்ரக²ல்ப¹ம் புருஷாதி¹ராஜோ
ம்ரிகாதி¹ ராஜஸ்ய வசோ நிஸம்ய ।
ப்ரத¹யாஹதாஸ்த்ரோ கி²ரிஸப்ரப¹ாவாத்
ஆத்மந் யவஜ்ஞாம் ஸிதி¹லீ சகார ||

41

(ப-ரை) புருஷாதி¹ராஜஃ = திலீப மன்னன்; இதி = இவ்வாறு கூறிய; ப்ரக²ல்ப¹ம் = ஆகுலமாண; ம்ரிகாதி¹ராஜஸ்ய = சிங்கத்தின் வஃ = வார்த்தைகளை; நிஸம்ய = கேட்டு; கி²ரிஸ = பரமசிவனுடைய ப்ரப¹ாவாத் = மகிமையால்; பரத்யாஹத = அடிக்கப்பட்ட; அஸ்த்ரஸ்ஸந் = ஆயுதங்களுடையவனாய்; ஆத்மநி = தன்னைப்பற்றிய; அவஜ்ஞாம் = அவமானத்தை; ஸிதி¹லீ சகார = விட்டுவிட்டான்.

(க-ரை) பேரரசன், இவ்வாறு ஆகுலத்துடன் கூறிய சிங்கத்தின் மொழிகளைக் கேட்டு, ஈசனின் மகிமையால், தனது படைவலிமை பலியாமற் போனதற்காக மனதில் அவமானமாக எண்ணவில்லை. (வளப்புநிலையணி)

க || ப்ரத்யப்²ரவீச்சைவ மிஷுப்ரயோ கே²
தத்பூர்வ ஸங்கே² விதத¹ ப்ரயத்நஃ ।
ஜம²கரிதஸ் த்ர்யம்பக² வீக்ஷணோ
வஜ்ஜம் முருக்ஷாம் நிவ வஜ்ஜபாணி ||

42

(ப-ரை) தத் = அந்த; பூர்வஸங்கே¹ = முதல் தடையாக; இஷுப்ரயோகே² = பாணத்தை விடுவதில்; விதத¹ப்ரயத்ந² = பயனற்றுப் போனதால் சோர்வுற்றவனாதலால்; வஜ்ரம் = வஜ்ர யுத்தத்தை; முமுக்ஷு³ = விடுதற்கெண்ணிய; த்ரயம்⁴ = விஷுணே ந = பரமசிவனின் பார்வையால்; ஜட⁵க்ரித⁶ = உணர்வற்று நின்ற; வஜ்ரபாணி⁷; இவஸ்தி⁸ த⁹ = தேவேந்திரனைப்போல் உள்ள; த்ரிப¹⁰ = திலீப மன்னன்; ஏநம் = இந்த சிங்கத்தைக்கண்டு; ப்ரத்யப்¹¹ரவிச்ச = பதில் கூறலானான்.

(க-ரை) ஈசனுடைய பார்வையால் செயலற்றுப்போன தோள் வலியுடைய இந்திரனைப்போல், அம்பெய்தவின் வீண் முயற்சியடைந்த திலீப மன்னன் சிங்கத்தை நோக்கிப் பதில் சிறலானான். (உவமையணி)

சு|| ஸம்ருத்²த³ சேஷ்டஸ்ய ம்ரிகே²ந்த்²ர காமம்

ஹாஸ்யம் வசஸ்தத்² வத²ஹம் விவக்ஷு¹ |

அந்தர்க²தம் ப்ராணப்¹ரிதாம் ஹிவேத²

ஸர்வம் ப¹வாந் ப¹ாவ மதோ²பி² த³ாஸ்யே ||

43

(ப-ரை) ஹே, ம்ரிகே²ந்த்²ர = ஏ, சிங்கமே; ஸம்ருத்²த³ = சேஷ்டஸ்ய = அடங்கிய செய்கைகள் உடைய; மம = எனது; தத்வச⁴ = அந்த சொற்கள்; காமம் = மிக; ஹாஸ்யம் = பரிகளிக்கக்கூடியவை; யத் = எந்த (வாக்கை); அஹம் = நான்; விவக்ஷு¹ = சொல்ல நினைத்தேனோ; ஹி = எக்காரணத்தால்; ப¹வாந் = நீ; ப்ராணப்¹ரிதாம் = பிராணிகளுடைய; அந்தர்க²தம் = மனதிலடங்கிய; ஸர்வம் = சகலமன; ப¹ாவம் = எண்ணங்களை; வேத² = தெரிந்துகொள்வாயோ அதை = அக்காரணத்தால்; அபி²த³ாஸ்யே = சொல்வேன்.

(க-ரை) ஏ, சிங்கமே! அடங்கிய சேட்டைகளுடைய நான் சொல்லும் வார்த்தைகள் பரிகாசம் செய்யத் தக்கவையே! ஆனாலும், நீ பிறருடைய குறிப்பறிந்து அவர்களின் மனத்தடங்கிய எண்ணங்களை அறியும் திறன் படைத்துள்ளாய்; ஆதலின், எனது எண்ணத்தைச் சொல்கிறேன். (முரண்வினைந்தழிவணி)

சு|| மாந்யஸ்ஸ மே ஸ்த¹ாவர ஜங்க²மாகாம்

ஸர்க²ஸ்தி¹தி ப்ரத்யவஹார ஹேது¹ |

கு²ரோ ரபீத²ம் த³நமாஹி தாக்²நே

நஸ்யத் புரஸ்தாத் அநுபேக்ஷணியம் ||

44

(ப-ரை) ஸ்தீ¹வர=செடிகொடிகள் முதலிய அசையாதவைகளும்; ஜங்க²மாநாம்=அசைகின்றவாகிய விலங்குகள் மானிடர் முதலியவற்றின்; ஸர்க³=யிறப்பிற்கும்; ஸ்தி¹தி=காப்பதற்கும்; ப்ரத்யவஹார=அழிப்பதற்கும்; ஹேது=காரணமாயுள்ள; ஸ=பரமேசுவரன்; மே=எனக்கு; மாநய=தொழக்கவர்; புஸ்தாந்=முன்பாக; நாயத்=நாசமாக்கக் கூடிய; இத்²ம்=இந்தப் பசு வடிவுள்ள; அக்³நே=காற்றபத்யம். ஆஹவநீபம், தக்ஷிணாஹ்னி களைவுடைய; கு³ரே=ஆசிரியரான வசிட்டுருடைய; த³நமபி=கைப்பொருளை; அநுபேக்ஷணீயம்=உதாசீனம் செய்வதற்கில்லை.

(க-ரை) சராசரங்களின் ஆக்கல், காத்தல், அழித்தலாகிய முக்காரியங்கட்குக் காரணமாகவுள்ள ஈசன் எனக்குத் தொழத்தக்கவர். மூவன்னிகளுடைய எனது குருநாதரின் கைப்பொருளாகிய இதோ நிற்கும் இப்பசு நாசமடைந்துக்கொண்டிருக்கையில் நான் அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவும் உதாசீனஞ் செய்வதற்கும் இல்லை. (ஏதுவணி)

சு || ஸத்வம் மதீ²யேந ஸரீர வ்ரித்திம்

தே²ஹேந நிர்வர்தயிதும் ப்ரஸீத² ।

தீ²காவஸா நோத்ஸுக பா²ல வத்ஸா

விஸ்ரிஜ்யதாம் தே²நுரியம் மஹர்ஷே ।

45

(ப-ரை) ஸ=அம்மாதிரியான; த்வம்=நீ; மதீ²யேந=எனது; தே²ஹேந=உடனினால்; ஸரீரவ்ரித்திம்=உன்னுடலில் எழுந்த பசியை; நிர்வர்தயிதும்=நீக்கிக் கொள்ள; ப்ரஸீத²=இரங்குவாய்; தீ²நஅவ ஸாந=அந்தி வேளையில்; உத்ஸுக=உற்சாகத்துடன் கூடிய; பா²ல வத்ஸா=இளங்கன்றையுடைய; மஹர்ஷே=மகாரிஷியினுடைய; இயம்=இந்த; தே²நு=நந்தினி தேனுவை; விஸ்ரிஜ்யதாம்=விடுவிக்கப்படுவது ஆகுக.

(க-ரை) சிங்கமே! எந்தனுடலைக் கொண்டு நீ உந்தன் பசியைப் போக்கிக்கொள்ள இரங்குவாயாக. மாலை வேளையில் 'என் தாய் வருவாள்' என மிகுந்த உற்சாகத்துடன் எதிர்நோக்கி நிற்கும் இளங்கன்றையுடைய இப்பசுவாகிய நந்தினியை விடுவாய். (ஏதுவணி)

க. || அத்¹ாந்த்²காரம் கி³ரி⁴க⁵ஹ்வ ராணாம்

தம்ஷ்ட்ரா மபூகை¹: ஸகலாநி குர்வந் |

பூ¹யஸ் ஸபூ²தே³ஸ்வர பார்⁴ஸ்வ வர்தீ

கிஞ்சித்¹ விஹஸ்யார்த¹பதிம் ப²ப³ரோ⁴ ||

46

(ப-ரை) அத¹: = பிறகு; பூ²தே³ஸ்வர = பரமேசுவரனுக்கு; பார்⁴ஸ்வவர்தீ = கிங்கரனான; ஸ: = அச் சிங்கமானது; கி³ரி⁴க⁵ஹ்வராணாம் = இமயத்திலிருக்கும் குகையின்; அந்த்²காரம் = இருளை; தம்ஷ்ட்ரா = கோரைப் பற்களின்; மபூகை¹: = ஒளியால்; ஸகலாநி = துள்களாக; குர்வந்ஸந் = செய்பவனாய்; கிஞ்சித் = கொஞ்சம்; விஹஸ்ய = சிறித்துவிட்டு; அர்த¹பதிம் = தீவீப மன்னனைக் கண்டு; பூ¹ய: = மறுபடியும்; ப²ப³ரோ⁴ = கூறியது.

(க-ரை) ஈசனுடைய ஏவலாளனாகிய அந்த சிங்கம் இமயத்தின் குகையிலுள்ள இருளைப் போக்கவல்ல, ஒளிமிகுந்த தனது கோரைப் பற்கள் அகப்பட சற்றே சிறித்துவிட்டு, மேலும், அம்மன்னனைக் கண்டு மறுபடியும் கூறலாயிற்று. (உருவகவுயர்வு நவீற்சியணி)

க. || ஏகாதபத்ரம் ஜக²த: ப்ரபு³த்வ

நவம் வய: காந்த மித²ம் வபு³ர்ச |

அல்பஸ்ய ஹேதோர் ப²ஹு ஹாது மிச்ச¹ந்

விசார மூட்¹: ப்ரதிப²ாஸி மே த்வம் ||

47

(ப-ரை) ஏக ஆதபத்ரம் = இரண்டற்றகுடையை உடைய ஜக²த: = உலகின்; ப்ரபு³த்வம் = ஆட்சியை; நவம் = புதிய; வய: = இளமை; காந்தம் = அழகான; இத²ம் = இந்த; வபு: = உடலை; ப²ஹு = பலவற்றை; அல்பஸ்ய = சொற்பமான; ஹேதோ: = பலனை நோக்கி; ஹாதும் = விடுவதற்காக; இச்ச¹ந் = எண்ணும்; த்வம் = நீ; மே = எனக்கு; விசார = நன்மை தீமை காரியங்களை விமரிசனம் செய்வதில்; மூட்¹: = மடத்தனமுடையவனாக; ப்ரதிப²ாஸி = தோன்றுகின்றாய்.

(க-ரை) ஒரே குடையின் கீழுள்ள உலகனைத்தையும் ஆட்சி செய்யும் நீ, புது இளமையும் அழகிய உடல் முதலியன உள்ள அவற்றாலாகக் கூடிய நன்மை தீமைகள் விசாரனை செய்து, சொற்பமான பலனை நோக்கி, அவற்றையெல்லாம் உதறித் தள்ளிவிட்டு, மடமையுள்ளவன் போல் தோன்றுகிறாய். (வஞ்சனவீற்சியணி)

கஃ பூ²தாநுகம்பா தவ¹ச தி²யம் கெ²ள:

ஏகா ப¹வத் ஸ்வஸ்திமதீ த்வத்²ந்தே :

ஜீவந் நபுந் ஸ்²வ து²பப்லவே ப¹ய:

ப்ரஜா: ப்ரஜாநாத¹ பிதேவ பாஸி ||

48

(ப-ரை) தவ = உனக்கு; பூ²த அநுகம்பாத் = பிராணிகளிடத்தில் அன்புண்டேல்; த்வத் அந்தே²ஸ்தி = உனக்கு நாசம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்க; ஏகா = ஒன்றாகிய; இயம் கெ²ள = இந்த நந்தினி பசு; ஸ்வஸ்திமதீ = நலம் பெற்றுள்ளது; ப¹வேத் = ஆயிற்று; தே ப்ரஜாநாத¹ = ஓ அரசனே! த்வம் = நீ; ஜீவந் புந: = உயிர்த்திருப்பாயாகில்; பிதேவ = உன் தகப்பனார் போன்று; ப்ரஜா = குடிகளை; உபப்லவேப¹ய: = உபத்திரவங்களினின்று; ஸ்²வத் = எப்போதும் பாஸி = காப்பாற்றுவாய்.

(க-ரை) நீ உன்னுயிரைப் போக்கிக் கொண்டால் இந்த நந்தினி தேனு மட்டுமே நலமாக வாழும். குடிகளைக் காக்கும் நீ உயிருடன் வாழ்ந்து வந்தாயானால் எல்லா மக்களையும் உனது தகப்பனார் போல நிரந்தரமாக காப்பாற்றிக் கொண்டிருப்பாய் (வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி)

அவ || அறநெறி தவறாது குருவின் பயம் நீங்க உபாயம் கூறு விறது.

கஃ அதை¹க தே²நோ ரபராத¹ சண்டாத்

கு²ரோ: க்ரிஸாநு ப்ரதிமாத்² பிபே²ஷி :

ஸக்யோஸ்ய மந்யுர் ப¹வதா விநேதும்

க²ா: கோடிஸஸ் ஸ்பர்யதா க²டோத்²ரி: ||

49

(ப-ரை) அதை¹ = மற்றொரு விதத்தில் = ஏகதே²நோ; = ஒன்றான நந்தினி தேனுவை உடையவனாகலான்; அபராத¹ = பசுவை உதாசீனஞ் செய்த தவறுக்காக; சண்டாத் = கோபமுள்ளவன் ஆதலின்; க்ரிஸாநு = யஜ்ஞேசனே; ப்ரதிமாத் = உவமையாகக் கொண்ட; கு²ரோ: = வசிட்டரால்; பிபே²ஷி = பயப்படுகிறாயா; அஸ்ய = இவ்வசிட்டருடைய; மந்யு: = கோபம்; க²ட உத்²ரி: = குடம்போன்ற மடியுடைய; கோடிஸ: = கோடிக்கணக்கிலான; க²ா: = பசுக்களை; ஸ்பர்யதா = வழங்கும்; ப¹வதா = உன்னால்; விநேதும் = போக்க; ஸக்ய: = வல்லது.

(க-ரை) அதுவுமின்றி ஒரே ஒரு பசுவை உள்ள வசித்தருக்கு, பசுவைப் போக்கிய சினத்தை சகிக்கமாட்டாரென்று நினைக்கிறாயா? நீ குடம்போன்ற மடியுடைய பசுக்கள் கோடானுகோடியாக கொடுத்து அக்கோபத்தைப் போகச் செய்யவல்லவனே. (உவமையணி மற்றும் வஞ்சப் புகழ்ச்சியணி)

க || தத்²ரக்ஷ கல்யாண பரம்பராணாம்

பே²ாக்தார மூர்ஜஸ்வல மாத்ம தே²ஹம் ।

மஹீதல ஸ்பர்ஸந மாத்ர பி²ந்நம்

பு²த்²த²ம்ஹி ராஜ்யம் பத்²மைந்த்²ர மாஹு: ॥

50

(ப-ரை) தத் = அந்தக் காரணத்தால்; கல்யாண = சுபங்களின்; பரம்பராணாம் = தொடர்களை; பே²ாக்தாரம் = அனுபவித்துக் கொண்டு வரும்; ஹர்ஜஸ்வலம் = வலிமையுடைய; ஆத்ம = உன்னுடைய; தே²ஹம் = உடலை; ரக்ஷ = காப்பாற்றிக்கொள்; பு²த்²த²ம் = நிறைவுற்ற; ராஜ்யம் = நாட்டை; மஹீதல = பூமியின்; ஸ்பர்ஸந மாத்ர = தொடர்பினால் மட்டும்; பி²ந்நம் = வெவ்வேறாகிய; ஐந்த்²ரம் = புலன்களைச் சார்ந்த; பத்²ம் = இடமாக; ஆஹு: = சொல்கின்றனர்.

(க-ரை) அதனால், பல சவுக்கியங்களை அனுபவித்துக் கொண்டுவரும் உனது வலிபொருந்திய உடலைக் காப்பாற்றிக் கொள். இப் பசுவை அலட்சியம் செய்வதால் இந்திர பதவியற்றுப் போகுமென நினைக்கிறாய் போலும், முன்னோர்கள் எல்லாம் பொருள்களினால் நிறம்பிய நாட்டை ஆள்வதை, பூமியைச் சார்ந்த இந்திர பதவியெனக் கூறுவார்கள். (வஞ்சநவீற்சியணி)

க || ஏதாவ து²க்த்வா விரதே ம்ரிகே²ந்த்²ரே

ப்ரதிஸ்வநே நாஸ்ய கு²ஹா க²தேந: ।

ஸிலோச்சயோ:பி கூழிதிபால முச்சை:

ப்ரீத்யா தமேவார்த¹ மப²ாஷதேவ ॥

51

(ப-ரை) ம்ரிகே²ந்த்²ர: = சிங்கம்; ஏதாவத் = இவ்வளவு வார்த்தைகளை, உக்த்வா = சொல்லி; விரதேஸ்தி = சுமமாயிருக்கையில்; கு²ஹா ஆக²தேந: = குகையிலிருந்துவந்த; அஸ்ய = அந்த சிங்கத்தின் ப்ரதிஸ்வநேந = எதிரொலியால்; ஸிலோச்சயோ:பி = இமயமலையும்; ப்ரீத்யா = அன்புடன்; கூழிதிபாலம் = திலீபமன்னனை

நோக்கி; தம் அர்த¹மேவ=அதே பொருளை; உச்சை=உரக்க;
அப¹ாஷதேவ=சொல்லிற்றோ வென்பதுபோன்றிருந்தது.

(உ-ரை) சிங்கம் இவ்வாறு கூறிவிட்டு வாளாயிருக்கையில்
அச்சிங்கத்தின் எதிரொலியானது இமயமலையுங்கூட, அன்பினால்
உரத்தச் குரலில் உரைந்தததோவென்பது போன்று தோன்றியது.
(பின்வருவிளக்கணி.)

சு|| நிஸ்மய தே²வாநுசரஸ்ய வாசம்

மனுஷ்ய தே²வ: புநர ப்யுவாச

தே²ந்வா தத²த்யாஸித காதராக்ஷ்யா

நிரீக்ஷ்யமாண ஸஸ்தராம் தயாநு: ||

52

(ப-ரை) தே²வ அநுசரஸ்ய=பரமசிவனுடைய ஏவலாளாகிய
சிங்கத்தின்; வாசம்=வாக்கை; நிஸ்மய=கேட்டு; மனுஷ்ய தே²வ: =
மாந்தர்கட்குப் பிரபுவாகிய திலீப மன்னன்; தத் அத்²யாஸித=ஆக்
கிரமிப்பாள்; காதர = அச்சத்துடன் கூடிய; அக்ஷ்யச=கண்
களுடைய; தே²ந்வா=நந்தினி தேனுவால்; நிரீக்ஷ்யமாண =
பார்க்கப்படுபவனாய்; புநரபி=மறுபடியும்; உவாச=கூறினான்.

(உ-ரை) சிங்கம் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்
கொண்டே, சிங்கத்திடம் சிக்குண்ட நந்தினி தேனுவானது
தன்னைப் பயத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதையுங் கண்டு
மிகுந்த தயவுடன், மறுபடியும் சிங்கத்திடம் கூறினான் (தகுதியணி)

அ || என்ன சொல்கிறான் என்பது :-

சு|| ஷதாத் கில த்ராயத இத்யுத²ர

ஷத்ரஸ்ய ஸப்²தே²ா பு²வநேஷு ரூட²: |

ராஜ்யேந கிம் தத்²விபரீத வ்ரித்தே:

ப்ராணை ருபக்ரோஸ மலீமஸைவா ||

53

(ப-ரை) உத்²ர = உன்னதமான; ஷத்ரஸ்ய=அரச மரபின்;
ஸப்²த²: =சொல்லிய சொல்; ஷதாத்=நாசமாவதிலிருந்து; த்ர
யதே இவ=காப்பாற்றப் படுவதென்று; பு²வநேஷு=உலகில்;
ரூட²: கில=அறியப்பட்டதன்றோ; தத்=அந்த; அரச மரபிற்கு;
விபரீத வ்ரித்தே=மாறுபட்ட நடவடிக்கையுடைய புருடனுக்கு;
ராஜ்யேந=அரசாள்வதால்; கிம்=என்ன பயன்; உபக்ரோஸ=நிற்

தனையால்: மலீமஸு = அழுக்குற்ற; ப்ரானைர்வா = உயிராலும்;
கிம் = என்ன பயன் உண்டு.

(க-ரை) 'ஷுத்ரம்' என்றாலே நாசமாவதிலிருந்து காப்பாற்றதல் என்பது உலகில் அறிந்த பொருளன்றோ? அதற்கு மாறாய நடவடிக்கையுடைய புருடனுக்கு அரசபதவி இருந்து என்ன பயன்? நித்தனையால் அழுக்குற்ற உயிரானது இருந்து மட்டும் என்ன பயன்? (சுருங்கச் சொல்லணி)

சு.வ || அப்பசுவைப்பற்றி மேலும் கூறுகிறான்.

சு || கத¹ ந்நு ஸக்யோநுநயோ மஹர்ஷே:

விப்ரானா த²ந்ய பயஸ்விநீநாம் ।

இமாமநூநாம் ஸுரபே³ ரவேஹி

ருத்ரௌஜஸாது ப்ரஹ்ரிதம் தவாஸ்யாம் ॥

54

(ப-ரை) மஹர்ஷே = வசிட்டனுடைய; அநுநயோநு = சினத்தை; அந்ய = பிற; பயஸ்விநீ நாம் = கறவைகள்; விப்ரானா நாத் = கொடுப்பதால்; கத¹ம் = எவ்வாறு; ஸக்ய = தணிக்க முடியும்; இமாம் = இந்த நந்தினியை; ஸுரபே³ = காமதே³னுவைவிட; அநுநாம் = குறைந்தது அன்று என; ஆவேஹி = அறிந்துக்கொள்; அஸ்யாம் = இந்த நந்தினீதேனு; த்வயா = உன்னால்; ப்ரஹ்ரிதத்து = தாக்குண்டது என்றாலோ; ருத்²ரௌஜஸா = ஈசனின் சாமர்த்தியத்தால் (மட்டுமே).

(க-ரை) வேறு கறவைகளை நான் வசிட்டருக்குக் கொடுத்தாலும் அவர் கோபம் எவ்வாறு தணிக்க முடியும்? இந்த நந்தினீதேனுவானது காமதேனுவிற் குக் குறைந்தது அன்று. இப்படிப்பட்ட காமதேனுவை ஈசனார் வலியாலன்றி உன்னால் தாக்கக் கூடியதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. (உடனிகழ்ச்சியணி)

சு || ஸேயம் ஸ்வதே²ஹார்பண நிஷ்க்ரியேண

ந்யபய்யா மயா மோசயிதும் ப்வந்த: ।

ந பாசனாஸ்யா த்²விஹதா தவைவம்

ப்வே த்²னுப்த்ஸமுநே: க்ரியார்த¹: ॥

55

(ப-ரை) ஸேயம் = இந்த நந்தினீபசு; மயா = என்னால்; ஸ்வதே²ஹார்பண = என்னுடலைக் கொடுத்தலென்றும்; நிஷ்க்ரி

யேண = காரியத்தால்; ப¹வந்தை = உன்னால்; மோசமிதும் = விடு வித்தலானது; ந்யாய்யா = முறையானது; ஏவம் = இவ்வாற்றுகர்; தவ = உன்னுடைய; பாரணா = உணவு; விஹதா = அடியுண்டதாக; நஸ்யாத் = ஆகாது; முநே = முனிவருடைய; க்ரியார்த¹ஸ்ச = வேட்டல் என்னும்; அர்த¹ஸ்ச = பயனும்; அலுப்தை = குறைவற்றதாக; பவேத் = ஆகின்றது.

(க-ரை) இந்த நந்தினீ தேனுவுக்கு மாறாக எனது உடலை நீ ஏற்று இதை விட்டுவிடுவது முறையானது. இதனால் உனக்குப் பசி நீங்குவது மல்லாமல் வசிட்டருடைய வேட்டல் முதலிய தொழில் களுக்கும் குறைவில்லாமல் இருந்துவிடும். (எளிதின் முடிபணி)

அவ || நீ எவ்வாறோ நானும்வ்வாறென்கிறான்.

க|| ப¹வா நபீத²ம் பரவா நவைதி

மஹாந் ஹி யத்ந ஸ்தவ தே²வத²ரௌ ।

ஸ்த¹ாதும் நியோக்து ர்நஹி ஸக்ய மக்²ரே

விநாஸ்ய ரக்ஷயம் ஸ்வய மக்ஷதேந ॥

56

(ப-ரை) பரவாந் = சுவாமி வயத்தனாய்; ப¹வாந் அபி = நீயும் இத²ம் = இந்த சொல்லப் போகும் உண்மையை; அவைதி = அறிந்து கொள்கிறாய்; ஹி = எக்காணத்தால்; தவ = உனக்கு; தே²வத²ரௌ = தேவதாரு மரத்தின் சார்பில்; மஹாந் = அதிகமான; யத்ந = முயற்சியோ; ரக்ஷயம் = காப்பாற்றக்கூடிய (பொருளை); விநாஸ்ய = நாசமாக்கி; ஸ்வயம் = தான்; அக்ஷதேந = மனங் கோணாது நியமித்த; நியோக்து = சுவாமியி(ருருவி)ன்; அக்²ரே = முன்னால்; ஸ்த¹ாதும் = நான் நிற்க; நஸக்யம்ஹி = முடியாதன்றோ!

(க-ரை) ஏ, சிங்கமே! நீயும் சுவாமிக்கு ஊழியன். உனக்கு தேவதாரு மரம் எவ்வாறு ஆதரிக்கத் தக்கதும் அதிசயமுமானதோ அதாவது எவ்வாறு காக்கப்பட்டு வருகிறதோ, அதுபோல, அவசியம் என்னால் ரட்சிக்கக் கூடியது, இப்பசு. இந்திலையில், நான் மட்டும் இதனை அலட்சியம் செய்துவிட்டு, எவ்வாறு எனது ஆசான் முன் நிற்பேன்? (குறிப்பு நவ்ற்சியணி)

அவ || அதனால் எப்படியும் அது பாதுகாக்க வேண்டியதே என்கிறான்.

கஃ கிம்பஹிம்ஸ்யா ஸ்தவரீசந் மதீதாஹம்

யஸாஸரீரே பவ மே தயாநாஃ ।

ஏகாந்த வித்வம்ஸிஷு மத்விதநாமம்

பிண்டேஷ்வநாஸ்தா க்ஷு பெளதிகேஷு ॥

57

(ப-ரை) கிம்பி=அல்லது; அஹம்=நான்; தவ=உனக்கு; அஹிம்ஸ்ய=கொல்லாமல் விடப்பட்ட; மதரீசந்=சம்மதிப்பேனாகில்; தர்ஹி=அப்போதும்; மே=எனக்கு; யஸா=புகழ் என்னும்; ஸரீரே=உடலளிக்க; தயாநாஃ=தயவுள்ளவனாக; பவ=ஆவாய்; மத்விதநாமம்=என் போன்ற அறிவுடையோர்க்கு; ஏகாந்த=அவசியம்; வித்வம்ஸிஷு=நசிக்கப் போகும்; பெளதிகேஷு=பூமி முதலாய பூதங்களின் மாறுபாடுகளாலாய்; பிண்டேஷு=உடல்களில்; அநாஸ்தா க்ஷு=விரும்பப்படாததன்றோ?

(க-ரை) என்னைக் கொல்லலாகாதென்ற எண்ணம் உனக்குளதேல் எனக்குப் புகழெனும் அழியா உடலை வழங்குவாயாக. என்னைப் போன்ற மானிடர்கட்கு என்றழையப் புகழுடலை எய்துவது தவிர்த்து, அழியக்கூடிய இவ்வுடல் மீது பற்று இராததன்றோ? (தன்மைநவிர்தியணி)

அ॥ நட்பால் பின்பற்றலாமென்று கூறுவான் தொடங்கினான்.

கஃ ஸம்பந்தீ மாபாஷண பூர்வ மாஹு

வ்ரித்த ஸ்ஸநௌ ஸங்கதயோர்வநாந்தே ।

தத்பூத நாதாநுக நார்ஹ ஸித்வம்

ஸம்பந்திநோ மே ப்ரணயம் விஹந்தும் ॥

58

(ப-ரை) ஸம்பந்தீம்=நட்பை; ஆபாஷண=பேசுவதையே; பூர்வம்=காரணமாக கொண்டதாய்; ஆஹுஃ=கூறுகின்றனர்; ஸா=அவ்வாறாய் நட்பு; வநாந்தே=காட்டின் அருகாமையில்; ஸங்கதயோஃ=சம்மந்தப்பட்ட; நௌ=நம்மிருவர்க்கும்; வ்ரித்தா=நடந்தது; தத்=அது காரணத்தால்; ஹேபூத நாதாநுக=ஓ. ஈசனுடைய கிங்கரணான சிங்கமே! ஸம்பந்திநா=நண்பனான; மே=எனக்கு; ப்ரணயம்=கேட்டவை; விஹந்தும்=வினாக்க; நார்ஹஸி=தகுந்தவன் அன்று.

(க-ரை) பேசுவதே நட்புக்குக் காரணமான தென்பார்கள். அந்த நட்பு நம்மிருவர்க்கும் இவ்வனத்தின் அருகில் ஏற்பட்டது.

அதனால். பூதநாதனுடைய கிங்கரணாகிய ஓ, சிங்கமே! நீ நண்ப
வாகிய எனது வேண்டுகோளைத் தவிர்க்கப் பார்ப்பது அறமன்று.
(குறிநிலையணி)

சு || ததே¹தி க²ாம் முக்தவதே தி²லீப:

ஸத்²ய ப்ரதிஷ்டம்ப² விமுக்த ப²ஹு: ।

ஸந்யஸத ஸஸ்த்ரோ ஹரயே ஸ்வதே²ஹம்

உபாநயத் பிண்ட மி வாமிஷஸ்ய ॥

59

(ப-ரை) ததே¹தி=அப்படியே ஆகட்டுமென்று; க²ம்=
நத்தினி தேனுவை; முக்தவதே=விட்டுவிட்ட; ஹரயே=சிங்கத்
திற்கு; ஸத்²ய=உடனே; ப்ரதிஷ்டம்ப²=கட்டிலிருந்து; விமுக்த=
விடுபட்ட; ப²ஹு: =தோள்களுடைய; தி²லீப: =திலீப மன்னன்;
ஸந்யஸ்த=விடப்பட்ட; ஸஸ்த்ரஸ்ஸந்=ஆயுதங்களை உடைய
வனாய்; ஸ்வதே²ஹம்=தன்னுடலில் உள்ள ஆமிஷஸ்ய; மாமி
சத்தை=பிண்டம் இவ=கவளங்களாகக் கொய்து; உபாநயத்=சமர்ப்
பித்தான்.

(சு-ரை) அவ்வாறே ஆகட்டுமென்று கூறி சிங்கமானது
நத்தினியை விட்டுவிட்டது. உடனடியாக சிங்கத்தின் மகத்துவத்
தால், கட்டுப்பட்டிருந்த தோள்வலி இப்போது தன் வசமான
தால், தன் செய்கைகளால் படைகொண்டு தன் உடலிலிருந்து
மாமிசத்தை யறுத்து, கவளங்களாய் செய்து, சிங்கத்தின் எதிரில்
நின்று சமர்ப்பித்தான். (தகுதியணி)

சு|| தஸ்மிந் கூணே பாலயிது: ப்ரஜாநாம்

உத்பஸ்யதஸ் ஸிம்ஹ நிபாத முக்த²ரம் ।

அவாந் முக¹ஸ்யோபரி புஷ்பவ்ரிஷ்டி:

பபாத வித்²யாத²ர ஹஸ்த முக்தா ॥

60

(ப-ரை) தஸ்மிந் கூணே=அவ்வேளையில்; உக்த²ரம்=பயங்
கரமான; ஸிம்ஹநிபாதம்=சிங்கம் தன்மீது வீழ்தலை; உத்பஸ்யத=
எண்ணிக் கொண்டிருக்கும்; அவாந் முக¹ஸ்ய=நிலநோக்கும்;
ப்ரஜாநாம்=குடிமக்களுக்கு; பாலயிது: =ஆள்பவனாகிய திலீப
மன்னன்; உபரி=மீது; வித்²யாத²ர = (தேவர்களில் ஒரு
வகையைச் சார்ந்த) வித்²யாதரர்களுடைய; ஹஸ்த=
கைகளால்; முக்தா=விடப்பட்ட; புஷ்பவர்ஷ: =பூமாரி; பபாத=
பொழிந்தது.

(க-ரை) உடனே அச்சப்படும் வண்ணம், சிங்கமானது தன் மீது விழுவதுபோல் இருப்பதைக் கண்டு தலைபை வளைத்துக் கொண்டு நிலத்தை நோக்கி நிற்கும் திலீப மன்னன் மீது வித்யா தரர்கள் பூமாரி பொழிந்தனர். (வியப்பணி)

சு॥ உத்திஷ்ட¹ வத்ஸே த்யம்ரிதாயமானம்

வசோ நிஸம்யேதத்தி¹தமுத்தி¹தஸ்ஸந் ।

த²த²ரஸ் ராஜாஃ ஜநநீயிவ ஸ்வாம்

க²ர மக்²ரதஃ ப்ரஸ்ரவணீம் ந ஸிம்ஹம் ॥

61

(ப-ரை) ராஜா = அந்த திலீப மன்னன்; அம்ரிதாயமநம் = அமுதைப் போன்றதும்; உத்தி¹தம் = பிறந்ததும்; ஜேஹவத்ஸ = ஓ, குழந்தாய்! உத்தி²ஷ்ட = எழுந்திரு; இதி = என்னும்; வச = சொல்லை; நிஸம்ய உத்தி¹தஸ்ஸந் = எழுந்திருந்தவனாய்; அக்²ரத = முன்னால்; ப்ரஸ்ரவணீம் = பால் சுரந்துகொண்டுள்ள; க²ரம் = நந்தினி தேனுவை; ஸ்வாம் = தன்னுடைய; ஜநநீம் இவ = தாயைப் போல்; த²த²ரஸ் = பார்த்தான்; ஸிம்ஹந்து = சிங்கத்தையே; நத²த²ரஸ் = கண்டானில்லை.

(க-ரை) திலீப மன்னன், 'குழந்தாய்! எழுந்திரு' என்னும் அமுதம் போன்ற சொற்னைக் கேட்டு எழுந்தான். அப்போது தன் முன்னால் தாய்ப்போல் நின்றவன் நந்தினி பசு பாலைப் பொழிந்துக் கொண்டிருந்தது. சிங்கம் காணாது போயிற்று. (வேண்டல் மற்றும் உவமையணி)

சு॥ தம்விஸ்மிதம் தே²நு ருவாச ஸாதே²ர

மரபாம் மயோத்²ப²ரவ்ய பரீஷிதோஸி

ரிஷிப்ரப²ரவாந் மயிநாந்தகோபி

பரபு: ப்ரஹ்ரதும் கிமுதாந்ய ஹிம்ஸ்ர: ॥

62

(ப-ரை) விஸ்மிதம் = வியந்துள்ள; தம் = அந்த திலீப மன்னனை நோக்கி; தே²நு = நந்தினி தேனுவானது; உவாச = கூறியது; ஜேஹாதே²ர = சாதுவாகிய திலீப மன்னர்! மயா = என்னால்; மரபா = மாயையால்; உத்²ப²ரவ்ய = உண்டாக்கி; பரீஷித = சோதிக்கப்பட்டவன்; அஸி = ஆனாய்; ரிஷிப்ர ப²ரவாத் = வசிட்டர் மகிமையால்; அந்தக = அடி = இயமமும்; மயி = என்னிடம்; ப்ரஹ்ரதும் = கொல்ல; ப்ரபு: = சமர்த்தன்; ந = அல்லன்; அந்ய

ஹிம்ஸ்=பிற கொடிய விலங்குகள்; கிமுத=அதெப்படி ப்ரப்வ=சமர்த்துள்ளவை; ந=ஆகா.

(க-ரை) அப்போது வியந்துக்கொண்டிருக்கும் திலீப ராஜா வுடன் நந்தினி தேனு சொன்னதாவது; “உன்னைச் சோதிப் பதற்கு இம்மாய்க்கையை உண்டாக்கினேன். நீ சாது. வசிட்டருடைய மகாத்தியத்தால் என்னை எமனும் அணுக முடியாது; இவ்வாறிருக்க பிற கொடிய விலங்குகள் என்னை என்ன செய்யக் கூடுமீ?” (நிர நிறையணி)

சு || ப¹க்த்யா கு²ரௌ மய்யநுகம்ப யாச

ப்ரீத்யாஸமி தே புத்ர வரம் வ்ரிணீஷ்வ ।

நகேவலாநாம் பயஸாம் ப்ரஸுத

மவேஹி மாம் காமது²க³ாம் ப்ரஸந்நாம் ॥

63

(ப-ரை) தேஹபுத்ர = மகனே! கு²ரௌ = வசிட்டரிடம்; ப¹க்த்யா=பக்தியாலும், மயி=என்னிடம்; அநுகம்ப யாச=தயவாலும்; தே=உனக்கு; ப்ரீதா=மகிழ்வுடையவள்; அஸமி=ஆகிறேன்; வரம்=வேண்டுகோளை; வ்ரிணீஷ்வ=கேட்பாயாக; ததீஹி=அதுசரி; மாம்=என்னை; நகேவலாநாம்=இணையற்ற; பயஸாம்=பாலுக்கு; ப்ரஸுதிம்=காரணமானவளாக; நாவேஹி=அறியவேண்டா; கிந்து = மேலும் என்னவெனில்; ப்ரஸந்நாம்=அனுக்கிரக முள்ளவளாகிய என்னை; காமது²க³ா=விரும்பிய வற்றைக் கொடுக்கக் கூடியவனென்று; ஆவேஹி=தெரிந்துக் கொள்வாயாக.

(க-ரை) மகனே! உனக்குள்ள குருபக்தியைக் குறித்தும், என் மீதுள்ள தயவுக்கும் உவந்தேன். உனக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கேள்: நான் மனநிறைவுற்றால் தேவர்களைப்போல் எண்ணிய வற்றையெல்லாம் கொடுக்கவல்லவளாக என்னை அறிந்துக்கொள். (கற்றோர் நவீற்சியணி)

சு || ததஸ்ஸமாநீய ஸ மாநிதார்தீ¹

ஹஸ்தௌ ஸ்வஹஸதாஜித வீரஸப்²தீ³ ।

வம்ஸஸ்ய கர்தார மாந்த கீர்திம்

ஸுதஆமினாயாம் தநயாம் யயாசே ॥

64

(ப-ரை) தத: = பிறகு; மாதிதார்தி¹ = பரிசுவழங்கப்பட்ட இரப்பாரையுடைய; ஸ்வஹஸ்த = தம் கைகளால்; ஆர்ஜித = சம்பாதித்த; வீர = வீரனென்னும்; ஸப்²த³ = சொல்லுடைய; ஸ: = அந்த திலீபமன்னன்; ஸஸ்தௌ = கைகளை; தமாநீய = தொட்டு; வர்ஸஸ்ய = குலத்திற்கு; கர்தாரம் = தலைவனும்; அநந்த கீர்திம் = என்றென்றும் புகழுடைய; தநயம் = மகனை; ஸுதக்ஷிணாயாம் = சுதக்ஷிணைக்கு உண்டாக; யயாசே = கேட்டான்.

(க-ரை) அப்போது பல இரப்பாரை மகிழ்ச் செய்யும் மாபெரும் ஈகையாளனும், தன் தோள்வலியால் பலரைவென்று வீரனென்னும் புகழடைந்து தாழ்மையறியா திலீபமன்னன், தான்றாழ்ந்தவன் போல் கைக்கூப்பி தன்மறபிற்கு கர்த்தாவாய் மிகுந்த புகழ்தேடும் மகனைத் தன் பட்டத்து தேவியாகிய சுதக்ஷிணா தேவிக்கு அருள் வேண்டுமென்று இரந்தான். (வேண்டலணி)

க || ஸந்தாந காமாய ததே¹தி காமம்

ராஜ்ஞே ப்ரதி ஸ்ருத்ய பயஸ்வி நீஸா |

து²க்³த்⁴வா பய: பத்ரபுடே மதீ⁵யம்

புத்ரோப பு²ங்க்ஷுவேதி தமாதி³தே²ஸ ||

65

(ப-ரை) ஸந = அந்த; பயஸ்விநீ = நந்தினிதேனு; ஸந்தாநகாமாய = மகன் வேண்டுமென விழையும்; ராஜ்ஞே = திலீபமன்னனுக்காக; ததே¹தி = அவ்வாறே ஆகட்டுமென்று; காமம் = வரத்தை; ப்ரதி ஸ்ருத்ய = குளுரைசெய்து; ஹேபத்ர = ஓமகனே! மதீயம் = எனது; பய: = பாலை; பத்ரபுடே = தொன்னையில்; து²க்³த்⁴வா = கறந்து; உபபு²ங்க்ஷுவா = குடி ப்பாயாக; இதி = என்று; தம் = அந்த திலீபமன்னனுக்கு; ஆதி³தே²ஸ = ஆணையிட்டது.

(க-ரை) அந்த நந்திநிபசுவானது அவ்வாறே ஆகுத என்று வரமளித்து, 'மகனே! நீ ஒரு தொன்னையில் என் பாலைக் கறந்துக் குடி' என்று ஆணையிட்டது. (வேண்டலணி)

க || வத்ஸஸ்ய ஹோமார்த¹ விதே² ஸ்ரோஷம்

கு²ரோ ரநுஜ்ஞா மதி³க²ம்ய மாத: |

ஊத³ஸ்ய மிச்ச¹ாயி தவோப பே⁴ர்த்தம்

ஷஷ்டாம்ஸ முர்வா இவ ஈக்ஷிதாயாம் ||

66

(ப-ரை) ஹேமாதஃ = அம்மையே! வத்ஸஸ்யபீதம் = கன்று குடித்த மீதியை; ஹேமம் = வேள்வியெனும்; அர்த¹ = கிரிகையின்; விதே²ஸ்ச = அனுட்டானத்தில்; ஸேஷம் = மீதமான; தவ = உன்னுடைய; ஊத³ஸ்யம் = பாலை; ரக்ஷிதாயாம் = காக்கப்பட்ட; உர்வயா = பூமியின்; ஷஷ்டாம்ஸம் இவ = ஆறில் ஒரு பங்குபோல்; கு⁴ரோஃ = ஆசிரியருடைய; அநுஜ்ஞாம் = அனுமதியை; அதி⁵க²ம்ய = பெற்று; உபபே⁶ாக்தம் = அருந்த; இச்சாமி = எண்ணுகிறேன்.

(க-ரை) அதற்குத் திலீப மன்னன்: “அன்னையே! உனது கன்றுக்கும் ஒமத்திற்கும் பயன்படுத்தி மிகுதியான உன்பாலை, என்னால் ஆளப்படும் பூமியின் பலனில் ஏற்படும் ஆறில் ஒரு பங்கு போல், ஆசிரியரின் அனுமதி பெற்று அருந்த விழைகின்றேன்” என்று நந்தினி பசவிடம் நவின்றான். (தன்மைநவற்சியணி)

க॥ இத்த¹ம் ஷ்விதீஸேந வஸிஷ்ட தே²னு:

விஜ்ஞாபிதா ப்ரீததரா ப³பூ⁴வ ।

தத⁵ந்விதா ஹைமவதாச்ச கு⁶ஷே:

ப்ரத்யாயயா வாஸ்ரம ம்ரமேண ॥

67

(ப-ரை) இத்த¹ம் = இவ்விதமாக; ஷ்விதீஸேந = திலீப மன்னனால்; விஜ்ஞாபிதா = விண்ணப்பிக்கப்பட்ட; வஸிஷ்டதே²னு: = வசிட்டுருடைய நந்தினியெனும் பசுவானது; ப்ரீததரா = களிப்படைந்தது; ப³பூ⁴வ = ஆயிற்று; தத⁵ந்விதா = அந்த திலீபமன்னனுடன் கூடிய; ஹைமவதாத் = இமயத்தின்; கு⁶ஷே = குகையிலிருந்து; அஸ்ரமேண = சோர்வின்றி; ஆயயாச = வந்து சேர்ந்தது.

(க-ரை) இவ்வாறு திலீபமன்னன் விண்ணப்பித்ததைக்கேட்ட நந்தினி பசுவானது களிப்படைந்து இமயத்துக் குகையை விட்டு சோர்வின்றி, ஆச்சிரமத்தை அடைந்தது. (நிகழ்வினவற்சியணி)

க॥ தஸ்ய: ப்ரஸந் நேந்து¹முக²: ப்ரஸாத³ம்

⁴குருந் ந்ரிபாணம் கு⁵ரவே நிவேத்ய ।

ப்ரஹர்ஷ சிஹ்நாநுமிதம் ப்ரியாயை

ஸஸம்ஸ வாஸா புருக்த மேவ ॥

68

(ப-ரை) ப்ரஸந் இந்து¹ = நின்மலமாய மதியைப் போன்று; முக²: = முகமுடைய; ந்ரிபாணம் = அரசர்களுக்கு; கு³ரவே = ஆசா

னாகிய திலீபமன்னன்; ப்ரஹர்ஷ = உவகையால்; சிஹ்ந = முகம்
முதலியவற்றின் அறிகுறிகளால்; அனுமிதம் = எண்ணிய; தஸ்ய =
நந்தினி தேனுவின; ப்ரஸாத்²ம் = அனுக்கிரகத்தை; புநருக்தமேவ =
மறுபடியும் சொல்லிய; வாசா = வாக்குகளால்; கு²ரவே = வசிட்ட
ருக்கு; நிவேத்ய = விண்ணப்பித்து; ப்ரியாயை = அன்புள்ள மனை
வியாகிய சுதக்ஷிணா தேவிக்கு; ஸுஸம்ஸ = சொன்னான்.

(க-ரை) நந்தினியின் அனுக்கிரகமானது முகம் போன்ற
உருப்புகளின் வாயிலால் தெரிந்தாலும், அரசனான திலீபமன்னன்,
களிபெருக்கால், நந்தினி பசு வந்த சங்கதியும் வசிட்டருக்கு
அறிவித்து, பிறகு அன்பு மனைவிக்கும் சொன்னான். (நிகழ்வின
விற்சியணி)

க॥ ஸ நந்தி²ரீ ஸ்தந்ய மநிந்த²தாத்மா

ஸத்²வத்ஸலே॥ வத்ஸ ஹுதாவஸோஷம் ।

பபௌ வஸிஷ்டே¹ந க்ரிதாப்²யநுஜ்ஞ

ஸுஸுப்²ரம் யஸோ மூர்தமிவாதி த்ரிஷ்ணா ॥

69

(ப-ரை) அநிந்தி²த = குற்றமற்ற; ஆத்மா = சுபாவமுள்ள; ஸத் =
நல்லார்களிடம்; வத்ஸல = பிரியமுள்ளவன்; ஸு = (ஆகிய) அந்த
திலீபமன்னன்; வஸிஷ்டே¹ந = வசிட்டரால்; க்ரித = செய்யப்பட்ட;
அப்²யநுஜ்ஞஸ்ஸந் = அனுமதி உள்ளவனாய்; வத்ஸ = கன்று
(குடித்து) ஹுத = ஓமத்திலும் (பயன்பட்ட) அவஸோஷம் = மிகுதி
யான; தந்தினீ = நந்தினி தேனுவின; ஸ்தந்யம் = பாலை; ஸுப்²ரம்
சுத்தமானதும்; மூர்தம் = அளக்கப்பட்டதும்; (ஆனதை) யஸு இவ =
புகழைப் பெறுவதுபோல்; அதித்ரிஷ்ணஸ்ஸந் = மிக்க ஆசையுடன்;
பபௌ = குடித்தான்.

(க-ரை) திலீபமன்னன் வசிட்டரின் அனுமதிபெற்று,
கன்றுக்கும் ஓமத்திற்கும் பயன்பட்டதுபோக, மீதமாயிருந்த நந்தினி
யின் பாலை மிக ஆசையோடு குடித்தான். (நிகழ்வினவிற்சியணி)

க ॥ ப்ராதர்யதே¹ாக்த வ்ரத பாஷணாந்தே

ப்ராஸ்த¹ாகிகம் ஸ்வஸ்த்யயநம் ப்ரபுஜ்ய ।

தௌ த²ம்பதீ ஸ்வாம் ப்ரதி ராஜத²ா ரீம்

ப்ராஸ்த¹ாபயா மாஸ வஸீ வஸிஷ்ட¹ஃ ॥

70

(ப-ரை) வஸீ=புலனடக்கமுள்ள; வஸிஷ்ட¹=வசிட்டர்; ப்ராத¹=வைகரையில்; யதே¹ரக்த=முறைப்படியான; வ்ரத=கே¹ரஸைவாவிரத; பாரணா=பாரணைக்கு; அந்தே=பிறகு; ப்ராஸ்த¹ரிகம்=பிரயாணகாலத்திற்கு ஏற்ற; ஸ்வஸ்த்யயநம்=ஆசீர்வாதத்தை; ப்ரயுஜ்ய; பயன்படுத்தி; தெள=அந்த தம்பதிகளை; (சுதக்ஷிணை திலீபர்களை) ஸ்வாம்=தமது; ராஜ²த¹ரீம் ப்ரதி=பட்டணம் நோக்கி; ப்ரஸ்த¹ரபயா மாஸ=அனுப்பிவைத்தார்.

(க-ரை) பொழுது புலர்ந்ததும் சுதக்ஷிணையும், திலீபனும், கே¹ர சேவையென்னும் விரதத்தையும், உண்ணுதலும் முடித்துக் கொண்டு விட்டபிறகு, வசிட்டர் அவர்களைப் பயணகாலத்து வாழ்த்துக்களை நவின்று அவர்களின் நகரத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார். (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு || ப்ரத²க்ஷிணீ க்ரித்ய ஹுதம் ஹுதாஸம்

அநந்தரம் ப்ரீது ரருந்த²தீ: ச ।

தே²நும் ஸவத்ஸாம் ச ந்ரிப: ப்ரதஸ்தே¹

ஸந்மங்களோ த²க்²ரதர ப்ரப¹ாவ: ||

71

(ப-ரை) ந்ரிப=திலீப மன்னன்; ஹுதம்=அவி சொரிதலால் கொழுந்துவிட்டெரியும்; ஹுதாஸம் = அக்கினியை; ப்ரீது: = பதியாகிய வசிட்டரை; அநந்தரம்=பிறகு; அருந்த²தீம்=அருந்ததீ தேவியை; ஸவத்ஸம்=கன்றுடன் கூடியுள்ள; தேநுஞ்ச=நந்தினி தேனுளவையும்; ப்ரத²க்ஷிணீ க்ரித்ய=வலம் வந்து வணங்கி; ஸத் மங்களம்=நல்லாசிகளால்; உத²க்²ரதர=மிக்க மேன்மையுள்ள; ப்ரப¹ாஸஸந் = மகிமை உடையவனாய்; ப்ரதஸ்தே¹ = புறப்பட்டான்.

(க-ரை) திலீப மன்னன் அவி சொரிந்ததால் கொழுந்து விட்டெரியும் அக்கினியையும், வசிட்டரை, அருந்ததியை, கன்றுடன் கூடிய நந்தினி தேனுளை முறையே வலம் வந்து வணங்கி, நகரத்திற்குப் புறப்பட்டான் (வினைமுதல் விளக்கணி)

சு || ஸ்ரோத்ராபி¹ராம் த்²வநிநா ரதே¹ண

ஸத¹ர்ம பத்ரீ ஸஹித ஸ்ஸஹிஷ்ணு: ।

யயா வநுத்²க¹ரத ஸுகே¹ந மாகே²

ஸ்வநேந பூர்ணேவ மநோரதே¹ந ||

72

(ப-ரை) த¹ர்மபத்நீஸஹித¹=தன் மனைவி சுதஷிணா தேவியுடன் கூடினவனாய்; ஸஹிஷ்ணு¹=விரோதிகளால் ஏற்படும் துன்பங்களைப் பொறுத்துக் கொள்பவனும் ஆகிய; ஸ¹=அந்த திலீப மன்னன்; ஸ்ரோத்ர¹=காதுகளுக்கு; அபி¹ராம¹=இனிமையான; த¹வநிநா¹=ஒலியுள்ள; மார்கே²=வழியில்; அநுத்¹க¹ரத¹=கற்கள் முதலிய தடையற்றும்; ஸு¹கே¹ந¹=நிறைவேறிய; மநோரதே¹ந¹=விருப்பம் கொண்டு; யயௌ¹=புறப்பட்டான்.

(க-ரை) நோற்றல் முதலியவற்றால் உண்டாகும் வருத்தங்களைத் தாங்கும் திலீப மன்னன் தன் பத்தினியுடன் கூடி, தன் விருப்பம் ஈடேறியதால், வழியில் கற்கள்முதலியன இல்லாது சுமாய் ஓடும் தேரில், காதுக்கினிமையான ஒலிகளைக் கேட்டு ரசித்திக் கொண்டே சென்றான். (பெருமையணி)

க|| தமாஹி தெனத்ஸு¹க்ய மத²ர்ஸநேக

ப்ரஜா¹ ப்ரஜார்த¹ வ்ரத கர்ஸிநாங்க²ம் |

நேத்ரை பபுஸ்திரிப்தி மநாபநு வத்²பி¹:

நவோத²யம் நாத¹ மி வெளஷதீ¹நாம் ||

73

(ப-ரை) அத²ர்ஸநேக¹=இடம் பெயர்ந்து அத்துணை நாட்களும் காணமுடியாமற் போனதாலும்; ஒளி குறைந்ததால் காணமுடியாமதிருந்தாலும்; ஆஹித ஒளத்ஸு¹க்யம்¹=தன் எண்ணமீடேற விழைந்தவனும்; ப்ரஜார்த¹=உலகத்தையான மகப்பேறுக்கென; வ்ரத¹=கே¹ர¹சேவையில் ஈடுபட்டிருந்ததாலும்; கர்ஸிநா¹=இளைத்துப் போன; அங்க²ம்¹=உடலையுடைய; நவோத²யம்¹=புதிதாய் தோன்றிய; தம்¹=அந்த திலீபராஜனை; ப்ரஜா¹=குடிமக்கள்; த்ரிப்திம்¹=மன நிறைவை; அநாபநுவத்²பி¹=அடையாமலுள்ள; நேத்ரை¹=கண்களால்; ஒஷதீ¹நாம்¹=கொடிகளுக்கு; நாத¹மிவ¹=அதிகாரியாகிய சந்திரனைப் போல்; பபு¹=பார்த்தனர்.

(க-ரை) வசிட்டரின் ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்று அங்கு சிலகாலம் நந்தினீ தேனுவின சேவையில் விரதம் பூண்டு மெலிந்த உடலுடையவனும் மகப்பேறு வரம் பெற்றுத் திரும்பிவந்த திலீப மன்னனை, குடிமக்கள் வளர்ப்பிறை மதியைக் காண்பதுபோல் மிகுந்த அவாவுடன் மன நிறைவின்றி பார்த்தனர். அதாவது சில காலம் அவ்வரசனைக் காணா திருந்தாலும், அவர் உடல் மெலிந்து காணப்பட்டதாலும், ஈடேறிய எண்ணத்துடன் திரும்பிவந்ததாலும்

அவனை, குடிமக்கள் ஆவலுடன் வெகுநேரம் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தனர். (உவமை மற்றும் நிகழ்வினவிற்பியணி)

சு || புரத்த²ர ஸ்ரீ: புரமுத்பதாகம்

ப்ரவி²ய பெளரை ரபி²நந்த²ய மாந: |

பு²ஜே பு²ஜங்கே²ந்த²ர ஸமாநஸாரே

பூ²ய ஸ்ஸபூ²மே ர்து²ர மாஸஸஜ்ஜ ||

74

(ப-ரை) புரத்த²ர=தேவர்கோனின்; ஸ்ரீ=செல்வம் போன்று செல்வமுடைய; ஸ: அந்த திலீப மன்னன்; பெளரை=நகர மக்களால்; அபி² நந்த²ய மாந: =மகிழப் பட்டவனாய்; உத்பதாகம் =ஏற்றப்பட்ட கொடியுடைய; புரம்=நகரத்தை; ப்ரவி²ய = நுழைந்து; பு²ஜங்கே²ந்த²ர=ஆதிசேடனுக்கு; ஸமாந=நிகரான; ஸாரே=வலிமையுடைய; பு²ஜே=தோளில்; பூ²ய: =மறுபடியும்; பூ²மே: =பூமியின்; து²ரம்=பாரத்தை; ஆஸஸஜ்ஜ=தாங்கினான்.

(க-ரை) தேவேந்திரனைப் போல் செல்வமுடைய திலீப மன்னன் மக்களால் துதிக்கப்பட்டவனாய், கொடிகள் ஏற்றப்பட்ட நகரத்தில் நுழைந்து மறுபடியும் பூபாரம் தாங்கி அரசாண்டான். (விரியுவமையணி)

சு || அதி¹ நயநஸமுத்த¹ம் ஜ்யோதி ரத்ரேரிவ த்²பெள:

ஸுரஸரிதி²வ தேஜோ வஹ்நி நிஷ்ட¹பூத ஸமஸம் |

நரபதி குலபூத்யை க²ர்ப்²மாத²த்த ராஜ்ஜீ

கு²ருபி² ரபி²நிவிஷ்டம் லோகபாராநு ப²ாவை: ||

75

இதி காளிதாஸ க்ரிதௌ ரகு²வம்ஸ மஹாகாவ்யே த்விதீய ஸ்ஸர்க²:

(ப-ரை) அதி¹=பிறகு; த்²பெள: =ஆகாயம்; அத்ரே: =அத்ரி மா முனியின்; நயந ஸமுத்த¹ம் =கண்களில் பிறந்த; ஜ்யோதி ரிவ =சந்திரனைப்போல்; ஸுரஸரித் =தேவகங்கை; வஹ்நி =அக்கினியால்; நிஷ்ட¹பூதம் =வைக்கப்பட்ட; ஸமஸம் =பரம சிவனைச் சார்ந்த; தேஜ: =குமாரஸ்வாமியைப் போலும்; ராஜ்ஜீ =கதக்ஷிணாதேவி; நரபதி =திலீப மன்னனின்; குல =வமிசத்தின்; பூ²த்யை =ஐசுவரியத்திற்காக; கு²ருபி² =பெரிதான; லோகபாரை =

திக்குப்பாலர்களின்; அநுபாவை = ஒளிகளால்; அபி° நிவிஷ்டம் = நுழையப்பட்ட; க²ர்ப²ம் = குலை; ஆதீத்த = பெற்றனன்.

(க-ரை) பிறகு, சுதஷிணாதேவி சந்திரனைப் போன்ற ஒளியுடன். முருகனைப் போன்ற பராக்கிரமத்துடன், திக்குப்பாலர்களின் ஆக்கத்துடன் கூடிய மகனுள்ள சூல்கொண்டான்.
(தொகையுவமையணி)

இது காளிதாஸ ரியற்றிய ரகுவம்ச மகா காப்பியத்தில் இரண்டாம் சருக்கத்திற்குத் திருத்தணிவாழ் ஸ்ரீவித்யாநந்தரெனும் செ. ராமலிங்காசாரியரால் வியற்றப்பட்ட தெளிவுரை.

ரகுவம்ச மகா காவியம்

மூன்றாம் சுருக்கம்

க. அதே¹ப்ஸிதம் ப³ர்து ருபஸ்தி¹தோத²யம்

ஸகீ¹ஜநோ த்²வீக்ஷண கௌமுதீ² முக¹ம் ।

நித²நா மிக்ஷவாகு குலஸ்ய ஸந்ததே

ஸஸுதக்ஷிணா தெ²ளஹ்ரித லக்ஷணம்த²தெ²ள ॥

(ப-ரை) அத¹=கருந்தரித்த பிறகு; ஸுத²க்ஷிணா=ஸுதக்ஷிணா தேவி; உபஸ்தி¹தோத²யம்=பலனடைந்த; ப³ர்து=பதியாகிய திலீப மன்னனுக்கு; ஈப்ஸிதம்=எண்ணிய எண்ணத்தின் உருவாயும்; ஸகீ²ஜந=தோழிகளின்; உத்²வீக்ஷண=டார்வைக்கு; கௌமுதீ²முக¹ம்=நிலவு தோன்றுவது போன்றும்; இக்ஷவாகு குலஸ்ய=இக்ஷவாகு¹அரசன் மறபில்; ஸந்ததே=பாரம்பரியத்திற்கு; நித²நம்=மூலக்காரணமாகிய; தெ²ளஹ்ரித²=சூரின்; லக்ஷணம்=சின்னத்தை; த்²தெ²ள=அடைந்தாள்.

(க-ரை) பிறகு சுதக்ஷிணா தேவி தன் பர்த்தாவுக்குப் பிரியமாகவும் தோழிகளின் கண்களுக்கு விருந்தாகவும் இக்ஷவாகுவின் மறபிற்கு காரணமாகியுள்ள சூரின் அறிகுறிகளை அடைந்தாள். (ஒற்றை மணிமாலையணி)

க. ஸரீரஸாத²ந த்²ஸமக்²ர பூ³ஷணா

முகே¹நஸா²லக்ஷயத லோ³த்ர பாண்டுநா ।

தநுப்ரகாஸே நவிசேயதாரகா

ப்ரபா³த கல்பா ஸஸிரேவ ஸர்வரீ ॥

2

(ப-ரை) ஸரீர=உடலின்; ஸாத²நத்=மெலிவால்; அஸமக்²ர=மிதமான; பூ³ஷணா=நகைகள் அணிந்தவளாயும்; லோத்³ர=லோத்திரமென்னும் பூப்போன்று; பாண்டுநா=வெண்மையான; முகே¹ந=முகத்துடன்; உபலக்ஷிதா=தோன்றும்; ஸா=அந்த சுதக்ஷிணா தேவி; விஸேய=தேடினாலன்றி காணக்கூடிய; தாரகா=விண்மீன்களையுடைய; தநு=சொற்பமாகிய; ப்ரகாஸேந=ஒளியுடைய ப்ரபா³த கல்பா=காலைநேரத்து; ஸஸிரா=சந்திரனுள்ள; ஸர்வரீவ=இரவுபோல்; அலக்ஷயத=தோற்றங்கொண்டாள்.

(க-ரை) உடல் மெலிந்தமையால், சில நகைகளை மட்டும் அணிந்த சுதாஷிணா தேவி லோத்திரப்பூ போன்ற வெளுத்த முகமுள்ளவளாய் சில விண்மீன்கள் மட்டும் காணக்கூடிய வைகறை வேளைக்கு நிகராய இரவில்தோன்றி சற்றே ஒளியுள்ள சந்திரனைப் போல் மக்களால் பார்க்கப்பட்டான். (உவமை மற்றும் புனைவுளி யொப்புமைக் கூட்டவணி)

சு|| தத¹ாநநம் ம்ரித்ஸுரபி² ஸ்விதீ³வரோ

ரஹ ஸ்யுபாக்⁴ராய ந த்ரிப்தி மநாயயெள |

கரீய ஸிக்தம் ப்ரிஷிதை : பயோமுசாம்

ஸுசிவ்யபாயே வநராஜி பல்வலம் ||

3

(ப-ரை) ஸ்விதீ³வரோ : திலீபமன்னன் ; ரஹஸி = தனிமையில் ; ம்ரித் = மண்ணால் ; ஸுரபி² = நறுமணமுடைய ; தத் = அந்த சுத ஸ்விணாதேவியின் ; ஆநநம் = முகத்தை ; உபாக்⁴ராய = முகர்ந்து ; ஸுசிவ்யபாயே = முதுவேனில் கடைசியில் ; பயோமுசாம் = மேகங் களின் ; ப்ரிஷிதை : = திவலைகளால் ; ஸிக்தம் = நனைக்கப்பட்ட ; வநராஜி = நீர்த்தாமரையால் ஏற்பட்ட ; பல்வலம் = அற்பமான குட்டையை ; உபாக்⁴ராய = முகர்ந்து ; கரீவ = யானையை போல் ; த்ரிப்திம் = மன நிறைவை ; அநாயயெள = அடையாமற்போனான்.

(க-ரை) திலீப மன்னன் தனிமையில் மண்ணுண்டமையால் மணம் கொண்ட அந்த சுதாஷிணா தேவியின் முகம், வேனிற்கால மேகங்களின் திவலைகளால் நனைந்த காட்டிலுள்ள சிறு குட்டை களின் மணத்தை யானை முகர்ந்து மனநிறைவற்றதுபோல் திருப்தி அடையவில்லை (கரவுவெளிப்படுப்பணி மற்றும் பதப்பொருட்காட்சி யணி)

சு || தி²வம் மருத்வாநிவ பே³ாஷ்யதே பு⁴வம்

தி²க்⁵ந்த விஸ்ராந்ரதே¹ா ஹி தத்ஸுத : |

அதே¹ாபி²லாஷே ப்ரத¹மம் தத¹ாவிதே²

மநோப²லம் த²ந்யரஸாந்விவங்க்யஸா ||

4

(ப-ரை) ஹி = எக்காரணத்தால் ; தி²க் அந்த = திசை முனை களில் ; விஸ்ராந்த = பரவிய ; ரத¹ = தேர் உடைய ; தத்ஸுத : = அந்த சுதாஷிணா தேவிமகன் ; மருத்வாந் = இந்நிரன் ; தி²வமிவ = தேவருலகமும் போன்று ; பு⁴வம் = பூமியை ; பே³ாஷ்ய = அனுபவிப் பாளோ ; அத : = அக்காரணத்தால் ; ப்ரத¹மம் = ஆதியில் ; ஸா = அந்த

சதக்ஷிணா தேவி; தத¹ஹிதே⁰ = மண்ணுருவான; அபிலாஷே = பிற பொருள்களை; விலங்கீய = விட்டு; மந: = மனதை; ப²ப²ந்த⁰ = கட்டினாள்.

(க-ரை) அந்த ஸுதக்ஷிணாதேவி பூமியனைத்தும் ஆளும் மகனைப் பெறுவதற்காய அறிகுறிகளாக பிறபொருள்களை விட்டு மண்ணுருவாய பொருளையே முதலில் விரும்பியவள் ஆனாள். (விரியுவமை மற்றும் விதியணி)

சு|| ந மே ஹரியா ஸம்ஸதி கிஞ்சி தீ²ப்ஸிதம்

ஸ்ப்ரிஹாவதீ வஸ்துஷு கேஷு மாக²தீ⁰ ।

இதிஸ்ம ப்ரிச்ச¹ த்யநுவேல மாத்²ரித:

ப்ரியா ஸகீ¹ ருத்தர கோஸ லேஸ்வர: ||

5

(ப-ரை) மாகதீ⁰ = (மகதநாட்டரசு மகளான) சதக்ஷிணா தேவி; ஹரியா = வெட்கத்தால்; கிஞ்சித் = எதனை; ஈப்ஸிதம் = விரும்பிய பொருளோ அதை; மே = எனக்கு; நஸம்ஸதி = செப்ப மாட்டாள்; கேஷு = எந்த; வஸ்துஷு = பொருட்களில்; ஸ்ப்ரிஹாஸதி = விருப்பமுள்ளதோ; இதி = இவ்வாறென்று; அநுவேலம் = ஒவ்வொரு கணமும்; ஆத்²ரித: = ஆதரவுடன் கூடிய; உத்தரகோஸ லேஸ்வர: = திலீப மன்னன்; ப்ரியா = சதக்ஷிணாதேவியின்; ஸகீ⁰ = தோழிகள்; ப்ரிச்ச¹ ஸம் = கேட்டான்.

(க-ரை) சதக்ஷிணா தேவி வெட்கத்தால் தனக்கெதன் மீது விருப்பமுண்டோ அதை கூறமாட்டாள். அதனால், அவளுக்கு எப்பொருள் மீது விருப்பமுண்டோ அதனை அறிந்துக் கொள்வதற்கு திலீபன் அவளது தோழிகளை அவ்வப்போது ஆவலுடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். (நுட்பவணி)

சு|| உபேத்ய ஸா தே²ஹத⁰ து²:க¹ ஸீலதாம்

யதே²வ வவ்ரேத த²ப்ய த²ஹ்ரிதம் ।

நஹிஷ்ட மஸ்யத்ரிதி²வேபி பூ²பதே

ரபூ⁰ த²நாஸாத்ய மதி⁰ஜ்ய த²ந்வந: ||

(ப-ரை) ஸா = அந்த சதக்ஷிணாதேவி; தே²ஹத⁰ = சூல் கொண்ட எண்ணத்தால்; து²:க¹ ஸீலதாம் = வருத்தம்; உபேத்ய = அடைந்த; யத் = எப்பொருளை; வவ்ரே = விழைந்த

னனோ; தத் = அப்பொருளை; ஆஹ்ரிதம் = கொண்டு வரப்பட்ட தாய்; அபர்யதே^வ = பார்த்தும்; ஹி = எக்காரணத்தால்; அதி^{ஜ்}ய த^{ந்}வ = தொடுக்கப்பட்ட வில்லுடைய; அஸ்ய = இந்த; பூ; பதே = தலை மன்னனுக்கு; இஷ்டம் = விரும்பிய பொருள்; த்ரிதி^{வே}பி = சொர்க்கத்திலும்; நாஸாத்^{யம்} = அடைய முடியாததாய்; நாபூ^{த்} = இல்லாது போயிற்று.

(க-ரை) சுதக்ஷிணாதேவி சூல் கொண்டனள் ஆதலால், எந்தப் பொருளை ஆசைப்பட்டாலும் அது கொண்டு வந்து தரப் படும். ஏனெனில் அவள் விரும்பும் பொருள் சொர்க்கத்தில் இருந்த போதிலும் அதை அடைதல் என்பது தலை மன்னனுக்குப் பெற முடியாததன்று. (கருத்துடையடையணி)

கஃ க்ரமேண நிஸ்தீர்ய சதே²ஹத²வ்யத²ாம்

ப்ரசீயமாநாவயவா ரராஜஸா ।

புராண பத்ராபக²மா த²நந்தரம்

ஸதேவ ஸந்த²த² மனோஜ்ஞ பல்லவா ॥

7

(ப-ரை) ஸா = அந்த சுதக்ஷிணாதேவி; க்ரமேண = படிப் படியாக; தே²ஹத² = சூல்கொண்டவளின் விழைவாலாய்; வ்யத²ாஞ்ச = துயரை; விஸ்தீர்ய = கடந்து; ப்ரசீயமாந = பேணப் பட்ட; அவ்யவாஸதீ = உறுப்புகளுடையவளாய்; புராண = பழைய (பழுத்த); பத்ரா = இலைகளின்; அபக²மாத் = உதிர்ந்த; அநந்தரம் = பிறகு; ஸந்த²த² = பிறந்த; மனோஜ்ஞ = மனதைக் கொள்ளைக்கொள்ளும்; பல்லவாம் = துளிரிலைகளுடைய; ஸதேந = கொடியைப் போன்று; ரராஜ = மிளிர்ந்தனள்.

(க-ரை) சுதக்ஷிணாதேவி வரவர சூல் உண்டான துயர்நீங்கி, உறுப்புகள் திடங்கொள்ள, பழுத்த இலைகள் உதிர்ந்த பிறகு, மனதைக் கொள்ளைக் கொள்ளும்படி தளிர்ந்துவரும் கொழுந்திலைகள் போன்று ஒளிக்கவளானாள். (நிகரெடுத்துக்காட்டுவமையணி)

அவ ॥ பிற அறிகுறிகளும் புனைந்துரைக்கப்படுகிறது.

கஃ தி²நேஷு க²ச்ச¹த்ஸு = நிதாந்த பீவரம்

ததீ²ய மாநீல முக¹ம் ஸ்தந்த²வயம் ।

தி²ரூச கார்ப்²ரமராபி² லீகயோ:

ஸுஜாதயோ: பங்கஜ கோஸயோ ஸ்ரியம் ॥

8

(ப-ரை) தி²நேஷு = சூல் கொண்டவள் எண்ணிய நாட்கள்; க²ச்ச¹த்ஸுஸத்ஸு = கடந்து கொண்டே செல்கையில்; நிதாந்த = மிகவு; பீவரம் = பருத்த; ஆநீல = அனைத்தும் கருமையான; முக¹ம் = முலைநுனிகளுடைய; ததீ²யம் = அந்த சுதக்ஷிணாதேவியின்; ஸ்தநத்வயம் = இரு முலைகளும்; ப்²ரமர = வண்டுகளாலும்; அபீ²லீநயோ = சூழப்பட்ட; ஸுஜாதயோ = அழகான; பங்கஜ கோஸயோ = தாமரை மொட்டுக்களின்; ஸ்ரியம் = ஒளியை; திரஸ் சகார = தோற்கடித்தன.

(க-ரை) பல பொருட்கள் மீது ஆசைக்கொள்ளும் நாட்கள் கழியவே சுதக்ஷிணாதேவியின் கொங்கைகளைத்திலும் கறுநிறம் படர, கறுத்த முலை நுனிகளுடையவளாய், மேலே வண்டுகள் சூழாநிற்கும் தாமரை மொட்டுகளின் ஒளியை தோற்கடித்தாள். (தற்குறிப்பணி)

க|| நித²நா க²ர்ப²ா மிவ ஸாக²ராம்ப²ராம்

ஸமீ மிவாபீயந்தரலீந பாவகாம் |

நதீமிவாம்த ஸ்ஸலிலாம் ஸரஸ்வதீம்

ந்ரிப ஸ்ஸஸத்வாம் மஹிஷு மமந்யத ||

9

(ப-ரை) ந்ரிபீ = திலீப மன்னன்; ஸஸத்வாம் = சூல் கொண்டுள்ளவரும்; மஹிஷும் = பட்டதரசியாகிய; சுதக்ஷிணாதேவியை; நித²நா = நிதியை; க²ர்ப²ம் = வயிற்றில் உள்ள; ஸாக²ராம்ப²ராமிவ = பூமியைப் போன்று; அபீ²யந்தர = இடைப் பிரதேசத்தில்; லீந = அடங்கியுள்ள; பாவகாம் = வன்னியை உடைய; ஸமீமிவ = வன்னிமரம் போல்; அந்த = உள்ளடங்கிய; ஸலிலாம் = நீருள்ள; ஸரஸ்வதீம் = சரஸ்வதி என்ற ஆறு போன்றும்; அமந்யத = எண்ணினான்.

(க-ரை) திலீப மன்னன் கருவுற்றிருந்த சுதக்ஷிணாதேவியை ரத்தினங்களடங்கிய பூமியைப் போலும், வன்னியைக் கருவில் கொண்டுள்ள வன்னிமரம் போன்றும், அந்த²வாகினியாகிய சரஸ்வதி நதிபோன்றும் நினைத்தான். (அதாவது—அந்த கருவிலுள்ள மகவு அரசனாய், ஒளி மிகுந்து மிகத்தூய்மையானவனாக இருப்பான் என்று எண்ணினான்) (விரிவுவமையணி)

க|| ப்ரியாநூராக²ஸ்ய மநஸ்ஸமுந்நதே:

பு²ஜார்ஜிதாநாம்ச தி²க²ந்த ஸம்பத²ாம் |

யத¹ாக்ரமம் பும்ஸவநாதிகா க்ரியா

த²ிரிதே³ஸ தீ⁴ரஸ்ஸத்⁵ரிஸ வ்யத⁶த்தஸ: ||

10

(ப-ரை) தீ¹ர: = வித்வானான; ஸ: = திலீபமன்னவன்; ப்ரியா = அன்புள்ளவனான சுதக்ஷிணா தேவி மீது; அநுராக²ஸ்ய = அன்புக்கும்; மநஸ்ஸமுந்நதே³ = உதாரத்திற்கும்; பு⁴ஜஆர்ஜிதாநாம் = தோள்வலிமையால் சம்பாதித்த; தி⁵க் அந்த = திசை முனைகளில்; ஸம்பத⁶ாஞ்ச = செல்வங்களுக்கும்; த²ிரிதே³ஸ = மகன் உண்டாகப் போகிறான் என்ற மகிழ்ச்சியால்; ஸத்⁵ரிஸ = தகுந்த; பும்ஸவந = சீமந்தம்; ஆதி⁶கா = முதலிய; க்ரியா = சடகுங்களை; யத¹ாக்ரமம் = முறை தவறாது; வ்யத⁶த்த = செய்தான்.

(க-ரை) பண்டிதனாகிய திலீப மன்னன் அன்பு மனைவியான சுதக்ஷா²தேவி அன்புக்கும், தன் உதாரத்திற்கும், தோள்வலிமையால், எல்லாதிசைகளிலும் சம்பாதித்த செல்வங்கட்கும், மகன் பிறக்கிறானென்ற மகிழ்ச்சிக்குகந்தவாறு சீமந்தம் முதலிய கிரிகைகளை முறைதவறாது செய்தான். (நிகழ்வினவிற்கியணி)

ஸுரேந்த்²ர மாத்ரா³ரித க்⁴ர்ப⁵கெ⁶ளரா

த்ப்ரயத்ந முகதாஸநயா க்²ரிஹாக³த: |

தயோபசாரா ஞ்ஜலி கி¹ந்ந ஹஸ்தயா

ஸநந்த பாரிபலவ நேத்ரயா க்²ரிய: ||

11

(ப-ரை) க்²ரிஹ ஆக³த: = இல்லத்தை நோக்கி வந்த; க்²ரிய: = திலீப மன்னன்; சுரேந்த்²ர = திக்குப் பாலர்களின்; மாத்ரா = அம்சங்களாலும்; ஆ³ரித = நுழையப்பட்ட; க்⁴ர்ப⁵ = கருவின்; கெளரா⁶த் = பளுவால்; த்ப்ரயத்ந = முயற்சியாலும்; முக்த = விடப்பட்ட; ஆஸநயா = பீடமுள்ளவனும்; உபசார = உபசாரத்தின் பொருட்டு; அஞ்ஜலி = அஞ்சலியில்; கி¹ந்ந = துயருடன் கூடிய; ஹஸ்தயா = கைகள் உடையவனும்; பாரிபலவ = சஞ்சலமான; நேத்ரயா = கண்களுடையவனும்; (ஆகிய) தயா = அந்த சுதக்ஷிணா தேவியால் ஸநந்த = மகிழ்ந்தான்.

(க-ரை) திலீபமன்னன் தன் இல்லம்சேர்ந்து, திக்குப் பாலர்களின் புகழைப் பெற்று, வயிற்றிலுள்ள சிசுவின் பளுவால் மிக்க முயற்சியுடன் தனக்கு மரியாதை யளிக்கும் தன் அன்பு மனைவியாகிய, சுதக்ஷிணா தேவியைக் கண்டு களித்தான். (பொதுழையணி)

க || குமார ப்¹ரித்யா குஸலை ரநுஷ்டி¹தே

பி¹ஷக்²பி¹ ராப்தை ரத¹ க²ர்ப¹ ப்¹ரிமிணி ।

பதி: ப்ரதீத: ப்ரஸ வோங்கீ¹ம் ப்ரியாம்

த²த²ரீஸ காலே தி²வ மப்¹ரிதா மிவ ||

12

(ப-ரை) அத¹=பிறகு; குமாரப்¹ரித்யா=குழந்தை மருத்துவத்தில்; குஸலை = நிபுணரான; ஆப்தை = நட்புடைய; பி¹ஷக்²பி¹=மருத்துவர்களால்; க²ர்ப¹ ப்¹ரிமிணி=கருவைப் பேணுதல்; அநுஷ்டி¹தே ஸதி=செய்யப்பட்டது; காலே=பத்தாம் மாதம்; (முதுவேனிற் குப் பிறகு); ப்ரஸவ=பெறுவதற்கு; உந்முகீ¹=எதிர்நோக்கும்; ப்ரியாம்=அன்புமிக்க சுதக்ஷிணா தேவியை; அப்¹ரிதா=முகில் குழந்தை; தி²வமிவ=வானம் போன்று; பதி: =பர்த்தாவான திலீப மன்னன்; ப்ரதீதஸ்ஸந்=மகிழ்வுற்று; த²த²ரீஸ=கண்டான்.

(க-ரை) கர்ப்பிணி மருத்துவத்தில் நிபுணர்களான தனது நண்பர்களைக் கொண்டு எல்லா மருத்துவமும் செய்துக்கொண்டிருக்க, பத்தாம் மாதம் முதுவேனிற் கடந்து மழைப் பொழியத் தக்கதாய் அடர்ந்த முகில்கள் குழந்துள்ள வானம்போன்று பிரசவ வேதனையோடிருந்த சுதக்ஷிணா தேவியை திலீபமன்னன் மகிழ்ச்சியோடு கண்டான். (உருவகவணி)

க || க்²ரஹஸ்தத: பஞ்சபி¹ ருச்ச ஸம்ஸ்தி¹தை:

அஸுலிர்யகை² ஸ்ஸலிசித ப்¹ாக்ய ஸம்பத²ாம் ।

அஸுலித புத்ரம் ஸமயே ஸசீஸமா

த்ரிஸாத்நா ஸக்தி ரிவார்த¹ மக்ஷயம் ||

13

(ப-ரை) தத: =பிறகு; ஸசீஸமா =சசீதேவிக்கு நிகரான; ஸா=அந்த சுதக்ஷிணா தேவி; ஸமயே=பத்தாம் மாதத்தில்; உச்ச=சிறப்பிடங்களில்; ஸம்ஸ்தி¹தை: =உள்ளவையும்; அஸுலிர்யகை² = பரியோடு சேராதுமுள்ள; பஞ்சபி¹: = ஐந்தாசிய; க்²ரஹை: =கிரகங்களாய்; ஸலிசித=குறிக்கும்; ப்¹ாக்யஸம்பத²ம்=செல்வமிக்க; புத்ரம்=மகனை; த்ரி=வலிமைமிக்க மந்திரங்கள்; ஸாத்நா=கொடுக்கவல்ல; ஸக்தி: =வலிமை; அக்ஷயம் = அழிவற்ற அர்த¹மிவ=பொருள் போன்று அஸுலித=பெற்றனர்.

(க-ரை) பிரபுக்கள் பொதுவாக அவரவர் பாக்கியத்தைப் பொருத்து இரண்டு மூன்று நாளுக்கு கோள்கள் உச்சமர்ன விடுகளில்

உள்ளபோது பிறக்கின்றனர். அவ்வாறிருக்க; மிக உயர்ந்த பதவி யைக்குறிக்கும் ஐந்து கிரகங்களும் மறையாமல் மிக உச்சத்தில் உள்ள நல்லவேளையில்: அரசாட்சியானது பிறர் அடையப்படாத ஆலோசனைகளை, துணிவெனும் அரசியலின் அமைவின் உருவா கிய வலிமை எவ்வாறு மேன்மை மிக்க செல்வத்தை கொடுக்குமோ, அவ்வாறே சசிதேவிக்கு நிகரான சுதக்ஷிணாதேவி மாபெரும் பாக்கியவானாகிய மகனை ஈன்றாள். (மிகுதினவீற்சியணி)

க|| தி²ஸ: ப்ரஸேது² ம்ருதோ வபு ஸஸுக²ா:

ப்ரத²க்ஷிணா²ர்சி ற்ஹவி ரக்²நி ராத²தே² ।

ப²பூ²வ ஸர்வம் ஸுப²ஸம்ஸி தத்ஷணம்

ப²வேஹி லோகாப்யுத²யாய தாத²நிஸீம் ॥

14

(ப-ரை) தத்ஷணம் = அப்போது; தி²ஸ: = திக்குகள்; ப்ரஸேது² = தூய்மையாயிற்று; ம்ருத: = வாயுக்கள்; ஸுகா = உல்லாச மாக; வபு: = விசிற்று; அக்நி: = வேள்வி நாதனான அக்கினி; ப்ரத²க்ஷிண = வலஞ்சூழும்; அர்சிஸ்ஸந் = கொழுந்துகளுடையவ னாய் ஹவி = நெய் முதலிய அனிகளை; ஆத²தே² = ஏற்றனர்; இத்த²ம் = இதுபோல்; ஸர்வம் = எல்லாமும்; ஸுபஸம்ஸி = நன்மை யைக்குறிப்பன; ப²பூ²வ = ஆயிற்று; தத²ாஹி = அதுபோலவே; தாத²நிஸீம் = அந்த ரகுமன்னனைப் போன்றவர்களின்; ப²வ: = பிறப்பானது; லோக = உலகத்தின்; அப்யுத²யாய = மேன்மைக்கே; ப²வதி = ஆகிறது.

(க-ரை) அப்போது திசை நான்கும் தூய்மையாய் ஒளித்தன. தென்றல் இதமாக வீசியது. அக்னியானவன் வலமாகச் சுழலும் கொழுந்துவிட்டுக் கொண்டு அனிகளை ஏற்றான். இம்மாதிரி உலக நன்மைக்கு தேவர்களின் மகிழ்ச்சியை அறிவிக்கும் எல்லா நல்ல அறிகுறிகளும் தென்பட்டன. (மலைவிளக்கணி)

க|| அரிஷ்ட ஸய்யாம் பரிதோவிஸாரணா

ஸுஜன்மந ஸ்தஸ்ய நிஜேந தேஜஸா

நிஸீத² தீ²பாஸ் ஸஹஸா ஹதத்²விஷோ:

ப²பூ²வு ராலேக்²ய ஸமர்பிதா இவ ॥

15

(ப-ரை) அரிஷ்ட = பிரசவ விடுதியில்; ஸய்யாம் = படுக்கையை பரித: = எங்கும்; விஸாரிணா = பரவும்; ஸுஜன்மந: = தகுந்த

பரப்புடைய; தஸ்ய = அந்த மகவின்; திஜேன = தன்னுடைய; தேஜஸா = ஒளியில்; ஸஹஸா = சீக்கிரமாக; ஹத = போக்கப்பட்ட; த்²விஷு = ஒளியுள்ள; நீஸீத² = நள்ளிரவில்; தீபா = விளக்குகள்; ஆலேக்¹ய = சித்திரத்தில்; ஸமர்பிதா = வைக்கப்பட்டவை போன்று; ப²பூ²வ = ஆயிற்று.

(க-ரை) பிரசவ விடுதியில் படுக்கையில் வைக்கப்பட்டுள்ள சிசுவின், எங்கும் பரவிய ஒளியால் புறக்கணிக்கப்பட்ட விளக்குகள், சித்திரங்களில் காண்பவைப் போன்று ஆயிற்று. (மிகுதினவிற்கியணி)

௧ || ஜநாய ஸுத்²த²ாந்த சராய ஸம்ஸதே

குமார ஜம்மாம்ரிதஸம் மிதாஷூரம் ।

அதே²ய மாஸீத் த்ரயமேவ பூ²பதே:

ஸஸிப்ரப்²ம் ச¹த்ரமுபேச சாமரே ||

16

(ப-ரை) பூ²பதே = திலீப மன்னனுக்கு; அம்ரித = அமுதுடன்; ஸம்மித = நிகரான; அஷூரம் = எழுத்துக்கள் உள்ள; குமாரஜந்ம = மகனின் பிறப்பை; ஸம்ஸதே = கூறும்; ஸுத்²த²ாந்த = அந்தப் புரத்தில்; சராய = வாரும்; ஜநாய = மக்களுக்கு; ஸஸி = சந்திரனின்; ப்ரப்²ம் = ஒளியைப்போல் ஒளிக்க; ச¹த்ரம் = குடையை; உபே² = இரண்டான; சாமரேச = சாமரங்களும்; த்ரயமேவ = மூன்றுமே; அதே²யம் = கொடுக்கக்கூடாதது; ஆஸீத் = ஆயிற்று.

(க-ரை) திலீப மன்னனுக்கு அமுதுக்கு நிகரான எழுத்துக்கள் உண்டாகும்படி மகனின் பிறப்பை அறிவித்த அந்தப்புறத்தில் வாழ் மகனுக்கு வெண்குடையும் சாமரங்கள் இரண்டுமாக மூன்றுத் தவிர மற்றவை யாவும் அன்பளிப்பாக அளிவிக்கப்பட்டன. (ஏனெனில், அவை மூன்றும் அரசர்க்கு இன்றியமையாதிருக்க வேண்டியவை). (வீறுகோளணி).

௧ || நி¹வாத பத்²ம் ஸ்திமிதேத சக்ஷுஷா

ந்ரிபஸ்ய காந்தம் பிபு²தஸ் ஸுதாநஸம் ।

மஹோத²தே: பூரஜிவேந்து² தர்ஸநாத்

கு²ரு ப்ரஹ்ஷு: ப்ரப்²பூ²வ காந்மது ||

17

(ப-ரை) நிவாத = காற்றில்லாத இடத்திலுள்ள; பத்ம = தாமரையைப் போல்; ஸ்தி¹மிதேத = அசைவற்ற; சக்ஷுஷா =

கண்ணால்; காத்தம்=மனதுக்குகந்த; ஸுத ஆநநம்=மகனுடைய முகத்தை; பிபீதஃ=பார்த்துக் கொண்டுள்ள; நீரிபஸ்ய=திரிப மன்னனுடைய; குருஃ=அதிகமான; ப்ரஹ்ரஃ=மகிழ்ச்சி; இந்து² தீர்ஸநாத் = சந்திரனைப்பார்த்தால்; குருஃ = அதிகான; மஹோதீதஃ=பெருங்கடலை; பூர இவ=வெள்ளம் நிரப்புவது போல்; ஆத்மநி=உடலில்; நப்ரபீபூவ=மிடிக்காமற் போயிற்று.

(க-ரை) ஸமுத்திரன் முழுமதியைப் பார்த்தபோது பொங்கி நிற்பதுபோல், திரிபமன்னன் குமாரனின் மனங்கவர் முகத்தைக் கண்கொட்டாது, காற்றில்லா விடத்தில் தாமரையைப்போல் அசைவற்றக் கண்ணால் பார்த்தவண்ணம் ஆனந்தத்தில் மூழ்கி இருந்தான். (உவமையணி)

சி|| ஸ ஜாதகர்மன்யதிலே தபஸ்விநா

தபோவநா தே²த்ய புரோதீஸா க்ரிதே ।

தி²லீபஸுநு² மணி ராகரோ த்²பீவஃ

ப்ரயுக்த ஸம்ஸ்கார இவாதி²கம் ப²பெ²ள ||

18

(ப-ரை) ஸ:தி²லீபஸுநுஃ=அந்த திரிப மன்னனுடைய மகன்; தபஸ்விநா=தவத்திற் சிறந்த; புரோதீஸா=வசிட்டரால்; தபோவநாத்=தவம் செய்யும் காட்டிலிருந்து; ஏத்ய=வந்து; அகி¹லே=எல்லா; ஜாதகர்மணி=ஜாத கருமம் என்னும் சடங்குகள்; க்ரிதேஸதி=செய்துக் கொண்டிருக்க; ப்ரயுக்த=செய்யப்பட்ட; ஸம்ஸ்காரஃ=சாணைப் பிடித்தல் முதலிய தொழில்களால் உண்டாகிய; ஆகரஃ=கனியில்; உத்²பீவஃ=பிறந்த; மணிரிவ=ரத்தினங்களைப் போல்; அதி²கம்=மிகவும்; ப²பெ²ள=மிளிர்ந்தான்.

(க-ரை) தபோவனத்திலிருந்து புரோகிதரான வசிட்ட முனிவர்தாம் வந்திருந்து அரசகுமாரனுக்கு ஜாதகருமம் முதலிய சடங்குகள் அனைத்தும் நடத்திக் கொடுத்ததால், அந்த மகவு வசிட்டர் மந்திர மகிமையால், சுரங்கத்திலிருந்து வெட்டி எடுத்துவந்த மணிக்குச் சாணை பிடித்தால் எவ்வாறு அதிகப் பிரகாசமாக இருக்குமோ அதுபோல் பிரகாசித்தான். (மென்மேலுயற்சியணி)

க|| ஸுக¹ர்ரவோ மங்க²ள தூர்ய நிஸ்வநா:

ப்ரமோதீ நீரித்தைஸ் ஸஹ வாரீயாஷிதாம் ।

ந கேவலம் ஸத²மநி மாக²தீ: பதே:

பநி வ்யதீரீமப்நித தி²வெளகஸா மபி ||

19

(ப-ரை) ஸு¹ஸ்ரவா²=செவிக்கினிய; மங்க³ள⁴=பொலிவுக் குகந்த; தூர்ய⁵=பல இசைக் கருவிகளின்; நி⁶வநா⁷=ஒலிகள்; வாரயோஷிதாம்⁸=வேசியர்களின்; ப்ரமோத⁹=மகிழ்ச்சியாலான; நீரித்தைஸ்ஸஹ¹⁰=நாட்டியத்துடன்; மாக¹¹தி¹²பதே¹³=திரீப மன்னனுடைய; ஸத்¹⁴மநி கேவலம்¹⁵=விட்டிலேயே; ந வ்யஜ்ரிம்ப¹⁶ந்த¹⁷=பரவவிடலை; கிம்து¹⁸=மேலும்; தி¹⁹வெனகஸாம்²⁰=தேவர்களின்; பத்²¹யபி²²=ஆகாயத்திலும்; வ்யஜ்ரிம்ப²³ந்த²⁴=பரவியது.

(க-ரை) செவிக்கினிய மங்கள வாத்தியங்களும், கீதங்களும், வேசியர்களின் நாட்டியங்களும் திரீப மன்னனுடைய விட்டில் மட்டுமன்றி ஆகாயத்திலும் (ஒலித்தன) செய்யப்பட்டது. (வினை முதல் விளக்கணி)

சு|| ந ஸம்யத ஸ்தஸ்ய ப²பூ³வரக்ஷிது

த்⁴விஸர்ஜயே த்⁵யம் ஸுதஜ்நம் ஹர்ஷிதஃ |

ருணாபி⁶த⁷ாநாத்ஸ்வயமேவ கேவலம்

தத⁸ா பித்ருணா முமுசேஸ ப⁹ந்த¹⁰நாத் ||

20

(ப-ரை) ஸு¹த²=மகனுடைய; ஜ்நம்³=பிறப்பால்; ஹர்ஷிதஸ்⁴ ஸந்⁵=மகிழ்ந்தவனாய்; யம்⁶=யாரை; விஸர்ஜயேத்⁷=விடுவிப்பானோ; ரக்ஷிது⁸=காப்பாற்றுகிறவனாகிய; தஸ்ய⁹=அந்த திரீப மன்னனுக்கு; ஸம்யதஃ¹⁰=கட்டுண்ட குற்றவாளிகள்; நப¹¹பூவ¹²=இல்லாமலிருந்தனார்; கிந்து¹³=மற்றும்; தத¹⁴ா¹⁵=அக்காலத்தில்; ஸஃ¹⁶=அந்த திரீப மன்னன்; பித்ருணாம்¹⁷=தென்புலத்தாருடைய; ருண¹⁸=கடன் என்னும்; அபி¹⁹த²⁰ாநாத்²¹=பெயருடைய; ப²²ந்த²³நாத்²⁴=கட்டிலிருந்து; ஸ்வயமேவ கேவலம்²⁵=தானொருவன் மட்டுமே; முமுசே²⁶=விடுதலைப் பெற்றான்.

(க-ரை) திரீப மன்னன் வெகுவாக அறனறிந்து அரசாண்டான். அதனால், திருடு முதலிய குற்றங்கள் நடந்ததில்லை. குடிகளில், எவரும் கைதுசெய்யப்படவில்லை. அதனால், தனக் குண்டாய மகப்பேறின் மகிழ்ச்சியால் கருணை கூர்ந்து சிறையிலிருந்து விடுவிக்கக்கூடிய குற்றவாளிகள் ஒருவருமில்லை. அதற்குப் பதிலாக, தானே தனக்கு மகன் பிறந்ததால், தென்புலத்தாரின் கடனிலிருந்து, விடுவித்துக் கொண்டான். (முறையிலுயர்வு தவிர்த்தியணி)

சு || ஸ்ரீதிஸ்ய யாயாதீய மந்த மர்பீக

ஸ்ததீா பரேஷாம் யுதி¹சேதி பார்தி¹வஃ ।

அவேஷ்ய தீாதோர் க²மநார்த¹ மர்த¹வி

ச்சகார நாம்நா ரகு²மாத்தம் ஸம்பீவம் ॥

21

(ப-ரை) அர்த¹வித் = சொற்பொருளை தெரிந்தவனாகிய; பார்தி¹வஃ = திலீப மன்னன் அயம் = இந்த; அர்பீக = குழந்தை; ஸ்ருதஸ்ய = நூல்களின்; அந்தம் = கரையை; யயாதீ = அடைந்த வனாகி; க²மநார்த¹ம் = வரும்பொருளை; அவேஷ்ய = ஆலோசித்து ஆத்மஸம்பீவம் = தன் மனனை; ரகு²ம் = ரகுவென்னும்; நாம்நா = பெயர்கூட்டி; சகார = செய்தான்.

(க-ரை) சொல்லின் பொருளை யறிந்த திலீப மன்னன் தன் மகன் நூலறிவும், பகை வெற்றியும் அடைவானெனத் தெரிந்து அவனுக்கு அப்பொருள் அடங்கப்பெற்ற 'ரகு' என்ற பெயர் சூட்டினான். (காரணமாலையணி)

சு || பிதுஃ ப்ரயத்நா த்ஸ ஸமக்²ர ஸம்பதீஃ

ஸுபை¹ஸ் ஸரீராவ யவைர் தி²நேதி²நே ।

புபோஷ வ்ரித்²தி²ம் ஹரித்²ஸ்வ தீ²தி²தே

ரநுப்ரவேஸா தி²வ பீ²லசந்த்²ரமாஃ ॥

22

(ப-ரை) ஸஃ = அந்த ரகுமகாராஜன்; ஸமக்²ர ஸம்பதீஃ = பரிபூரணமான செல்வமுள்ளவனாய்; பிதுஃ = தந்தையாகிய திலீப மன்னனுடைய ப்ரயத்நாத் = முயற்சியால்; ஸுபை¹ஃ = அழகான; ஸரீர = உடலின்; அவயவைஃ = உறுப்புகளால்; ஹரித்²ஸ்வ = பரிதி யின்; தீ²தி²தேஃ = சுடர்களை; அநுப்ரவேஸாத் = ஒட்டி நுழை வதால்; பீ²லசந்த்²ரமா இவ = இளமதியைப்போல்; தி²நேதி²நே = நாள்தோறும்; வ்ரித்²தி²ம் = வளர்தல்; புபோஷ = பேணினான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் சகல சம்பத்துக்களுமுடைய தன் தகப்ப னாரான திலீப மன்னனுடைய பேணுதலால், அழகான உடலுறுப்பு கள் கொண்டுள்ளவனாய், மதியின் வளர்பிறை ரவியின் சுடர்களால் நாள்தோறும் வளர்வது போன்று வளர்ந்து வந்தான். (நிகரெடுத்து காட்டுவமையணி)

சு || உமாவ்ரிஷாங்கௌ ஸரஜம்நா யதீா

யதீா ஜயந்தேந ஸசீ புரந்த்²ரௌ ।

தத¹ா ந்ரிபஸ்ஸாச ஸுதேந மாக²தீ³

நநந்த²து ஸ்தத் ஸத்²ரிஸோதத்ஸமெள ||

23

(க-ரை) உமாவ்ரிஷாங்கௌ = பார்வதியும் பரமேசுவரனும்; ஸரஜந்மநா = குமாரஸ்வாமியால்; யத¹ா = எவ்வாறு; நநந்த²து = மகிழ்ந்தனரோ; ஸசீ புரந்த²ரௌ = சசிதேவியும் இந்திரனும்; ஜயந்தேந = ஜயந்தன் என்னும் மகனால்; யத¹ா = எவ்வாறு; நநந்த²து = மகிழ்வுற்றனரோ; தத¹ா = அவ்வாறு; தத்ஸமெள = அந்த பார்வதீபரமசிவன் சசி தேவேந்திரர்கள் போல் நிகரான; ஸா = அந்த; மாக²தீ³ = சுதக்ஷிணா தேவியும்; ந்ரிபஸ்ச = திஸீப மன்னனும்; தத் = அந்த குமரன் ஜயந்தர்கள் போல்; ஸத்ரிஸோந = நிகராய; ஸுதேந = மகனால்; ந நந்த²து = மகிழ்ந்தனர்.

(க-ரை) பார்வதி பரமசிவனார்களும், சசியும் தேவேந்திரர்களும் முறையே அவர்களின் மகன்களாகிய முருகன், ஜயந்தன்களால் எவ்வாறு மகிழ்ந்தனரோ அதேபோல், அவர்களுக்கு நிகரான சுதக்ஷிணா திஸீபர்கள் அந்த தேவ மகன்களுக்கு நிகரான தம் மகனுடன் மகிழ்ந்தனர். (நிகர்தொடர்முழுதுவமையணி)

க|| ரத¹ாங்க² நாம்நோரிவ பாவப²ந்த²நம்

ப²பூ²வ யத் ப்ரேம பரஸ்ப ராஸ்யம் |

விப²க்த மப்யேக ஸுதேந தத்தயோ:

பரஸ்பரஸ்யோபரி பர்யசீயத ||

(ப-ரை) ரத¹ாங்க² நாம்நோரிவ = சக்ரவாளம் என்னும் புட்களின் ஆண் பெண்ணினம் போன்று; தயோ = அந்த சுதக்ஷிணா திஸீபர்களுக்கு; பாவப²ந்த²நம் = மனதையிர்க்கும்படியான; பரஸ்பராஸ்யம் = ஒன்றோடொன்றொத்த; யத் = எந்த; ப்ரேம = அன்பானது ப²பூ²வ = ஆயிறேறோ; தத் = அந்த நட்பு; ஏகா = ஒருவரான; ஸுதேந = மகனால்; விப²க்தமபி = பிரிக்கப்படாதாயினும்; பரஸ்பரஸ்ய = ஒருவர்க்கொருவரின்; உபரி = மீதும்; பர்யசீயதே = வளர்ந்தது.

(கரை) சுதக்ஷிணா தேவியும் திஸீபமன்னனும் ஒருவரை மற்றவர் இடையராது நினைத்துக் கொண்டு மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் ஒரே மகனான ரகுமன்னனிடம் கொண்ட மிகுந்த அன்பானது அவர்களிடையே இருந்துவந்த அன்பைக் குறைத்துவிடவில்லை. (கருத்துடையதையணி)

சு || உவாச தா¹தீ¹யா ப்ரத¹மோதி²தானிம்

த்யபெள ததீ¹யா மவலம்ப்¹ய சாய்ஞ¹ளிம் ।

அபூ¹ச்ச நம்ர: ப்ரணிபாத ஸிக்ஷயா

பிதுர்முத¹ம் தேந தநாக ஸோ¹ர்ப¹க: ||

25

(ப-ரை) ஸ: = அந்த; அர்ப¹க = குழந்தை; தா¹தீ¹யா = செவிலித் தாயால்; ப்ரத¹ம = முதலில்; உதி¹தானிம் = கற்பிக்கப்பட்ட சொற்களை; உவாச = சொன்னான்; ததீ¹யாம் = அந்த செவிலித் தாயினுடைய; அங்ஞ¹ளிம் = விரலை; அவலம்ப்¹ய = பிடித்துக் கொண்டு; யயாச = நடந்து வந்தான்; ப்ரணிபாத = வணங்குதல் பற்றிய; ஸிக்ஷயா = கற்பித்தலினால்; நம்ர: = வணக்கம் செலுத்து தல்; அபூ¹தி¹சயத் = ஆனான் என்பது எதுவுண்டோ; தேந = அக்காரணத்தால்; பிது: = தகப்பனாரான திலீப மன்னனுக்கு; முத¹ம் = மகிழ்ச்சியை; தநாந = பரவச் செய்தான்.

(க-ரை) அக்குழந்தை செவிலித் தாயால் கற்பிக்கப்பட்ட சொற்களை உச்சரித்துக்கொண்டும்; அவளின் விரல்களைப் பிடித்துக்கொண்டு நடக்கவும், தாய் தந்தை ஆசைகளுக்கு வணக்கம் செலுத்தவும் கற்றான். இவற்றைக் கண்ணுற்ற தந்தை யாகிய திலீப மன்னன் மிகுந்த மகிழ்வெய்தினான். (பொதுமைபணி)

சு || தமங்க மா¹ரோப்ய ஸரீரயோக¹ஜை

ஸ்ஸு¹கை¹ர் நிஷிந்தஞ்ச மிவாம்ரிதம் த்வசி ।

உபாந்த ஸம்மீலித லோசனோ ந்ரிப¹ர்

சிராத் ஸுதஸ்பர்ஸ ரஸஜ்ஞதாம் பயெள ||

26

(ப-ரை) ஸரீர = உடலின்; யோக¹ = சம்மந்தமாக; ஜை: = பிறந்த; ஸு¹கை¹ = சுகங்களால்; த்வசி = தோலில்; அமிரிதம் = அமுதத்தை; நிஷிதஞ் சம் இவஸ்தி¹தம் = மொழிவதுபோல் தோன்றும்; தம் = அக்குமாரனை; அங்கம் = தொடைமீது; ஆரோப்ய = ஏற்றிக்கொண்டு; உபாந்த = அருகிலுள்ள இடங்களில்; ஸம்மீலித = சமக்கப்பட்ட; லோசநஸ்ஸந் = கண்களுடையவளாய்; சிராத் = வெகுநகரம்; ஸுத = மகனுடைய; ஸ்பர்ஸ = தொடுதலினால்; ரஸ = உணர்வை; ஜ்ஞதாம் = உணர்ந்தவனுடைய ஞானத்தை; பயெள = அடைந்தான்.

(க-ரை) அன்பால் தொடுமளவில அமுதுபோன்று தோன்றும் உடலுடைய மகனை வெகுநகரம் குழந்தை இல்லாதிகுந்த திலீப

மன்னன் தன் தொடையீது வைத்துக்கொண்டு, மகனை யெடுத்துக் கொள்வதால், உண்டான மகிழ்ச்சியை கண்கள் மூடிக்கொண்ட வனாய் அனுபவித்தான். (பாதி கண்கள் மூடுதலானது பேரா னந்தின் குறிப்பாகும்). (நினைப்பணி)

சு || அமம்ஸ்த சானே பரார்த்¹ய ஜம்நா

ஸ்தி¹தே ரபே¹த்தா ஸ்தி¹திமந்த மங்வயம் ।

ஸ்வமுத்தி பே¹தே²ந கு¹ணாக்²ர வர்திநா

பதி: ப்ரஜாநா மிவ ஸர்க¹ மாத்மந: ||

27

(ப-ரை) ஸ்தி¹தே¹=மரியாதைக்கு; அபே¹த்தா=ஆள்பவ னாகிய; ஸ=அந்த திலீப மன்னன்; பர்யார்த்¹=மேன்மையான; அந்வயம்=வம்சத்தை; ப்ரஜாநாம்=மக்களுக்கு; பதி=பிரபுவான; கு¹ண=சத்துவம் முதலிய குணங்களிலும்; வித்தை வினயங்களிலும்; அக்²ரவர்திநா = முதலில் நடந்த; ஸ்வ = தன்னுடைய; மூர்திபே¹தே²ந = அவதாரவிசேடமாய விஷ்ணுவால்; ஆத்மந: = தன்னுடைய; ஸர்க¹மிவ=ஆக்கலைப் போன்று; ஸ்திதி மந்தம் = நிலையுள்ளதாக; அமம்ஸ்த = எண்ணினான்;

(க-ரை) பிரஜாதிபதியாகிய பிரமன் சத்துவகுணம் மிகுந்த வனாய் தன் அவதாரமாயுள்ள விஷ்ணுவால் தன்னுடைய படைப்பு காக்கப்படுகிறதென்று எண்ணுவதுபோல் உலகவழக்கிற்கு எதிராக திலீப மன்னன், வரத்தின் மகத்துவத்தால், நல்லோரையில் உத்தம மான பிரவியெடுத்த தன்மகன் ரகுமகா ராஜனுக்கு உண்டாய அதிசயிக்கத் தக்க அடக்கம் முதலிய குணங்களால் தன் வம்சத் திற்குப் புகழைத் தேடித்தருவானென்று நிச்சயித்தான். (உவமை யணி)

சு || ஸ வ்ரித்தசௌல¹ சலகாக பகை:

அமாத்ய புத்ரைஸ் ஸவயோபி¹ ரக்வித: ।

லிபேர் யத¹ாவத் க்²ரஹணேநவாங்மயம்

நதி¹முகே¹ நேவ ஸமுத்²ர மாவிஸ்த் ||

28

(ப-ரை) வ்ரித்த சௌல¹=செய்யப்பட்ட சௌலமென்னும் கிரிகை (காதணிவிழா)வுடைய; ஸ=அந்த ரகுமன்னன்; சல=அசைகின்ற; காகபகை: =தலைமுடியுடையவனும்; ஸவயோபி¹=தன் வயதக்குச் சமமான வயதுள்ள நண்பர்களான; அமாத்ய புத்ரை=அமைச்சர்களின் மைந்தர்களோடு; அந்விதஸ்தம்=

கூடினவனாய்; விபே=ஐம்பதெழுத்துக்களின் எழுதும் பயிற்சி; யாவத க்ரஹணேந=நன்கறித்து; பயின்றதால்; வாய்மயம்=சொற்றொகுப்பை; நதீ=ஆற்றின்; முகேந=கழிமுனைபால்; கர்சித்=ஏதோ ஒரு (முதலை முதலிய நீர்வாழ்) பிராணி; ஸமுத்ரம் இவ=கடல்போன்று; ஆவிஸத்=பிரவேசித்தது.

(க-ரை) ரகுமன்னன் காதணி முதலிய சடங்குகள் செய்வித்த பிறகு, அசையும் தலைமுடியுடன் சமவயதுடைய மத்திரிகளுடைய பிள்ளைகளுடன் கூடி வாசித்துக் கொண்டுள்ள அவனுக்குச் சொற்றொகுப்புக்கள் யாவும் ஆற்றின் கழிமுகத்திலிருந்து நீர்வாழ் முதலை முதலான பிராணிகள் கடலுக்குள் எளிதில் பிரவேசிப்பது போல், அறிந்துக் கொண்டான். (விரிவுவமையணி)

க|| அதே¹பரிதம் விதி²வத்³ விபர்சிதோ
விவின்பு ரோம் கு⁴ரவோ கு⁵ருப்ரியம் |
அவந்த⁶ய யத்நாஸ்ச ப⁷பூ⁸வ ரத்ரதே
க்ரிபாஹி வஸ்தூப ஹிதா ப்ரஸீத⁹ ||

20

(ப-ரை) அத¹=பிறகு; விதி²வத்=நுன்முறைப்படி; உபநீதம்=பூநூல் அணிவித்து; கு⁴ருப்ரியம்=ஆசான்களுக்கு மிகுந்த அன்புடன் நடப்பவனாய்; ஏநம்=இந்த ரகுமன்னனை; விபர்சிதம்=புலவர்களாய்; கு⁵ரவா=குரவர்கள்; அத்ர=இந்த ரகு விற்பட்சம்; அவந்த⁶ய=விணாகாத; யத்நாஸ்ச=பிரயத்னம் உள்ளவர்களாய்; பபூ⁸வா=ஆனார்கள்; ததீ⁹ரஹி=அப்படி இருக்கையில்; க்ரிபா=பயிலுதல்; வஸ்து=நல்லவனிடம்; உபாஹிதா ஸதி=பயன்படுத்தப்பட்டதாக; ப்ரஸீத⁹தி=பலிக்கிறது.

(க-ரை) பிறகு பூநூல் அணிவிக்கப்பட்டு, குருமாரர்களுக்கு அன்பு சட்டும் ரகுமன்னனுக்கு வித்வான்களான உவாத்ரிகள் கல்வியை கற்பித்தனர். அவர்களின் முயற்சிகள் விணாகாமல் மிகவும் பலனளித்து வந்தன. எவ்வாறெனின், நன்னிலத் திட்ட விதைகள் நற்பயனளித்தல் கண்டென்றோ, (மென்மேலுயற்சி யணி)

க|| தி¹யஸ் ஸமக்²ரைஸ் ஸகூ³ணை ருத்⁴ரதீ:
க்ரமாச் சதஸ்ரஸ் சதுரர்ண வோபமா |
ததாரவித்யா பவநாதி பாதிபி⁵:
தி⁶ஸோ ஹித்⁷பி⁸ஹிதா மிவேஸ்வர ||

30

(ப-ரை) உதீர=மேலாய; தீ=புத்தியுள்ள; ஸ்=அந்த ரகமன்னன்; ஸமக்ரை=முழுமையான; தீய=புத்தியுடைய; குணை=சேவித்தல் முதலிய குணங்களால்; சதுரர்ணவை=நான்கு கடல்களே; உபமா=உவமையாக உள்ளதும்; சதஸ்ர=நான்காய; வித்யா=தருக்கம் முதலிய வித்தைகளும்; ஹரிதாம்=திக்கு களுக்கு; ஈவர=பிரபுவான சூரியன்! பவந=காற்றை; அதிபா திபீ=மீறும்படியான; ஹரித்பீ=குதிரைகளால்; சதஸ்ர= நான்காய; தீஸுவ=திக்குகள் போன்று; க்ரமாத்=முறையே; ததார=தாண்டினான்.

(க-ரை) திக்குகட்டு அதிபனாகிய சூரியன் நான்கு கடல்கள் போன்ற நான்கு திசைகளின், காற்றினை மிஞ்சும் வேகமுடைய தனது புரவிகளால் எவ்வாறு தாண்டுவானோ அதுபோல், நற்குணங்களின் குன்றாய் விளங்கும் ரகு சேவித்தல் முதலிய புத்தியும் குணங்களும், காற்றை மிஞ்சும் வேகம் அனைத்தையும் பயன்படுத்தி நான்கு வித்தைகள், தருக்காதி சாத்திரங்கள், ஆகிய வற்றைக் கடந்தான். (சிறப்பணி)

க || த்வசம் ச மேத்யாம் பரிதாய ரௌரவீ

மஸிஷி தாஸ்தரம் பிதுரேவ மந்த்ரவத் |

ந கேவலம் தத்ரு ரேகபார்திவ:

ஷிதாவபூ தோக த்நூர் தரோபிஸ: ||

31

(ப-ரை) மேத்யாம்=பரிசுத்தமான; ரௌரவீ=மானைச் சார்ந்த; த்வசம்ச=தோலை; பரிதாய அணிந்து; மந்த்ரவத்= மந்திரத்துடன் கூடிய; அஸ்தரம் = ஆக்னேயம் முதலிய பாணங்களை; பிதுரேவ=தகப்பனாரைப் போலவே; அஸிஷித= பயின்றான்; தத்ரு=அந்த ரகுவின் தந்தையாகிய திபீப மன்னன்; ஏகபார்திவ=ஒரே அரசனாகி; நாபூத்=ஆகவில்லை; கிந்து=மேலும் என்னவெனில்;

(க-ரை) மேலும் ரகமன்னன் கறுதிற மான்தோல் அணிந்து பிரம்மசாரியாய் மந்திரத்துடன் கூடிய ஆக்னேயம் முதலிய பாணங் களை விடும் கல்வினை தந்தையாகிய திபீப மன்னனிடமே பெற்றான். ஏனெனில், அந்த திபீப மன்னன் அரசனாக இருந்ததே அல்லாது வில்வித்தையில் அப்போதிருந்த அத்துணைபர்களைவிட துணைகூடு இருந்தான். (தன்மை நவீகியனீ.).

க. || மஹோக்ஷதாம் வத்ஸரஸ் ஸ்ப்ரிஸந்நிவ

த்விபேந்த்ர பாவம் கலப்ரயந் நிவ ।

ரகு: க்ரமா த்யௌவநபிந்ந ஸௌஸவ:

புபோஷ காம்பீர்ய மநோஹரம் வபு: ||

32

(ப-ரை) ரகு: = ரகுமன்னன்; க்ரமாத் = முறையே; யௌவந = இளம்பருவத்தால்; பிந்ந = போக்கிய; ஸௌஸவஸ்ஸந் = குழந்தைப் பருவமுடையவனாய்; மஹோக்ஷதாம் = பெருங் காளைப்பருவத்தை; ஸ்ப்ரிஸந் = அடைந்த; வத்ஸதர இவ = கன்றுபோலும்; த்விபேந்த்ர பாவம் = பெரிய யானைப் பருவம்; ஸ்ரயந் = அடைந்த; கலப் இவ = யானைக்குட்டி போலும்; காம்பீர்யமநோஹரம் = சபல பாவனையால் மனதைக் கவரும் அழகான; வபு: = உடலை; புபோஷ = பேணினான்.

(க-ரை) பிறகு ரகுமன்னன் இளம் பருவமடைந்து பேரேறு போன்று, பெரிய கரியைப் போலும் பருவமடைந்து, கெட்டச் செய்கைகள் யாதுமின்றி, மிக கம்பீரமும், நல்ல அழகும் உள்ள உடல் உடையவன் ஆனான். (தன்மை நவீற்சியணி)

க. || அத்¹ாஸ்ய கோதாந விதே² ரகந்தரம்

விவாஹ தீக்ஷாம் நிர்வர்த யத்³கு²ரு||

நரேந்த்ர கர்யாஸ் தமவாப்ய ஸத்பதிம்

தமோ நுத⁴ம் தக்ஷஸுதா இவாப⁵பு: ||

33

(ப-ரை) கு²ரு: = தந்தையாகிய திலீப மன்னன்; அஸ்ய = இந்த ரகு மன்னனுக்கு; கோதாந = பசுவை நன்கொடையாக அளித்தல் என்னும் கிரிகை; விதே² = செய்வதைவிட; அநந்தரம் = பிறகு; விவாஹ = திருமண; தீக்ஷாம் = விரதத்தை; நிர்வர்தயத் = நிறைவேற்றப்பட்டான்; அத்¹ = பிறகு; நரேந்த்ர கர்யா: = அரச கன்னியர்கள்; தம் = அந்த ரகுமன்னனை; தக்ஷஸுதாம் = ரோகிணி முதலிய விண்மீன்கள்; தமோநுத⁴மியவ = சந்திரனைப்போல்; ஸத்பதிம் = நல்ல கணவனாக; அவாப்ய = அடைந்து; ஆப⁵பு: = மிளிர்ந்தான்

(க-ரை) தந்தையாகிய திலீப மன்னன் ரகுமன்னனுக்கு கோதானத்துடன் கூடிய திருமணத்தை முடித்து வைத்தான். அரச கன்னியர்களாகிய அம்மணப் பெண்கள் நல்ல கணவனை அடைந்து ரோகிணி முதலிய விண்மீன்கள் சந்திரனைக் கணவனாக அடைந்ததுபோல் மகிழ்ந்தனர். (திரிதிறையணி)

க. யுவா யுக²வ்யாயத² பாஹு²ரம்ஸை:

கவாடவக்ஷா: பரிணத்²த² கந்த²ர: ।

வபு: ப்ரகர்ஷா த²ஜயத்² கு²ரும் ரகு²:

தத¹ாபி நீசைர் விநயா த²நி²யத² ॥

34

(ப-ரை) யுவா=இளம் பருவத்தனனாகிய; யுக²=நுகத் தடியைப் போன்ற; வ்யாயத=நீண்ட; ப²ாஹு: =தோள்களுடைய வனும்; அம்ஸை=பருத்தவனும்; கவாட=கதவைப்போன்ற; வக்ஷ: =மார்புடையவனு; பரிணத்²த² =விரிவான; கண்ட¹: = கழுத் துடையவனாகிய; ரகு²: =ரகுமன்னன்; வபு: =உடலின்; ப்ரகர்ஷாத் =அதிகத்தால்; கு²ரும்=தந்தையாகிய திலீப மன்னனை; அஜயத் =வென்றான்; தத¹ாபி=ஆயினும்; விநயாத் =அடக்கத்தால்; நீசை: =அற்பனாக; அத²ி²யத் =காணப்பட்டான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் யௌவன முடையவன் ஆதலால், தந்தையாகிய திலீப மன்னனைவிட நீண்ட தேள்கள், விரிந்த மார்பு, பருத்த கழுத்து இவை பெற்றிருந்தலால், மேம்பட்டவ னாகவும், அடக்கம் கொண்டுள்ளதால், மிகவும் சொற்பமானவனாகவும் இருந்தான். அதாவது-தந்தையாகிய திலீபனைவிட யௌவ னத்தால் வலிமையுடையவனாக இருப்பதில் அதிகமாகவும், அடக்கம் காட்டுவதால் சொற்பமானவனாகவும் இருந்து வந்தான். (உவமை மற்றும் வாக்கியப் பொருட்காட்சியணி)

க. தத: ப்ரஜாநாம் சிரமாத்மநா த்²ரிதாம்

நிதாந்த கு²ர்வீம் லகு² இஷ்யதா து²ரம் ।

நிஸர்க² ஸம்ஸ்கார விநீத இத்யயௌ

ந்ரிபேண சக்ரே யுவராஜ ஸப்²த ப²ாக் ॥

35

(ப-ரை) தத: =பிறகு; ஆத்மன: =தன்னால்; சிரம்=வெகு காலமாக; த்²ரிதாம்=ஆண்டுவரப்பட்டதும்; நிதாந்த=மிகவும்; கு²ர்வீம்=அதிகமான; ப்ரஜாநாம்=மக்களுடைய; து²ரம்=காக்கும் பளுவையும்; லகு²இஷ்யதா = அற்பமாகச் செய்யப்போகும்; ந்ரிபேண=திலீப மன்னனால்; அஸௌ=இந்த ரகுமன்னன்; நிஸர்க²=சபாவத்தாலும்; ஸம்ஸ்கார = நூல் பயின்றதாலும்; விநீத: =அடக்கமுள்ளவன்; இதி=என்பதால்; யுவராஜ=இளவரசன் என்னும்; ஸப்²த²=சொல்லை; ப²ாக்=அடைந்தவனாக; சக்ரே=செய்யப்பட்டான்.

(க-ரை) திலீப மன்னன் தான் வெகுசாலமாக செய்துவந்த குடிகளை ஆளும் முயற்சியை குறைத்துக் கொள்ளும் சுபாவத்தாலும், நூல்களைப் பயின்றதால் அடக்கமுடைய ரகுமன்னனுக்கு இளவரசு பட்டமளித்தான். (விதியணி)

கஃ நரேந்த்²ர மூலாயதநா த்²நந்தரம்

தத²ஸ்பத²ம் ஸ்ரீர் யுவராஜ ஸம்ஜ்ஞீதம் ।

அக²ச்ச த²ம்ஸோந கு²ணாயி²லாஷினீ

நவாவதாரம் கமலா தி²வோத்பலம் ॥

36

(ப-ரை) கு²ண=அடக்கம் முதலிய குணங்களை அதாவது நறுமணத்தை; அயி²லாஷினீ = விழையும்; ஸ்ரீ=அரசெனும் இலக்குமி; நரேந்த்²ர=திலீப மன்னனெனும்; மூலாயதநாத்=முதலிடத்திலிருந்து; அநந்தரம்=அருகில் உள்ளவனும்; யுவராஜ ஸம்ஜ்ஞீதம்=இளவரசனெனும் பெயருடைய; தத்=அந்த ரகுமன்னனும்; ஆஸ்பத²ம்=இடத்தை; கமலாத்=தாமரையிலிருந்து; நவ=புதிய; அவதாரம்=பிறப்புடைய; உத்²பல இவ=நீரம்பல் போல்; அம்ஸோந=பாகத்தால்; அக²ச்ச¹த்=அடைந்தாள்.

(க-ரை) நறுமணத்தை விழையும் இலக்குமி மாலையில் வாடும் தாமரையிலிருந்து, சுவளையை அடைவது போல்; அடக்கம் முதலிய குணங்களை விழையும் அரசெனும்பலக்குமி திலீபமன்னனிடமிருந்து பிறகுவரும் இளவரசனான ரகுமகாராஜனை அடைந்தாள். (நிரநிறையணி)

கஃ விப²ாவஸுஸ் ஸாரதி²நேவ வாயுநா

க²நவ்யபாயேந க²ப²ஸ்திமா நிவ ।

ப²பூ²வதே நாதிதராம் ஸுதுஸ்ஸஹை

கடப்ரபே²தே²ந கரீவ பார்தி²வா ॥

37

(ப-ரை) ஸாரதி²நா=உதவியாகிய; வாயுநா=காற்றால்; விப²ாவஸுரிவ=அக்கினியைப் போல்; க²நவ்யபாயேந=கூதிர்ப் பருவத்தால்; க²ப²ஸ்திமாந் இவ=சூரியனைப் போன்றும்; கட=கன்னம்; ப்ரபே²தே²ந=உடைவதால்; கரீவ=யானையைப் போலும்; பார்தி²வா=திலீப மன்னன்; தேந=அந்த ரகு²மன்னனால்; அதிதராம்=மிருத்த; ஸுது²ஸ்ஸஹை=சகிக்கக் கூடாதவன்;

(க-ரை) வாயுவூடல் கூடிய அக்கினியும், முகில்கள் அடங்கியுள்ள கூதிர்க்காலத்து சூரியனும், மதநீர் சொரியும் யானையும் எவ்வாறு சகிக்க முடியாதவைகளாக இருக்குமோ அதுபோல், ரகுவூடல் கூடிய திலீபமன்னன் அசாதியனாக இருந்தான். (நிகரெடுத்துக் காட்டுவமையணி)

சு || நியுஜ்ய தம் ஹோம துரங்க² ரக்ஷணே

த²நுர்த²ரம் ராஜஸுதை ரநுத்²ரிதம் |

அபூர்ண மேகே ஸதக்ர தூபம்

ஸதம் க்ரதூநாம் அபவிக்க²ந மாபஸ: ||

88

(ப-ரை) ஸதக்ரது=தேவேந்திரனை; உபம=உவமைபாகக் கொண்ட; ஸ=திலீப மன்னன்; ராஜஸுதை=அரசப்புதல்வர்களால்; அநுத்²ரிதம்=கூடி; த²நுர்த²ரம்=வில்லேந்தியுள்ள; தம்=அந்த ரகுமன்னனை; ஹோம=வேள்விக்குரிய; துரங்க²=குதிரைகளை; ரக்ஷணே=காப்பதில்; நியுஜ்ய=நியமித்து; ஏகேந=ஒரு வேள்வியால்; அபூர்ணம்=குறைந்த; க்ரதூநாம்=அசுவ மேதங்களின்; ஸதம்=நூறை; அபவிக்க²நம் யத¹ாதத¹=குறைபாடுகள் வாரா வண்ணம்; அப=அடைந்தான்.

(க-ரை) தேவேந்திரனுக்கு நிகரான திலீபமன்னன் அரசப்புதல்வர்களே பரிவாரங்களாக உள்ள ரகுமன்னனை வேள்விக்குரிய புரவிகளைக் காக்கும் வேலையில் நியமித்து ஒன்று குறைவான நூறு (தொண்ணூற்றொன்பது) அசுவமேத யாகங்களைச் செய்தான். (உவமை மற்றும் வீறுகோளணி)

சு || தத: பரம் தேந மக¹ாய யஜ்வநா

துரங்க² முத்ஸ்ரிஷ்ட மந்க²ளம் புந: |

த²நுர்ப்²ரிதா மக்²ரத ஏவ ரக்ஷிணாம்

ஜஹார ஸக்ர: கில கூ²ட² விக்ரஹ: ||

39

(ப-ரை) தத:பரம்=தொண்ணூற்றொன்பது புரவிவேள்விகளும் செய்து முடித்த பிறகு; யஜ்வநா=முறைப்படி வேள்வி செய்த; தேந=அந்த திலீப மன்னனால்; மக¹ாய=வேள்வி செய்ய; உத்ஸ்ரிஷ்டம்=விடப்பட்ட; அந்க²ளம்=தடையற்ற; துரங்க²=குதிரையை; த²நுர்ப்²ரிதாம்=வில்லேந்திய, ரக்ஷிணாம், காவலாளிகளின், அக்²ரதஏவ=முன்னாலேயே; ஸக்ர:=தேவேந்திரன்; கூ²ட²=மறைந்த; விக்²ரஹஸ்ஸந்=உடலுடன்; ஜஹாரகில=கவர்ந்தான்.

(க-ரை) பிறகு திலீப மன்னவன் மறுபடியும் நூறாவது அகவழி மோத யாகம் செய்தற் பொருட்டு விடப்பட்டு அட்டியிலாது செல்லும் குதிரையை, அதைக் காக்கும் வில்லாளர்களுக்கெதிரிலேயே தேவேந்திரன் மறைந்த உடலுடையவனாக வந்து அதைக் கவர்த்து சென்றுவிட்டான். (நிகழ்வினவிற்பியணி)

கஃ விஷாத¹ லுப்த ப்ரதிபத்தி விஸ்மிதம்

குமார ஸைந்யம் ஸபதி¹ ஸ்தி¹தம் சதத்¹

வஸிஷ்ட தே¹நு¹ஸ் யத்¹ரிச்ச யாக²தா

ஸ்மித ப்ரப¹ாவ தத்¹ரிஸோத¹ நந்தி¹நி ||

40

(ப-ரை) தத்=அந்த; குமார=ரகுமன்னனின்; ஸைந்யம்=படைகள்; தத்ஷுணம்=உடனடியாக; விஷாத¹=எண்ணிய எண்ணம் ஈடேறாது பங்குமடைந்ததால்; லுப்த=கடந்த; ப்ரதிபத்தி=செய்யக்கூடிய ஞானமுண்டாகியதாய்; விஸ்மிதம் ஸத்=விபப்புடன் கூடியதாய்; ஸ்தி¹தஞ்ச=இருந்ததாயிற்று; அத¹=பிறகு; ஸ்ருத=கேள்வியுற்ற; ப்ரப¹ாவ=மகத்துவமுடைய; யத்¹ரிச்சயா=தானாக; ஆக²தா=வந்த; நந்தி²னீ=நந்தினி என்னும் பெயருடைய; வஸிஷ்டதே¹நு¹ஸ்=வசித்தருடைய பசுவை; தத்¹நு¹ஸோ=பார்க்க நேர்ந்தது.

(க-ரை) ரகுமன்னனுடைய படைகள் தாமிழந்த புரவியைக் குறித்து மனங்கலங்கினவர்களாய் செய்வதறியாது விபப்புற்றிருந்தனர். அவ்வமயம் எப்பசுவினுடைய மகத்துவத்தை முன்பு அவர்கள் கேள்வியுற்றிருந்தனரோ அந்த நந்தினி என்னும் பெயருடைய வசித்தரின் பசுவானது தானாகவே அங்கு வரலாயிற்று. (தொடர்பின்மையணி)

கஃ தத்¹ங்க நிஷ்யத்² திலோ லோசனே

ப்ரம்ரிஜ்ய புண்யேந புரஸ்க்ரிதஸ் ஸதாம் |

அதித்த²ரி யேஷ்வ ப்¹யு பக்¹ தத்²ஸோ

ப¹பூ¹வ ப¹வேஷு திலீப நந்த²நி ||

41

(ப-ரை) ஸதாம்=நன்மக்களால்; புரஸ்க்ரிதா=புகழை செய்யப் பட்ட; திலீபநந்த²நி=திலீபனுடைய மகனான ரகுமகாராஜாவின்; புண்யேந=தூய்மையால்; தத்=அந்த நந்தினி பசுவின்; அங்கு=உடலுறுப்புகளிலிருந்து; நிஷ்யத்²=வெளிப்பட்ட திரவமெனும்;

ஜெலந=நீராவி (அதாவது மூத்திரத்தாலும்); லோசநே=கண்
வளை; ப்ரம்நிஜ்ய=கழுவிக்கொண்டு; அதீந்த்ரீயேஷ்வபி=புலன்
கண்ண மீறினவனாயினும்; ப்ரவேஷு=பொருள்களில்; உபபந்ந=
பிறந்த; த்ரீஸந=கண்டாய் பார்க்கும் வல்லமையுடையவனாக;
ப்ரூவ=ஆனான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் புனிதப் பசுவின் மூத்திரத்தால் தன்
கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு, அதன் மகிமையால், மாந்தர்
கண்களுக்கு அகப்படாத பொருள்கள் யாவும் அவன் கண்களுக்குத்
தோன்றும் வல்லமையைப் பெற்றான். (எளிதின் முடிபணி)

சு || ஸபூர்வத: பர்வத பக்ஷ ஸாதநம்

த்ரீஸந தேவம் நரதேவ ஸம்பவ: |

புந: புந: ஸூத நிஷித் த்ரீ சாபலம்

ஹரந்த மஸ்வம் ரதீரஸ்மி ஸம்யதம் ||

42

(ப-ரை) நரதேவ=திலீப மன்னனால்; ஸம்பவ: =உண்டாய்;
ஸ: =அந்த ரகுமன்னன்; புந: புந: =மேலும் மேலும்; ஸூத=
தேரோட்டியான 'மாதவி' என்பவனால்; நிஷித் த்ரீ =தடுக்கப்
பட்ட; சாபலம்=வேகமாய் ஓடும்; ரதீ=தேரின்; ரஸ்மி=வலிக்கயிற்
றால்; ஸம்யதம்=கட்டப்பட்ட; அஸ்வம்=குதிரையை; ஹரந்தம்=
கடத்திச் செல்லும்; பர்வத பக்ஷஸாதநம்=முன்பு மலைகளின்
இறகுகளை வெட்டி வீழ்த்தியவன்; (தேவேந்திரன்); பூர்வத: =
கீழ்த்திசையிற் செல்வதை; த்ரீஸந=கண்டான்.

(க-ரை) தேவேந்திரன் தன் தேரோட்டியால் அந்தக்
குதிரையை தன் தேரின் வலிக்கயிற்றால் தேருக்குக் கட்டி, கடத்திக்
கொண்டு கீழ்த்திசையை நோக்கிச் செல்வதை ரகுமன்னன்
கண்டான். (நிகழ்வினவிரிசியணி)

சு || ஸநைஸ் தமஷ்ணா மநிமேஷ வ்ரித்திபி: |

ஹரிம் விதித்வா ஹரிபி: ஸ்வாஜிபி: |

அவோச தேநம் க்ஷநஸ்பரிஸா ரகுஸ்

ஸ்வரேண தீரேண நிவந்தயக் நிவ ||

43

(ப-ரை) ரகு=ரகுமன்னன்; தம்=அந்த குதிரையைக்
கொண்டு செல்கிறவனை; அநிமேஷவ்ரித்திபி: = கொட்டாத
வலிக்கயிர்; ஸநை=நூற்றுக்கணக்கானவற்றாலும்; ஹரிபி: =பச்சை

நிறமுள்ள; வாழிபி³: ச=குதிரைகளாலும்; ஹரிம்=தேவேந்திரன் என்று; விதி²த்வா=அறிந்து; க²க²நஸ்பிரிஸா=ஆகாயம் பரவக் கூடிய; தீ³ரேண=கம்பிரமான்; ஸ்வரேண=குரலுடன்; நிவர்தயந்நிவ=பின்னுக்குத் திருப்புகிறவன்போல்; ஏநம்=தேவேந்திரனை நோக்கி; அவோசத்=சுறினான்.

(க-ரை) அப்போது ரகுவானவன் குதிரையைக் கடத்திச் செல்வோன், கொட்டா இமைகளுடன் கூடிய ஆயிரம் கண்கள் உள்ளவனாகவும் இருப்பதால் தேவேந்திரனை வறித்து, அவனைத் தடுப்பவன்போல் உரத்தக் குரலில் அவனை நோக்கி நின்றான். (கரவு வெளிப்படுப்பணி)

க || மக¹ாம்ஸ ப³ரஜாம் ப்ரத¹மோ மநிஷிபி³:
தமேவ தேவேந்த²ராஸத² நிக²த்யஸே ।
அஜஸ்ர தீக்ஷா ப்ரயதஸ்ய மத்²கு²ரோ:
க்ரியா விக²ாதாய கத¹ம் ப்ரவர்தஸே ॥

44

(ப-ரை) ஹேதே²வேந்த்ர=ஓ, தேவேந்திரனே! =மநிஷிபி³: = அறிவாளிகளால்; த்வமேவ=நீயே; மக¹=வேள்விகளில்; அம்ஸா= அவிப் பகுதிகளை; ப³ரஜாம்=உண்ணுவரும் தேவர்களில்; ப்ரத¹மா= முதல்வனாக; ஸத²ா=எப்போதும்; நிக²த்யதே=சொல்லப் படுகின்றாய்; தத¹ாபி=அப்படி இருந்தும்; அஜஸ்ர=எப்போதும்; தீக்ஷா=யாக தீக்ஷையில்; ப்ரயதஸ்ய=நியமம் பெற்றுள்ள; மத்²கு²ரோ=என் தகப்பனாராகிய திரிப மன்னனுடைய; க்ரியா விக²ாதாய=வேள்வியைக் வெருக்க; கத¹ம்=எவ்வாறு; ப்ரவர்தஸே = நடந்துக்கொள்கிறாய்?

(க-ரை) ஓ தேவேந்திரனே! வேள்விகளில் அவிஸ் பகுதிகளைப் புசிக்கும் தேவர்களில் நீயே முதலானவன் என்று சொல்லப் படுகிறாய். அப்படியிருக்க என் தந்தையார் செய்யும் வேள்வியை நீயே ஏன் கெடுக்க முயல்கிறாய்? (முரண் விளைத்தழிவணி)

க || த்ரிலோக நாதே²ந ஸத²ா மக¹த்ய்விஷ
ஸ்வயா நியம்பா நநு தி²வ்ய சக்ஷாஷா ।
ஸசேத் ஸ்வயம் கர்ம ஸுத²ர்ம சாஸிணாம்
தவ மந்த்ராயோ ப³வஸி ச்யுதோ விதி³: ॥

45

(ப-ரை) த்ரிலோக=மூவுலகங்கட்கும்; நாதே²ந=தலைவ னான; தி²வ்ய சக்ஷாஷா=ஞானதிருட்டி உடைய; த்வயா=

உன்னால்; மகித் விஷயம் வேள்விக்கு கெடுதி செய்வோர்; ஸதீர் = எப்போதும்; நியம்பா நறு = தண்டிக்கத் தக்கவர்களன்றோ? ஸ = அப்படிப்பட்ட; த்வம் = நீ; தீர்மசாரிணா = அறத்தைக் கடைப் பிடிப்பவர்களின்; கர்மஸு = வேள்விகட்கு; ஸ்வயம் = சுயமாக (நியாக)வே; அந்தராய = கெடுதி செய்பவன்; ப்வஸிசேத் = ஆனாயாகில்; விதி = கடமைகள்; ச்யுத = விழும.

(க-ரை) மூவுலகங்கட்கும் தலைவனாகிய நீ, வேள்விக்குக் கெடுதி செய்வோர்களை ஞானக் கண்ணால் எப்போதும் அறிந்து தண்டிக்கவேண்டிய நீயே கடமைகளைச் சரிவர செய்து வருவோரின் வேள்விகட்கு கெடுதி செய்வயேல் அந்த கடமைகள் தின்றுபோமல்லவா? (ஏதுவணி)

சு. நதீங்கு மக்ரியம் மகீவந் மஹாக்ரதோ
ஏழும் துரங்கு ம் ப்ரதிமோக்து மர்ஹஸி ।
பதீஸ்ஸுசேத் தீர்ஸிதார ஈஸ்வரா
மலீமஸா நாதீதீதே நபதீதீதிம் ॥

46

(ப-ரை) ஹே, மகீவந் = ஓ இந்திரனே! தத் = அதனால்; மஹாக்ரதே = அசுவமேத யாகத்திற்கு; அங்கு = கருவியானதும்; அக்ரியம் = மேலானதும்; அழும் துரங்கு = ஆகிய இப்புரவியை; ப்ரதிமோக்தும் = விட்டுவிட; அர்ஹஸி = தக்கவனாகின்றாய்; ததீரஸி = அதுசரி; ஸுசே = தூய்மையான; பதீ = வழியை; தீர் ஸிதார = காண்பிக்கும்; ஈஸ்வர = பெரியோர்கள்; மலீமஸாம் = கெட்ட; பதீதீதிம் = வழியை; நாதீதீதே = ஏற்கமாட்டார்கள்.

(க-ரை) ஓ, தேவேந்திரனே! அதனால், நீ பெரும் வேள்வி யான அசுவமேத யாகத்தைச் செய்ய இன்றியமையாக் கருவியாகிய இப்புரவியை விட்டு விடுவாயாக. நல்வழியை நாடி, பிறர்க்கு வழி காட்டியாய் நிற்கும் பெரியோர்கள் கெட்ட வழியை நாடமாட் டார்கள். (வேண்டலணி)

சு. இதி ப்ரகீக்பம் ஏருணா ஸமீரிதம்
வசோ ஸிஸம்பாதிபதிர் திவெளகஸாம் ।
நிவர்தயாமாஸ ஏதம் ஸவிஸ்மய:
ப்ரசக்ரமே ச ப்ரதி வக்து முத்தரம் ॥

47

(ப-ரை) இதி=இவ்வாறு; ரகு¹ணா=ரகு¹மன்னனால்; ஸமீ
ரிதம்=கூறப்பட்ட; ப்ரக¹ல்ப¹ம்=கம்பீரமான; வசு=வார்த்தை
களை; நிஸம்ய=கேட்டு; தி²வெளகஸாம்=தேவர்கட்கு; அதி¹பதி
=பிரபுவான தேவீவந்திரன்; ஸவிஸ்மயஸ்ஸந்=வியந்தவனாய்;
ரத¹ம்=தேரை; நிவர்த்யாமாஸ=பின்னுக்குத் திருப்பினான்;
உத்தரம்=பதினை; ப்ரதிவக்தும்=திரும்பவும் சொல்ல; ப்ரசக்ர
மேச=தொடர்ந்தான்.

(க-ரை) இவ்வாறு ரகுமன்னவன் கூறிய கம்பீரமான சொற்
களைக் கேட்ட இத்திரன் வியப்படைந்தவனாய் தன்னுடைய
தேரை பின்னுக்குத் திருப்பி பதில் கூறத் தொடங்கினான். (நிகழ்
வினவியணி)

க॥ யத¹ர்த¹ ராஜந்ய குமார தந்தத¹ர

யஸஸ்து ரக்ஷயம் பரதோ யநோத¹ஸை :

ஜக²த் ப்ரகாஸம் தத²ஸோஷ மிஜ்யயா

ப¹வத்²கு²ரு² ஸங்க¹யிதும் மமோத்யா ॥

48

(ப-ரை) ஹேராஜந்ய குமார=ஓ அரச குமாரனே! யத்=
எந்த வாக்யத்தை; ஆத்த=சொல்கின்றாயோ; தத்=அவ்வாக்கி
யம்; தத¹ர=அவ்வாறே; கிந்து=மற்றுமென்னவெனின்; யஸோ
த¹நு=புகழையே ஆக்கமாகக் கொண்டவர்களால்; பரதா=பகை
வர்களால்; யஸு=புகழ்; ரக்ஷயம்=காக்கப்படத் தக்கது; ப¹வத்=
உன்னுடைய; கு²ரு=தந்தையான திலீப மன்னன்; ஜக²த்=
உலகத்தில்; ப்ரகாஸம்=புகழுடையதும்; அஸோஷம்=அனைத்து
மாய்; மம=எனது; தத்=அந்த புகழை; இஜ்யா=வேள்வியால்;
ஸங்க¹யிதும்=மீறுவதற்கு; உத்²யதா=முயற்சித்தான்.

(க-ரை) அரசகுமாரனே! நீசொன்னது சரியே. ஆனாலும்,
புகழையே ஆக்கமெனக் கருதி நடப்போர்கள் தங்களது புகழுக்கு
ஊறுதனைப் பிறர் விளைவிக்காமல் காத்துக்கொள்வார்கள். இது
மிக அவசியம். உன் தந்தை உலகறிந்த என் புகழை இழிவுபடுத்த
முயற்சித்தான். (பிரிதினவியணி)

க॥ ஹரிர் யதை¹க: புருஷோத்தமஸ் ஸமிரிதோ

மஹேஸ்வரஸ் தர்யம்ப²க ஏவ வாஸஸ :

தத¹ர விது¹ர் மாம் முக்யஸ்ஸாதக்ரதும்

த்²விதீய க²யீ நஹி ஸப்²த² ஏஷஸ :

49

(ப-ரை) யத¹ா = எவ்வாறு; ஹரி: = விஷ்ணுவானவர்; ஏக ஏவ = ஒருவரே; புருஷோத்தம: = புருடோத்தமனாக; ஸ்மிரித: = எண்ணப்படுகிறாரோ; யத¹ா = எவ்வாறு; த்ரீயம்ப²கரவ = ஈசனே, மஹேஸ்வர: = மகேசுவரனாக; ஸ்மிரித = எண்ணப்படுகிறாரோ; அபர: = மற்றொருவர்; தத¹ா = அவ்விதம்; நஸ்மிரித = எண்ணப்படுவதில்லை; தத²ா = அதுபோல்; முநய: = முனிவர்கள்; மாம் = என்னை; ஸாதக்ரதும் = நூறு வேள்வியனாக; விது²: = அறிகின்றனர்; ந: = எங்களுடைய; ஏஷ: = இந்த மூவிதமான; ஸப்²த²: = சொல்; த்விதீயகாம் = இரண்டாமவனை அடையக் கூடியது; நஹி = அன்று.

(க-ரை) எவ்வாறு விட்டுணுவைப் புருடோத்தமனென்றும், ஈசனை மகேசுவரனென்றும் சொல்லப்படுகிறதோ அவ்வாறே முனிவர்கள் என்னையும் 'ஸாதக்ரத'—அதாவது—நூறு வேள்விகள் செய்தவன் என்பார்கள். இப்பெயர்கள் மூன்றும் முறையே எங்கள் மூவருக்கு மட்டும் உரியவை; மற்றவர்கட்குப் பொருந்தாது. (வாக் கியப் பொருட்காட்சியணி)

க॥ அதே¹ாய மர்வ: கபிலாநு ஸாரிணா

பிதுஸ் த்வதீ²யஸ்ய மயாப ஹாரித: ।

அலம் ப்ரயத்நேந தவாத்ர மாநித²ா:

பத²ம் பத²வ்யாம் ஸக²ரஸ்ய ஸந்ததே: ॥

50

(ப-ரை) அத: = இதனால்; த்வி²தீயஸ்ய = உனது; பிது: = தந்தையினுடைய; அயம் = இந்நூறாவதாகிய; அஸ்வ: = குதிரை; கபில = கபிலரென்னும் முனிவரை; அநுஸாரிணா = அனுசரித்த; மயா = என்னால்; அபஹாரித = கடத்தப்பட்டது; அத்ர = இக்குதிரையில்; தவ = உனக்கு; ப்ரயத்நேந = முயற்சி; அலம் = வேண்டாம்; ஸக²ரஸ்ய = சகரமா மன்னனின்; ஸந்ததே: = மரபினர்களின்; பத²வ்யாம் = வழியில்; பத²ம் = அடிகளை; மாநித² = வைக்காதே.

(க-ரை) இதனால், உன் தந்தையின் இந்நூறாவதாகிய புரவியை நான் கடத்திவந்தேன். இது சார்பாக நியாதொரு முயற்சியும் செய்யவேண்டாம். ஏனெனில், முன்பு சகரமா மன்னனுடைய மகன்கள் வேள்வி புரவிக்காக கபில முனிவருக்குத் தொந்திரவு கொடுத்து நாசமடைந்ததுபோலாகிவிடும். (நிகரெடுத்தூக்காட்டுவமையணி)

சு || தத: ப்ரஹ்ஸ்யப ப்ய: புரக்த்ரம்

புநர் ப்யபாஷே தூகக்ஸ்ய ரக்ஷிதா ।

க்ரிஹாண ஸஸ்த்ரம் யதிஸர்க்ஷதே

நக்ஸு வநிர்ஜித்ய ரகூம் க்ரிதீ ப்வாக் ॥

51

(ப-ரை) தத: = பிறகு; தூகக்ஸ்ய = குதிரைக்கு; ரக்ஷிதா = காவலான ரகுமன்னன்; ப்ரஹ்ஸ்ய = சிரித்து; அபப்யஸ்ஸந் = அச்சமின்றி; புந: = மறுபடியும்; ஹே தேவேந்த்ர = ஓ, தேவர் கடங்கோனே! ஏஷ: = இக்குதிரையை விடாததே; தே = உனக்கு; ஸர்க்ஷயதி = நிச்சயமானதாயின்; த்ரஹி = இப்போதே; ஸஸ்த்ரம் = ஆயுதத்தை; க்ரிஹாண = ஏந்துவாயாக; ப்வாக் = நீ; ரகூம் = ரகுமன்னனை; அநிர்ஜித்ய = வெல்லாமலேயே; க்ரிதீ = நிறைவுற்றவனாக; நக்ஸு = ஆகமாட்டாய்.

(க-ரை) அப்போது குதிரையைக் காத்துவந்த ரகுமன்னன் சிரித்து, அச்சம் நீங்கியவனாய், தேவேந்திரனைக் கண்டு, ஓ, தேவராசனே! நீ இக்குதிரையை விடமுடியாதென்ற முடிவு செய்வாயாகில் நீ என்னுடன் போர் புரிந்து அல்லாது உன் எண்ணம் ஈடேறியதாக ஆகாது. (தன்னுண்மிகையணி)

சு || ஸஏவ முக்த்வா மக்வந்த முந்முக: ॥

கரிஷ்யமாண: ஸஸரம் ஸராஸநம் ।

அதிஷ்ட¹ த்லீ² விஸேஷ ஸோபி³நா

வபு: ப்ரகர்ஷேண விட²ம்பி² தேஸ்வர: ॥

52

(ப-ரை) ஸ: = அந்த ரகுவரசன்; உந்முகக்ஸஸ்ஸந் = எதிர் நின்று; மக்வந்தம் = இந்திரனை நோக்கி; ஏவம் = இவ்விதமாக; உக்த்வா = சொல்லி; ஸராஸநம் = வில்லை; ஸஸரம் = அம்புடன் கூடியதாக; கரிஷ்யமாண: = செய்பவனாய்; ஆலீ² = வலதுகால் முன்வைத்து ஆயத்தம் செய்து; விஸேஷ: = அதிகமான; ஸோபி³நா = மினிர்கின்ற; வபு: = உடலின்; ப்ரகர்ஷேண = மேன்மையுடன்; விட²ம் பி²த = பின்பற்றப்பட்ட; ஸ்வரஸ்ஸந் = பரமேசனை உடைத்தவனாகி; அதிஷ்ட¹த் = தின்றிருந்தான்.

(க-ரை) என்று கூறி, தேவேந்திரனுக்கெதிரில், வில்லைத்தி போர் செய்ய முயன்றவனாய் ஈசுவரனைப்போல் தின்றிருந்தான், (பொருட்காட்சியணி)

சு || ரகே^௧ ரவஷ்டம்ப^௧ மயேந பத்ரிணா

ஹ்ரிதி^௨ கூதோ கே^௩ாத்ரபி^௪த^௫ப்ய மர்ஷ: |

நவாம்பு^௬த^௭ா ரீக முஹூர்த லாஞ்ச^௮நே

த^௯ரிஷ யமோக^{௧௦}ம் ஸமத^{௧௧}த்த ஸாயகம் ||

53

(ப-ரை) ரகே^௧ = ரகுமகாராஜனுடைய; அவஷ்டம்ப^௧மயேந = நிலையுள்ள; பத்ரிணா = அம்பினால்; ஹ்ரிதி^௨ = இதயத்தில் = கே^௩ாத்ரபி^௪த^௫ அபி = தேவேந்திரனும்; நவ = புதிய; அம்பு^௬த^௭ = மேகங்களின்; அநீக = கூட்டத்திற்கு; முஹூர்த = கணநேரத்தில்; லாஞ்ச^௮நே = சின்னமான; த^௯நுஷி = வில்லில்; அமோக^{௧௦} = பழுதிலா; ஸாயகம் = அம்பை; நநுத^{௧௧}த்த = தொடுத்தான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் விடுத்த நிலைத்த பாணங்களால் மார்பைத் தாக்கப்பட்ட இந்திரன் கோபமுற்று, கணநேரம் புதிய முகில்களுக்கு அறிகுறியாகிய தனது வில்லை எடுத்து பழுதுபடாத தொரு பாணத்தை அதில் தொடுத்தான். (பொதுமையணி)

சு || தி^௧லீப ஸூனோஸ் ஸ ப்^௨ரிஹத் பு^௩ஜாந்தரம்

ப்ரவி^௪ய பி^௫மாஸூர ஸோணி தோசித: |

பபாவநாஸ்வாதி^௬த பூர்வ மாஸூக^௭:

குதூஹலே நேவ மநுஷ்ய ஸோணித: ||

54

(ப-ரை) பி^௧ம = அச்சமுட்டும்; அஸூர = அரக்கர்களின்; ஸோணித = ரத்தத்திற்; உசித: = அறிமுகமாய; ஸ: = அவ்விந்திரனால்; விடப்பட்ட; ஆஸூக^௭ = பாணம்; தி^௨லீபமாநே: = ரகு மன்னனுடைய; ப்^௩ரிஹத் = பெரிய; பு^௪ஜ = தோள்களின்; அந்தரம் = நடுவில் ப்ரவி^௫ய = நுழைந்து; அநாஸ்வாதி^௬த பூர்வம் = இதற்குமுன் சுவைக்காத; மநுஷ்ய ஸோணிதம் = மனித ரத்தத்தை; குதூஹலேந = ஆர்வங் காட்டுவதுபோல்; பபௌ = குடித்தது.

(க-ரை) அச்சமுட்டும் அரக்கர்களின் ரத்தத்தைக் குடித்துப் பழகிய இந்திரனுடைய பாணமானது ரகுவின் அகன்ற மார்பில் நுழைந்து, முன்னெப்போதுமே சுவைத்திராத மனித ரத்த மெவ்வாறு இருக்குமோவென ஆர்வத்துடன் குடித்தது. (மிகையொற்றுமை யுருவகவணி)

சு || ஹரே: குமாரோ:பி குமாரவிக்ரம

ஸ்ஸூர த்^௧விபாஸ்ப^௨ாஸ கர்கஸாய்^௩ஞ்ஜென: |

பு'ஜே ஸசீ பத்ரகவியேஷு காங்கிதே

ஸ்வநாம சிஹ்நம் நிசகா¹ந ஸாயகம் ||

55

(ப-ரை) குமார=முருகக் கடவுளின்; விக்ரம=விரத்தூக்கு நிகரான; குமார அபி=ரகுமன்னனும்; ஸுரத்¹விப=ஐராவதத்தின்; ஆஸ்ப¹ாலன=தட்டுவதால்; காகஸ=கடினமான; அங்கு¹ளௌ=விரல்கள் உடைய; ஸசீ=சசீ தேவியின்; பத்ரகவியேஷு=மகரபத்திரம் முதலியவற்றின்; அங்கிதே=குறியுள்ளதாய் செய்யப் பட்ட; ஹரே=தேவேந்திரனுடைய; பு'ஜே=தோள்களில்; ஸ்வ=தன்னுடைய; நாம=பெயரே; சிஹ்நம்=குறியாகவுள்ள; ஸாயகம்=பாணத்தை; நிசகா¹ந=நாட்டினான்.

(க-ரை) குமரனைப் போன்ற விரமுடைய ரகுமகாராஜனும் ஐராவதமென்னும் யானையைத் தட்டுதலால் கடினமான தேவேந்திரனின் புயத்தில் தன்பெயர் அடையாளமுள்ள ஒரு பாணத்தை நாட்டினான். (விநியுவமையணி)

க|| ஜஹார சாங்க்யேந மபூர பத்ரிணா

ஸரேண ஸக்ரஸ்ய மஹாஸாநி தீ¹வஜம் |

சுகோப தஸ்மை ஸ ப்ரிஸம் ஸுர¹ரிய:

ப்ரஸஹ்ய கேஸவ்ய பரோபணாதி¹வ ||

56

(ப-ரை) அந்யேவ=மற்றொன்றாய்; மபூர பத்ரிணா=மயிலிறகளுடைய; ஸரேண=பாணத்தால்; ஸக்ரஸ்ய=தேவேந்திரனுடைய; மஹத்=மேன்மையான; அஸாநி=வஜ்ராயுத உருவான; தீ¹வஜம்=கொடியை; ஜஹாரச=தூண்டித்தான்; ஸ=அந்த தேவேந்திரன்; ஸுர¹ரிய=தேவர்களுடைய இலக்குமின்; ப்ரஸஹ்ய=பலாத்காரமாக; கேஸ=மயிர்களின்; பரோபணாதி¹வ=தரிப்பது போன்று; தஸ்மை=அந்த ரகுமன்னரிடம்; ப்ரிஸம்=மிகுந்த; சுகோப=கோபமுற்றான்.

(க-ரை) மேலும் அந்த ரகுமன்னன் மிகுந்த வலிமையுள்ள தேவேந்திரனுடைய கொடியை மயிலிறகளுடைய மற்றொரு பாணத்தால் வீழ்த்தினான். இதனால், தேவர்களுடைய இலக்குமின் மயிர்களை பலாத்காரமாக தறித்தது போலாயிற்று. தேவராஜன் ரகுவின் மீது வெகுண்டான் (மிகைபெற்றுவமை உருவகவணி)

க || தயோருபாந்தஸ் தி¹த ஸித்²த³ ஸைநிகம்

க²ருத்மதா ஸ் விஷ்¹ம தீ¹ஸாநை: |

புழுவ யுத்தம் துமுலம் ஜயைஷினோ

ரதே¹ா முகை¹ ருத்²வ முகை¹ஸ் பத்ரி¹ஃ ||

57

(ப-ரை) ஜயைஷினோஃ=வெற்றியை விரும்பிய; தயோஃ=அவர்கள் இருவரும் (இந்திரனும் ரகுவும்) கருத்தம்=கருடனைப் போல்; ஆஸ்விஷ=பாம்புகளைப் போலும்; பீ¹ம=அச்சமுட்டும்; த²ர்ஸநை=பார்வையுள்ள; அதே¹ாமுகை=கீழ்நோக்கியவையும்; ஷர்த்¹வ முகை¹ஸைவ=மேநோக்கியவையும் ஆகிய; பத்ரி¹ஃ=பாணங்களால்; உபாந்த=அருகில் உள்ள இடத்தில்; ஸ்தி¹த=நின்றிருக்கும் எதி²த¹=தேவர்கள்; ஸைநிகம்=படைகள் உள்ளதும் துமுலம்=ஒசையுள்ள; யுத்தம்=போர்; புழுவ = ஆயிற்று. (நடந்தது)

(க-ரை) ஒருவரையொருவர் வெல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணங் கொண்டு இந்திரனும் ரகுவும் கருடனும் பாம்பும் போலுள்ள பாணங்களை ஒருவர் மீதொருவர் எய்தினர். தேவேந்திரனின் பாணங்கள் கீணோக்கியும், ரகுவின் அம்புகள் மேனோக்கியும் பரவியன. சமீபத்திலுள்ள தேவர்களும் படைகளும் உடைய பெரும் போராயிற்று. (உவமையணி)

க || அதிப்ரப²ந்த¹ ப்ரஹிதாஸ்த்ர வ்ரிஷ்டி¹

ஸ்தமாஸ்ரயம் து²ஷ்ப்ர ஸஹஸ்ய தேஜஸ: |

ஸஸாக நிர்வாபயிதும் ந வாஸவஸ்

ஸ்வத ஸ்சயுதம் வஹ்நி மிவாத்¹பி¹ ரம்பு²த¹: ||

58

(ப-ரை) வாஸவ=தேவராஜன்; அதிப்ரப²ந்த¹=மிகவும் இடைவிடாது; ப்ரஹித=பயன் படுத்தப்பட்ட; அஸ்த்ர=ஆயுதங்களின்; வ்ரிஷ்டி¹=மழையால்; துஷ்ப்ரஹஸ்ய=துக்கத்தாலும் சகிக்க முடியாத; தேஜஸ: =பராக்கிரமத்திற்கு; ஆஸ்ரயம்=இருப்பிடமாகிய; தம்=அந்த ரகுமன்னனை; அம்புத¹=நீரினாலான; ஸ்வத=தன்னாலும்; ச்யுதம்=வெளிப்பட்ட; வஹ்நிமிவ=அக்கினியைப் போல்; நிர்வாபயிதும்=தணிக்கச் செய்ய; நஸஸாக=வல்லமையற்றுப் போனான்.

(க-ரை) தேவேந்திரன் இடைவிடாது தொடுத்துவிடும் பாணங்களின் தொடர்ச்சியால் எம்மாத்திரமும் சகிக்க முடியாத பிரதாபங் கொண்ட தன் னம்சத்தாலுண்டான ரகுமன்னனை, மேகமானது தண்ணீரால் தன்னுள்ளிருந்து வெளிப்பட்டு விழுந்த இடியை

எவ்வாறு தணிக்க முடியாதோ அவ்வாறு வெகில முடியாது
போயிற்று. (விரியுவமையணி)

க || தத: ப்ரகோஷ்டே¹ ஹரி சந்த²நாங்கிதே
ப்ரமத்¹யமா நார்ணவதீ³ர நாதி²நீம் |
ரகு³ஸ் ஸஸாங்கார்த¹ முகே¹ந பத்ரிணா
ஸராஸநஜ்யா மலுநாத² பி²டௌஜஸ்: ||

59

(ப-ரை) தத: = பிறகு; ரகு³: = ரகுமன்னன்; ஹரிச²ந்தந = நம்
சந்தனத்தால்; அங்கிதே = பூசப்பட்டுள்ள; ப்ரகோஷ்டே = முழங்
கைக்குக் கீழ்; ப்ரமத்¹யமாந = கடையப்பட்ட; அர்ணவ = கடலைப்
போல்; தீ³ர = கம்பீரமாய்; நாந்தி²நீம் = ஒளிக்கும்; பி²டௌஜஸ்: =
தேவேந்திரனுடைய; அர்த¹ = பாதிமதிபோன்ற; முகே¹ந = நுனி
உடைய; பத்ரிணா = பாணத்தால்; அலுநாத் = அறுத்தான்.

(க-ரை) பிறகு ரகுமன்னன் தன் பாதிமதி போன்ற (அர்த்த
சந்திர) பாணத்தால், தேவேந்திரனுடைய சந்தனம் பூசிய முழங்
கைகளுக்குக் கீழ், கடையப்பட்ட கடல் போன்று அவ்வப்போது
இழுப்பதால் ஏற்பட்ட பேரொலி செய்துக் கொண்டு இருந்த அவனது
வில்லின் நாணை அறுத்துவிட்டான். (நிகழ்வினவிர்சியணி)

க || ஸ சாப முத்ஸரிஜ்ய விவ்ரித்²த² மஸ்த்ர:
ப்ரணாஸநாய ப்ரப²லஸ்ய வித்²விஷ:
மஹித்²ர பக்ஷவ்யப ரோபணோசிதம்
ஸ்பு¹ரத் ப்ரப²ாமண்டல மஸ்த்ர மாத்தே ||

60

(ப-ரை) விவ்ரித்²த² = பெருகிய; மத்ஸர = பகைக்கொண்ட;
ஸ: = அந்த தேவேந்திரன்; சாபம் = வில்லை; உத்ஸரிஜ்ய = விட்டு;
ப்ரப²லஸ்ய = வலிமிகுந்த; வித்²விஷ: = பகைவனான ரகுமன்னனை
ப்ரணாஸநாய = அழிப்பதற்கு; மஹித்²ர = மலைகளின்; பக்ஷ =
இறகுகளை; வ்யபரோபண = வெட்டுவதில்; உசிதம் = பழகிய;
ஸ்பு¹ரத் = ஒளிக்கும்; ப்ரப²ாமண்டலம் = கதிர்தள் உள்ள; அஸ்த்ரம் =
வஜ்ராயுதத்தை; ஆத்²தே² = பெற்றுக்கொண்டான்.

(க-ரை) பகைமை பெருகிய தேவேந்திரன் வில்லைக் கை
விட்டு, மலைகளின் இறகுகளை வெட்டியதும், ஒளியிக்கூறுமான
வஜ்ராயுதத்தை, வலிமிகுந்த பகைவனாகிய ரகுமன்னனைக்
கொல்லும் பொருட்டு கையிலேந்தினான். (தன்மைநவிர்சியணி)

க|| ரகு¹ர் ப்¹ரிஸம் வக்ஷஸி தேந தூடித:

பபாத பூ¹மௌ ஸஹஸஸி கார்குபி: |

நிமேஷ மாத்ரா த¹வதூ¹யச வ்யத¹ாம்

ஸஹோத்தி¹தஸ் ஸஸநிக ஹர்ஷநிஸ்வநை: ||

61

(ப-ரை) ரகு¹=ரகுமன்னன்; தேந=அந்த வஜ்ஜிராயுதத்தால்; ப்¹ரிஸம்=மிகுந்து; வக்ஷஸி=மார்பில்; தாடிதஸ்ஸந்=அடிப்பட்ட வனாய்; ஸஸநிக=படைகளுடைய; அஸ்ருபி¹ஸ்ஸஹ=கண்ணீருடன்; பூ¹மௌ=தரைமீது; பபாத=சாய்ந்தான்; நிமேஷமாத்ராத்=கணப் பொழுதில்; வ்யத¹ாம்=துன்பத்தை; அவதூய¹=விட்ட வனாய்; ஸஸநிக=ஸேனையின்; ஹர்ஷ=மகிழ்ச்சியால்; நிஸ்வதஸ்ஸஹ=சிங்கநாதத்துடன்; உத்தி¹தஸ்=எழுந்திருந்தான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் அந்த வஜ்ஜிராயுதத்தின் மார்பில் அடியுண்டவனாகி, தன் சேனைகள் கண்ணீர் மல்க தரைமீது விழுந்து கண நேரத்தில் அதை அலட்சியம் செய்து உடனே எழுந்தான். அப்போது படைவீரர்கள் சிங்கநாதம் செய்தனர். (மிகுதி நவீற்சியணி)

க|| தத¹ாபி ஸஸ்த்ர வ்யவஹார நிஷ்டு¹ரே

விபக்ஷ ப¹ாவேஸ்திர மஸ்ய தஸ்துஷ: |

துதோஷ வீர்யாதிஸயேவ்ரித்ரஹா

பத²ம்ஹி ஸர்வத்ர குணைர் நிதி¹யதே ||

62

(ப-ரை) தத¹ாபி=அந்த வஜ்ஜிராயுதத்தின் அடிப்படுதாலும்; ஸஸ்த்ர வ்யவஹார=ஆயுதத் தொழிலால்; நிஷ்டு¹ரே=கடினமான; விபக்ஷப¹ாவே=பகைமையில்; ஸ்தி¹தம்=நிலையாக; தஸ்துஷ: =இருக்கும்; அஸ்ய=இந்த ரகுமன்னனின்; வீர்யாதிஸயேந=பராக்ரமத்தின் மிகுதியால்; வீரித்ரஹா=தேவேந்திரன்; துதோஷ=மகிழ்வுற்றான்; தத¹ாஹி=அவ்வாறிருக்க; கு¹ணை: =குணங்களால்; ஸர்வத்ர=பகைவர், நடட்டார், அலட்சியமாயினோர் ஆகிய எல்லா ரிடமும்; பத²ம்=சமபாவத்தை=நிதி¹யதே=வைக்கப்படுகிறது.

(க-ரை) இவ்வாறு வஜ்ஜிராயுதத்தால் தாக்கியும், வெவ்வேறு முடியாது நிற்கும் ரகுமன்னனுடைய அற்புதமான பராக்ரமத்துக்குத் தேவேந்திரன் மெச்சினான். குணவான்களுக்குப் பகைவர் நடட்டாராகிய அனைவரிடமும் சமப்பார்வை இருப்பது இயற்கை அன்றோ. (மிகுதி நவீற்சியணி)

க. || அஸங்க² மத்²ரிஷ்வபி ஸாரவத்தயா

ந மே த்வத்²ந்யேந விஸோட்² மாயுத²ம் ।

அவேஹி மாம்பீத ம்ரிதே துரங்க²மாந்

கிமிச்ச¹ஸீதி ஸ்பு¹டமாஹ வாஸவா ॥

63

(ப-ரை) ஸார வத்தயா = வலிமை மிக்கதாகையால்; அத்²ரிஷ்வபி = மலைகளிலும்; அஸங்க²ம் = தடையற்றிருந்த; மே = எனது; ஆயுத²ம் = வஜ்ஜிராயுதமானது; த்வத் அந்யேந = நீ யல்லாது மற்றவரால்; நவிஸோட்²ம்; சகிக்கப்படவில்லை; ஆவேஹி = தெரிந்துக்கொள்; துரங்க²ம் ஆத்²ரிதே = புரவியைத் தவிர்த்து; கிம் = ஏதை; இச்ச¹ஸி = விரும்புகிறாய்; இதி = என; வாஸவ = தேவேந்திரன்; ஸ்பு¹டம் = தெளிவாக; ஆஹ = உரைத் தான்.

(க-ரை) தேவேந்திரன் ரகுமன்னனிடம், “மலைகளின் இறகு களைத் தறித்த வலிமைமிக்க எனது வஜ்ஜிராயுதத்தின் தாக்கு தலைத் தாங்கி நின்றவன் நீ ஒருவன் மட்டு மல்லாது மற்றெவருமே தப்பியதை யான் கண்டிலேன்; ஆகையால், உன்மீது எனக்கு அன்பு உண்டாகியது என அறிவாயாக; இப்புரவியைத் தவிர்த்து, வேறென்ன வேண்டுமோ கேள்” என்றான். (இன்பவணி)

க. || ததோ நிஷங்க²ாத²ஸமக்²ர முத்²த்²ரிதம்

ஸுவர்ண புங்க¹ த்²யுதிர்ம ஜிதாங்கு²னிம் ।

நரேர்த்த²ர ஸூநு: ப்ரதி ஸம்ஹரந் நிஷும்

ப்ரியம் வத²ம் ப்ரத்யவத² த்ஸுரே²வரம் ॥

64

(ப-ரை) தத = பிறகு; நரேர்த்த²ர ஸூநு: = ரகுமன்னன்; நிஷங்க²ாத² = அம்புராப் பொதியிலிருந்து; அஸமக்²ரம் யத¹ாதத¹ா = முடிவுறாதது போன்று; உத்²ரிதம் = மேலுக்கெடுத்து; ஸுவர்ண = பொன்னாலாய்; புங்க¹ = பிடியின்; த்²யுதி = ஒளியால்; ரஞ்ஜித = மிளிர்ச் செய்த; அங்கு²னிம் = விரல்களுடைய; இஷும் = பாணத்தை யும்; ப்ரதி ஸம்ஹரஸ்ஸந் = பின்னுக்கு இழுத்துக் கொண்டவனாய்; ப்ரியம்வத² = அன்பு மொழிகளால்; ஸுரே²வரம் = தேவேந்திரனை நோக்கி; ப்ரத்யவத² = பதிலைக் கூறினான்.

(க-ரை) அதற்கு ரகுமகாஜன் அம்புராப்பொதியிலிருந்து, பாதியளவுக்கு மேலே கொண்டுவந்த அம்பை மறுபடியும் அதிலேயே

விட்டுவிட்டு, நல்லதைச் சொல்லும் தேவேந்திரனைப் பார்த்து மறு மொழி நவீனரான். (தகுதியணி)

கஃ அமோச்ய மர்வம் யதி² மந்யஸே ப்ரபே¹ர
ததஸ் ஸமாப்தே விதி¹நைவ கர்மணி ।
அஜஸ்ர தீக்ஷாப்ரயதஸ் ஸ மத்²கு²ரு:
க்ரதோ ரஸேஷேண ப¹லேந யுஜ்யதாம் ॥

65

(ப-ரை) ஹேப்ரபே¹ர=ஓ, தேவேந்திரனே! அர்வம்=புரவியை; அமோச்யம்=விடக்கூடாததாக; மந்யஸேயதி=நினைத்தாயெனின்; தத=ஆனால்; அஜஸ்ர=எப்போதுமே; தீ²க்ஷா=வேள்வி என்னும் விரதத்தில்; ப்ரயத=ஆழ்ந்துள்ள; ஸ=அந்த; மத்²கு²ரு=எனது பிதா; விதி¹நைவ=நூல் (சாத்திரங்)களைக் கொண்டே; கர்மணி=வேள்வியென்னும் கிரிகையை; ஸமாப்தே=முடிக்கப்பட்டதாய் ஆவதற்கு; க்ரதோ=அசுவமேத யாகத்தின்; ப¹லேந=பலனால்; அஸேஷேண=எல்லாவற்றுடனும்; யுஜ்யதாம்=கூடியுள்ளதாகட்டும்.

(க-ரை) ஐயனே! குதிரை விடத்தக்கதன்றென்று எண்ணுவையேல், விரதத்துடன் கூடிய எனது பிதாவின் அசுவமேத யாகப் பலனை (குதிரையின்றியே) நிறைவுற்றதாகச் செய்தருள்வாய். (வேண்டலணி)

கஃ யத¹ர ஸ்ரித்தாந்த யிமம் ஸதே²ராக²த
ஸ்த்ரிலோசநை காம்ஸதயா து²ராஸத²: ।
தவைவ ஸந்தே²ஸ ஹரா த்²விஸாம்பதிஸ்
ஸ்ரிணோதி லோகேஸ தத¹ர விதி¹யதாம் ॥

66

(ப-ரை) ஸதே²ராக²த=வீடு திரும்பிய; த்ரிலோசநை=பரமேசுவரனுடைய; ஏகாம்ஸதயா=ஒரே அம்சமுடையவனாதலால் து²ராஸத²=கிடைக்கப்பெறாத; விஸாம்பதி=நரேந்திரனாகிய திஸீப மன்னன்; யத¹ர=எவ்வாறு; இமம் ஸ்ரித்தாந்தம்=இச்செய்தியை; தவ=உன்னுடைய; ஸந்தே²ஸஹராத் ஏவ=தூதுவனாலேயே; ஸ்ரிணோதி=கேட்கிறாரோ; ஹேலோகேஸ=ஓ தேவேந்திரனே! தத¹ர=அதுபோல்; தீ¹யதாம்=செய்யப்பட்டதும்.

(க-ரை) மேலும் ஈசுவர சம்மந்தமான எட்டு மூர்த்திகளுடன் யாக தீட்சையால் ஒரு மூர்த்தியாய் விளங்குவதால், மிக்க பராக்

கிரமமுடைய, வீட்டிலுள்ள, என் பிதாவான திலீபமன்னருக்கு இச்செய்தியை நீர் உமது தூதுவர் வாயிலாகவே சொல்லி அனுப்ப வேண்டும். (வேண்டலணி)

க. ததே¹தி காமம் ப்ரதி¹ஸு¹ருவாந் ரகே¹ஃ

யத²ாக²தம் மாதவிஸாரதி¹ர் யபெள ।

ந்ரிபஸ்ய நாதிப்ரமநாஸ் ஸதே²ா க்²ரிஹம்

ஸுதஸிணாஸநு ரபி ந்யவர்தத ॥

67

(ப-ரை) மாதவிஸாரதி=‘மாதவி’ என்பவனைத் தேரோட்டியாகக் கொண்ட தேவேந்திரன்; ரகே¹ஃ=ரகு மன்னனுடைய; காமம்=எண்ணத்தை; ததே¹தி=அவ்வாறே ஆகட்டுமென்று; ப்ரதி¹ஸு¹ருவாந்=குளுரைத்தவனாய்; யத²ாக²தம் = வந்தது போலவே; யபெள=திரும்பிச் சென்றனர்; ஸதஸிணா ஸுநுரபி=ரகுமன்னனும்; ஸதே²ாக்²ரிஹம்=ஸபாமண்டபத்தை நோக்கி; ந்யவர்தத=திரும்பிச் சென்றான்.

(க-ரை) தேவேந்திரன் அவ்வாறே ஆகட்டுமென நவின்ரு திரும்பிச் சென்றான். ரகுமன்னனும் புரவியை இழந்த எண்ணத்துடன் தனக்குக் கிடைத்த பெற்றிக்கு மனநிறைவுறாமலேயே தன்னுடைய நகரத்திற்குச் சென்றுவிட்டான். (பொதுமைபணி)

க. த மப்¹யநந்த² த்ப்ரத¹மம் ப்ரபே²ாதி¹:

ப்ரஜே¹ஸ்வர¹ஸ் ஸாஸந ஹாரிணா ஹரேத: ।

பராம்ரி¹ஸ் ஹர்ஷ ஜலேந பாணிநா

ததீ²ய மங்க²ம் குலி¹ஸ வ்ரணாங்கிதம் ॥

68

(ப-ரை) ஹரே: =தேவேந்திரனுடைய; ஸாஸநஹாரிணா = உத்தரவைக் கொண்டு செல்பவனால்; ப்ரத¹மம்=முதன்முதலில்; ப்ரபே²ாதி¹: =அறிவிக்கப்பட்ட; ப்ரஜே¹ஸ்வர: =திலீப மன்னன்; ஹர்ஷஜலேந =ஆனந்தக் கண்ணீரால் குளிர்ந்த; பாணிநா =கைகளால்; குலி¹ஸ =வஜ்ஜிராயுதத்தின்; வ்ரணா =புண்களால்; அங்கிதம் =அடையாளமுள்ளதாய் செய்யப்பட்ட; ததீ²யம் =அந்த ரகுமன்னனின்; அங்க²ம் =உடலை; பராம்ரி¹ஸந் =தொடுக்கின்ற வனாய்; தம் =அந்த ரகுவை; அப்¹யநந்த²த் =பாராட்டினான்.

(க-ரை) தேவேந்திரன் திலீப மன்னனுக்குத் தன் தூதுவன் வாயிலாக அவ்வாறே சொல்லியனுப்ப, அதற்குத் திலீப மன்னன்

மிகுந்த மகிழ்வுற்று, வஜ்ஜிராயுதத்தால் அடியுண்ட ரகுவின் உடலை, தன் குளிர்த கைகளால் தடவிக் கொடுத்து அவனை மெச்சிக்கொண்டான். (இன்பவணி)

சு ॥ இதி ஸ்விதீரோ நவதிம் நவாதி³காம்

மஹா க்ரதுநாம் மஹநீய ஸாஸநஃ ;

ஸமாகுருக்ஷு²ர் தி²வ மாயுஷஃ ஸுயே

ததாந ஸோப¹ந பரம்பராமிவ ॥

69

(ப-ரை) இதி=முன்கூறியதுபோல்; மஹநீய=மகத்தான; ஸாஸநஃ=உத்தரவுடைய; ஸ்விதீரஃ=திலீப மன்னன்; மஹா மேன்மையான; க்ரதுநாம்=அசுவமேத யாகங்களின்; நவாதி³காம் நவதிம்=தொண்ணூற்று ஒன்பதை; ஆயுஷஃ=ஆயுவை; ஸுயே=தாண்டிய பிறகு; தி²வம்=தேவ வுலகை; ஸமாகுருக்ஷு²ஸ்ஸந்=ஏறும் எண்ணம் கொண்டவனாய்; ஸோப¹ந=படிகளின்; பரம் பரம் இவ=வரிசைப்போல்; ததாந=விரிவு படுத்தினான்.

(சு-ரை) திலீப மன்னன் தன் ஆயுட் கடைசியில் தேவலோகம் செல்லும் எண்ணத்துடன் அதற்குப் படிகள் அமைத்தவாறு தொண்ணூற்றொன்பது அசுவமேத யாகங்களைச் செய்தான். (உருவகம்)

சு ॥ அத¹ஸ விஷய வ்யாவ்ரித் தாத்மா யத¹ாவிதி²ஸநிவே

ந்ரிபதிகருத²ம் த²த்வா யூநேஸிதாதப வாரணம் ।

முநிவந தருச்ச¹ாயாம் தே²வாம் தயா ஸஹ ஸி¹ரியே

க²ளித வயஸா மிஷ்வாகூணா மித²ம் ஹிகுபைத்ரம் ॥ 70

இதி காளிதாஸ க்ரிதொ ரகு¹வம்ஸே மஹாகாவ்யே த்ரிதீய ஸ்ஸர்க²ஃ.

(ப-ரை) அத¹=பிறகு; விஷயவ்யாவ்ருத்தாத்மா=கேட்டல் முதலிய புலன் வழிக் கொள்ளாதவிருந்து திரும்பிய; ஆத்மா=சித்த முடைய; ஸஃ=அந்த திலீபமன்னன்; யதாவிதி²=நூன்முறையை ஒட்டி; யூநே=இளம் வயதுடைய; ஸநிவே=மகனாகிய, (ரகு மன்னனுக்காக) ந்ரிபதி=அரசனுக்கு; கருத²ம்=சின்னமாகிய; ஸிதாதபவாரணம்=வெண்குடையும்; த²த்வா=கொடுத்து; தயா=அந்த; தேவ்யாஸஹ=சுதஸுணா தேவியுடன்; முநிவந=முநியுள்ள காட்டிலிருக்கும்; தரு=மரத்தின்; ச¹ாயாம்=நிழலில்; ஸி¹ரியே=ஆண்டினான்; தத¹ாஹி=அப்படியிருக்க; க²ளித=கடந்துவிட்ட;

வயஸாம் = வயதையுடைய; இஷ்வாகூணாம் = இஷ்வாகு நாட்டரசர் கட்டு; இதீம் = இந்த (காட்டுக்குச் செல்லுதல்) குல = மறபில் கடைப்பிடித்துவரும்; வரதம் ஹி = விரதமே யன்றோ!

(க-ரை) திலீப மன்னன் எல்லாந் துறந்து அரசனுக்கு அறிஞறியாக வெண்குடையை இளம் வயதினான தன் மகனாகிய ரகுமகாராசனுக்கு ஒப்படைத்து மனைவியுடன் வானப் பிரத்த நெறியை நடத்துவதற்கு வனாந்திரம் சென்றான். இஷ்வாகுவம்சத்து அரசர்களுக்கு, வயோதிக காலத்தில் வானப் பிரத்தமென்னும் ஆச்சிரமத்தைக் கடைப்பிடித்தல் வழக்கமே அன்றோ. (உடனி கழ்ச்சியணி)

இது காளிதாசனானியற்றப்பட்ட ரகுவம்சத்தில் மூன்றாம் சருக்கத்திற்குத் திருத்தணிவாழ் ஸ்ரீவித்யானந்தரெனும் செ. ராமலிங்காச்சாரியாராலியற்றப்பட்ட தெளிவுரை.

ரகுவம்ச மகா காவியம்

நாகன்ராம் சருக்கம்

௩௥ ஸராஜ்யம் கு^௧ருணாத^௨த்தம் பதி பத்^௩யாதி^௪கம் ப^௫பெ^௬ள ।

தி^௭நாந்தே நிஹிதம் தேஜஃ ஸனித்ரேவஹுதா^௮ஸாஃ ॥

1

(ப-ரை) ஸ=அந்த ரகுமகாராசன்; கு^௧ருணா=தந்தையாகிய திலீப மன்னனால்; த^௨த்தம்=கொடுக்கப்பட்ட; ராஜ்யம்=அரசை; ப்ரதிபத்^௩ய=அடைந்து; திநாந்தே=மாலையில்; ஸனித்ரா=சூரியனால்; நிஹிதம்=கொடுக்கப்பட்ட; தேஜஃ=ஒளியை; ப்ரதிபத்^௪ய=அடைந்து; ஹுதா^௮ஸா இவ=வன்னியைப் போல்; அதி^௬கம்=மிகுதியாக; ப^௫பெ^௬ள=பிரகாசித்தான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் தன் தகப்பனராகிய திலீப மன்னனால் கொடுக்கப்பட்ட அரசையேற்று மாலை வேளையில் பரிதியால் கொடுக்கப்பட்ட ஒளிப் பொருந்திய வன்னியைப் போல் மிகவும் பிரகாசித்தான். (மிகையொற்றுமை உருவகவணி)

௪௥ தி^௧லீபாநந்தரம் ராஜ்யே தந்நி^௨ஸம்ய ப்ரதிஷ்டி^௩தம் ।

பூர்வம் ப்ரதூ^௪மிதோ ராஜ்ஞாம் ஹ்ரித^௫யேஃகநி ரிவேத்தி^௬தம் ॥ 2

(ப-ரை) திலீபாநந்தரம்=திலீப மன்னனுக்குப் பிறகு; ராஜ்யே=நாட்டில்; ப்ரதிஷ்டி^௩தம்=இளவரசானாக்கப்பட்ட; தம்=அந்த ரகுமன்னனை; நி^௨ஸம்ய=கேட்டு; பூர்வம்=முன்பு; (திலீபன் காலத்தில்); ராஜ்ஞாம்=பகைத்த அரசர்களின்; ஹ்ரித^௫யே=மனதில்; ப்ரதூ^௪மிதஃ=புகையைக் கண்டு; அக்^௬நிஃ=துயரத்தை; உத்தி^௧த இவ=ஒளித்ததோவென்று இருந்தது.

(க-ரை) எதிரி மன்னர்கள் தலீபனுக்குப் பிறகு ரகுமகாமன்னன் இளவரசனானதைக் கேட்டதும், அவர்களுடைய இதயத்தில் புகைத்துக் கொண்டு இருந்தக் கனலானது தலை தூக்கியது போலாயிற்று. அதாவது திலீபன் விஷயத்தில் மிகவும் அச்சப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர்; அந்தப்பயம் இப்போது அதிகமாயிற்று. (மிகையதன் செய்கையுருவகவணி)

க. புருஹுத த்¹வஜஸ்யேவ தஸ்யோந் நயந பங்க்தயஃ॥

நவாப்யுத்த¹ந த்²ஸிந்யோ நநந்து²: ஸப்ரஜா: ப்ரஜா:॥ 3

(ப-ரை) புருஹுத¹=தேவேந்திரனுடைய; த்¹வஜஸ்யேவ=கொடியைப் போன்ற; தஸ்ய=அந்த ரகு மன்னனுடைய; நவ-புதிய; அப்யுத்த¹ந¹=உயர்வை; த்²ஸிந்யோ=காணும்படியான; ஸப்ரஜா: =சந்ததியாருடன் கூடிய; ப்ரஜா: =மக்கள்; உத்=உயர்த்தப்பட்ட; நயந=கண்களின்; பங்க்தயஸ் ஸத்²ய: =வரிசைகள் உடையவர்களாய்; நநந்து²து: =மகிழ்ந்தனர்;

(க-ரை) மக்கள் தம்முடைய மக்களுடன் கூடி ஒவ்வொரு வருடமும், அரசர்களால் செய்யப்படும் இந்தரக் கொடியின் விழாவில் அதன் உச்சியை எவ்வாறு கண்களை உயர்த்திப் பார்த்து மகிழ்வார்களோ அவ்வாறே புதிதாய் அரசுக்கு வந்த ரகுமன்னனுடைய மேன்மையைக் கண்ணாறக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். (விரிவுரையணி)

க. ஸமமேவ ஸமாக்ரந்தம் த்²வயம் த்²விரத²க²மிநா॥

தேந ஸிம்ஹாஸநம் பித்ரயம் அகி¹லம் சாரிமண்டலம்॥ 4

(ப-ரை) த்²விரத²=யானையைப் போல்; க²மிநா=செல்லுர்; தேந=அந்த ரகுமன்னனால்; பித்ரயம்=தகப்பனாரைச் சார்ந்த; ஸிம்ஹாஸநம் = அரியணையையும்; அகி¹லம் = எல்லா; அரிமண்டலம்; பகைவர்களின் நாடுகளையும்; த்²வயம்=ஆகிய இரண்டினையும்; ஸமமேவ=ஒரே நேரத்தில்; ஸமாக்ரந்தம்=பற்றிக் கொள்ளலாயிற்று.

(க-ரை) மதகரியைப் போன்ற நடையுடைய ரகுமன்னன் தன்னரியணையை ஏற்றவுடன் பகையரசர்கள் அவனுக்குப் பயந்து கீழ்ப்பணிந்தனர். (உவமை மற்றும் விறுகோளணி)

அ. சிங்காதனம் ஏறியபின் அவனது அரசு விளக்கப்படுகிறது.

க. ச¹பாயாமண்டல லக்ஷ்யேண தமத்²சி¹பா கிலஸ்வயம்॥

பத்²மா பத்²மாதபத்ரேண பே¹ஜேஸாம்ராத்ய தீக்ஷிதம்॥ 5

(ப-ரை) பத்²மா=இலக்குமியால்; ஸ்வயம்=தாமசு; அத்¹சி¹பதம்கில=தென்படாதவனாய்; ச¹பாயாமண்டல = ஒளியின் திரளால் (குடையின் நிழலால் என்றும் தொனி) லக்ஷ்யேண=எண்ணக் கூடிய; பத்²மாத பத்ரேண=தாமரையென்றும் குடை

யால்; ஸாம்ராஜ்யம் = நாடாண்மையில்; தீ²க்ஷிதம் = ஊக்கங் கொண்டுள்ள; தம் = அந்தராகு மன்னன்; பே²ஜே = அடைந்தனள்.

(க-ரை) ரகுமகாராஜன் அரியணையேறியதும் அவருக்குண்டாகிய ஒளியின் திரளானது தாமரை என்னும் குடையைப் போல் தெரிந்தது. இதனால், அரசனையும் மலரான் அவனுக்குக் குடையைப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பது போன்று இருந்தது. (உயர்வு விவரிக்கப்படுகிறது)

அ|| மற்றும் அவனுக்கு நாமகளின் சாந்தித்தியம் கூறுதல்.

க|| பரிகல்பித ஸாந்தித்²யா காலேகாலேசவந்தி²ஷு |

ஸ்துத்யம் ஸ்துதிபி² ராத்²யாபி² ரூப பந்தே ஸரஸ்வதீ || 6

(ப-ரை) ஸரஸ்வதீ = சரசுவதி தேவியும்; காலேகாலே = உரிய காலத்தில்; வந்தி²ஷு = துதிப்பாடல்களில்; பரிகல்பித = செய்யப்பட்ட; ஸாந்தித்²யாஸதி = ஸாந்தித்யமுடையவளாய்; ஸ்துத்யம் = துதிக்கத்தக்க ரகுமன்னனை; ராத்²யாபி² = பொருள் நிறைந்த; ஸ்துதிபி² = துதிப்பாடல்களால் உபதஸ்தே² = தொழுதனர்.

(க-ரை) அந்தந்த வேளைகளில் வந்தியும் மாகதர்களும் ரகுமன்னனை, அவனது குணநலன்களைத் துதி செய்ய, அரசர்கள் விட்டுண்டு, திக்குப் பாலர்கள் போன்ற பெருமை உடையவர்கள் எனும் கூற்றுக்கேற்ப, தேவ பாவனையோடு அவனை சரசுவதியே துதி செய்வது போன்று தோன்றிற்று. (உயர்வு விவரிக்கப்படுகிறது)

க|| மநுப்ரபி²ர்திபி²ர் மாந்யை பு²க்தாயத்²யபி ராஜபி² |

தத²யாயந்ய பூர்வேவ தஸ்மிந் நாலீத்² வஸுந்த²ரா || 7

(ப-ரை) வஸுந்த²ரா = பூமியானது; மநுப்ரபி²ர்திபி² = மனு வன்மையும் மாமன்னன் முதலிய; மாந்யை = பூசிக்கத்தக்க ராஜபி² = அரசர்களால்; பு²க்தாயத்²யபி = அனுபவிக்கப்பட்டதே; தத²யாபி = ஆயினும்; தஸ்மிந் = அந்த ரகுமன்னனைப் பொறுத்தமட்டில்; அந்நய பூர்வேவ = முன்பு பிறரால் அனுபவிக்காதது போல்; ஆஸீத் = ஆயிற்று.

(க-ரை) இப்புவியானது முன்பு மனு முதலிய புகழ்வாய்ந்த பல மன்னர்களால் ஆளப்பட்டதே ஆயினும் ரகுனின் அதிசயமான சதல்

போன்ற நற்குணங்களை யொட்டி இதுபோன்ற அரசன் இதுவரை ஆண்டதில்லை என்ற புகழை அடைந்தான். (உயர்வுநர்விற்சியணி)

அவ || அதற்குக் காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன.

சு || ஸஹி ஸர்வஸ்யலோகஸ்ய யுக்த த²ண்டதயா மந: |

ஆத²த² நாதி ஸ்தோஷ்ணோ நப²ஸ்வா நிவ த²ாக்ஷிண: || 8

(ப-ரை) ஸ: = அந்த ரகுமன்னன்; யுக்த = தகுந்த; த²ண்டதயா = தண்டனைகள் உடையவனாதலால்; ஸர்வஸ்வ = எல்லா; லோகஸ்ய = மக்களின்; மந: = மனதில்; நாதி ஸ்தோஷ்ண: = மிகுந்த குளுமையும், மிக்க வெப்பமும் இல்லாத; த²ாக்ஷிணயே = தெற்கிற பிறந்த; நப²ஸ்வாநிவ = வாயுவைப் போல்; ஆத²த² = கொண்டனர்.

(சு-ரை) ரகுமாமன்னன் தண்டிக்கத் தக்கவர்கட்கு எவ்வளவு தண்டனை தருமோ அவ்வளவு மட்டுமே தெளிவுடன் வழங்கிவந்ததால் அவனுடைய ஆட்சியானது காற்று தேவைப்பட்டபோது சுகந்தரவல்ல தென் திசையிலிருந்து வீசும் தென்றல்போன்று, எல்லா மக்களுக்கும் மகிழ்விப்பதாக இருந்தது. (நிகழ்வினவிற்சி மற்றும் தொகையுமையணி)

சு || மந்தே²ாத்தண்ட¹ா: க்ரிதாஸ்தேந குணாதி²க²தா கு²ரௌ |

ப¹லேந ஸஹகாரஸ்ய புஷ்போத்²க²ம இவ ப்ரஜா: || 9

(ப-ரை) தேந = அந்தரகு; கு²ண அதி²க²தயா = நற்குணங்கள் நிறைந்தவனாக இருந்தமையால்; ப்ரஜா: = மக்கள்; கு²ரௌ = அவன் தந்தையாகிய திலீப மன்னனைப் பொருத்தவரையில்; ஸஹகாரஸ்ய = இனிய மாமரத்தில்; ப¹லேந = பழத்தால்; புஷ்ப = பூவின்; உத்²க²ம இவ = பிறக்கும் தருணத்தில் உள்ளதுபோல்; மந்த = சொற்பமான; உத்தண்ட¹ா: = உற்சாக முடையவர்களாக; க்ரிதா: = செய்யப்பட்டனர்.

(சு-ரை) ரகுமகாராஜனின் அதிக நற்குணங்களை யொட்டி அவனது மக்களுக்குத் திலீப மன்னனிடம் வைத்திருந்த அன்பு குறைந்தது. எவ்வாறெனின், இனிய மாமரம் பூக்கும்போது மகிழ்வுண்டாகிறது. அது பலனளிக்கும்போது அம்மகிழ்ச்சி பெருகி

பூவின் மீதிருந்த மகிழ்ச்சி குறைந்துவிடுகிறது. (நிகரெடுத்துக் காட்டுவமையணி)

சு || நயவித்²பி¹ர் நவேராஜ்ஞீஸ் ஸதஸச் சோபத¹ர்ஸிதம் |

பூர்வ ஏவா ப¹வத் பக்ஷை தஸ்மிந் நாப¹வ து²த்தரஃ ||

10

(ப-ரை) நயவித்²பி¹ர் = நீதி நூலறிஞர்களால்; நவே = புதிய வனாகிய; ராஜ்ஞீ = ரகுமன்வன் விஷயத்தில்; ஸத் = அறப்போரையும்; அஸத்ச = வஞ்சனைப் போரையும்; உபத¹ர்ஸிதம் = காண்பிக்கப்பட்டது; தஸ்மிந் = அந்த ரகுமன்னனிடம்; பூர்வ = முதலாம்; பக்ஷை ஏவ = அறப்போரே; அப¹வத் = ஆயிற்று; உத்தரஃ = இரண்டாவதாகிய வஞ்சப் போர்; நாப¹வத் = ஆகவில்லை.

(க-ரை) நீதி நூலறிஞர்கள் புதிதாக அரசை ஏற்ற ரகுவுக்கு அறப்போரையே பின்பற்றினார். அறமற்றதைப்பற்றிச் சிந்தித்ததே கிடையாது. (வீறுகோளணி)

சு || பஞ்சாநாமபி பூ¹தாநா முத்கர்ஷம் புபுஷுர் கு²ணாஃ |

நவே தஸ்மிந் மஹிபாலே ஸர்வந் நவமிவா ப¹வத் ||

11

(ப-ரை) பஞ்சாநாமபி = ஐந்தாகிய; பூ¹தாநாம் = பூமி முதலிய பூதங்களின்; கு²ணாஃ = மண் முதலிய குணங்கள்; உத்கர்ஷம் = மேன்மையை; புபுஷுஃ = பேணினை; தஸ்மிந் = அந்த ரகுமன்னன்; நவே = புதிய; மஹிபாலே = தி = அரசனையாயினும்; ஸர்வம் = எல்லாப் பொருளும்; நவமிவ = புதிதானது போல; ஆஸீத் = ஆயிற்று.

(க-ரை) ரகு மன்னனுடைய மேன்மையான அறவாட்சியில் காலத்திற் கேற்ப தவறாது நடத்திவந்தமையால், புவி முதலிய பஞ்ச பூதங்களின் குணங்கள் மேன்மையுற்றன. இதனால், அவனது புதிய அரசில் எல்லாமே புதியனவாகவே தோன்றின. (தன் குணமிகையணி.)

சு || யத¹ா ப்ரஹ்லாத²நாச் சந்த்²ரஃ ப்ரதாபாத் தபநோ யத¹ா |

ததை¹வ ஸோபூ¹ த²ந்வர்தே¹ா ஞாஜா ப்ரக்ரிதி ரஞ்ஜநாத் ||

12

(ப-ரை) யத¹ா = எவ்வாறு; சந்த்²ரஃ = சந்திரன்; ப்ரஹ்லாத²நாத் = மகிழ்வுட்டுவதால்; அந்வர்த¹ஃ = ஏற்றப் பெருகையவனோ; யத¹ா = எவ்வாறு; தபநஃ = குரியன்; ப்ரபாதாத் = வருத்துவதால்;

அந்வர்த¹=தகுந்த பெயருடையவன் ஆகின்றானோ; தத¹ர=அதுபோல்; ஸ: ராஜா=அந்த ரகுமன்னன்; ப்ரக்ரிதி=மக்களின்; ரஞ்ஜநாத்=மகிழ்வுறச் செய்வதால்; அந்வர்த¹=அதற்கேற்ற நற்புகழ் கொண்டவனாக; அபூ²த்=ஆனான்.

(க-ரை) சந்திரன் தன் மகிழ்வுட்டும் கதிர்களாலும், சூரியன் தன் வெப்பக் கதிர்களாலும் எவ்வாறு தகுந்த பெயர்கள் உடையவர்களாக இருக்கின்றனரோ அதுபோல், ரகுமன்னன் மக்களின் காதலுக்கேற்ப நற்பெயருடையவனாக விளங்கினான். (விரியுவமையணி)

சு || காமம் கர்ணாந்த விஸ்ராந்தே விஸாலே தஸ்ய லோசநே |

சதுஷ்மத்தா து ஸாஸ்த்ரேண ஸுக்ஷ்ம கார்யார்த¹ த²ர்ஸிநா || 13

(ப-ரை) விஸாலே=விரிவான; தஸ்ய=அந்த ரகுமன்னவனுடைய; லோசநே=கண்கள்; காமம்=மிக்க; கர்ணாந்த=காதுகள் வரையில்; விஸ்ராந்தே=பரவின; சதுஷ்மத்தாது=கண்களுடைய வனுடைய அறமோ; ஸுக்ஷ்ம=சுர்மையான; கார்யார்த¹=செய்த் தொழில் காட்டுவன; ஸாஸ்த்ரேண=நூல்களாலேயே.

(க-ரை) ரகுமன்னனுடைய காதுகள் வரை கண்கள் பரவி இருந்தன. அதாவது அவை மிக விரிந்திருந்தன. அதுபோல், அவனுடைய நூற்பார்வையும் மிக விரிந்திருந்தது (விளக்கணி)

சு || லப்த¹ப்ரஸுமந ஸ்வஸ்த¹ம் அதை¹நம் ஸமுபஸ்தி¹தா |

பார்தி¹வ ஸூர் த²விதீயேவ ஸரத் பங்கஜ லக்ஷணா || 14

(ப-ரை) அத¹=பிறகு; லப்த¹=ஏற்றுக்கொண்ட அரசின்; ப்ரஸுமந=நிலையால்; ஸ்வஸ்த¹ம்=அடங்கப்பெற்ற மனமுடைய; ஏநம்=இந்த ரகுமன்னன்; பங்கஜ=தாமரை மலர்களை; லக்ஷணா=சின்னங்களாகக் கொண்ட; ஸரத்=சூதிர்க்காலம்; த்வதீயா=இரண்டாவதாகிய; பார்தி¹வஸூ: இவ=அரசப் பூமகள் போல, ஸமுபஸ்தி¹தா=அடைந்தது.

(க-ரை) ரகுமன்னன் பகைவர்களின் தொல்லைகளற்ற வனாய், நிலைத்த மனமுடையவனாக இருந்தான். அப்போது அவனடைந்த அரசெனும் இலக்குமிக்குச் சின்னமாய தாமரைகள் மலரும்படியான சூதிர்க்காலம் வந்தது. (புனைவுரிவினைவணி)

கஃ நிர்வரிஷ்ட லகு²பி¹ர் மேகை²: முக்தவர்த்மா ஸுது²ஸ்ஸஹ: ।

ப்ரதாயஸ் தஸ்ய ப¹ாநோ²ஸ யுக²பத்² வ்யாநஸோ தி²ஸ: ॥ 15

(ப-ரை) நிர்வரிஷ்ட = மிகுதியின்றி பெய்துவிட்டவையாத லால்; லகு²பி¹: = இலேசான; மேகை²: = மேகங்களால்; முக்த = விடப்பட்ட; வர்த்மா = பாதையுடையதாகவின்; ஸுது²ஸ்ஸஹ: = சகிக்கமுடியாத; தஸ்ய = அந்த ரகுமன்னனின்; ப¹ாநோ²ஸ = குரியனுடைய; ப்ரதாய: = வலிமையும் (வெய்யிலும்); யுக²பத் = ஒரே நேரத்தில்; தி²ஸ: = திசைகளில்; வ்யாநஸோ = பரவிற்று,

(க-ரை) மழை நன்கு பெய்து பூமி ஆகாயப் பாதைகள் மேகங் களால் விடுபட்டமையின் சகிக்க முடியாத வெய்யிலின் வலிமை திக்குகளில் பரவியது. அதாவது நன்றாக வெய்யில் காய்ந்ததற் கும் ரகுமன்னன் போர் தொடுக்க முயற்சி செய்யவும் தொடங்கலா யிற்று. (வாக்கியப் பொருட்காட்சியணி)

கஃ வார்ஷிகம் ஸஞ்ஜஹா ரேந்த்²ரோ ரகு²ர் ஐஜத்ரம் த²நு¹ர்

த²தெ¹ள: ।

ப்ரஜார்த¹ ஸாக²நே தெளஹி பர்யா யோத்²யத கார்முகௌ ॥ 16

(ப-ரை) இந்²த்ர: = தேவேந்திரன்; வார்ஷிகம் = மழைக்காக; த²நு¹: = வில்லை; ஸஞ்ஜஹா = நிறுத்திக் கொண்டான்; ரகு²: = ரகுமன்னன்; ஐஜத்ரம் = வெற்றி தரும்; த²நு¹: = வில்லை; த²தெ¹ள: = ஏந்தினான்; ஹி = எக்காரணத்தால்; தெள = அந்த இந்திரனும் ரகுவும்; ப்ரஜ = மக்களின்; அர்த¹ = நன்மை; ஸாத²நே = பெறுவதில் பர்யாய = முறையே; உத்²யத = தொடுத்த; கார்முகௌ = வில்லாள் னாக ஆனார்கள்.

(க-ரை) தேவேந்திரன் மழை பெய்வித்தவின் பொருட்டு எடுத்த வில்லை இறக்கிக் கொண்டான். உடனே ரகுமன்னன் போர்புரிவதற்காக வில்லையேந்தினான். இவ்வாறாக மக்கள் நல்வாழ்விற்கு பயிர்கள் விளையும் பொருட்டு இந்திரனும், பகைவர் தொல்லை நீக்க ரகுமன்னனும் முறைமே வில்லேந்தினார்கள். (நிகர்தொடர்முழுதுவமையணி)

கஃ புண்டரீகாத பத்ரஸ்த¹ம் விகஸ்த்காஸ சாமர: ।

ரிதூர் விடம்பயாமாஸ நபுந; ப்ரப தச்ச²ரியம் ॥

17

(ப-ரை) புண்டரீகம் = வெண்டாமரையே; ஆதபத்ரம் = குடையாகவுள்ளதும்; விகஸத் = மலர்ந்த; காஸம் = நாணல் பூக்களே; சாமரம் = விஞ்ஜாமரங்களாகவும் கொண்ட; ரிதம் = கூதிரீக்காலம்; தம் = அந்த ரகுவை; விடம்பயாமாஸம் = இன் தொடர்ந்து; தத் = அந்த ரகமன்னனுடைய; ஸ்ரியம்புநம் = ஒளியை; நப்ராபம் = அடையாமற் போயிற்று.

(க-ரை) கூதிரீக்காலம் வெண்டாமரையைக் குடையாகவும், நாணல் பூவை விஞ்ஜாமரையாகவும் கொண்டுள்ளதில், ரகமன்னனைப் போன்று இருந்ததாய் தோன்றிற்று, ஆயினும், அவனுடைய ஆக்கத்தை அடைய முடியாது போயிற்று. (விரியுயமை மற்றும் எதிர்நிலையணி)

சு || ப்ரஸாத² ஸுமுகே¹ தஸ்மிந் சந்த்²ரேச விஸாத²ப்ரபே¹ |

தத¹ா சக்ஷுஷ்மதாம் ப்ரீதி ராஸீத் ஸமரஸாத்²வயோ || 18

(ப-ரை) ப்ரஸாத² = அருளால்; ஸுமுகே¹ = நல்லமுகம் கொண்ட; தஸ்மிந் = அந்த ரகமன்னனில்; விஸாத² = நிமலமான; ப்ரபே¹ = ஒளி பொருந்திய; சந்த்²ரேச = சந்திரனில்; த்²வயோ = இவ்விருவரிலும்; தத¹ா = அக்காலத்தில்; சக்ஷுஷ்மதாம் = கண்களுடையவர்களுக்கு; ப்ரீதி = அன்பு; ஸமரஸா = சமமாக நுகர்வது; ஆஸீத் = ஆயிற்று.

(க-ரை) கருணையுடைய ரகமன்னனின் முகத்தையும் நிர்மலமான ஒளியுடைய சந்திரனையும் காண்போருக்குச் சமமான அன்பை ஊட்டியது. (அகமலர்ச்சியணி)

சு || ஹம்ஸ ஸ்ரேணீஷு தாராஸு குமுத்²வத்ஸுச வாரிஷு |

விபூ²தயஸ் ததீ²யாநாம் பர்யஸ்த¹ா யஸா மிவா || 19

(ப-ரை) ஹம்ஸா = அன்னங்களுடைய; ஸ்ரேணீஷு = வரிசைகளிலும்; தாராஸு = விண்மீன்களிலும்; குமுத்²வத்ஸுச = வெண்குவளைகள் உள்ள; வாரிஷுச = தண்ணீரிலும்; ததீ²யா நாம் = அந்த ரகமன்னனின் சார்பான; யஸாம் = புகழின்; விபூதயா = செல்வங்கள்; பர்யஸ்த¹ா இவ = பரவினவோ என்பதுபோலிருந்தன.

(க-ரை) அன்னங்களின் கூட்டத்திலும், விண்மீன்களிலும், வெண்குவளைகள் உள்ள தண்ணீரிலும், ரகமன்னனின் மேன்மை பரவியுள்ளதோ என்பதுபோல் தோன்றியது. (குறினிலையணி)

க || இஷுச்ச¹ாய நிஷாதி²ந்ய: தஸ்ய கே²ாப்தூர் கு²ணோத²யம் ।

ஆகுமார க²தே¹ாத² க²ாதம் ஸாலிகே²ாப்யோ ஜகு²ர்யஸ: || 20

(ப-ரை) இஷுச்ச¹ாய = கரும்புகளின் நிழலில்; நிஷாதி²ந்ய: = இருக்கும்; ஸாவி = நெற்பயிருக்கு, கே²ாப்ய: = காவல் காக்கும் பெண்கள்; கே²ாப்து: = காவலான; தஸ்ய = அந்த ரகுமன்னனுடைய கு²ணோத²யம் = குணங்களால் உண்டான; ஆகுமாரம் = வாலைப் பருவம் முதற்கொண்ட; கத¹ா = கதைகளின்; உத்²க²ாதம் = தொடக்கம் உள்ள; யஸ: = புகழை; ஜகு²: = பாடினார்கள்.

(க-ரை) நெற்பயிருக்குக் காவலாக கரும்பின் நிழலில் உட்கார்ந்திருக்கும் பெண்கள்; வாலைப் பருவம் முதற்கொண்டு ரகு மன்னனுக்கிருந்த நற்குணங்களைப்பற்றி பாட்டுகளாகப் பாடிவந்தனர். (தகுதியணி)

சு || ப்ரஸாத² உத²யாத²ம்ப²: சும்ப²யோநேர் மஹௌஜஸ: ।

ரகே²ா: பரிப²வா ஸங்கி²சக்ஷுபே² த்²விஷதாம் மன: || 21

(ப-ரை) மஹத் = மேலான; ஓஜஸ: = ஒளிமிக்க; சும்ப²யோநே: = சும்ப முனியெனும் அகத்தியருடைய; உத²யாத² = பிறப்பால்; அம்ப²: = நீரானது; ப்ரஸஸாத = நின்மலமாயிற்று; மஹத் = மேலாய; ஓஜஸ: = பராக்கிரமமுடைய; ரகே²ா: = ரகுமன்னனின்; உத²யாத² = வளர்ச்சியால்; பரிப²வ = மதியாமையை; ஆஸங்கி = ஊகித்துக் கொண்டிருக்கும்; த்²விஷதாம் = பகைவரின்; மன: = மனமானது; சக்ஷுபே = தடுமாறியது.

(க-ரை) மிகுந்த ஒளிமிக்க அகத்தியரின் பிறப்பால் தண்ணீரானது நின்மல மாயிற்று. மிக்க பராக்கிரமமுடைய ரகுமன்னனின் அரசாட்சியால், பகைவர் மனதில் பேரச்சத்தை உண்டாக்கியது. பொருட்காட்சியணி)

சு || மதே²ாத²க்²ரா: கருத்²மந்த: ஸரிதாம் கூலமுத்²ருஜா: ।

லீலாகே¹ல மநுப்ராபு: மஹோ ஷாஸ் தஸ்யனிக்ரமம் || 22

(ப-ரை) மத² = மதங்கொண்டு; உத²க்²ரா: = மேலான; கருத்²மந்த: = திமிலை உடைய; மஹோக்ஷா: = ஏருதுகள்; ஸரிதாம் = நதிகளின்; கூலமுத்²ருஜா: = கரைகளை சீவிக்கொண்டுள்ள; லீலாகே¹லம் = விளையாட்டானது; தஸ்ய = அந்த ரகுமன்ன

னுடைய; விக்ரம்ம்=பராக்கிரமத்தை; அனுப்ராபு=ஒட்டினவை
(பின் தொடர்ந்தன)

(க-ரை) பருத்த முரிப்புள்ள எருதுகள் யதேத்சையாக பசும்
புல்லை மேய்ந்து, மதங்கொண்டு, கொம்புகளால் கரைகளை சீவிக்
கொண்டு வேடிக்கை செய்தன. இது ரகுமன்வனின் பராக்கிரமத்தைக் காட்டுவதாக இருந்தது. (குறிநிலையணி)

க. || ப்ரஸுவைஸ்ஸப்த பர்ணாநாம் மத²க²ந்தி²பி² ராஹுத: |

அஸூயஏவ தந்நாக²ா. ஸப்ததை²வ ப்ரஸுஸ்ருவ: ||

23

(ப-ரை) மத²: = மதங்கொண்டதால் கன்னங்களிலிருந்து
ஒழுகும் நீரின்; க²ந்தி²பி² = பரிமளம் போன்ற மணமுடைய; ஸப்த
பர்ணாந²ாம் = ஏழிலைகளுடைய வாழைச் செடிகளின்; ப்ரஸுவை =
புட்பங்களால்; ஆஹதா: = அடியுண்ட; தத் = அந்த ரகுமன்ன
னுடைய; நாகா: = யானைகள்; அஸூய ஏவ = பிறவற்றின்
மீதுண்டாய பொறாமையால் செய்வதுபோல்; ஸப்ததை²வ = ஏழு
விதங்களாகவே; ப்ரஸுஸ்ருவ: = மதத்தை விட்டன.

(க-ரை) ஏழிலைகளுடைய வாழைச் செடியில் யானையின்
மதம் போன்ற வாசனையுடைய பூக்கள் மலர்வதால், தமக்குள்ள
இவ்வாசனை இப்பூக்களில் உள்ளதென்ற பொறாமையால், அந்த
மன்னனுடைய யானைகள் ஏழுவிதமான—அதாவது; அவற்றின்
துதிக்கைத் துளைகள் 2, ஆண்குறி 1, கண்கள் 2, கன்னங்கள் 2
ஆக இவ்வேழு நிலைகளிலிருந்து மதத்தை ிழுகச் செய்தன.
(ஏழிலை வாழை மலர்விடுதலும் யானைக்கு மதம் பிடித்தலும் கூதிர்
காலத்தின் இயல்பாகும்). (நிரனிறையணி)

க. || ஸரித: குர்வதீ க²ாத²ர் பத¹ஸ்சாஸ்யா ந கர்த்²மாம் |

யாத்ராயை சோத²யாமாஸ தம்ஸக்தே: ப்ரத¹மம்ஸரத் ||

24

(ப-ரை) ஸரித: = நதிகளை; க²ாத²: = மேடுள்ளவைகளாலும்,
பத¹ஸ்ச = வழிகளை; ஆஸ்யாநி = உயர்ந்த; கர்த்²மாம் = சேறுடை
யனவாகவும்; குர்வதீ = செய்கின்ற; ஸரத் = கூதிர்காலம்; தம் =
அந்த ரகுமன்னனை; ஸக்தே: = உற்சாகத்தைவிட; ப்ரத¹மம் =
முதலிலும்; யாத்ராயை = படையெடுத்துச்செல்ல; சோத²யாமாஸ =
தூண்டின.

(க-ரை) கூதிர்க்காலம் பிறந்ததும் ஆறுகளில் உள்ள நீர் வற்றி, மேடுகள் டிண்டாயின; வழியில் உள்ள சேறு உலர்ந்துவிட்டது. இதனால், வலிமை மிகுந்த ரகுவுக்கு படையெடுத்துச் செல்லத் தூண்டுவதாக விருந்து; உற்சாகமூட்டியது. (ஒன்றற்கொன்றுதவியணி)

சுஃ தஸ்மை ஸம்யக்²கு¹தோ வஹ்நிவாஜிநீராஜநா விதெ³ள ।

ப்ரத²க்ஷிணாசிர் வ்யாஜேந ஹஸ்தே¹ நேவ ஜயம் த²தெ³ள ॥ 26

(ப-ரை) வாஜி=குதிரைகளின்; நீராஜநாவிதெ³ள=ஆலத்தி யெடுக்குந் தொழிலில்; ஸம்யக்=நூன் முறைப்படி; ஹுத³=ஓமம் செய்யப்பட்ட; வஹநி³=அக்கினி; ப்ரத²க்ஷிண=பிரதக்ஷிண உருவ முள்ள; அர்சி=கொழுந்துகளின்; வ்யாஜேந=போவியாக்; ஹஸ்தேந=கையைப் போல்; தஸ்மை=அந்த ரகுமன்னனுக்கு; ஜயம்=வெற்றியை; த²தெ³ள=கொடுத்தது.

(க-ரை) ரகுமன்னன் குதிரைகளுக்காக நீராஜனம் என்னும் சாந்தி ஓமம் செய்தான். அதில் எழுந்த கொழுந்து வெற்றி கொடுப்பதாய் பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்றியது. (கருத்துடையடைகொளியணி)

சுஃ ஸ கு²ப்தமூலப்ரத்யந்த³ ஸுத்த²பார்ஷ்ணிரயாந்வித³ ।

ஷட்²வித³ம் ப²லமத²ாய ப்ரதஸ்தே¹ தி²க்²ஜிகீ²ஷயா ॥ 26

(ப-ரை) கு²ப்த=காக்கப்பட்ட; மூல=தான் வசிக்குமிடம் ப்ரத்யந்த³=அரணும்; ஸுத்த²=படைகளால் காக்கப்பட்ட; பார்ஷ்ணி=படைகளின் பின்புறமும்; அய=சுபங்களைத் தரவல்ல விதிகளுடன்; அந்வித³=சுடிய; ஸ=அந்த ரகுமன்னவன்; ஷட்வித³ம்=ஆறுவகையான; ப²லம்=படைகளை; ஆத²ாய=சேர்த்துக் கொண்டு; தி²க்=திக்குகளை; ஜிகீ²ஷயா=வெல்லும் எண்ணத்துடன்; ப்ரதஸ்தே¹=புறப்பட்டான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் தன் பட்டணத்தையும் அருகில் உள்ள கருவூத்தையும் அரணையும் காக்கும்படியானபடைகளை நிறுத்தி, தருந்த தேவப்பிராமணர்கள் ஆசிகளைப் பெற்று, மூலபலம், ஏவலர்களுடைய சேர்த்துக்கொண்டு நான்குத் திசைகளிலுள்ள நாடுகளை வெல்லும் எண்ணத்துடன் புறப்பட்டான். (சுறுங்கச்சொல்லலணி)

சு || அவாகிரந் வயோவ்ரித்²த¹ா: தம் லாஜை: பெளர யோஷித: ।

ப்ரிஷதை²ர் மந்த¹ ரோத்²தூ¹தை: க்ஷிரோர்மய இவாச்யுதம் || 27

(ப-ரை) வய: வ்ரித்²த¹ா: = வயது முதிர்ந்த பெரியோர் களாகிய; பெளரயோஷித: = பட்டணத்திலுள்ள பெண்மணிகள்; தம் = அவ்வாறு சென்றுக்கொண்டிருக்கும் ரகுமன்னனுக்கு; லாஜை: = பொரிகளைக் கொண்டு; க்ஷிரோர்மய: = பாற்கடல் அலைகள்; மந்த¹ர = மந்தரமென்னும் மலையால்; உத்²த¹ாதை: = சிதறடிக்கப்பட்ட; ப்ரிஷதை: = திவலைகளுடைய; அச்யுதம் இவ = மகா விட்டுணுபோன்று; அவாகிரந் = தெளித்தனர்.

(க-ரை) ரகு மாமன்னன் அவ்வாறு செல்லும்போது பட்டணத்திலுள்ள கிழவிகள் அவன்மீது அன்பும் சுபழம் அறிவிக்கவல்ல நெற்பொறிகளைத் தூவினார்கள். அது பாற்கடலைக் கடைந்தபோது அதிலிருந்து தெறித்த திவலைகள் திருமாவின்மீது விழுந்தது போலிருந்தது. (தொடர்புபயர்வு நவீற்சியணி)

சு || ஸயயௌ ப்ரத்¹மம் ப்ராசீம் துல்ய: ப்ராசீந ப்ரஹிஷா ।

அஹித நநிலோத்²தூ¹தை: தர்ஜயந் நிவ கேதுபி: || 28

(ப-ரை) ப்ராசீந ப்ரஹிஷா = தேவேந்திரனுக்கு; துல்ய: = நிகராய; ஸ: = அந்த ரகுமன்னன்; அநில = வாயுவால்; உத்²தூ¹தை: = முன்னால் விசப்பட்ட; கேதுபி: = கொடிகளால்; அஹிதாந் = பகைவர்களை; தர்ஜயந் நிவ = அச்சப்படச் செய்பவன் போல்; ப்ரத்¹மம் = முதலில்; ப்ராசீம் = கீழ்த்திசை நோக்கி; யயௌ = சென்றான்.

(க-ரை) தேவேந்திரனுக்கு நிகரான ரகுமன்னன் பகைவர்கட்கு அச்சமுட்டும் அனுசூலமான வாயுவால் முன்னுக்குப் பறக்கும் கொடிகளுடன் முதன் முதலில் கீழ்த்திசையை நோக்கிச்சென்றான். (பதப்பொருட்காட்சியணி)

சு || ரஜோபி¹ஸ் யந்த²நோத்²தூ¹தை: க²ஜை¹ஸ க²நஸநிபை: ।

பு¹வஸ் ஸத்¹ல மிவவ்யோம ரூவந் வ்யோமேவ பூ¹தலம் || 29

(ப-ரை) ஸயந்த²ந = தேர்களிலிருந்து; உத்²தூ¹தை: = சிதறடிக்கப்பட்ட; ரஜோபி¹: = தூசிகளாலும்; க²நஸநிபை: = மேகங்களுக்கு நிகரான; கஜை¹ஸ = யானைகளோடும்; வ்யோம = ஆகாயம்; பு¹வ = பூமியின்; ஸ்தலமிவ = இடம் போன்று; பூ¹தம் = பூதலத்

தையும்; வ்யோமேவ = ஆகாயத்தையும்; குர்வந்ஸந் = செய்த வனாய்; யயௌ = புறப்பட்டான்.

(க-ரை) அந்த ரகு மன்னனின் தேர்களுடைய தூசிகள் வானிற்படர்ந்து, ஆகாயம் பூமியைப்போல் தோற்றமளிக்க வல்ல தாய் எங்கும் பரவியதாலும் புவியை யானைகளின் வண்ணத்தாலும் நடையாலும், பரிமாணத்தாலும் முகில்களுக்கு நிகராகப் போய்க் கொண்டிருப்பதால் பூமி ஆகாயம் போலும், ஆகாயமே பூமியாகவும், தோற்றமளிக்கப் புறப்பட்டுச் சென்றான்.

சு॥ ப்ரதாபோக்²ரே தத²ஸ்²த²: பராக²ஸ் தத²நந்தரம் ।
யயௌ ப்ரதா²ரத¹தீதி சதுஷ்கந்தே²வ ஸாசமூ: ॥ 30

(ப-ரை) அக்²ரே = முன்னால்; ப்ரதாப: = பெருமையும்; தத: = பின்னால்; ரத¹ஆதி = தேர்கள் முதலியன உள்ள நால்வகைப் படைகள்; இதி = இவ்விதமாக; ஸா = அந்த; சமூ: = படைகள்; சது: = நான்காய்; ஸ்கந்தே²வவ = விபூகம் (வகுப்பு) உண்டாயவாகளாய்; யயௌ = சென்றன.

(க-ரை) முன்னால் பிரதாபமும் பின்னால் படைகளின் ஆரவாரமும், அவர்கள் பின் படைகளின் பாதங்களிலிருந்து பறக்கும் தூசிகளும், அதன்பின் துணைப்படையும், இவ்வாறாக நான்கு விபூகமும் வகுக்கப்பட்டு. ரகுயின் படைகள் சென்றன. வினைமுதல் விளக்கணி)

சு॥ மருப்ரிஷ்ட¹நி யுத²ம்பா²ம்ஸி நாவ்யா: ஸுப்ரதரா நதீ²: ।
விபிநாநி ப்ரகாஸாநி ஸக்திமத்வா²ச் சகார ஸ: ॥ 31

(ப-ரை) ஸ: = அந்த ரகுமன்னன்; ஸக்திமத்வாத் = திறமையுள்ளவனாதலால்; மருப்ரிஷ்டாநி = காலங்களை; உத²ம்பா²ம்ஸி = தண்ணீர் உடையவதாகவும்; நாவ்யா: = கலங்களால்; நதீ²: = ஆறுகளை; ஸுப்²ரதரர் = எளிதில் கடக்கவல்லதாய்ச் செய்தும்; விபிநாபி = காடுகளை வெட்டிப் பாதைகளும்; சகார = செய்தனர்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் திறமையுள்ளவனாதலால், நீரில்லா விடங்களில் நீருண்டாக்கியும், கலங்களால் கடக்கவல்ல ஆறுகளை எளிதில் கடக்கக் கூடியவைகளாகவும், காடுகளை வெட்டி இடப் பரப்பும் உண்டாக்கினான். (வீறுகோளணி)

கஃ ஸ ஸேநாம் மஹதீம்கர்ஷந் பூர்வ ஸாக்ரக²ாமிநீம் ।

ப²பெ²ள ஹரஜடாப்²ரஷ்டாம் க²ங்க²ாமிவ ப்²கீ²ரத¹ஃ ॥ 32

(ப-ரை) பூர்வ ஸாக்ரக²ாமிநீம் = கீழ்த்திசைக் கடலை நோக்கிச் சென்றுக் கொண்டிருக்கும்; மஹதீம் = பெரிதாகிய; ஸேநாம் = படையை; க²ர்ஷந் = நடத்தும்; ஸஃ = ரகுமன்னன்; ஹரஜடாப்²ரஷ்டாம் = சிவனுடைய சடைமுடியிலிருந்து வீழ்ந்த; க²ங்க²ாம் = கங்கையை; கர்ஷந் = கொண்டு செல்லும்; ப்²கீ²ரதஃ = பகீரதனைப் போல்; ப²பெ²ள = மிளிர்ந்தான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் கீழ்த்திசைக்குப் படைகளைச் செலுத்துவது எவணிருந்ததென்றால், பகீரதன், சிவனுடைய சடைமுடியிலிருந்து வரும் கங்கையைக் கீழ்க்கடல் நோக்கிச் செலுத்தியது போலிருந்தது. அதாவது மிகப்பரவி இருந்தது. (புகழ்பொருளுவமையணி)

கஃ த்யாஜிதை ப¹லமத்²க¹ாதஃ ப்²க்த²றை ஸ்²ச ப்²ஹுத²ாந்ரிபை ।

தஸ்யாஸீ து²ல்ப²னோ மார்க்²ஃ பாத²பைரிவ த்²ந்திநஃ ॥ 33

(ப-ரை) ப¹லம் = ஊதியம்; த்யாஜிதை = விடுவித்ததும்; உத்²க¹ாதை = பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டும்; ப்²ஹுத² = பல வழிகளில்; ப்²க்த²றை ஸ்²ச = வெல்லப்பட்டு; ந்ரிபை = அரசர்களால்; பாத²பை = மரங்களை; த்²ந்திநஃ = யானைகள் முறிப்பதுபோல்; தஸ்ய = அந்த ரகுமன்னன்; மார்க்²ஃ = வழி; உல்ப²ணை = பிரகாசமாவது; ஆஸீத் = ஆயிற்று,

(க-ரை) யானைகளால் மரங்கள் ஆட்டப்பட்டும், வேருடன் பிடுங்கப்பட்டும், உடைக்கவும் செய்யப்பட்டு, எவ்வாறு வழியானது விளங்குகிறதோ அவ்வாறு ரகுமன்னனும், பகைவரிடமிருந்து கப்பங்கள் பெற்றும் ஒடுக்குதல் முதலியவற்றால் அவன் திக்விஜயம் விளங்கிற்று. (விரிவுவமையணி)

கஃ பெளரஸ்த்யானேவ மாக்ராமம் ஸ்தாம் ஸ்தாந் ஜநபத²ாந்ஜயீ ।

ப்ராப தாளீவந ஸ்யாம முபகண்ட¹ம் மஹோத²தே¹ஃ ॥ 34

(ப-ரை) ஜயீ = ஜயசீலனான ரகுமன்னன்; ஏவம் = மேலே கூறியவாறு; பெளரஸ்த்யாந் = கீழ்த்திசையில் தோன்றிய; தாம்ஸ்தாந் = அந்தந்த; ஜநபத²ாந் = நாடுகளை; ஆக்ரமந்ஸந் = பற்றிக்கொள்

வனாய்; தாளி = பனைமரங்கள்; வந = காடுகளால்; ஸ்யாமம் =
ருமையான; மஹாதீதே = மாக்கடலின்; உபகண்டம் =
அருகில்; ப்ராப = அடைந்தான்.

(க-ரை) இவ்வாறு ரகுமன்னன் பகைவரை வென்றுக்
கொண்டே, பனங்காட்டர்ந்த கீழ்க்கடல் அருகில் சேர்ந்தான்.
(மென்மேலுயர்சியணி)

சு|| அந்மாராணாம் ஸமுத்²தீர்து: தஸ்மாத் ஸிந்து¹ர யாதிவ |

ஆத்மா ஸம்ரக்ஷிதை: ஸிம்ஹை: வ்ரித்திமா ஸ்ரித்ய வைதஸம் ²

35

(ப-ரை) அந்மாராணாம் = அடங்காதவர்களை; ஸமுத்²தீர்து:
= நாசஞ்செய்யும்; தஸ்மாத் = அந்த ரகுமன்னனால்; ஸிந்து¹ர யா
திவ = சிந்து ஆற்றின் வேகம் போன்று; ஸிம்ஹை: = சிங்கநாட்டரசர்
சர்கள்; வைதஸம் = வேதஸம் என்னும் ஓர்வகை கொடியின்;
வ்ரித்திம் = தொழிலைப் போல்; ஆ ஸ்ரித்ய = அண்டி; ஆத்மா =
உடலை; ஸம்ரக்ஷிதை: = காப்பாற்றிக்கொண்டான்.

(க-ரை) அடங்காதவர்களை நாசஞ்செய்யும் ரகுமன்னனுக்குப்
பயந்து சிங்கள நாட்டு மன்னர்கள் ஆற்றுப் பெருக்குக்குவளைந்து
கொடுக்கும் கொடியைப் போல் அடங்கியவர்களாய்த் தங்களைக்
காப்பாற்றிக் கொண்டார்கள் (காரணமாலையணி)

சு|| வங்காநுத்க¹ாய தரஸாநேதா நௌஸாத²நோத்யதாந் |

நிசக¹ாந ஜயஸ்தம்ப¹ாந் க²ங்க²ா ஸ்ரோதோந்தரேஷுச || 36

(ப-ரை) நேதா = நாயகனான; ஸ: = அந்த ரகுமன்னன்;
நௌ = கலங்களின்; ஸாத²ந = உதவியால்; உத்யதாந் = ஆயத்த
மான; வங்காத் = வங்கநாட்டரசர்களை; தரஸா = வலிமையால்;
உத்க¹ாய = நாசமாக்கி; க²ங்க²ா = கங்கையாற்றின்; ஸ்ரோத =
வெள்ளத்திற்கு; அந்தரேஷு = இடையில் உள்ள நிலப்பகுதியை;
ஜயஸ்தம்ப¹ாந் = வெற்றிக் கொடியை; நிசக¹ாந = நடட்டான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் கலங்களின் உதவியால் தாண்டி, வங்க
நாட்டரசர்களை நாசமாக்கி, கங்கையாற்றுக்கு இடையில் உள்ள
நிலப்பகுதியில் தன் வெற்றிக்கொடியை நாட்டினான். (வீறுகோ
ளணி)

கஃ ஆபாத் பத்ம ப்ரணதாம் கலமா இவதே ரகுமீம் ।

புலைஸ் ஸம்வர்தயா மாஸுருத்கீராத ப்ரதிரோபிதாஃ ॥ 37

(ப-ரை) ஆபாத் பத்ம = பாதகமலங்கள் வரை; ப்ரணதாஃ = வணங்குவோராதலால்; உத்கீராத = முன்பு அதிகாரத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டு; ப்ரதிரோபிதாஃ = மறுபடியும் அளிக்கப்பட்டவர் ஆகையால்; தே = அந்த வங்கத்தரசர்கள்! ஆபாத் பத்ம = அடிகள்வரை ப்ரணதாஃ = வணங்கிய; (அவர்களை) உத்கீராத = முன்பு களையப்பட்டு; ப்ரதிரோபிதாஃ = பிறகு நடப்பட்ட; கலமா இவ = பயிர்களைப் போல்; ரகுமீம் = ரகுமன்னனுக்கு; புலை = பொருள்களாலும்; தானியங்களாலும்; ஸுவர்தீயாமாஸ = நன்கு வளரச் செய்தனர்

(க-ரை) விதை விதைத்து முளைத்து நாற்றான பின்பு அவற்றைக் களைந்து மறுபடியும் நடப்பட்டுள்ள நெற்பயிர் கதிரிகள் விடும்போது வணங்கும் உருவத்தைப் போல்; அவற்றின் அடிவரை வளைந்து பயிரிட்டவனுக்குப் பலனாகக் கொடுத்து அவனை மகிழ்விப்பது போல், முதலில் பதவிரீக்கம் செய்து மறுபடியும் கொடுத்து விடப்பட்ட நாடுகளை உடைய வங்க நாட்டரசர் ரகுமன்னன் பாதங்கள் வரை தலை வளைத்து வணங்கிய பொருள்கள் கொடுத்து மகிழ்ச்சி செய்தனர். (நிகரெடுத்துக்காட்டுவனமயணி)

க ஸ தீர்த்வா கபிஸாம் ஸைந்யை பத்மத் த்விரதீ ஸேதுபிஃ ।

உத்கலைஃ தீர்சிதர்சிதபதீ களிங்கீயபிமுகேர யயௌ ॥ 38

(ப-ரை) ஸை = அந்த ரகுமகாராஜா; பத்மத் = கட்டப்பட்ட; த்விரதீ = யானைகளென்னும்; ஸேதுபிஃ = பாலமுள்ள; ஸைந்யை = படைகளால்; கபிஸாம் = கபிசமென்னும் ஆற்றை; தீர்த்வா = தாண்டி; உத்கலை = உத்கல நாட்டரசர்களால்; தீர்ஸிதா = காட்டப்பட்ட; பதீஸ்ஸந் = வழியை நோக்கி; யயௌ = புறப்பட்டுச் சென்றான்.

(க-ரை) அந்த ரகுமன்னன் யானைகளை பாலமாக நிற்க வைத்து அதன் மீது தன் சேனைகளுடன் கபிஸா நதியைக்கடந்து, உத்கல நாட்டரசர்கள் காட்டிய பாதைகளில் நடந்து களிங்க நாட்டிற்குச் சென்றான். (நிகழ்வினவிர்சியணி)

கஃ ஸ ப்ரதாம் மஹேந்தீரஸ்ய முர்தீ நிதீக்ஷணம் ந்யவேஸயத் ।

அங்குஸம் த்விரதீஸ்யேவ யந்தா கம்பீர வேதிஃ ॥ 39

(ப-ரை) ஸ: அந்த ரகுமன்ன; மஹேந்த்²ரஸ்ய=மகேந்திர மலையின்; மூர்த்²நி=சிரத்தில்; தீக்ஷணம்=சகிக்க முடியாக; ப்ரதாபம்=வலிமையை; யந்தா=சாரதி (ஓட்டுநர்) கம்பீ²ரவேதி²ந: =கம்பீரவேதி என்னும்; த்²விரத²ஸ்ய=யானையின்; மூர்த்²நி=சிரத்தில்; தீக்ஷணாம்=கூரான; அங்கு²மிவ=அங்குசம் போன்று; ந்வேஸ்யத்=குத்தினான்.

(க-ரை) தோல் துளைக்கப்பட்டு, ரத்தம் மாமிசம் கொட்டினாலும், பொருட்படுத்தாத மிகுந்த மதமுடைய [கம்பீரவேதி என்னும் யானையின் சிரத்தின் மீது யானைப்பாகன் கூரான அங்குசத்தால் குற்றினதுபோல் ரகுமன்னன் ஏழு குலமலைகளுக்கு அரசனான மகேந்திரமலை மீது தன் பராக்கிரமத்தை விரிவுபடுத்தினான். (பெருமையணி)

சு || ப்ரதி ஜக்²ராஹ காளிங்க²: தமஸ்த்ரைர் க²ஜஸாத² ந: ।

பக்ஷச்சே¹ தே²த்²யதம் ஸக்ரம் ஸிலா வர்ஷீவ பர்வத: || 40

(ப-ரை) க²ஜஸாத²ந: =யானைகள் துணையாகக் கொண்ட; காளிங்க²: =களிங்க நாட்டரசன்; அஸ்த்ரை: =அம்புகளால்; தம்=அந்த ரகுமன்னனை; பக்ஷச்சே¹த=இறகுகளை வெட்டுவதில்; உத்²யதம்=முயன்ற; ஸக்ரம்=தேவேந்திரனை; ஸிலாவர்ஷி=கற்களை மழைபோல் வீசும்; பர்வத இவ=மலையைப் போல்; ப்ரதி ஜக்²ராஹ=எதிர்க்கொண்டான்.

(க-ரை) பெரும்பான்மையான யானைகள் படைபலமாகக் கொண்ட களிங்க மன்னன், இறகுகளை வெட்டுவதற்கு முயன்ற தேவேந்திரன்மீது மலைகள் ஆலங்கட்டி (கல்மழைப்) பொழிந்தது போல் ரகுமன்னன்மீது ஆயுதங்களை விடுத்தான். (நிகர்தொடர் முழுதுவமையணி)

சு || த்²விஷாம் விஷஹ்ய காகுத்ஸ: தத்ர நாராச து²ர்தி²நம் ।

ஸந்மங்கள ஸ்நாதஇவ ப்ரதிபேதே² ஜயஸ்ரியம் || 41

(ப-ரை) காகுத்ஸ்த: =ரகுமன்னன் என்னும், தத்ர=மகேந்திர மலையீது; த்²விஷாம்=பகைவர்களுடைய; நாராச=பாணங்களின்; து²ர்தி²நம்=மழையை; விஷஹ்ய=சகித்து; ஸத்மங்கள=சாத்திர விதிமுறைப்படி மங்களமான; ஸ்நாத இவ=குளியலடைந்தவன்போல்; ஜயஸ்ரியம்=வெற்றித் திருமகளை; ப்ரதிபேதே²=அடைந்தான்.

(க-ரை) கருத்தினுடைய மறபில் பிறந்த ரகுமன்னன் என்னும் மகேந்திர மலைமீது களிங்கனால் எய்யப்பட்ட பாணங்களென்னும் மறையில் சகிப்புத் தன்மையுடன் புனித நீராடுவதுபோல் நின்றிருந்தான். (பொருட்காட்சியணி)

க|| தாம்பூ²லீநாம் தளைஸ் தத்ர ரசிதாபாந பூ¹மய: |

நாரிகேளாஸவம் யோத²: ஸாத்ரவம் வபபுர் யஸ: ||

42

(ப-ரை) தத்ர = அம்மகேந்திர மலையில்; யோத²: = போர் வீரர்கள்; ரசிதா = செய்த; ஆபாநபூ¹யஸ்ஸத: = அருந்தத்தக்க இடமுடையவர்களாய்; நாரிகேளாஸவம் = தேய்காயிலிருந்து செய்தெடுத்த ஆஸவத்தை; தம்பூலிநாம் த²ளை: = வெற்றிலைகளால்; ஸாத்ரவம் = பனைவார்களின்; யஸோவ = புகழைப் போல; வபு: = அருந்தினார்கள்.

(க-ரை) ரகுமன்னனுடைய படை வீரர்கள் மனம் போன போக்கில்; அம்மலை மீதுள்ள தென்னங்களை வெற்றிலைகளில் ஏற்றிக்கொண்டு பனைவரின் புகழைக் குடிப்பது போல் அருந்தினார்கள். (உருவகவுயர்வுநவீரசியணி)

க|| க்²ரிஹீத ப்ரதிமுத்தஸ்ய ஸத¹ர்ம விஜயீத்ரிப: |

ஸ்ரியம் மஹேந்த்²ர நாத¹ஸ்ய ஜஹார நது மேதி¹ரீம் ||

43

(ப-ரை) த¹ர்மவிஜயீ = அறம் பொருட்டு ஜயசீலனாகிய; ஸத்ரிப: = அந்த ரகுமன்னவன்; க்²ரிஹீத = ஏற்று; ப்ரதிமுத்தஸ்ய = விட்டுவிடப்பட்ட; மஹேந்த்²ர நாத¹ஸ்ய = களிங்க நாட்டரசனுடைய; ஸ்ரியம் = சம்பத்துக்களை; நஜஹார = கவர்ந்தானில்லை.

(க-ரை) வெற்றியே இயல்பாகக் கொண்ட ரகுமன்னன் கடமைக்காக முதலில் வெற்றி பெற்றாலும் பிறகு சரணடைந்தவர்களைப் பொருத்தருளுந் தன்மையுடையவனாதலால் மன்னிக்கப்பட்ட களிங்கமன்னனுடைய பொருள் மட்டும் பெற்றுக்கொண்டு அவனது நாட்டை அவனுக்கே விட்டுவிட்டான். (தன்குணமிகையணி)

க|| ததோ வேலாதடே வை ப¹லவத் பூக²மாலிநா |

அக²ஸ்த்ய சரிதா மாஸ மநாஸாஸ்ய ஜயோ யயெள ||

44

(ப-ரை) தத: = வெற்றிக்குப் பிறகு; ஸ: = அந்த ரகுமன்னன்; ப¹லவத் = காய்த்துள்ள; பூக² = கழுகு மரங்களின்; மாலிநா = வரிசை

கேளுடைய; வேலா தடநேவ = கடலோர இடத்திலேயே; அகஸ்தய சரிதாம் = அகத்திய முனிவராலடைந்த; ஆராம் = தென் திசையை நோக்கி; அநாஸாய்ய = வேண்டப்படாத; ஜயஸ்ஸந் = வெற்றி கண்டவனாய்; யயௌ = புறப்பட்டான்.

(க-ரை) தோல்வி அம்சமில்லாத ரகுமன்னன் கீழ்த் திசையி னிருந்து கனிந்த கழுகு மரங்களின் வரிசைகளுடைய கடலோர வழியே அகஸ்தியர் இருக்கும் தென் திசைக்குப் புறப்பட்டான். (தன் குணமிகையணி)

கௌ ஸஸந்ய பரிபே^௩கே^௩ந க^௨ஜத^௨ந ஸுக^௩ந்தி^௩நா :

காவேரீம் ஸரிதாம்பத்யு: ஸங்கநீயா மிவாகரோத் || 45

(ப-ரை) ஸ: = அந்த ரகுமன்னன்; க^௨ஜத^௨ந = யானைகளின் மத நீரால்; ஸுக^௩ந்தி^௩நா = நறுமணமுடைய; ஸஸந்ய பரிபே^௩கே^௩ந = படைகளில் உள்ளவர்களின் நுகர்தலால்; காவேரீம் = காவேரி யாற்றை; ஸரிதாம்பத்யு: = நதிகளின் பதியாகிய கடலோனுக்கு; ஸங்கநீயாமிவ = விசுவாசமற்றவள்போல்; ஆகரோத் = செய்தான்.

(க-ரை) ரகு மன்னனின் படையிலுள்ளவர் காவேரியில் குளிப் பதனாலும் அவர்கள் பூசிக்கொண்ட சந்தனத்தின் நறுமணமும்; யானைகள் தம் சிரங்களைக் கழுவிக்கொள்வதால் அவற்றின் மத வாசனையும் நதிகளின் பதியாகிய சமுத்திரன் காவேரிக்குப் பிற்புருடர்களின் சேர்க்கை உண்டாயிற்றோவென ஐயப்படும்படியாக கடல் வரையிலும் பரவியது. இதனால் அளவற்ற காலாட்படை. யானைப்படைகள் முதலியவை ரகுவுக்கு இருந்ததென குறிக்கப் படுகிறது, (உருவகவுயர்வு நவீற்சியணி)

க || ப^௩லை ரத்யுஷிதாஸ் தஸ்ய விஜிகீ^௩ஷோர் க^௨தாத்^௩வந: :

மரீசோத்^௩ ப்^௩ராந்த ஹாரீதா: மலயாத்^௩ரே ருபத்யகா: || 46

(ப-ரை) விஜிகீ^௩ஷோ: = வெற்றிகாண விரும்பும்; க^௨தாத்^௩வந: = கடந்துவிட்ட வழியுடைய; (அல்லது-தீர்ந்துவிட்ட வழிநடை களைப்புடைய)தஸ்ய = அந்த ரகு மன்னனுடைய; ப^௩லை = படை களால்; மரீச = மிகு செடிகளில்; உத்^௩ப்^௩ராந்த = வாழும்; ஹாரீதா: = பச்சைநிறப் பறவைகளுடைய; மலயாத்^௩ரே = மலய மலையின்; உபத்யகா: = அருகில் உள்ள நிலங்களை; அத்யுஷிதா: = அடைந்த தான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் படைகளுடன் வெகுதூரம் நடந்து பச்சைப்பறவைகள் நிறைந்துள்ள மிளகுச் செடிகள் உள்ள காடுகள் நிறைந்த மலயாசலத்தின் சரிவில் விடுதி செய்தான். (புணர் நிலையணி)

க || ஸஸம்ஸு: அஃவ க்ஷுண்ணாநாம் ஏலாநா முத்திஷ்ணவை: |

தூல்ய க்²ந்தி¹ஷு மத்தேப¹ கடேஷு ப¹லரேணவை: || 47

(ப-ரை) அஃவ: க்ஷுண்ணாநாம் = குதிரைகளால் மிதியுண்ட; ஏலாநாம் = ஏலத்தின் கொடிகளிலிருந்து; உத்தபதிஷ்ணவை: = பிறந்த; ப¹லரேணவை: = காய்களின் தூசிகள்; தூல்ய க்²ந்தி¹ஷு = சமமான வாசனையுடைய; மத்தேப¹கடேஷு = மதயானைகளின் தலைகளில்; ஸஸம்ஸு: = ஒட்டிக்கொண்டன.

(க-ரை) குதிரைகளால் மிதியுண்ட ஏலக்காய்களின் தூசிகள் உயரப் பறந்து, அதே மணமுள்ள மதயானைகளின் தலைகளில் ஒட்டிக்கொண்டன. (தற்குறிப்பணி)

க || பே¹ாகி² வேஷ்டந மார்கே²ஷு சந்த²நாநாம் ஸமர்பிதம் |

நாஸ்ரஸத் கரிணாம் க்²ரைவம் த்ரிபதீ²ச் சே¹தி²நாமபி || 48

(ப-ரை) சந்த²நாநாம் = சந்தன மரங்களுக்கு; பே¹ாகி²வேஷ்டந மார்கே²ஷு = பாம்புகள் சுற்றிக்கொண்ட வழித்தடங்களில்; ஸமர்பிதம் = வைக்கப்பட்ட; த்ரிபதீ² = கால்கட்டுகளை; சே¹தி²நாமபி = அறுத்துக் கொண்டுள்ளவை ஆயினும்; கரிணாம் = யானைகளுடைய; க்²ரைவம் = கழுத்துக்குக் கட்டியுள்ள கயிறுகள்; நாஸ்ரஸத் = நழுவாமல் போயிற்று.

(க-ரை) சந்தன மரங்கட்குப் பாம்புகள் சுற்றிக் கொள்வதால் ஏற்பட்ட காடி (பள்ளங்)களில் மதயானைகளை கழுத்துக் கொலுசுகளால் கட்ட, அந்தக் கட்டு, கால் கொலுசுகளையும் அறுத்தெறியும் அவ்வேழங்களின் ஆர்ப்பாட்டத்திற்கும் கூட நழுவவில்லை. (உயர்வுனவிற்சியணி)

க || தி²ஸி மந்த²யதே தேஜோ த்²க்ஷிணஸ்யாம் ரவேரபி |

தஸ்யாமேவ ரகே¹ா: பாண்ட்யா: ப்ரதாபம் நவிஷேஹிரே || 49

(பரை) த்²க்ஷிணஸ்யாம் தி²ஸி = தென் திசையில்; ரவேரபி = குரியனுடைய; தேஜ: = ஒளியானது; மந்த²யதே = குறைகிறது;

தஸ்யாம் ஏவ = அதே தென் திசையில்; பாண்டியமன்னவர்கள்; ரகே²ா = ரகுமன்னனுடைய; ப்ரதாபம் = வீறின; நவிஷேஹிரே = பொறுக்காது போயினர்.

(கரை) தென்திசையில் தஷிணாயன காலமானதால் சூரியன் பாண்டிய மன்னர்களுக்கு அஞ்சியவன் போன்று குறைந்த ஒளியுடையவனாகிறான்; அந்தப் பாண்டி மன்னர்கள் ரகுமன்னனுடைய வீறுக்கு சகிக்க முடியாமற் போனார்கள். (உயர்வுவெறிச் சிவணி)

சு॥ தாம்ரபர்ணி ஸமேதஸ்ய முக்தாஸாரம் மஹோத²தே³ :

தே நிபத்ய த³து³ஸ் தஸ்மை யஸஸ் ஸ்வமிவ ஸஞ்சிதம் ॥ 50

(ப-ரை) தே = அந்தப் பாண்டிமன்னர்கள்; தாம்ரபர்ணி = ஸமேதஸ்ய = தாமிரபர்ணி ஆறுடன் கூடிய; மஹோத²தே³ = தென் மாக்கடலினின்று; ஸஞ்சிதம் = சம்பாதித்த; முக்தாஸாரம் = முத்துக்களில் மேலானவற்றையும்; ஸ்வம் = தாமாக; ஸஞ்சிதம் = தேடிய; யஸஸ்வம் இவ = புகழ் போன்று; தஸ்மை = அந்த ரகுமன்னனுக்கு; நிபத்ய = வணங்கியவர்களாய்; த³து³ = கொடுத்தான்.

(கரை) பாண்டிய மன்னர்கள் தாமிரபருணி ஆறு கடலில் கலக்குமிடத்தில் தேடியெடுத்த நல்லமுத்துக்களை ரகுமன்னனுக்கு வணங்கி செலுத்தி, அவர்களின் புகழை ஒப்படைப்பது போல் கொடுத்தனர். (தற்குறிப்பணி)

சு॥ ஸ நிர்வி³ய யதாகாமம் தடே ஷ்வாலீ² சந்த²நௌ ।

ஸ்தநாநிவ தி²ஸஸ் தஸ்யாஃ ஸௌலௌ மலய த²ர்து²ரௌ ॥ 51

அஸஹ்ய விக்ரமஸ்ஸஹ்யம் தூ¹ராத் முக்தமுதந்வதா ।

நிதம்ப²மிவ மேதி²ந்யாஸ் ஸ்ரஸ்தாம் ஸுகமலங்க²யத் ॥ 52

(ப-ரை) அஸஹ்யவிக்ரம = சகிக்கமுடியாத பராக்கிரமமுடைய ஸ = அந்த ரகுமன்னன்; தடே ஷு = கரையோரத்திலும் அதன் பக்கங்களிலும்; ஆலீ²சந்த²நௌ = பரந்துள்ள சந்தன மரங்களும்; தஸ்யா = அந்த; தி²ஸ = தென் திசையின்; ஸ்தநாநிவ ஸ்தி¹தௌ = கொங்கைகளோவெனத் தோற்றமளிக்கும்; மலயத²ர்து²ரௌ = மலயம் தர்துரம் என்ற பெயர்களுடைய; ஸௌலௌ = மலைகளை; யத¹ாகாமம் = விரும்பியவாறு; நிர்வி³ய = நுகர்ந்து; உத²ந்வதா = சமுத்திரனால்; தூ¹ராத்முத்தம் = தொலைவில் விடப்பட்ட; ஸ்ரஸ்த

= நழுவிய; அம்ஸு^௧ம் = ஆடையுடைய; மேதித்யா^௨ = பூமியின்; நிதம்ப^௩ம் இவஸ்தி^௪தம் = இருப்பின் கீழ்ப்பாகமோ என்பது போன்று; ஸஹ்யம் = சஹ்ய மலையையும்; அலங்க^௫யத் = தாண்டினான்.

(க-ரை) கரையோரம் சந்தனமரங்கள் அடர்ந்து வளர்ந்துள்ள மலயம் தர்துரம் என்னும் இரண்டு மலைகளும் தென்திசையெனும் மங்ளையின் சந்தனம் பூசிய கொங்கைகளோ வென தன் விருப்பம்போல் நுகர்ந்துவிட்டு, பொருக்க முடியாத வீரமுடைய ரகுமன்னன் கடலை, தொலைவில் விட்ட ஸஹ்ய பருவதத்தை, பூதேவியின் ஆடை நழுவிய பிருட்டம் போல் தாண்டிச் சென்றனர். (மிகையொற்றுமைபுருவகவணி)

க || தஸ்யாரீகைர் விஸர்பத்^௧பி^௨: அபராந்த ஜயோத்^௩யதை: |

ராமாஸ் ரோத் ஸாரிதோ^௪ப்^௫யாஸித் ஸஹ்யலக்^௬ந இவா^௭ர்ணவ: || 53

(ப-ரை) அபராந்த = மேற்கு நாடுகளில்; ஜய = வெற்றியில்; உத்யுதை = முயன்று; விஸர்பத்^௧பி^௨ = சென்றுக் கொண்டிருக்கும்; தஸ்ய = அந்த ரகுமன்னனுடைய; அரீகை = படைகளால்; அர்ணவ = சமுத்திரன்; ராம = பரசுராமருடைய; அஸ்த்ர = ஆயுதங்களால்; உத்ஸாரிதோ^௪பி = விரட்டப்பட்டவை ஆயினும்; ஸஹ்ய = ஸஹ்ய பருவதமெனும் மலையை; லக்^௬ந இவ = பொருந்தியவன் போல்; ஆஸித் = ஆயிற்று.

(க-ரை) மேலை நாடுகளை வெல்ல சஹ்யபருவதத்திற்கும் தென் கடலுக்கும் இடையே போகும் பரந்த ரகுமன்னனுடைய படைகள்; முன்பு பரசுராமர் பிராமணருக்குத் தானங்கொடுத்த நிலத்தைவிட அன்னியமான பூமியாய் ஏற்படுத்திக்கொள்ள, தன்னுடைய கோடாரியால் சஹ்ய பருவத்தின் சற்று தொலைவிலிருந்து அப்புறப்படுத்திய சமுத்திரத்துடன் மறுபடியும் சஹ்யபருவதத்தைக் கலந்துக்கொண்டவாறு இரண்டாம் கடல் தென்பட்டது. (தொடர் புயர்வு நவிற்சியணி)

க || பயோத்ஸரிஷ்ட விபூஷாணம் தேந கேரள யோஷிதாம் |

அலகேஷு சமுரேணு: ஸஹ்யப்ரதி நிதீ^௧க்ரித: || 54

(ப-ரை) தேந = அந்த ரகுசன்னனுடைய; ப^௨ய = அச்சத்தால்; உத்ஸரிஷ்ட = களையப்பட்ட; விபூஷாணம் = ஆபரணங்களுடைய; கேரளயோஷிதாம் = கேரள நாட்டுப் பெண்களின்; அலகேஷு =

நெற்றியிலுள் மயிர்களில்; சமுரேணு = படைகளின் தூசிகள்; சூர்ணப் ரதிநிதீக்ரித = குங்குமம் முதலிய தூள்களுக்கு உவமானமாகச் செய்யப்பட்டது.

(க-ரை) ரகு மன்னனுடைய பயத்தால் கேரளத்தரசுப் பெண்கள் நகைகளைக் களைந்துவிட்டு ஓடத்தொடங்கினர். அப்போது ரகுவின் படைகளுடைய பாதங்களின் தூசியானது அவர்களின் கேசங்களுக்கு ஒட்டிக்கொண்டு குங்குமம் போல தோன்றியது (விரியுவமையணி)

சு || முரளா மாருதோத்² தூ³த மக²மத் கைதகம் ரஜ³ ||

தத்³யோத³ வாரவாணாநா மயத்ந படவாஸதாம் || 55

(ப-ரை) முரளா = முரளா நதியுடைய; மாருத = வாயுவால்; உத்³தூ³த = சிதறடிக்கப்பட்ட; கைதகம் = தாழம் பூவைச் சார்ந்த; ரஜ³ = மகரந்தப்பொடி; தத்³யோத³ = அந்தப் படைவீரர்களின்; வாரவாணாநாம் = கவசங்களுக்கு; அயத்ந படவாஸதாம் = முயலாமலே பூசப்பட்ட நறுமண முள்ளவையாக; அக²மத் = ஆயிற்று.

(க-ரை) வழியில் முரளா நதியிலிருந்து வீசிய குளிர்காற்றினால் அப்பக்கங்களில் செடிகளிலுள்ள தாழம்பூக்களின் மகரந்தப்பொடி ரகுவின் படைவீரர்களுடைய கவசங்களின்மீது படிந்து, முயலாமலே சந்தனத்தூள் தெளித்தாற்போலிருந்தது. (வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி)

சு || அப்³யபூ³யத வாஹாநாம் சரதாம் க²ாத்ர ஸிஞ்ஜிதை ||

வரமபி³ பவநோத்தூ³த ராஜ³தாளீ வநத்³வநி || 56

(ப-ரை) சரதாம் = போய்க்கொண்டுள்ளது; வாஹநாம் = குதிரைகளின்; க²ாத்ரஸிஞ்ஜிதை = உடல்களில் ஒலிக்கச் செய்யும்; வர்மபி³ = கவசங்களால்; பவ நோத்²தூ³த = காற்றாலசைந்த; ராஜதாளீ = தாளிப் பனை; வந = தோட்டங்களின்; த்³வநி = ஓசை; அப்³யபூ³யத = புறக்கணிக்கப்பட்டது.

(க-ரை) குதிரைகள் நடந்துக்கொண்டிருக்கையில், அவற்றின் கவசங்களுடைய ஓசை, காற்றுக்கு அசையும் தாளிப்பனை தோப்பிலிருந்து வரும் ஒலியையும் மிஞ்சியது. அதாவது இக்கவசத்தின் ஒலியில், இதுபோன்ற தாளிப்பனை ஓசையும் காதிற் கெட்டியது. (விரியுவமையணி)

க. கிர்ஜுரீ ஸ்கந்தநத்தநாம மதேரத்கார ஸுகந்திஷு।

கடேஷு கரிணாம்பேது புந்நாகேப்ய ஸிலிமுகாஃ ॥ 57

(ப-ரை) கிர்ஜுரீஸ்கந்தந் = ஈச்சமரத்தின் அடிக்கு; தத் = தநாம = கட்டப்பட்ட; கரிணாம் = யானைகளின்; மத உத்கார = மதநீர் ஒழுகுதலால்; ஸுகந்திஷு = நறுமணமுடைய கன்னங் கட்டாக; ஸிலிமுகாஃ = வண்டுகள்; புந்நாகேப்ய = பேது = புன்னா கமரங்களை விட்டுவிட்டன.

(க-ரை) ஈச்சமரத்தடிகளுக்குக் கட்டப்பட்ட யானைகளின் கன்னங்களில் ஒழுகும் நறுமணமுள்ள மதஜலத்திற்காக வண்டுகள் புன்னை மரங்களை விட்டுவிட்டன. அதாவது புன்னைப் பூக்களை விட்டுவிட்டு யானைகளின் மீது சாய்த்தன (மொய்த்தன), (முறையி லுயர்வு நவீற்சியணி)

க. அவகாஸம் விலோதந்வாந் ஈமாய பப்யர்திதோ ததென।

அபராத மஹிபால வ்யாஜேந ரகவேகரம் ॥ 58

(ப-ரை) உதந்வாந் = சமுத்திரன்; ஈமாய = பரகராமனுக் காக; அப்யர்திதஸ்ஸந் = இரத்தவனாய்; அவகாஸம் = இடம்; ததெனகில = கொடுத்தானன்றோ; ரகவேது = ரகுமன்னனுக்காக வென்றாலோ; அபராத மஹிபால = மேற்றிசை அரசர்களின்; வ்யாஜேந = வீண்காரனைத்திற்கு; கரம் = காணிக்கையை; ததென = கொடுத்தான்.

(க-ரை) வருணன் முன்பு பரகராமனால் இரக்கப்பட்டவனாய் சற்று இடம் கொடுத்தான். தற்போது ரகுமன்னனுக்கென்றாலோ மேற்றிசை மன்னர்களென்னும் சாக்கில் காணிக்கை அளித்தான். அதாவது பரகராமனைக் காட்டிலும் ரகு மேம்பட்டவன் என்பது பொருள். (தற்குறிப்பணி)

க. மத்தேப ரதநோத்கீர்ண வ்யக்த விக்ரம லக்ஷணம்।

தீரிகூடமேவ தத்ரோச்சைர் ஜ்யஸ்தம்பம்சகாரணம் ॥ 59

(ப-ரை) தத்ர = அந்த மேற்குத் திசையில்; ஸ = ரகுமன்னன்; மத்த இப ரதந = மத யானைகளின் தந்தங்களால் உண்டான; காயங்கள் என்னும்; வ்யக்த = நன்கு காணப்படும்; விக்ரமலக்ஷணம் = வீரத்தின் அறிவின்கள் உள்ள; தீரிகூடமேவ = தீரிகூடமையைப்போ

உச்சை = உயர்ந்த; ஜயஸ்தம்பம் = வெற்றிக் கொடியாக; சகார = செய்தான்.

(க-ரை) ரகு மன்னனுடைய மதயானைகள் அவற்றின் தந்தங்களால் திரிகூடமலையைத் தாக்கி, அவனுடைய வெற்றிக்கு அறிஞரியாக எழுத்துக்கள் போன்ற கீற்களை உண்டாக்கின. இதனால் உயர்ந்த அந்த மலை அவனுடைய வெற்றிக் கொடியோல் தோற்றமளித்தது. (சிறப்பணி மற்றும் தற்குறிப்பணி)

சு. பாரஸீகாம்ஸ்ததோ ஜேதும் ப்ரதஸ்தே¹ ஸ்த¹லவர்த்மநா :

இந்த²ரியாக்¹யாநிவ ரிபூம் ஸ்தத்வஜ்ஞானேந ஸம்யயீ || 60

(ப-ரை) பிறகு. ஸ = ரகுமன்னன்; ஸம்யயீ = யோகீசுவரன்; தத்வஜ்ஞானேந = மெய்யறிவால்; இந்த²ரியாக்¹யாந் = புலன்களென்னும் பெயர் பெற்றுள்ள; ரிபூந் இவ = பகைவர்களைப் போல்; ஸ்தலவர்த்மநா = கடலோரமுள்ள வழியில்; ப்ரதஸ்தே¹ = புறப்பட்டான்.

(க-ரை) பிறகு, தவசியானவன் மெய்யறிவால் புலன்களென்னும் பகைவரை வெல்வது போன்று ரகு மன்னன் பாரசீக நாட்டு அரசர்களை வெல்லும்பொருட்டு கடலோரமுள்ள வழியில் புறப்பட்டு சென்றான். (நிகரெடுத்துக்காட்டுவமையணி)

சு. யவநீ முக¹பத்²மா நாம் ஸேஹ மது³மத²ம் நஸ: :

பாலாதப யிவாப்²ஜாநா மகால ஜலதோ²தய: || 61

(ப-ரை) ஸ = அந்த ரகுமன்னன்; யவநீ = யவந நாட்டுப் பெண்களின்; முக¹பத்²மாநாம் = தாமரைக்கு நிகரான முகங்களில்; மது³மத²ம் = மதுவாலுண்டாகிய வெறியை; குறித்தக் காலமல்லாது மாறான காலத்தில்; ஜலத² = மேகங்களின்; உத²ய: = உண்டாதல் போன்று; அப்²ஜாநாம் = தாமரையின்; பால ஆதபம் இவ = இளம் பரிதியைப் போல்; நஸேஹே = தாங்கமுடியாது போயிற்று.

(க-ரை) மழையிலாக் காலத்தில் மேகங்கள் உண்டாவது போலும், காலையில் பூக்கும் தாமரைப் பூக்களை ஒளிக்கச் செய்யும் வெய்யிலை மறைக்கும் தன்மையுடைய தாமரை முகங்கொண்டுள்ள பாரசீக நாட்டுப் பெண்கள் அவர்களது ஆடவர்களுடன் மதுவருந்தி மதங்கொண்டிருப்பதை ரகுமன்னன் கண்டு சகிக்காமற்போனான். அதாவது அவர்களின் உயர்வைக் கண்டு அவ்வாடவர்களுடன்

பெரும்போர் புரிய ரகுமன்னன் முயன்றான். (சொற்பொருட்பின் வருவிளக்கணி)

க || ஸங்கீராமஸ் துமுலஸ் தஸ்ய பரஸாத்யை ரவஸாதீநை : |

ஸார்ங்கீ கூஜித விஜ்ஜேப ப்ரதியோதே ரஜஸ்ய பூத் || 62

(ப-ரை) தஸ்ய=அந்த ரகுமன்னனுக்கு; அவஸாதீநை=புரவிகளே துணையாயுள்ள; பரஸாத்யை=மேநாட்டு மிலேச்சர்களுடன்; ஸார்ங்கீ கூஜித=விற்களின் நாண் ஒலிகளால்; விஜ்ஜேப=அறிவிக்கப்பட்ட; ப்ரதியோதே=பகைவிரர்கள் உள்ள; ரஜஸி=தூசில்; துமுல=பெரும் போர்; அபூத்=உண்டாயிற்று.

(க-ரை) அளவிலாக் குதிரைப் படைகள் உடைய துருக்கியர்களால் எழுப்பப்பட்ட புழுதியில் வில்லின் நாண்கயிற்றொவியால் மட்டும் அறிபவல்ல பகைவரின் படைகளுடன் ரகுமன்னனுக்குப் பெரும் போர் உண்டாயிற்று. (மிகுதினவிற்கியணி)

க || பீல்லாப வர்ஜிதை ஸ்தேஷாம் ஸிரோபீஸ்மஸ்ருலை மஹீம் |

தஸ்தார ஸரகீா வ்யாப்தை ஸக்ஷைத்ர படலைரிவ || 63

(ப-ரை) ஸ=அந்த ரகுமன்னன்; பீல்ல=அம்புகளால்; அபவர்ஜிதை=வெட்டப்பட்ட; ஸ்மஸ்ருலை=வளர்ந்த தாடிகளுடைய; தேஷாம்=அம்மிலேச்சர்களுடைய; ஸிரோபீ=தலைகள்; ஸரகீா=தேன் வண்டுகளால்; வ்யாப்தை=விரிவடைந்த; க்ஷைத்ரபடலை ரிவ=தேன்கூடுகள் போன்று; மஹீம்=பூமியை; தஸ்தார=மறைத்தன.

(க-ரை) ரகுமன்னன் அம்புகளால் துருக்கியர்களின் கழுத்துக் களை வெட்டிச் சாய்க்க, அத்தலைகள் நீண்டதாடிகள் உடையவை ஆதலால், தேன் வண்டுகள் கட்டும் தேன்கூடுகள் போன்றிருந்தன. அவ்வாறு வெட்டுண்ட தலைகள் பூமியைக் காணமுடியாது மறைத்தன. (உவமை மற்றும் உயர்வுவளவிற்கியணி)

க || அபநீத ஸிரஸ்த்ரணா ஸோஷாஸ்தம் ஸரணம்யயு : |

ப்ரணிபாத ப்ரதீகார ஸம்ரம்போஹி மஹாத்மாநாம் || 64

(ப-ரை) ஸோஷா=மீதமுள்ளவர்கள்; அபநீத=நீக்கப்பட்ட; ஸிரஸ்த்ரணாஸ் ஸந்த=தொப்பிகள் உடையவர்களாய்; தம்=ரகுமன்னனை; ஸரணம் யயு=சரணடைந்தனர்; ததீாஹி=

அஃதுசரி; மஹாத்மநாம் = மகான்களுடைய; ஷோபி = கலக்கம்; ப்ரணிபாத = வணங்குதலை; ப்ரதீகார = மாற்றுத் தொழிலுடையது.

(க-ரை) செத்தவர்கள் போக மிகுந்தவர்கள் தொப்பிகளைக் கழற்றிக் கொண்டு, ரகுமன்னனை சரணடைந்தனர். மகான்கள் பகைவர்களை செறுக்கையடக்குவதில் நோக்கமுடையவர்களேயன்றி, அவர்கள் அடங்கிய பின் கொல்லவேண்டுமென்ற சினம் கொள்வார்கள் அல்லர். (பெருமையணி)

க॥ விநயந்தேஸ்ம தத்யோதா மதுபி விஜயஸ்ரமம் ।

ஆஸ்தீர்ணாஜிக ரத்நாஸு த்ராஷாவலய பூமிஷு

65

(ப-ரை) தத்யோதா = அந்த ரகுவின் படைவீரர்கள்; ஆஸ்தீர்ண = பரப்பிய; அஜிநரத்நாஸு = மேலாய சருமங்கள் மீது; த்ராஷாவலய பூமிஷு = திராட்சைப் பந்தல்கள் உடைய இடங்களில் அமர்ந்து; மதுபி = மதுபானங்களால்; விஜயஸ்ரமம் = போரில் உண்டான களைப்பை விநயந்தேஸ்ம = போக்கிக் கொண்டனர்.

(க-ரை) அந்த ரகுமன்னனின் போர்வீரர்கள் திராட்சைப் பந்தல்களின் கீழ், தோல்களால் இருக்கைகள் அமர்த்திக் கொண்டு, உட்கார்ந்து, திராட்சை சாராயம் அருந்தி போரில் ஏற்பட்ட களைப்பைப் போக்கிக் கொண்டனர். (வினைமுதல் விளக்கணி),

க॥ தத ப்ரதஸ்தே கௌபேரீம் ப்ரஸ்வாதிவ ரகுந் திஸம் ।

ஸாரகுஸ்த்ரை ரிவோதீச்யார் உத்த்ரிஷ்யந் ரஸாதிவ ॥

66

(ப-ரை) தத = பிறகு; ரகு = ரகுமன்னவன்; ப்ரஸ்வாதிவ = சூரியன்; உஸ்த்ரை ரிவ = கதிரின் உண்டாக்குதலால்; ரஸாதிவ = தண்ணீரை; உத்த்ரிஷ்யந் = ஒழித்துவிடுவது போல்; ஸார = பாணங்களால் பகைவரை ஒழித்துவிட; கௌபேரீம் = குபேரனுடைய; திஸம் = வடதிசையை நோக்கி; ப்ரதஸ்தே = புறப்பட்டான்.

(க-ரை) பிறகு, ரகுமன்னன், சூரியன் தன் கதிர்களால், தண்ணீரை ஒழிக்க உத்தராயணத்தில் நடப்பதுபோல், தன் பாணங்களால், வடநாட்டிலுள்ள பகைவர்களை வெல்லும் நோக்கத்துடன் வடதிசையை நோக்கிச் சென்றான். (விரிவுமையணி)

க. || விநீதாத்'வ'ரமர ஸ்தஸ்ய சிந்து'தீர விவேஷ்டணை: |

தீ'து'வுர் வாஜிந ஸ்கந்த'ரங் ஸத்'ந குங்கும கேஸரங் || 67

(ப-ரை) விநீது'தீர = சிந்துநதிக் கரையில்; விவேஷ்டணை = புராணவதால்; விநீத = போக்கிக் கொண்ட; அத்'வ'ரமர = வழி நடத்தலால் உண்டான களைப்புடைய; தஸ்ய = அந்த ரகுமன்னனின்; வாஜிந = புரவிகள்; ஸ்கத்'ந = பொருந்திய; குங்கும = குங்குமப் பூக்களின்; கேஸரங் = மகரந்தப் பொடிகளுடைய; ஸ்கந்த'ரங் = கழுத்துக்களை; தீ'து'வு = அசைத்தன.

(க-ரை) சிந்துவென்னும் மேற்கு நோக்கிப்பாயும் ஆற்றங் கரையில் ரகுமன்னனுடைய புரவிகள் வழிநடந்த சிரமத்தைப் போக்கிக்கொள்ள புரண்டு அவற்றின் உடலை அசைத்தன. அப்போது அவற்றின் கழுத்துக்களில் ஒட்டிக்கொண்ட குங்குமப் பூக்களும் அவற்றின் மகரந்தப் பொடியும் உதிர்ந்தன. (அதாவது- அவ்விடம் அவ்வளவு அதிகமான குங்குமப் பூக்கள் இருந்தன.) (மிகுதினவிர்சியணி)

க. || தத்ர ஹுணாவ ரோத'ரநாம் ப'ர்த்ருஷு வ்யக்த விக்ரமம் |

கபோல பாடலாதே'ஸி ப'பூ'வ ரகு'வேஷ்டிதம் || 68

(ப-ரை) தத்ர = அந்த வடக்குத் திசையில்; ப'ர்த்ருஷு = பதிக னிடம்; வ்யக்த = நன்கு தோன்றும்; விக்ரமம் = வலிமையுடைய; ரகு' சேஷ்டிதம் = ரகுவின் செய்கைகள்; ஹுண = ஹுண நாட்டரசர் களின்; அவரோத'ரநாம் = அந்தப்புரத்துப் பெண்களின்; கபோல = கன்னங்களில்; பாடல = சிவப்பிற்கு; ஆதே'ஸி = உபதேசிக்கத்தக் கது; ப'பூ'வ = ஆயிற்று.

(க-ரை) ரகு மன்னன் வடநாட்டரசர்களைக் கொன்றான். அவனுடைய திக்விஜயத்தில் அம்மன்னர்களின் மனைவிமார் துயரத் தால் கன்னங்களில் அடித்துக்கொண்டதால் அவை கறுகிப் போயிற்று. (ஒன்றற்கொன்றுதவியணி)

க. || காம்பே'ரஜாஸ் ஸமரே'ஸோடு'ம் தஸ்ய வீர்ய மநீ'வர: ||

க'ஜாஸந பரிக்ஷிஷ்டை: அங்கோஸைஸ் ஸரத்' மாநதா: || 69

(ப-ரை) காம்பே'ரஜாஸ் = காம்பேராஜ நாட்டரசர்கள்; ஸமரே = போரில்; தஸ்ய = அந்த மன்னவன் ரகுவின்; வீர்யம் = பராக்கிரமத்தை; ஸோடு'ம் = பொறுக்க; அநீ'வரஸ் ஸந்த: = முடியாத

வர்களாய்; க¹ஜ=யானைகளின்; ஆலாந = கால்கட்டுகளால்;
அங்கோலை; அவிஞ்சி மரத்தினுடன்; ஆநதா=வணங்கினார்கள்.

(க-ரை) காம்போஜ மன்னர்கள் ரகுமன்னனுடைய வலிமைக்கு
நிற்க முடியாமல், அங்கோல விருட்சங்கள் அவற்றிற்குக் கட்டப்பட்ட
யானைகளின் கால் சங்கிலியால் உரசப்பட்டு வளைந்து விடுவது
போல் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்தனர். (உவமையணி)

சு॥ தேஷாம் ஸத²ஸ்வ பூ¹யிஷ்ட¹ா: துங்க² த்²ரவிண ராஸய: ।
உபத¹ா விவிஸுஸ்ஸ ஸ்வந் நோத்ஸேகா: கோஸலேஸ்வரம் ॥

70

(ப-ரை) தேஷாம்=காம்பேஜ மன்னர்களுடைய; ஸத²ஸ்வ=
நன்கு பழகிய குதிரைகளால்; பூ¹யிஷ்ட¹ா: =அதிகமான; துங்க²=
உன்னதமான; த்²ரவிண =பொன்களின்; ராஸய=ராசிகள் என்னும்;
உபத¹ா: =காணிக்கைகள்; ஸ்வந்=அடிக்கடி; கோஸலேஸ்வரம்
=ரகுமன்னனை; விவிஸு: =அடைந்தன; உதே கா: =செருக்கு;
நவிவிஸு: =அடையாது போயிற்று.

(க-ரை) அந்த காம்போஜ மன்னர்கள் ரகுரஜாவுக்கு உயர்ந்த
வகுப்பைச் சார்ந்த புரவிகளையும், பொன்களையும் காணிக்கை
யாக அளித்தனர். ஆயினும் இதனால், ரகுமன்னன் செருக்கடைய
வில்லை,

சு॥ ததோ கெ²ளீ கு²ரும்ஸல மாருரோ ஹாஸ்வ ஸாத¹ந: ।

வர்தயந்ரிவ தத்கூடா நுத்¹தூ¹தைத் த¹ாது ரேணுபி: ॥ 71

(ப-ரை) தத: =பிறகு; ஹாஸ்வஸாத¹ந: =புரவிகளே கருவியாக
உள்ள ரகுமன்னன்; கெ²ளீ கு²ரும் =பார்வதியின் தந்தையாகிய;
ஸலம் =இமய மலையை; உத்¹தூ¹தை: =குளம்புகளால் சிதறடிக்
கப்பட்ட; த¹ாதுரேணுபி: =காவி முதலிய தாதுக்களின் தூசியால்;
தத்கூடாந் =அவ்விமய மலையின் சிகரங்களை; வர்தயந் இவ=
வளர்ப்பவன் போன்று; ஆருரோஹ =ஏறினான்.]

(க-ரை) ரகுமன்னனுடைய புரவிகள் இமயமலையைக்
கடந்தன. அப்புரவிகள் நடந்துச் செல்கையில் காவி முதலிய தாது
பொருள்களின் தூசிகளால் மலை வளர்ந்து வருவது போல்
இருந்தது. (நிகழ்வினவிற்கியணி)

கஃ ஸ்ரம்ய துல்ய ஸத்வாநாம் ஸைந்ய கே'ரஷோப்ய ஸம்ப்'ரமம் ।

கு'ஹாஸ்யாநாம் ஸிம்ஹாநாம் பரிவ்ரித்யாவலோகநம் ॥ 72

(ப-ரை) துல்யஸத்வா நாம்=சமமான வலிமை கொண்ட; கு'ஹாஸ்யாநாம்=குகைகளில் படுத்திருந்த; ஸிம்ஹாநாம்=சிங்கங்ளின்; பரிவ்ரித்ய=பின்னால் திரும்பி; அவலோகநம்=பார்த்தல்; ஸைந்யகே'ரஷோபி=படைகளின் ஓசைகளிலும்; அஸம்ப்'ரமம்=உட்கலக்கத்தின் விரதத்தை; ஸ்ரம்ய = சொல்லியது.

(க-ரை) ரகுமன்னனுடைய படைகள் கோலாகலத்துடன் நடந்துச் செல்கையில் அருகில் உள்ள குகைகளில் படுத்திருந்த சிங்கங்கள் அவர்களுடன் சம வலிமை உடையவை ஆதலால் அஞ்சி ஓடிவிடாமல் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. அதனால் படைவீரர்களும் சமவலிமையுடையவர்களென்று தெரிகிறது. (வினக்கணி)

கஃ பூர்ஜேஷு மர்மீபூ'தா: கீசக த்'வநி ஹேதவ: ।

க'ங்க'ரூ' கரிணோ மார்கே' மருதஸ்தம் ஸிஷேவிரே ॥ 73

(ப-ரை) பூ'ர்ஜேஷு=புஜபத்திர விருட்சங்களில்; மர்மீபூ'தா: = உண்டாகும் சலசலப்பான ஒலி; கீசக=மூங்கில்களின்; த்'வநி=ஒலிக்கு; ஹேதவ: = காரணமாகிய; க'ங்க'ரூ'கரண: = கங்கையாற்றின் திவலைகளுடைய; மருத: = காற்றுகள்; மார்கே' = வழியில்; தம் = அந்த ரகுமன்னனை; ஸிஷேவிரே = சேவித்தன.

(க-ரை) அப்பொழுது வழியில் வீசிக்கொண்டிருந்த கங்கையாற்றிலிருந்துவரும் மெல்லிய காற்றினால் புஜபத்திர விருட்சங்களின் இலைகள் அசைந்து சலசலப்பாய் ஒலி உண்டாயிற்று. மூங்கில்கள் இனிமையான ஒலியை உண்டாக்கின. கங்கையாற்றிலிருந்து திவலைகள் பறந்து வந்தன. இப்படிப்பட்ட மெல்லிய குளிர்கூற்றுகள் ரகுமன்னனை சேவிப்பதாக காட்சியளித்தன. (கலவையணி)

கஃ விஸ்ரமுர் நமேருணாம் ச'ரயா ஸ்வத்'யாஸ்ய ஸைநிகா: ।

த்'ரிஷதே'ர வாஸிதோத்ஸங்க'ர நிஷண்ண ம்ரிக'நாபி'பி: ॥ 74

(ப-ரை) ஸைநிகா: = படைவீரர்கள்; நமேருணாம் = புன்னை மரங்களின்; ச'ரயாய = நிழல்களில்; நிஷண்ண = உட்கார்ந்திருந்த; ம்ரிக' = கஸ்தூரிமான் களுடைய; நாபி'பி: = கஸ்தூரியால்; வாஸித = வாசனை உண்டாக்கப்பட்ட; உத்ஸங்க'ர: = அருகிலுள்ள இடம்

களில்; த்²ரிஷத² = கற்களை; அத்²யாஸ்ய = ஏறினவர்களாய்; விஸர்ம = ஓய்வு பெற்றனர்.

(க-ரை) ரகுவின் படைவீரர்கள் புன்னைமரத்தின் நிழல்களில் உள்ள பாதைகள் மீது உட்கார்ந்து ஓய்வு பெற்றார்கள். அந்தப் பாதைகள் முன்பு கஸ்தூரி மான்களால் வாடை உண்டாக்கப் பட்டிருந்ததால் கஸ்தூரி மணத்துடன் கூடினவைகளாய் இருந்தன. (விதியணி)

சு || ஸரளாஸத்த மாதங்க² க்²ரவேய ஸ்பு¹ரித த்²விஷ: |

ஆஸந் நோஷத²யோ நேதுர் நக்த மஸநேஹ தீ²பிகா: || 75

(ப-ரை) ஸரள ஆஸக்த = சரள (தேவதார) மென்னும் மரங்களுக்குக் கட்டப்பட்டிருந்த; மாதங்க² = யானைகளின்; க்²ரவேய கழுத்துச் சங்கிலிகளில்; ஸ்பு¹ரித = காணப்பட்ட; (பிரதிபலித்த); த்²விஷத² = ஓவிகள் உள்ள; ஓஷத²ய: = கொடிகள்; நேது: = நாயகனான ரகுமன்னனுக்கு; நக்தம் = இரவில்; அஸநேஹ = எண்ணெயில்லாத; தீ²பிகா: = விளக்குகள்; ஆஸந் = ஆயிற்று.

(க-ரை) சரள தேவதாரமெனும் மரங்களுக்குக் கட்டப் பட்டிருந்த யானைகள் கழுத்துச் சங்கிலியில் பிரதிபலித்த கொடிகளின் ஒளியானது ரகுமன்னனுக்கு எண்ணெயற்ற விளக்குகள் போலிருந்தன. (மிகுதி விவரிக்கப்படுகிறது)

சு || தஸ்யோத்ஸரிஷ்ட நிவாஸேஷு கண்ட¹ரஜ்ஜு ஷதத்வச: |

க²ஜவர்ஷ்ம கிராதேப்²ய ஸ்ரம்ஸுர் தே²வத²ாரவ: || 76

(ப-ரை) தஸ்ய = அந்த ரகுமன்னனுடைய; உத்ஸரிஷ்ட = விடப்பட்ட; நிவாஸேஷு = படைகளினிருப்பிடத்தில்; கண்ட¹ரஜ்ஜு = கழுத்துச் சங்கிலிகளால்; ஷத = உரசிக்கொண்ட; த்வச: = பட்டையுடைய; தே²வத²ாரவ: = தேவதார மரங்கள்; கிராதேப்²ய = வேட்டுவர்களுக்காக; க²ஜவர்ஷ்ம = யானைகளின் உயரளவை; ஸ்ரம்ஸுர் = அறிவித்தன.

(க-ரை) ரகுமன்னன் விடுத்த விடுதிகளில் யானைகள் கழுத்துச் சங்கிலிகளின் உரசலால் தேவதார மரப்பட்டைகள் நசுங்கியுள்ள உயரத்தைக் கண்ட வேடுவர்கள் அந்த யானைகள் இவ்வளவு உயரமானவைகளா என்று மிக வியந்தனர். (மிகவுயர்வு நவிற்சியணி)

க. || தத்ர ஜ்யம் ரகோர் கோரம் பார்வதீயைர் கண்ணரபூத் |

நாராச ஷேபணீயா ஸம் நிஷ்பேஷோத் பதிதாநலம் ||

77

(ப-ரை) தத்ர=அந்த இமய மலையில்; ரகோர்=ரகுமன்னனுக்கு; பார்வதீயை=மலையிலுண்டாகிய; கண்ணை=உற்சவர் முதலிய இனத்தவர்களுடன்; நாராச=அம்புகளாலும்; ஷேபணீய=பிண்டிவாலமென்னும் ஆயுதத்தாலும்; அஸம்=கற்களாலும்; நிஷ்பேஷ=தாக்குதலால்; உத்பதித=எழுந்த; அநலம்=நெருப்பு உடையதும்; கோரம்=ஆகிய பயங்கரமான; ஜ்யம்=போர்; அபூத்=பிறந்தது (முண்டது).

(க-ரை) ரகுமன்னனுக்கும் இமயமலையில் வாழ்ந்து வந்த உற்சவர் என்னும் மலைஜாதியினருக்கும் (எழுவகையினத்தவர்கட்கும்) அம்புகள், பிண்டிவாலம், கற்கள் முதலிய ஆயுதங்களால் கடுமையான போர் உண்டாயிற்று. அவற்றின் தாக்குதலால் அக்கினியின் பொறிகள் பறந்தன. அப்போர் மிகப் பயங்கரமாயிருந்தது. (பொருட்காட்சியணி)

க. || ஸாரை ருத்ஸவ ஸங்கேதாம் தஸக்ரித்வா விரதோத்ஸவாக் |

ஜயேதாஹரணம் பாஹ்வோ க்ரஹபயா மாஸ கிந்நராந் ||

78

(ப-) ஸை=அந்த ரகுமன்னன்; ஸாரை=அம்புகளால்; உத்ஸவ ஸங்கேதாம்=உத்ஸவரெனும் எழுவகை கணத்தவர்களை; விரத உத்ஸவாத்=விடுபட்ட ஊக்கமுள்ளவர்களாக; க்ரித்வா=செய்து; கிந்நராந்=கின்னரர்களை; பாஹ்வோ=தங்கள் சொந்த கைகளால்; ஜயேதாஹரணம்=வெற்றியைக் குறிக்கும்; ஸங்கேதங்களை பிரபந்தமாக்கி; க்ரஹபயாமாஸ=பாடினார்கள்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் அந்த உத்ஸவரென்னும் எழுவகையினத் தவரையும் உற்சாகமிழக்கச் செய்தான். அதாவது அவர்களை வென்றான். இந்த வெற்றியை கின்னரர் என்னும் தேவகணத்தவர்கள் ஒரு பிரபந்தமாக்கி, பாட்டுகளாய்ப் பாடினார்கள். (மிகுதி எனவியணி)

|| பரஸ்பரேண விஜ்ஞாத ஸ்தேஷு பாயந பாணிஷு |

ராஜ்ஞா ஹிமவத்ஸாரோ ராஜ்ஞஸ்ஸாரோ ஹிமாத்ரிணா ||

79

(ப-ரை) தேஷு = அந்த உத்ஸவரெனும் எழுவகை சாதியினரும்; உபாயந = காணிக்கைகளை; பாணிஷுஸத்ஸு = கைகளில் ஏந்தி; ராஜ்ஞா = ரகுமன்னனாலும்; ஹிமயத = இமயமலையின்; ஸார = செல்வத்துருவாய அம்சமும்; ஹிமாத்²ரிணா = இமயமலை; ராஜ்ஞா = ரகுமன்னனின்; ஸார = வலிமை உருவாய் நிலைத்த அம்சமும்; பரஸ்பரே = ஒன்றுக்கொன்று; விஜ்ஞாத = அறியப் பட்டது.

(க-ரை) அந்த மலைவாசிகள் ரகுமன்னனுக்கு காணிக்கைகளை அளித்தனர். இதனால், அம்மலையில் மதிப்பற்ற பொருட்கள் உள்ளதை ரகுவும் எப்போதும் தோல்வி அறியாத அம்மலை சாதியினர்கள் தோற்றத்தால் ரகுமன்னனுடைய வலிமையை இமவானும் ஒருவர்க்கொருவர் அறிந்துகொண்டனர். (ஒன்றற்கொன்றுத விபணி)

க || தத்ராஷோப¹யம் யஸோ ராஸிம் நிவேஸ்யா வருரோஹஸ : |

பௌஸ்த்ய துலிதஸ்யாத்²ரே ராதத³ாந இவஹ்ரியம் || 80

(ப-ரை) ஸ = அந்த ரகுமன்னன்; தத்ர = அந்த இமயமலையில்; ஷோப¹யம் = அநாவசியம் செய்ய முடியாத; யஸோராஸிம் = புகழை; நிவேஸ்ய = வைத்து; பௌஸ்த்ய = இராவணனால்; துலிதஸ்ய = அசைக்கப்பட்ட; அத்²ரே = கையாய் மலைக்கு; ஹ்ரியம் = வெட்கத்தை; அத்³த³ாந இவ = உண்டாக்குவது போல்; அவருரோஹ = இறங்கினான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் இமயமலையில் தன் புகழைப் பரவச் செய்து கையாயத்தை முன்பு இராவணனால் எடுக்கப்பட்டதால் அதை வெல்லுதல் கௌரவமன்றென அதற்கு வெட்கமுண்டாக்குகின்றானோவென அதனருகில் போகவில்லை. (கருத்துடையடையணி)

க || சகம்பே தீர்ண லௌஹித்யே தஸ்யிந் ப்ராக்²ஜோதி ஷேஸ்வர : |

உத்³க³ஜா லாநதாம் ப்ராபைஸ் ஸஹகாலா க்³ரு த்³ருமை || 81

(ப-ரை) தஸ்யிந் = ரகுமன்னன்; தீர்ண = தாண்டப்பட்ட; லௌஹித்யேஸதி = லௌஹிதமெனும் ஆறுடையவனாய்; ப்ராக்²ஜோதிஷேஸ்வர = பிராக் ஜோதிடமெனும் நாட்டின் அரசன்; தத் = அந்த ரகுமகாராஜனின்; க்³ஜ = யானைகளின்; அலாநதாம் = கால்

கட்டுகளை; ப்ராப்தை = அடைந்த; காலாக்ருத்ருமைஸ்ஸஹ = காரதில் மரங்களுடன்; சகம்பே = நடுங்கிற்று,

(க-ரை) ரகுமன்னன் லௌஹிதம் என்னும் நதியைக் கடந்தான். அங்கு யானைகளைக் கட்டிய காரதில் மரங்கள் அவற்றின் இழுத்தலால் அசைந்தன. இதேபோல், இந்தப் படைகளைக் கண்டு அங்குள்ள அரசர்கள் அசைந்தனர். அதாவது அச்சுற்றறனர். (புனைவுளியொப்புமைக் கூட்டணி)

சு || ந ப்ரஸஹே ஸருத்²த¹ார்க மத¹ாரா வர்ஷ து²ர்தி¹நம் |

ரத¹வர்த்ம ரஜோ ப்யஸ்ய குதஏவ பதாகிரீம் ||

82

(ப-ரை) ஸ = அந்த ப்ராக்ஜோதிஷபுரத்து மன்னன்; ரு²த்¹த¹ அரகம் = மறைக்கப்பட்ட சூரியனால்; அத¹ாராவர்ஷ = மழையற்ற து²ர்தி¹நம் = கெட்ட நாளுருவான; அஸ்ய = அந்த ரகுமன்னனுடைய; ரத¹வர்த்ம = தேரின் வழியில்; (கிளம்பிய) ரஜோபி = தூசியை; நப்ரஸேஹ = சகித்துக் கொள்ளாமல் போனான்; பதாகிரீந்து = படைகளை என்றாலோ; குத ஏவ = எவ்வாறு; ப்ரஸேஹே = சகிப்பான்.

(க-ரை) பிராக்ஜோதிடபுரத்தரசன், மழையில்லாது கெட்ட நாட்களான அப்போது ஆகாயத்தைச் சூழ்ந்துள்ள ரகுவின் தேர்ப்பாதையிலிருந்து கிளம்பிய தூசியைக் கண்டமாதிரத்தில் பயந்த வனாய்ப் பணிந்துவிட்டான். போரைப் பற்றி நினைக்கவே இல்லை. (நிகழ்வினவிற்கியணி)

சு || த மீஸ காமருபாணா மத்யாக்¹ண்டல விக்ரமம் |

பேஜே பி¹ந்நகடைர் நாகை² ர்நயா நுபருரோத¹ யை ||

83

(ப-ரை) காமருபாணாம் = காமருப நாடுகளின்; ஈஸ = பிரபு; அதி ஆக¹ண்டல விக்ரமம் = இந்திரனுடைய வலிமையை விட மிஞ்சிய; தம் = அந்த ரகுமன்னனுடைய; பி¹ந்ந = மதம் ஒழுகும்; கடை = கன்னங்களுடைய; நாகை² = யானைகளால்; பேஜே = வணங்கினான்; யை = எந்த யானைகளால்; அந்யாந் = ரகுவன்றி பிறவரசர்களை; உபருரோத¹ = தாக்கினானோ;

(க-ரை) காமருபநாட்டரசன், இந்திரனை மிஞ்சிய பராக்கிரமமுடைய ரகுமன்னனைக் கண்டதும் முன்பு தானெந்த; யானை

களைக் கொண்டு பிற மன்னர்களைத் தாங்கினானோ அந்தயானை
களையே காணிக்கையாக வழங்கினான். (நிகழ்வினவிர்சியணி)

சு || காமரூபேஸ்வர ஸ்தஸ்ய ஹேம பீடாதி² தே²வதாம் ।

ரத்நபுஷ்போப ஹாரேண ச¹ரயாமா நர்ச பரத²யோஃ || 84

(ப-ரை) காமரூபேஸ்வரஃ=காமரூப நாட்டு மன்னன்; ஹேம
பீட¹=பொன் பீடத்திற்கு; அதி²தே²வதாம்=அதிதேவதையான;
தஸ்ய=அந்த ரகுமன்னனுடைய; பரத²யோஃ=அடிகளின்; ச¹ரயாம்
=ஒளியை; ரத்ந=ரத்தினங்களெனும் புஷ்ப=பூக்களுடைய; உப
ஹாரேண=கொடுத்தல் வாயிலாக; ஆநர்ச=பூசை செய்தான்.

(சு-ரை) மேலுமவ்வரசன் ரகுமன்னனுக்கு பொற்பீடங்
கொடுத்து, அமர்த்தி, அவன் பாத பீடத்தில் ஒளிந்த ஒளியுள்ள
அவனது அடிகளை ரத்தினங்களென்னும் பூக்களால் பூசனைச்
செய்தான். (மிகுதினவிர்சியணி)

சு || இதி ஜித்வா தி²ஸோஜிஷ்ணுர் ந்யவர்த்த ரதே¹ரத்²த²தம் ।

ரஜோ விஸ்ராமயந் ராஜ்ஞாம் ச¹த்ரஸ்ஸுந்யேஷு மௌளிஷு || 85

(ப-ரை) ஜிஷ்ணுஃ=வெற்றி சீலனான; ஸஃ=அந்த ரகுமன்
னன்; இதி=முன் கூறியவண்ணம்; தி²ஸஃ=திசைகளை; ஜித்வா=
வென்று; ரத¹ உத்²த²தம்=தேரின்னின்றெழுப்பப்பட்ட; ரஜஃ=
தூளியை; ராஜ்ஞாம்=அரசர்களின்; ச¹த்ர=குடைகளால்; ஸுந்
யேஷு=அற்றுப்போன; மௌளிஷு=சிகைகளில்; விஸ்ராமயந்ஸந்
=சம்மந்தப்படுத்துகிறவனாய்; ந்யவர்த்த=திரும்பிச் சென்றான்.

(சு-ரை) இவ்விதம் வெற்றிவாகைச் சூடியவனாய், ரகுமன்
னன் ஓர் குடையுடையவனாகி, தன்னுடைய நகரத்திற்குத் திரும்பி
சென்றான். (விரல்கோலணி)

சு || ஸ விஸ்வஜித மாஜஹ்ரே யஜ்ஞம் ஸர்வஸ்வ த²க்ஷிணம் ।

ஆத²நம் ஹிவிஸர் க²ரய ஸதாம் வாரி முசாமிவ || 86

(ப-ரை) ஸஃ=அந்த ரகுமன்னன்; ஸர்வஸ்வ=எல்லாப் பொரு
ளும்; த²க்ஷிணம்=தக்ஷிணை (காணிக்கை)யாகக் கொண்ட; விஸ்
வஜிதம்=விஸ்வஜித் என்னும்; யஜ்ஞம்=வேள்வியை; ஆஜஹ்ரே=
செய்தான்; தத²ரஹி=அஃதாவது; ஸதாம்=நல்லாருடைய; வாரி

மூசாயிவ = மேகங்கள் போன்று; ஆதீநம் = சம்பாதனை; விஸர்கீர
யஹி = நல்லவழியில் செய்வதற்கேயன்போ!

(க-ரை) பிறகு ரகுமன்னன் (உலகை வென்று செய்யத்தக்க) எல்லாப் பொருளும் தஷிணையின் கீழ் கொடுக்கத்தக்க 'விர்வஜித்' என்னும் வேள்வியைச் செய்தான். மகாத்மாக்கள் முகிலவன் போன்று தம் பொருள் யாவும் நற்செய்கைகட்கே பயன்படுத்துவது இயல்பன்றோ. (உவமையணி)

சு || ஸந்த்ராதே ஸசிவஸகி¹: புரஸ்கீரியாபி²:

கு³ர்வீபி⁴ஸ் ஸமித பராஜய வ்யளீகாந் ।

காகுத்ஸத¹ ஸ்சிர விர்ஹோத்ஸ² காவரோதீந³ம்

ராஜந்யாம் தஸ்வபுர நிவ்ரித்தயே⁴நு மேநே ॥

87

(ப-ரை) காகுத்ஸத¹ = ரகுமன்னன்; ஸந்த்ராதே = விர்வஜித் யாகத்தின் கடைசியில்; ஸசிவஸகி¹ ஸ்ஸந் = அமைச்சம் நடபும் உடையவனாய்; கு³ர்வீபி⁴ஸ் = அதிகமான; புரஸ்கீரியாபி² = பூசைகளால்; ஸமித = தணிந்த; பராஜய = தோல்வியால் விளைந்த; வ்யளீகாந் = துன்பமுடைய; சிர = சில காலத்து; விர்ஹ = பிரிவால்; உத்ஸு³ = விருப்பமான; காவரோதீந³ம் = அந்தப்புரத்து மாதர்களுடைய; ராஜந்யாம் = அரசர்களை; தஸ்வ = தம்முடைய; புர = பட்டணத்தை நோக்கி; நிவ்ரித்தயே = போவதற்கு; அநுமேநே = அனுமதித்தான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் அந்த வேள்வி முடிந்ததும், தோல்வியுற்றதால் அடைந்த துன்பம் நீங்கவல்ல பெரும் வெகுமதிகளை அரசர்கட்கும் அமைச்சருடன் கூடினவனாயளித்து, துன்புற்ற அவர்களின் மனைவிமார்களுக்கு அன்புண்டாகும்படி தத்தம் நாடுகளுக்குச் செல்ல அனுமதியை அளித்தான். (தகுதியணி)

சு || தே ரேகீர தீவஜ கஸாநபத்ர சிஹ்நம்

ஸம்ராஜந் சரணபுக²ம் ப்ரஸாத³ லப்த⁴ம் ।

ப்ரஸ்தீநப்ரணதிபி¹ ரங்கு²ளீஷு சக்ரு:

மௌளி ஸ்ரக்ச்யத மகரந்த² ரேணு கெ²ளரம் ॥

88

இதி காளிதாஸ கீரிதௌ ரகு³வம்ஸே மஹாகாவ்யே சதூத¹ஸ்ஸர்கீ¹:

(பச்சை) தே = அவ்வரசர்கள்; ரேக¹ர = பட்டைகள் தீட்டிய; த¹வஜ = கொடிகளும்; கலஸ் = கலசங்களும்; ஆதபத்ர = குடைகள்; சிஹ்நம் = சின்னங்களாகவுடையதும்; ப்ரஸாத² = கருணையால்; ஸப்¹யம் = அடையத்தக்க; ஸம்ராஜ் = சக்ரவர்த்தியாகிய ரகுமன்னவனின்; சரணயுக¹ம் = இருபாதங்களை; ப்ரஸ்த¹ரந = பிரயாணகாலத்தில்; ப்ரணதிபி¹ = பணிதலால்; அங்கு¹ளீஷு = விரல்களில் மௌளி = தலைமுடிகளில் உள்ள; ஸ்ரக் = பூச்சரங்களில் இருந்த; ச்யுத = நழுவிவரும்; மகரந்த = பூந்தேனாலும்; ரேணு = மகரந்தப் பொடியாலும்; கெ¹ளரம் = செந்திறங் கலந்ததாய்; சக்ரு = செய்தனர்.

(க-ரை) அவ்வரசர்கள் அருள் பெற்றவர்களாய், ரகுமன்னனுடைய அடிகளுக்கு, பிரயாணத்தின் போது வணக்கஞ் செலுத்தினார்கள். அப்போது அவர்களின் தலைகளிலிருந்த பூக்களின் தேனும், பூந்தாதுக்களும் ரகுமன்னவன் கால்களுக்குப் பட்டு, அவ்விரல்கள் மஞ்சள் நிறம் பெற்றுத் திகழ்ந்தன. (உயர்வுனவிற்கியணி)

இது காளிதாசனாவியற்றப்பட்ட ரகுவம்சமென்னும் மகாகாவியத்தில் நான்காம் சருக்கத்திற்குத் திருத்தணிவாழ் ஸ்ரீவித்யானந்த ரெணும் செ. ராமலிங்காசாரியாவியற்றப்பட்ட தெளிவுரை.

ரகுவம்ச மகா காவியம்

ஐந்தாம் சருக்கம்

காத மத்¹வரே விஸ்வஜிதி ஸ்விதீஸம்

நிஸ்ஸோஷ விஸ்ராணித கோஸஜாதம் ।

உபாத்த வித்²யோ ரு²ரு த²க்ஷிணார்தீ

கௌத்ஸ ப்ரபேதே² வரதந்து ஸிஷ்யஃ ॥

1

(ப-ரை) விஸ்வஜிதீ = விஸ்வஜித்தென்னும்; அத¹வரே = வேள்வியில்; நிஸ்ஸோஷ = மீதியின்றி; விஸ்ராணித = கொடுக்கப் பட்ட; கோஸ = பொருள்களின்; ஜாதம் = சமூகங்கொண்ட; தம் = அந்த; ஸ்விதீஸம் = ரகுமன்னனை; உபாத்த = பெறப்பட்ட; வித்²ய = பதிவான்கு வித்தைகளுடைய; வரதந்து = வரதந்துவெனப்படும் முனிவருக்கு; சிஷ்ய = சீடனாகிய; கௌத்ஸ = கௌத்சன் என்னும் பெயருடைய முனிவன்; ரு²ருதக்ஷிண அர்தீ¹நி = ஆசானுக்குக் காணிக்கையளிக்கும் எண்ணங் கொண்டவனாய்; ப்ரபேதே² = வந்தான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் 'விஸ்வஜித்' தென்னும் வேள்வியைச் செய்து, உள்ள பொருளனைத்துங் கொடுத்துவிட்டு, ஓய்வு பெற்றிருந்த சமயம், வரதந்து முனிவரின் மாணவனாகிய கௌத்ஸன் என்னும் ரிஷி, தன் ஆசானிடம் பதினான்கு வித்தைகளையும் கற்று முடித்து, குருதக்ஷிணை இரத்தல் பொருட்டு ரகுமன்னனிடம் வந்தான். (அரதனமாலையணி)

க ॥ ஸ ம்ரிண்மயே வீத ஹிரண்மயத்வாத்

பாத்ரே நித¹ா யார்க்¹ய மநர்க்¹யஸ்ரீலஃ ।

ஸ்ருதப்ரகாஸம் யஸஸா ப்ரகாஸஃ

ப்ரத்யுஜ்ஜக²ா மாதிரி¹ மாதிரே¹யஃ ॥

2

(ப-ரை) அநர்க்¹ = விலைமதிப்பற்ற; ஸ்ரீலஃ = சுபாவமுள்ள யஸஸா = புகழால்; ப்ரகாஸ = ஒளிரும்; அதிரே¹யஃ = சுற்றம் பேணும்; ஸ = அந்த ரகுமாமன்னன்; வீத = தானங்கொடுத்ததால் அழிவுற்ற; ஹிரண்மயத்வாத் = பொற்கூடங்களுடையவனாதலால்; ம்ரிண்மயே

=மட்பாத்திரத்தில்; அக்²யம்=பூசைப் பொருட்களை; நித³ாய
=வைத்துக்கொண்டு; ஸ்ருதப்ராகாரம்=சுருதி¹ளின் மேன்மையான
நூலாம் படைத்த; அதிதி¹ம்=சுற்றமாக வந்த கௌத்ஸ முனியை;
பிரத்யுஜ்ஜக²ாமம்=எதிர்கொண்டழைத்தான்.

(க-ரை) சுற்றம் பேணுவதில் விருப்புள்ளவனும் மிகுந்த நற்
சபாவமுள்ளவனுமாகிய ரகுமன்னன் மட்பாத்திரத்தில் பூசைக்குரிய
பொருட்களை வைத்துக்கொண்டு, சகல கலாவல்லவனாகிய
கௌத்ஸன் தன்னை நாடிவர அவனை எதிர்கொண்டழைத்தான்.
(தகுதியணி)

க || த மர்சயித்வா விதி¹வத்²விதி³ஜ்ஞ:

தபோநிதி¹ம் மாநத²நா க்²ர யாயீ ।

விஸாம்பதி¹ விஷ்டர ப²ாஜமாராத்

க்ரிதாஞ்ஜலி: க்ரித்த விதி¹ த்யுவாச||

3

(ப-ரை) விதி¹ஜ்ஞ: =சாத்திரங்கள் கற்றுணர்ந்த; மாநத²ந: =
மானமே பொருளாய் உள்ளவர்களில்; அக்²ரயாயீ =முதல்வனாய்
விளங்கும்; க்ரித்யவித் =காரியமறிந்த; விஸாம்பதி: =மானிடர்க்
கரசனாகிய ரகுமன்னன்; விஷ்டர =ஆதனத்தை; ப²ாஜம் =
அடைந்த; தம்தபோநிதி¹ம் =அத் தவச்சிரேட்டரை (கௌத்ஸ
ரிதியை); விதி¹வத் =முறைப்படி; அர்சயித்வா =பூசை செய்து
ஆராத் =அருகில்; க்ரித =செய்யப்பட்ட; அஞ்ஜலிஸ்ஸந் =கை
சூப்பியவனாய், இதி =கீழ்க்கண்டவாறு; உவாச =சொன்னான்.

(க-ரை) சாத்திரங்கள் அறிந்தவனும் மானமுடையவர்களில்
மேன்மையானவனும் ஆகிய ரகுமன்னன் அக்கௌத்ஸ முனிவரை
ஆதனத்தில் அமர்த்தி, விதிப்படி பூசை செய்து அருகில் கைக்
சூப்பியவனாய் கீழ்க்கண்டவாறு கூறலானான். (தொழிற்றன்மை
நவீற்சியணி)

க || அப்யக்²ரணிர் மந்த்ரக்ரிதாம் நிஷீணாம்

குஸாக்²ர புத்²தே² குஸலீ கு²ருஸ்தே ।

யதஸ்த்வயா ஜ்ஞாந மஸேஷ மாத்தம்

லோகோ சைதந்ய மிவோஷ்ண ரஸமே: ||

4

(ப-ரை) ஹே, குஸாக்²ரபுத்²தே² =நுண்ணறிவுடைய ஓ,
கௌத்ஸ மகரிஷி! மந்த்ர க்ரிதாம் =மந்திரங்களையறிந்த; நிஷீ

ணாம்=ரிஷிகளில்; அக்ரணீ=முதல்வராகிய; தே=உமது;
 குரு=ஆசான்; அஸோஷம்=எல்லா; ஜ்ஞாதம்=ஞானத்தையும்;
 த்வயா=உனக்கு; உஷ்ண ருமே=சூரியன் தன் ஒளியால்;
 லோகேந=உலகிற்கு; சைதந்யமிவ=அறிவாற்றல்; ஆத்தம்=
 பெறச் செய்வது போன்றுள்ள அவர்; குஸீயதஃ=நலம் தானா?

(க-ரை) பரிதி உலகுக்கு எல்லாப் பொருள் பற்றிய அறிவூட்டு
 வதபோல், நுண்ணறிவுடைய உனக்கு எல்லா அறிவாற்றலையும்
 விளக்கி அருளும் மந்திர அறிஞரான உமது ஆசான் நலமா?
 (விரியுவமையணி)

சு || காயேந வாசா மஸாபி ஸ்வ

த்ய த்ஸம்ப்ரிதம் வாசந தைர்ய லோபி ।

ஆபாத்யதே நவ்யய மந்தராயை

கச்சிந் மஹர்ஷே ஸ்த்ரிவிதீம் தபஸ்தத் ॥

5

(ப-ரை) காயேந=உபவாசம் முதலிய உடலை வருத்தும்
 கிரியைகளாலும்; வாசா=வேதமோதுவதாலும்; மஸாபி=காயத்ரி
 முதலிய மந்திர ஜபத்தாலும்; வாஸம்=தேவேந்திரனுடைய;
 தைர்ய=மனத் திடப்பத்தை; லோபி=போக்கும்; யத்=எந்த தவம்;
 ஸ்வத்=அவ்வப்போது; ஸம்ப்ரிதம்=பெறப்பட்டதோ; மஹர்
 ஷே=வரதந்து முனிவருடைய; த்ரிவிதீம்=மனம் மெய்வாக்கு
 களிற் பிறந்த; தத் தபஃ=அந்தத் தவமானது; அந்தராயை=
 இந்திரனால் ஏவப்பட்ட தேவமாதுகளின் சாபம் முதலிய கேடு
 களால்; வ்யயம்=நாசத்தை; நாபாத்யதே கஸ்சித்=அழிந்து
 விடாமல் இருக்கிறது.

(க-ரை) தேவேந்திரனுக்கு அச்சமுட்டும் உடற்சம்பந்தமான
 உபவாசம் முதலியவையும், வாக்கைச் சார்ந்த வேதமோதல் முதலி
 யவையும், மனதைச் சார்ந்த காயத்ரி ஜபாதினும் ஆகிய இம்முன்று
 காரியங்களுடன் கூடிய தவம் தேவேந்திரனால் கெடுக்கப்படாமல்
 உமது ஆசானுக்கு நடைபெற்றுவருகிறதோ? (பெருந்தவசிகளின்
 தவத்தை தேவேந்தின் கொடுத்து விடுவான் என்பது புராணக்
 கூற்று) (வீறுகோளணி)

சு || ஆதார பரிந்த ப்ரமுனகஃ ப்ரயத்நஸஸ்

ஸம்வர்திதாநாம் ஸுத நிர்விஸேஷம் ।

கச்சிந் வாய்வாதி ரூபய்வோ வ

ஸ்ரமச்சிதா மாஸ்ரம பாத்பாநாம் ॥

5

(ப-ரை) ஆதார=பாத்திகளை; பந்த்=கட்டுதல்; ப்ரமுனை=முதலிய; ப்ரயத்தனை=உபாயங்களால்; ஸுத=மகன்களைவிட; நிர்வீஸேஷம் யதாதார=விசேடமின்மை எவ்வாறோ அவ்வாறு; ஸம்வர்திதாநாம்=வளர்க்கப்பட்ட; ஸ்ரம=மாறுபாட்டை; சித்தாம்=போக்கும்; வ=உங்களுடைய; ஆஸ்ரம=ஆச்சிரமத்திலுள்ள; பாதுபநாம்=மரங்கட்கு; வாய்வாதி=காற்று முதலிய; உபபலவ=உபத்திரவங்கள்; நகர்சித்=இல்லாமலிருக்கிறதா?

(க-ரை) உங்கள் ஆசிரமத்தில் பாத்திகள் கட்டுதல் முதலிய முயற்சிகளும், மகன்களைப் போல் காப்பாற்றப் படுகின்றவைகளும், சிரம பரிகாரம் செய்யும் மரங்கட்குப் பெரிய காற்றும் காட்டுத்தீ, யானைகள் முதலியவற்றால் உபத்திரவங்களும் இல்லாமல் இருக்கின்றனவா? (விறுகோளணி)

க || நிர்வர்த்ய தேயைர் நியமாபிஷேகோ

யேப்யோ நிவாபாஞ்ஜலய: பித்ருணாம் ।

தூந்யஞ்ச¹ ஷஷ்டாங்கிதஸைகதாநி

ஸிவாநிவஸ் தீர்த¹ ஜலாநி கர்சித் ||

7

(ப-ரை) யை=எந்த தீர்த்தத்தால்; நியம=குளித்த; அபிஷேக= குளித்தல்; நிர்வர்த்யதே = நிறைவேற்றப்படுகிறதோ; யேப்ய=எந்த தீர்த்தத்தை; உத்²தீர்த்ய=எடுத்து; பித்ருணாம்=தென்புலத்தார்க்கு; நிவாபாஞ்ஜலய=தர்ப்பணாஞ்ஜலிகள்; நிர்வர்த்தயந்தே=நிறைவேற்றப்படுகிறதோ; உஞ்ச¹=சிந்திய தானியங்களில்; ஷஷ்ட=ஆறிலொரு பங்கு; அங்கித=குறிக்கப்பட்ட; ஸைகதாநி=மணற்றிட்டுகள் உள்ள; வய=உங்களது; தாநி=அந்த; தீர்த¹ஜலாநி=தீர்த்தமாகிய தண்ணீர்; ஸிவாநி கர்சித்=நலந்தரவல்லதா என்ன?

(க-ரை) குளித்தல், குடித்தல், பிதுர் தர்ப்பணங்களாற்ற தலுக்குமந்ததாய், சிதறிய நெல்லின் ஆறாம் பங்கு தானியங்கள் கூடிய மணற்றிட்டுகள் கொண்ட தண்ணீர் உபத்திரவமில்லாது இருக்கின்றதா? (உஞ்சவிருத்தி என்றால் களஞ்சியங்கள் முதலிய வற்றில் சிந்திய தானிய வகைகளை பொருக்கிச் சேர்த்தல். (பெருமையணி)

க || க்ரியா நிமித்தே ஷ்வயி வத்ஸஸத்வாத்

அபக்¹ந நாமா முநிபி: குஸோஷா ।

தத¹ங்குஸய்யா ச்யுத நாபி¹நாநா

கச்சிந் ம்ரிகீ¹ணா மநக¹ா ப்ரஸுதி: ||

8

(ப-ரை) க்ரிபா=வேள்வி முதலிய அனுட்டானங்கட்கு; நிமித் தைஷ்வயி=கருவிகளேனும்; ரூபோஷு=தருப்பை (புல்) கனிலும்; முதி¹ி=ரிஷிகளால்; வத்ஸலத்¹வாத்=விலங்குகளின் நட்பால்; அப¹க்¹ந=கேடு விளைவிக்காத; காமா=விருப்பமுடைய; தத்=அந்த ரிஷிகளின்; அங்க=தொடைகளென்னும்; ஸய்யா=படுக்கையில்; ச்யுத=நழுவும்; நாபி¹நாநா=கொப்பிழுள்ள; ம்ரிகீணாம்=பெண் மான்களின்; ப்ரஸுதி: =சந்தானமானது; அநக¹ாக்¹சித்=துயரின்றி உள்ளனவா?

(க-ரை) வேள்வி முதலிய காரியங்கட்குப் பயன்படும் தருப்பைகள், அன்பினால் அதட்டப்படாது தன்னிச்சையாக மேய்ந்துக் கொண்டிருப்பனவும். தொடைகள் மீது படுக்கவைத்துக்கொள்ளும் கொப்பிழும் விழாத மான்குட்டிகளும் நலமாக உள்ளனவா? (பாம் புகள் கொப்பிழ்களை விழுங்கி விடாமல் தொடைமீது பத்து நாட்கள் படுத்து வைத்துக்கொள்ளப் படுகின்றன). (பெருமையணி)

க|| நீவார பாகாதி¹ கட¹ங்க¹ீயை

ராம்ரிஸ்யதே ஜாநபதை¹க் கக்¹சித் |

காலோப பந்நாதிதி¹ கல்ப்ய ப¹ாக¹ம்

வந்யம் ஸரீரஸ்தி¹தி ஸாத¹நம் வ: ||

9

(ப-ரை) கால=குறித்த காலத்தில்; உபபந்த=வந்த; அதிதி¹=சுற்றத்திற்கு; கல்ப்ய=செய்யத்தக்க; ப¹ாக¹ம்=அம்சங்களுடைய; வந்யம்=காட்டில் உள்ள; வ: =உங்களுடைய; ஸரீரஸ்தி¹தி=உடல் வளர்க்க; ஸாத¹நம்=உகந்ததாய்; நீவாரபாக=காட்டுநெல்; ஆதி=முதலிய தானியம்; ஜாநபதை¹=நாட்டிலிருந்து வந்த; கட¹ங்க¹ீயை=எருது முதலியவற்றால்; ராம்ரிஸ்யதே கக்¹சித்=தொடப்படாமல் இருக்கிறதா?

(க-ரை) சுற்றத்திற்கும் உங்களுக்கும் உணவைத் தரவல்ல சாமை முதலிய தானியங்கள், நாட்டிலிருந்து வரும், எருது முதலியவற்றால் நாசம் செய்யப்படாமல் உள்ளதா? (பெருமையணி)

க|| அபி ப்ரஸந்நே மஹர்ஷிணாத்வம்

ஸம்யக்¹விநி யாஸுமதோ க்¹ரிஹாய |

காலேஹ்யம் ஸங்க்ரமிதும் த்விதீயம்

ஸர்வோபகாரசும மாஸ்ரமத்தே ||

10

(ப-ரை) த்வம்=நீர்; ப்ரஸந்தேந=தயவுள்ளவராய்; மஹர்ஷி
ணா=வரதந்து ரிஷியால்; ஸம்யக்=நன்றாக; விதீய=கற்பித்து;
க்²ரிஹயாய=இல்லறம் பூணும் பொருட்டு; அநுமதோபி=சம்மதித்
தாயா என்ன; ஹி=எக்காரணத்தால்; தே=உனக்கு; ஸர்வ=
எல்லா ஆச்சிரமங்களின்; உபகார=உபகாரத்தில்; ஷயம்=தகுதி
யான; த்விதீயம்=இரண்டாவதுமான; ஆஸ்ரமப்=இல்லறத்தை;
ஸங்க்ரமிதும்=அடைவதற்கு; அயம்=இது; கால=காலமோ?

(க-ரை) எல்லா ஆச்சிரமத்தார்க்கும் உபகாரமாக உள்ள
இல்லறத்திற்கு இது காலமானதால் தயாளனான வரதந்து மஹரிஷி
உமக்கு வித்தைகளைக் கற்பித்துத் திருமணம் பெற ஒப்புதல் அளித்
தாரா? (பெருமையணி)

அவ || நலம் விசாரித்த பிறகு வந்த காரணம் வினவப்படு
கிறது.

க|| த வார்ஹதோ நாபி¹க்²மேந த்ரிப்தம்

மனோ நியோக² க்ரிய யோத்ஸுகம் மே |

அப்யாஜ்ஞயா ஸாஸிதுராத்ம நாவா

ப்ராப்தோஸி ஸம்பாவ யிதும்வநாந் மாம் ||

11

(ப-ரை) அர்ஹதா=தகுதியுடைய; தவ=உம்முடைய; அபி¹
க்²மேந=வருகையால்; மே=எனது; மநா=மனம்; நத்ரிப்தம்=
மகிழ்வதில்லை; கிந்து=பின்னுமென்னவென்றால்; நியோக²=உத்
தரவை; க்ரியாயா=செய்வதற்கு; உத்ஸுக=விரும்பமாயுள்ளது;
ஸாஸிது=பயிற்சியாளனாகிய வரதந்து ரிஷியின்; ஆஜ்ஞயா=
ஆணையானது; ஆத்மநாவா=உம்மாலேயே; மாம்=என்னை;
ஸம்பாவயிதும்=வெகுமதி செய்தற்கு; வநாத்=காட்டில்; ப்ராப்தா
=(இருந்து) வந்தவர்; அஸி=ஆகின்றாய்.

(க-ரை) நீங்கள் வந்தமாத்திரத்தில் எனக்கு மகிழ்ச்சி இல்லை
நீர் ஆசான் அனுமதியுடன் வந்தீரோ? சுயநலத்திற்கு வந்தீரோ?
அதற்காக நான் உங்களுடைய ஆணையை நிறைவேற்றுவதில் மன
மகிழ்வாக உள்ளது. (பெருமையணி)

கௌ இந்நபர்க்குப் பாத்ரநுமித வ்யயஸ்ய

ரகே¹ரூத¹ராமிக¹ரம் நிஸம்ய ।

ஸ்வார்தே¹ரப பத்திம் ப்ரதிது¹ர்ப²லாஸஸ்

தமி த்யவோச த்²வரதந்து ஸிஷ்ய ॥

12

(ப-ரை) அர்க்கியபாத்ர=மட்பாத்திரத்தால்; அநுமித=எண்ணிய; வ்யயஸ்ய=முழுதும் துறந்த; ரகே¹ரூ=ரகுமன்னனுடைய; இதி=இவ்வாறான; உத¹ராமிக¹=கொடை குணத்துடன் கூடிய; க¹ரம்=வாக்கை; நிஸம்ய=கேட்டு; வரதந்தஸிஷ்ய=வரதந்து ரிஷி சீடனாகிய கௌத்தஸிரிஷி; ஸ்வார்த¹=தன் காரியத்தின்; உப பத்திம் ப்ரதி=சித்தியைக் குறித்து; து¹ர்ப²ல=வலிமையற்ற; ஆஸஸ்ஸத்=நினைத்தப் பொருளுடையவனாய்; தம்=அந்த ரகு மன்னனை நோக்கி; இதி=இவ்வாறு; அவோசத்=கூறினான்.

(க-ரை) இவ்வாறு ரகுமன்னவன் உதாரத்துடன் கூடிய சொற்கள் கூறியபோதிலும், அவன் தன்பொருள் முழுதும் தானம் செய்துவிட்ட சங்கதியைக் குறிக்கும் மட்பாத்திரத்தையேந்தி இருப்பதால், குருதக்ஷிணையைப் பெறுவதற்காக கௌத்தஸமுனி தான் வந்த காரியம் சமேதராதென நினைத்து கீழ்க்கண்டவாறு கூறினான் (நுட்பவணி)

கௌ ஸர்வத்ரநோ வார்த மவேஹிராஜ

ந்நாதே¹ குதஸ்த்வ ய்யஸூப¹ம் ப்ரஜாநாம் ।

ஸூரீயே தபத்யாவரணாய த்²ரிஷ்டே

கல்பேத லோகஸ்ய கத¹ம் தமிழ்ரா ॥

13

(ப-ரை) ஹேராஜந்=அரசனே! ஸர்வத்ர=எல்லா விதத்திலும்; ந=எங்களுக்கு; வார்தம்=நலமென்பது; அவேஹி=அறிவாயாக; த்வயி=நீ; நாதே¹ஸதி=அரசனாகவுள்ளபோது; ப்ரஜாநாம்=குடிகளுக்கு; அஸூப¹ம்=துன்பம்; குத=ஏது? தத¹ரஹி=அவ்வாறிருக்க; ஸூரீயோ=சூரியன்; தபதிஸதி=பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்க; தமிழ்ரா=இருட்டு; லோகஸ்ய=மக்களின்; த்²ரிஷ்டே=பார்வையை; ஆவாரணாய=மறைப்பதற்கு; கத¹ம்=எவ்வாறு; கல்பேத=முடியும்.

(க-ரை) நாங்கள் எல்லா விதத்திலும் நலமாகவே உள்ளோம், அரசே! நீ அரசனாக உள்ளபோது குடிகளுக்குத் துன்பம் என்பது ஏது? சூரியன் ஒளித்துக் கொண்டிருக்கும்போது இருள் இருக்க முடியுமா? (எடுத்துக்காட்டுவமைப்பணி)

க. || பக்தி: ப்ரதீக்ஷேஷு குலோசிதா தே

பூர்வாந் மஹா பாக²தயாஃதி ஸேஷே ।

வ்யதீதகால ஸ்த்வஹ மப்²யுபேத

ஸ்த்வா மர்தி² பாவா தி²திமே விஷாத²: ॥

14

(ப-ரை) ப்ரதீக்ஷேஷு = பெரியோர்களிடம்; பக்தி = அன்பு; தே = உனக்கு; குல உசிதா = மறபினரால் பயிலப்பட்டது; ஹேம ஹாபாக = மகனாகிய ரகுமன்னா; தயா = அந்தபக்தியால்; பூர்வாந் = முந்தி இருந்தவர்களை; அதிஸேஷு = மிஞ்சுகிறாய்; கிந்து = மேலும் என்னவென்றால்; அஹம் = நான்; வ்யதீத = கடந்துவிட்ட; காலஸ்ஸந் = காலமுள்ளவனாய்; அர்தி²பாவாத் = இரத்தலால்; த்வாம் = உன்னை; அப்²யுபேதே = அடைந்தேன்; இதி = என்பது; மே = எனக்கு; விஷாத²: = துன்பமாக உள்ளது.

(க-ரை) ஓ அரசே! பெரியோர்களிடம் பக்தி என்பது உமது முன்னோர்களிடம் பிறந்து பயிலப்பட்டு வந்தது. அது விஷயத்தில் நீ உன் முன்னோர்களை மிஞ்சி இருக்கிறாய். ஆனாலும், நான் காலங்கடந்து உன்னிடம் இரக்க வந்தமைக்கு வருந்துகிறேன். (பொதுமையணி)

க. || ஸரீர மாத்ரேண நரேந்த்²ர திஷ்ட¹ந்

நாப²ாஸி தீர்த¹ ப்ரதிபாதி² தர்தி²: ।

ஆரண்ய கோபாத்த ப¹லப்ரஸுதி:

ஸ்தம்பே²ந நீவார இவாவ ஸிஷ்ட: ॥

15

(ப-ரை) ஹே நரேந்த்²ர = ஓ அரசே! தீர்த¹ = நல்லார்கட்கு; ப்ரதிபாதி²த = கொடுக்கப்பட்ட; ருத்²தி²: = செல்வமுடைய; த்வம் = நீ; ஸரீர மாத்ரேண = உடல் மட்டும்; திஷ்ட¹ந் = உள்ளவனாய்; ஆரண்யக = காட்டிலிருக்கும் முனிவர்களால்; உபாத்த = பெறப்பட்ட; ப¹ல = பயனென்னும்; ப்ரஸுதி: = சந்தான முடைய; ஸ்தம்பே²ந = தண்டுகளால்; அவஸிஷ்ட = மீதியான; நீவார இவ = காட்டு நெல் போல்; ஆப²ாஸி = பிரகாசிக்கிராய்.

(க-ரை) தம்மிச்சையாய் முனைக்கும் காட்டுநெல், சாமை போன்ற பயிர்களில் உள்ள தானிய மணிகளை ரிஷிகள் பரித்துக் கொண்ட பிறகு, வெறும் தாள்கள் மட்டும் நிற்பதுபோன்று, நீ எல்லாப் பொருட்களையும் ஈந்து விட்டு, உடலை மட்டும் நிறுத்திக் கொண்டுள்ளவனாக இருக்கின்றாய். (எடுத்துக்காட்டுவமையணி)

க || ஸ்த¹ாநே ப¹வாநேக நராதி¹பஸ்ஸந்

நகிஞ்சந த்வம் மக¹ஜம் வ்யநக்தி ।

பர்யாய பீதஸ்ய ஸுரை ஹிமாம்ஸோ:

களாக்ஷயஸ் ஸ்லாக்¹யதரோஹிவ்ரித்தே: ||

16

(ப-ரை) ப¹வாந்=நீ; ஏகநராதி¹பஸ்ஸந்=ச²க்ரவர்த்தியாகி; மக¹ஜம்=வேள்வியிற் பிறந்த; அகிஞ்சநத்வம்=பொருளின்மையை; வ்யநக்தி=அறிவிக்கிறாய்; ஸ்த¹ாநே=நல்லது; ஸுரை=தேவர்களால்; பர்யாய = முறையே; பீதஸ்ய = குடிக்கப்பட்ட; ஹிமாம்ஸோ=சந்திரனுடைய; களா=கலைகளின்; ஷய=நாசமானது; வ்ரித்²தே¹=விருத்தி யடைதல்; ஸ்லாக்¹யதா=மிகப் போற்றத்தக்கது.

(க-ரை) நீ பேரரசனாய் வேள்விக்காக அனைத்தும் கொடுத்து விட்டதால் பொருளற்றவனாக காணப்படுகின்றாய். அது சரி. தேவர்கள் சந்திரனின் கலைகளையுண்ட போதிலும் வளர்பிறையில் அவனுக்கு வளர்ச்சியளிப்பதாகவே உள்ளது. (உவமை மற்றும் வீறுகோளணி)

க || தத²ந்யத ஸ்தாவ த²ந்ய கார்யோ

கு²ர்வர்த¹ மாஹர்து மஹம் யதிஷ்யே ।

ஸ்வஸ்த்யஸ்து தே நிர்க²ளிதாம்பு² க²ர்ப¹ம்

ஸரத் க²நம் நார்த²தி சாதகோபி ||

17

(ப-ரை) தத்=அக்காரணத்தால்; அந்ய கார்ய=வேறு பிரயோசனமில்லாதவனாகிய; அஹம்=நான்; அந்யதஸ் தாவத்=மற்றொரு சகையாளனால்; கு²ர்வர்த¹ம்=ஆசானுக்கு வேண்டிய பொருள்; ஆஹர்தம்=தேடுவதற்கு; யதிஷ்யே=முயற்சி செயவேன்; தே=உனக்கு; ஸ்வஸ்தி=சுபம்; அஸ்து=உண்டாகட்டும்; தத¹ாஹி=அது சரி; சாதகோபி=சாதக மென்னும் பறவை; நிர்க²ளித=வெளியில் விடப்பட்ட; அம்பு=தண்ணீரை; க²ர்ப¹ம்=தன்னுள்ளடங்கிய; ஸரத்²க²நம்=கூதிர்க்கால மேகங்களிடம்; நார்த²தி=இரவாது.

(க-ரை) ஆதலின், பிறகாரியம் எண்ணாத நான் ஆசானுக்கு வேண்டிய பொருளைத் தேடி மற்றொரு சகையாளனை இரக்க எண்ணுகிறேன். உனக்கு மங்கள முண்டாகட்டும். மழை நீரையே பருகும் சாதகப் புள்ளானது மாரிக்காலம் கடந்தபின் கூதிர்க்காலத்து மேகத்தை மழை நீருக்காக இரவாதன்றோ. (விரிபுவமையணி)

சு || ஏதாவது²க்த்வா ப்ரதியாது காமம்

ஸிஷ்யம் மஹர்ஷேர் ந்ரிபதிர் நிஷித்²ய ।

கிம் வஸ்து வித்²வந் கு²ரவே ப்ரதே²யம்

த்வயா கிய த்²வேதி தமந்வ யுங்க்த ||

19

(ப-ரை) ஏதாவது=இவ்வளவு வார்த்தைகளும்; உக்த்வா=சொல்லி; ப்ரதியாது காமம்=கிரும்பிப்போக நினைத்த; மஹர்ஷே=வரதந்து முனிவரின்; ஸிஷ்யம்=சீடராகிய கௌத்ஸ ரிஷியை; ந்ரிபதி=அரசன்; நிஷித்²ய=தடுத்து நிறுத்தி; ஹேவித்வந்=வித்துவானாகிய முனிவரே; த்வயா=உம்மால்; கு²ரவே=குருவான வரதந்து முனிவனுக்கு; ப்ரதே²யம்=கொடுக்கக் கூடிய; வஸ்து=பொருள்; கிம்=என்ன; கியத்²வா=எம்மட்டு ஆகும்; இதி=என்று; தம்=அந்த கௌத்ஸ ரிஷியை; அந்வயுங்க்த=கேட்டான்.

(க-ரை) இவ்வார்த்தைகளைக் கூறிய பிறகு திரும்பிப் போய் விட முயன்ற கௌத்ஸ ரிஷியை ரகுமன்னன் தடுத்து நிறுத்தி, உமது குருவுக்கு அளிக்க வேண்டிய தகைப்பை என்ன; அது எவ்வளவாகும்; என வினவினான். (உலகவழக்கு நவீற்சியணி)

சு || ததோ யத¹ாவத்² விஹிதாத்²வரஸ்ய

தஸ்மை ஸ்மயா வேஸ விவர்ஜிதாய ।

வர்ணாஸ்ரமாணாம் கு²ரவேஸவர்ணி

விசக்ஷணை ப்ரஸ்துத மாசக்ஷே ||

19

(ப-ரை) தத=பிறகு; யத¹ாவத்=எம்போதும் போல்; விஹித=செய்யக்கூடிய; அத்²வராய=வேள்வியுடைய; ஸ்மய ஆவேஸ விவர்ஜிதாய=செறுக்கற்றவனாய்; வர்ணாஸ்ர மாணாம்=பிரம்மசரியாதி ஆச்சிரமத்தவர் கட்கும்; கு²ரவே=நேமிப்பவனாகிய; தஸ்மை=அந்த ரகுமன்னனை நோக்கி; வர்ணீ=பிரம்மசாரியாகிய; ஸ=அந்த கௌத்ஸமுனிவர்; ப்ரஸ்துதம்=அப்போது தேவையைக் குறித்து; ஆசக்ஷே=கூறினார்.

(க-ரை) யாதொரு குறையின்றி சாத்திர முறைப்படி வேள்வியை முடித்தவனும் செறுக்கற்றவனும், வருணாச்சிரமத்தை நடத்தி வைப்பவனுமாகிய ரகுவை நோக்கி, கௌத்ஸரிஷி அப்போதுள்ள தேவையைக் குறித்து விண்ணப்பிக்கத் தொடங்கினார். (மேன்மேலுயர்ச்சியணி)

உ || ஸமாப்த வித்²யேந மயா மஹர்ஷிர்

விஜ்ஞாபிதோபூ²த்²கு²ரு த²க்ஷிணாய ।

ஸமே சிரா யாஸ்க¹விதோப சாராம் ।

தாம் ப¹க்திமே வாக²ணயத் புரஸ்தாத் ॥

20

(ப-ரை) ஸமாப்த=முடிக்கப்பட்ட; வித்²யேந=பதிநான்கு வித்தைகளுடைய; மயா=என்னால்; மஹர்ஷி=வரதந்து ரிஷியின் கு²ரு த²க்ஷிணாயை=குருதக்ஷிணையைப் பெற; விஜ்ஞாபித=விண்ணப்பித்தவர்; அபூ²த்=ஆனார்; ஸ=அந்த குருயாய வரதந்து ரிஷியும்; சிராய=கொஞ்சங்காலமாக; ஆஸ்க¹வித=இடை விடாத; உபசாரம்=உபசரணையுள்ள; மே=எனது; தாம்=அந்த; ப¹க்திமேவ=அன்பையே; புரஸ்தாத்=முதலில்; அக்²ணயத்=எண்ணினார்.

(க-ரை) நான் எல்லா வித்தைகளும் கற்றபின்பு குருதக்ஷிணையைப் பெற்றுக் கொள்ளும்படி விண்ணப்பித்தேன். அவர் முதலில் நான் செய்துவந்த பத்தியும், உபசாரங்களே போதுமென்று கூறினார். (விறுகோளணி)

உ || நிர்ப²ந்த² ஸஞ்ஜாத ருஷா²ர்த்¹ கார்ய

மசிந்த வித்வா குருணா²ஹ முக்தை ।

வித்தஸ்ய வித்²யா பரிஸங்க¹ய யாமே

கோட²ஸ்த தஸ்ரௌ த²ஸ சாஹரேதி ॥

21

(ப-ரை) நிர்ப²ந்த²=பலவந்தத்தால்; ஸஞ்ஜாத=பிறந்த; ருஷா=கோபமுற்ற; குருணா=வரதந்து முனிவரால்; அர்த¹=பொருளின்; கார்யம்=வருமையை; அசிந்தயித்வா=எண்ணாமலேயே; ஹம்=நான்; வித்தஸ்ய=பொருளின்; சதஸ்ர=நான் காய; தஸ=பத்து; கோட=கோடிகளை; மே=எனக்கு; ஆஹர=கொண்டுவா; இதி=என்று; வித்²யாபரி ஸங்க¹யயா=பதிநான்கு வித்தைகளையொட்டி; உக்தை=சொன்னார்.

(க-ரை) நான் குருதக்ஷிணையைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று பலவந்தம் செய்ததால், வரதந்து முனிவருக்குக் கோபம் வந்தது. நான் வருமையுற்றவென்று தெரிந்தும் வித்தை ஒன்றுக்கு ஒருகோடி வீதம் பதிநான்கு வித்தைகளுக்கும் பதிநான்கு கோடி திரவியம் கொண்டுவரும்படி என்னைப் பணித்தார். (பதிநான்கு வித்தைகளாவன; வேதங்கள் நான்கு, வேதாங்கங்கள் ஆறு, மற்றும்

தற்கம் மீமாம்ஸம், புராணம், தரும சாத்திரம்- ஆக பதிநான்கு
(கூடாமையணி)

க || ஸோஹம் ஸபர்யா விதி¹ ப்²ஜநே

மத்வா ப்³வந்தம் ப்ரபு⁴ ஸப்⁵த⁶ஸோஷம் ।

அபி⁷யத்ஸ ஹே ஸம்ப்ரதி⁸ நோபநோத்⁹ து¹⁰

மல்பே தரத்வாச் ச்¹¹ருத நிஷக்ர யஸ்ய ॥

22

(ப-ரை) ஸோஹம்=அந்த நான்; ஸபர்யா=பூசை; விதி¹=செய்தலின்; ப்²ஜநேந=மட்பாத்திரத்தால்; ப்³வந்தம்=உன்னை; ப்ரபு⁴ ஸப்⁵த⁶=மன்னென்று சொல்மட்டும்; ஸோஷம்=மிகுந் துள்ளவனாம்; மத்வா=தெரிந்தும்; ஸ்ருதநிஷக்ரயஸ்ய=வித்தையின் மதிப்பாகிய பணம்; அல்பேதரத்வாத்=மிகவும் பெரிதாக உள்ளபடியால்; ஸம்ப்ரதி⁸=இப்போது; உபரோத்⁹து¹⁰=வற்புறுத்துவதற்கு; நாப்யுத்ஸஹே=சகியேன்.

(க-ரை) நீ என்னை மட்பாத்திரங்கொண்டு உபசரித்ததனாலேயே பெயரளவில் மன்னனாயுள்ள உன்னிடம் பொருளேதும் இல்லையென்றுணர்ந்தும் குருதக்ஷிணை மிகப் பெரிய தொகையாக உள்ளதாலும் அதை தற்போது உன்னிடம் இரவ எனது மனம் இடங்கொடுக்கவில்லை. (எதிர்மறையணி)

க || இத்த¹ம் த்²விஜேந த்³விஜராஜ காந்தி

ராவேதி⁴தோ வேத⁵ வித⁶ாம் வரேண ।

ஏனோ நிவ்ரித் தேந்த்⁷ரிய வ்ரித்திரோம்

ஜக⁸ாத⁹ பூ¹⁰யோ ஜக¹¹தே¹²க நாத¹³ ॥

23

(ப-ரை) த்²விஜராஜ காந்தி=சந்திரன் போன்ற பிரகாசமுள்ள; ஏநா=பாபங்களால்; நிவ்ரித்தி=திருத்தப்பட்ட; இத்த¹ரிய=புலன்களின்; வ்ரித்தி=தொழில்களுடைய; ஜக⁸தே¹²கநாத¹³=உலகிற்கெல்லாம் ஒரே மன்னான ரகுமாமன்னன்; வேத⁵வித⁶ாம்=வேதமறிந்தவர்களுள்; வரேண=சிறந்தவராய்; த்³விஜேந=கௌத்ஸரிஷியால்; இத்த¹ம்=இவ்வாறு; ஆவேதி⁴தஸ்ஸந்=அறிவிக்கப்பட்டவனாய்; ஏநம்=இந்த கௌத்ஸ ரிஷிக்கு; பூ¹⁰யா=பின்னும்; ஜக⁸ாத⁹=கூறினான்.

(க-ரை) சத்திரனைப் போன்ற ஒளியுள்ளவனும்; பாபங்கள் நீங்கியவனும், உலகுக்கெல்லாம் ஒரே மன்னனுமாகிய ரகுமன்னன்

மஹபறிவாளர்களில் தலையாயவராகிய கௌதஸரிஷியின் வாக்கி யங்களைக் கேட்டு இவ்வாறு பதில் கூறினான். (விரியுவமை மற்றும் புனைவுளிப்பல் பொருட்சொற்றொடரணி)

க || கு²ர்வர்த¹ மர்தீ¹ ஸ்ருத பார த்²ரிஸ்வா
ரகே²ரஸ் ஸகாஸா த்²நவப்ய காமம் |
க²தோ வத²ந்யாந்தர மித்யயம் மே
மாபூ²த் பரீவாதந வாவதார: ||

24

(ப-ரை) ஸ்ருத = மறை நூல்களின்; பார = கரையை; த்²ரிஸ்வா = பார்த்தவனும்; கு²ர்வர்த¹ம் = குருதஷிணைக்காக; அர்தீ¹ = இரப் பவன்; ரகே²ரஸ் = ரகுமன்னனுடைய; ஸகாஸாத் = அருகிலிருந்து; காமம் = வேண்டியதை; அநவாப்ய = அடையாமல்; வத²ந்யாந் தரம் = மற்றொரு வள்ளலை; க²தே = அடைந்தார்; இதி = என்னும்; அயம் = இந்த; பரீவாத² = அபவாதத்தின்; நவ = புதியதோர்; அவதார: = பிறவி; மே = எனக்கு; மாபூ²த் = உண்டாகாமல் இருக்கக் கடவது.

(க-ரை) மறைநூல்கள் கசடறக் கற்றுணர்ந்து குருதஷிணைக் காக ரகுமன்னனை இரப்பவேண்டி, எண்ணமீடேறாமலே திரும்பிச் சென்று, மற்றோர் வள்ளலை இறக்கச் சென்றான் என்ற அபவாதம் இல்லாமலிருக்க, எனக்கருள வேண்டும். இரப்பார்க்கு இல்லை என்பது மரணத்தைவிட அதிசயமானது. (வினை முதல் விளக்கணி)

க || ஸத்வம் ப்ரஸுஸ்தே மஹிதே மதீ²யே
வஸம் ஸ்சதுர்தே¹ரக்²நி ரிவாக்²ந்ய க²ராரே |
த்²வித்ரீண்யஹா ந்யர்ஹஸி ஸோடு² மர்ஹ
ந்யா வத்²யதே ஸாத்²யிதும் த்வத²ர்த¹ம் ||

25

(ப-ரை) ஸ: = அப்படிப்பட்ட; த்வம் = நீ; மஹிதே = பூசிக்கப் பட்ட; ப்ரஸுஸ்தே = மேலாய; மதீ²யே = எனது; அக்²தி = க²ராரை பத்யம், ஆஹவ ந்யம், தஷிணாக்னி என்னும் மூன்று வந்திகளின்; அகாரே = சாலையில்; சதுர்த¹ = நான்காவதாய; அக்²நி ரிவ = பஜ்ஞே சுவரனைப் பேரல்; வஸத் = இருந்துக்கொண்டு; த்²வித்ரீணி = இரண்டு முன்றாகிய; அஹாநி = நாட்களை; ஸோடு²ம் = பொருத்துக் கொள்ள; அர்ஹஸி = தகுந்தவன்; ஹே அர்ஹத் = ஓ, தொழத்தக்க கௌதஸமரிஷீ! த்வத் = உமது; அர்த¹ம் = விழைவை; ஸாத்²யிதும் = நிறைவேற்ற; யாவத்²யதே = முயலுகிறேன்.

(க-ரை) என்னிடம் இரக்கவந்த நீர் எனது மூவக்கினிகளுடன் நான்காமவராக எனது சாலையில் இரண்டு மூன்று நாட்கள் தங்கு வீராக. உமது கோரிக்கையை நிறைவேற்ற முயலுகிறேன். (வேண்டலணி)

க || ததே¹தி தஸ்யா விதத¹ம் ப்ரதீத:

ப்ரத்யக்²ரஹி த்ஸங்கர மக்²ர ஜந்மா ।

க²ர மாத்ஸாராம் ரகு²ரப்ய வேஷ்ய

நிஷக்ரஷ்டு மாத¹ம் சகமே குபே²ராத் ||

26

(ப-ரை) அக்²ரஜந்மா = அந்தணனாகிய கௌத்ஸரிஷி; ப்ரதீதஸ்ஸந் = அன்பு மேற்கொண்டவனாகிய; தஸ்ய = ரகுமன்னனுடைய; அவிதத¹ம் = கடக்க முடியாத; ஸங்க²ரம் = சூளுரையை (கேட்டு) ததே¹தி = அப்படியே ஆகட்டுமென; ப்ரத்யக்²ரஹித் = உடன்பட்டான்; ரகு²ரபி = ரகுமன்னனும்; க²ரம் = பூமியை; ஆத்த = பெறப்பட்ட; ஸாராம் = பொருளுடையதாக; அவேஷ்ய = பார்த்து; குபே²ராத் = குபேரனால்; அர்த¹ம் = பொருளை; நிஷக்ரஷ்டும் = பெற்றுவர; சகமே = விரும்பினான்.

(க-ரை) அவ்வந்தணன் மகிழ்வுற்றவனாய் அவனது சூளுரையை ஒப்புக்கொண்டான். ரகுமன்னனும் பூமியிலிருந்து பொருளெல்லாம் தான் பெற்றெடுத்து விட்டதால், அப்பொருளை குபேரனிடமிருந்து பெறவேண்டுமென்று எண்ணினான். (உய்த் துணர்வணி)

க || வஸரிஷ்ட மந்த்ரோ ஷ்ணஜ ப்ரப²ாவாத்

உத²ந்வ த²காஸ மஹித்²ரேஷு ।

மருத்ஸக¹ ஸ்யேவ ப²லாஹகஸ்ய

க²திர் விஜக்²நே நஹி தத்²ரத¹ஸ்யா ||

27

(ப-ரை) வஸரிஷ்ட = வசிஷ்டருடைய; மந்த்ர = மந்திரத்துடன்; உஷ்ண = தெளித்ததனால்; ஜ = பிறந்த; ப்ரபாவாத் = திறமையால்; உத²ந்வத் ஆகாஸ மஹித்²ரேஷு = கடல் ஆகாயம் மலைகளில்; மருத் ஸக¹ஸ்ய = காற்றின் நண்பனாகிய; ப²லாஹகஸ்யேவ = மேகம் போன்று; தத் = அந்த ரகுமன்னனுடைய; ரத¹ஸ்ய = தேரின் க²தி = போகுதல்; விஜக்²நே நஹி = தடுக்க முடியாது போயிற்று.

(க-ரை) வசித்தர் மந்திர ஜலத்தை தெளித்ததால் பிறந்த ரகு மன்னுடைய தேர், கடல் ஆகாயம் மலைகளிலும் வாயுவின் உதவியால் மேகங்கள் பறப்பதுபோல் எந்த தடுத்தலுமின்றி சென்றது. (விபப்பணி)

க || அதி¹தி² ஸிரியே ப்ரயத: ப்ரதே³ரேஷ:

ரத¹ம் ரகு²: கல்பித மஸ்த்ர க³ர்ப⁴ம் |

ஸாமந்த ஸம்ப⁵ாவந வைய தீ⁶ர:

கைலாஸ நாத¹ம் தரஸா ஜிகீ²ஷ: ||

28

(ப-ரை) அத=அப்பால்; ப்ரதே³ரேஷ=சாயங்காலத்தில்; ப்ரயத: =பரிசுத்தனாகிய; தீ⁶ர: =துணிவுள்ளவனாகிய; ரகு²: =ரகு மன்னன்; ஸாமந்த =அரசன் மட்டுமே என்னும்; ஸம்ப⁵ாவநாயைவ =புத்தியால்; கைலாஸ நாத¹ம் =குபேரனை; தரஸா =வலிமையால் ஜிகீ²ஷஸ்ஸந் =வெல்லும் எண்ணங்கொண்டு; கல்பிதம் =ஆயத்தமான; அஸ்த்ரக³ர்ப⁴ம் =படைகளை வயிற்றில் கொண்டு; ரத¹ம் =தேரில்; அதி¹திஸ்யே =படுத்தான்.

(க-ரை) பிறகு ரகு மன்னன் தன் தேரில் அம்புகளை வைத்துக் கொண்டு, குபேரனும் அசுரர்களில் ஒருவனே என்றெண்ணி, அலட்சியமான பார்வையுடன் வெல்லவேண்டுமென்ற ஆசையுடனும் துணிவும் உள்ளவனாய், பரிசுத்தனாக சாயங்காலம் அத்தேரில் படுத்துக் கொண்டான். (உய்த்துணர்வணி)

க || ப்ராத: ப்ரயாணாபி¹ முக²ாய தஸ்மை

ஸவிஸ்மயா: கோஸக்³ரிஹே நியுத்தா: |

ஹிரண்மயீம் கோஸக்³ரிஹஸ்ய மத்⁴யே

வ்ரிஷ்டிம் ஸஸம்ஸ: பதிதாம் நப⁵ஸ்த⁶: ||

29

(ப-ரை) ப்ராத: =வைகறையில்; ப்ரயாண: பயணத்திற்கு; அபி¹முக²ாய =தயாரான; தஸ்மை =அந்த ரகுவை நோக்கி; கோஸக்³ரிஹே =கருவூலவரையில்; நியுத்தா: =வைக்கப்பட்டிருந்த ஆட்கள்; ஸவிஸ்மயஸ் ஸந்த: =வியந்தவர்களாய்; கோஸக்³ரிஹஸ்ய =கருவூலத்தின்; மத்⁴யே =நடுவில்; நப⁵ஸ்த⁶: =ஆகாயத்திலிருந்து; பதிதாம் =கொட்டிய; ஹிரண்மயீம் =பொற்காசுகளின்; வ்ரிஷ்டிம் =மழையைப் பற்றி; ஸஸம்ஸ: =செப்பினார்கள்.

(க-ரை) வைகரையில் பிரயாணஞ் செய்ய வெண்ணிலிருந்த ரகுமன்னனிடம், கருவூல அதிகாரிகள் வந்து, விபந்தவர்களாய், 'நம் கருவூலத்தில் விண்ணிலிருந்து பொற்காசுகள் மாரியாகப் பொழிந்த' தென நவின்றனர். (நிகழ்வினவிற்சியணி)

க || தம் பூ³பதிர் ப³ாஸுர ஹேமராஸிம்

லப்³த³ம் குபே³ராத் த³பி³யாஸ்ய மாநாத் |

தி³தே³ஸு கௌத்ஸாய ஸமஸ்த மேவ

ஸ்ரிங்க³ம் ஸுமேரோ ரிவ வஜ்ர பி³ந்நம் ||

30

(ப-ரை) பூ³பதி: = ரகுமன்னன்; அபி³யாஸ்யமாநாத் = எதிர்க் கொண்ட; குபே³ராத் = குபேரனால்; லப்³த³ம் = அடைந்த; வஜ்ர = வஜ்ராயுதத்தால்; பி³ந்நம் = துண்டிக்கப்பட்ட; மேரோ = மேருமலையின்; ஸ்ரிங்கம் இவஸ்ஸந் = சிகரமோவென இருக்கும்; தம் = அந்த; ப³ாஸுர ஹேமராஸிம் = ஒளிவீசும் பொன்நாணயங்களை; ஸமஸ்தமேவ = எல்லாவற்றையுமே; கௌத்ஸாய = கௌத்ஸரிஷிக்கு; தி³தே³ஸு = கொடுத்தான்.

(க-ரை) ரகுமன்னவன் யாரைநோக்கிப் பயணம் மேற்கொள்ள விருந்தானோ அந்த குபேரனால், தன் வஜ்ஜிராயுதத்தால் துண்டிக்கப்பட்டமேரு மலையைப் போல் ஒளிவீசிக்கொண்டிருக்கும் பொன் நாணயங்கள் அனைத்தும் கௌத்ஸன் கோரியதற்கும் அதிகமாய் அவனுக்குக் கொடுத்தான் (உவமையணி)

க || ஜநஸ்ய ஸாகேத நிவாஸிந ஸ்தௌ

த்³வா வபூ³தா மபி³நந்த³ய ஸத்வௌ |

கு³ருப்ர தே³யாதி³க நிஸ்ப்ரிஹோர்தீ³

ந்ரிபோர்தி³ காமாத்³தி³க ப்ரத³ஸ்ச ||

31

(ப-ரை) ந்ரிப: = ரகுமன்னனும்; கௌத்ஸ: = கௌத்ஸரிஷியும்; த்³வாவஸி = இவர்களிருவரும்; ஸாகேத = அயோத்திமா நகரில்; நிவாஸிந: = வசிக்கும்; ஜநஸ்ய: = மக்களுக்கு; அபி³நந்த³ய = சந்தோஷிக்கக் கூடிய; ஸத்வௌ = தொழில்கள் உடையவர்கள்; அபூ³தாம் = ஆயினர்; அர்தீ³ = இரந்த கௌத்ஸ ரிஷி; கு³ரு = ஆசானாகிய வரதந்து ரிஷிக்கு; ப்ரதே³யகொடுக்க வேண்டிய பொருளை விட; அதி³க = மிகுதியான பொருள்மீது; நிஸ்ப்ரிஹ: = விரும்பாதவன்; ந்ரிபஸ்ச = ரகுமன்னனும்; அர்தீ³ = பாசகனான கௌத்

ஸரிஷியின்; காமாத்=விரும்பியதைவிட; அதி¹ஃப்ரத¹=கொடுத்தவன் ஆனான்.

(க-ரை) அயோத்திமா நகரவாசிகள்; கௌத்ஸ மகக்ரிஷிக்குக் கொடுக்க வேண்டிய திரவியத்தைவிட அதிகம் பெற இசைவில்லாதிருத்தலும், இறந்தவர் கோரிய பொருளைவிட அதிகம் கொடுத்த ரகுமன்னனுடைய உதார குணத்தையும் கண்டு மிகவும் மகிழ்வுற்றனர். (மிகுதினவற்சியணி)

க || அதே¹ஷ்ட்ர வாமீ ஸதவாஹிதார்த்¹ம்

ப்ரஜேஸ்வரம் ப்ரீதமா மஹர்ஷி: |

ஸ்ப்ரிஸந் கரேணாநத பூர்வ காயம்

ஸம்ப்ரஸ்தி¹தோ வாச முவாச கொத்ஸ: |

32

(ப-ரை) அத¹=பொருளீந்த பிறகு; ப்ரீத=உவந்த; மநா=மனமுடைய; மஹர்ஷி=மகாரிஷியான; கௌத்ஸ=கௌத்ஸன்; ஸம்ப்ரஸ்தி¹தஸ்ஸந்=போகின்றவனாய்; உஷ்ட்ர=ஒட்டகங்கள்; வாமீ=பெண் புரவிகள்; ஸத=வெகுவாயவற்றின்மீது; வாஹித=சமக்கப்பட்ட; அர்த்¹ம்=பொருளுடைய; ஆநத=வளைந்த; பூர்வ காயம்=முன்னுடலுடைய; ப்ரஜேஸ்வரம்=ரகுமன்னனை; கரேண=கைகளால்; ஸ்ப்ரிஸந்=தொடுகின்றவனாய்; வாசம்=சொற்கள் உவாச=சொன்னான்.

(க-ரை) பணமீந்த பிறகு உவந்த மனதுடைய கௌத்ஸ ரிஷியுடன் அந்த பொருளை பல ஒட்டகங்கள், குதிரைகள் மீது அனுப்பிவைத்து, வளைந்து கீழ்ப்படிந்த பாவனையோடிருக்கும் ரகுமன்னனை அந்தரிஷி தன் கைகளால் தொட்டு உலகவியல்பில் வார்த்தைகளைக் கூறினான். (நிரநிறையணி)

க || கிமத்ர சித்ரம் யதி¹காம ஸூர்பூ¹ர்

வ்ரித்தே ஸ்தி¹த ஸ்யாதி¹பதே: ப்ரஜாநாம் |

அசிந்தரிய ஸ்தவது ப்ரபாவோ

மரிஷிதம் த்²பெளரபி யோ து²க்²த²ா ||

33

(ப-ரை) வ்ரித்தே=நான்கு விதமான அரசு விருத்திகளில்; ஸ்தி¹தஸ்ய=இருக்கும்; ப்ரஜாநாம் அதி¹பதே=மக்களின் காவலனாகிய அரசனுக்கு; பூ¹யி=நிலம்; காம=விழைந்தவற்றை; ஸூர்பதி=கொடுக்கவல்லது; அத்ர=இந்த பொருளில்; சித்ரம்=

கிப்பப்பு; கிம்=என்ன; கிந்து=மற்றும் என்னவெனில்; தவ்=உன்னுடைய; ப்ரஜாவஸ்து=மகிமைபோ; அசித்தநியம்=என்ன முடியாதது; யேந=எந்த உன்னால்; த்'பெள ரபி=ஆகாயமும்; மந்ஷிதம்=கோரியதும்; து'க்தா=சுறக்கப்பட்டதோ.

(க-ரை) தியாயமான முறையில் பொருள் தேடல், பெருக்குதல் ஓரத்தல், நற்காரியங்கட்குப் பயன்படுத்தல் ஆகிய நான்கு தொழில் கள் உடைய அரசனுக்குப் பூமியானது விழைந்த பொருட்களை எவது இயற்கை. உனக்கு ஆகாயம் கூட கோரிய பொருள்கள் எதலினால் உனது மகாத்துமியம் அற்புதமானது. ஆகையால், வருணிக்க முடியாததா யிருக்கிறது. (உயர்வுனவீற்சியணி)

சு. 1 அஸாஸ்ய மங்கத் புருக்த பூ'தம்

ஸ்ரேயாம்ஸி ஸர்வாண்யதி' ஐக்'முஷஸ்தே ।

புத்ரம் லப' ஷத்வாந்ம கு'ணாது ரூபம்,

ப'வக்த கீட்'யம் ப'வதா நிரேவ ॥

34

(ப-ரை) ஸர்வாணி=எல்லாவிதமான; ஸ்ரேயாம்ஸி=புகழை குதிரை இராச்சியம் முதலிய மங்களங்களனைத்தும்; அதி' ஐக்'முஷ=அடைந்த; தே=உனக்கு; அங்கத்=புத்திரர்களல்லாது; அஸாஸ்யம்=வாழ்த்துகளால் பெறத்தக்கது; புருக்த பூ'தம்=இருதரம் சொல்வதாம்; கிந்து=மற்றும் என்னவெனில்; கீட்'யம்=துதிக்கத் தக்கவனாகிய; ப'வந்தம்=உன்னை; ப'வதா=உனது; நிரேவ=தவப்பனார் போல்; ஆம்=உன்னுடைய; குணாதுரூபம்=குணங்களுக்கு நிகராய்; புத்ரம்=மகனை; லப'ஸ்வ=அடை வாயாக.

(க-ரை) பாணைகள் குதிரைகள் நாடு முதலிய எல்லா ஐகவரி புங்களும் உள்ள உனக்கு மகப்பேறு உண்டாக வேண்டுமென்பது நுவிர்ந்து வேறு வாழ்த்துக்கள் இருமுறைக் கூறுவதாகும். (அதாவது பயன்றது) அதனால், போற்றத்தக்க நீ, உனது தவப்பனாருக்கு எப்படியோ அதுபோல் உனக்கு மகன் பிறக்கக் கடவது. (நிசுழ்வி. வீற்சியணி)

சு. 2 இந்தம் ப்ரபுஜ்யாஸிஷ மக்'ரஜக்மா

ராஜ்ஜே ப்ரதீபாய கு'ரோஸ்ககஸாம்

ராஜ்யமி கேபே' ஸு'தமாஸா தவ்மா

த'சுநேஷ மக்'ரதி'வ தீவநோகே

(ப-ரை) அக்ரஜம்மா = அந்தணனாகிய கௌதஸன்; இத்தம் = இவ்விதம்; ராஜ்ஞே = ரகுமன்னனை; ஆபரிஷம் = ஆசிரவாதம்; ப்ரபுஜ்ய = பிரயோகித்து; குரோ = வரதத்து ரிஷியின்; ஸகாபம் = அருகில்; ப்ரதிபாய = அடைந்தான்; ராஜாபி = ரகுமன்னனும்; ஜீவலோக = உயிரினங்கள்; அர்காத் = பரிதிபால்; ஆலோகமீவ = ஒளிபோல்; தஸ்மாத் = அவ்வாசிரியர்; ஆஸு = சீக்கிரம்; ஸுதம் = மகனை; லேபே = அடைந்தான்.

(க-ரை) இவ்வாறு கௌதஸன் ரகுமன்னனை வாழ்த்தி தன் ஆசானிடத்திற்குச் சென்றான். ரகுமகா ராஜனும், மக்கள் சூரியோ தபத்தால் ஒளிபெறுவதுபோல், முனிவரின் வாழ்த்தால் ஒரு மகனை அடைந்தான். (நிகரெடுத்துக் காட்டுவமையணி)

க : ப்ரஹ்மே முஹூர்தே விததஸ்ய தேவி
 குமாரகல்பம் ஸுஷுவே குமாரம் ।
 அதஃ பிதா ப்ரஹ்மண ஏவ நாமகா
 தமாநம் ஜம்மாநம் மஜம் சகாரம் ॥

36

(ப-ரை) தஸ்ய = அந்த ரகுமன்னனுடைய; தேவி = பட்டத் தரசி; ப்ரஹ்மே = விடியற்காலையில்; முஹூர்தே = அஜம் என்னும் நக்ஷத்ரையில்; குமாரகல்பம் = முருகனைப் போன்ற; குமாரம் = மகனை; ஸுஷுவே வில = பெற்றாளன்றோ; அதஃ = இதனால்; பிதா = தகப்பனான ரகுமன்னன்; ப்ரஹ்மண ஏவ = பிரம்மதேவனுடைய; நாமகா = பெயரால்; தம் = அந்த; ஆத்ம ஜம்மாநம் = மகனை; அஜம் = அஜனென்னும் பெயரால்; சகார = அழைத்தான்.

(க-ரை) பிரம்ம முகூர்த்தத்தில் (அநாவது அஜமென்னும் பெயருடைய சூரிய உதய காலத்தில்) ரகுமன்னனுடைய பட்டத்தரசி குமரனைப் போன்ற ஓரான் மகனை நன்றெடுத்தாள், அதனால், தகப்பனாரான ரகுமன்னன், அவனுக்கு பிரம்மாவின் பெயரான 'அஜம்' என்னும் பெயர் சூட்டினான். (நிகழ்வினவிரிபணி)

க : குபம் ததே'ஜம்வி ததே'வ விர்யம்
 ததே'வ கௌதகி'க முகததவம் ।
 கௌதகா தஸ்வா ர்மி'தே' குமார:
 ப்ரவந்திதா தீ'ப திவ ப்ரதி'பர்த் ॥

(ப-ரை) ஓஜஸ்வி=ஒளியுடன் கூடிய; ரூபம்=உடல்; ததே¹வ=அந்த தகப்பனாரைச் சார்ந்ததே; வீர்யம்=வலிமை; ததே²வ=அந்தகப்பனாரைப் போன்றதே; உந்நதத்வம்=பெருமையும்; ததே³வ=அந்த தகப்பனாரைப் போலவே; குமாரஃ=பாலகன்; ப்ரவர்திதஃ=எளிக்கப்பட்ட; தீபஃ=தீபம்; ப்ரதி¹பாதி²வ=ஏற்றி வைத்த தீபத்தைவிட; ஸ்வாத்=தன்னுடைய; காரணாத்=தகப்பனைவிட; நபி¹பி²தே³=வேறாகவில்லை.

(க-ரை) அக்குமாரன் வலிமையுள்ள உடலாலும், துணிவாலும், சுயமாகிய உயர்ச்சியாலும், தீபம் ஒன்றிருந்து மற்றொன்றை ஏற்றுவதுபோல் எல்லாவிதத்திலும் தகப்பனாரை ஒத்திருந்தான். (புகழ்பொருளுவமையுடைய)

சு || உபாந்த வித்¹யாம் விதி²வத்³ கு⁴ருப்⁵யஃ

தம் யௌவ னோத்¹பே²த³ வி⁴ரோஷ காந்தம் ।

ஸ்ரீஸ் யாபி¹நாஷா²பி கு³ரோ ரதுஜ்ஞாம்

தீ¹ரேவ கஸ்யாபிது ராச காங்கே² ||

38

(ப-ரை) கு⁴ருப்⁵யஃ=ஆசானால்; விதி²வத் = மறைகளின் கூற்றுக்கேற்ப; உபாந்த=அடைந்த; வித்¹யாம்=கல்விகள்உடைய; யௌவன=இளமையின்; உத்¹பே²த³=பிறப்பாலாய; வி⁴ரோஷ=அதிசயத்தால்; காந்தம்=மனங்கவரும்; தம்=அந்த அஜமன்னனிடம்; அபி¹லாஷா=ஆசையுடன் கூடியுள்ள; ஸ்ரீஃ=அரசென்னும் இலக்குமி; தீ¹ரா=நிலைபெற்ற மேன்மையான சித்தமுள்ள; கஸ்யா=கன்னி; பிதுரிவ=தகப்பனைப் போன்று; கு³ரோ=ரகுமன்னனுடைய; அதுஜ்ஞாம்=அனுமதியை; ஆசகாங்கே²=ஆசைக் கொண்டான்.

(க-ரை) ஆசானால் எல்லா வித்தைகளும் கற்று, யௌவனம் துவங்கியதால் ஒளிக்கும் அஜனுக்கு நிலத்தை, உயர்ந்தமனதுடைய கன்னிகையை, திருமணத்திற்கு தகப்பனாரின் தூண்டுதலை விழைவது போல் அரசெனுமில்க்கும் இவனை அடைய தந்தையாரின் அனுமதியை நோக்கினானோ என்பது போலிருந்தது. அதாவது இளவரசு பட்டத்துக்கு தகுதியுடையவனானான். (தற்குறிப்பணி)

சு || அதே¹ஸ்வரேண க்ரத¹ கௌகிகாநாம்

ஸ்வயம்வ ராத்¹ம் ஸ்வஸு² ரிங்து³ மத்யா⁴ ।

ஆப்தஃ குமாராய னோத்¹ஸு கே²

பே¹ரேன தூ²தோ ரக³வே விஸ்ரிஷ்டஃ ।

39

(ப-ரை) அத¹=பிறகு; ஸ்வஸு=தங்கையான; இத்துமத்
யா=இத்துமதி தேவியின்; ஸ்வயம்வராத்¹=சுயம்வரத்திற்காக;
குமார=அஜமாமன்னனின்; ஆநயந=அழைப்பில்; உத்ஸுகே=
ஆசையுள்ளவனாகிய; க்ரதிகைஸிகாதாம்=விதீர்ப்நாட்டிற்கு;
ஈஸ்வரேண=அரசனான; போஜேந=போஜமன்னனுக்கு; ஆப்தா
=நண்பர்களாகிய; தூ²தா=தூதுவன்; ரக³வே=ரகுமன்னனிடம்;
விஸ்ப்ரிஷ்டா=அனுப்பப்பட்டான்.

(க-ரை) பிறகு விதீர்ப் நாட்டரசனாகிய போஜமகாராஜன்
தன் தங்கையான இத்துமதி சுயம்வரத்திற்கு அஜமன்னனை
அழைக்க விரும்பி ரகுமன்னனிடத்திற்கு ஒரு தூது அனுப்பினான்.
(ரதுவணி)

கஃ தம் ஸ்லாக்⁴ய ஸம்ப்ந்த⁵ மஸௌ விசிந்த்ய

தீராக்ரிய யோக்ய த்⁶ஸம் ச புத்ரம் ।

ப்ரஸ்தீரபயாமாஸ ஸஸைந்ய மேக

ம்ரித்⁷தீ⁸யம் விதீர்ப்நாதி⁹ப ராஜதீ¹⁰நீம் ॥

40

(ப-ரை) அஸௌ=இந்த ரகுமன்னன்; தம்=போஜராஜனை;
ஸ்லாக்⁴ய=விழையத்தக்க; புத்ரஞ்சு=மகனை; தீராக்ரியா=திரு
மணத்திற்கு; யோக்ய=தகுதியுள்ள; த்⁶ஸம்=வயதுடையவனாக;
விசிந்த்ய=ஆலோசித்து; ஸஸைந்யம்=படைகளுடன்; ஏதம்=
இந்த மகன் அஜமாமன்னனை; ரித்⁷தீ⁸யம்=நிறைவுற்ற; விதீர்ப்நா
திப=போஜமன்னனுடைய; ராஜதீ¹⁰நீம்=தலைநகர் நோக்கி;
ப்ரஸ்தீரபயாமாஸ=அனுப்பி வைத்தான்.

(க-ரை) ரகுமன்னன் நல்ல மரபுடைய போஜனுடைய சம்
மந்தம் செய்தல் தகுதியாமென எண்ணி, திருமணத்திற்குத் தக்க
பருவமடைந்த அஜனை, தக்க படைகளுடன் எல்லா பொருள்களா
லும் நிறைவு பெற்றுள்ள போஜனுடைய தலைநகருக்கு அனுப்பி
வைத்தான். (எளிதின்முடிபணி)

கஃ தஸ்யோபகாஸ்யா ரசினோபசாரா

வக்பேதரா ஜாகபதே¹ர பதீ²ர யி³ ।

மார்கே⁴ ஸிவாஸா மதுஜேந்தீ⁵ர ஸா⁶நோ⁷

பு⁸பு⁹வு குத்¹⁰யாந விஹார கல்பா ॥

41

(ப-ரை) உபகாஸ்யா=அரசர்க்குந் கொடி முதலியவற்றாக;
ரசித=செய்யப்பட்ட; உபசாரா=படுக்கை முதலிய உபசாரங்கள்

உள்ள; ஜாநபத² = நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்களின்; உபத¹ாபி² = காணிக்கைகளால்; வந்யேதரா² = காட்டில் பிறவாதவனாகிய; மனுஜேந்த்ரஸூ²நோ² = அஜமன்னனுடைய; மாக்² நிவாஸ² = வழியில் உள்ள இடங்கள்; உத்பாந = பூங்காக்களென்னும்; விஹார கல்பா² = சுற்றுலாக்களுக்கு நிகரானவைகளாய்; ப²பூ²வு² = ஆயின.

(க-ரை) போஜமன்னன் அஜமன்னனுக்கு வழியில் தண்ணீர் வசதியும், உலாவிடங்களும், பூங்காவனங்கள் போன்ற விடங்களில் அரசர்க்குந்த குடில்களை ஏற்படுத்தி அவற்றில் மஞ்சங்கள் முதலியவற்றை ஏற்படுத்தி, பட்டணங்களிலிருந்து வந்த உணவு பொருட்கள் முதலியவையும் மற்றெல்லா சவுகரியங்களையும் ஏற்படுத்தி, காட்டில் விடுதி செய்ததுபோல் தெரியாதிருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. (நிகழ்வினவிற்சியணி)

சு || ஸ நர்மத²ா ரோத²ஸி ஸீகரார்த்²ரை:

மருத்²பி² ராநர்தி¹த நக்தமாலே |

க்லாந்தம் ரஜோ தூ²ஸர கேதுஸைந்யம்

நிவேஸயாமாஸ விலங்கி² தாத்²வா ||

42

(ப-ரை) விலங்கி²த = தாண்டப்பட்ட¹ அத்²வா = வழியுடைய; ஸ² = அந்த அஜமகாராஜன்; ஸீகர = திவலைகளால்; ஆர்த்²ர = நனைக்கப்பட்ட; மருத்²பி² = காற்றினால்; ஆநர்தி¹த = அசைத்துக் கொண்டிருக்கும்; நக்தமாலே = புங்கு மரங்கள் உள்ள; நர்மத²ா = நருமதை ஆற்றின்; ரோத²ஸி = கரையில்; க்லாந்தம் = சோர்வுற்ற; ரஜ² = தூசியால்; தூ²ஸர = சாம்பல்நிறமுற்ற; கேது = கொடிகளுடைய ஸைந்யம் = படையை; நிவேஸயாமாஸ = நிறுத்தினான்.

(க-ரை) திவலைகளால் நனைந்த காற்றினால் அசைத்துக் கொண்டிருக்கும் புங்கு மரங்களுடைய நருமதை பாற்றங்கரையில் அஜமன்னவன், தூசி நிறைந்த கொடிகளை உடையவர்களும், தூரம் நடந்து களைப்புற்றவர்களாய் படைகளை நிறுத்தினான். (நிகழ்வினவிற்சியணி)

சு || அதே¹ா பரிஷ்டாத்² ப்ரமரை² ப்ரமத்²பி²:

ப்ராக் ஸுசிததம்ஸஸ் ஸலிஷ்ப்ரதே²ஸா:

நிர்²தெ²ளத த்²நாமல க்²ண்ட² பி²த்தி:

வந்யஸ் ஸரித்தோ க்²ஜ உநம் மஜ்ஜ ||

43

(ப-ரை) அத¹=சேனைகளை நிறுத்தியபிறகு; உபரிஷ்டாத் = மேலே; ப்ரமரத்²பி¹=உலாவிக் கொண்டிருக்கும்; ப்ரமரஃ = வண்டுகளால்; ப்ராக் = எழுவதற்கு; ஸூசித = அறிவுறுத்தப்பட்ட; அந்தஃ = உள்ளடங்கிய; ஸலில = தண்ணீரில்; ப்ரவேஸ = நுழைந்த; நி¹தெ¹ளத = கழுவப்பட்ட; தாந = மதஜலமுடையதாய்கால்; அமல = தூய; க்ண்ட²பித்தி = கன்னங்கள் உடைய; வந்த = காட்டில் பிறந்த; க்ஜஃ = யானை; ஸரித்த = நர்மதா நதியிலிருந்து; உந் மமஜ்ஜ = எழுந்தது;

(க-ரை) பிறகு ஒரு காட்டுயானை அந்த நருமதையாற்றிலிருந்து மேலே கிளம்பிபது. அதற்கு முன்பே அந்த யானை மூழ்கியிருந்த சங்கதி, மதஜலத்தைப் பருகுவதற்காக குழந்திருந்த வண்டுகளால் ஊகிக்கப்பட்டது. அந்த யானை எழுந்தபாது அதன் கன்னங்களிலிருந்த மதஜலமானது கழுவப்பட்டது போல் ஆயிற்று. (பொருட்பின் வருவினக்கணி)

கஃ நிர்ஸேஷ விஷாஸிதத்¹ாது நாபி

வப்ரக்ரியா ம்ரிஷ்வத ஸ்த²ேடஷு¹ ।

நிலோத¹வரேக¹ா ஸப²லேந ஸம்ஸந்

த²ந்த த்²வயே நா¹ம் விஞண்ட¹தேந¹ ॥

44

(ப-ரை) நிர்ஸேஷ = பூராவும்; விஷாஸித = கழுவப்பட்ட; த்¹ாதுநா¹ = தாதுப் பொருள்கள் நிறைந்ததே ஆயினும்; நீல = கருமையான; ஊர்த்¹வரேக¹ா = மேதேரக்கிய கோடுகளால்; ஸப²லேந = பல வண்ணங்களுடைய; அ¹ம் = கற்களால்; விஞண்ட¹தேந¹ = சேதமடைந்துள்ள; த்²ந்தத்²வயேந = இருகொம்புகளால் (தந்தங்களால்); ரிஷ்வத = ருஷ்மென்னும் மலையின்; த²ேடஷு¹ = ஓரங்களில்; வப்ரக்ரியாத் = தந்தங்களால் குத்தி விளையாடுவதை; ஸம்ஸந் = அறிவிக்கும்; க்ஜஃ = யானை; உந்மமஜ்ஜ = எழுந்தது.

(க-ரை) அந்த யானை தண்ணீரில் மூழ்குவதால் காலிக்கற்களின் சிவந்த குறிகள் மறைந்து போனாலும் தந்தங்களில் பல வண்ணங்களுடைய நீண்ட கோடுகள், ஆங்காங்கு அடிபட்டு உடைந்த குறிகளை அறிவிப்பதால், அருகில் உள்ள ருட்சமலைச் சாரலில் தந்தங்களால் குத்தி விளையாடியதென்ற குறிப்பை அறியமுடிந்தது. (நிகழ்வினவற்சியணி)

கஃ ஸம்ஹார விஷேப லகு¹க்ரியேண

ஹஸ்தேவ தீராயி¹முக¹ஸ்ஸ ஸப²த²ம் ।

பு'பெ'ளஸ் பி'க்த'ம் ப்'ரிஹத ஸ்தரங்க'ரங்

வார்ப'க'ளா ப'ங்க' இவ ப்ரவ்ரித்த: ||

45

(ப-ரை) ஸம்ஹார லிக்ஷப=மடக்கி நீட்டுவதில்; லகு°=சுடிதியாகிய; க்ரியேண=தொழிலையுடைய; ஹஸ்தேந=துதிக்கையால் ஸுப'த'ம் யத'ரத'ர=தொனியுடன் கூடியதுபோல்; ப்'ரிஹத: = பெரிய; தரங்க'ரந் = அலைகளை; பி'ந்த'ம் = கிழிக்கும்; தீர = கரைக்கு; அபி'முக' = எதிர் நோக்கிய; ஸ: = அந்த யானை; வார' = யானையின் கட்டை; அர்க'ளா = அர்களைமென்னும் மரத்தை; ப'ங்கே = பெயர்த்தலில்; ப்ரவ்ரித்த இவ = ஈடுபடுவதுபோல்; பு'பெ'ள = ஒலித்தது.

(க-ரை) அந்த யானை துதிக்கையை மடக்கியும், நீட்டியும், பேரொலி உண்டாகும்படி ஆற்றின் அலைகள் மீது மோதிக்கொண்டு யானைகளின் கட்டுக்கம்பங்களை உடைத்துவிடுவதுபோல், கரைக்கு எதிர் நோக்கிச் சென்றது. (தகுதியணி)

க || ஸாலோபம் ஸாவல மஞ்ஜரீணாம்

ஜாலாநி கர்ஷந் நுரஸா ஸப'சாத் |

பூர்வம் தது'த்பீடி'த வாரிராஸி:

ஸரித் ப்ரவாஹஸ்தட முத்ஸஸர்ப ||

46

(ப-ரை) ஸாலோபம்: = மலைக்கு நிகராய; ஸ: = அந்த யானை; ஸாவல = பாசிக்கொடிகளின்; கஞ்ஜரீணாம் = கொத்துக்களின்; ஜாலாநி = திரளை; உரஸா = மார்பினால்; கர்ஷந் = இழுப்பதாகி; ப'சாத் = பிறகு; தடம் = கரையை நோக்கி; உத்ஸஸர்ப = குதித்தெழுந்தது; பூர்வம் = முன்பு; தத் = அந்த; உத்பீடி'த = யானையால் தள்ளப்பட்ட; வாரிராஸி: = நீரின் திரளுடைய; ஸரித் = நருமையாற்றின்; ப்ரவாஹ: = வெள்ளம்; தடம் = கரையை நோக்கி உத்ஸஸர்ப = கிளம்பியது.

(க-ரை) மலை போலுள்ள அந்த யானை கரைக்குவரும் வேகத்தில் அவ்வாற்றின் அலைகள் முன்னாலேயே கிளம்பியது. உடன் அதன் தந்தங்களுக்கு அகப்பட்டுவரும் பாசிக்கொடிகளின் திரளுடன் அது கரைக்குவர குதித்தது. (உவமை மற்றும் தற்குறிப்பணி)

க || துல்யக நாக'ஸ்ய கபோல பி'த்யே:

ஜலாவக'ஹ க்ஷணமாத்ர ஸாக்தா |

வக்யேதரா நேகப தீர்ஸநேக

புநர்திதீபே மத துர்திந ஸ்ரீ: ||

47

(ப-ரை) தஸ்ய=அந்த; ஏகநாகஸ்ய=ஒரே யானையின்; கபோல பிதீயேயா=கன்னங்களில் மதஜலம்; ஜல=தண்ணீரில்; அவகாஹ = பிரவேசிப்பதால்; ஷணமாத்ர = கணநேரத்தில்; ஸாந்தா=போக்கிய; மதீ=மதஜலத்தின்; துர்திந=மழையின்; ஸ்ரீ=சம்பத்தானது; வக்யேதர=காடல்வாது நாட்டிலுள்ள; அதே கப=யானைகளின்; தீர்ஸநேந=பார்ப்பதால்; புநா=மறுபடியும்; திதீயே=விருத்தியடைந்தது.

(க-ரை) அந்த யானை நீரில் மூழ்கி வருவதால், அதன் கன்னங்களில் ஒழுகும் மதஜலமானது சற்று நேரம் நின்றிருந்த போதிலும், அந்த அஜமன்னனுடைய நாட்டு யானைகளைக் கண்டதும் அதன் கன்னத்தில் மறுபடியும் மதநீர் ஊறிப்பது. (நிகழ் வினவியறிபணி)

க|| ஸப்தச்சீத ஷீரகடு ப்ரவாஹம்

அஸஹ்ய மாக்ராய மதீம் ததீயம் |

விலங்கி தாதேரண தீவ்ர யத்நா:

ஸேநா கஜேந்த்ரா விமுகர் பபூவு: ||

48

(ப-ரை) ஸப்தச்சீத=ஏழிலை வாழையின்; ஷீரபாலைப் போல்; கடு=மணம் நிறைந்து; ப்ரவாஹம்=ஒழுகும்; அஸஹ்யம்=சகிக்கமுடியாத; ததீயம்=அந்த யானையின்; மதீம்=மத நீரை; ஆக்ராய = முகர்ந்த; விலங்கித = அலட்சியப்படுத்தப்பட்ட; ஆதேரண=மாவத்தர்களின்; தீவ்ர=அதிசமான; யத்நா=முயற்சி வினாக; ஸேநா=படையிலுள்ள; கஜேந்த்ரா=யானைகள்; விமுகர்=திரும்பியனவாக; பபூவு: =ஆயிற்று.

(க-ரை) ஏழிலை வாழையில் வெளிப்படும் பால் போன்று நறு மணமுள்ள அந்த யானையின் மதஜலத்து மணம் யிசவே, அதை முகர்ந்த அவ்வரசனின் யானைகள் பாவும அதைக் கண்டு சகிக்க முடியாமல் மாவத்தர்களின் கட்டுப்படுத்தும் முயற்சிகளை அலட்சிய படுத்தி அங்கு நிலவாது ஓடின. (நிகழ்வினவியறிபணி)

க|| ஸக்சிங்க பக்த த்ருத யுக்ய ஸாங்க்யம்

புக்நாஷ ப்ரயந்த ததீம் ஷ்ரேணே ||

ராமா பரித்ராண விஹஸ்த யோதம்

ஸேநா நிவேஸம் துமுலம் சகார ॥

49

(ப-ரை) ஸ=அந்த யானை; சி¹ந்ந=அறுபட்ட; ப²ந்த³=கட்டுக்கயிறுகளுடைய; த்³ருத=ஒடிப்போன; யுக்²ய=புரவிகளுடைய; ஸூந்யம்=வறிதானதும்; ப³க்த=உடைந்ததுமான; அஷம்=அச்சகளுடைய; பர்யஸ்தம்=வித்தியாசப்பட்ட; ரத¹ம்=தேர்கள் உடைய; ராமா=பெண்களின்; பரித்ராண=பராமரிப்பில்; விஹஸ்த=கலங்கிய; யோத¹ம்=படைவீரர்களுடைய; ஸேநா நிவேஸம்=படைகளின் விடுதிகளை; ஷுணேன=கணநேரத்தில்; துமுலம்=கலக்கமுறுமாறு; சகார=செய்தது.

(க-ரை) அந்த யானை அஜமன்னன் விடுத்த விடுதிக்குச் சேன்று துன்புறுத்தவே, குதிரைகள் கயிற்றை அறுத்துக் கொண்டு ஓடின. தேர்சளின் இருசுகள் உடைந்தன, படைவீரர்கள் அவரவர்களின் பெண்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதில் கலங்கினார்கள். இவ்வாறு படைகள் பூராவும் கலங்கின. (மிகுதிநவீற்சியணி)

க॥ தமாபத²ந்தம் ந்ரிபதே ரவத்³ய:

வந்ய: கரீதி ஸ்ருதவாந் குமார: ।

நிவர்தயிஷ்யந் விஸிகே¹ந கும்பே²

ஜக³ந நாத்யாயத க்ரிஷ்ட ஸார்ங்க³: ॥

50

(ப-ரை) ந்ரிபதே=ராஜாவுக்கு=வந்யகரீ=காட்டு யானை; அவத்³ய=கொல்லக்கூடிய தன்று; இதி=இவ்வாறு ஸ்ருதவாத்=சாத்திரங்களாலறிந்த; குமார: =அஜமன்னன்; ஆபத²ந்தம்=எதிரில் வரும்; தம்=அந்த யானையை; நிவர்தயிஷ்யந்=பின்னுக்கு மடக்க வெண்ணி; நாத்யாயத=மிக நீளமல்லாது; க்ரிஷ்ட=இழுக்கப்பட்ட ஸார்ங்க³ஸ்ஸந்=வில்லுடையவனாக; விஸிகே¹ந=பாணத்தால்; கும்பே²=அந்த யானையின் மத்தகத்தில்; ஜக³ந=அடித்தான்.

(க-ரை) போரில்லாது மற்றயிடங்களில் யானையைக் கொல்லலாகாது என்று நூலில் அறிந்த அஜமன்னன் எதிரில் வந்துக் கொண்டிருக்கும் யானையைப் பின்னுக்குத் திரும்பிப் போக, அதனுடைய மத்தகத்தின் மீது, விலலை மிகவும் இழுக்காமலேயே அம்பு ஒன்றை எய்தினான். (நிகழ்வின்வீற்சியணி)

க : ஸவித்²த¹மாத்ர : கில நாக²ரூபம்

உத்ஸரிஜ்ய தத்²விஸ்மித ஸைந்ய த்²ரிஷ்ட : ।

ஸ்புரத் ப்ரபா² மண்டல மத்²யவந்தீ

காந்தம் வபுர்வ்யோம சரம் ப்ரபேதே² ॥

51

(ப-ரை) ஸ=அந்தயானை; வித்²த¹மாத்ர : கில=அடி பட்டவுடனே; நாக² ரூபம்=யானை உருவத்தை; உத்ஸரிஜ்ய=விடுத்து; தத்=அந்த நடைமுறையால்; விஸ்மித=விபப்புற்ற; ஸைந்ய=படைகளால்; த்²ரிஷ்டஸ்ஸந்=பார்க்கப் பட்டு; ஸ்புரத்=ஒளிரும்; ப்ரபா²=கதிர்களின்; மண்டல=திரளின்; மத்²யவந்தி=நடுவில் உள்ள; வ்யோமசரம்=ஆகாயத்தில் சுழலும்; வபு=திவ்வியமான உடலை; ப்ரபேதே²=அடைந்தது.

(க-ரை) அந்த யானை அந்த அடி பட்டவுடனே யானை உருவத்தை விட்டு படைவீரர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒளிமிக்க விண்ணில் மிளிரும் ஒரு திவ்வியமான உருவை அடைந்தது (நிகழ்வினவிற்பியணி)

க : அத¹ ப்ரபா²வோப நதை குமாரம்

கல்ப த்²ருமோத்தை¹ ரவகீர்ய புஷ்ய : ।

உவாச வாக்²மீ த்²ஸந ப்ரபா²பி² :

ஸம்வர்தி தோரஸ் ஸ்த¹லதாரஹார : ॥

52

(க-ரை) அத¹=பிறகு; ப்ரபா²வ=மதிமையால்; உபநதை²=அடைந்த; கல்பத்²ரும=கற்பக விருட்சத்தில்; உத்தை²=பிறந்த; புஷ்யை=பூக்களால்; குமாரம்=அஜமன்னனை; அவகீர்ய=தூவி; த்²ஸநப்ரபா²பி²=பற்களின் ஒளியால்; ஸம்வர்தி²=வளர்ச்சியடைந்த; உரஸ் ஸ்தல=மார்பில்; தார=பெரிதாய; ஹாரை=முத்துச்சரமுடைய; வாக்²மீ=சொல்வன்மை மிக்க; ஸ=அப்புருடன் உவாச=சொன்னான்.

(க-ரை) சொல்வன்மை மிக்க அப்புருடன் தன் மதிமையால் தருவிக்கப்பட்ட கற்பகப் பூக்களை அஜமன்னன் மீது தூவி கூறலானான். அப்போது அவன் மார்பிலிருந்த முத்தாரமானது அவனுடைய பற்கள் ஒளியால் மிகவும் ஒளிர்ந்தது. (மலர்ச்சியணி)

க : மதங்க² ஸாபா த்²வலேப மூலாத்

அவாப்தவா நஸ்யி மதங்க²ஜத்வம் ।

24

ஆவேஹி க²ந்த²ர்வ பதேஸ்தநூஜம்

ப்ரியம் வத¹ம் மரம் ப்ரியத²ர்ஸாஸ்ய ||

53

(ப-ரை) அவலேப = செருக்கு; மூலாத் = காரணத்தால்; மதங்க² = மதங்க ரிஷியின்; ஸாபாத் = சாபத்தால்; மதங்க²ஜத்வம் = யானை உருவை; அவாப்தவாத் = அடைந்தவன்; அஸ்மி = ஆனேன்; மரம் = என்னை; ப்ரியத²ர்ஸாஸ்ய = பிரியதரிசனன் என்னும் பெயருடைய; கந்த²ர்வபதே = கந்தருவ அரசனுக்கு; தநூஜம் = மகனான ப்ரியம்வத¹ம் = பிரியவதனென்ற பெயருடையவன் என்று; ஆவேஹி = அறிவாய்.

(க-ரை) நான் பிரியதரிசனன் என்னும் கந்தருவ மன்னனுடைய மகன்; என் பெயர் பிரியம்வதன்; எனக்கு இருந்தசெருக்கால் மதங்கரிஷியின் சாபம் யானை உருவெடுக்கச் செய்தது. (சருங்கச் சொல்லணி)

சு|| ஸ சாநுநீத: ப்ரணதேந பர்சாத்

மயா மஹர்ஷிர் ம்ரிது²தா மக²ச்ச¹த் |

உஷ்ணத்வ மக²ர்யாதப ஸம்ப்ர யோக²ாத்

ஸாத்யம் ஹியத்ஸா ப்ரக்ரிதிர் ஜலஸ்ய ||

54

(ப-ரை) ஸ:ரிஷி: = அந்த மகாரிஷி (மதங்கன்) யும்; ப்ரணதேந = அடிபணிந்த; மயா = என்னால்; அநுநீதஸ்ஸந் = தணிக்கப் பட்டவனாய்; பர்சாத் = பிறகு; ம்ரிது²தாம் = அமைதியை; அக²ச்ச¹த் = அடைந்தார்; ஜலஸ்ய = நீருக்கு; உஷ்ணத்வம் = குடு; அக²தி = வன்னிக்கும்; ஆதப = வெய்யிலுக்கும்; ஸம்ப்ரயோக²ாத் = சேர்க்கை உண்டாயின்; ஸாத்யம் = குளுமை; யுத் = ஏதுண்டோ; ஸா = அந்த குளிர்ச்சி; ப்ரக்ரிதி = இயற்கையானது.

(க-ரை) நான் வணங்கிக் கேட்டுக்கொள்ளவே மதங்கரிஷிக்கு மனமிளகி கருணை உண்டாயிற்று. நீரானது அக்கினியாலோ அல்லது வெய்யிலாலோ சூடேறினால், பிறகு அதன் இயற்கை குணம் ஆகிய குளிர்ச்சியை அடைகிறதல்லவா? அதாவது ரிஷிகள் குரோதமற்றவர்கள் என்பதாம். (நிகரெடுத்துக்காட்டுவமையணி)

சு|| இஷ்வாகு வம்ஸப்ரய²வோ யத²ாதே

பே²த்ஸ்யத்யஜ: சும்ப² மயோ முகே¹ந |

ஸம் யோக்யஸே ஸ்வேந வபுஷ்மஹிம்கா

ததே²த்ய வோச த்ஸ தபோநிதி²ர்மாம் ||

55

(ப-ரை) இஷ்வாகு வம்ஸப்ரப¹வஃ=இஷ்வாகு அரசமறபிற் பிறத்தவனாகிய; அஜஃ=அஜமன்னன்; யத¹ர=எக்காலத்தில்; தே=உன்னுடைய; ரும்ப¹ம்=மத்தகத்தில்; அயோ முகே¹ந=பாணத்தால்; பே¹த்ஸ்யதி=தாக்குவானோ; தத¹ர=அக்காலத்தில்; ஸ்வேந=சயமான; வபு¹ம்ஹிம்நா=மகத்துவத்துடன் கூடிய உடலை; ஸம்யோக்யஸி=அடைந்து விடுவாய்; இதி=என்று; ஸாதேபோநிதி²=அந்த தவசி யானவர்; மாம்=எனக்கு; அவோசத்=சொன்னார்.

(க-ரை) இஷ்வாகு வம்ஸத் தரசனான அஜமகாராஜன் உன்னுடைய மத்தகத்தில் பாணத்தால் என்று தாக்குவானோ அன்று உன்னுடைய திவ்விய உருவத்தைப் பெற்றுவிடுவாய் என்று அந்த தவசியானவர் எனக்கு ஆணையிட்டார். (மாற்று நிலையணி)

க || ஸம்மோசிதஸ் ஸத்வதா த்வயாஹம்

ஸாபாச்சிர ப்ரார்தி¹த த²ஸுநேஃ ।

ப்ரதிப்ரியம் சேத்³ ப¹வதோ நகுர்மாம்

வ்ரித¹ஹிமே ஸ்யாத் ஸ்வபதே²ப லப்தி³ஃ ॥

56

(ப-ரை) சிரப்ரார்தி¹த=வெகுகாலமாய் கோரப்பட்ட; த²ஸுநேந=தரிசனமுள்ள; ஸத்வதா=வனி பொருந்திய; த்வயா=உன்னால்; அஹம்=நான்; ஸாபாத்=சாபத்திலிருந்து; ஸம்மோசிதஃ=விடுவிக்கப்பட்டேன்; ப¹வதா=உனக்கு; ப்ரதிப்ரியம்=பிரதி உபகாரத்தை; நகுர்யாம்சேத்=செய்யாமற் போனேனாகில்; மே=என்னுடைய; ஸ்வபதே²பலப்தி³=சுப பதனியில் அடைந்துள்ள கவுரவம்; வ்ரிதாஹி=விண்ணாது; ஸ்யாத்=ஆய்விடும்.

(க-ரை) நான் வெகுகாலமாக உன் தரிசனத்தை எதிர்பார்த்திருக்கையில். தற்போது பலவாணாய உன்னால் நான் சாபத்தினின்றும் விடுவிக்கப் பட்டேன். உனக்கு நான் பிரதி உதவி செய்ய வில்லையானால், என் பதவி விணாகும். (மாற்று நிலையணி)

க || ஸம் மோஹநம் நாம ஸகே¹ மமாஸ்த்ரம்

ப்ரயோக¹ ஸம்ஹார விப²க்த மக்த்ரம் ।

க³க்த¹ஸ்வ மாத²த்ஸ்வ யதா ப்ரயோக்து

நசாரி ஹிம்ஸா விஜயஸ்ச ஹஸ்தே ॥

57

(ப-ரை) ஹேஸகே¹=ஓ நண்பனே! ப்ரயோக² ஸம்ஹாரம் பயன்படுத்துதல் திரும்பப் பெறுதல்களின்; விப³க்தமந்த்ரம்=பிரிக்கப்பட்ட மந்திரங்களுடைய; க⁴ரந்த⁵ர்வம்=கந்தருவர்களின்; ஸம்மோஹநம் நாம=சம்மோஹனம் என்னும் பெயருடைய; மம=என்னுடைய; அஸ்த்ரம் ஆத⁶தீஸ்வ=அம்பைப் பெறுவாய்; யத=எந்த சம்மோஹனாஸ்திரத்தால்; ப்ரயோக்து=பயன்படுத்துவோனுக்கு; அரிஹிம்ஸக=சந்தருவால் துன்பம்; நச=இல்லையோ (அவனுக்கு) விஜயஸ்=வெற்றியும், ஹஸ்தே=உள்ளங்கைக் கனியாகும்.

(க-ரை) நண்பனே! எந்த அம்பைத் தொடுத்தால், பகைவர்களால் துன்பமின்றி அவர்கள் வெல்லப்படுவாரோ அந்த சம்மோகனாஸ்திரம் என்னும் அம்பை நான் உனக்குத் தருகிறேன்; பெற்றுக் கொள். அதை விடுவதற்கும் பெறுவதற்கும் தகுந்த கந்தருவரைச் சார்ந்த இரு மந்திரங்களையும் உனக்குபதேசிக்கிறேன். (விதியணி)

கஃ அலம் ஹ்ரியா மாம் ப்ரதியம்முஹூர்தம்

த¹யாபரோபு²: ப்ரஹ்ந் நபித்வம்

தஸ்மா து³பச்ச⁴ந்த⁵யதி ப்ரயோஜ்யம்

மயித்வயா ந ப்ரதிஷேத⁶ ரௌக்ஷ்யம் ||

58

(ப-ரை) மாம்ப்ரதி=என்னைப் பற்றிய; ஹ்ரியா=(தாக்கியதால் ஏற்பட்ட) வெட்கம்; அலம்=போதும்; யத்=எக்காரணத்தாலும்; மாம்=என்னை; ப்ரஹ்ந்நபி=தாக்கியவனாயினும்; முஹூர்தம்=இரண்டரை நாழிகை காலம்; (60 நாழிகை=24 மணி 1நாள்) முஹூர்தம்=முகூர்த்த நேரத்தில்; த¹யாபர=தையுள்ளவன்; அபு²=ஆகிவிட்டாயோ; தஸ்மாத்=அதனால்; உபச்ச³ந்த⁴யதி=வேண்டிக்கொள்ளும்; மயி=என்னிடம்; த்வயா=உன்னால்; ப்ரதிஷேத⁵ரௌக்ஷ்யம்=பரிகாரமெனும் ஆண்மையை; நப்ரயோஜ்யம்=பயன்படுத்தக் கூடியதன்று.

(க-ரை) இதனைத் தாக்கி, இதனால் பிரதி உபகாரம் எங்ஙனே பெறுவதென்று வெட்காதே. என்கிற அம்பை எப்தியக் கணமே நீ என்னிடம் பச்சாத்தாபம் கொண்டு கருணை செய்தாய். அதனால் எனது வேண்டுகோளை ஏற்று என் உபகாரத்தை மறுக்காதே. (வேண்டவணி)

கஃ ததே¹ த்யுபஸ்ப்ரி¹ய பய: பவித்ரம்

ஸோமோத்² ப¹வாயா ஸ்ஸரிதோ ந்ரிஸோம: ;

உத²ங் முக¹ஸ் ஸோஸ்த்ரவ த²ஸ்த்ர மந்த்ரம்

ஜக்²ராஹ ட்ஸ்மாந் நிக்²ரிஹித ஸாபாத் ||

59

(ப-ரை) ந்ரிஸோம: = ஆடவர்களில் மேம்பட்ட வனாகிய அஸ்த்ரவித் = வில்வித்தை விற்பன்னனாகிய; ஸ: = அந்த அஜமன்னன்; ததே¹தி = அவ்வாறே ஆகுத என்று; ஸோமோத்²ப¹வாயா = சந்திரனாற் பிறந்த; ஸரித: = நருமதை ஆற்றின்; பவித்ர = தூய்மையான; பய: = தண்ணீரை; உபஸ்ப்ரி¹ய = ஆசமனம் செய்துகொண்டு; உத²ங் முக¹ஸ்ஸந் = வடதிசையை நோக்கிய வனாய்; நிக்²ரிஹிதஸாபாத் = போக்கிய சாபமுள்ள; த்ஸ்மாந் = அந்த பிரியம்வதனிடமிருந்து; அஸ்த்ரமந்த்ரம் = ஸம்மோகனாதி அஸ்திரமந்திரத்தை; ஜக்²ராஹ = பெற்றுக்கொண்டான்.

(ச-ரை) மேன்மையான ஆண்மகனும், வில்வித்தை அறிஞனுமாகிய அஜமகாராஜன் அவ்வாறே ஆகட்டுமெனக் கூறி, புனிதமான நருமதையாற்றின் தண்ணீர் கொண்டு ஆசமனம் செய்து, சாபத்திலிருந்து விடுபட்ட பிரியம்வதனிடமிருந்து ஸம்மோகனாஸ்திரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டான். (மாற்று நிலையணி)

கஃ ஏவம் தயோ ரத்²வநி தை²வயோக²ாத்

ஆஸே து²ஷோஸ் ஸக்¹ய மசிந்தய ஹேது: |

ஏகோயயென சைத்ரரத¹: ப்ரதே²ஸாந்

ஸௌ ராஜ்ய ரம்பா நபரோ வித²ப்¹ாந் ||

0

(ப-ரை) ஏவம் = மேற்சூறியவாறு; அத²வந் = வழியில்; தை²வயோக²ாத் = தெய்வத்தாலாய்; அசிந்தய = எண்ண முடியாத; ஹேது: = காரணமுள்ள; ஸக்¹யம் = நட்பை; ஆஸே து²ஷோ: = அடைந்த; தயோ: = பிரியம்வதன் முதலியவர்களுள்; ஏக: = ஒருவனான பிரியம் வதன்; சைத்ரரத¹: ப்ரதே²ஸாந் = குபேரனுடைய பூங்காவனத்தை நோக்கி; யயென = புறப்பட்டுச் சென்றான்; அபர: = மற்றொருவனான அஜமன்னன்; ஸௌராஜ்ய = நல்லரசால்; ரம்பாத் = அழகான; வித²ப்¹ாந் = விதப் நாட்டிற்கு; யயென = சென்றான்.

(ச-ரை) இவ்வாறு நடுவழியில் தெய்வீகமாய் நினைக்க முடியாத அனவிற்கு நட்பு பெற்ற அவ்விருவருள் கந்தருவன் குபேரவனத்தை நோக்கியும், அஜமன்னன் நல்ல மன்னனைப் பெற்றுள்

ளதும் அழகியதும் ஆகிய விதர்ப நாட்டிற்கும் சென்றனர். (நிகழ் வினவிற்சியணி)

சு || தம் தஸ்திவாம்ஸம் நக²ரோபகண்டே¹

தத¹ாக²மாருட¹ கு²ருப்ரஹர்ஷி: |

ப்ரத்யுஜ் ஜக²ம க்ரத¹ கைஸி¹கேந்த்²ர:

சந்த்²ரம் ப்ரவ்ரித்²தே¹ார்மி ரிவோர்மிமாலீ ||

61

(ப-ரை) நகர உபகண்டே¹ = பட்டணத்தின் அருகில்; தஸ்தி² வாஸம் = இருக்கும்; தம் = அந்த அஜமன்னன்; ஆகம ஆருட¹ = வந்ததால் யிறந்த; கு²ருப்ரஹர்ஷி: = அதிக மகிழ்ச்சியுண்டாகிய; க்ரத¹கைஸி¹ கேந்த்²ர: = விதர்ப நாட்டரசன்; ப்ரவ்ரித்²த¹ ஊர்மி: = விரிந்த அலைகளுடைய; ஊர்மிமாலீ = சமுத்திரனுக்கு; சந்த்²ரமிவ = மதியைப்போல்; ப்ரத்யுஜ்ஜகம = எதிர்க் கொண்டான்.

(க-ரை) தன் பட்டணத்திற்கருகில் அஜமன்னன் வந்த செய்தியைக் கேட்ட விதர்ப நாட்டரசன் மிக மகிழ்ந்து, அலைகள் பொங்கிய சமுத்திரம் சந்திரனை வரவேற்பதுபோல் அஜமகர ஜனை எதிர்க்கொண்டழைத்தான். (புகழ்பொருள் உவமையணி)

சு || ப்ரவேர்ய னசநம் புர மக்²ரயாயீ

நீசை ஸ்ததே¹ாபாசர த்²ர்பித ஸ்ரீ: |

மேநே யத¹ா தத்ர ஜநஸ் ஸமேத:

வைதர்²ப¹ மாக்²ந்து மஜ்ம் க்²ரிஹேஸம் ||

62

(ப-ரை) அக்²ரயாயீ = முன்னால் போகும்; நீசை = வணங்கிய ஸ: = அந்த போஜமன்னன்; ஏநம் = இந்த அஜமன்னனை; புரம் = பட்டணத்தில்; ப்ரவேர்ய = நுழையச் செய்து; ஆர்பித ஸ்ரீ: ஸந் = ஆர்ப்பணம் செய்த செல்வ முடையவனாய்; தத¹ா = அவ்வாறு; உபாசரத் = உபசரித்தான்; யத¹ா = எவ்வாறு; தத்ர = அந்த பட்டணத்தில்; ஸமேத: = கூட்டங்கூடிய; ஜந: = மக்கள்; வைதர்²ப¹ம் = போஜமன்னனை; ஆக²ந்துகம் = சுற்றமாக; மேநே = எண்ணினார்கள்; அஜம் = அஜமன்னனை; க்²ரிஹேஸம் = தம் வீட்டவர் போல்; மேநே = எண்ணினார்கள்.

(க-ரை) விதர்ப மன்னன் போஜனுக்கு முன்னால் மரியாதை களுடன் அழைத்துச் சென்று பட்டணத்தில் உள்ள மக்கள் திரண்டு வந்து போஜமன்னனைப் புது மனிதனாகவும், அஜமன்னனை சொந்தக்காரன் போலவும் எண்ணினார்கள். (மாற்று நிலைவணி).

க || தஸ்யாதிகார புருஷை ப்ரணதை ப்ரதிஷ்டாம்
 ப்ராக் த்வாரவேதி வநிவேஸித பூர்ணகும்பாம் ;
 ரம்யாம் ரகுப்ரதி நிதிஸ்ஸ நவோபகார்யாம்
 ப்ரால்யாத்பரா மிவ த்ஸாம்ந மத்யோயுவாஸ || 63

(ப-ரை) ரகுப்ரதி நிதிஸ்=ரகுமன்னனையே உவமைப்பாக உள்ள; ஸ=அந்த அஜமன்னன்; ப்ரணதை=வணங்கிய; தஸ்ய=அந்த போஜமன்னனுடைய; அதிகார புருஷை=அதிகாரிகளால்; ப்ரதிஷ்டாம்=காட்டப்பட்ட; ப்ராக் த்வார=கிழக்குவாயிலின்; வேதி=மேடையில்; வநிவேஸித=வைக்கப்பட்டிருந்த; பூர்ணகும்பாம்=ரத்தினங்கள் படைத்த கலசமுடைய; ரம்யாம்=அழகிய; நவ=புதிதாய்; உபகார்யாம்=அரசமாளிகையை; மத்யோ=மன்மதன் ப்ரால்யாத்=வாலைப் பருவத்திற்கு; பராம்=அப்பாலாகிய; த்ஸாம் இவ=பெளவனம் போன்று; அத்யுவாஸ=அடைந்தான்.

(க-ரை) ரகுமன்னனுக்கு நிகரான அஜமன்னனை போஜமன்னனுடைய அதிகாரிகள் வணங்கி காண்பிக்கவே, கிழக்கு வாயிலில் உள்ள மேடையில் அமைத்திருந்த ரத்தினங்கள் பதித்த கலசங்களுடைய, புதிய விடுதியில் மன்மதன் பெளவனத்தை அடைவதுபோல் நுழைந்தான். (புகழ்பொருளுவமையளி)

க || தத்ர ஸ்வயம்வர ஸமாஹ்ரித ராஜலோகம்
 கன்யாலலாம கமநீய மஜஸ்ய லிப்ஸோஃ ;
 ப்ராவாவபோத் கலுஷா த்யிதேந ராத்ரெஃ
 நித்ரா சிரேண நயநாபிமுகி ப்யூவ || 64

(ப-ரை) தத்ர=அந்த அரசமாளிகையில்; ஸ்வயம்வர=சுயம்வரத்திற்கு; ஸமாஹ்ரித=அழைக்கப்பட்ட; ராஜலோகம்=தரசர்கள் கூட்டம் நிறைந்த; கமநீயம்=விழைபத்தக்க; கன்யாலலாம=மேலாய கன்னிகையை; லிப்ஸோஃ=அடைய விரும்பிய; அஜஸ்ய=அஜமன்னனுக்கு; ப்ராவ அவபோத்=அவருடைய எண்ண மறிந்துவர; கலுஷா=திறமையற்ற; த்யிதேந=சினேகிதி போன்று; ராத்ரெஃ=இரவில்; நித்ரா=தூக்கம்; சிரேண=வெகுசாலமாக; நயநாபிமுகி=கண்களுக்கெதிரில்; ப்யூவ=ஆயிற்று.

(க-ரை) அந்த அரசமாளிகையில் சுயம்வரத்திற்காக வந்த பல அரசர்கள் கூடியிருக்க, அழகுமிசூந்த இந்துமதி என்னும் கன்னிகை

தனக்குக் கிடைப்பாளா இல்லையா என்ற வருத்தத்துடன் அஜமன்னனுடைய கண்களுக்குத் தூக்கமானது, ஆண்மகனின் இங்கிதமறியாத மடந்தையைப்போல் வெகுநேரத்திற்குப் பிறகு வந்தது. (புகழ்பொருளுவமையணி)

க. தம் கர்ணபூஷண நிபீடித பீவராம்ஸம்

ஸய்யோத்தரச்ச¹த² விமர்த³ க்ரிஸாங்க⁴ ராக⁵ம் ;

ஸுதாத்மஜாஸ் ஸவயஸ; ப்ரதி¹த ப்ரபோத²ம்

ப்ராபோத³யந் நுஷஸி வாக்⁴பி⁵ ருத⁶ரவாச: ||

65

(ப-ரை) கர்ணபூஷண = காதணிகளால்; நிபீடித = உரசிக் கொண்ட; பீவர = பருத்த; அம்ஸம் = தோளுடைய; ஸய்யா = படுக்கையின்; உத்²த¹ரச்ச¹த² = மேலுள்ள ஆடையின்; விமர்த³ = உரசுவதால்; க்ரிஸ = மெலிவாய்ப்போன; அங்க⁴ராகம் = மெய்ப்பூச்சுகளுடைய; ப்ரதி¹த = மேன்மையான; ப்ரபோத²ம் = ஞானமுள்ள; தம் = அந்த அஜமன்னனும்; ஸவயஸ = சமவயதுடைய; உத்²ர = உறத்த; வாச = வாக்குகளுடைய; ஸுதாத்மஜா = சூதமகன்கள்; வாக்⁴பி = துதிப்பாடல்களால்; உஷஸி = வைகரையில்; ப்ராபோத³யந் = எழுப்பினார்கள்.

(க-ரை) காதணிகள் உரசுமளவுக்கு எடுப்பான தோள்கள் உடையவனும், அடர்த்தியாய் பூசிக்கொண்ட சந்தனம் பெண் சேர்க்கையின்றியே படுக்கைத் துணியால் உரசப்பட்டு உதிர்த்து விட்டவனும், நல்ல தெளிவுடையவனும் ஆகிய அஜமன்னனை, அவனுக்கு நிகரான வயதுடையவர்களாய் வந்திமகன்கள் உறத்தக் குரலில் துதிப்பாடி வைகரையில் துயில்விட்டெழுப்பினார்கள். (திகழ்வினவிற்கியணி)

க. ராத்ரிக்க¹தா மதிமதாம் வரமுஞ்ச ஸய்யாம்

த²ரத்ரா த்³விதைவ நநு து⁴ர்ஜ க⁵தோவிப⁶த்தா ;

தாமேகத ஸ்தவ பி⁷ப⁸ர்தி கு⁹ருர் விநித்¹⁰ர;

தஸ்யா ப¹¹வா நபர து¹²ர்ய பத¹³ாவஸம்பீ¹⁴ ||

66

(ப-ரை) மதிமதாம்வர = புத்திமான்களில் சிறந்தவரான (அஜன்) ராத்ரி = இரவு; க⁵தா = கடந்துவிட்டது; ஸய்யாம் = படுக்கையை; முஞ்ச = விட்டு; த²ரத்ரா = பிரமனால்; ஜ⁶கத = உலகத்தின்; து⁴ = பாரம்; த்³விதைவ = இருவிதங்களாக (அதாவது இரு வரிடமே) விப⁷த்தாநநு = பிரிக்கப்பட்டுள்ளதன்றோ; தாம் = அந்த

உலக பாரத்தை; ஏகதஃ=ஒருபுறம்; தவ=உனது; கு¹ரு=தந்தை; விதித்²ரஸ்ஸந்=விழிப்புள்ளவனாய்; பி²பி²தி = தாங்குகிறான்; தஸ்யா=அந்த பனுவலுக்கு; பி²வாந்=நீ; அபர=மற்றொரு; து²ப =தாங்குகிறவனாக; பத²=வசிக்குமிடத்தில்; அவலம்பி²=அடைந்தவன்.

(க-ரை) சிறந்த அறிவுடைய அஹமன்ன! பொழுதுவிடிந்தது. படுக்கை விட்டெழுமின்! பிரமன் அரசு பாரத்தை அரசனான உமது தந்தையிடமுல், இவ்வரனான உம்மிடமும் வைத்துள்ளான். உமது பரிபாலனத்தை சரியாக செய்து வரவேண்டும். (விறு கோணனி)

கஃ நித்²ராவஸோந ப²வதாப்யநபேஷமாணா

பர்யுத்ஸுகத்வ மபி²லா நிஸி கி²ண்டி²தேந :

லக்ஷ்மீர் விநோத²யதி யோதி²கி²ந்தலம்பி²

ஸோபி த்வநி²ராக்நருசிம் விஜஹாதிசந்த²ரஃ :

67

(ப-ரை) நித்²ராவஸோந=தூக்கத்திற்குட்பட்ட; ப²வதா=உன்னில்; பர்யுத்ஸுகத்வம் அபி=அன்பும்; நிஸி=இரவில்; கி²ண்டி²தா=பரத்தைப் தோள்தோய ஒவ்வாத; அப²லேவ=நாயகியை போல்; அநபேஷமாணா=உதாசனஞ்செய்த; லக்ஷ்மீ=இலக்குமி; யேந=எந்த சந்திரனுடன்; விநோத²யதி=விளையாடுகின்றாளோ; ஸஃ=அந்த; சந்த²ரோபி=சந்திரனும்; தி²க=மேற்றிசையில்; அந்த=நுனியை; லம்பி²ஸந்=அடைந்தவனாய்; த்வநி²ராக்நருசிம் உனது முகத்தின் ஒளியை; விஜஹாதி=விடுகின்றான்.

(க-ரை) நீ உறக்கமென்னும் மாதுக்குட்பட்டவனாயிருக்கையில், கணவன் பரத்தைபருடன் கூடியவாறறிந்து கோபித்துக் கொண்ட மாதுபோன்று, இலக்குமியானவள் வேறுவழியின்றி உன் முகத்திற்கிணையான சந்திரனுடன் விளையாடுகிறான். அந்த சந்திரனும் உன் முக ஒளியைக் கண்டு வெளு வெளுத்துப் போய் மேற்றிசையில் மறைந்துக்கொண்டிருக்கிறான். ஆதலால், நித்திரை எழுந்து ஆதாரமற்ற அரசு என்னும் இலக்குமியைப் பெறுவாயாக. (வஞ்சகப்புக்கழ்ச்சி மற்றும் உவமையணி).

கஃ தத்²வலி²ரு²நா யுக²ப து²க்யி²ஷி தேந தாவத்

நத்²யஃ பரஸ்பரதுலா மதி²ரோஹதாம் தி²வே

ப்ரஸ்பக்த² மாந பருஷேதர தாரமந்த:

சக்ஷாஸ்தவ ப்ரஸஸித் பி²ரமரஞ்ச பத்²மம் :

68

(ப-ரை) தத் = அக்காரணத்தால்; வல்கு¹நா = அழகிய; யுகபத் தாவத் = ஒரேநேரத்தில்; உந்மி தேந = மலர்வதால்; ப்ரஸ்பத்² மாந = அசையும்; பருஷேதா = அழகுமிக்க; தாரம் = கண்ணிமை களுடைய; தவ = உன்னுடைய; சக்ஷு = கண்கள்; அந்த = உள்ளே ப்ரசஸித = அசையும், ப்³ரமரம் = வண்டுகளுடைய; பத்⁴மஞ்ச = தாமரைகள்; த்⁵வே = இரண்டும்; ஸத்⁶ய = உடனே; பரஸ்பர துலாம் = ஒன்றுடன் மற்றொன்றைப்போல் உவமையை; அதி⁷ ரோஹதாம் = அடையக் கடவது.

(க-ரை) ஆகையால், அழகாய் இமைகளுடன் அசைந்துக் கொண்டு இருக்கும் உமது கண்களும் சுருங்கியபோது உள்ளேயே இருந்துக்கொண்டு அசையும் வண்டுகளுடைய, தாமரை மலரும், ஒரே நேரத்தில் மலர்வதால் ஒன்றுக்கொன்று நிகருள்ளதாய் இருக்கட்டும். (அதாவது சூரியன் தோன்றியதும் தாமரை மலர்கிறது. அதுபோல் நீரும் உமது கண்களைத் திறப்பீராக) (ஒன்றற்கொன்று தவியணி)

க || வ்ரிந்தாச்ச¹தை¹ம் ஹரதி புஷ்பமநோக ஹாநாம்,

ஸம்ஸரிஜ்யதே ஸரஸிஜை ரகுணாம்ஸு² பி³ந்நை: |

ஸ்வாப⁴ாவிசம் பரகு⁵ணோந விப⁶ாதவாயு:

ஸௌரப⁷ய மீப்ஸு ரிவதே முக⁸மாநதஸ்யா ||

69

(ப-ரை) விப⁴ாத வாயு = வைகரையில் வீசும் காற்று: ஸ்வாப⁴ா விசம் = இயற்கையான; தே = உன்னுடைய; முக⁸மாருதஸ்ய = பெருமூச்சின்; ஸௌரப⁷யம் = மணத்தை; பர = பிற; கு⁵ணோந = மணத்தின் குணத்தால்; ஈப்ஸு ரிவ = அடைய எண்ணியது போல்; அநோகஹா நாம் = விருட்சங்களின்; ஸ்வத¹ம் = பாழடைந்த; புஷ்பம் = பூக்களும்; வ்ரிந்தாத் = காம்புகளால்; ஹரதி = கவர்கின்றன; அருண = சூரியனுடைய; அம்ஸு = கதர்களால்; பி³ந்நை: = மலர்த்த; ஸரஸிஜை = கமலங்களுடன்; ஸம்ஸரிஜ்யதே = கலக்கிறது.

(க-ரை) வைகரைக் காற்று உமது பெருமூச்சின் மணத்தைப் பின்பற்ற வேண்டுமென நினைப்பது போன்று மரங்களிலிருந்து பூக்களை உதிர்த்து, அவற்றினுடையதும், பரிதியின் கதர்களால் மலரும் தாமரைகளின் பரிமளத்துடன் கூடியுள்ளது. (உதயமானதும் செடிகளிலிருந்து பூக்கள் வெகுவாய் உதிர்கின்றன. தாமரைகள் மலர்கின்றன. வைகரைக் காற்று அவற்றின் மணம் பெற்றிருக்க

கும். அஜமன்னனின் மூச்சும் நறுமணமுள்ளது). (தன்ருணயிகை யணி).

கஃ தாம் ரோதரேஷு பதிதம் த்²ரும பல்லவேஷு
நிர்²தெ²ளதஹார கு²ளிகாவிஸத²ம் ஹிமாம்² :
ஆப²ாதி லப்²த² பரப²ாக²தயா² த²ரோஷ்டே²
லீலாஸ்மிதம் ஸத²ஸநாட்சிவ த்வதீ²யம் ||

70

(ப-ரை) தாம்²=சிவந்த; உத²ரேஷு=இடைப்பாகமுள்ள; த்²ரும=மரங்களின்; பல்லவேஷு=தளிற்களில்; பதிதம்=வீழ்த்த; நிர்²தெ²ளத=தூய; ஹாரகு²ளிகா=முத்துமணிகள் போல்; விஸத²ம்=நிர்மலமான; ஹிம=பனியின்; அம்²ப²=தண்ணீர்; லப்²த²=பெறப்பட்ட; பரப²ாக²தயா=மேன்மை குணமுடையதால்; அத²ரோஷ்டே=உதடுகளில்; த்வதீ²யம்=உன்னுடைய; ஸத²ஸநாட்சி=பற்களின் ஒளியுடன் கூடிய; லீலா=வேடிக்கையான; ஸ்மித இவ=புன்னகைப் போல்; ஆப²ாதி=ஒளிக்கிறது.

(க-ரை) சிவந்த தளிர்தளின் மேல் விழுந்த சுத்தமான வெள்ளை முத்துக்கள் போன்ற பனித் தண்ணீர், உமது உதடுகளில் பிரகாசிக்கும் வெண்மையான பற்களின் ஒளியுடன் கூடிய புன்னகையைப்போல் மிளிக்கிறது. (புனைவுளி ஒப்புமை கூட்டவணி)

கஃ யாவத் ப்ரதாபநிதி² ராக்ரமிதே நப²ாறு:
அஹ்நாயதாவ த்²ருணேந தமோ நிரஸ்தம் |
அயோத²நாக்²ரஸரதாம் த்வயிவீர யாதே

கிம் வா ரிபூம் ஸத்வ கு²ருஸ் ஸ்வய முச்சி²நத்தி ||

71

(ப-ரை) ப்ரதாபநிதி²=வீரத்திற்கிருப்பிடமாய்; ப²ாறு=சூரியன்; யாவத்=எதற்குள்; நாக்ரமிதே=உதயமாவதில்லையோ; தாவத்=அதற்குள்; அஹ்நாய=சீக்கிரமாக; அருணேந=அநூரனாக்; தம=இருள்; நிரஸ்தம்=போக்கடிக்கப் பட்டது; த்ஹேவீர=ஓ, வீரனே! த்வயி=நீ; அயோத²ந=போர்களில்; அக்²ரஸரதாம்=நலைமையத் தாங்க; தவ=உமது; கு²ரு=நலப்பணர்; ரிபூத்=பகைவர்களை; ஸ்வம்=தான்; உச்சி²நத்திகிம்வா=செய்யக்கூடிய தென்ன?

(க-ரை) ஒளிக்க சூரியன் தோன்றப் போகிறான். இதற்குள் அருணன் உதயமாகி இருளைப் போக்கினான். வீரனாகிய நீ போர்

முனையில் தலைமை தாங்க உமது தகப்பனார் செய்யக் கூடியது என்ன இருக்கப் போகிறது? (வாக்கியப் பொருட்காட்சியணி)

கா ஸய்யாம் ஜஹத்புப பக்ஷ விநீத நித்ரா:

ஸ்தம்பேரமா முகர் ஸ்ரிங்கீல கர்ஷிணஸ்தே ।

ஏஷாம் விபாந்தி தருணாருண ராக்யோகாத்

பிந்நாத்ரி கைநிகதடா இவ தந்தகோஸா: ॥

72

(ப-ரை) உபாயபக்ஷ = இருபுறங்களில்; விநீத = போக்கப் பட்ட; நித்ரா = தூக்கமுள்ளவர்; முகர் ஸ்ரிங்கீல = கேட்கும்படியானைக்கால் விலங்குகள்; கர்ஷிண = இழுக்கும்; தே = உமது ஸ்தம்பேரமா = யானைகள்; ஸய்யாம் = படுக்கையை; ஜஹதி = விடுகின்றன; ஏஷாம் = எந்த யானைகளின்; தந்தகோண = வெள்ளையாயுள்ள தந்தங்கள்; தருணாருண = பாலஞ்சரிய னுடைய சிவந்த; ராக்யோகாத் = சேர்க்கையால்; பிந்ந = வெட்டப்பட்ட; அத்ரி = மலையின்; கைநிக = செங்காவி முதலிய தாதுப் பொருட்களின்; தடா இவ = கறைகள் உள்ளதுபோல் விபாதி = பிரகாசிக்கின்றன.

(க-ரை) உமது யானைகள் இருபுறங்களிலும் படுத்துக்கொண்டு, தூங்கி எழுந்து தம்முடைய கட்டுக் கொலுசுகளை கலகலவென்று இழுக்கின்றன. அவற்றின் தந்தங்களின் மீது சிவந்த வெய்யில் படவே, மலைச் சரிவுகளை உரசுவதால் ஒட்டியுள்ள காவிக்கல் முதலிய தாதுக்களின் வண்ணம்போல் ஒளிர்கிறது. (தொடர் நிலைச் செய்யுட் பொருட்பேறணி)

கா திர்கேஷ்ஷம் நியமிதா: படமண்டபேஷு

நித்ராம் விஹாய வநஜாக்ஷ வநாயு தேஸ்யா: ।

வகந்தரோஷ்மணா மலினயந்தி புரோகதாநி

லேஹ்யாநி ஸைந்த்வ ஸிலா ஸகலாநி வாஹா: ॥

73

(ப-ரை) ஹேவநஜாக்ஷ! = தாமரைப் போன்ற கண்களுடைய அஜமாமன்னனே! திர்கேஷு = நீண்ட; படமண்டபேஷு = டேராக்களில்; நியமிதா = கட்டப்பட்ட; வநாயு தேஸ்யா = வநாயு வெள்ளும் நாட்டிற் பிறந்த; அம் = இந்த; வாஹா = குதிரைகள்; நித்ராம் விஹாய = தூக்கம் விட்டு; புரோகதாநி = முன் பாகத்தை வடைந்து; லேஹ்யாநி = தின்னக் கூடிய; [ஸைந்த்வ = சிந்து

ல்வணத்தின்; ஸிலா = கற்களின்; ஸகலாதி = துண்டுகளை; வக்த்ரக வாயின்; ஊஷ்மணா = குட்டினால்; மலிநயந்தி = அழுக்குள்ளவை களாகச் செய்கின்றன.

(க-ரை) உங்கள் பெரிய டேராக்களில் கட்டப்பட்டுள்ள வநாயு நாட்டுக் குதிரைகள் எழுந்து ருசியின்மை, சோர்வு, வலிகள் நீங்க அவற்றின் எதிரில் வைக்கப்பட்டுள்ள சைந்தவ ல்வணத்தின் துண்டுகள் அழுக்குறுமாறு நக்குகின்றன. (ஏதுவணி)

க. ப¹வதிவிரள ப¹க்திர் மலாந புஷ்போப ஹாஃ

ஸ்வகிரண பரிவேஷோ த்²பே²த² ஸாந்யா ப்ரதீ³பா :

அயமபிச கி²ரம் ஸஸ்த்வத்ப்ரபே²த² ப்ரயுக்தாம்

அநுவத²தி ஸாகஸ்தே மஞ்ஜுவாக் பஞ்ஜஸ்த² : 74

(ப-ரை) மலாந = வாடிய; புஷ்ப = புஷ்பங்களென்னும்; உபஹாஃ = காணிக்கை; விரள = அரிதாயவை; ப¹க்தி¹ ப¹வதி = ஆகின்றன; ப்ரதீ³பாஸ்ச = தீபங்களும்; ஸ்வகிரண = தம்முடைய ஒளி; பரிவேஷ = சுற்றுவதால்; உத்²பே²தே² = ஒளி; ஸாந்யா = அற்றவை; ப¹வந்தி = ஆகின்றது; அபிச = அதுமட்டுமன்று; அயம் = இந்த அருகில் உள்ள; மஞ்ஜுவாக் = இனிய மொழிபேசும்; பஞ்ஜஸ்த² = கூண்டில் உள்ள; தே = உம்முடைய; ஸாக = கிளி; த்வத் = உம்முடைய; ப்ரபே²த²ா = விழிப்புக்காக; ப்ரயுக்தாம் = உச்சரிக்கப்பட்ட; ந = எங்களுடைய; கி²ரம் = வாக்கை; அநுவத²தி = தொடர்ந்து செப்பு கிறது.

(க-ரை) பூசை செய்யப்பட்ட மலர்கள் தீர்த்துவிட்டன; தீபங்களின் ஒளி குறைந்துவிட்டு; கூண்டில் உள்ள உங்கள் கிளி விழித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு எங்களைப் போலவே பேசுகிறது. (மாலைவிளக்கணி)

க. இதி விரசித வாக்²பி² ர்வந்தி² புத்ரை குமாரம்

ஸபதி² விக்²த நித்²ர ஸ்தல்ப முஜ்ஜாம் சகார :

மத்படு நிநத²த்²பி² ர்பே²த²ிதோ ராஜஹம்ஸை :

ஸாகரஜிவ க²ாங்க²ம் ஸஸகதம் ஸம்ப்ரதீக : 75

(ப-ரை) இதி = இவ்வாறாக; விரசித = செய்யப்பட்ட; வாக்² பி² = துதிப்பாடல்கள் யுடைய; வந்தி²புத்ரை = துதிப்பாடல்களின்; புத்ரை = மகன்களால்; ஸபதி² = உடனே; விக்²த நித்²ர =

நீங்கிய தூக்கமுடைய; குமாரம் = அந்த அஜமன்னன்; தல்பம் = படுக்கை; மத²படுநிந்த²பி² = மதித்து இனிமையாய் ஒலி செய்துக் கொண்டிருக்கும்; ராஜஹம்ஸம் = அன்னப்பறவைகளால்; பே²ரதிதம் = தூக்கத்திலிருந்து எழுப்பப்பட்ட; ஸுப்ரதீகம் = ஸுப்ரதிகமென்னும்; ஸுரக²ஜம் = திக்கிலுள்ள யானை; க²ரங்க²ம் = கங்கையாற்றின் னைகதம் இவ = மணற்றிட்டு போல்; உஜ்ஜாம்சகாரம் = எழுந்தான்.

(க-ரை) இவ்வாறு வந்தி மகன்கள் செய்த தோத்திரங்களால், அஜமன்னன் எழுந்திருந்து சுப்ரதீகமென்னும் யானை, அன்னங்களின் ஒலிகளால் விழித்துக்கொண்டு, கங்கையாற்று மணற்றிட்டிலிருந்து எழுந்ததுபோல், படுக்கையை விட்டு எழுந்தான். (இதர விதரவணி)

கா அத¹விதி¹ மவஸாம்ய ஸாஸ்த்ர த்ரிஷ்டம்

தி¹வஸ முகே²ரசித மஞ்சிதாஷி பத்²மா ।

குஸலவிரசிதாநுகூல வேஷாஜஸ்தம்

ஷிதிப ஸமாம மக²ர த்ஸ்வயம் வரஸ்த¹ம் ॥

76

இதி காளிதாஸ க்ரிதௌ ரகு²வம்ஸ மஹாகாவ்யே பஞ்சமஸ்த்ரஸர்க²;

(ப-ரை) அத¹ = தூக்கம் விட்டெழுந்ததும்; அஞ்சித அஷி பத்²மா = அழகான கண் புருவங்களுடைய; அஜம் = அஜமன்னன்; ஸாஸ்த்ர த்ரிஷ்டம் = நூல்களில் கண்டுள்ள; தி¹வஸ முகே²ரசிதம் = காலையில் செய்யக் கூடிய; விதி¹ம் = அனுட்டானத்தை; அவஸாம்ய = முடித்துக்கொண்டு; குஸலவிரசிதம் = நிபுணர்களால்செய்யப்பட்ட; அநுகூல = சுயம்வரத்திற்குகந்த; வேஷாஜஸ்தம் = அலங்காரமுடையவனாய்; த்ஸ்வயம் வரஸ்த¹ம் = சுயம்வர மண்டபத்திலுள்ள; ஷிதிப ஸமாமம் = அரசர் கூட்டத்தை; அக²ரத் = அடைந்தான்.

(க-ரை) அழகிய கண்புருவங்களுடைய அஜமன்னன் விழித்தெழுந்ததும் காலைக் கடன்கள் முடித்துக் கொண்டு சுயம் வரத்திற்குகந்த அலங்காரஞ் செய்துக்கொண்டு சுயம்வர மண்டபத்திலுள்ள அரசர் கூட்டத்தில் பிரவேசித்தான். (வினைமுதல் விளக்கணை)

இது காளிதாசனாவியற்றப்பட்ட ரகுவம்சத்தில் ஐந்தாம் சருக் கத்திற்குத் திருத்தணிவாழ் ஸ்ரீவித்யாநத்தரெனும் செ. ராமலிங்கா ஷாசியாரால் இயற்றப்பட்ட தெளிவுரை.

ரகுவம்ச மகா காவியம்

ஆறாம் சருக்கம்

க. ஸதத்ர மஞ்சேஷு மனோஜ்ஞ வேஷாந்
ஸிம்ஹாஸஸ்தீந நுபசார வத்ஸு ।
வைமானிகாநாம் மருதா மப்ய
தீராக்ரிஷ்ட லீலாந் நரலோகபாலாந் ॥

1

(ப-ரை) ஸ=அந்த அஜமன்னன்; தத்ர=அங்கே சுயம்வர மண்டபத்தில்; உபசாரவத்ஸு=அரசு மரியாதையுடனிருந்த; மஞ்சேஷு=மேடையில்; ஸிம்ஹாஸஸ்தீநம்=சிங்காதனங்களில் அமர்ந்திருந்த; மனோஜ்ஞவேஷாந்=அழகிய ஆடையலங்காரங்களுடனிருந்த; வைமானிகாநாம்=விமானங்களில் சஞ்சரிக்கும்; மருதாம்=தேவர்களால்; ஆக்ரிஷ்ட=இழுக்கப்பட்ட; லீலாந்=விலாசமுள்ள; நரலோகபாலாந்=அரசர்களை; அப்யத்=கண்டான்.

(க-ரை) அச்சுயம்வர மண்டபத்தில் சகல ராஜேஜபசாரங்களுடன் கூடிய மேடைகளில் சிங்காதனங்களில், விமானங்களில் சஞ்சரிக்கும் தேவர்களின் விலாசங்கள் போன்ற அழகான ஆடையலங்காரங்களுடன் உட்கார்ந்திருக்கும் அரசர்களைக் கண்டான். (நிகழ்வினவிற்சியணி)

க. ரதேர் க்²ரிஹீதாநுநயேந காமம்
ப்ரத்யர்பித ஸ்வாங்க² மிவேஸ்வரேண ।
காகுதீஸ்த¹ மாலோகயதாம் நீரிபாணாம்
மனோ ப³பூ²வேந்து¹மதீ நிராஸம் ॥

2

(ப-ரை) ரதே=ரதீதேவியின்; க்²ரிஹீத=எற்கப்பட்ட; அநுநயேந=வேண்டுமெனால; ஈஸ்வரேண=பரமேசுவரனால்; ப்ரத்யர்பித=திருப்பவும் கொடுத்த; ஸ்வாங்க²ம்=உடலுடைய; காம இவஸ்தி¹தம்=மன்மதனோவெனக் தோன்றும்; காகுதீஸ்தம்=அந்த அஜமன்னனை; ஆலோகயதாம்=பார்த்துக் கொண்டுள்ள; நீரிபாணாம்=அரசர்களின்; மந=மனம்; இந்து¹மதீநிராஸம்=இந்து மதி தேவியை திகைக்கச் செய்வது; ப³பூ²வ=ஆயிற்று.

(க-ரை) ரதியால் வேண்டப்பட்டு, ஈசனால் உயிர்த்து எழுந்த உடலுடைய மன்மதனைப் போல் உள்ள அஜமன்னனைக் கண்ட அங்குள்ள அரசர்கள் தங்கள் ஆசைகளை விட்டுவிட்டனர். ஏனெனில், அவனது அழகு இந்துமதியை பிரமிக்கச் செய்வதாக இருந்தது. (உருவகவுயர்ச்சியணி)

கஃ வைதீர்ப் நிர்திஷ்டமஸௌ குமார :

க்ளிப் தேந ஸோபாந பதேந மந்தம்.

ஸிலா விபீங்கைர் மிக்ரராஜ ஸாபீ :

துங்கம் நகோதஸங்க மிவாருரோஹ ||

3

(ப-ரை) அஸௌ=இந்த; குமார=அஜமன்னன்; வைதீர்ப் நிர்திஷ்டம்=போஜமன்னனால் காட்டப்பட்ட; மஞ்சம்=மஞ்சத்தை; க்ளிப்தேந=செய்யப்பட்ட; ஸோபாந பதேந=படிகளின் வழியே; மிக்ரராஜஸாபீ=சிங்கக்குட்டி; ஸிலா=கற்களின்; விபீங்கை=வகையில்; துங்கம்=எடுப்பான; நக உதஸங்கம் இவ=மலையின் சிகரம்போல்; ஆருரோஹ=ஏறினான்.

(க-ரை) அஜமன்னன் விதர்ப அரசனால் கட்டப்பட்ட மஞ்சத்தின் மீது சிங்கக் குட்டியானது கற்களின் மீதிருந்து மலை உச்சிக்கு ஏறுவதுபோல் அதன் மீது ஏறினான். (நிகரெடுத்துக் காட்டுவமையணி)

கஃ பரார்தீய வர்ணா ஸ்தரணோப பந்நம்

ஆஸேதிவா ந்ரத்நவ தீஸநம் ஸ :

பூயிஷ்ட மாஸி துபமேய காந்தி :

மயூர ப்ரிஷ்டீர ஸ்ரயினா குஹேந ||

4

(ப-ரை) பரார்தீய=மேலாய; வர்ண=நீலம் முதலிய வண்ணங்களுடைய; ஆஸ்தரண=கம்பளம் முதலிய விரிப்புகள்; உபபந்நம்=சம்பந்தப்பட்ட; ரத்நவத்=ரத்தினங்கள் பதித்த; ஆஸநம்=சிங்காதனத்தை; ஆஸேதிவாந்=ஏறிய; ஸ=அந்த அஜமன்னன்; மயூர=மயிலின்; ப்ரிஷ்டீ=தோகைக்கு; ஆஸ்தரயினா=அருகில் நிிற்கும்; குஹேந=குமாரசுவாமிக்கு; பூயிஷ்டீம்=மிகவும்; உபமேயகாந்தி=உவமையான ஒளியுள்ளவன்; ஆஸீத்=ஆனான்.

(க-ரை) இரத்தினங்கள்பதித்த சிங்காதனத்திலே விரிக்கப்பட்ட குமாரன ரத்தின கம்பளங்கள் மீது உட்கார்ந்த அஜமகாராஜன், பல

வண்ணங்களுடைய மலிகீது உட்கார்த்த குமாரவாயிக்கு திரை-
இருந்தான், (விரிவுமையணி)

கஃ தாஸு ஸ்ரியா ராஜ பரம்பராஸு

ப்ரபுர விஸேஷோத்ய துர்நிர்ஷயம் ।

ஸஹஸ்ர தீர்த்தமா வ்யருச த்விபக்தா

பயோமுசாம் பங்க்திஷு வித்யுதேவ ॥

5

(ப-ரை) தாஸு = அந்த; ராஜ பரம்பராஸு = அரசர்களின் வரிசையில்; ஸ்ரியா = ஒளியுடன்; பயோமுசாம் = மேகங்களின்; பங்க்திஷு = வரிசைகளில்; வித்யுதேவ = மின்னல் ஒளிர்வதுபோல்; ஸஹஸ்ரதீர்த்தா = ஆயிரம் விதமாய்; விபக்தா = சம்பந்தப்பட்ட; ப்ரபுர விஸேஷ = ஒளிகளின்; உத்ய = தோன்றியதால்; துர்நிர்ஷயம் = காணமுடியாத; ஆத்மா = சொரூபம் உள்ளவன் போல்; வ்யருசத் = பிரகாசித்தான்.

(ஈ-ரை) அந்த அரசர் கூட்டத்தில் ஒவ்வொரு அரசனுடைய ஒளியும் ஒன்றாக கூடி முகில் வரிசையில் பலவாய் பிரிந்து ஒன்றாக தோற்றமளிக்கும் மின்னல் கொடிபோல், அஜமன்னன் கண்கூடல் ஒளிமிகுந்து மிளிர்ந்தான், (உருவகவுயர்வுநிர்ச்சியணி)

கஃ தேஷாம் மஹாஹ்லாஸா ஸம்ஸ்திதாநா

முதார தைபத் ப்ரிதாம் ஸமத்யே ।

ரராஜ தீர்த்தமா ரகுஸூத்ரேவ

கல்பத்ருமாணா மிவ ப்ரிஜாதஃ ॥

6

(ப-ரை) மஹாஹ்லா = மேலாய்; ஆஸா = சிங்காதனங்களில்; ஸம்ஸ்திதாநாம் = இருப்பவர்களாய்; உதார தைபத் ப்ரிதாம் = ஒளிக்கும் ஆடையலங்காரங்கள் பூண்டவர்களாய்; தேஷாம் = அந்த அரசர்களுடைய; மத்யே = இடையே; கல்பத்ருமாணாம் = கற்பக விருட்சங்களுக்கு; மத்யே = இடையில்; பரிஜாத இவ = பரிஜாதமெனும் செடியைப் போல்; ஸ ரகுஸூத்ரேவ = அந்தரகுவின் மகான அஜமன்னன்; தீர்த்தம் = ஒளிகொண்டு; ரராஜ = பிரகாசித்தான்.

(க-ரை) சிறந்த சிங்காதனங்களில் அமர்ந்துள்ள ஆடையலங்காரங்களுடன் தோன்றிய அம்மன்னர்களுள் அஜமன்னன் கற்பக விருஷங்களுக்கிடையே பரிசாதம்போன்று அதிசுபமான ஒளியுடன் மிளிர்ந்தான், (விரிவுமையணி)

கை¹ ஸ்திர வரஜா: பெளரஜஸ்ய தஸ்யிந்

விஹாய ஸர்வாந் நரிபதீந் விபேது: ।

மதே²நகடே ரேசித புஷ்பவ்ரிஷா:

க³நத் த⁴விபே வந்ய இவ த்⁵விரேப⁶: ॥

7

(க-ரை) பெளரஜஸ்ய = நகரத்து மக்களின்; நேத்ரவ்ராஜா: = கண்களின் கூட்டங்கள்; ஸர்வாந்நரிபதீம் = எல்லா அரசர்களை விடுத்து; தஸ்யிந் = அந்த அஜமன்னன் மீது; மத²உத்கடே = மதத் தால் பருத்திருந்த கன்னங்களுடைய; வநே = காட்டிற்றிறந்த; க³நத் த⁴விபே = மதயானைகளால்; ரேசித புஷ்பவ்ரிஷா: = மலர்கள் இல்லாமற் செய்த மரங்கள் உள்ள; த்⁵விரேப⁶: இவ = வண்டுகள் போல்; திபேது: = விழ்த்தன.

(க-ரை) மரங்களில் உள்ள மலர்களில் தேனுண்டு வந்த வண்டுகள் காட்டு யானையைக் கண்டதும், அம்மலர்களை விடுத்து, அந்த யானையின் மத ஜலத்தின் மீது மொய்ப்பது போல், பிரமன்னர்கள் மீதுள்ள ஊர்மக்களின் பார்வை அம்மன்னர்களை விட்டு அஜமன்னன்மீது விழ்ந்தது. (பெருமையணி)

க ॥ அத¹ஸ்துதே வந்தி²பி³ரக்வ யஜ்ஞை:

ஸோமாந் வம்ஸ்யே நரதே⁴வ லோகே ।

ஸஞ்சாரிதே சாக⁵ரு ஸாரயோநென

தூ⁶பே ஸமுத்ஸர்பதி வைஜயந்தீ: ॥

8

(ப-ரை) அத¹ = பிறகு; அந்வயஜ்ஞை: = அரச மரபினை யறிந்த; வந்தி²பி³: = துதிப்பாடக்களால்; ஸோமாந் வம்ஸ்யே = சந்திர சூரிய வம்சங்களிற் பிறந்த; நரதே⁴வலோகே = அரசமக்கள்; ஸ்துதே ஸதி = துதிக்கப் படவே; ஸஞ்சாரிதே = எங்கும் பரவச் செய்த; அக்ருஸா: = சிறந்த அத்தர் மணம்; யோநென = காரணமாயுள்ள; தூ⁶பே = தூபமும்; வைஜயந்தீ: = கொடிகளும்; ஸமுத்ஸர்பதி ஸதி = பரவிக்கொண்டிருக்க.

(க-ரை) பிறகு, வந்தி மாகதர்கள் (கட்டியங்காரர்கள்) சந்திர சூரிய வம்சத் தரசர்களின் மரபுகளையும் அவர்களின் விருதுகளையும் குறிப்பிட்டுப் பாடினார்கள். அத்தர் மணங்கள் கொடிகளின் உயரத்தையும் தாண்டி பரவிக்கொண்டிருக்க. (திசுவின விர்ச்சியணி)

க. புரோபகண்டே¹ப வராய்யாணாம்

கலாபிநாம் முத்²தி³த வ்ரித்த ஹெதென

ப்ராத்⁴மாத ஸங்கே¹ பரிதோதி²க³ந்தரம்

தூர்ய ஸ்வநே மூர்ச¹தி மங்க²ளாந்தே¹ :

9

(ப-ரை) புரோபகண்ட¹=நகரத்தின் அருகில் உள்ள; உபவநே=பூங்காவனத்தில்; ஆர்யாணாம்=இரும்பிடமாகவுள்ள; கலாபிநாம்=மயில்களுக்கு; உத்²தி³த வ்ரித்தஹெதென=அநிக நடனத்துக்கு காரணமாகிய; ப்ராத்⁴மாத ஸங்கே¹=ஊதப்பட்ட சங்குகள் உள்ளதும்; மங்க²ள அர்தே¹=சுபங்களே பயனாக உள்ளதும் ஆகிய; தூர்யஸ்வநே=வாத்தியங்களின் ஒலி; பரிதா=ஏல்லா; தி²க³ந்தரம்=திசைகளின் கடையிலும்; மூர்ச¹தி ஸதி=பரவித் கொண்டிருக்க;

(க-ரை) சங்குகள் முழங்கின. மங்கள வாத்தியங்கள் ஒலித்தன. இவற்றின் அதிகமான ஒலிகள் திசைகள் எங்கும் பறவிற்று. அருகில் உள்ள நத்தவனங்களில் மயில்கள் அவற்றை முகில்களின் ஓசை பென்றெண்ணி, நடனம் செய்யத் தொடங்கின. (நிரதினையணி).

க. மநுஷ்ய வாஹ்யம் சதுரந்தயாநம்

மத்¹யாஸ்ய கப்பா பரிவாரஸோபி² :

விவேஸ மஞ்சாந்தர ராஜமார்க³ம்

பதிம்வரா க்ருப்த விவாஹ வேஷா :

10

(ப-ரை) பதிம் வரா=மணமகனைத் தேர்த்தெடுக்கும்; க்ருப்த விவாஹவேஷா=திருமணத்திற்கு வேண்டிய அலங்காரங்களுடைய; கப்பா=இத்தமதி தேவி; மநுஷ்ய வாஹ்யம்=மனிதர்களால் சுமக்கப்பட்ட; பரிவாரஸோபி²=ஏவலாட்களுடன் கூடிய; சதுரந்தயாநம்=பல்லாக்கை; மத்¹யாஸ்ய=ஏறித் கொண்டு; மஞ்சாந்தரம்=மஞ்சங்களின் நடுவில்; ராஜமார்க³ம் விவேஸ=ராஜவீதியில் நுழைந்தாள்.

(க-ரை) மணமகனைத் தேர்த்தெடுக்கும் பொருட்டு, திருமணத்திற்குரிய ஆடையாபரணங்களைத் தொடுத்து; பல்லாக்கினை, ஏவலாட்களுடன் அம்மஞ்சங்கட்கிடையில் ராஜவீதியில் பிரவேசித்தாள். (நிகழ்வின் விதிபணி)

கம் தன்மிக் வித¹நாதிஸயே வித¹நாது:

கல்யாமயே நேத்ர ஸுதைக லக்ஷயே ।

விபேது ஈந்தாகரணைர் நரேந்த¹ரா

தே¹நேற ஸ்திதா: கேவல மாஸநேஷு ॥

11

(ப-ரை) தேத்ரஸுதைக லக்ஷயே = நூற்றுக்கணக்கான கண் களுக்கு முக்கியமாக பார்க்கத்தக்க; கல்யாமயே = கன்னிகை உருவி லான; தன்மிக் = அந்த; வித¹நாது = பிரமனின்; வித¹நாதிஸயே = படைப்பின் கீழ்ப்பிக்; நரேந்த¹ரா: = அரசர்கள்; அந்தாகரணை: = மனங்களிக்; விபேது = வீழ்ந்தனர்; ஆஸநேஷு = சிங்காதனங் களிக்; தேனாஸநேவலம் = உடல்களுடன் மட்டும்; ஸ்தி¹தா: = இருந்தனர்.

(க-ரை) பல நூற்றுக்கணக்கான கண்களால் பார்க்கத் தக்க வரது பிரமனின் திறமையால் மிக லாவண்ணியத்துடன் படைக்கப் பட்ட அந்த கன்னிகையை அரச குமாரர்கள் அவளிடத்திலேயே ஒருங்கிணைந்த மனத்துடன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். அப் போது அவர்களின் உடல்கள் மட்டும் ஆசனங்களில் உட்கார்ந்திருந் தன. (இன்பவணி மற்றும் உயர்வினவிற்பி)

க ॥ தாம் ப்ரத்யபி¹ வ்யக்த மநோரத¹நாம்

மஹிபதீநாம் ப்ரணயாக்¹ர தூ¹த்ய: ।

ப்ரவான ஸோப¹ர இவ பாத¹பாநாம்

ஸ்ரிங்க¹ர சேஷ்டா விவித¹ந ப¹பூ¹வ: ॥

12

(ப-ரை) தாம் ப்ரதி = அந்த இத்துமதி தேவியைக் குறித்து; அபி¹வ்யக்த = நன்கு; மநோரத¹நாம் = விருப்பமுள்ள; மஹிபதீநாம் = அரசகுமாரர்களுக்கு; ப்ரணயா = பிரார்த்தனைகளிக்; அக்¹ர தூ¹த்ய: = முதன்மை சேடிகளிக்; விவித¹: = பலவிதமான; ஸ்ரிங் க¹ர சேஷ்ட: = சிங்கர சேட்டைகள்; பாத¹பாநாம் = மரங்களுக்கு; ப்ரவான ஸோப¹ர இவ = தளிகள் போன்று; ப¹பூ¹வ: = ஆயின.

(க-ரை) அந்த இத்துமதியின் நன்கு அறியப்படும் விருப்ப முள்ள அரசகுமாரர்களுக்கு அவர்களின் திருமணம் குறிக்கும் தொழில்கள் இளவேனில் என்னும் மடத்தையைப் பார்த்து, மரங்கள் (இளவேனித் காலத்தில்) இளந்தளிகள் விடுவதுபோலிருந்தது. (அமெலர்ச்சியணி)

க || கர்சித் கராப்'யாம் உபகூட்' நாளம்

ஆலோல பத்ராபி' ஹதத்'விரேபம் ।

ரஜோபி'ரக்தை பரிவேஷ ப'ந்தி'

லீலா'ரவிந்தம் ப்'ரமயாஞ்சகார' ||

13

(க-ரை) கர்சித்=ஒரு அரசன்; கராப்'யாம்=கைகளால்; உபகூட்' நாளம்=பிடித்துக்கொண்ட காம்பையுடைய; ஆலோல பத்ர=அசையும் இழைகளால்; அபி'ஹத த்விரேபம்=அடிக்கப் பட்ட வண்டுகளுடைய; ரஜோபி'=மகரத்தத்தால்; அந்த பரிவேஷ=உள்மண்டலத்தை; ப'ந்தி' = கட்டும்படி; லீலா=வேடிக்கைக்காக; அரவிந்தம்=தாமரை மலரை; ப்'ரமயாஞ்சகார=திருப்பினான்.

(க-ரை) ஓராசன் இத்துமதி தன்னை திருமணம் செய்துக் கொண்டு பிரயிக்கச் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் பிரதிபலிக்கச் செய்யுமாறு ஒரு தாமரை மலரின் காம்பை கையில் பிடித்துக் கொண்டு திருப்பிக் கொண்டிருந்தான். (நிகழ்வினவிற்சியணி)

க || விஸ்ரஸ்த மம்ஸா த்'பரோ விலாஸீ

ரத்நாநு வித்'த'யங்க'த' கோடி லக்'நம் ।

ப்ராலம்ப' முத்திரிஷ்ய யத'ா ப்ரதே'ஸம்

நியாய ஸாசீ க்ரித சாகுவக்த்ரஃ ||

14

(ப ரை) விலாஸீ=சிங்கார சீலனை; அபரஃ=மற்றொரு அரசன்; அம்ஸாத்=தோளிலிருந்து; விஸ்ரஸ்தம்=நழுவிய; ரத்ன அநுவித்'த'=ரத்தினங்கள் பதித்த; அங்க'த' கோடி=தோளணியின் நுனியில்; லக்'நம் அகப்பட்டிருந்த; ப்ராலம்ப'ம்=ஒழுங்காயிருக்கும் வண்ணம் தன் கண்டமாலையை; உத்கரிஷ்ய=எடுத்துக்கொண்டு; ப்ராகீக்ரித=திரும்பிய; சாகுவக்த்ரஸ்தம்=அழகிய முகமுடையவனாய்; யத'ாப்ரதே'ஸம்=தனது ஆசனத்தில்; நியாய=அமர்த்திருந்தார்.

(க-ரை) விலாச புருடனான மற்றொரு அரசன் தன்னுடைய ரத்தினங்கள் பதித்த தோளணியில் நுனிக்கு மாட்டிக்கொண்டு இருந்த கண்டமாலையை முகம் திருப்பி எடுத்துக்கொண்டு, சரியாகப் போட்டுக்கொண்டு எப்போதும் போல் தன்னுடைய ஆசனத்தில் அமர்த்திருந்தான். இவ்விதம் தான் இத்தொழிபுடன்

லீலாவிநோதம் செய்தல் வேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டான்.
(நினைப்பணி)

க. ஆகு¹ஞ்சி தாக்²ராங்கு³ளினா ததோங்ய:

கிஞ்சித் ஸமாவர்ஜித நேத்ர ரோப⁴: ।

திர்யத்⁵வி ஸம்ஸர்பித நக⁶ப்ரபே⁷ண

பாதே⁸ந ஹைமம் விலிகே⁹ பீட¹⁰ம் ॥

15

(ப-ரை) தத=முன்கூறிய அரசனை விட; அந்ய=மற்றொரு அரசன்; கிஞ்சித் ஸமாவர்ஜித=சற்று வளைந்த; நேத்ரரோப⁴ம்=கண்ணொளி உடையவனாய்; ஆகுஞ்சித=வளைந்த; அக்²ர அங்கு³ளினா = நுனி விரல்களுடைய; திர்யக்⁵விஸம்ஸர்பித=குறுக்கே உள்ள; நக⁶=நகங்களின்; ப்ரபே⁷ந=ஒளியுள்ள; பாதே⁸ந=பாதங்களால்; ஹைமம்=பொன்னாலாய்; பீட¹⁰ம்=பாதபீடத்தை; விலிகே⁹ந=கீறி குறிப்பாக காட்டினான்.

(க-ரை) மற்றொரு அரசன் இந்துமதியை தன்னிடம் வருமாறு குறிக்கும்படியாக தன் கண்களை சற்று வளைத்தவனாய், தன்கால் விரல்களை; வளைத்துக்கொண்டு ஒளிக்கும் நகங்களால் பாதபீடத் தின் மீது கீறினான். (நிலத்தின் மீது கீறுவோன் அவலக்ஷண முடையவன் என்பது இந்துமதியின் முடிவு). (உய்த்துயர்வணி)

க. நிவே¹ரய வாமம் பு²ஜமாஸநாந்தே³

தத் ஸந்நிவே⁴ரயா த்⁵தி⁶கோந்நதாம்ஸ: ।

காசித்⁷ விவ்ரித்தத்⁸ரிக பி⁹ந்நஹார:

ஸ=ஹ்ரித் ஸமா ப¹⁰ஷண தத்பரோ¹¹பூ¹²த் ॥

16

(ப-ரை) காசித்=ஒரு அரசன்; வாமபு²ஜம்=இடது தோளை ஆஸந அந்தே³=சிங்காஸனத்துப் பாதியில்; நிவே¹ரய=வைத்து; தத் ஸந்நிவே⁴ரயாத்=அந்த இடது புயத்தை வைப்பதால்; அதி⁵க உந்நத=மிக எடுப்பான; அம்ஸஸ்ஸந்=தோள்பட்டையுடைய வனாய்; விவ்ரித்⁸த்=திரும்பிக் கொண்டுள்ள; த்ரிக=பின்னால் முதுகில்; பி⁹ந்ந ஹார:=தொங்கும் முத்து மாலையை உடையவனாய்; ஸ=ஹ்ரித் ஸமாப¹⁰ஷண=நண்பனோடு பேசுவதில்; தத்பர: அபூ¹²த்=ஆர்வமுள்ளவனாவான்.

(க-ரை) ஒரு அரசன் இடது கையை ஊன்றிக்கொண்டு, எடுப்பாக தோன்றும் தோள்பட்டையுடையவனாய், முழுத்தில் உள்ள

முத்தாரம் முதுகில் தொங்கிக் கொண்டிருக்க, அருகில் உள்ள தண்டனோடு போவதற்கு அவன் பக்கம் திரும்பி பேச விழைந்தான். அதாவது தானிதுபோல் இந்துமதியுடன் பேசவேண்டுமென்று ரூசகமாக அறிவித்தான். இந்துமதியோ அவன் ரசிகனல்லென்றும் தன்னைப் பார்க்காததால் அவனையும் பாராமலேயே போய் விட்டான். (நினைப்பணி)

க || விலாஸிநீ விப்ரம தீந்தபத்ர

மபாண்டூரம் கேதக பரீஹமந்யா :

ப்ரியாநிதம்பேரீசித ஸந்திவேஸ :

விபாடயாமாஸ யுவா நகரீக்ரஃ ||

17

(ப-ரை) அந்யா=மற்றோரரசன்; யுவா=இளமையானவன்; விலாஸிநீ=அன்பு சினேகிதிக்கு; விப்ரம=வேடிக்கைக்காக; தீந்தபத்ர பூதம்=தந்தத்தால் செய்த காதணிபோல் உள்ளதும்; ஆபாண்டூரம்=அனைத்தும் வெண்ணிற மானதும் (ஆகிய); கேதக பரீஹம்=தாழை இதழை; ப்ரியா=காதலியின்; நிதம்பீ உசிதை=பிரூட்டபாகத்தில் வழக்கம்போல்; ஸந்திவேஸ = வைக்கும்; நகரீக்ரஃ=நகங்களின் நுனிகளால்; விபாடயாமாஸ = கிழித்தான்.

(க-ரை) இளம் பிராயமுள்ள மற்றோரரசன் பெண்களின் நிதம்பத்தின் மேல் விரண முண்டாக்கும் தன்னை நகங்களால், பெண்கள் விலாசத்திற்காக அணியும் தந்தக் கம்மல் போல் வெள்ளை நிறமுள்ள தாமரையின் இதழை, தான் இந்துமதியின் நிதம்பத்தின்மீது நகத்தால் கீற விழைவதை அறிவிக்கும் வண்ணம் கிழித்துக் கொண்டிருந்தான். இதைக் கண்ட இந்துமதி, அவன் திரிணங்களைக் கிழிக்கும் அவலக்ஷண முடையவனென்று அவனை விட்டுச் சென்றான். (நினைப்பணி மற்றும் பிரிதின விரிசியணி)

க || குஸோஸயா தாம்ரதலேக கர்சித்

கரேண ரேகரீத்வஜ ஸாஞ்சீநேக :

ரத்நாங்குளிய ப்ரபயாநு வித்தீர

நுதீரயாமாஸ ஸலீல மகூடாந் ||

18

(ப-ரை) கர்சித்=ஒரு அரசன்; குஸோஸயா=தாமகரையைப் போல்; ஆதாம்ர=செந்திதமான; தலேக=அங்கையுடைய; ரேகரீத்

வஜ்ஜ லாஞ்ச¹நேந = கோடுகளுடைய கொடிகளை சின்னமாக உள்ள;
கரேண = கைகளால்; ரத்நாங்கு²ளிய = ரத்தினங்களின் மோதிரங்
களின்; ப்ரப³யா = ஒளியால்; அநுவித்³த³ரம் = பறந்த; அக்ஷாந் =
தாயங்களை; ஸஸீலம் யத¹ரத¹ர = வேடிக்கையுடன் கூடியவாறு;
உதீ²ரயா = எடுத்துப் போட்டான்.

(க-ரை) தாமரைப் பூப்போல் சிவந்த கோடுகளுடைய
உள்ளங்கையால், விரவிலுள்ள மோதிரத்தின் ரத்தின ஒளியால்
மின்னும், தாயங்களை எடுத்து ஒரு அரசன் வீசினான். அவனுடன்
இதுபோல் விளையாட வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவனுக்கும்,
சூதாடும் கடையன் இவனென்ற எண்ணம் அவனுக்கும் உண்டா
யிற்று (நிகழ்வினவிற்சியணி)

க || கர்சித் யத¹ரப³ராக³ மவஸ்தி¹தோபி

ஸ்வ ஸந்திவேஸாத் வ்யதிலங்க³நீவ |

ரத்நாம்ஸு கர்ப³ரங்கு²ளி ரந்த்³ர மேகம்

வ்யாபாரய³ர மாஸ கரம் கிரீடே ||

19

(ப-ரை) கர்சித் = ஒரு அரசன்; யத¹ரப³ராக³ம் = உள்ள இடத்
தில்; அவஸ்தி¹தோபி = இருப்பதே ஆயினும்; ஸந்திவேஸாத் =
அதனிடம் விட்டு; வ்யதிலங்க³நீவ = நழுவினது போல்; கிரீடே =
மகுடத்தில்; ரத்நம் = உள்ள ரத்தினங்களின்; அம்ச = ஒளியே;
கர்ப³ = உள்ளடங்கிய; அங்கு²ளி = விரல்களின்; ரந்த்³ரம் = துளை
கள் உள்ள; ஏகம் = ஒன்றான; கரம் = கையை; வ்யாபாரய³ரமாஸ =
பரவச் செய்தான்.

(க-ரை) ஒருமன்னன் தன் கிரீடம் உள்ளது உள்ளபடி இருந்த
போதிலும், அந்த பாரமற்ற கிரீடத்தைச் சுமப்பது போல் இந்து
மதியை சுமக்கும் குறிப்பை உணர்த்துவதுபோல், தன் கிரீடத்தை
அதன் ரத்தின ஒளி தன் விரல் சந்தங்களில் பரவ, தன் கையால்
அத்தை சரிசெய்து கொள்பவன் போல் தொட்டான். (தலைமீது
கை வைப்பவன் அவலக்ஷணமானவன் என்பது இந்துமதியின்
குறிப்பு) (நிகழ்வினவிற்சியணி)

க || ததோ ந்ரிபாணாம் ஸ்ருத வ்ரித்தவம்ஸா

பும்வத் ப்ரக³ல்ப³ர ப்ரதிஹா³ர சாபி |

ப்ரக³ஸந் நிகர்ஷம் மக³தே³ஸ்வரஸ்ய

தீத்வா ருமா³ரீ மவத³த்ஸு ரந்த்³ர ||

20

(ப-ரை) ததா=பிறகு; த்ரீபாணாம்=அரசர்களின்; ஸ்ருதவ்
ரித்த வம்ஸா=மறபுகளைப் பற்றி விவரிக்கக் கேட்ட; ப்ரகல்பா=
நாவன்மை மிக்க; ஸுநந்தா=சுநந்தையென்னும்; ப்ரதீஹார
ரஷி=வாயில்காப்பவள்; ப்ராக்=முதலில்; குமாரீம்=இந்தும்பி
தேவியை; மகதேஸ்வரஸ்ய=மகத நாட்டரசனுக்கு; ஸந்திகர்ஷம்
=அருகில்; நீத்வா=அடையச் செய்து; பும்வத்=ஆண்மகனைப்
போல்; அவதத்=நவின்றான்.

(க-ரை) அரசர்களின் மறபுகள் பற்றியும் கேட்டுக் கொண்டி
ருந்த நாவன்மை மிக்க சுநந்தையென்னும் வாயில் காப்பவள்,
முதலில்; இந்துமதியை மகதநாட்டரசனிடம் அழைத்துச் சென்று
ஆண்மகனைப் போன்று கூறினாள். (நிகழ்வினவிற்சியணி)

கா அஸௌ ஸரண்யஸ் ஸரணோந்முகாநாம்

மகதே ஸத்வோ மகதேப் ரதிஷ்டஃ ।

ராஜா ப்ரஜா ரஞ்ஜந ஸப்தவர்ணஃ

பரந்தபோ நாம யதார்த் நாமா ॥

21

(ப-ரை) ஸரணோந் முகாநாம் = சரணடைந்தவர்களைக்
காக்க வல்லமையுள்ள; அகதேஸத்வஃ=கம்பீரமான சுபாவ
முடைய; மகதேப்ரதிஷ்டஃ=மகத நாடுகளில் நிலைத்த; ப்ரஜா
ரஞ்ஜந=மக்களை மகிழச் செய்வதில்; ஸப்தவர்ணஃ=எழுத்தறிவு
(கல்வி) உள்ள; பரந்தபோநாம=பரந்தபன் என்ற பெயருள்ள;
அஸௌ=இந்த; ராஜா=அரசன்; யதார்த்நாமா=பெயருக்கேற்
றவன்.

(க-ரை) சரணடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றும் கம்பீர சுபாவ
முள்ளவனும், குடிகளை மகிழ்ச்சியும் வல்லவனுமாகிய மகத
நாட்டரசனெனும் இந்த பரந்தபன் அதன் பொருளுக்கேற்ற
பெயருடையவன். (பரம்=பகைவர்களை; தபன்=தனிக்கச் செய்
பவன். அதாவது-பகைவர்களை வெல்பவன்) (மேன்மேலுயற்சி
யணி)

க ॥ காமம் க்ரீபாஸ் ஸந்து ஸஹஸ்ரஸோஃஸ்யே

ராஜத்வதீ மாஹு ரகோ பூமிம் ।

நகதர நாசாக்ரஹ ஸங்குலாபி

ஜ்யோதிஷ்மதீ சந்த்ர மஸௌவ ராத்ரி ॥

22

(ப-ரை) அந்நீயே=மீதி; நீரிபா=அரசர்கள்; காமம்=பல; ஸஹஸ்ரஸ=ஆயிரமாயிரம்; ஸந்த=இல்லாத; பூமம்=பூமியை; அநேந=இந்த பரந்தப அரசனால்; ராஜந்வதம்=நல்லதொரு அரசன் உள்ளதாக; ஆஹ=சொல்கின்றனர்; நக்ஷத்ர தாராக்ரஹ=அசுபதி முதலிய விண்மீன்களும் பிற சாதாரண விண்மீன்களாலும், மற்றும் கோள்களாலும்; ஸங்குலாபி=கூடி விரிந்து உள்ளதாயினும் ராத்ரி=இரவு; சந்த்ரமஸௌவ=சந்திரனாலேயே; ஜ்யோதிஷ் மதி=ஒளி பெற்றுள்ளது.

(க-ரை) நட்சத்திரங்கள், கோள்கள், தாரகைகள் உள்ளதாய் பரந்து விரிந்துள்ளபோதிலும் சந்திரனால் மட்டுமே ஆகாயம் பிரகாசிப்பதுபோல், பற்பல அரசர்கள் இருந்தபோதிலும் இவரால் பூமியை, நல்லதொரு அரசனைப்பெற்றுள்ளதாக கூறுகின்றனர். (தொகையுமையணி)

க || க்ரியா ப்ரபந்தா த்ய மத்வராணாம்

அஜஸ்ர மாஹுத ஸஹஸ்ர நேத்ர: |

ஸச்யா ஸ்சிரம் பாண்டு கபோல ஸம்பாந்

மந்தார ஸூந்யா நலகாம் ஸ்கார ||

23

(ப-ரை) அயம்=இந்த பரந்தப மன்னன்; அத்வராணாம்=வேள்விகளின்; க்ரியா ப்ரபந்தாத்=அநுட்டானத்தால்; அஜஸ்ரம்=எப்போதும்; ஆஹுத=அழைக்கப்பட்ட; ஸஹஸ்ர நேத்ரஸ்ஸந்=தேவேந்திரனை உடையவனாய்; சிரம்=வெகு காலம்; ஸச்யா=சசீதேளியின்; அலகாந்=முகத்தில் தொங்கும் முடியை; பாண்டு=வெள்ளையான; கபோலஸம்பாந்=கன்னங்கள் மீது தொங்கும்படியாகவும்; மந்தார ஸூந்யாந்=கற்பகத்தையில்லா மலும்; ச்கார=செய்தான்.

(க-ரை) மேலும் இந்த மன்னன் எப்போதும் வேட்டலால் இந்திரன் சொர்க்கத்தை விட்டு, அந்த வேள்விகளின் அழைப்புகளை பொட்டி அங்கேயே இருந்து விடுகின்றான். இவ்வாறு கணவன் தன்னருகில் இல்லாமையால் அவன் மனையாகிய சசீதேவி யாதொரு அலங்காரமும் செய்துக் கொள்வதில்லை. (ஏதுவணி மற்றும் பெருமையணி)

கஃ அனேகசே தி¹ச்ச¹ஸி க்¹ரிஹ்யமாணம்

பாணிம் வரேண்யேன குரு ப்ரவேஸே ।

ப்ராஸாத¹ வாதாயந ஸம்ஸ்தி¹தாநாம்

நேத்ரோத்ஸவம் புஷ்ப புராய்க்¹நாநாம் ॥

21

(ப-ரை) வரேண்யேவ = தேர்ந்தெடுக்கத்தக்க; அநேகஃ = இந்தபரந்தபமன்னரால்; க்¹ரிஹ்யமாணம் = ஏற்கப்பட்ட; பாணிம் = கையை; இச்ச¹ஸிசேத் = விரும்புவாயாகில்; ப்ரவேஸே = பட்டணம் நுழையுப்போது; ப்ராஸாத¹ = அரசு மாளிகைகளின்; வாதாயந = பலகணிகளில்; ஸம்ஸ்திதாநாம் = உள்ள; புஷ்பபுர = பாடலிபுரத்து அங்க²நாநாம் = பெண்களின்; நேத்ரோத்ஸவம் = கண்களுக்கு விருந்து; குரு = செய்வாய்.

(க-ரை) நீ இவ்வரசனை தேர்ந்தெடுத்து திருமணம் செய்துக் கொண்டால் இவருடைய பாடலிபுரத்து உப்பரிக்கைகளிலிருக்கும் பல கணிகள் வாயிலாக பார்க்கும் பெண்களுக்கு கண் விருந்து செய்பவ ளாகின்றாய். (கருத்துடையடையணி)

கஃ ஏவம் தயோக்தே தமவேஷ்ய கிஞ்சி-

த்¹விஸ்ரம்ஸி நூ²ர்த்¹வாங்க மதூ¹கமாலா ।

ருஜுப்ராணம க்ரியையவ தந்வி

ப்ரத்யாதி²தே¹ஸௌக மப¹ாஷமாணா ॥

25

(ப-ரை) ஏவம் = இதுபோல்; தயா = அந்த சுநந்தையால்; உக்தேஸதி = சொல்லவே; தம் = அந்த பரந்தப மன்னனை; அவேஷ்ய = பார்த்துவிட்டு; கிஞ்சித்விஸ்ரம்ஸி = சற்று நழுவி; நூ²ர்வா = அருகம்புல்; அங்க = சின்னமாக உள்ள; மதூ¹க = இலுப் பைப்பூ; மாலா = மாலையை உடைய; தந்வி = இந்துமதிதேவி; ஏவம் = இந்த பரந்தப மன்னனை; அப¹ாஷமாணா = பேசாதவ ளாய்; ருஜுப்ராணம = பேசாமல் வணங்குதலால்; ப்ரத்யாதி²தே¹ஸ = விட்டுச் சென்றாள்.

(க-ரை) இவ்வாறு சுநந்தை சொல்லவே, இந்துமதி அவளைப் பார்த்து ஒன்றும் பேசாமல் வணக்கம் செலுத்தியவளாய் தன்கையி லுள்ள அருகம்புல்லுடன் சேர்த்துக் கட்டப்பட்ட இலுப்பைப் பூ மாலை சற்று நழுவிவவாறே அப்புறம் தாண்டிச் சென்றாள். (திஷ்ட வினவிற்பிணி)

கஃ தாம் ஸைவ வேத்ரக்²ரஹணே நியுத்தா

ராஜாந்தரம் ராஜஸுதாம் நிராய ।

ஸமீரணோத்தே¹ந தரங்க² ரேக¹ா

பத்²மாந்தரம் மாநஸ ராஜஹம்ஸம் ॥

25

(ப-ரை) வேத்ரக்²ரஹணே = பிரம்பைக் கையிலேந்தி; நியுத்தா = நியமிக்கப்பட்ட; (அதாவது வாயில் காப்பவளான) ஸைவ = அந்த சுநந்தையே; தாம் ராஜஸுதாம் = அந்த அரச மகளை (இந்துமதியை) ராஜாந்தரம் = வேறு அரசனிடம்; ஸமீரண உத்த¹ா = காற்றில்பிறந்த; த¹ரங்க²ரேக¹ா = அலைகளின் வரிசை; மாநஸராஜஹம்ஸம் = மானஸ ஏரியில் அன்னப்புள்ளை; பத்²மாந்தர இவ = வேறொரு தாமரை மலருக்கு (கொண்டு செல்வது போல்) நிநாய = அடையச் செய்தாள்.

(க-ரை) பிரம்பை கையில் பிடித்திருந்த வாயில்காப்பாளாகிய சுநந்தை இந்துமதியை மானஸமெனும் ஏரியில் அன்னப்பறவையை ஒரு மலரிலிருந்து மற்றொரு தாமரை மலருக்கு வாயுவின் துணையால் அசையும் அலைகளால் அடித்துச் செல்வது போல் அவ்வரசனிடமிருந்து மற்றோர் அரசனிடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றாள். (எடுத்துக்காட்டுவனமயணி)

சஃ ஜக²ாத² ஸைநா மயமங்க² நாத¹

ஸ்ஸுராங்க²நாப்ரார்தி¹த யௌவநஸ்ரீ: ।

விநீத நாக²: கில ஸுத்ர காரை

ரேந்த்²ரம் பத்²ம் பூ²மிக²தோபி பு²ங்க்தே ॥

27

(ப-ரை) ஏநாம் = இந்துமதியை நோக்கி; ஜக²ாத² = சொன்னான்; ஸுராங்க²நா = தேவப் பெண்களால்; நாப்ரார்தி¹த = கோரப்பட்ட; யௌவநஸ்ரீ: = இளம்பருவமெனும் சம்பந்தையுடைய; அயம் அங்க¹ நாத²: = இந்த அங்க நாட்டு மன்னன்; ஸுத்ரகாரை: = யானை நூல்களியற்றிய வாலகிலியர்களால்; விநீத = கற்பிக்கப்பட்ட, நாக²: கில = யானைகளை உடையவன் ஆதலால்; பூ²மிக²தோபி = பூமியை அடைந்துள்ளனாயினும்; ரேந்த்²ரம் = இந்திரன் தொடர் பான; பத்²ம் = ஐசுவரியத்தை; பு²ங்க்தே = அனுபவிக்கின்றான்.

(க-ரை) அப்போது அந்த சுநந்தை சொன்னதாவது; அங்க நாட்டரசனான இவன் தேவமாதுகள் விழையத்தக்க இளமை வயதுடையவன்; கஜசாத்திரம் இயற்றிய வாலகிலியர்களால்

வளர்க்கப்பட்ட யானைகள் உள்ளவனாய் பூலோகத்து தேவேந்திர
னாகவே இருக்கிறான். (புனைபுளி விளைவணி)

க || அநேக பர்யாஸயதாஸ்ர பி²ந்தூ²ந்

முத்தாப¹ல ஸ்¹தூலதமாந் ஸ்தநேஷு ।

ப்ரத்யர் பிதாஸ்ர ஸத்ரு விலாஸிநா

மூந்முச்ய ஸுதிரேணவிநைவஹாரா: ||

28

(ப-ரை) ஸத்ரு விலாஸி நீநாம்=பகைவர்களின் பெண்க
ளுடைய; ஸ்தநேஷு=முலைகள் மீது; முத்தாப¹ல ஸத்²ரி²தாந்=
முத்துமணிகளைப் போல் ஸ்தூ²லதமாந்=மிகப்பெரிய; அஸ்ர
பி²ந்தூ²ந்=கண்ணீர் சொட்டுகளை; பர்யாஸயதா=பாயச் செய்யும்
அநேக=இந்த வங்க நாட்டரசனால்; உந்முச்ய=எடுத்து; ஸுதிரே
ணவிநா=கயிறு தவிர்த்து; ஹாரா ஏவ=ஆரங்களை; ப்ரத்யர் பிதா=
வைக்கப்பட்டன.

(க-ரை) இவ்வரசன் பகைவரைக் கொல்வதால் அவர்களுடைய
மனைவிகளின் கண்ணீர் பெரிய முத்துக்களைப்போல் அவர்களின்
கொங்கைகள்மீது விழுந்து கயிறற்ற முத்துமலைபோல் பிரகாசித்
தன. அதாவது, இவ்வரசன் பகைவர்களைக் கொல்பவன்.
(பொதுப்புனை வினி புகழ்ச்சியணி)

க || நிஸர்க² பி²ந்நாஸ் பத²மேக ஸம்ஸ்த¹

மஸ்மிந் த்²வயம் ஸ்ரீ²ச ஸரஸ்வதீ²ச ।

காந்த்யா கி²ரா ஸுந்ரிதயா சயோக்²யா

த்வமேவ கல்யாணி தயோஸ்த்ரிதீயா ||

29

(ப-ரை) நிஸர்க² = இயற்கையில்; பி²ந்ந ஆஸ்பத²ம்=
வெவ்வேறு இடங்களுடைய; ஸ்ரீ: ச=இலக்குமியும்; ஸரஸ்வதீச=
ஸரஸ்வதியும்; த்²வயம்=இவ்விருவரும்; அஸ்மிந்=இந்த வங்கத்
தரசனிடம்; ஏகஸம் ஸ்த¹ம்=ஒருவனிடமே உள்ளனர்; ஹேகல்
யாணி=ஓ இந்துமதி! காந்த்யா=ஒளியாலும்; ஸுந்ரித=வாய்மை;
கி²ராச=வாக்கினாலும்; யோக்²ய=தருதியுடைய; த்வமேவ=
நீயே; தயோ: =அந்த இலக்குமி சரசுவதிகளுடன்; த்ரிதீயா=
முன்றாமவளாவாய்.

(க-ரை) இயற்கையாகவே ஒருவர் உள்ள இடத்தில் மற்றவர்
வாழாத இலக்குமி சரசுவதிகள் இந்த அங்க நாட்டரசனிடம்
உள்ளனர். ஓ கல்யாணி! அழகில் இலக்குமிக்கும் ஸத்தியம், பிரியம்

உள்ள வாக்குகளில் சரசுவதிக்கும் தகுந்த தோழி நீயே (அதாவது; செல்வந்தனும் வித்தையுமுடையவனான இம்மன்னனை மணப்பாய்) (நிகர் தொடர் முழுதுவமையணி)

கஉ அத¹ாங்கராஜா த²வதரீய சக்ஷு:

யாஹிதி ஜன்பா மவத²த் குமாரீ :

நாஸௌ நகாம்யோ நசவேத² ஸம்பக்

த²ரஷ்டும் நஸா பி³ந்நருசி³ ஹிலோக: ||

30

(ப-ரை) அத¹=பிறகு; குமாரீ=இந்துமதிதேவி; அங்க²ராஜாத்=அங்க நாட்டரசனிடமிருந்து; சக்ஷு: =பார்வையை; அவதாரீய=நீக்கி; ஜன்பாம்=தாயின் சேடியான சுநந்தையை நோக்கி; யாஹி=போ; இதி அவத²த்=என்று கூறினாள்; அஸௌ=இந்த அங்கராஜன்; காம்யா=தேர்ந்தெடுக்கத்தக்கவன்; நேதிந=அன் றென்பதில்லை; ஸா=அந்த இந்துமதி; ஸம்பக்=நன்கு; த²ரஷ்டும்=விமரிசனம் செய்யவும்; நவேதே²திந=அறியமாட்டாளென் பதுமில்லை; கிந்து=மேலும் என்னவெனில்; லோக: =மக்கள்; பி³ந்நருசி: =பலவித மாறுபாடுகள் உடைய விருப்பங்கள் கொண் டுள்ளனர்.

(க-ரை) இந்துமதி அங்கராஜனிடம் பார்வையிட்டு, தன் தாயாரின் தோழியாகிய சுநந்தையைப் பார்த்து 'முன்னால் செல்' என்று கூறினாள். இதனால் அங்கராஜன் விழையத்தக்கவனல்லன் என்பது பொருளல்ல. இந்துமதியும் நன்மை தீமை அறியாதவளன் றென்பது பொருளல்ல; உலகம் பலவிதப் போக்குடைதல்லவா? ஆகையால், விருப்பத்தை நிறுத்த யார்வல்லவர்? (உலகவழக்கு நவீற்சியணி)

க || தத: பரம் து²ஷ்ப்ரஸஹம் த்²விஷத்²பி³:

ந்ரிபம் நிபுத்தா ப்ரதிஹார பூ²மா :

நிதர்ஸயாமாஸ விஸேஷ த்²ரிஸ்ய

மிந்து²ம் நவோத்தாநமி வேந்து² மத்யை ||

(ப-ரை) தத: =பிறகு; ப்ரதிஹார பூ²மௌ=வாயில் நுழைய; நிபுத்த=ஆணையிடப்பட்ட சுநந்தை; த்²விஷத்²பி³: =பகைவர் களால்; து²ஷ்ப்ர ஸஹம்=சகிக்க முடியாத; விஸேஷ த்²ரிஸ்யம்=அதிசயமாகப் பார்க்கத் தக்கவனாகிய; பரம்=வேறொரு; ந்ரிபம்=

அரசனை; நலோக்த¹ரம்=புது தோற்றமுற்ற; இத்தும்¹ இவ=சத்திரனைப்போல்; இத்து¹மத்பை=இத்துமதிக்காக; நித¹ஸயா மாஸ=காண்பித்தான்.

(க-ரை) பிறகு வாயில் காப்பவனாகிய சுமந்தை பகைவர்க்கு வெல்ல முடியாதவனும் அழகியவனுமாகிய மற்றொரு அரசனை புதிதாய் தோற்றமளித்த சத்திரனைப் போன்றுள்ளவனை இத்து மதிக்குக் காண்பித்தான். (உவமையணி)

க || அவந்தி னாதே¹ராய முத¹க்ரப¹ஹு:

விஸாவஷா ஸ்தநு வ்ரித்த மத்¹யம: |

ஆரோப்ய சக்ரப்¹ரம முஷ்ணதேஜா:

த்வஷ்ட்ரேவ யத்நோல் விகி¹தோ விப¹ாதி ||

32

(ப-ரை) உக்¹ரப¹ஹு: = நீண்ட தோள்களுடைய; விஸாவஷா = அகன்ற மார்புடையவன்; தநுவ்ரித்தமத்¹யம: = சிறுத்த, உருண்ட இடையுடையவன்; அயம் = இந்த அவந்தி மன்னன்; த்வஷ்ட்ர¹ = விஸ்வகர்மப் பிரமனால்; சக்ரப்¹ரமம் = சக்ரம் போன்று சுழலும் அம்புகளுடைய இயந்திரத்தை; ஆரோப்ய = தொடுத்து; யத்ந உல்லிகி¹த: = முயன்று சாணைப் பிடிக்கப்பட்ட; உஷ்ணதேஜா இவ = சூரியனைப் போல்; விப¹ாதி = பிரகாசித்தான்.

(க-ரை) நீண்ட தோள்கள், அகன்றமாப்பு, சிறுத்த இடையு முள்ள இந்த அவந்தி மன்னன் த்வஷ்டா என்னும் பிரஜாபதியால் சக்ரம் போல் சாணைப் பிடித்துத் தீர்த்த சூரியனைப் போல் பிரகாசிக்கின்றான். (எடுத்துக்காட்டுவமையணி)

க || அஸ்ய ப்ரபாணேஷு¹ ஸமக்¹ர ஸக்தே

ரக்¹ரேஸரை ர்வாஜிபி¹ ருத்தி¹தாமி |

ருவ்வந்தி ஸாமந்த ஸிக¹ாமணிநாம்

ப்ரப¹ா ப்ரரோ ஹாஸ்தமயம் ரஜம்¹ஸி ||

33

(ப-ரை) ஸமக்¹ர ஸக்தே = முழுமையான ஆளுத்திறன் கொண்ட; அஸ்ய = இந்த அவந்தி மன்னனுடைய; ப்ரபாணேஷு¹ = சைத்திர யாத்திரையில்; அக்¹ரேஸரை = முன்னால் செல்லும்; வாஜிபி¹ = குதிரைகளால்; உத்தி¹தாமி = ஈளம்பிய; ரஜம்¹ஸி = தூசிகள்; ஸாமந்த = பகையரசர்களின்; ஸிக¹ா = சிகைகளில்; மணி நாம் = மணிகளின்; ப்ரப¹ா = ஒளியின்; ப்ரரோஹ = தோற்றத்தின்; அஸ்தமயம் = நாசத்தை; ருவந்தி = செப்கின்றன,

(கரை) பிரபுமந்திர உற்சாக சக்திகள் முழுமையாக உள்ள இந்த அவந்திராஜன், போருக்குச் செல்லும்போது, அவருக்கு முன்னால் செல்லும் குதிரைகளின் கால்தாசிகள், சத்துரு மன்னர்களின் சிகைகளிலிருந்து வந்த மணிகளின் ஒளியை மங்கச் செய்கின்றன. (அதாவது-சத்துருக்களை நாசம் செய்பவன்). (உயர்வுனவிற்சியணி)

கஃ அஸௌ மஹாகாஸ நிகேதஸ்ய

வஸந் நக²ாரே கில²சந்த்²ர மௌளே : :

தமிஸர பக்ஷாபி ஸஹப்ரியாபி²:

ஜ்யோத்ஸநாவதோ நிர்விஸுதி ப்ரதே²ஷாந் ||

34

(ப-ரை) அஸௌ=இந்த அவந்தி நாட்டரசன், மஹாகாஸ=மரகாஸமெனும் இடத்தையே; நிகேதஸ்ய=இருப்பிடமாகக் கொண்ட; சந்த்²ரமௌளே=பரமேசுவரனுடைய; அதாரே=அருகில்; வஸந்=வசிப்பவனாகையால்; தமிஸர பக்ஷாபி=தேயப்பிறையிலும்; ப்ரியாபி²ஸ்ஸஹ=மனைவிமார்களோடு; ஜ்யோத்ஸநாவதா=வெண்ணிலாவுடைய; ப்ரதே²ஷாந்=இரவுகளை; நிர்விஸுதி கில=அனுபவிக்கிறானல்லவா!

(கரை) இவ்வரசன் அருகில் உள்ள மாகாளேச்சரனுடைய சிரத்தில் சந்திர ஒளியில் எப்போதும் சந்திரிகை உள்ள இரவுகள் உடையவனாக மனையை அனுபவிக்கிறான். (மிகுதியினவிற்சியணி)

கஃ அநேக பூநா ஸஹ பார்தி¹வேந

ரம்பே²ாரு கச்சிந் மஸோ ருசிஸ்த² :

ஸிப்ராத்ரங்க²ாநில கம்பிதாஸு

விஹர்து முத்²யாந பரம்பராஸு ||

35

(ப-ரை) ஹேரம்பே²ாரு=வாழைமரம் போன்று தொடைகளுடையவளாகிய இந்திமதியே! பூநா=இளமையுள்ளவனான; அநேந=இந்த; பார்தி¹வேநஸஹ=அவந்தி மன்னனுடன்; ஸிப்ராத்ரங்க²=சிப்ராததி அலைகளின்; அநில=காற்றால்; கம்பிதாஸு=அசைந்த; உத்²யாந பரம்பராஸு=பூங்காக்களின் வரிசைகளில்; விஹர்தும்=உலாவுவதற்கு; தே=உன்னுடைய; மதஸா=மனதுக்கு; ருசிஸ்த²=விருப்பமுள்ளதா என்ன?

(க-ரை) வாழைக் கம்பங்கள் போன்ற தொடைகளுடைய இந்துமதி! இளமையுடன் துலங்கும் இந்த அவந்தி மன்னனுடன் சிப்ராநதியிலிருந்து வரும் காற்றால் அசையும் உத்தியான வறங்களில் உலாவ உணக்கு விருப்பமுள்ளதா? (உவமையணி மற்றும் வனப்புநிலையணி)

கா தஸ்மிந் நபி²த்யோதித ப²ந்தூ²பத்மே

ப்ரதாப ஸம்²ஸோஷித ஸத்ரு பங்கே ।

ப²ப²ந்த² ஸா² நோத்தம ஸௌகுமார்யா

குமுத்²வதீ ப²ாநுமதீவ ப²ாவம் ॥

36

(ப-ரை) உத்தம=சிறந்த; ஸௌகுமார்யா = அங்கவனப் புடைய; ஸா=அந்த இந்துமதி; அபி²த்யோதித=பூத்த; ப²ந்தூ²= சுற்றமெனும்; பத்²மே=கமலங்களுடைய; ப்ரதாப=வலிமையால்; ஸம்ஸோஷித=வாடச் செய்த; ஸத்ரு=பகைவர்களென்ற; பங்கே=சேறுடைய; தஸ்மிந்=அந்த அவந்திமன்னன் மீது; குமுத்²வதீ=வெண்குவளை; ப²ாநுமதீவ=சூரியன் மீது போன்று; ப²ாவம்=மனதை; நப²ப²ந்த²=காட்டாமற் போனான்.

(க-ரை) உறவினரென்னும் தாமரைகட்கு துன்பம் செய்யும், பகைவரென்னும் சேற்றை உலர்த்திடும் சூரியனுக்கு நிகரானவனும் ஆகிய அவ்வரசனிடம் மென்மையான உடலுறுப்புகளுடைய இந்துமதி, வெண்குவளைக் கொடி சந்திரனை விரும்பாததுபோல், விருப்பமற்றவளானாள். (காட்சியணி மற்றும் உவமையணி)

கா தமக்²ரதஸ் தாமரஸாந்த ராப²ா

மநாப ராஜஸ்ய கு²ணை ரநாநாம்

வித²ாய ஸ்ரிஷ்டம் லலிதாம் வித²ாது:

ஜக²ாத² பூ²யஸ் ஸுத²தீம் ஸுநந்த²ா ॥

37

(ப-ரை) ஸுநந்த²ா = சுநந்தை; தாமரஸாந்தராப²ாம் = தாமரைகளின் நடுவே உள்ள ஒளி போன்ற ஒளியுள்ள; கு²ணை = அழகு. சீலம் முதலிய குணங்களால்; அநாநாம்=குறையாமலுள்ள; ஸுத²தீம்=நல்ல பல்வரிசையுள்ள; தாம்=அந்த; வித²ாது=பிரமனுடைய; லலிதாம்ஸ்ரிஷ்டம்=அழகிய தோற்றத்துடன் பிறந்த இந்துமதியை; அநாபராஜ்யஸ்ய=அநாபதேசத்தரசனுடைய; அக்²

ரத: = முன்னால்; நித:ாய = நிறுத்தி; பூ:ய: = மறுபடியும்; ஜகாத: = கூறினான்.

(க-ரை) பிறகு, சுநந்தை கமலத்திடையேயுள்ள ஒளிபோல், பொன் நிறப் பிரகாசமுள்ள உடலும், அதிக அழகும், நற்றொழிலையுமுடையவளும், நல்ல பல்வரிசையும் பெற்று, பிரமனால் அற்புதமாய் பிறப்பிக்கப்பட்ட இந்துமதியை அநுபதேச மன்னனிடம் அழைத்துச் சென்று, கூறினான். (விளக்கவணி)

சு॥ ஸங்க்²ராம நிர்விஷ்ட ஸஹஸ்ர ப²ாஹு

ரஷ்டாத²ஸ த்²வீப நிக¹ாத யூஷ:॥

அநந்ய ஸாத²ாரண ராஜஸப்²த²:

ப²பூ²வயோகி² கில கார்த விர்ய: ॥

38

(ப-ரை) ஸங்க்²ராம = போர்களில்; நிர்விஷ்ட = அநுபவமுள்ள ஸஹஸ்ரபாஹு: = ஆயிரங்கைகளுடைய; அஷ்டாத²ஸ = பதினெட்டு; த்²வீப: = தீவுகளிலும்; நிக¹ாத = கட்டப்பட்ட; யூப: = பூபக்கம்பங்களுடைய; அநந்ய சாத²ாரண = பிறரால் சொல்லமுடியாத; ராஜஸப்²த²: = அரசனென்னும் சொல்லுடைய; யோகி² = பிரம்மவித்தையுடைய; கார்தவிர்ய: = கார்த்தவிரியனென்னும் அரசன்; ப²பூ²வகில = இருந்தான்.

(க-ரை) போர்செய்வதில் மிக்க அநுபவமுள்ளவனும், ஆயிரங்கைகள் உடையவனும், பதினெட்டுத் தீவுகளிலும் வேள்விகள் செய்து எல்லா நாடுகளுக்கும் அரசனாய் சகல பிராணிகளையும் மகிழ்வித்தவனும், இவ்வளவு பேரரசன் இல்லையென்ற புகழ்வாய்ந்தவனும், தத்தாத்ரேயரால் பிரம்மஞானமடைந்தவனுமாகிய கார்த்தவிரியனென்னும் அரசன் ஒருவன் இருந்தான். (முறையிற் படர்சியணி)

சு॥ அகார்ய சிந்தா ஸமகால மேவ

ப்ராது²ர்ப²வம் ஸ்சாபத²ர: புரஸ்தாத் ।

அந்த²ஸரீரே ஷ்வபி ய:ப்ரஜாநாம்

ப்ரத்யாதி²தே²ஸா விநயம் விநேதா ॥

39

(ப-ரை) விநேதா = தண்டிப்பவனாகி; ய: = எந்த கார்த்தவிரியார்ஜுனன்; அகார்ய = கெட்ட காரியங்களின்; சிந்தா = ஆலோ

சனை காலத்துடன்; ஸமகாலம்ஏவ=நிரோப அதே நேரத்தில்; புரஸ்தாத்=முதலில்; சாபதர=வில்லேந்தியவனாய்; ப்ரதூர்ப் வஸ்ஸந்=தோன்றி; ப்ரஜாநாம்=மக்களின்; அந்தஸரேஷு=அந்தக் கரணங்களிலுள்ள; அவிநயமபி=குற்றங்களை; ப்ரத்யாதி³ தேஸ=போக்கினானோ.

(க-ரை) மேலும், அந்த கார்த்தவீர்யார்ஜுனன், மக்கள் கெடுதிகளை நினைக்கும்போதே, வில்லேந்தி அங்கு தோன்றி, அவர்களை தண்டிப்பதால் அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணமே தோன்றாமலிருக்கும்படி செய்தான். (குறிநிலையணி)

க. ஜ்யாப²ந்த² நிஷ்பந்த² பு²ஜேந யஸ்ய

விநிஸ்வஸத்² வக்த்ர பரம்பரேண ।

காராக்²ரிஹே நிர்ஜித வாஸவேந

வங்கேஸ்வரே ணோஷித மாப்ரஸாத்²ந் ॥

40

(ப-ரை) ஜ்யாப²ந்த²=வில்லின்நாண் கயிற்றைக் கட்டுவதால் நிஷ்பந்த²=அசைவற்ற; பு²ஜேந=கைகளுடைய; விநிஸ்வஸத்=பெருமூச்சு விடுகிற; வக்த்ர=முகங்களின்; பரம்பரேண=வரிசையுள்ள; நிர்ஜித=வென்ற; வாஸவேந=இந்திரனையுடைய; லங்கேஸ்வரேண=இராவணனை; யஸ்ய=எந்த கார்த்த வீர்யார்ஜுனன்; காராக்²ரிஹே=சிறையில்; ஆப்ரஸாத்²ந்=கருணையுண்டாகும் வரை; உஷிதம்=நிறுத்தினானோ.

(க-ரை) இதுவுமன்றி, அந்த கார்த்த வீர்யார்ஜுனன் தேவேந்திரனை வென்ற இராவணனை தன் வில்லின் நாண் கயிற்றால் கட்டி அவன் பத்து வாயாலும் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டிருக்க, சிறையில் அடைத்து, பிறகு, தயை கூர்ந்து விட்டு வைத்தான். (கருத்துடையடையணி)

க. தஸ்பாந்வயே பூ²பதி ரேஷ ஜாத:

ப்ரதீப இதி ஆகம் வ்ரித²த² லோவி ।

யேந ஸ்ரியஸ் ஸம்ஸரய தே²ரஷருட்²ம்

ஸ்வபாவ லோலே த்யயஸ: ப்ரம்ரிஷ்டம் ॥

41

(ப-ரை) ஆகம்வ்ரித²த²லேஸி = சாத்திரங்களைக் கற்ற பெரியோர்களை சேவிக்கும்; ப்ரதீப இதி=பிரதீபனென்னும்; ஏஷ: = இந்த; பூ²பதி=அரசன்; தஸ்ய=அந்த கார்த்த வீர்யார்ஜுன

னுடைய; அந்வயே=வம்சத்தில்; ஜாத=பிறந்தான்; யேந=எந்த பிரதீப அரசனாக; ஸம்ஸ்ரய=அணுகிய புருஷனுடைய; தே²ரஷ=விசனாதிகனாக; ரூ²ம்=பிறந்த; ஸ்ரிப=இலக்குமியின்; ஸ்வப்²ரவ லோலேதி=சுவாவத்தால் சஞ்சல முடையவனென்னும்; அயஸ்=கெட்டபெயரை; ப்ரம்ரிஷ்டம்=போக்கப்பட்டதோ.

(க-ரை) இந்தப் பிரதீபனென்னும் அரசன் அந்த கார்த்தவீரியனுடைய மறபிற் பிறந்தவன். பெரியார்களை சேவித்து இலக்குமிக்கு விருப்பமிலா ஆயம், பானம், விபசாரம், கடினம், அகங்காரம் முதலிய கெட்ட குணங்களுக்கு ஒருபோதும் உட்பட்டவனன்று. (மிகுதினவிற்கியணி)

சு || ஆயோத²நே க்ரிஷ்ண க²தீம் ஸஹாய

மவாப்யய: ஷத்திரிய காளராத்திரிம் ||

தாராம் ஸ்ரிதாம் ராம பரஸ்வத¹ஸ்ய

ஸம்பாவய த்²யுத்ப¹லபத்ர ஸாராம் ||

42

(ப-ரை) ய=எந்த பிரதீபன்; ஆயோத²நே=போரில்; க்ரிஷ்ணக²தீம்=அக்கினியை; ஸஹாயம்=துணையாக; அவாப்ய=அடைந்து; ஷத்திரிய=அரசர்கட்கு; காளராத்திரிம்=சங்கார இரவாகிய²; ராம=பரசராமனுடைய; பரஸ்வத¹ஸ்ய=கோடரியின்; ஸ்ரிதாம்=தீவிரமான; தாராம்=முகத்தை; உத்பல=குவளை; பத்ர=இதழ்களின்; ஸாராம்=வலிமைக்கு நிகரான வலிமையுடைய தாய்; ஸம்பாவயதி=அறிகின்றானோ.

(க-ரை) இவ்வரசன் போரில் அக்கினியின் அருள் பெற்று, ஷத்திரியர்களின் எதிரியான பரசராமனுடைய தாக்குதலை லட்சியப்படுத்த வில்லை. (மிகுதினவிற்கியணி)

சு || அஸ்யாங்கலக்ஷயீ ர்ப¹வ தீ²ர்க²பாஹோ

ர்மாஹிஷ்மதீவ ப்ரமிதம்ப² காஞ்சீம்

ப்ரஸாத்²ஜாலை ர்ஜலவேணி ரம்யாம்

ரேவாம் யதி² ப்ரேஷிது மஸ்திகாம: ||

43

(ப-ரை) தீ²ர்க²பாஹோ=நீண்ட தோள்களுடைய; அஸ்ய=இந்த பிரதீப மன்னனுக்கு; அங்க லக்ஷயீ=தொடையில் உள்ள இலக்குமி; ர்ப¹வ=ஆவாயாக; மாஹிஷ்மதீ=மாஹிஷ்மதி பட்டணத்தின்; வப்ர=மதில்களென்னும்; நிதம்ப²=இடுப்பின் கீழ்ப்புறம்;

காஞ்சி = ஒட்டியாணமாகிய; ஜலவேணி = நீரின் வெள்ளத்தால்; ரம்பாம் = அழகான; ரேவாம் = நர்மதாநதியை; ப்ரஸாத்ஜலை = உப்பரிகைகளின் பலகணிகளில்; ப்ரேக்ஷிதம் = பார்க்கப்பதற்கு; காமம் = விருப்பம்; அஸ்தியதி = இருக்குமாயின்.

(க-ரை) மாஹிஷ்மதி பட்டணத்திற்கு சுற்றிலும் அகழிபோல் சூழ்ந்துள்ள நருமதை யாற்றின் அழகை நீ உப்பரிகை மேலிருந்து பலகணிகள் மூலம் பார்க்க விரும்பினால் இவனை வரனாக தேர்த் தெடுத்துக்கொள். (உவமையணி)

க || தஸ்யா: ப்ரகாமம் ப்ரியத²ஸ் நோபி

நஸ ஷிதீஸோ ருசயே ப¹பூ¹வ ।

ஸரத் ப்ரம்ரிஷ்டாம்பு² த²ரோ பரோத²

ஸ்ஸஸ்வ ப்யாப்தகனோ நளிந்யா: ||

44

(ப-ரை) ப்ரகாமம் = மிகுந்த; ப்ரியத²ஸ் நோபி = அன்பு ததும்பும் பார்வையுடையவனாயினும்; ஸ: ஷிதீஸ: = அந்த பிரதீப மன்னவன்; ஸரத் ப்ரம்ரிஷ்ட = கூதிர்க்காலத்தால் போக்கிய; அம்பு த²ரம் = மேகங்களால்; உபரோத² = சூழ்ந்திராத; ப்யாப்தகன: = முழுமையான கலைகளுடைய; ஸஸ் = சந்திரன்; நளிந்யா இவ = தாமரைக் கொடிபோல்; தஸ்யா: = அந்த இந்துமதி தேவியின்; ருசயே = விருப்பத்திற்கு; நப¹பூ¹வ = ஆகாது போனான்.

(க-ரை) இந்த பிரதீப மன்னன் அழகானவனாக இருந்த போதிலும், கூதிர்க்காலத்து மேகங்களால் சூழாத அழகிய முழு மதியை, தாமரைக்கொடி ஒவ்வாததுபோல், அவனை இந்துமதி விரும்பவில்லை. (எதிர் நிலையணி)

க || ஸாஸூரஸே நாதி² பதிம் ஸுஷேண

முத்²தி²ஸ்ய லோகாந்தர கீ²த கீ²திம் ।

ஆசாரபூதோ ப¹யவம்ஸ தீ²பம்

ஸுத்²த²ரந்த ரிஷ்யா ஜக²தே² குமா² ||

45

(ப-ரை) லோகாந்தர கீ²த கீ²திம் = சொற்கத்தில் பாடும் புகழுடைய; ஆசாரபூத = நல்லொழுக்கத்தால் புனிதமான; உப¹ய வம்ஸ = இரண்டாயதாய் தந்தையர்மறபிற்கு; தீ²பம் = ஒளியாயுள்ள; ஸூரஸேநாதி²பதிம் = ருரசேன நாட்டிற்கு அதிபதியான; ஸுஷேணம் = சுஷேணன் என்னும் அரசனை; உத்²தி²ஸ்ய =

நோக்கி; ஸுத்²த²ாந்தரிஷ்யா = அந்தப்புர பாதுகாவற்காரியான சுநந்தையாம்; ஸா = அந்த; குமாரீ = இந்துமதி தேவி; ஜக²தே² = கூறப்பட்டாள்.

(க-ரை) துறக்கத்திலும் பரவிய புகழுடையவனும், நல்லொழுக்கத்தால் புனிதர்களாய தாய் தந்தையர்களின் இருமறபிற்கும் ஒளியுண்டாக்கும், ஞானசேனாதிபதியான சுஷேணனுடைய சார்பில், வாயில் காவல் புரியும் சுநந்தை இந்துமதியுடன் கூறினாள். (குறி நிலையணி மற்றும் வீறுகோலணி)

க || நீபாந்வய: பார்தி¹வ ஏஷ்யஜ்வா

கு²ணைர்யமாஸரித்ய பரஸ்பரேண ।

ஸித்²த²ாஸ்ரமம் ஸாந்த மிவைத்ய ஸத்வை:

நைஸர்கி²கோப்யுத்ஸரி ஜேவிரோத²: ||

46

(ப-ரை) யஜ்வா = விதிமுறைப்படி வேள்வி செய்த; ஏஷ: = இந்த; பார்தி¹வ: = அரசன்; (சுஷேணன்) நீபாந்வய: = நீப மன்னர்களின் வம்சத்தவன்; யம் = எந்த சுஷேண அரசனை; ஆஸரித்ய = அண்டி; கு²ணை: = ஞானமோன முதலிய குணங்களால்; ஸாந்தம் = அமைதியான; ஸித்²த²ாஸ்ரமம் = ரிஷியின் ஆச்சிரமத்தை; ஏத்ய = அடைந்து; நைஸர்கி²க அபி = இயற்கையான தாயினும்; பரஸ்பரேண = ஒன்றுக்கொன்றின்; விரோத²: = வைரம்; உத்ஸரிஜ்யதே = விடப்பட்டது.

(க-ரை) விதிமுறைப்படி வேட்டும் நீபவம் சத்தவனான இந்த அரசனில் மகரிஷிகளின் குடில்களில் யானை, சிங்கம் முதலிய விலங்குகள் தம்மியற்கைகுணமான பகையை விட்டு வாழ்வதுபோல், ஞானம், மொனம் முதலிய குணங்கள் அவற்றின் வித்தியசமான குணங்களை நீக்கிற்று. ஞானமுள்ள இடத்தில் மொனம், ஐசவர்யமுள்ள இடத்தில் ஈகை இவ்வாறு ஒரு நற்குணமுள்ள விடத்தில் மற்றொரு நற்குணம், பொதுவாக, காணப்படுவதில்லை. (அரசன் எல்லா நற்குணமுடையவன் என்பது பொருள்). (குறி நிலையணி)

க || யஸ்யாத்ம கே²ஜே நயநாபி²ராமா

காந்திர் ஹிமாம்ஸோ நிவஸக்ஷினிஷ்டா ।

ஹர்யமா²க்²ர ஸம்ஸூட்² த்ரிணாங்குரேஷு²

தேஜோ²விஷ்ணு²யம் நிபுமந்தி²ரேஷு² ||

47

(பரை) ஹிமாம்ஸோ = சந்திரனுடைய; காத்திரிவ = வெண்ணிலா போல்; நயநாபி³ராமா = கண்களுக்கு நேர்த்தியான; யஸ்ய = எந்த சுஷேண மன்னனுடைய; காத்தி = ஒளியானது; ஆத்மகே³ஹே = தன்மாளிகையில்; ஸந்தி விஷ்டா = சம்மத்தப்பட்டதோ; அவிஷஹ்யம் = சகிக்கமுடியாத; தேஜு = வீரமோ; ஹம்யாக்³ர = உப்பரிக்க மேல்; ஸம்ருட்³ = பிறந்த; த்ரிண = புல்லின்; அங்கு ரேஷு = முனைகள் உள்ள; ரிபுமந்தி³ரேஷு = வைரிகளின் நகரங்களில்; ஸந்திவிஷ்டம் = சார்ந்ததோ.

(க-ரை) சுஷேண மன்னனுடைய சொரூபம் தம்மவர்க்கு கண்விருந்தாய் குளிர்ந்த வெண்ணிலா போன்றுள்ளது. இவருடைய வீரமோ வைரிகளின் நகரத்துள்ள மாடிகளின் மேல் புல் முனைக்கும் படி; அவர்கள் விட்டோடும்படிச் செய்யவல்லது. (வேற்றுமைப்பணி)

சு || யஸ்யாவரோத்³ ஸ்தந சந்த நானாம்

ப்ரக்ஷாணநாத்³வாரி விஹாரி காலே ।

களிந்த³ கந்யா மது³ரரம் க³தாபி

க³ங்கே³ரமி ஸம்ஸக்த ஜலேவ³பாதி ||

48

(ப-ரை) யஸ்ய = எந்த சுஷேணனுடைய; வாரிவிஹாரகாலே = நீர்விளையாடல் காலத்தில்; அவரோத்³ = அந்தப்புரத்துப் பெண்களின்; ஸ்தந சந்தநாநாம் = முலைகளில் ஓட்டியுள்ள சந்தனத்தை; ப்ரக்ஷாணநாத் = கழுவுதலால்; களிந்த கந்யா = யமுனையாற்று, மது³ரரம் = மது³ரா நகரத்தை; க³தாபி = அடைந்தவனாயினும்; க³ங்கே³ரமி = கங்கையாற்றின் அலைகளுடன்; ஸம்ஸக்த = சம்மத்தப்பட்ட; ஜலேவ = தண்ணீருடையதுபோல்; பாதி = பிரகாசிக்கிறது.

(க-ரை) இந்த சுஷேணனுடைய பட்டணமான மதுரைக்கு அருகில் கறுமையான யமுனையாறு, இவருடைய அந்தப்புரத்திலுள்ள பல பெண்கள் நீராடும்போது கழுவிக்கொள்ளும் அவர்களின் கொங்கைகளிலுள்ள சந்தனத்தால் வெண்மையாகும் தண்ணீர் கலப்பதால் வெண்மையாயிருக்கும்; தூரத்திலுள்ள கெங்கையாறு கலந்ததுபோல் காணப்படுகிறது. (தற்குறிப்பணி)

சு || த்ர ஸ்தேந தார்ஷ்யா த்விவ காளியேந

மணியம் விஸ்ரிஷ்டம் யமுநௌக ஸாயி ।

வக்ஷஸ்த¹ல வ்யாபிஞ்சிம் த²த³ந

ஸஸ்கௌஸ்துப⁴ம் ஹீவயதீவ க்ரிஷ்ணம் ||

49

(ப-ரை) தார்க்ஷ்யாத் = கருடனால்; த்ரஸ்தேந = பயப்பட்டு; யமுநௌகஸா = யமுனையே; இடமாகக் கொண்ட; காளியேந = காளிங்கள் என்னும் சர்ப்பத்தால்; விஸ்ரிஷ்டம் கில = கொடுக்கப் பட்டு பரம்பரையாக; வக்ஷஸ்த¹ல = மார்பில்; வ்யாபி = பரவும் = ருசிம் = ஒளியுள்ள; மணிம் = மணியை; த²த³ந = அணிந்திருக்கும்; ய = எந்த சுஷேண மன்னன்; ஸகௌஸ்துப⁴ம் = கவுஸ் துப மென்னும் மணி யணிந்த; க்ரிஷ்ணம் = ஸ்ரீகிருஷ்ணனுக்கு; ஹீவயதீவ = வெட்கச் செய்றானோ என்பது போலிருக்கின்றானோ.

(க-ரை) முன்பு கெருடனுக்குப் பயந்த காளிங்கள் என்னும் பரம்பரசனை இந்த யமுனை யாற்றிலிருக்கும்படி இந்த சுஷேண மன்னனுடைய மூதாதையோர் அடைக்கலம் கொடுத்தமைக்குப் பதிலுதவியாக கொடுக்கப்பட்டதென பரம்பரையாக கேள்வியுறும் மணியை இவ்வரசன் மார்பில் அணிவதால், இவன் கௌஸ்துப மணியணியும் கிருஷ்ணனையும் வெட்கமுறச் செய்கிறானோ வென் பதுபோல் இருக்கின்றான். (சூட்டவணிமற்றும் தற்குறிப்பணி)

க|| ஸம்ப¹ாவ்ய ப²ர்தார மமும் யுவாநாம்

ம்ரிது³ ப்ரவானோத்தர புஷ்பஸ்யே|

ப்ருந்த⁴ாவநே சைத்ர ரத¹ா த²மானே

நிர்வி³யதாம் சுந்த⁴ரியௌவநமீ ||

50

(ப-ரை) யுவாநாம் = இளமையனான; அமும் = இந்த சுஷேண மன்னனை; ப²ர்தாரம் = பதியாக; ஸம்ப¹ாவ்ய = ஏற்று; ம்ரிது³ப்ர வான் = மென்மையான தளிர்களே; உத்தர புஷ்பஸ்யே = மேற்புரத் தில் பூப்படுக்கையுள்ள; சைத்ரரத¹ாத் = குபேரனின் பூங்கா வனத்தைக் காட்டிலும்; அநாதே = குறையாத; ப்²ரிந்த⁴ாவநே = பிருந்தாவனமென்னும் பூங்காவில்; ஹே, சுந்தரி = ஓ அழகிய இந்து மதி! யௌவநமீ = இளமையென்னும் உருவிலுள்ள சம்பத்தை; நிர்வி³யதாம் = அனுபவிக்கக் கடவது.

(க-ரை) ஓ அழகிய இந்துமதி! உனக்கு விருப்பமானால் இந்த இளமையதுடைய அரசனைப் பதியாக ஏற்றுக்கொள். குபேரனு டைய பூங்காவனத்திற்கு நிகரான இவனுடைய பிருந்தாவன மெனும் பூங்காவில் பூப்படுக்கைமேல் பரப்பப்பட்ட தளிர்கள்மேல் இளமை சுகத்தை அனுபவிப்பாய். (உவமை மற்றும் சிறப்பணி)

கஃ அத்யாஸ்ய சாம்பஃ ப்ரிஷதோஷிதாநி
 ஸாலேய க்ந்தீநி ஸிலாதலாநி ।
 கலாபிநாம் ப்ராவ்ரிஷி பஸ்யங்கித்தம்
 காந்தாஸு கோவர்தந கந்த்ராஸு ॥

51

(ப-ரை) கிம்ச=இது மட்டுமன்று; ப்ராவ்ரிஷி=மாரி காலத்தில்
 காந்தாஸு=அழகான; கோவர்தநகந்த்ராஸு=கோவர்தன
 மலைக் குகைகளில்; அம்பஃ=தண்ணீரின்; ப்ரிஷிதஉஷிதாநி=
 சொட்டுகளால் நனைக்கப்பட்ட; ஸாலேய க்ந்தீநி=சிலாசத்தின்
 மணமுள்ள; ஸிலாதலாநி=பாறை இடங்களை; அத்யாஸ்ய=
 ஏறிக்கொண்டு; கலாபிநாம்=மயில்களின்; த்ரித்தம்=நாட்டியத்தை
 பஸ்ய=பாரும்.

(க-ரை) மேலும் மாரிக் காலத்தில் திவ்யமான கோவர்தன
 மலையின்குகைகளில் நீர்ச் சொட்டுகளால் நனைக்கப்பட்டு சிலாசத்
 துவாசனையுடைய சிலாசத்து பாறைகளின்மேல் ஏறிக்கொண்டு
 மயில்கள் நாட்டியமாடுவதை நீ காணலாம். (நிகழ்வினவிற்கியணி)

கஃ நீரிபம் தமாவர்த மநோஜ்ஞ நாபிஃ
 ஸா வ்யத்யகா தந்யவதூ ப்விதீர் ।
 மஹிதீரம் மார்க்வஸா துபேதம்
 ஸ்ரோதோவ ஹாஸாக்ர காமிரீவ ॥

52

(ப-ரை) ஆவர்த = நீர்ச்சுழி போன்ற; மநோஜ்ஞ=மனதை
 கொள்ளைக் கொள்ளும்; நாபிஃ=கொப்பூழுடைய; அந்யவதூஃ=
 பிறனுக்கு மனைவியாக; ப்விதீர்=ஆகப் போகும்; ஸா=அந்த
 இந்துமதி தேவி; தம்நீரிபம்=அந்த சுஷேண மன்னனை; ஸாக்ர
 காமிரீ=கடலை நாடிச் செல்லும்; ஸ்ரோதோவஹ=ஆறானது;
 மார்க்வஸாத்=வழியைப் பொருந்தி; உபேதம்=கிடைத்த; மஹி
 தீரம் இவ்=மலையைப் போல்; வ்யத்யகாத்=தாண்டிச்சென்
 றாள்.

(க-ரை) தண்ணீர்ச் சுழிபோல் அழகான கொப்பூழுடைய
 இந்துமதி கடலை நாடிச்செல்லும் ஆறானது வழியில் உள்ள
 மலையைக் கடந்து செல்வதுபோல் அந்த சுஷேணன் என்னும்
 மன்னனைத் தாண்டிச் சென்றாள். (குறிநிலை மற்றும் விரியுபுமை
 யணி)

சு || அத¹ங்க² த³ா⁴லிஷ்ட பு⁵ஜம் பு⁶ஜிஷ்யா

ஹேமாங்க²த³ம் நாம களிங்க² நாத¹ம் ;

ஆஸேதுஷீம் ஸாதி²தி ஸத்ரு பஷம்

ப²ாலா மப²ாலேந்து² முகீ¹ம் ப²ப²ாஷே ||

53

(ப-ரை) அத¹=பிறகு; பு⁵ஜிஷ்யா=ஏவலாளான சுநந்தை; அங்க²த³ ஆ⁴லிஷ்ட பு⁵ஜம்=வாகுபுரியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தோள்களுடையவனும்; ஸாதி²தி ஸத்ரு பஷம்=வெல்லப்பட்ட பகைவர்களுடையவனும் ஆகிய; ஹேமாங்க²த³ நாம=ஹேமாங்கத னென்னும் பெயருடைய; களிங்க²நாத¹ம்=களிங்க நாட்டதிபதியை; ஆஸேதுஷீம்=அடைந்த; அப²ால இந்து² முகீ¹ம்=முழுமதிபோன்ற முகமுடைய; ப²ாலாம்=வாலையாகிய இந்துமதியை நோக்கி; ப²ப²ாஷே=சூறினான்.

(க-ரை) பிறகு, தோழியாகிய சுநந்தை வாகுபுரியணிந்த வனும் சத்துருஞ்ஜயனுமாகிய ஹேமாங்கதனென்னும் களிங்க நாட்டு மன்னனருகிற் சென்று, முழுமதியைப் போன்ற அழகிய முகமுடைய இந்துமதியைக் கண்டு கூறத் தொடங்கினான். (வீறுகோளணி மற்றும் விரியுபமையணி)

சு || அஸௌ மஹேந்த்²ராத்த்²ரி ஸமாநஸாரஃ

பதிர் மஹேந்த்²ரஸ்ய மஹோத²தே²ஸ் ||

யஸ்ய கூரத்ஸஸ்ய க²ஜ்ச்ச்¹லேந

யாத்ராஸு யாதீவ புரோ மஹேந்த்²ரஃ ||

54

(ப-ரை) மஹேந்த்²ர அத்²ரிஸமாந ஸாரஃ=மகேந்திர மலைக்கு நிகரான திறமையுடைய; அஸௌ=இந்த ஹேமாங்க²த²ராஜன்; மஹேந்த்²ரஸ்ய=மகேந்திர மலைக்கும்; மஹோத²தே²ஸ்=மாக் கடலுக்கும்; பதிர்=பிரபு; யஸ்ய=எந்த ஹேமாங்க²தனுடைய; ஹேந்த்ரயாத்ராஸு=திக்கிஜய யாத்திரையில்; கூரத்=மதம் எழுச் செய்யும்; ஸஸ்ய=படையினிருக்கும்; க²ஜ=யானைகளின்; ச்¹லேந சாக்கில்; மஹேந்த்²ர=மகேந்திரமலை; புரஃ=முன்னால்; யாதீவ=போகின் ரனவோ வெனவுளதோ.

(க-ரை) இவ்வரசன் மகேந்திர மலையைப் போன்ற திறம் படைத்தவன். இவனுக்கு மகேந்திரமலை மலைக்கோட்டையாகவும் கடல்நீர் அரணாகவும், உள்ளன. இவனுடைய படையெடுப்பின்

போது முன்னால் செல்லும் யானைப் படைகளில் உள்ள யானைகளின் உயரம் மகேந்திர மலையே நடந்து செல்வது போல தோன்றும். (உருவகவணி)

கஃ வ்யாக்ரதரேகே¹ ஸுபு²ஜோபு³ஜாப்⁴யாம்

பி⁵பீ⁶தி ய⁷சாப ப்⁸ரிதாம் புரோக⁹: ।

ரிபு¹⁰ரியாம் ஸாஞ்ஜந ப்¹¹ாஷ்பஸேகே

ப்¹²ந்தீ¹³க்ரிதாநா மிவ ப்¹⁴தீ¹⁵தீ¹⁶ த்¹⁷வே ॥

55

(ப-ரை) ஸுபு²ஜோ³=நல்ல தோள்களுடைய; சாபப்⁸ரிதா⁸=வில்லாளர்களில்; புரோக⁹=முதன்மையான; ய⁷=எந்த ஹேமாங்கத மன்னன்; ப்¹²ந்தீ¹³க்ரிதாநா¹³=சிறையிலடைக்கப்பட்ட; ரிபு¹⁰ரியாம்¹⁰=சத்துருக்களின் இலக்குமிகளின்; ஸாஞ்ஜந ப்¹¹ாஷ்பஸேகே¹¹=மையுடன் கூடிய கண்ணிருடைய; ப்¹⁴தீ¹⁵தீ¹⁶ இவஸ்தி¹⁶தே¹⁶=முறையோவென; த்¹⁷வே¹⁷=இரண்டாகிய; ஜ்¹¹பாக்¹¹தரேகே¹¹=நான் முடிச்சுக் கோடுகளை; பு²ஜாப்⁴யாம்⁴=தோள்களில்; பி⁵பீ⁶தி⁶=சமக்கிறான்.

(க-ரை) மேன்மையான புயங்களுடைய வில்லாளர்களில் சிறந்தவனாகிய இவ்வரசன் இருபுயங்களிலும் இரண்டு விற்களை சுமப்பதால் அவற்றின் நாண்களின் உரசலால் இருதோள்கள் மீதும் கருமையான கோடுகள் ஏற்பட்டன. இக்கோடுகள் இவனுடைய பகைவரின் இலக்குமிகளை தோள்வலியால் கொண்டுவரும்போது அவ்விலக்குமிகளின்மையுடன் கூடிய கண்ணீர் தாரைகளோவென தோன்றுகின்றன. (மிகுதிபினவற்சியணி)

கஃ யமாத்தம் நஸ் ஸத்²மநி ஸந்நிக்ரிஷ்ட:

மந்³ர த்⁴வநி த்யாஜித யாமதூர்ய: ।

ப்ராஸாத்⁵ வாதாயந த்⁶ரி⁷ய வீசி:

ப்ரபோத்ய⁸ த்யர்ணவ ஏவ ஸுப்தம் ॥

56

(ப-ரை) ஆத்மந:¹=தன்னுடைய; ஸத்²மநி²=இல்லத்தில்; ஸுப்தம்³=படுத்த; யம்⁴=ஹேமாங்கத மன்னனும்; ஸந்நிக்ரிஷ்ட⁵வீட்டின் அருகில் உள்ளவனாதலால்; ப்ராஸாத்⁵=உப்பரிகைகளில்; வாதாயந⁶=பலகணிகள் வாயிலாக; த்⁶ரி⁷ய=காணப்படுகின்ற; வீசி:⁸=அலைகளுடைய; மந்³ரத்⁴வநி⁴=கம்பீரமான ஓசையால்; த்யாஜித⁹=விடுவிக்கப்பட்ட; யாம¹⁰=வெள்ளத்தின் முடிவைக் குறிக்க

ரூம்; தூர்ய = வாத்யங்களுடைய; அர்ணவ ஏவ = வருணனே;
ப்ரபோத்யதி = எழுப்புவதுபோல் இருக்கிறது.

(க-ரை) தன் நகரில் படுத்திருக்கும் ஹேமாங்கத மன்னனை அந்த உப்பிரிகை பலகணிகளின் வாயிலாக தென்படும் சமுத்திரன் காலத்தை அறிவிக்கும் பொருட்டு ஒவ்வொரு யாமத்திலும் வாசிக்கும் வாத்யங்களை மிஞ்சிய தன்னுடைய ஓசைகளில் தூக்கம் விழிக்கச் செய்கிறான். (இவனை சமுத்திரனே சேவிக்கும்போது மற்றவர்கள் சேவிப்பது அதிசயமன்று என்பது பொருள்). (விறுதோளணி)

க || அநேநஸாகம் விஹராம்புராரோ

ஸ்தீரேஷு தாளீவந மர்மரேஷு ।

தீவீபாந்தராரீத லவங்கபுஷ்பை:

அபாக்ரித ஸ்வேதலவா மருத்பி: ॥

57

(ப-ரை) அநேநஸாகம் = இந்த ஹேமாங்கத ராஜாவுடன்; தாளீவந = பனை தோப்புகளால்; மர்மரேஷு = சலசலப்பு சத்தஞ் செய்யும்; அம்பு ராரோ = கடலின்; தீரேஷு = கரையில்; தீவீப அந்தர = வேறு தீவுகளால்; அரீத = கொண்டு வரப்பட்ட; லவங்க புஷ்பை = கிராம்பு பூக்கள் உள்ள; மருத்பி: = காற்றுகளால்; அபாக்ரித = போக்கிய; ஸ்வேதல வாஸதி = வியர்வைத் துளிகளுடன் கூடியவளாய்; த்வீ விஹார = நீ சஞ்சாரஞ்செய்.

(க-ரை) நீ இவ்வரசனோடு கூடி, இலைகளால் சலசல ஓசை எழுப்பும் பனைமரங்களுடைய கடற்கரையில் பிறதீவுகளிலிருந்து லவங்கப்பூ வாடையைக் கொண்டுவரும் காற்றை அனுபவித்துக் கொண்டே இருக்கலாம். (தகுதியணி)

க || ப்ரலோபிதாப யாக்ரிதி லோபநீயா

விதீர்ப்ராரஜா வரஜா தபைவம் ।

தஸ்மா த்பாவர்த்த தூரக்ரிஷ்டா

நீத்யேவ லக்ஷ்மீ: ப்ரதிகூல னைவாத் ॥

58

(ப-ரை) ஆக்ரிதி லோபநீயா = அழகால் ஈர்க்கத்தக்கத் தகுதி படைத்தவனாகிய; விதீர்ப்ராரஜா அவரஜா = போஜரானுக்குத் தங்கையான இந்துமதி; தயா = அந்த சுநந்தமதபால்; ஏவம் = இவ் விதமாக; ப்ரலோபிதாபி = தூண்டப் பட்டபோதிலும்; நீத்யா = தெய்வபத்தனத்தால்; தூரக்ரிஷ்டா = தொலைவுக்குக் கொண்டு

வரப்பட்ட; லக்ஷ்மீ=இலக்குமி; ப்ரதிகூல தை²வாத் இவ=எதிர்
மாறான தெய்வ பலமுள்ள மகன் போன்று; தஸ்மாத்=அந்த
ஹேமாங்கத மன்னனிடமிருந்து; அபாவர்த்த=பின்னுக்குத் திரும்பி
எனள்.

(க-ரை) ஒருவனால் தூரத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட
இலக்குமி தெய்வானுகூலமின்றி அவனை விட்டுச் செல்லும்
வண்ணம், அற்புதமான அழகுடைய இந்துமதி இவ்வரசனின் அருகி
லிருந்து விலகிச் சென்றாள். (விரியுவமையணி)

க || அதே¹ர க²ாக்¹யஸ்ய நாத¹ம்

தௌவாரிகீ தே²வ ஸரூப மேத்ய;

இத ஸ்கோராஷி விலோகயேதி

பூர்வா நுஸிஷ்டாம் நிஜக²ாத² பே²ாஜ்யாம் ||

59

(ப-ரை) அத¹=பிறகு; தெ²வாரிகீ=வாயில் காப்பாளான
சுநந்தை; தே²வஸரூபம்=தேவனுக்கு நிகரான; உரக²ாக்¹யஸ்ய=
நாகத்தின் பெயருடைய; புரஸ்ய=நாகபுரியின்; நாத¹ம்=
மன்னனை; ஏத்ய=அடைந்து; ஹே சகோராஷி=சகேரமெனும்
பறவை போன்ற கண்களுடைய ஓ, இந்துமதி! இத: = இங்கேயும்;
விலோகய=சவனி; இதி=என்று; பூர்வ அநுஸிஷ்டா=முன்
சொல்லியதுபோல்; பே²ாஜ்யாம் = இந்துமதியைப் பார்த்து;
நிஜக²ாத²=சொன்னாள்.

(க-ரை) பிறகு சுநந்தையானவள் தேவசமனான நாகபுரி
மன்னன் அருகிற் சென்று, சகோரம் போன்ற கண்களுடைய இந்து
மதியை நோக்கி, 'இங்கு சவனி' என்று கூறி முன்போல் கூறத்
தொடங்கினாள். (விரியுவமையணி)

க || பாண்ட்²யோய மம்ஸார்பித ஸம்ப²ஹாரா:

க்ஞப்தாங்க்²ராகே²ா ஹரிசந்த்²நே ||

ஆப²ாதி ப²ாலாதப ரக்த ஸாநு:

ஸநிர்ஹரோத்²க²ார இவாத்²ரி ராஜ: ||

60

(ப-ரை) ஆம்ஸார்பித=வாகுபுரிகளால் அலங்கரிக்கப் பட்டு;
ஸம்ப² ஹாரா=தொங்கும் முத்துமாலையுடைய; ஹரிசந்த்²ந=
சந்தனக் குழம்பால்; க்ஞப்தாங்க்²ராக்²=அங்கங்களில் பூசப்பட்ட;
அயம்=இந்த; பாண்ட்²யா=பாண்டிநாட்டரசன்; பால ஆதப=

இளம்பரிதியால்; ரக்தஸாறு=சென்னிறச் சாரலுடைய; ஸநிர்
ஜரோத்²காரை=மலையருவி வெள்ளம் பாயும்; அத்²ரிராஜ இவ=
மலையரசுபோன்று; ஆப²ாதி=பிரகாசிக்கின்றான்.

(க-ரை) வாகுபுரிகளிலிருந்து தொங்கும் முத்தாரங்களும்,
மலைய பருவத்தில் பிறந்த சந்தனம் பூசிய பாண்டியநாட்டு மன்னன்,
இளம்பரிதியால் சென்னிறமுடைய சாரல்களும், வெண்மையாய்
தோன்றும் அருவிதன் பாயும் மலையரசுபோல் ஒத்திருக்கிறான்.
(தற்குறிப்பணி)

சு || விந்த்²யஸ்ய ஸம்ஸ் தம்ப²யிதா மஹாத்²ரே

ந்நி²ஸேஷ பீதோஜ்ஜித ஸிந்து² ராஜை :

ப்ரீத்யாஸ்வ மேத²ாவ ப்²ரிதாந்த்²ர மூர்தே

ஸ்ஸௌ ஸ்நாதிகோ யஸ்ய ப்²வத்யக²ஸ்த்யை ||

61

(ப-ரை) விந்த்²யஸ்ய=விந்தியம் எனும் பெயருடைய;
மஹாத்²ரே=விருத்தி யடைந்துக்கொண்டுள்ள மலையை; ஸம்ஸ்
தம்ப²யிதா=நீக்குகின்ற; நி²ஸேஷ பீத=மீதியின்றி குடித்து;
உஜ்ஜித=விடப்பட்ட; ஸிந்து²ராஜை=சமுத்திரனுடைய; அக²ஸ்த்யை;
=அகத்திய முனிவன்; அ²ஸ்வமேத²=புரவி வேள்வியின்; அவப்²ரித
=தீஷைக்குப் பிறகு நடத்தும் சடங்கில் குளிப்பதால்; ஆர்த்²ர=
நனைக்கப்பட்ட; மூர்தே=உடலுடைய; யஸ்ய=எந்த பாண்டி
நாட்டின்; ப்ரீத்யா=சினேகிதத்தால்; ஸௌஸ்நாதிகை=நன்கு
குளிக்கின்றவன்; ப்²வதி=ஆகின்றான்.

(க-ரை) விந்திய மலையின் வளர்ச்சியைத் தடுத்து நிறுத்திய
வனும் கடல் நீரை மீதியின்றி குடித்து மறுபடியும் விட்டவனும்
ஆகிய அகத்திய முனிவன் இப்பாண்டி மன்னனின் புரவி
வேள்விக்குப் பிறகு நடக்கவேண்டிய அவப்பரிதமெனும் குளியல்
சரியாக நடந்ததா என்று நலம் விசாரித்தான். (அதாவது அம்மா
முனிவர் இவ்வரசனிடம் மிகுந்த பற்றும் அனுக்கிரகமும் உள்ளவர்
என்பதாம்). (கூடாமையணி)

சு || அஸ்த்ரம் ஹரா த்²ாப்தவதா து²ராயம்

யேநேந்த்²ர லோகாப ஜயாய த்ரிப்தை :

புரா ஜஸ்த்²ாந விமர்த்² ஸங்கீ

ஸந்த்²ாய ஸங்காதி²பதி ப்ரதஸ்தே ||

62

(ப-ரை) புரா = முன்பு; ஜநஸ்தீந = மக்கள் நிலையங்களுக்கு; விமர்தீ = உபத்திரவம்; ஸங்கீ = எண்ணிக்கொண்டிருந்தவனும்; தீரீப்த = செருக்குற்ற; லங்காதீபதி = இராவணன்; துரீரபம் = அரிதாய்; அஸ்தீரம் = பிரம்மாஸ்திரத்தை; ஹராதீ = பரமேசுவரனாலி; ஆப்தவதா = அடைந்த; யேந = எந்த பாண்டிய மன்னனுண்டோ அவனுடன்; ஸந்தீராய = சந்தி செய்துகொண்டு; இந்தீரலோக = துறக்கத்தினை; அபஜாய = வெல்வதற்கு; ப்ரதஸ்தீ = புறப்பட்டான்.

(க-ரை) இராவணன் தன் மக்கள் நிலையத்திற்கு கேடு வராவண்ணம் அவ்விடத்திற்குச் சமீபத்தில் பரமேசுவரனிடம் பிரம்மசிரம் என்னும் பாசுபதாஸ்திரத்தைப் பெற்றிருந்த பாண்டிய மன்னனுடன் சந்தி செய்துகொண்டு இந்திரனுடன் போருக்குச் சென்றான் (அதாவது இராவணனுக்குஞ் கூட வெல்ல முடியாதவன் என்பதாம்). (கூடாமையணி)

சு || அநேந பானொள விதிவத் கீரிஹீதே

மஹா குலீநேந மஹீவ குரீவீ ||

ரத்நாநு வித் தீர்ணவ மேகலாயா

தீர்ஸஸ் பத்ரீ பீவ தக்ஷிணாஸ்யா ||

63

(ப-ரை) மஹாகுலீநேந = நற்குடி பிறந்த; அநேந = இப் பாண்டிய மன்னன்; பானொள = உன் கையை; விதிவத் = முறைப்படி; கீரிஹீதேஸதி = பிடித்தால்; குரீவீ = பெரிதாய்; மஹீவ = பூமி போன்று; ரத்ந அநுவித் தீ = ரத்தினங்களால் விரிந்த; அர்ணவ = கடலே; மேகலாயா = ஒட்டியாணமாகக் கொண்ட; தக்ஷிணாஸ்யாதிஸா = தென்திசைக்கு; ஸபத்ரி = சக்களத்தியாக; பீவ = இருப்பாய்.

(க-ரை) ரத்தினங்களடங்கியுள்ள கடலிருக்கும் தென்திசை அரசனான இப்பாண்டியனைத் திருமணம் செய்துகொள்வாயேல் இவனுக்குப் பட்டத்து இராணி ஆவாய். (தொடர்நிலை செய்யுட் பொருட்பேரணி)

சு || தாம்பூலவல்லீ பரிணத்தீ பூகீந

ஸ்வேலா ததாலிங்கித் சந்தீ நாலு ||

தமால பத்ராஸ் தரணாலு ஸர்வத்

ப்ரஸீதீ ரத்நம் மலயஸ்தீலீஷு ||

64

(ப-ரை) தாம்பூலவல்லி = வெற்றிலைக் கொடி; பரிணத்தீ = நழுவிக்கொண்டுள்ள; பூக்கூஸ் = பாக்கு மரங்கள் உள்ள; ஏலாலதா = ஏலக்கொடிகள்; ஆலிங்கித = தழுவிக்கொண்டுள்ள; சந்தீ நாஸ் = பச்சிலை மரங்களின் இலைகளே படுக்கையாக கொண்ட; மலயஸ்தீலீஷு = மலய பருவத்தின் அச்செயற்கை நிலங்களில்; ஸர்வது = தவ்வப்போது; ரந்தம் = விளையாட; ப்ரஸீத = அனுசூல மானவளாக இரு.

(க-ரை) கமுது மரங்களைத் தழுவிக்கொண்டுள்ள வெற்றிலைக் கொடிகளும், சந்தன மரங்களை சூழ்ந்துள்ள ஏலக்காய் கொடிகளும் உள்ள மலய பருவத்தின் அச்செயற்கையிடத்தில் நீசகம் அனு பவிப்பாய். (முறையிற்படற்சியணி)

க || இந்தீவரஸ்யாம தநுர் ந்ரிபோஸௌ

த்வம் ரோசனா கௌர ஸரீரயஷ்டி : |

அந்யோந்ய ஸோபா பரிவ்ரித்தீயே வாம்

யோகஸ்தடித் தோயதீயோ நிவாஸ்து ||

65

(ப-ரை) அஸௌ = இந்த; ந்ரிப = பாண்டி நாட்டு மன்னன்; இந்தீவரஸ்யாம தநு = குவளையைப் போன்ற கறுத்த உடலுடையவன்; த்வம் = நீ; ரோசனா = கோரோசனைப் போன்ற; கௌர ஸரீரயஷ்டி = பசுமையான மெல்லிய உடலுடையவன்; தடித்தோயதீ = இவ = மின்னலும் மேகமும் போன்று; வாம் = உங்களிருவருக்கும்; யோக = சம்மந்தம்; அந்யோந்ய = ஒருவர்க்கொருவருடைய; ஸோபா = ஒளியின்; ப்ரிவ்ரித்தீயே = வளர்வதற்கு; அஸ்து =

(க-ரை) கறுங்குவளைப் போன்ற நிறமுடைய இளவரசனுக்கும்; கோரோசனைப் போன்ற பசுமை நிறமுள்ள உனக்கும் உண்டாகும் சம்மந்தம் மேகத்திற்கும் மின்னலுக்குமுள்ள சேர்க்கைப்போன்று மிகப் பிரகாசமாயிருக்கும். (தொகையுமையணி)

க || ஸ்வஸுர் விதீப்ரதிபதே ஸ்ததீயோ

லேபேந்தரம் சேதஸி நோபதேஸா :

திவாகராதிஸ்ஸா பத்தீ கோஸோ

நஷத்ர நகதீபம்ஸாநிவாடிந்தே ||

6

(ப-ரை) விதீர்பாதிபதே=போஜமன்னனுக்கு; ஸ்வஸா=தங்கையான இந்துமதியின்; சேதஸி=மனதில்; ததீயா=அந்த சுந்தரையின்; உபதேஸா=போதனைகள்; தீவாகர ஆதீஸந=சூரியனைக் கண்டதும்; பதீதகோஸே=முடியுள்ள மொட்டுக்கள் உள்ள; அரவிந்தே=தாமரைகளில்; நகூதர நாதாம் ஸூரிவ=சந்திரனின் கதிர்கள் போல்; அந்தரம்=அவகாசத்தை; நலேபே=அடையாது போயிற்று.

(க-ரை) சூரியன் இல்லாதபோது சந்திரன் கதிர்கள் தாமரை மொட்டில் நுழையாது போவதுபோல் இவ்வரசனைப் பற்றிய சுந்தரையின் வார்த்தைகள், விருப்பமிலா இருந்துமதியின் மதிக்குப் பிடிக்கவில்லை. (விரியுவமையணி அற்றம் விலக்கணி)

சு || ஸஞ்சாரிணீ தீபஸிகே¹ந ராத்ரௌ

யம் யம் வ்யதீயாய பதிம் வராஸா ।

நரேந்த்ர மார்க்²ாட்ட இவப்ர போதே³

விவர்ண பாவம் ஸஸூ⁴மிபால;

67

(ப-ரை) பதிம் வரா=பதியைத் தேர்ந்தெடுக்கும்; ஸா=அந்த இந்துமதி; ராத்ரௌ=இரவில்; ஸஞ்சாரிணீ=உலாவும்; தீபஸிகே¹ந=விளக்கின் ஒளி போல்; யம் யம்=எந்தெந்த அரசனை; வ்யதீயாய=தாண்டினனோ; ஸஸா=அந்தந்த; பூ²மிபாலா=அரசன்; நரேந்த்ரமார்க்²=ராஜவீதியில்; அட்ட இவ=கோட்டை வாயினின் மீதுள்ள வீடுகள் போல்; விவர்ண பாவம்=வண்ணங்கெட்டும், இருள் நிரம்பியும்; (உள்ளதுபோல்); ப்ரபோ³தே³=அடைந்தனர்.

(க-ரை) முன்னால் அடைப்பில்லாத அரசமாளிகையின் மேற்புற மாடியில் விளக்கை யெடுத்துச் செல்லும்போது பின்புறத்திற் இருள் சூழ்வதுபோல், இந்துமதி எந்தெந்த அரசனைத் தாண்டிச் சென்றானோ அந்தந்த மன்னனுடைய முகம் வெளுத்துவிட்டது. (தொகையுவமையணி)

சு || தஸ்யாம் ரகே¹ாஸ்ஸௌ நு ருபஸ்தி²தாயாம்

வ்ரிணீதவா நேதி ஸமாருலோ³பூ⁴த் ।

வா⁵மதரஸ் ஸம்ஸய மஸ்ய ப⁶ாஹு

கேயூர ப⁷ந்தே⁸ாச் ச⁹வ்ரிணீதத்¹⁰நோத்¹¹ ।

68

(ப-ரை) தஸ்யாம்=அந்த இந்துமதிதேவி; உபஸ்திதாயாம்=அருகில் வர; ரகே^௧ாஸ்ஸுநு=ரகுவின் மகனாய அஜமன்னன்; மாம் = என்னை; வ்ரிணீத = தேர்ந்தெடுப்பாளோ; நவா = இல்லையோ; இதி=என்று; ஸமாகுல: அ^௨தீ=ஐயங் கொண்டவனானான்; அஸ்ய=இந்த அஜமன்னனின்; வாமேதர=வலது; ப்^௩ாஹு=தோள்; கேபூரப^௪ந்தீ=வாகுபுரி இடத்தின்; உச்ச^௫வளிறைத=தோற்றத்தால்; ஸம்ஸ்யம்=ஐயப்பாட்டை; நுநோத^௬=போக்கியது.

(க-ரை) இந்துமதி தன் அருகில் வந்ததும் அஜமன்னவன் தன்னை அவள் தேர்ந்தெடுப்பாளோ மாட்டாளோவென ஐயங் கொள்ளவே அவனது வலப்பயம் அதிர்ந்த நற்சகுனத்தால் அந்த சந்தேகம் நீங்கியது. (நினைப்பணி)

க || தம் ப்ராப்ய ஸர்வாவயவாநவதீயம்

ந்யவர்த தாந்யோபக^௧மாத் குமாரீ ।

நஹி ப்ரபு^௨ல்லம் ஸஹகாரமேத்ய

வ்ரிஷாந்தரம் காங்க்ஷதி ஷுட்பதீ^௩ாளி: ௨

69

(ப-ரை) குமாரீ=இந்துமதி; ஸர்வாவயவ=எல்லா உறுப்புகளிலும்; அநவதீயம்=குற்றமற்ற; தம்=அந்த அஜராஜனை; ப்ராப்ய=அடைந்து; அந்ய=மற்றொரு அரசனை; உபக^௧மாத்=அடைவதற்கு; ந்யவர்தத=ஒப்பவில்லை; தத^௨ாஹி=அதாவது; ஷுட்பதீ^௩ாளி=வண்டுக்களின் கூட்டம்; ப்ரபு^௨ல்லம்=நன்கு மலர்ந்த; ஸஹகாரம்=மாமரத்தை; ஏத்ய=அடைந்ததும்; வ்ரிஷாந்தரம்=மற்றொரு மரத்தை; நகாங்க்ஷதி=விரும்புவதில்லை.

(க-ரை) வண்டுக்களின் கூட்டமானது சுவையுள்ள மாமரத்தை அடைந்தபோது மற்றொரு மரத்தை எவ்வாறு விரும்புவதில்லையோ அதுபோல் இந்துமதி எல்லா உருப்புக்களும் அழகாக உள்ள உடையையுடைய அந்த அஜமகாராஜனைப் பார்த்ததும் மற்றொரு மன்னனை நாட வேண்டுமென்ற எண்ணமற்றவளானாள். (தொகையுவுமையணி)

க || தஸ்யிந் ஸமாவேஸித சித்த வ்ரித்திம்

இந்து^௧ப்ரப^௨ா மிந்து^௩மதீ மவேக்ஷ்ய ।

ப்ராசக்ரமே வக்து மநுக்ர மஜ்ஜா

ஸஸிஸ்தரம் வாக்ய மிதீ^௪ம் கநந்த^௫ா

70

(ப-ரை) தஸ்மிந்=அந்த அஜமன்னனிடம்; ஸமாவேஸித சித்தவ்ரித்தம்=நிறுத்தப்பட்ட மனமுடைய; இந்துப்ரபாம்=சந்திரன் போன்ற ஒளியுடைய; இந்துமதிம்=இந்துமதி தேவியை; அவேஷப்=பார்த்து; அநுக்ரமஜ்ஞா=சொற்களின் முன்பின் வலியை அறிந்த; ஸுநந்தா=சுநந்தை; இத்ம்=சொல்லத்தக்க இந்த; ஸவிஸ்தரம்=வரலாற்றை; வக்தும்=சொல்ல; ப்ரசக்ரமே=தொடங்கினான்.

(க-ரை) சொற்றொடரின் முன்பின்னறிந்த சுநந்தை அஜமன்னனிடம் மனம் நாட்டியுள்ளவளும், முழுமதிபோல் அழகுள்ள வளுமாகிய இந்துமதியைக் கண்டு அவ்வரசனின் வரலாற்றை விளக்கத் தொடங்கினான். (உவமையணி)

க || இக்ஷ்வாகுவம் ஸ்ய: கருதே²ா ந்ரிபாணாம்

கருத்ஸ்த¹ இத்யாஹித லக்ஷணோ²பூ²த்.

காகுத்ஸ்த¹ ஸப்²த²ம் யத உந்நதேச்ச¹ா:

ஸ்லாக்²யம் த²தி²த்யுத்தர கோ²ஸலேந்த்²ரா: ||

71

(ப-ரை) இக்ஷ்வாகுவம் ஸ்ய: = இக்ஷ்வாகு அரசனுடையமரபில் சிறந்த; ந்ரிபாணாம் = அரசர்களில்; கருத²: = சிறந்த, ஆஹித லக்ஷண: = மேன்மையான குணங்களுடைய; கருத்ஸ்த¹ இதி = கருத்ஸ்தன் என்னும் அரசன்; அபூ²த் = இருந்தான்; யத் = எந்த கருத்ஸ்த மன்னனால்; உந்நதேச்ச¹ா: = நற்குணங்களுடைய; உத்தரகோஸலேந்த்¹ரா: = வடகோஸலை நாட்டிற்குதிபதிகளாகி திலிபன் முதலிய; ஸ்லாக்²யம் = புகழ் வாய்ந்த; காகுத்ஸ்த¹ ஸப்²த²ம் = கருத்ஸ்தன் என்னும் சொல்லை; த²தி² = பெறுகின்றனர்.

(க-ரை) இக்ஷ்வாகு மரபு அரசர்களில் சிறந்த குணமுடைய கருத்ஸ்த மன்னன் மரபில், அவனுக்குப் பின்னால் உதித்த குணாதிகமுள்ள வடகோசலையை ஆளும் மன்னர்கள்காகுத்ஸ்தர் களென்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றனர். (முறையிற்படற்சியணி)

க || மஹேந்த்²ர மாஸ்த¹ாய மஹோக்ஷருபம்

யஸ் ஸம்யதி ப்ராப்த பிநாகி லீல: |

சகார பானை டஸு²ராயக்²நாநாம்

க²ண்டஸ்த¹லீ: ப்ரோஷித பத்ரேக¹ா: ||

72

(ப-ரை) ய: = எந்த கருத்தில்த மன்னன்; ஸம்பதி = போரிடல்; மஹோஷுருபம் = பேரேறு போன்ற உருகொண்டு; ப்ராப்த பிநாகி லீலஸ்ஸத் = பரமேசுவரனாலடைந்த விளையாடல் உடையவனாய்; ப¹ாணை = பாணங்களால்; அஸுராங்க²நாநாம் = அரக்கப் பெண்க ளுடைய; க²ண்ட¹ஸ்த¹லீ = கன்னங்களில்; ப்ரோஷிதபத்ர ரேக¹ா = மகர பத்திரிகை பெணும் கோடுகள் கையுமாறு; சகார = செய்தான்.

(க-ரை) அந்த கருத்தில்த மாமன்னன் ஈசனைப் போல் பெரிய எருதுருவெடுத்த இந்திரன்மீது உட்கார்ந்து, பாணங்களால் அரக்கப் பெண்களின் பதிகளைப் பிரியச் செய்ததால் அலங்கார மற்றவர் களாகச் செய்தான். (ஒன்றற்கொன்றுதவியணி)

க || ஐராவ ணாஸ்ப¹ாலந வி¹ஸ்த¹ம்ய:

ஸங்க¹ட்டய ந்நங்க²த² மங்க²தே²ந |

உபேயுஷஸ்வாமபி மூர்த்தி மக²ர்யாம்

அர்த¹ாஸநம் கோத்¹ர பி¹தே²ாதி¹ திஷ்டெ¹ள ||

73

(ப-ரை) ய: = எந்த கருத்தில்த¹ அரசன்; ஐராவணாஸ்ப¹ாலந = ஐராவதம் தட்டுவதால் பாழடைந்த; அங்க²த²ம் = வாசுபுரியை; அங்க²தே²ந = தன்னுடைய வாசுபுரியால்; ஸங்க¹ட்டயந்ஸ்ந் = உரசிக்கொண்டு; ஸ்வாம் = தன்னுடைய; அக²ர்யாம் = சிறந்த; மூர்திம் = உடலை; உபேயுஷ: = அடைந்த; கோத்¹ரபி¹த²: = தேவேந்திரனுடைய; அர்த¹ாஸநம் = பாதி இருக்கையை; அதி¹திஷ்டெ¹ள = ஏறினான்.

(க-ரை) பிறகு, தேவேந்திரன் சுயரூபமெடுத்து ஐராவத¹த்தை மெள்ளத் தட்டிக் கொடுத்து, அதனால் ஏகிய வாசுபுரியுடன் சிங்கா தனத்தின் மீது உட்கார்ந்தபோது, கருத்தில்த மாமன்னன் இந்திர னுடன் பாதியாதனத்தில் தன் வாசுபுரியுடன் அவனது வாசுபுரியை உரசிக்கொண்டே உட்கார்ந்தான். (மிகுதினவிற்பியணி)

க || ஐாத: குலே தஸ்ய குலோரு கீர்தி

குலப்ரதீ²போ ந்ரிபதிர் தி²லீய: |

அதிஷ்ட¹ தே²ஸோந ஸதக்ரதுந்வே

ஸக்ராப்¹யஸ்யா விஜுவரித்தயே ய: ||

74

(ப-ரை) உருகீர்தி=அதிகப் புகழுள்ள; குலப்ரதீபம்=மரபிற்கு விளக்குப் போன்றவன்; திலீபம்=திலீபனென்னும்; நரபதி அரசன்; தஸ்ய=அந்த கருத்ஸ்த¹ அரசனின்; குலே=மரபில்; ஜாத கில=பிறந்தானன்றோ! யம்=எந்த திலீப மன்னன்; அக்ரப்யஸூரியா=தேவேந்திரனுடைய பொறாமை; விநிவ்ரித்தயே=போவதற்கு; ஏகோந்ரத க்ரதுத்வே=தொண்ணூற்றொன்பது வேள்விகள் உடைய எண்ணத்தில்; அதிஷ்ட¹ம்=இருந்தான்.

(க-ரை) அப்படிப்பட்ட கருத்ஸ்த அரச மரபில் குலவிளக்கமும் புகழுற்றவனும் ஆகிய திலீபன் பிறந்து தொண்ணூற்று ஒன்பது புரவி வேள்விகள் புரிந்து தேவேந்திரனுடைய அன்புக்காக நூறாவது யாகத்தை விட்டுக் கொடுத்தான். (காரணவராய்ச்சியணி)

கஃ யஸ்மிந் மஹீம் ஸாஸதி வாணிரீநாம்

நித்²ராம் விஹாராத்¹ பதே¹ க²தாநாம் ।

வாதோபி நாஸ்ரம்ஸயதி²ம் ஸுகாநி

கோ லம்ப²யே த²ஹரணாய ஹஸ்தம் ॥

75

(ப-ரை) யஸ்மிந்=எந்த திலீப மன்னன்; மஹீம்=பூமியை; ஸாஸதிஸதி=ஆண்டுக் கொண்டிருக்க; விஹாராத்¹பதே¹=விளையாட்டின் பாதியில்; நித்²ராம் க²தாநாம்=தூக்கம் அடைந்த; வாணிரீநாம்=பாடகிகளின்; அம்ஸுகாநி=துணிகளை; வாத அபி=வாயுவும்; நாஸ்ரம்ஸயதி=அசைக்கவில்லையோ; ஆஹரணாய=கவர்ந்துவிட; கோ=எவன்; ஹஸ்தம்=கைகளை; லம்ப²யேத்=நீட்டுவான்.

(க-ரை) அந்த திலீப மன்னன் ஆளுகையில் உலாவிடம் சென்றபோது வழியில் படுத்துத் தாங்கி மயங்கி கிடந்த பெண்களின் துகில்களை காற்றுகூட அசைக்கவில்லை. சொத்துக்களைக் கவர எவனும் கைநீட்டத் துணியவில்லை. (அதாவது விபசாரம், திருடு ஆகியவை இல்லாவிருந்தது). (மிதுதினவிற்சியணி)

கஃ புத்ரோ ரகு¹ஸ் தஸ்ய பத²ம் ப்ரஸாந்தி

மஹாக்ரதோ ஸ்வி²வஜித: ப்ரயோக்த: ।

சதுர்தி²கா வஜித ஸம்ப்²ரிதாம்யா

ம்ரித்பாத்ர ஸோஷா மகரோ த்விபூ²திம் ॥

76

(ப-ரை) விஸ்வஜிதஃ=விசுவசித் என்னும்; மஹாக்ரதோஃ=பெருவேள்விக்கு; ப்ரயோக்த=நடத்துகின்ற; தஸ்ய=அந்த திலீப மன்னனுக்கு; புத்ரஃ=மகனான; ரகுஃ=ரகுமன்னன்; பதம்=மாகாணத்தை; ப்ரஸாஸ்தி=ஆள்கின்றான்; யஃ=எந்த ரகுமன்னன்; சதுர்தி²க்=நான்கு திரைகளால்; ஆவரஜித=கொண்டு வரப்பட்டு; ஸம்ப்²ரிதா=வளர்க்கப்பட்ட; விபூ²தி=ஆக்கத்தை; ம்ரித்பாத்ர=மட்பாண்டமே; ஸோஷா=மிகுந்ததாய்; அகரோத்=செய்தான்.

(க-ரை) அந்த திலீபமன்னனுக்கு மகனான ரகுமன்னன் ராஜ்ஜியத்தை ஆண்டுகொண்டே 'விசுவஜித' என்னும் வேள்வியைப் நடத்தி நாற்றிசைகளை வென்று, கொண்டுவந்த பொருள்களையாவும் அந்த வேள்வியில் விரயம் செய்தான்; மட்பாத்திரங்களை மட்டும் திறுத்திக் கொண்டான். (பிரதிநிவீற்சியணி)

க || ஆருட¹ மத்²ரீம் ஸுத²தீ² ந்விதீர்ணம்

பு²ஜங்க²மாநாம் வஸதிம் ப்ரவிஷ்டம் ।

ஊர்த்²வம் க²தம் யஸ்ஸ ந சாநுப²ந்தி²

யஸஃ பரிச்சே¹த்து மியத்தயாலம் ॥

77

(ப-ரை) அத்²ரீம்=மலைகளை; ஆருட¹ம்=ஏறிய; உத²தீ²ந்=கடல்களை; விதீர்ணம்=தாண்டிய; பு²ஜங்க²மாநாம்=பாம்புக்கு; வஸதிம்=நிலையான பாதாள உலகத்தை; ப்ரவிஷ்டம்=நுழைந்த; ஊர்த்²வம்=துறக்கம் முதலிய உலகங்களை; க²தம்=அடைந்த; அநுப²ந்தி²சஃ=மக்காலத்தும் பரந்த; யஸ்ப=எந்த ரகுமன்னனுடைய; யஸஃ=புகழ்; இபத்தயாஃ=அதன் அளவை; பரிச்சே¹த்தம்=அளவிட; நாலம்=முடியாதது.

(க-ரை) மலைகளிலும், பூமியிலும், மேலுலகு, கீழுலகுகளிலும் முக்காலங்களிலும் நிலைத்துள்ளவாறு விரிந்திருந்த இந்த ரகுமன்னனுடைய புகழின் அளவை விளக்க முடியாதது. (மிகுதிநவீற்சியணி)

க || அஸௌ குமார ஸ்த மஜோநுஜாதஃ

த்ரிவிஷ்டப ஸ்யேவ பதிம் ஜயந்தஃ ।

கு²ர்வீம் து²ர்ம யோ பு²வஸஸ்ய பித்ரா

து²ர்யேணத²ம் யஸ் ஸத்²ரிஸம் பி²ப²ந்தி ॥

78

(பரை) அஸை=இந்த; அஜு=அஜன் என்கிற பெயருடைய குமாரை = மகன்; த்ரிவிஷ்டபஸ்ய=சொங்குத்திற்கு; பத்ம்=அரசனாகிய; தேவேந்திரனின்; ஜயந்த இய=ஜயந்தன் போன்று; தம்=அந்தரகுமன்னனை; அநுஜாத்=அடுத்து பிறந்தான்; த்ம்ய=கற்கும் நிலையிலுள்ள; ய=எந்த அஜுன்னன்; குர்வீம்=பெரிதாய்; புவநஸ்ய=புனியின்; குர்யேந=வெகுகாலமாக அரசபாரத்தை சுமந்துக் கொண்டிருந்த; ப்ரீர=தந்தையாகிய ரகுமன்னனுடன்; ஸத்ரிபம் ய்தாதத்ர=இணையாக; ப்ரீப்ரீதி=தாங்குகின்றான்.

(க-ரை) இந்த அஜமன்னன் துறக்கத்தின் அரசனான தேவேந்திரனுடைய மகன் ஜயந்தனைப் போன்று பிறந்து வெகு காலமாக, அரசபாரம் தாங்கி தந்தையாருக்கு நிகராக இளவரசனாய் அரசுகாரியங்களை நடத்துகிறான். (தொகையுமையணி)

க || குலேந காந்த்யா வயஸா நவேந

குணைஸ்ச தைஸ்தை ர்விநய ப்ரதீர நை :

த்வா மாத்ந ஸ்துல்ய மமும் வ்ரிணீஷ்வ

ரத்நம் ஸமாகச்சது காஞ்சநேந ||

79

(ப-ரை) குலேந=மறபினால்; காந்த்யா=அழகால்; நவேந வயஸா=புது இளமையால்; விநயப்ரதீநை=அடக்கமே முதலாகக் கொண்ட; தைஸ்தை=அந்தந்த; குணைஸ்ச=சீலமுதலாய குணங்களாலும்; ஆத்மநை=உனக்கு; துல்யம்=நிகரான; அமும்=இந்த அஜமன்னனை; த்வம்=நீ; வ்ரிணீஷ்வ=தேர்ந்துக் கொள்; ரத்நம்=இரத்தினம்; காஞ்சநேந=பொன்னுடனும்; ஸமாகச்சது=சம்மந்தம் கொள்ளட்டும்.

(க-ரை) குலம், அழகு, நவயௌவனம், அடக்கம், நற்சபரவம் முதலிய உயர்குணங்களுடையவனும், உனக்கு நிகரானவனும் ஆகிய இம்மன்னனை, நீ தெரிந்தெடுத்துக்கொள். இவ்விரு சேர்க்கையும் பொன்னுடன் மணி சேர்ந்தது போல் நன்றாக இருக்கும். (தொகையுமையணி)

க || ததஸஸுநந்தீர வசனநாவஸாநே

ஸஜ்ஜாம் தநூக்ரித்ய நரேந்தீரகஸ்யா :

த்ரிஷ்ட்யா ப்ரஸாதீரமலயா குமாரம்

ப்ரத்யக்ரஹி த்ஸம்வரண வ்ரஜேவ ||

80

(ப-ரை) தத¹=பிறகு; ஸ¹நந்த²ா வசநாவஸாதே=சுநந்தை சொன்ன பிறகு; நரேந்த்²ர கந்தா¹=இந்துமதி; லஜ்ஜாம் தநாக் ரித்ய=கொஞ்சம் வெட்கத்துடன்; ப்ராஸா²த அமலயா=மனத் தூய்மையோடு கருணையுள்ள; த்ரிஷ்ட்யா=பார்வையுடன்; குமா ரம்=அவ்வரச குமாரனுக்கு; ஸம்வரண வ்ரஜேவ=சுயம் வரம் செய்ய யும் மாலையிட; ப்ரத்யக்²ரஹித்=சம்மதித்தாள்.

(க-ரை) சுநந்தை அவ்வாக்கியங்களை கூறிய பிறகு இந்துமதி சற்றே வெட்கமடங்கியவளாம், கருணையுள்ள பார்வையோடு சுயம் வரத்துப் பூமாலையைப் போடுவதற்கு சம்மதித்தாள்- (அதாவது புன்னகைப் பூத்த முகத்துடன் அவனை நோக்கினாள். (நிஷ்வின விர்சியணி)

க || ஸா யூநி தஸ்மி ந்நபி¹லாஷ ப²ந்த³ம்

ஸாஸாக ஸாலீ நதயா ந வக்தும் ।

ரோமாஞ்ச லக்ஷயேண ஸக²ாத்ர யஷ்டிம்

பி¹த்வா நிராக்ராம த்²ராள கே³யா ||

81

(ப-ரை) ஸா=அவ்விந்துமதி தேவி; யூநி=இளம் வயதின னான; தஸ்மிந்=அந்த அஜமகாராஜனிடம்; அபி¹லாஷப²ந்த³ம்=அன்பைப் பிணைக்க; ஸாலீநதயா=வெட்கத்துடன்; வக்தும்=சொல்வதற்கு; நஸாஸாக=திறமையற்றவளாக ஆனாள்; தத¹ாபி=ஆயினும்; அராளகே³யா=வளைந்த கூந்தலுடைய இந்துமதி தேவியின்; ஸ¹=அன்பெனும் பிணைப்பு; ரோமாஞ்ச=மயிர்கூச்ச லின்; லக்ஷயேண=குறிப்பால்; க²ாத்ரயஷ்டிம்=கொடிமரம் போன்ற உடலுடன்; பி¹த்வா=பிளந்துகொண்டு; நிராக்ராமத்=புறப்பட்டு வந்தாள்.

(க-ரை) அந்த இந்துமதி இளம்வயதினான அஜமகாராஜ னிடம் தனக்குண்டாகிய விருப்பத்தை வெட்கத்தால் கூறமுடியாதவ ளானாள். ஆயினும், அவளுடைய அன்பின் பிணைப்பு மிக மகிழ்ச் சியுடன் கூடியதால் அவளுக்கு உண்டான மயிர்கூச்சல் வெளிப்படுத் தியது. (பதப்பொருட்காட்சியணி)

க || தத²ாக²தாயாம் பரிஹாஸ பூவம்

ஸக¹யாம் ஸகீ¹ வேத்ரப்¹ரிதா ப¹ப¹ாஷே ।

ஆர்யே வ்ரஜா வோந்யத இத்ய தை¹நாம்

வதூ¹ஸஸ்யா குடிலம் த²த²ா ||

82

(ப-ரை) ஸக்¹யாம் = தோழியாகிய இந்துமதி; தத¹ர = அவ்வாறு ஆக²தாயாம் ஸத்யாம் = அன்பு கொண்டவளாக; ஸகீ¹ = தோழியாகிய; வேதரப்¹ரிதா = பிரம்பை வைத்திருந்த சுநந்தை; ஹே ஆர்யே! = ஓ இந்துமதி; அந்பத¹ = பிறவரசனை நோக்கி; வ்ரஜாவ¹ = போகலாம்; இதி = என்று பரிஹாஸ பூர்வம் = விளையாட்டாக; ஆப்¹பீரோஷே = கூறினாள்; அத¹ = பிறகு; வதூ¹ = இந்துமதி தேவி; ஏநம் = இந்த சுநந்தையை; அஸுயா = கோபத்துடன்; குடிலம் யத¹ாதத¹ர = கலக்கத்துடன்; த²த²ர்ஸ = பார்த்தாள்.

(க-ரை) இந்துமதி இவ்விதம் அன்புகொண்டிருக்க, சுநந்தையானவள் வேடிக்கைக்காக மற்றோர் அரசகுமாரனிடம் 'போகலாமா' என்று கூறினாள், இந்துமதியை நோக்கி. அந்த வார்த்தைக்கு இந்துமதி சகியாதவளாய், சுநந்தையை பொறாமைபுடன் பார்த்தாள். (சிறப்பணி)

க. ஸாக்ரூர்ண கெ²ளரம் ரகு²நந்த² நஸ்ய

த²ராத்ரி கராப்²யாம் கரபே²ரப மோரு: ।

ஆஸஞ்ஜயாமாஸ யத¹ர ப்ரதே²ஸம்

கண்டே¹ கு²ணம் மூர்த மிவாநுராக²ம் ॥

83

(ப-ரை) கரப² உபம ஊரு = கையின் மேற்புறம் போன்ற தொடைகள் உடைய; ஸா = அந்த இந்துமதி தேவி; ரூர்ண கெ²ளரம் = ருங்குமம் பூசிய சிவந்த; மாலையை; மூர்தம் அநுராக²ம் இவ = உருவெடுத்த அன்பைப்போல்; த²ராத்ரி = செய்வித்தாயாகிய சுநந்தையின்; கராப்²யாம் = கைகளால்; ரகு² நந்த²நஸ்ய = அஜமன்னனுடைய; கண்டே¹ = கழுத்தில்; யத¹ர்ப்ரதே²ஸம் = இடம் தவறாது; ஆஸஞ்ஜயாமாஸ = அணிவித்தாள்.

(க-ரை) புறக்கைப் போன்ற தொடைகளுடைய இந்துமதி சுநந்தை வைத்திருந்த ருங்குமம் பூசிய சிவந்த மாலையை அவள் கையைப் பிடித்த வண்ணமே அன்போடு அஜமன்னனுடைய கண்டத்தில் ஏற்றத் தாழ்வின்றி அணிவித்தாள். (நிகழ்வினவிற்பியணி)

க. தயா ஸ்ரஜா மங்க²ள புஷ்பமய்யா

விஸாஸ வஷ்டஸ் ஸ்த¹ல மம்²யா ஸ: ।

அமம்ஸ்த கண்ட¹ர்பித பாஹு பாஸாம்

விதர்ப²ரஜாவரஜாம் வரேஸ்ய: ॥

84

(ப-ரை) வரேண்யை=தெரிந்தெடுக்கத் தக்க; ஸை=அந்த அஜமன்னன்; மங்குள புஷ்பமய்யா=இலுப்பை முதலிய மங்களகரமான பூக்களுடைய; விபால வக்ஷஸ்த¹ல=அகன்ற மார்பில்; லம்பியா=தொங்கும்; தயாஸ்ரஜா=அந்த மாலையால்; வித²ர்ப³ ராஜா வரஜாம்=போஜமன்னனுக்குத் தங்கையாகிய இந்துமதி தேவியை; கண்ட¹ார்பித=கழுத்தில் வைக்கப்பட்ட; ப³ாஹுபாஸாம்=புயங்க ளென்னும் கயிறுகளுடையவளாக; அமம்ஸ்த=எண்ணினான்.

(உ-ரை) தெரிந்தெடுக்கத் தக்க அஜமன்னன் இந்துமதி தன்னுடைய விரிந்த மார்பின்மீது தொங்கும்படி கழுத்தில் மங்களகரமான இலுப்பை முதலிய பூச்சரத்தைப் போட்டதால், அவளுடைய கைகளைத் தன் கழுந்தின் மேல் வைத்தது போலவும், தன்னைத் தழுவினதாகவும் எண்ணினான். (இன்பவணி)

சு|| ஸ்ரீந முபக²தேயம் கௌமுதீ² மேக³முக்தம்

ஜலநிதி¹ மநுருபம் ஜஹ்நுகந்யாஃ வதீர்ணா |

இதிஸம கு¹ணயோக³ ப்ரீதய ஸ்தத்ர பெளரா:

ஸ்ரவணகடு ந்ரிபாணா மேகவாக்யம் விவவ்ரு: ||

85

(ப-ரை) தத்ர=அந்த சுயம்வர மண்டபத்தில்; ஸமகு²ண=நிகரான குணங்களுடைய இந்துமதி அஜமன்னர்களின்; யோக³: கலப்பால்; ப்ரீதயை=மகிழ்வுற்ற; பெளர: =பட்டணத்து மக்கள்; இயம்=இந்த அஜமன்னன் அடைந்த இந்துமதி; மேக³முக்தம்=மேகங்களால் விடப்பட்ட; ஸ்ரீநம்=சந்திரனை; உபக²தா=அடைந்த; கௌமுதி²=வெண்ணிலாவுக்கு; அநுருபம்=நிகரான; ஜலநிதி¹ம்=சமுத்திரனை; அவதீர்ணா=பிரவேசித்த; ஜஹ்நுகந்யா=கங்கை; இதி=என்று(இவ்விதமாக); ந்ரிபாணாம்=அரசர்களுக்கு; ஸ்ரவணகடு=கேழ்க்கக்கடுமையான; ஏகவாக்யம்=ஒரு வகையான சொல்லை; விவவ்ரு: =தெளிவாய் சொன்னார்கள்.

(க-ரை) அந்த சுயம்வர மண்டபத்தில் எல்லா குணங்களாலும் நிகரான இந்துமதி அஜன்களுடைய தாம்பத்யத்தைக் கண்டு பட்டணத்து மக்கள் யாவரும் மகிழ்வடைந்தவர்களாய், இவள் சந்திரனையடைந்த வெண்ணிலா போன்றவள், தன்னையொத்த சமுத்திரனை கூடிய கெங்கை என்று ஏக வாக்கியமாக பலவிதங்களில் புகழ்ந்துக் கொண்டிருந்தனர். இவ்வாக்கியங்கள் பிறமன்னர்களின் காதுகளுக்கு கடுமையான அம்புகள் போன்றிருந்தது. (தொகையுலமையணி)

கா ப்ரமுதி²த வரபகஷ் மேகத ஸ்தத்

க்ஷிதிபதி மண்டல மங்யதோ விதாஹம்.

உஷஸி ஸரஇவ ப்ரபு¹ல்ல பத்²மம்

குமுத³வந ப்ரதிபந்ந நித்⁴ர மாஸீத் ||

86

இதி காளிதாஸ க்ரிதௌ ரகு⁵வம்ஸோ மஹாகாவ்யே ஷஷ்டஸ்

(ப-ரை) ஏகதஃ = ஒரிடத்தில்; ப்ரமுதித வரபகஷ் = மிகமகிழ்ந்த; மருமகனின் சாரார் உடைய; அந்யஃ = மற்றொரு இடத்தில்; விதாஹம் = குனியமான; தத் க்ஷிதிபதி மண்டலம் = அந்த அரசர் கூட்டம்; உஷஸி = வைகரையில்; ப்ரபு¹ல்ல பத்²மம் = நன்கு விரிந்த தாமரையுடைய; குமுத³வந = வெண்டாமரை வனங்களால்; ப்ரதிபந்ந = அடைந்த; நித்⁴ரம் = சுறுங்கிய; ஸர இவ = குளம் போன்று; ஆஸீத் = ஆயிற்று.

(க-ரை) அப்போது இந்துமதி தேவியை தேர்ந்தெடுத்த அஜ மன்னனுடைய சுற்றத்தார்களின் முகங்கள் வைகரையில் பூத்த தாமரையுடைய குளம் போன்று மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தன. பிற மன்னர்களுடைய முகங்கள் சுறுங்கிய வெண்டாமரைகளுடைய குளத்தின் பகுதியைப் போல் வெட்கமுடன் கூடியதாக இருந்தன. (ஒற்றை மணிமாலையணி)

இது காளிதாசராவியற்றப்பட்ட ரகுவம்சத்தில் ஆறாம் சருக்கத் திற்கு திருத்தணிவாழ் ஸ்ரீவித்யானந்தரெனும் செ ராமலிங்கா சாரியராவியற்றப்பட்ட தெளிவுரை.

ஆறாம் சருக்கம் முற்றிற்று.

ரகுவம்ச மகா காவீயம்

பொருளடக்கம்

முதலாம் சருக்கம்

வ. எ.	பொருள்	சு. எ.
1	பாயிரம்	1
2	விளக்கத்தின் முன்னுரை	1
3	கவியடக்கம்	2
4	சூரிய வம்ச வருணனை	5
5	புலவர் வணக்கம்	10
6	மனுவின் உற்பத்தி	11
7	திலீபன் பிறப்பு	12
8	திலீபன் குணவருணனை	13
9	திலீபன் சுதக்ஷிணையை மணத்தல்	31
10	மந்திரிகள் மீது பூபாரம் வைத்தல்	34
11	திலீபன் வசிட்டாச்சிரமம் போதல்	35
12	ஏகரத குணவருணனை	35
13	இயற்கையின் வருணனை	38
14	வசிட்டாச்சிரமம் அடைதல்	48
15	வசிட்டாச்சிரம வருணனை	49
16	தேர்விட்டிறங்குதல்	51
17	அவர்கட்கு ரிஷிகள் வரவேற்பு	55
18	வசிட்டரைக் காணுதல்	56
19	வசிட்டரின் ஆசி பெறுதல்	57
20	வசிட்டர் நலம் விசாரித்தல்	58
21	திலீபன் தன்னலங் கூறுதல்	59
22	திலீபன் மகப்பேறில்லாமைக்கு வருந்துதல்	61
23	வசிட்டரின் மகத்துவ வருணனை	65
24	திலீபனுக்கு மகப்பேறின்மைக்குக் காரணம் அறிவித்தல்	74
25	நந்தினி வணத்திலிருந்து வருதல்	82
26	நந்தினியின் குணவிளக்கம்	83
27	நந்தினியின் சேவை விளக்கம்	88
28	வசிட்டர் ஆசி கூறுதல்	91

29	வசிட்டரின் ஆணை ஏற்றல்	92
30	திலீபனுக்கு சொகரியம் செய்தல்	94
31	திலீபன் இரவை கழித்தல்	9

இரண்டாம் சருக்கம்

1	திலீபன் பசுவை சேவித்தல்	1
2	திலீபனை பசு சோதித்தல்	26
3	மாயாசிங்கம் பசுவை பிடித்தல்	26
4	நந்தினியின் கதறல்	28
5	திலீபன் சிங்கத்தைக் காணுதல்	29
6	திலீபன் வில்லேந்துதல்	30
7	திலீபன் தோளசையாமை	31
8	தோளசையாமைக்கு வருந்துதல்	32
9	சிங்கம் தன் தோள்வலிமையை நவீறுதல்	33
10	நந்தினியை விட்டு தன் உடலைப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு திலீபன் வேண்டுகல்	41
11	நந்தினியை விட்டு உன்னுடலைக் காத்துக் கொள்ள என சிங்கம் கூறுதல்	43
12	சிங்கவாக்கிற்கு எதிரொளி குகையிலிருந்து வருதல்	51
13	நந்தினியைக் காத்தல் அவசியம் என்று கூறி தன்னுடலைப் பெற்றுக் கொள்ளும்படி வேண்டுகல்	52
14	சிங்கத்தின் அனுமதியால் திலீபன் தன் உடலை அர்ப்பணித்தல்	59
15	பூமாரி பொழிதல்	60
16	நந்தினியின் சுருணை வருணனை	61
17	திலீபன் மகப்பேறு வேண்டுகல்	64
18	வரமளித்தல் முதலிய வருணனை	65
19	நந்தினி மகிமையை சுதஸுநனைக்கு அறிவித்தல்	68
20	திலீபன் நந்தினியின் பால் குடித்தல்	69
21	திலீப தம்பதிகளை பட்டணத்திற்கு அனுப்பி வைத்தல்	70
22	திலீபன் ஆசான் முதலியோர்க்கு வலம்வந்து புறப் படுதல்	71
23	திலீபனை நகரமக்கள் பார்த்தல்	73
24	திலீபன் அரசை ஏற்றல்	74
25	சுதஸுநனை கருதரித்தல்	75

மூன்றாம்சருக்கம

1	கருத்தரிப்பு வருணனை	1
2	மனைவியின் ஆசைகளை தாதியரால் அறிதல்	5
3	திலீபன் மனைவியின் ஆசைகளை நிறைவேற்றாதல்	6
4	கர்ப்பத்தின் அறிகுறிகள்	7
5	சீமந்தாதிகள் செய்தல்	10
6	கர்ப்ப காலத்தில் சுதஸிணையின் வருத்தங்கண்டு திலீபன் மகிழ்தல்	11
7	பிரசவத்திற்குமுன் திலீபன் மனைவியைப் பார்த்தல்	12
8	மகன் பிறத்தல்	13
9	சுப சகுணங்கள்	14
10	சிசுவின் வருணனை	15
11	சிசுபிறப்பை அறிவித்த தாதியருக்கு பரிசு வழங்குதல்	16
12	மகனைக் கண்டு மகிழ்தல்	17
13	ஜாதகருமம் செய்தல்	18
14	மங்கள வாத்த்தியங்கள் வருணனை	19
15	நாமகரணம் (பெயர் சூட்டல்)	21
16	மகனுடைய வளர்ச்சி	22
17	திலீபதம்பதியருக்கு மகனால் உண்டான மகிழ்ச்சி	23
18	ரகுவுக்கு கல்வி கற்பித்தல்	28
19	உபநயனத்தின் பின் கல்வி பயிற்றுவித்தல்	29
20	ரகுவுக்கு இளமை தோன்றுதல்	32
21	திருமணம்	33
22	ரகு தந்தைவிட குணங்களால் மிஞ்சி இருத்தல்	34
23	ரகு இளவரசனாதல்	35
24	திலீபன் ரகுவின் உதவியால் தொண்ணூற்றொன்பது யாகம் முடித்தல்	38
25	இந்திரன் நூறாவது புரவியை கவர்ந்து செல்லுதல்	39
26	நந்தினியைக் காணுதல்	40
27	ரகு இந்திரனைக் காணமுடிதல்	41
28	இந்திரனும் ரகுவும் உரையாடல்	44
29	ரகு இந்திரன் போர்	53
30	ரகுவின் வீரத்திற்கு இந்திரன் களித்தல்	62
31	குதிரையை விடுவித்து வேறுவரம் கோரும்படி இந்திரன் வேண்டுதல்	63

32	தன் தந்தையின் வேள்வி நிறைவுற இந்திரனை வேண்டுதல்	64
33	இந்திரன் அவ்வாறே வரமளிக்க ரகு திரும்பி செல்லுதல்	67
34	ரகுவைக் கண்டு திலீபன் மகிழ்தல்	68
35	திலீபன் வானப்பிரஸ்தம் ஏற்றல்	70

நான்காம் சூக்தம்

1	அரசை ஏற்ற ரகுவின் வருணனை	1
2	கூதிர்கால வருணனை	14
3	ரகுவின் போர் யாத்திரை வருணனை	15
4	ரகுவின் திக்விஜய யாத்திரை	16
5	கிழக்கில் சிங்களநாட்டை வெல்லுதல்	38
6	கலங்கள் உதவியால் வந்த வங்க நாட்டரசர்களை வெல்லுதல்	38
7	யானைகள் உதவியால் கபிலாநதியைக் கடந்து களிங்கத்தை வெல்லுதல்	38
8	ரகுவின் படைகள் தென்னங்கள் உண்ணுதல்	42
9	களிங்கமன்னன் பொருளைக் கவர்தல்	43
10	தென்திசையில் காவேரியில் நீராடுதல் வர்ணனை	45
11	பாண்டி நாட்டை வெல்லுதல்	49
12	ஸஹ்ய பருவதம் அடைதல்	51
13	ரகுவின் படை வருணனை	53
14	கேரளப் பெண்கள் ஓடுதல்	54
15	வழியில் நடந்தது பற்றி	56
16	பாரசீகம் வெல்லப்பட்டதால் அந்த காட்டுமக்கள் சரணடைதல்	59
17	ரகுவின் படைகள் திராட்சை சாராயம் அருந்தி களைப்பாறுதல்	65
18	வடதிசை நோக்கிப் போதல்	63
19	புரவிகள் புரளுதல்	67
20	ஹுணர்களை வெல்லுதல்	68
21	காம்போஜர்களை வெல்லுதல்	69
22	இமயமலை ஏறும் வருணனை	71
23	உற்சவ கணங்களை வெல்லுதல் முதல் அவர்கள் பாடினதீராக.	77
24	இமயத்திலிருந்து இறங்குதல்	80

25	பிராக்ஜோதிடத்தின் வருணனை	81
26	காமரூப மன்னன் யானைகளை சமர்ப்பித்து ரகுவை வணங்குதல்	83
27	ரகு தன் பட்டணம் நோக்கிப் புறப்படுதல்	85
28	விசுவஜித்யாகம் செய்தல்	86
29	அரசர்களை வழியனுப்புதல்	87
30	போகும்போது அரசர்கள் ரகுவின் அடிகளுக்கு வணங்குதல்	88

ஐந்தாம் சருக்கம்

1	கௌத்ஸன் குருதக்ஷிணைக்காக ரகுவிடம் வருதல்	1
2	ரகுவின் வரவேற்பு	2
3	கௌத்ஸன் நலம் விசாரித்தல்	3
4	கௌத்ஸன் வேறு அரசனை இரவ எண்ணிப் போதல்	12
5	ரகு கௌத்ஸன் பிரயாணத்தை நிறுத்தி தேவைப் பொருள் பற்றி வினவுதல்	18
6	கௌத்ஸன் ரகுவை வற்புறுத்த விரும்பாததை உணர்த்தல்	19
7	கௌத்ஸனுக்கு வேண்டிய பொருளைப் பெற ரகு முயற்சித்தல்	27
8	ரகு குபேரனிடம் செல்ல விழைதல்	28
9	கருஷூலம் நிறைந்ததென அதிகாரிகள் அறிவித்தல்	29
10	கௌத்ஸனுக்குப் பொன்னெலா மளித்தல்	30
11	ரகு-கௌத்ஸர்களின் வியப்பு	31
12	ரகுவை புகழ்ந்து கௌத்ஸன் ஆசி கூறுதல்	32
13	ரகு மகப் பேறடைதல்	35
14	மகனுக்குப் பெயர் சூட்டல்	36
15	தந்தை மகன்களின் உருவ ஒற்றுமை	37
16	அஜன் இளவரசு பட்டத் தகுதி	38
17	போஜமன்னன் சுயம்வரத்திற்காக தூது அனுப்புதல்	39
18	ரகு அஜனை அனுப்பிவைத்தல்	40
19	வழியில் போஜனால் அஜனுக்குச் செய்யப்பட்ட வசதிகள்	41
20	நருமதை யாற்றங்கரையில் படைகளை நிறுத்துதல்	42

21	நகுமதை யாற்றிவிருந்து யானை எழுதல்	48
22	அஜனின் படைகள் கலக்கமடைதல்	49
23	அந்த யானை மீது அஜன் கணைகள் தொடுத்தல்	50
24	யானை கந்தருவ உருவடைதல்	51
25	கந்தருவன் தன் வரலாற்றைக் கூறுதல்	52
26	கந்தருவன் சம்மோகனாஸ்திரம் பெறும்படி அஜனை விழைதல்	56
27	அஜன் அஸ்திரத்தைப் பெறுதல்	59
28	அஜனிடம் கந்தருவன் விடைபெறுதல்	60
29	போஜன் அஜனை வரவேற்றல்	61
30	போஜன் உச்சாரம்	62
31	இந்துமதியை நினைத்து விழித்திருத்தல்	64
32	வந்திகள் அஜனை எழுப்புதல்	65
33	அஜன் விழித்தெழுதல்	75
34	அஜன் சுயம்வர மண்டம் அமடதல்	76

ஆறாம் சருக்கம்

1	அஜன் மேடைகள் மீதுள்ள அரசர்களைக் காணுதல்	1
2	அரசர் அஜனைப் பார்த்து இந்துமதி மீது ஆசை விடுதல்	2
3	அஜன் மேடையேறி அமர்தல்	3
4	அரசவையினரின் ஒளிவருணனை தொடர்ந்து அஜனுடைய மிகுந்த ஒளியை வருணித்தல்	5
5	வந்தி மாகதர்களின் புகழ்பாடல்களுக்கிடையில் இந்துமதி மேடைப் பிரவேசம்	8
6	இந்துமதி மீது அரசர்கள் மனம் நாடுதல்	10
7	அரசர்கள் செய்த சேட்டைகள்	12
8	இந்துமதிக்கு அரசர்களைப்பற்றி சுந்ததை கூறும் விளக்கங்கள்	20
9	இந்துமதி தங்களைத் தாண்டிச் செல்லும்போது அரசர் வருத்தம்	67
10	அஜனுக்கு சுபஞ்சகம் காணல்	68
11	இந்துமதி வேறரசனிடம் செல்ல விரும்பாமை	69
12	அஜன் வரலாற்று வருணனை	70
13	இந்துமதி பற்று உன் நோக்குதல்	80
14	மற்றோரரசனிடம் செல்லலலாமா என்ற சுந்ததையை கடிந்து நோக்குதல்	81

15	அஜனுடைப கழுத்தில் இந்துமதி பூ மாலை அணிவித்தல்	82
16	அஜன் இந்துமதியின் கைப்பட்ட சுகம் அனுபவித்தல்	83
17	அஜன் இந்துமதிகளைக் கண்டு அரசர்கள் பொறாமைப் படுதல்	84
18	அஜனைச் சார்ந்தவர்களின் இன்பமும், மற்ற மற்ற அரசர்களின் துன்பம் பற்றி கூறுதல்	85

ரகுவம்ச சுலோகங்களின் குறிப்பு

சுலோகம்	பக்க
அகார்ய சிந்தா	218
அதிப்ரபுந்த	14
அதோய மந்த	89
அத ¹ நயந	82
அத ¹ ப்ரஜாநா	48
அத ¹ ப்ரதே ² ாஷே	41
அத ¹ ப்ரப ² ாவோ	185
அத ¹ யந்தார	21
அத ¹ வாக்ரித	2
அத ¹ வி ² மவ	98
அத ¹ ஸவிஷய	120
அத ¹ ஸ்துதே	202
அத ¹ ாங்க ² த ² ாஸ்ஸிஷ்ட	226
அத ¹ ாங்கராஜா	216
அத ¹ ா த ¹ ர்வ	27
அத ¹ ாதி ² ஸிரியே	173
அத ¹ ாந்த ² காரம்	67
அத ¹ ாப ² ய யர்ச்சய	17
அத ¹ ாஸ்ய நே ² ாத ² ாந	101
அதே ¹ ப்ஸிதம் ப ² ர்து	84
அதே ¹ ஸ்வரேண	178
அதே ¹ க தே ² நோரப	68
அதே ¹ ாப நீதம்	99
அதே ¹ பரிஷ்டா	180
அதே ¹ ாஸ்ய மஸ்வ	110
அதே ¹ ார க ² ாக் ¹ யஸ்ய	229
அதே ¹ ாஷ்டர் வாயீ	178
அதூ ² ர வர்த்திநீம்	89
அத ² யாஸ்ய சாம்ப ² :	225
அநம்ராணாம்	186
அநாக்ரிஷ்டஸ்ய	12
அநேநசே திச்ச ¹ ஸி	211

அநேந பர்யாஸ	218
அநேந பாணென	281
அநேந பூநா	216
அநேந ஸாகம்	228
அந்யேத் ² புராத்மா	56
அவநீத ஸிர	147
அபிப்ரஸந்தேந	168
அப்யக் ² ரணீர் மந்த்ர	160
அப்ய பூயத	144
அப்யுத்தி ¹ தாக் ² நி	25
அமம்ஸ்த சாதேந	98
அமும் புர:	61
அமோச்ய மஸ்வம்	118
அயோத ² தேக்ரி	220
அரிஷ்டஸ்ய்யாம்	91
அலம் மஹீபால	60
அலம் ஹ்ரியா	188
அவகாஸம் கிலோ	145
அவஜா நாளி	84
அவா கிரந்	188
அவந்தி நாதே ¹ ஈய	215
அஸங்க ² மத் ² ரி	117
அஸஹ்ய பீட ² ம்	82
அஸஹ்ய விக்ரம்:	
அஸௌ குமார:	288
அஸௌ மஹாகாள	216
அஸௌ மஹேந்த் ² ராதி ²	226
அஸௌ ஸரண்ய:	209
அஸ்யப்ரயாதேணஷு	215
அஸ்யாங்க ² லக்ஷ்மீ:	220
அஸ்த்ரம் ஹரா	280
அகார ஸத் ² ரிஸ:	7
ஆகீர்ண ரிஷி	28
ஆகுஞ்சி தாக் ² ரா	208
ஆதபாத்யய	24
ஆதார ப ² ந்த்	161
ஆபாத ² பத் ² ம	121
ஆபீந பாரோ	82

ஆயோத ² நேக்ரிஷ்ண	
ஆருட ² மத் ² ரீந்	288
ஆஸாஸ்ய மந்யத்	176
ஆஸ்வாத ² வத் ² பி ² :	45
இக்ஷுச்சாய	180
இக்ஷ்வாகு வம்ஸ	186
இக்ஷ்வாகுவம்ஸ்ய:	285
இதி க்ஷிதீஸோ	120
இதி ஜித்வா	156
இதி ப்ரக ² ல்ப ² ம்	64
இதிப்ரக ² ல்ப ² ம் ரகு ²	108
இதிவாதி ² ந	87
இதி விஜ்ஞாபிதோ	88
இதி விரசித	197
இத்த ¹ ம் க்ஷிதீஸேந	78
இத்த ¹ ம் த் ² விஜேந	170
இத்த ¹ ம் ப்ரயுஜ்யா	176
இக்தம் வ்ரதம்	56
இத்யர்க் ² ய பாத் ² ரா	163
இத்யா ப்ரஸாத ² ா	40
இந்தீவர ஸ்யாம	282
ஈப்ஸிதம் தத ²	85
உத்திஷ்ட ¹ வத் ² ஸ	75
உபபந்நம்	27
உபாத்தவித ² யாம்	178
உபேத்ய ஸாதே ² ா	86
உமா வ்ரிஷாங்கௌ	95
உவாச த ² ாத்ரியா	97
ஏகாத பதரம்	67
ஏதாவ து ² க்த்வா	69
ஏதாவ து ² க்த்வா ப்ரதி	163
ஏவந்த யோக்தே	211
ஏவந்தயோர	189
ஐராவணாஸ்ப ² ா	283
கண்டு ² யமாநேந	62
கத ¹ ந்து ஸக்யோநு	71
ௌத்ர வந்தமா	16
கர்சித் ² கராப் ² யாம்	205

கட்சித் ² யத ¹ ாப ¹ ாக ²	208
காப்ய பி ¹ க் ¹ யா	22
காமங் கர்ணாந்த	127
காமல் ந்ரிபா:	209
காமரூபேஸ்வர	156
காம்பே ¹ ஜாஸ்ஸம	149
காயேநவாசா	161
கிந்து வ ¹ வாம்	30
கிமத்ர சித்ரம்	175
கிமப்ய ஹிம்ஸ்ய:	73
குமார ப் ¹ ரித்யா	90
குலேந காந்த்யா	239
குஸஸ்யாதா	207
கைலாஸகௌரம்	61
க்ரமேண வ்ஸதீர்ய	87
க்ரிய நிமத்தேஷ்வ	162
க்ரியாரப்பந்தா	210
க்வஸூர்ய	1
க்ஷதாத் கிலத்ரா	70
க ¹ ர்ஜூரி ஸ்கந்த	145
கு ² ரோஸ்ஸ த ² ாரஸ்ய	55
கு ² ர்வர்த ¹ மர்தீ ¹	171
கஜரீஹித ப்ரநி	139
க்ரிஹஸ்தத:	90
க்ராமேஷ்வாத்ம	21
சகம்பே தீர்த ¹	154
ச ¹ ாயா மண்டல	123
ஜக ¹ ாத ² ஸசநா	212
ஜநஸ்ய ஸாகேத	174
ஜநாய ஸுத் ² த ² ாந்த	92
ஜஹார சாந்யே	115
ஜாத:குலே	236
ஜுகே ² ா பாத்மாந	10
ஜனூநேந மௌநம்	11
ஜ்யாக ¹ ாத ரேகே ¹	
ஜாயாபந்த ¹ நிஷ்பந்த ²	219
தம் கர்ண ப்ருஷண	192
தம் தஸ்தி ¹ வாடஸம்	

தம் ப்ராப்யஸர்வா	234
தம் பூ ¹ பநிர் ப ¹ ாநு	
தம் விஸ்மிதம்	76
தம் வேத ¹ ாவித	
தம் ஸ்லாக்ய	
தம் ஸந்த:	
தத: பரந்தேந	104
தத: பரந்து	21
தத: ப்ரகோஷ்டே	115
தத: ப்ரஜாநாம்	102
தத: ப்ரதஸ்தே	148
தத: ப்ரஹஸ்யா	111
ததஸ் ஸமாநீய	76
ததஸ் ஸுநந்த ¹ ா	239
ததோகௌரீகு ¹ ரூம்	150
ததோ நிஷங்க ¹ ா	117
ததோ ந்ரிபாணாம்	208
ததோ ப்ரிகே ¹ ந்த் ¹ ர	58
ததோ யத ¹ ாவத்	168
ததோ வேலாதடே	189
தத் தத் ¹ பூ ¹ மி	22
தத்ர ஜந்யம்	153
தத்ர ஸ்வயம்வர	191
தத்ர ஹுணா	149
தத்ரா க்ஷோப் ¹ யம்	154
தத ¹ ா பிஸஸ்த்ர	116
தத ¹ ா க ¹ தாயம்	240
ததே ¹ தி காமம்	119
ததே ¹ தி ப்ரதிஐக் ¹ ரா	40
ததே ¹ தி தஸ்யா	172
ததே ¹ த் யுபஸ்ப்ரி ¹ ய	184
தத ¹ ங்க ¹ நிஷயந்த ¹	105
தத ¹ ங்க ¹ மக் ¹ ர்யம்	108
தத ¹ ந்யதஸ்தா	167
தத ¹ ந்வயே ஸுத்தி ¹	6
தத ¹ ாநநாம் ம்ரிதஸு	85
தத ¹ ா ப்ரப்ரித் ¹ யேவ	62
ததீ ¹ யமாக்ரந்தி ¹ த	67

தத் ¹ ரக்ஷ கல்யாண	63
தத் ² வல்குநா	193
தமங்க ² மாரோ	97
தமக்ரதஸ்	37
தமத் ² வரேவிஸ்வ	159
தமப்ர நந்த ² த்	179
தமர்ச் யித்வா	160
தமாதித் ¹ ய க்ரியா	27
தமாப த ¹ ந்தம	184
தமார்ய க் ² ரிஹ்யம்	60
தமாஹி தெளத்ஸுக்ய	81
தமீஸு காம	155
தம்வேத ² ா வித ²	15
தயாஸ்ரஜா	
தம்தஸ்திவா	190
தயாஹீநம்	82
தயோரூபாந்த	113
தயோர்ஜக்ரிஹ	26
தம்ஸ்லாந் ² ய	179
தத் ² வல்கு ² நா	
தம்பூ ² பதிர்	174
தவமந்திரக்ரிதோ	28
தம்கர்ணபூ ² ஷண	192
தவார்ஹதோ	164
தஸ்மாந் முச்யே	33
தஸ்மிந்ஷுணே	74
தஸ்மிந் நபி ² த் ² யோதி	217
தஸ்மிந் ஸமாவே	234
தஸ்மிந்வித ² ா நாதி	204
தஸ்மை ஸப் ² யா:	25
தஸ்மை ஸம்யக்	132
தஸ்ய தாக்ஷிண்ய	15
தஸ்யாங் ரஸந்நே	78
தஸ்ய ஸம்வ்ருத	10
தஸ்யாம் ரகே ² ா:	233
தஸ்யா: கு ¹ ரந்யாஸ:	43
தஸ்யாதி ² கார	191
தஸ்யா நீகர்ஷி	481

தஸ்பாத்வயே	219
தஸ்பா: ப்ரஸத்நே	221
தஸ்பா: ப்ரகாமம்	16
தஸ்பா மாத்மாது	68
தஸ்பால மேஷா	132
தஸ்யைக நாக்ஸ்ய	152
தஸ்யோத்ரிஷ்டதி	179
தஸ்யோப கார்யா	212
தாம் ஸைவ வேத்ரக்ர	61
தாம் தேவதா பித்ர	88
தாம் புண்பதர்ஸ	204
தாம் ப்ரத்யக்ஷீவ்யக்த	
தாமக்ர தஸ்தா	66
தாமத்திக ந்யஸ்த	189
தாம்பூலீநாம் தணை	281
தாம்பூல வல்லி	142
தாம்ர பர்ணீஸமேத	195
தாம்ரோத்ரேஷு	201
தாஸு ஸ்ரியாராஜ	187
தேரேகா த்வஜ	150
தேஷாம் ஸதர்ஸவ	201
தேஷாம் மஹார்ஹா	4
த்யாக்யஸம்ப்ரிதா	185
த்யாஜிதை: பீல	228
த்ரஸதேந தார்ஷ்பா	107
த்ரிலோக நாதோந	100
த்வசம் சமேத்யாம்	29
த்வயைவம்சிந்த்ய	87
தீநேஷு கச்சதஸு	112
திஸீப ஸுநோ:	122
திலீபாதத்தரம்	86
திவம் மருத்வாதி	91
திஸுப்ர ஸேது:	141
திஸிமந்த்யாயதே	196
திர்கேஷ்வரீ	18
துதேரஹக்யம்	188
த்விஷாம் விஷஹிய	14
த்வேஷ்யோபி ஸம்மத:	
தி	

தீநூர் ப்ரித்யோப்ய	48
தீர்ம லோப உயா	84
தீயஸ் ஸமக்கர	99
நபிலாநு யாயு:	
நப்ரஸே ஹேஸருத் தீர	155
நமே ஹ்ரியாம்ஸ	86
நயவித் ² பி ² நவே	126
நரேந்த்ரமூலா	108
நஸம்யதஸ் தஸ்ய	94
நிகி ¹ லாநுயுய	14
நித் ² ராவஸேந	193
நிதீ ² ந கீ ² ர்பீ ² மிவ	88
நியுஜ்யதம்	104
நி ² தி ² ஷ்டாங்கு ² ல	42
நி ² ர்ப ² ந்தீ ² ஸஞ்ஜாத	169
நி ² ர்வர்த்யதேயை	162
நி ² ர்வரிஷ்டலகு ² பி ²	128
நிவர்த்யராஜா	44
நிவாத பத் ² ம	92
நிவேஸ்ய வாமம்	206
நிஸம்ய தே ² வாநு	70
நிஸ்ஸேஷவிஷ்டா	181
நிஸர்கீ ² பி ² ந்நாஸ்பத ²	218
நீபாநவய:	222
நீவார பாகாதி	168
நூநம் மத்தபரம்	80
மாநம் மத்த:	
ந்ரிபந்த மாவர்த	225
நேத்ரவ்ரஜா:	202
பஞ்சாநாமபி	126
பயோத்ஸரிஷ்ட	148
பரஸ்பராஷி	19
பரஸ்பரேண	158
பர்யாப்தவர்ணாஸ்த	200
பரிகல்பிதஸாந்தித் ² ய	124
பவநஸ்யாநுகூல	20
பாண்டீ ² யோயமம்ஸா	229
பாரஸீகாம் ஸ்ததோ	146

பிது: ப்ரயத்நாத்	68
புண்டரீகாதபத்ர	128
புத்ரோ ரக்ஸ்தஸ்ய	287
புரந்த்ரஸ்ரீ:	82
புரஸ்க்ரிதா	58
புராஸ்க்ரமு	84
புருஷாயுஷ	29
புருஹுத	128
புருரோபகண்ட ¹ :	208
ப்ரிக்தஸ்துஷாரை	49
பௌரஸ்தாதேவ	185
ப்ரஜாநாமேவ	9
ப்ரஜாநாம்விந	12
ப்ரதாபோக்ரேதத:	184
ப்ரதி ஜக்ரஹ	188
ப்ரத்யப்ரவிச்சை ¹ வ	64
ப்ரத ² ஷிணாக்ரித்ய	
ப்ரத ² ஷிணைக்ரித்யஹு தம்	80
ப்ரமுதி ² தவர	243
ப்ரலோபிதாப்யா	228
ப்ரவேஸ்யசைநம்	180
ப்ரஸவைஸ்ஸப்த	181
ப்ரஸஸாரோத்யா	
ப்ரஸாத ² உதயா	130
ப்ரஸாத ஸு முகே ¹	129
ப்ரஸ்தி ¹ தாயாம்	
ப்ராத: ப்ரயாணா	173
ப்ராதர் யதே ¹ க்த	79
ப்ரிபாநு ராக ² ஸ்ய	88
ப ³ லைரத் ² யுஷிதா	140
ப ³ ாஹுப்ரதிஷ்ட ¹	59
ப் ³ ாஹமே முஹூர்தே	777
ப ³ க்தி: ம்ரதீஷ்யேஷு	168
ப ³ க்த்யா கு ² ரௌ	76
ப ³ யோத்ஸரிஷ்ட்ய	
ப ³ ல்லாபவர்ஜிதை:	147
ப ³ வதிவிந	197
ப ³ வாத பீத ² ம்	72

பீ ³ மகாத்தையர்நீப	8
பு ³ வம் கோஷ்ணை	37
பூ ³ தாநுகம்பா	68
பூ ³ ர்ஜோஷு மர்மரீ	151
பே ³ ாகி ³ வேஷ்டநமா	141
மக ¹ ாட்ஸ ப ³ ாஜாம்	101
மதங்க ³ ஸாபாத்	185
மத்தேப ³ ரத ³ ோ	145
மத்பரம் துர்ஸப ³ ம்	31
மதே ³ ாத ³ க்ரர:	130
மநுப்ர ப் ³ ரிதி	124
மநுஷ்யவாஹம்	203
மநோபி ³ ராமா:	19
மந்த ³ : கவி	2
மந்தே ³ ாத ³ கண்ட ¹ ா:	125
மருத் ப்ரயுக்தா	47
மருப்ரிஷ்ட ¹ ாநு	134
மஹேந்த் ³ ர மாஸ்த ¹ ாய	285
மஹோ ஷுதாம்	101
மாந்யஸஸமே	65
மாபூ ³ தாஸ்ரம்	18
முரஸாமாரு	144
யத ¹ ா ப்ரஹ்லாத ³	126
யத ¹ ா விதி ³	3
யத ³ ாச வ்ரித்தாந்த	118
யத ¹ ார்த்த ராஜந்ய	109
யமாத்மந:	227
யவநீமுக ¹	146
யஸ்மிந் மஹீம்	287
யஸ்யாத்ம கோ ³ ஹே	222
யஸ்யாவரேரத ³	223
யாவத் ப்ரதாப	195
யுவாயுக ³	102
ரகு ³ ர் ப் ³ ரிஸம்	116
ரகூணா மத்வ	5
ரகே ³ ா ரவஷ்டம்ப ³	112
ரஜ: கணை:	88
ரஜோபி ³ ஸ்யந்த ³	183

ரதேர்க்கிறீதா	199
ரதீங்க ¹ நாம்தோ	98
ராதீர் கீதா	92
ரூபம் ததே ¹ ஜஸ்வி	177
ரேக ¹ மாத்ர	8
லதா ப்ரதா நோ	46
லப்தீ ¹ ம்ரஸமத	187
லலா டோத ¹ ய	87
லோகாத்தர	82
வங்க ¹ நுத்க ¹ ய	186
வத்ஸஸ்யஹோமா	77
வத்ஸோத்ஸுகாபி	64
வதூ ¹ ர் ப ¹ க்திமதீ	40
வநாந்தராதுபா	28
வந்ய வ்ரித்திரிமாம்	89
வஸிஷ்ட ¹ தே ¹ நோ	62
வஸிஷ்டமந்த்ரோ	172
வாகீர்த ¹ விவ	1
வாமேதரஸ் தஸ்ய	69
வார்ஷிகம் ஸஞ்ஜஹா	128
விதே ¹ ஸ் ஸாயந்த	26
விநயந்தேஸ்ம	145
விந்தா த ¹ வஸ்ரமா	149
விந்த ¹ யஸ்ய ஸம்ஸ்த ¹	281
விப ¹ வஸுஸ்ஸா	103
விஸாஸிதீ விப ¹ ரம	207
விஸஸ்ர முந்நமே	151
விஷித ¹ லுப்த	105
விஸ்ரிஷ்ட பார்ஸ்வா	47
விஸ்ரஸ்தமம் ஸாத	208
வ்ரிந்தாச்ச ¹ த ¹ ம்	194
வைத ¹ ர்பி ¹ திர்தி ¹ ஷ்ட	200
வைவஸ்வதோமநு	116
வ்யாக ¹ த ரேகே	227
வயூடே ¹ ரஸ்கோ	6
வ்ரதாயதேநா	44
ஸதைஸ்த மக்ஷவா	106
ஸய்யாம் ஜஹத்யு	196
ஸரீரமாந்ரேண	166

ஸரீர ஸாதா ² த ² ப	84
ஸரைருத்ஸவஸம்	58
ஸஸம்ய துல்ய	151
ஸஸாமவ்ரிஷ்ட்யா	50
ஸஸிநமுபக ² தே	242
ஸஸம்ஸு ரஸ்வ	141
ஸஸ லோபம்:	182
ஸஸஸவே ² ப்யஸ்த	4
ஸ்ருதஸ்யாயா	95
ஸ்ரோணீப ² ந்த ² ர	20
ஸ்ரோத்ராபி ² ராம	80
ஸங்க் ² ராம நிர்விஷ்ட	214
ஸங்க் ² ராமஸ்துமுல:	147
ஸஞ்சார பூ ² தாதி	50
ஸஞ்சாரிணீ தீ ² ப	283
ஸந்தாந காமாய	77
ஸந்தா நார்த ² ாய	
ஸம்ப ² ந்த ² மாப ² ர	78
ஸம்ப ² ர வ்யப ² ர்தா	
ஸம்ருந் ² தசேஷ்ட	85
ஸம்ஹார விசேஷ	181
ஸஏவமுக்த்வா	111
ஸகீசகைர் மாருத	49
ஸகு ² ப்த மூல	132
ஸசாநுநீத:	186
ஸசாபமுத்ஸரிஜ்ய	115
ஸச்சி ¹ ந்நப ² ந்த ²	183
ஸஜாத கர்ம	93
ஸதத்ர மஞ்சேஷு	199
ஸத்ராந்தே ஸ சிவ	157
ஸத்யாமபி தப:	41
ஸதீர்த்வா கபிஸா	137
ஸத்வம் நிவர்தஸ்வ	88
ஸத்வம் ப்ரஸஸ்தே	171
ஸத்வம் மதீயேந	66
ஸது ² ஷ்ப்ராபய	
ஸநந்தி ² நீ ஸ்தந்ய	79
ஸநர்மத ² ர ரோத ² ஸி	180
ஸநிர்விஸ்ய யத ² ர	142

ஸந்தீர நார்தீரய	17
ஸந்ந்யஸ்த சிஹ்நா	46
ஸபக்வலோத்தீர்ண	51
ஸபாடஸாயாம்	58
ஸபூர்வதஃ பர்வத	106
ஸப்த ச்சீதீக்ஷிர்	183
ஸப்ரதாபம் மஹே	137
ஸமமேவஸமா	123
ஸம்ப்ரவ்ய பீர்தா	224
ஸமாப்த வித்யேந	169
ஸம்ரிண்மயே வித	169
ஸம்மோ சிதஸ் ஸத்வ	187
ஸம்மோஹநம் நாம	187
ஸயயௌ ப்ரதீமம்	133
ஸரளா ஸக்த மாதங்கீ	152
ஸரஸீஷ்வரவிந்தீ	20
ஸராஜ்யம் குரு	122
ஸர்வத்ரநோவார்த	165
ஸர்வாதிரித்த	7
ஸரிதஃ குர்வதீ	131
ஸவிதீத் மாத்ரஃ	185
ஸவித்ரவஜிதஃ	156
ஸவ்ரித்சௌல	98
ஸவேலா வப்ர	15
ஸஸாபோ நத்வயா	35
ஸநஞ்ஜுவ	
ஸஸேநாம் மஹதீம்	135
ஸஸைந்ய பரிபேராகேந	140
ஸஹிஸர்வஸ்ய	125
ஸாக்ரண கௌரம்	241
ஸாதுஷ்ப்ர தீர்ஷா	57
ஸாயுதி தஸ்மிந்	240
ஸாஸுரஸேநாதி	221
ஸாக்ரவாமங்கீ	93
ஸாதாந்ததீயாம்	36
ஸாதுஷ்ப்ரப	23
ஸாரேந்தீர மாத்ரக	89
ஸேகாந்தே முதி	24

ஸேநாபரிச்ச ¹ த ²	9
ஸேயம்ஸ்வதே ² ஹே	71
ஸேய்யமாநௌஸு ¹ க ¹	18
ஸோபஸ்யத்ப்ரணி	
ஸோஹம் ஸபர்யா	170
ஸோஹமாஜந்ம	3
ஸோஹ மிஜ்யா	31
ஸ்த ¹ ாதே ப ² வநேக	167
ஸ்தி ¹ த: ஸ்தி ¹ தா	45
ஸ்தி ¹ தயை த் ² ண்ட்ய	12
ஸ்திக் ² த ² க ² ம்பீர	17
ஸ்வஸுர் வித ² ர்ப ² ா	232
ஹம்ஸ ஸ்ரேணீஷு	129
ஹரிர்யதை ¹ க:	109
ஹரே: குமாரேரி	112
ஹவிராவர்ஜிதம்	28
ஹவிஷேதீ ² ர்க ²	35
ஹய்யங்க ² வீந	21

